

సంఖ్య.		పుట.
17	సంకటచతుర్థీవ్రతము	316
18	జీవవారై కాదశీవ్రతము	329
19	శ్రవణద్వాదశీవ్రతము	339
20	శరన్నవరాత్రివ్రతము	343
21	సృసింహజయంతీవ్రతము	369
22	శ్రీమంగళగౌరీవ్రతము	371
23	తులసీపూజావ్రతము	397
24	సంతానగోపాలపూజావ్రతము	406

శ్రీ రస్తు.

వ్రత రత్నాకరము

ద్వితీయభాగము.

—॥ ఋషిపంచమీవ్రతము. ॥—

* అథ భాద్రపదశుక్లపక్షమ్యాం ఋషి పక్షమీవ్రతమ్. తచ్చమథ్యాహ్నివ్యాధిన్యాం కార్యమ్. తథాచమాధవీయే—వారీతః—శ్లో. పూజా వ్రతేషు సర్వేషు మథ్యాహ్నివ్యాపిని తిథిః, దినద్వయే తు తద్వ్యాప్తిస్తా వా పూర్వవిధాయాం కార్యమ్. ఇతి మదనరత్నాత్.

మథ్యాహ్ని నద్యాదౌ గత్వాఽపామార్గకాష్ఠమన్య ద్వా అనిషిద్ధం (ఆమ్రాచి) కాష్ఠమాదాయ. “ఆయుర్బలం యశోవర్చః ప్రజాః పశు వసూనిచ, బ్రహ్మ ప్రజ్ఞాం చ మేధాం చ త్వం సో దేహీ వనస్పతే.” ఇతి వనస్పతిం సంస్థాప్య. “ముఖ దుర్గం నాశాయ దంతానాం చ విశుద్ధయే, స్త్రీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేహం దంతభావనమ్.” ఇతి దంతభావనం కృత్వా తిలములక్కిలీన కేశాన్ సంశోధ్య మృత్సూనపూర్వం స్నాత్వా, (అత్ర వ్యాసహరికః పౌరాణ ఉచ్యతే. ఆచమనాది దేశకాలకీర్తనాస్తే కాయిక వాచిక మానసికసాంసర్గిక జ్ఞాతా

* ఋషిపంచమీవ్రతము భాద్రపదశుక్లపంచమినాడు చేయవలయును. ఆపంచమి మథ్యాహ్నికాల వ్యాపినియై యుండవలయును. ఒకవేళ నాపంచమితిథి యుభయదినవ్యాపినిగా నుండెనేని, మొదటిదినముననే వ్రతంబు చేయవలసినది.

జ్ఞాతస్పృహస్పృహ భుక్తాభుక్త వీతావీత సమస్తపాపక్షయ
ద్వారా శరీరశుద్ధ్యర్థం ఋషిషిష్యమీప్రతాజ్ఞత్వేన అపామార్గ
కాశ్చైర్దస్తథావన పూర్వక మష్టోత్తరశతస్నానాని కరిష్యే. ఇతి
సంకల్ప్య. గంగా గక్లేతి యోబ్రూయాత్ యోజనానాం శతై
రపి, ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. స్నాత్వా
ఆచమ్య.

(సువాసిన్యా. “హరిద్రే వీతవర్ణే త్వం హరిణీ జననజ్ఞానీ,
అత స్త్వాం లేపయిష్యామి సౌభాగ్యం దేహి మేఽనఘే” ఇతి
హరిద్రాం విలిప్య స్నాత్వా ఆచమ్య. “కుంజుమం కౌన్త్రిగం
దివ్యం కామినీకామసంభవం, స్నాన్యేహం కుంజుమే నాతః
ప్రసన్నో భవ మే హరే.” స్నాత్వా (ఆచమ్య) శరీరశుద్ధ్యర్థం
భస్మగోమయమృత్తికాస్నానాని కరిష్యే. భస్మస్నానం—స్వ
రక్షాకరం భస్మ కామాద్యరివినాశనం, తస్య లేపనమా
త్రేణ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. స్నాత్వా ఆచమ్య. గోమయ
స్నానం—అగ్రమగ్రచరన్తీనా మోషధీనాం వనేషనే, తాసా
మృషభపత్నీనాం పవిత్రం కాయశోధనమ్. తస్మై రోగాంశ్చ
శోకాంశ్చ సుద గోమయ సర్వదా. స్నాత్వా ఆచమ్య మృత్తి
కాస్నానమ్—మృత్తికే హన మే పాపం యస్తయా దుష్కృ
తం కృతం, త్వయా హతేన పాపేన గచ్ఛామి పరమాం
గతిమ్. స్నాత్వా ఆచమ్య. అపామార్గకాష్టేన—“ముఖదౌర్ధం
ధ్యనాశాయదస్తానాం చ విశుద్ధయే, స్త్రీవనాయ చ గాత్రాణాం
కుర్వేహం దస్తథావనమ్. ఏవమ్. ౧౦౮. వారం స్నాత్వా.
గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, సర్వదే సిన్ధు కావే
ర్యాజలేఽస్తిక సన్నిధిం కురు. ఇతి తులసీదళేన జలమాలా

డ్య (సంభవే మహాసజ్జల్పః కార్యః) గజ్ఞాం ప్రార్థయేత్.
 “సద్దినీ నలినీ సీతా మాలతీ చ మలాపహా, విష్ణుపాదాబ్జసం
 భూణా గజ్ఞా త్రిపథగామినీ. భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నువీ త్రి
 దశేశ్వరీ, ద్వాదశైతాని నామాని యత్రయత్ర జలాశయే.
 స్నానయుక్తః స్త్వరేన్నిత్యం తత్ర తత్ర వసేద్ధిసా. శరీరేజర్ఘ్మరీ
 భూతే వ్యాధిగ్రస్తే కళేబరే, జౌషధం జాహ్నువీతోయం వై
 ద్యో నారాయణో హరిః పాపాహం పాపకర్తాహం పాపాత్తా
 పాపసంభవా, హ్రాపి మాం కృపయా గజ్ఞే సర్వపాపహరా
 భవ.” ఇతి ప్రార్థ్య ఆర్ఘ్యాది దద్యాత్. “ఏహి సూర్య సహ
 ప్రాంతో తేజోంశే జగత్పతే, అనుకమ్పయ మాం భక్త్యా
 గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే.” సూర్యనారాయణాయేద
 మర్ఘ్యమ్. భాగీరథీ నమస్తుభ్యం సర్వపాపప్రణాశిని, భక్త్యా
 తుభ్యం మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే.
 గజ్ఞాద్భు ఇదమర్ఘ్యమ్. కశ్యపోఽత్రి ర్భగద్వాజో విశ్వామి
 త్రోఽథ గౌతమ, జమదగ్ని యశిష్ఠశ్చ సాధ్వీ చైవాప్యరుద్ధతీ.
 అరుద్ధతీ సహిత కశ్యపాది సప్తర్షిభ్య ఇదమర్ఘ్యం. ఇత్య
 ఘ్నాణి దత్వా యత్సయా దూషితం తోయం శారీరమలసంగ
 మాత్, తద్దోషపరిహారార్థం యత్క్షాణం తర్పయామ్యహమ్.
 వస్త్రం నవ్విడ్య గర్భపుష్పాక్షతహరిద్రా కుంభుమాదిభిర్గజ్ఞాం
 తులనీం సూర్యం చ నామ్నా పూజయేత్. ఇతి స్నానవిధిః.

సజ్జగవ్యమస్త్రః.

దేశకాలా సంకీర్త్య అముకస్య కాయశుద్ధ్యర్థం పంచ
 గవ్యప్రాశనమహం కరిష్యే. గాయత్ర్యగృహ్యగోమూత్రం
 “గంధద్వార” ఇతి గోమయమ్. “ఆప్యాయస్వ” ఇతి చ

క్షీరం. “దధిక్రావణ్ణే” ఇతి వై దధి. “శుక్రమసి” ఇతి ఆజ్యమ్. “దేవస్యత్వా” ఇతి కుశోదకమ్ “ఆపాహిష్ఠామయ” ఇతి మంత్రయేత్. తస్య చతుర్భాగం హుత్వా సప్తపత్రాః శుభా దర్భా అక్షతాశ్చైవ సంయతాః. తేనైవోద్ధృత్య హోతవ్యమ్. ఆగ్నేయే స్వాహా సోమాయ స్వాహా. ఇరావతీ ధేనుమతి హిఘాతగ్ం సూయవశినీ మనవే యశస్యే వ్యస్క భ్నాద్రోదసి విష్ణవేతే, దాధార పృథినీ మభితో మయూభైః.

ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే త్రేధా నిదధేపదం, సమూఢ మస్య పాగ్ంసురే.

బ్రహ్మ జిజ్ఞాసం ప్రథమం పురస్తాద్విశీమత స్సురు చోవేన ఆవహ. సబుద్ధియా ఉపమా అస్య విష్టా సృతశ్చ యోని మస తశ్చ వివః.

“గాయత్ర్యా విష్ణవే, బ్రహ్మణే, సూర్యాయ స్వాహా. ఇతి హోమం కుర్యా జలమధ్యే వా. ప్రణవేన అథచ కేశవేతి వా మస్త్రేణ స్త్రీణాం పశ్చాగవ్యం కుర్యాత్ ప్రాశయేత్.” ఇతి శ్లో. సద్యాదికే తదా స్నాత్వా కృత్వా నియమమేవ చ,

బ్రాహ్మణీ క్షత్రియా వైశ్యా శూద్రా వాపి వరాననే.

కృత్వా నైమిత్తికం కర్త గత్వా నిజగృహం పునః,

వేదిం సమ్యక్పృకుర్వీత గోమయేనోపలిప్యతామ్.

ఇతి హేమాద్రే.

రజ్జవల్లీసమాయుక్తే సర్వతో భద్రమణ్డలే,

అవ్రణం సజలం కుమ్భం తామ్రం మృణ్మయమేవ వా.

సంస్థాప్య వస్త్రసంయుక్తం కణ్ఠదేశే విశోభితం,

శ్చార్చితౌ సమాయుక్తం గర్భపుష్పాక్షతైరుతమ్.

సహిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేన వా,
 వంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూర్ణేన చైవహి.
 ఆచ్ఛాదయేత్తం చేలేన లిఖే దప్తదళం తతః,
 తత్ర సప్త ఋషీన్ దివ్యాన్ శక్తియుక్తః ప్రపూజయేత్.

అథ పూజావిధానమ్

ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభతీర్థా మమ.....
 అరున్ధతీసహిత కశ్యపాచిఋషీప్రత్యర్థం ఋషిపూజనం కరిష్యే.
 తదజ్ఞత్వేన యమునాపూజాం కరిష్యే. పాత్రం ప్రత్యక్ష్య,
 శుద్ధోదకం పూరయిత్వా, ప్రతిమాం సంస్థాప్య, కలశోపరి
 పుష్పమాల్యాదినా అలంకృత్య, తదుపరి రసాలపర్ణాన్యాస్త్రీ
 ర్య, గణపతిపూజాం కృత్వా.

యమునార్చనా.

శ్లో. ఊరోద్ధార్ణవసమ్భూతే ఊరవర్ణసమప్రభే,
 ప్రసాదం తుదు మే దేవి యమునే తే నమో నమః.

ఇతి ధ్యానమ్.

విష్ణుపాదసముద్భూతే సర్వకామప్రదాయినీ,
 సర్వసాభాగ్యదే దేవి యమునాయై నమోఽస్తు తే.

ఆవాహనమ్.

సూర్యపాదాబ్జసమ్భూతే సర్వలోకహితప్రియే,
 సర్వపాపవినిర్ముక్తే తుష్టాయై తే నమోఽస్తు తే.

పాద్యమ్.

కృష్ణవేణ్యై నమస్తుభ్యం కృష్ణవర్ణే సులక్షణే,
 విష్ణుప్రియే మహాదేవి కృష్ణవేణ్యై నమో నమః.

మధుపర్కమ్.

సహ్యాపాదే సమస్తుభ్యం శఙ్కరాధ్యశరీరిణి,
సర్వలోకహితే దేవి భీమరథైః సమోఽస్తు తే.

పశ్చాత్తున్నానమ్.

సింహపాదే సమస్తుభ్యం సరసింహసమన్వితే,
సర్వలక్షణసమ్పూర్ణే భవనాశిని తే సమః.

శుద్ధోదకస్నానమ్.

విష్ణుపాదోద్భవే దేవి గణ్ధే త్రిపథగామిని,
జటాజూటగతే శమ్భరాభగీరతైః సమోఽస్తు తే.

వస్త్రమ్.

గోదావరి సమస్తుభ్యం. సర్వాభీష్టప్రదాయిని, సర్వపాపవిని
స్తక్తే వృద్ధగణ్ధే సమో సమః యమునాయై కంఠాకమ్. రాజతం
బ్రహ్మసూత్రం కాశ్చానందోత్తరీయకమ్. అహం దాస్యామి
దేవే శి యమునాయై సమోఽస్తు తే. యమునాయై యజ్ఞోప
వీతమ్. మాణిక్య ముక్తాఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధవైడ్యం
పుష్పపూజైః, దేవాక్షనాభిశ్చ కృతం గృహాణ దివ్యాని
రత్నా భరణాని దేవి. యమునాయై ఆభరణాని.

చంద్రనాగురుకస్తూరి గోరోచన సకుంభమైః,

హిమవాలుకసంయుక్తో గంధోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

యమునాదేవ్యై గంధార్థా ధారయామి.

శాలేయాంశ్చస్త్రీవర్ణాభావారిద్రాచూర్ణసంయుతాః,

అక్షతాంశ్చ ప్రయచ్ఛామి యమునే తే సమో సమః.

అక్షతాః సమర్పయామి.

మద్రాఁఁ పారిజాతైశ్చ పాటలాశోకచమ్పకైః,
త్వాం పూజయామి దేవేశి వరదామై నమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై పుష్పాణి పూజయామి

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాంగైః నమః	పాదౌ	పూజయామి.
చఃలాంగైః	జానునీ	„
కమలవాసినైః	కటిం	„
థాత్రైః	నాభిం	„
మన్మథవాసినైః	స్తనౌ	„
లలితాంగైః	భుజౌ	„
కమ్బుగ్రీవాంగైః	కణ్ఠం	„
మాయాంగైః	ముఖం	„
శ్రీంగైః	లలాటం	„
భాగీశ్వర్యైః	శిరః	„
యమునాంగైః	సర్వాణి అజ్ఞాని	„

“దశాజ్ఞం గుర్గులోపేతం...” ఇతి మంత్రేణ ధూపః.

“సాజ్యం త్రిచర్తి...” ఇతి మంత్రేణ దీపః.

సర్వభక్త్యైశ్చ భోజ్యైశ్చ రసైః పద్భిః సమన్వితం,
నైవేద్యం స్వాదు చానీతం ప్రీత్యర్థం దేవి గృహ్యతామ్.
యమునామై తాత్కాలికనైవేద్యం సమర్పయామి. పానీయం
పాచనం శ్రేష్ఠం గణ్ఠాదిసరిదుర్భృతం, స్వీకురుష్వ మహాదేవి
యమునామై నమోఽస్తుతే. స్వాధూదక, హస్తప్రక్షాళన, పాద
ప్రక్షాళనాని సమర్పయామి. “పూగీఫలసమాయుక్తం—”
ఇతి తామూలమ్.

అజ్ఞానభ్యాస్తవిధ్వంసి కర్తదక్షే సురేశ్వరి, నీ రాజయామి
 దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. వేదాహమేతం పురుషం
 మహాస్తమ్ ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే, సర్వాణి యాపాణి
 విచిత్ర్య ధీరః నామాని కృత్వాభివదన్ యదాస్తే. యమునా
 దేవ్యై నీ రాజనందర్శయామి. కరిష్యామి వ్రతం దేవి త్వదృక్త
 స్త్యుత్పరాయణః, గృహణేదం మహాదేవి యమునాయై నమోఽ
 స్తు తే. యమునాయై ప్రార్థనా. త్రాహిత్రాహి మహాదేవి సర్వ
 పాపహరేశుభే, నమామి శిరసా దేవి శరణం త్వాం వ్రజామ్య
 హమ్. యమునాదేవ్యై ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్ప
 యామి. ఛత్రచామరాది నానావిధోపచారాన్ సమర్పయామి.
 యస్య స్తుత్యా...యమునాదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా
 వరదా భవతు.

అథ ఋషిపూజా.

ఆదౌ ప్రత్యేకమేకైకం ఋషిం సంపూజ్య తదనంతరం సమస్తా
 స్త్యై సర్వాన్ ఋషీన్ సంపూజయేత్. (మొదట నొక్కొక్క
 ఋషిని వేరుగా పూజించి, పిదప నందఱు నేకముగాఁ బూజింపఁ
 వలయును.) ఏవంగుణేత్యాది సంకల్ప్య.

అథ సప్తఋషిభ్యానమ్.

1. కశ్యపః సర్వలోకాధ్యక్షః సర్వశాస్త్రార్థగోవిదః,
 ఆత్మయోగబలేనైవ సృష్టిస్థిత్యస్తకారకః.

౧ కశ్యపాయ నమః భ్యానమ్.

2. అగ్నిహోత్రరతం శాస్త్రం సదా వ్రతపరాయణం,
 సత్కర్తనిరతం దాస్తమర్చయే దత్రి మవ్యయమ్

౨ అత్రయే నమః ధ్యానమ్.

3. జటిలం తపసా సిద్ధం యజ్ఞసూత్రాక్షధారిణం,
కమణ్డలుధరం నిత్యం భరద్వాజం నతోఽస్త్వహమ్.

3 భరద్వాజాయ నమః ధ్యానమ్.

4. కృష్ణాజినధరం దేవం సదండపరిధానకం,
దర్భపాణిం జటాజూటం విశ్వామిత్రం సనాతనమ్

౪ విశ్వామిత్రాయ నమః ధ్యానమ్.

5. యోగాధ్యః సర్వభూతానామన్నదానరతః సదా,
అహల్యాయాః పతిః శ్రీమాన్ గౌతమః సర్వపావనః.

౫ గౌతమాయ నమః ధ్యానమ్.

6. అక్షసూత్రధరం దేవమృషీణామధిపం ప్రభుం,
దర్భపాణిం జటాజూటం మహాతేజస్వినం భజే.

౬ జమదగ్నయే నమః ధ్యానమ్.

7. శివధ్యానరతం శాస్త్రం త్రిదశైరభిపూజితం,
బ్రహ్మసూనుం మహాత్మానం వసిష్ఠం పూజయే సదా.

౭ వసిష్ఠాయ నమః ధ్యానమ్.

ఆథ కశ్యపపూజా.

జటిలం భస్మద్విగ్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.

ఋషే మంత్రకృతా మిత్యస్య మస్త్రస్య కశ్యపఋషిః,
కశ్యపో దేవతా పక్షిశృంగః. కశ్యపావాహనే వినియోగః.
ఋషే మస్త్రకృతాం స్తోమైః కశ్యపోద్వర్ధయన్ గిరః, సోమం
నమస్య రాజానంయో యజ్ఞేవీరుధాంపతి. రింద్రాయేన్దోపరిశ్రవ.

ఓంభూః అదితిసహితకశ్యపమావాహయామి. ఓంభువః...యా
త్ — కశ్యపాయ ఆసనం సమర్పయామి. మరీచిపుత్రాయ పా
ద్యం. సూర్యజనకాయ అర్ఘ్యం. ఇంద్రతాతాయ ఆచమనీయమ్.
వామనగురవే మధుసర్కమ్. అదితిభర్త్రే షణ్మామృతస్నా
నమ్. బ్రహ్మనేత్రే శుద్ధోదకస్నానమ్. దేవప్రియాయ వస్త్ర
ద్యయమ్. సువర్చనే యజ్ఞోపవీతమ్. విశాలాక్షాయ ఆభరణాని.
స్వవిదే గంధమ్. మహతే ఆక్షతాన్.

కశ్యపాయ నమః

మరీచిపుత్రాయ,,

కవిజనకాయ,,

ఇంద్రతాతాయ,,

వామనగురవే,,

అదితిభర్త్రే,,

దేవప్రియాయ నమః

సువర్చనే,,

విశాలాక్షాయ,,

సర్వవిదే,,

మహతే,,

విమలాయ,,

విమలాయ పుష్పాణి సమర్పయామి. ధీమతే ధూపమ్.
ఆకల్తపాయ దీపమ్ సుమనోరథాయ నైవేద్యమ్. జటినే
తామూలమ్ దీప్తతేజసే నీరాజనమ్. దణ్డినే మస్త్రపుష్పాణి.

2 అథ అత్రిపూజా.

మరీచితనయం దేవం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

ఆనసూయాపతిం శాస్త్రమత్రిం నిష్కల్తపం మునిమ్.

జటిలం భస్మదిగ్ధాజ్ఞం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్

సకుశం చోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

స్వర్భానో రిత్యప్య మస్త్రస్య మరీచిపుత్రోఽత్రీ ఋషిః,
అత్రిర్దేవతా త్రిష్టవఃపదః, అత్ర్యావాహనే వినియోగః.

మంత్రః. స్వర్భానో రథ యద్విర్యా మా అవోదివా వర్త
మానా ఆవాహయన్, గుహ్యం సూర్యం తమసావవృతే న
తురీయేణ బ్రహ్మణా వింద దత్రిః. ఓంభూః అనసూయాసమేత
మత్రిమావాహయామి, ఆత్రయే నమః ఆసనమ్. కీమతే
పాద్యమ్. యోగీంద్రియ అర్ఘ్యమ్, దత్తాత్రేయప్రియాయ
ఆచమనీయమ్. చన్ద్రితాతాయ మధుపర్కమ్. అనసూయా
వతయే వజ్రాశృతమ్. నిత్యశుద్ధాయ శుద్ధోదకమ్. వల్కల
ధారిణే వస్త్రమ్. బ్రహ్మిష్ఠాయ యజ్ఞోపవీతమ్. దీప్తాయ ఆభర
ణమ్. దణ్డధారిణే గన్ధమ్. త్రిమూర్తిజనకాయ అక్షతాన్.
ఊర్ధ్వరేతనే పుష్పాణి పూజయామి—

1. ఆత్రయే నమః	5. చన్ద్రితాతాయ నమః
2. కీమతే	6. ద్యుతిమతే
3. యోగీంద్రియ	7. త్రిమూర్తిజనకాయ
4. దత్తాత్రేయప్రియాయ	8. మరీచిపుత్రాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

సుగన్ధదేహీయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపం.
నిత్యతృప్తాయ నైవేద్యమ్. విరాగిణే తామూలమ్ ఆర్చి
ష్వతే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్టవే మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినే
ప్రదక్షిణమ్. దమినే నమస్కారాన్. కల్తషఘ్నాయ పున
రర్ఘ్యమ్ ఆత్రయే సర్వోపచారాన్.

3. భరద్వాజపూజా.

భరద్వాజం మహాశాస్త్రం సుఖీలాపతిమూర్జితం,
అక్షస్రగ్గన్ధహస్తం చ మునిమాన్జీరసం భజే.
జటిలం భస్మదిగ్దాజం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపినం సాతపత్రం సదన్దకమ్,
సకుశం సోత్తరీయం చ ససత్సీకం ప్రపూజయేత్.

అవిష్ట స్మిత్యస్య మస్త్రస్య సౌజీకో భారద్వాజ ఋషిః
త్రిష్టుప్ చందః. భరద్వాజో దేవతా, భరద్వాజావాహనే విని
యోగః. అవిష్టతేతి హి హితం యదాసీద్వజ్ఞస్యథామ పరమం
గుహః యత్, థాతుర్ద్యుతానాత్సవితుశ్చ విష్ణోగ్భరద్వాజో
బృహదాచక్రే అగ్నేః. ఓం భూః. సుశీలాసహితం భరద్వాజ
మూవాహయామి. భరద్వాజాయ నమః ఆసనమ్. భౌజిష్ణవే
పాద్యమ్. విదుషే అర్ఘ్యమ్. అకల్తషాయ ఆచమనీయం, వల్కల
థారిణే మధుపర్కమ్. పవిత్రదేహాయ పశ్చాత్తుతస్నానమ్.
పరిశుద్ధాయ శుద్ధోదకస్నానమ్. జ్ఞానినే వస్త్రమ్. మునయే
యజ్ఞోపవీతమ్. బ్రహ్మచారిణే ఆభరణాని, త్రికాలజ్ఞానినే గంధం
సమర్పయామి. మునయే అక్షతాః. పవిత్రాయ పుష్పాణి
పూజయామి.

1. భరద్వాజాయ నమః
2. భౌజిష్ణవే
3. విదుషే
4. అకల్తషాయ
5. వల్కలథారిణే
6. పవిత్రదేహాయ

7. పరిశుద్ధాయ నమః
8. జ్ఞానినే
9. మునయే
10. బ్రహ్మచారిణే
11. త్రికాలజ్ఞాయ
12. సుప్రసిద్ధాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి. సునాసికాయ ధూపమ్.
జ్ఞానినే దీపమ్ అవాప్తసకలకామాయ నైవేద్యమ్. సుమన
స్కాయ తామూలమ్. తేజసే నీరాజనమ్. భౌజిష్ణవే మస్త్ర
పుష్పమ్. జితక్రోధాయ ఆత్మప్రదక్షిణమ్. ఆనన్దినే నమః.

స్కారాన్. ముముక్షువే పునరర్ఘ్యం, భరద్వాజాయ సర్వోప
చారాన్.

4. విశ్వామిత్రపూజా.

హిరణ్యగర్భసమ్భూతం జటామకుటధారిణం,
కుముద్వనీపతిం శాస్త్రం విశ్వామిత్రచహం భజే.
జటిలం భస్మదిగ్ధం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాభినకాసినం సాతపత్రం సదన్తకం,
సగుళం శోత్తతియం చ సవత్సరం ప్రపూజయేత్.

ఇమే భోజా ఇత్యస్య మన్తస్య, ప్రగాఢో విశ్వామిత్ర
ఋషిః. త్రిష్టవః ఛందః. గాధిపుత్రో విశ్వామిత్రో దేవతా.
విశ్వామిత్రోవాహనే వినియోగః. మన్తః—ఇమేభోజా అజ్జీర
సో నిరూపా దివస్సుత్రాసో అసురస్య వీరాః, విశ్వామిత్రాయ
దదతో మఘాని సావే ప్రతిరం చ ఆయుః ఓం భూః. కుముద్వతీ
సహితం విశ్వామిత్ర మూహాహయామి. విశ్వామిత్రాయ నమః
ఆననమే దగ్ధకల్త సాయ సాద్యమ్. శుద్ధబుద్ధయే అర్ఘ్యం సమ
ర్పయామి. ఉగ్రతపసే ఆచమనీయమ్. అవ్యగ్రాయ నమః మధు
పర్కమ్. దన్తపాణయే పశ్చాచ్ఛృతమ్. కమణ్డబుధరాయ
శుద్ధోదకమ్. అజిరామ్బరాయ వస్త్రమ్. తేజస్వినే యజ్ఞోప
వీతమ్. రమ్యాయ అభరణాని. కుశికపాత్రాయ గన్ధమ్. వర
దాయ అక్షతాన్.

గాయత్రీప్రియాయ నమః
వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ
నమః
అమాయినే

బ్రహ్మరయే నమః
ముముక్షువే
వీరాయ
దగ్ధకల్తపాయ

అసఘతేజనే నమః
 బుద్ధిప్రదాయ
 ఉగ్రతపనే
 అవ్యగ్రాయ
 దణ్డపాణయే
 కమణ్డలుధరాయ

అజినావృరాయ నమః
 తేజస్వినే
 రమ్యాయ
 ముఖికపౌత్రాయ
 వరదాయ
 గాధితనూభవాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

కమండలుధరాయనమః ధూపమ్. తేజనేనమః దీపమ్. రమ్యాయ నమః నైవేద్యమ్. కౌశికాయ నమః తామ్రాలమ్. వరదాయ నమః నీరాజనమ్. గాధితనూయ నమః. మస్త్రపుష్పమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. గాయత్రీజపనద్యాయ నమః సమస్కారాన్. వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వామిత్రాయనమః సర్వోపచారాన్ సమర్పయామి.

5. అథ గౌతమపూజా.

రహోగణాత్తజం శాస్తం త్రిపుణ్డ్రాజ్ఞితమస్తకం,
 అక్షస్త్రక్కుణ్డలే దణ్డాన్ దధానం గౌతమం భజే.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాగ్నిం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అభిత్వ గౌతమ ఇత్యస్య మస్త్రస్య గౌతమఋషిః. గాయత్రీఛందః గౌతమో దేవతా. గౌతమావాహనే వినియోగః. మస్త్రః—అభిత్వాగౌతమా గిరా జాతవేదోవిచర్షణేద్యుమై రభిప్రణోనుమః. ఓంభూః. అహల్యాపతింగౌతమమావా

హాయామి. గౌతమాయ నమః ఆసనమ్. భస్మాదూళితవిగ్రహాయ నమః పాద్యమ్. రుద్రాక్షమాలినే నమః అర్ఘ్యమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ఆచమనీయమ్. దేవపూజానిరతాయ నమః మధుపర్కం సమర్పయామి. అహల్యాచతయే నమః పఞ్చామృతమ్. భవస్తపాపాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్. కమణ్డలుధరాయ నమః వస్త్రం. సువర్చనే నమః యజ్ఞోపవీతమ్ నిష్కల్తమాయ నమః ఆభరణాని. నిరుపద్రవాయ నమః గన్ధాన్. నిరహంకారాయ నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి.

గౌతమాయ నమః

భస్మాదూళితవిగ్రహాయ

రుద్రాక్షమాలినే

శివలింగార్చకాయ

అహల్యాచతయే

భవస్తపాపాయ

కమణ్డలుధరాయ

సువర్చనే నమః

నిష్కల్తమాయ

నిరుపద్రవాయ

నిరహంకారాయ

వల్కలామృతాయ

నిశ్శృశ్చస్తాయ

నిర్దోహాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

విమలాయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపమ్. నిత్యతృప్తాయ నమః నైవేద్యమ్. అక్లేశాయ నమః తామ్రాబలమ్. ఐరదాయ నమః నీరాజనమ్. జటినే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినే నమః ప్రదక్షిణమ్. ముముక్షువే నమః నమస్కారాన్. గౌతమాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. గౌతమాయ నమః సర్వోపచారాన్.

6. జమదగ్ని పూజా.

శాస్త్రం జితారిషడ్వర్గం భృగుపుత్రం మహాద్యులిం,
 దణ్డాక్షసూత్ర పాణిం చ జమదగ్నిం నమామ్యహమ్.
 జటిలం భస్మద్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్కలాజినకాపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 నకుశం సోత్తరీయం చ సఽత్మికం ప్రపూజయేత్.

ప్రసూతోభక్ష మిత్యస్య మస్తస్య ప్రగాఢోజమదగ్ని
 ఋషిః జగతీఛన్దః. జమదగ్ని ర్దేవతా. జమదగ్ని వాహనో
 వినియోగః మంత్రః ప్రసూతోభక్ష మఃరం చరామఃస్తోమం
 చేమం ప్రథమః సూరి రున్మృజే. సుతే సాతేన యద్యాగమం
 హం ప్రతి విశ్వామిత్రజమదగ్నిదమే ఓం భూః. రేణుకా
 వతింజమదగ్ని మావాహయామి. జమదగ్నయే నమః ఆసనమ్.
 నిర్మదాఘ నమః పాద్యమ్. వీతరాగాయ నమః అఘ్నమ్.
 కాన్తిమతే నమః ఆచమనీయమ్. శాన్తాయ నమః శుభ్రమ్.
 పర్కమ్. దాన్తాయ నమః శ్చామృతమ్ శుచయే నమః
 శుద్ధోదకమ్. రామప్రియాయ నమః వస్త్రమ్ అకామాయ
 నమః యజ్ఞోపవీతమ్. భక్తప్రియాయ నమః ఆభరణాని.
 దండినే నమః గన్ధమ్ చణ్డాయ నమః అక్షతాకా.

కమణ్డలుధరాయ నమః

సాక్ష స్రజే

దయాళవే

దోషవర్జితాయ

ఇష్టాయ

విమలాయ

కల్పహంపహరాయ నమః

ఇష్టప్రదాయ

ఇష్టాయ

పుష్టాయ

తుష్టాయ

జమదగ్నయే

త్వగమ్బురాయ నమః పుష్పాణి. దోషవర్జితాయ నమః
 ఘాసమ్. జ్ఞానినే నమః దీపమ్ విమలాయ నమః నైవేద్యమ్.
 కల్పషాపహరాయ నమః తామ్బూలమ్. ఇష్టప్రదాయ నమః
 నీరాజసమ్ శిష్టాయ నమః మస్త్రపుష్పమ్. శ్రేష్ఠాయ నమః
 ప్రదక్షిణమ్. పుష్టాయనమః నమస్కారా విశిష్టాయనమః పున
 రర్ఘ్యమ్ జనునగ్న్యాయే సర్వోపచారిపూజాం సమర్పయామి.

7 లభ వసిష్ఠపూజా.

తపోనిధిం దయాశిఘ్రం బ్రహ్మణ్యం బ్రహ్మసంభవం,
 స్రగ్ధంధసాణిం వరదం వసిష్ఠం ప్రణమామ్యహమ్.
 జాతలం భస్మదిగ్దాంగం సాక్షిసూత్రకమణ్డలుం,
 వల్మలజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ ససత్త్వీకం ప్రపూజయేత్.

స్విత్యభ్యాసమా ఇత్యస్య మస్త్రస్య మైత్రావరుణో
 వసిష్ఠ ఋషిః, త్రిపుటః శస్త్రః. ససిద్ధో దేవతా. వసిష్ఠావాహనే
 వినియోగః మస్త్రః. స్విత్యభ్యాస మాదక్షిణతస్కపర్దా ధియం
 జిచ్ఛానో అభిహిం మస్త్రః, ఉత్తమస్త్రోపే పరిబర్హిషోనమాన్న మే
 దూరాదవితవే వసిష్ఠాః ఓం భూః. ఆరుఢతీవతిం వసిష్ఠమావా
 హయామి వసిష్ఠాయ నమః ఆసనమ్. పరిష్ఠాయ నమః సా
 ద్యమ్. గరిష్ఠాయ నమః అర్ఘ్యమ్. ధర్మిష్ఠాయ నమః ఆచమనీ
 యమ్. అపస్తంభతయే నమః మధువర్కమ్. దీప్తిమతే నమః
 పళ్ళామృతస్నానమ్. త్రికాలజ్ఞాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 యోగినే నమః వస్త్రమ్. రామప్రియాయ నమః యజ్ఞోపవీ
 తమ్. శరణాగతపత్నీయ నమః ఆభరణమ్. మనోరథఫల
 ప్రదాయ నమః గర్భమ్. భక్తాభీష్టప్రదాయ నమః అక్షతా.

ఋసిస్తాయ నమః
 వరిస్తాయ
 గరిస్తాయ
 ధర్మిస్తాయ
 అరునతీతయే
 దీప్తిమతే

త్రికాలజ్ఞాయ నమః
 యోగినే
 రామస్త్రియాయ
 శరణాగతవత్సలాయ
 మనోరథఫలప్రదాయ
 భక్తాభీష్టప్రదాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

నిష్కల్పమాయ నమః ధూపమ్. మైత్రావరుణాయ నమః
 దీపమ్. బ్రహ్మచారిణీ నమః నైవేద్యమ్. విరాగిణీ నమః శా
 మ్భూలమ్. జ్ఞానినే నమః సీరాజమ్ జటినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.
 వేదవిదే నమః మన్తపుష్పమ్ దాంతాయ నమః ప్రదక్షిణమ్.
 శాంతాయ నమః నమస్కారాన్. బ్రహ్మిష్ఠాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్.
 వసిష్ఠాయ నమః సర్వోపచారపూజాః సమర్పయామి.

అథ అగస్త్యపూజా.

లోపాముద్రాపతిం దేవమగస్త్యమృషిసత్తమం,
 దక్షిణాశాపతిం రామతారకప్రియమూర్జితమ్.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాఙ్గం సాక్షసూత్రకవణ్డలం,
 వల్కలాజినకౌశీనం సాతపత్రం సదణ్డమ్.
 సకుశం సోత్తరీయం చ సకత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అగస్త్యః ఖనమాన ఇత్యస్త్య మన్తస్త్య, అగస్త్య
 ఋషిః. త్రిష్టుప్ చందః అగస్త్యో దేవతా. అగస్త్యావాహనే
 వినియోగః మన్తః. అగస్త్యః ఖనమానః ఖనిత్రీః ప్రజామపత్యం.
 బలమిచ్ఛమానాః. ఉభౌవర్ణావృషిరుగ్రః పుషోష సత్యాదేవే
 హ్వశిష్యో జిగాయ. ఓం భూః. లోపాముద్రాసమేతమగస్త్య

మావాహయామి. లోపముద్రాపతయే నమః ఆసనమ్. ఆత్మ
వతే నమః అర్చ్యమ్. ఇచ్ఛాసృష్టయే నమః పాద్యమ్. ఈషణ
త్రయవర్జితాయ నమః ఆచమనీయమ్. ఉత్తమాయ నమః
మధుపర్కం సమర్పయామి. ఉర్జితతపసే నమః శ్వామృత
స్నానమ్. ఋగ్యజుస్సామపారగాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
ఋణమోచనాయ నమః వస్త్రమ్. లుప్తపాపాయ నమః యజ్ఞోప
వీతమ్. గుంకారప్రియాయ నమః ఆభరణాని. ఉదారాయ
నమః మాలికాః.

అగస్త్యాయ నమః
లోకసంజలీయ
లోపాముద్రాపతయే
కుమ్భసంస్థనాయ
సముద్రసాయినే
సాక్షినే
సనాతనాయ
రామప్రియాయ

రజ్జితతపసే నమః
శారకాయ
తారాయ
తాపసప్రియాయ
విష్వగురవే
వీతరాగాయ
విష్ణురతాయ
నిశ్వాత్తనే

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

గన్ధజ్ఞానాయ నమః ధూపమ్ జ్యోతిష్వతే. నమః దీపం
దర్శయామి సారగ్రాహిణే నమః వైవేద్యమ్. శుచయే నమః
తాంబూలమ్ ప్రకాశరూపాయనమః నీరాజనమ్. ధనదాయ
నమః దక్షిణామ్. సువర్చసే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సురేంద్ర
వద్వితాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. ఋషివర్యాయ నమః నమస్కా
రాన్. ప్రసన్నాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. శ్రీఅగస్త్యాయ నమః
సర్వోపచారపూజాః.

అథ అరున్ధతీపూజా.

అరున్ధత్యై నమః ధ్యానమ్. వసిష్ఠపత్నైశ్చ నమః ఆవాహనమ్. సత్యై నమః ఆసనమ్. పతివ్రతాయై నమః పాద్యమ్. సౌమంగల్యహేతవే నమః అర్ఘ్యమ్. తపస్విన్యై నమః ఆచమనీయమ్. మునిధర్మప్రవర్తిన్యై నమః మధుచర్మమ్. నిత్యనిర్మలాాయై నమః స్నానమ్. మానిన్యై నమః వస్త్రమ్. గోష్ఠ్యై నమః కర్పూకమ్. ధర్మరతాయై నమః గంధమ్. అక్షతవ్రతాంగులై నమః అక్షతాకా. సుమజ్జల్యై నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. వసిష్ఠప్రియాయై నమః కుంజుమమ్. సుగుణోజ్జ్వలాయై నమః ఆభరణాని. పానన్యై నమః పుష్పాణి. హవిర్గంధప్రియాయై నమః ధూపమ్. జ్యోతిర్మయాయై నమః దీపమ్. ధర్మబ్రహ్మనన్దపత్నయై నమః వైవేద్యమ్ సర్వభూతానురాగిన్యై నమః తామ్రాబ్జమ్. క్రతుదక్షిణాంగులై నమః దక్షిణామ్. ఋషిపత్నీసమౌత్సాహయై నమః నీరాజనమ్. మంత్రజ్ఞాయై నమః మస్త్రపుష్పమ్ శింశుమారగతయే నమః ప్రదక్షిణమ్. సర్వలోకనమస్కృతాయై నమః నమస్కృతాకా. వసిష్ఠకుటుంబిన్యై నమః పునరర్ఘ్యమ్.

స్తృతిమాత్రేణ భక్తానాం సర్వసాపావనోదినీ,
సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరే మాతర్దర్శనాత్పుణ్యదాయినీ,
పతివ్రతాగ్రగణ్యే త్వం సౌమజ్జల్యసుఖప్రదే,
అరుంధతి మహాదేవి బ్రహ్మశక్తే చిరంతనీ,
జయ త్వం నిత్యకల్యాణి వసిష్ఠైకకుటుంబినీ.

పావనత్వం చ సౌభాగ్యం సుఖం శాశ్వతమేవ చ,
మహాదేవి జగద్వంద్యే ప్రతసంపూర్ణతాం కురు.

ఇతి సంప్రార్థన.

అథ సప్తర్షీ నరున్ధతీ మగస్త్యమృషిపత్నీశ్చ సమష్ట్యా
యథావిభవమర్చయేత్.

అథ సప్తర్షీణాం సమష్ట్యా పూజా.

మూర్త్యం బ్రహ్మణ్య దేవస్య బ్రహ్మణ్యం తేజ ఉత్తమం,
భానుకోటి ప్రతీకాశమృషిబృందం విచిన్తయే ఇతి ధ్యానమ్.

తా. బ్రహ్మదేవుని యవరావతారమై శ్రేష్ఠమైన బ్రహ్మ
తేజోమయమై, సూర్యులమాడ్కి వెలింగెడి ఋషులసమా
హమును ధ్యానించుచున్నాను.

అరున్ధతీసహితకశ్యపాదిసప్తర్షీనగస్త్యం ధ్యానయామి.
ఆగచ్ఛన్తు మహాభాగా శ్చతుర్వేదస్వరూపిణః,
యావత్సౌజా మహం కుర్యాంశ్రద్ధయాభవతామిమామ్.

తా. నాలుగువేదముల స్వరూపులగు మహాత్ములారా,
నేను మిష్ఠుల బూజించునంతదనుక నీ ప్రతిమలందు సన్నిహితు
లై యుందురుగాక.

అరున్ధతీసహిత సప్తర్షీ నావాహయామి.
కుశాసనే పవిత్రేన్ద్రిగ్ స్తిష్ఠన్తు మునిసత్తమాః,
అరున్ధత్యా సమేతాస్తే జటామకుటధారిణః.

తా. మునిసత్తములందఱు జటామకుటములను దాల్చి
యరుంధతితోడ నీ దర్భాసనంబునఁ గూర్చుండుదురుగాక.

అరుంధతీ... సప్తర్షీణా మాసనం సమర్పయామి.

సభస్యే శుక్లఃశ్చూర్మ్యురుచ్ఛితా ఋషిసత్తమాః,
పాపం దహన్తు మే సర్వం పాద్యం గృహ్లాన్తు శోభనాః.

తా. భాద్రపద శుక్లపంచమినాడు ఋషింద్రులు నా పూజలం గొని, నా పాపంబులను దహించివేయుదురుగాక! పాద్యమును గ్రహింతురుగాక!

అరుంధతీ...ర్షిణాం పాద్యమ్.

గన్ధపుష్పాక్షతోవేత మర్ఘ్యం గృహ్నిత భో ద్విజాః,
ప్రసాదం కురుత ప్రీతాః ప్రణతాయాః సదా మమ.

తా. ఓ ఋషులారా! నే నొసగు గంధపుష్పాక్షతల తోఁగూడినయర్ఘ్యము గ్రహించి, ప్రీతులరై సదా మిమ్ము మ్రొక్కుచుండు నాయం దనుగ్రహంబు నేయుదురుగాక.

అరుం...ణామర్ఘ్యం.

లోకానాం తుష్టికర్తారో యూయం సర్వే తపోభవాః,
నమో వో ధర్మవిజ్ఞేభ్యో గృహ్నితాచమనం త్వదమ్.

తా. ఓ తపోభనులారా! మీరందఱు లోకంబులకు సంతోషంబు గలుగఁజేయువారలు. ధర్మముల నెఱిగిన వారలు. మిమ్ము మ్రొక్కెద, నే నొసగు నాచమనీయమును గ్రహింపుడు.

అరుం...ర్షిభ్య ఆచమనీయమ్.

పయో దధి ఘృతం చైవ మధు శర్కరయా యుతం,
పశ్చామృతం మయా దత్తమృషయః ప్రతిగృహ్నితామ్.

అరుం...సప్తర్షిణాం పశ్చామృతేన స్న పయామి.

మన్దాకినీ గౌతమీ చ యమునా చ సరస్వతీ,
నర్మదా తుంగభద్రా చ తాభ్యః స్నానం ప్రగృహ్నితామ్.

అరుం...ర్షిణాం శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

(శుద్ధోదకస్నానాదిపూర్వపూజానై మహాభిషేకః)

యూయం సర్వే తపోనిష్ఠాః బ్రహ్మజ్ఞాః సత్యవాదినః,
వస్త్రాణి ప్రతిగృహ్లాస్తు ముక్తిదాః సన్తు మే సదా.

అ. తపోనిష్ఠగలవారు బ్రహ్మజ్ఞులు సత్యముఁ బలుకు
వారలు నైశమీరలు వస్త్రములను గ్రహించి, నాకు శాశ్వత.
ముక్తి నిత్తుదు గాక.

అగుం...గీ. శాం వస్త్రం సమర్పయామి.

నానామస్త్రిరస్త్రితం చ త్రివృతం బ్రహ్మసూత్రకం,
ప్రయచ్ఛామి మునిశ్రేష్ఠాః ప్రత్యేకం గృహ్లాతామిదమ్

అ. ఓఋషిసత్తములారా ! సకలమంత్రములచే నభి
మంత్రితమైన మూడుపిరుగుల యజ్ఞోపవీతము నొసఁగెదను.
గైకొనుఁడు.

అక్షఘ్నీ...గీ. శాం యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

కుంకుమాంగరుకర్పూరసుగంధై ర్త్రిశ్రితం శుభం,
గంధాఖ్యం చందనం దివ్యం గృహ్లాస్తు ఋషిసత్తమాః

అ. ఓ ఋషిశ్రేష్ఠులారా ! కుంకుమపువ్వు, అగరు,
పచ్చకర్పూరము మొదలగు సువాసనద్రవ్యములు చేర్చినదివ్య
గంధమును గైకొనుఁడు.

అరుం...శాం గంధమ్

రంజితాః కుంకుమాఘేన అక్షతాస్తు సుశోభనాః,
గృహ్లాస్తు మరు సన్తుష్టా భవన్తు మునిసత్తమాః.

తా. ఓమునీంద్రులారా! నేనొసగు కుంకుమక్షతలు
నైకొని నాయెడ సంతృప్తులై యుందురుగాక.

అరుం...ర్షి భోగ్యక్షతాన్.

కంఠసూత్రం తాళపత్రం హరిద్రాకుంకుమంజనం,
సింహారాలక్తకం దాన్యే సౌభాగ్యద్రవ్య మిశ్వరి.
అరుంధత్యై నమః సౌభాగ్యద్రవ్యం సమస్తమిహామి
మాలతీ చంపకా మల్లీకేతక్యాదీని వై ద్విజాః,
సమర్పయామి పుష్పాణి పూజార్థం వః పదంబుభిః.

తా. ఋషులారా! విష్ణు జాజి, సంపంగ, మొగలి
మొదలగు పూవులచే బూజించెదను.

అథ పత్ర పూజా.

కాశ్యపాయ నమః తులసిపత్రం పూజయామి. అత్రయే
నమః అగస్తీ (అవిసే) పత్రం పూజయామి. భరద్వాజాయ నమః
అపామార్గ (ఉత్తరేణి) పత్రం పూజయామి. విశ్వమిత్రాయ
నమః బిల్వ (మారేడు) పత్రం పూజయామి. గౌతమీ మునినమః
అర్క (జిల్లేడు) పత్రం పూజయామి. జమనగ్నాయ నమః
దూర్వా (గరికె) పూజయామి వసిష్ఠాయ నమః శమీ
(జమ్మి) పత్రం పూజయామి. అరుంధత్యై ధత్తూర (ఉష్ణుత్తి)
పత్రం పూజయామి.

అథ అష్టోత్తర (౧౦౮) శతనామాని.

(ప్రతినామమునకు ఓం అని మొదటను, 'నమః' అని
వెనుకను చేర్చవలయును.)

ఓం బ్రహ్మర్షీ నమః
లయకర్తృభ్యో

జ్ఞానసిద్ధేభ్యో
ద్వీజేభ్యో

వేదవిద్యోభ్య
 తపస్విభ్యో
 మహాత్మ్యభ్యో
 మాన్యేభ్యో
 బ్రహ్మచర్యరత్నభ్యో
 సిద్ధేభ్యో
 కర్తృత్వభ్యో
 యోగిభ్యో
 అగ్నిహోత్రహంయణేభ్యో
 సత్త్విప్రత్యభ్యో
 భర్తృశిష్యభ్యో
 నిమతాశిష్యభ్యో
 బ్రాహ్మణ్యేభ్యో
 బ్రహ్మస్త్రివిద్యో
 గాయత్రీసిద్ధిభ్యో
 సావిత్రిసిద్ధిభ్యో
 సరస్వతీసిద్ధిభ్యో
 యజమాన్యేభ్యో
 యాజ్ఞేభ్యో
 ఋత్విగోభ్యో
 అధ్వర్యుభ్యో
 యజ్ఞభ్యో
 యజ్ఞదీక్షితేభ్యో
 పూతేభ్యో
 పురాతనేభ్యో

10

20

సృష్టికర్తృభ్యో
 స్థితకర్తృభ్యో
 జనకకర్తృభ్యో
 దణ్డధరేభ్యో
 బ్రహ్మశీర్షవిద్యో
 ప్రతిహకర్తృభ్యో
 ఉద్ధాతృభ్యో
 భర్తృప్రవర్తకేభ్యో
 ఆచారప్రవర్తకేభ్యో
 సంప్రదాయప్రవర్తకేభ్యో
 అనుశాసితృభ్యో
 వేదవేదాంతపారగేభ్యో
 వేదాంగప్రచారకేభ్యో
 లోకశిక్షకేభ్యో
 శాపానుగ్రహశక్తేభ్యో
 స్వతంత్రశక్తేభ్యో
 స్వాధీనచిత్తేభ్యో
 స్వయానుభవేభ్యో
 ప్రవృత్తధర్మపాలకేభ్యో
 నివృత్తిధర్మకర్తృకేభ్యో
 భగవత్ప్రసాదితేభ్యో
 దేవగురుభ్యో
 లోకగురుభ్యో
 సర్వపండితేభ్యో
 సర్వపూజ్యేభ్యో

30

40

50

గృహిభ్యో
 సూత్రకృద్యోభ్య
 భాష్యకృద్యోభ్య
 మహిమాదిసిద్ధిభ్యో
 నిర్దుష్టేభ్యో
 శమధనేభ్యో
 తపాధనేభ్యో
 హోతృభ్యో
 ప్రస్తోతృభ్యో
 అణిమాదిసిద్ధిభ్యో
 జీవన్ముక్తేభ్యో
 శివపూజారతేభ్యో
 వ్రతేభ్యో
 మునిముఖ్యేభ్యో
 జితేంద్రియేభ్యో
 శాస్త్రేభ్యో
 దాస్త్రేభ్యో
 తితిత్తుభ్యో
 ఉపరతేభ్యో
 శ్రద్ధాభిభ్యో
 విష్ణుభక్తేభ్యో
 విదేభ్యో
 విజ్ఞేభ్యో
 బ్రహ్మజ్ఞేభ్యో
 భగవద్యోభ్య

భస్మధారిభ్యో 80
 రుద్రాక్షధారిభ్యో
 స్నాయుభ్యో
 తీర్థేభ్యో
 శుద్ధేభ్యో
 ఆస్త్రేకేభ్యో 60
 విప్రేభ్యో
 బ్రాహ్మణేభ్యో
 ఉపవీతిభ్యో
 మేధాభ్యో
 పవిత్రసాణిభ్యో 90
 తపశ్శక్తేభ్యో
 మంత్రమూర్తిభ్యో
 అష్టాంగయోగిభ్యో
 సుముఖేభ్యో
 వల్కలాజినధారిభ్యో 70
 బృశీనిష్ఠేభ్యో
 జటిలేభ్యో
 కమణ్డలుధారిభ్యో
 సపత్నీకేభ్యో
 సాక్షేభ్యో 100
 సంస్కృతేభ్యో
 సత్కృతేభ్యో
 సుకృతిభ్యో
 వేదవేద్యేభ్యో

సత్కృతికర్తృభ్యోః | అనుంధత్యాదిసప్తర్షిపత్నీభ్యోః
శ్రీకశ్యపాది సప్తర్షిభ్యోనమః | నమః

నానావిధపరిమళపత్ర పుష్పాక్షతాః సమర్పయామి.

నసస్పతిరనై...తామ్. ధూపమ్.

సాజ్యం త్రివర్తి...తే. దీపమ్.

నానాపక్వాన్నసంయుక్తం రనైః పద్భిః సమన్వితం,

గృహ్లాస్తు ఋషయః సర్వే నై వేద్యం వసుదాయకాః.

నై వేద్యం. మధ్యేమధ్యే పానీయం. ఉత్తరాపాశనం. కరోద్వర్తనం. కరే చంద్రనం. నమో వేదవిదాంశ్రేష్ఠా ఋషయః సూర్యసన్నిభాః, గృహ్లాన్విదం ఫలం తుష్టా మయా దత్తం హి భక్తితః. ఫలమ్ పూగీఫలమితి తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిరేకఆసీత్. దక్షిణాం. "సోమోహ" ఇతి నీరాజనం, మంత్రబ్రాహ్మణాది వేదపారాయణేన మస్త్రపుష్పాంజలిమ్.

యాని కాని చ...ఇతి ప్రదక్షిణమ్.

నమోఽస్తు సురవన్ద్యేభ్యో దేవర్షిభ్యో నమో నమః,

సర్వపాపహరా స్సస్తు వేదరూపాః సనాతనాః.

నమస్కారాః. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ గృహ్లాస్తు కుసుమాంజలిమ్. పుష్పాంజలిం తతో గంధాక్షతపుష్పఫలయుత మర్ఘ్యం దద్యాత్. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ సప్తైతే ఋషయః స్తుతాః, గృహ్లాం త్వర్ఘ్యం మయా దత్తం తుష్టాస్సస్తు సదా మమ.

అరు...కశ్యపాదిసప్తర్షిభ్య ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి.

(*కేచిత్తు ప్రత్యేకమర్ఘ్యం దదతి=తత్రాగ్ర్యమన్తాః)

౧. కశ్యపః సర్వలోకాద్యః సర్వభూతేషు సంస్థితః,
నగాణాం పాపనాశాయ ఋషీరూపేణ తిష్ఠతి.

కశ్యపాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౨. అత్రయే చ నమస్తుభ్యం సర్వలోకహితైషివే,
శుద్ధరూపాయ సత్యాయ బ్రహ్మణేఽమితతేజసే.

అత్రయే నమః ఇదమర్ఘ్యం

౩. భరద్వాజ నమస్తేఽస్తు సదా ధ్యానపరాయణ,
మహాజటిల ధర్మాత్తకా పాతకం హర సర్వదా.

భరద్వాజాయ నమః ఇద మర్ఘ్యం.

౪. విశ్వామిత్ర నమస్తుభ్యం జ్వలధూప మహావ్రత,
ప్రత్యక్షీకృతగాయత్రీ తపోరూపేణ సంస్థితః.

విశ్వామిత్రాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౫. గౌతమః సర్వలోకానాం ఋషీణాం చ మహాప్రియః,
శ్రౌతానాం కర్తాణాం చైవ సమ్ప్రదాయప్రవర్తకః.

గౌతమాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౬. జమదగ్నే నమస్తుభ్యం మహాతేజామితద్యుతే,
లోకేషు ధర్మవృద్ధభిర్ధం సర్వపాపనికృన్తక.

జమదగ్నయే నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౭. నమస్తుభ్యం వసిష్ఠాయ జటిలాయ మహాత్మనే,
ధర్మరూపాయ సత్యాయ లోకానాం హితకారిణే.

వసిష్ఠాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

* కొందఱు ఒక్కొక్క ఋషికిని ప్రత్యేకముగా నర్ఘ్యమిత్తురు.
అప్పుడు మంత్రము లేవి యును.

౮. అరుంధతి నమస్తుభ్యం వసిష్ఠప్రియకారిణీ,
పతివ్రతానాం సర్వాపాం సర్వధర్మప్రవర్తకే.

అరుంధత్యై నమ ఇదమర్ఘమ్.

ఏతే సత్సన్దయః సర్వే భక్త్యా సమూజితా మయా,
సర్వే పాపం వ్యపాహస్తు జ్ఞానతోఽజ్ఞానతః కృతమ్.

ఆవాహనం స జానామి... ఇత్యాది ప్రాథనా.

కృతవ్రతస్య సాంగతాసిద్ధ్యంతం వాయనదానం కరిష్యే.
బ్రాహ్మణం సంపూజ్య వాయనం ఫలసంయుక్తం సమృతం
దక్షిణాముతం, ద్విజవర్యాయ దాస్యామి వ్రతసంపూర్తిహే
తవే. భనంతః ప్రతిగృహ్లాస్తు జ్యోతీరూపాస్తపోభనాః, ఉభ
యో స్తారకాస్సస్తు వాయనస్య ప్రభావతః. సూనాతిరిక్త
కర్తాణి మయా యాని కృతాని హి, క్షుమధ్వం తాని సర్వాణి
యూయం సర్వే తపోభనాః. ఉపచారాః, విసర్జనమ్. తతః
కథాం శ్రుత్వా ఒకృష్ణభూమ్యుత్పన్నైః శాతైః శ్యామా
కైర్ని పౌరైర్వాఒహారం ప్రకల్ప్యఋషిధ్యానపరా భవేత్.

ఇతి ఋషిసూచావిధిః.

ఉద్వాపనవిధిః.

ఏవం ప్రతియామం పూజాం కృత్వా వాయనాదీని దత్వా
కథాం శ్రుత్వా తతః పరేద్యుః నిత్యకర్త సమాప్య స్వగృ
హ్యోక్తవిధినా అగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య దేశకాలా సంకీర్త్య
ఋషిపంచమీవ్రతోద్వాపనహోమం కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య.
సప్తర్ష్యక్షమనైః పరమాన్నద్రవ్యేణ సమిద్భిరాజ్యేన అష్టో
త్తరశతసంఖ్యయా (౧౦౮) అష్టావింశత్యా (౨౮) వా జహు
యాత్. అనంతరం “సహస్రేమే సవాదేవా ఏతశ్చ” ఇతి

మన్తేణ వా “సప్తతే అగ్నే” ఇతి మన్తేణ వా. ఏతేషాం
 మధ్యే ఏకేన మన్తేణ అష్టావింశతి (౨౮) వాగం బాహుయూత్.
 పూర్ణావయవం తతోవయత్వాహోమశేషం సమావయేత్. తతః
 పునః సంకల్ప్య కలశం పునః సంపూజ్య కృతప్రతసాంగతాఫల
 సిద్ధ్యర్థం ప్రధానకలశవస్త్రప్రతిమాదిద్రవ్యాణితద్ద్విజేభ్యో
 మస్త్రపూర్వకం దత్త్వా ఆచార్యం దమ్పతీపూజయం సత్కృత్య
 తదనంతరం నానాగోత్రేభ్యో విబుధవర్యేభ్యో గోపీరణ్య
 వస్త్రాభరణ ఛత్రచామర శయ్యా వ్యజన సాలగ్రామదధ్యన్న
 దీప పాదుకా కన్యాదానాదిమహాదానాని స్వశక్త్యా దత్త్వా
 భూరిదక్షిణాం దత్త్వా బ్రాహ్మణసువాసినీభ్యో వాయనాని
 చ దత్త్వా బ్రాహ్మణాం భోజయిత్వా తాంబూలదానానం
 తరం తేభ్య ఆశిషః ప్రాప్య తైరనుజ్ఞాతః పుత్రమిత్రబాంధ
 వాద్యైస్సహ స్వయం భుంజీత. ఇతి బ్రహ్మాండపురాణోక్తముషి
 ంచమీవ్రతోద్యాపనవిధిః సంపూర్ణః.

అథ కథా.

హేమాద్రా, బ్రహ్మాండే—శ్రుతాని దేవదేవేశ ప్రతాని
 సుబహుని చ, సాంప్రతం మే సమాచక్ష్య వ్రతం పాపప్రణా
 శనమ్. శ్రీకృష్ణఉవాచ—శృణు రాజస్త్రివక్త్యమివ్రతానా
 ముత్తమం వ్రతం, ఋషిపిష్ఠమీతి విఖ్యాతం సర్వపాపహరం
 పరమ్. యేన చీర్ణేన రాజేంద్రనరకం వైన పశ్యతి, తత్రైవోదా
 హరం తీమ మితిహాసం పురాతనమ్. వైదర్యేచ ద్విజపర ఉదంఠో
 నామ నామతః, తస్య భార్యా సుశీలేతి పతివ్రతపరాయణా.
 తస్యా అపత్యయుగళం పుత్రో హి సువిభీషణః, అధీతవాన్సు
 తస్తస్య వేదానాంగపదక్రమాన్. సమానేన కులీనేన సుతా

చాపి వివాహితా, నవోధాత్వేఽపి సాదైవాదైవధవ్యంప్రాస
సత్తమా. సతీత్వం పాలయంతీ సాత్యస్తే నిజశితుస్సహే, తస్యా
దుఃఖేన సుతత్వః సుతం సుస్థాప్య వేత్సని. గంగాతీరవనంప్రాప్తః
కదాచిత్తు తయాపమా, స తత్రాథ్యాపయామాస శిష్యాన్వేదం
ద్విజోత్తమః. సుతాచగురుతేతస్యపితుఃశుశ్రూషణంపరం, పితుః
శుశ్రూషణంకృత్వా పరిత్రాంతా కదాచన. నిశీధేకిలసుప్తాయాం
క్రిమిరాశిఃజాయత, శిష్యాస్తథావిధాం దృష్ట్వా విచస్త్రప్రస్త
రస్థిశామ్ గత్వానివేదయామాసుస్తంతాః కరుణాంగతాః, న
జానీమోవయంకించిద్దేనిసాధ్వీతథావిధా క్రిమిరాశిమయీ జా
తా మాతస్సంప్రతిదృశ్యతే, వజ్రపాతసమంశ్రుత్వాచుచ్ఛిన్నై
స్సముదాహృతమ్. సా శ్రాంతమానసా శీఘ్రం తత్సమీప ము
పాగమత్, సుతాం తథావిధాం దృష్ట్వా విలలాప సుదుఃఖతా.
ఉరశ్చ తాడయామాస సుతరాం మోహమాప చ, త్నణేన
ప్రాప్య చైతన్యముక్త్యాప్య పరిమృజ్య చ, సమాలింగ్య చ బా
హుభ్యాం నిన్యే తత్పితురంతికం, స్వామిక కథయమేసాధ్వీ కేన
దుష్కృతకర్తృణా. నిశీధేచ ప్రసుప్తేయం జాయతే క్రిమిసంకు
లా, ఏవం శ్రుత్వా తతో వాక్యమృషిర్ధ్యానపరాయణః, జ్ఞా
త్వానివేదయామాసతస్యాః ప్రాగ్జన్తచేష్టితమ్ ఋషిరువాచ —
ప్రాగ్నియం సప్తమేఽతీతేజన్త నిబ్రహ్మణీహ్యభూత్, రజస్వలాచ
సంజాతాభాండావీసస్పృశ త్తదా. ఆస్యాస్తు పాషానా తేనజాయ
తేక్రిమినద్వళుః, రజస్వలాయాం పాపేన యుక్తా భవతి సాన
ఘే, ప్రథమేఽహని చండాలో ద్వితీయే బ్రహ్మఘాతినీ, తృతీ
యే రజకీ ప్రోక్తా చతుర్థేఽహని శుద్ధ్యతి. తదా తయా సఖిరం
ఘాద్వీతం దృష్ట్వావమానితం, దృష్టవ్రతప్రభావేన జాతా ద్వి

జకులేచులే, అవమానాద్యగ్రతస్యాస్య క్రిమిం శీతినాధునా.
 ఏతత్తే కథితం సర్వం కారణం దుష్కృతస్య చ. సుశీతోవా
 చ — దర్శనాదపిజంతోః స్యాద్విప్రసాణాం నిర్వృతేనునో, బుద్ధ్యయ
 మ్నన్విధానాం హి జాయతే బ్రహ్మతేజసామ్. అన్యథాచా ప్రజా
 యంతే నిశీధే క్రిమిరాశయః, మహాశ్వర్గం కథం మాధు తస్యై
 తం కథయస్వ మే. ఉదంకః. సుశీలే శృణుతత్సర్వకం ప్రాసా
 ముత్తమంవ్రతం, యేన చీర్ణేన సహసా పాపానిన్త్యేషాంవ్యతే,
 దుఃఖత్రయాచ్చ నుచ్ఛేత నారీ సౌభాగ్యమప్నుయూతః,
 కల్మాణాని విసర్జంతే సంపదశ్చ నిరాపదః. యుధిష్ఠిర ఉవాచ.
 శ్రుత్వాని దేవదేవేశ వ్రతాని సుహహూనిచ, సాంప్రదం శ్రోత్వా
 దాచక్ష్యవ్రతం పాపప్రణాశనమ్ శ్రీకృష్ణః-ఆథాచ్యుతః సా జే
 ద్ర పంచమ్యామృషిపూజనం, కథయిష్యామి యత్కృత్యా
 నారీ పాపాత్ప్రీముచ్యతే. యుధిష్ఠిర ఉవాచ. కీదృశీ పంచమీ
 కృష్ణ కథం తదృపిపూజనం, పాతకాన్మృత్యుతే కన్తాన్నారీ య
 దుకులోద్భవ, పాపాని చ బహున్యత్ర విదన్తితే కిం కేశవ,
 కథంవా ఋషిపంచమ్యానారీపాప్తాత్ప్రీముచ్యతే. కృష్ణః. ఆజ్ఞా
 నాత్ జ్ఞానతో వాపియాస్త్రీజాతా రజస్వలా, దృష్త్వా స్సృశతి
 భాండానిగృహకర్తణి సుస్థితా. ప్రాప్నోతిసామహాపాపంసర్వా
 నార్యోరజస్వలాః, శృణు తత్కారణం యస్తాద్బద్ధనీయాగజస్వ
 లా. ప్రోత్సార్థా గృహతో దూరం చాతుర్వర్ణ్యేన భారత. బ్ర
 హ్మహత్యాం పురా శక్రోవృతంహత్యాహ్యవాపచ, తయావై
 రాజశార్దూల వీడితో వృత్రసూదనః, బ్రహ్మణం సముపాగ
 చ్చదాత్తనః శుద్ధికారణాత్, శుద్ధిం శక్రస్యరాజేంద్ర్యప్రహృ
 తేనాంతరాత్తనా, విభజ్య బ్రహ్మహత్యాంతు చతుర్థాపి చతు

క్షుభిః, ప్రాక్షిపద్రాజశాస్త్రాల చతుఃస్థానేషు వైతదా. వహ్నిః
 ప్రథమబిరహ్నిః నవీనాం ప్రథమోదకే. గిరిమృతాదిభూమావ
 నారీరజసి హర్షిత. తతో రజస్వలా నారీ ప్రోత్సార్యావ ప్రయ
 త్నతః, బ్రహ్మణః జాననాత్పర్థ చాతుర్వర్ణ్యేన స్వదా. ప్రథ
 మేహహరిసంఘాతీ ద్వితీయే బ్రహ్మఘోరకీ, తృతీయే రజశీప్రోక్తా
 చతుర్థేహరిసంఘట్టతీ. అజ్ఞానాత్ జ్ఞానతోవావిజాతంసంసర్క
 చాతకం, తత్ప్రాసితక్షయాద్ధేవై కార్యేభ్యమృషిసంఖ్యమీ స్వ
 సాంప్రశమనీ సర్వోపద్రవనాశినీ, బ్రహ్మక్షత్రియవిటూఢదై
 త్రిభిః కార్య నిశేషశః. కృష్ణః—అత్రాథే యత్పురావృతం
 ప్రవత్సోర్మి కథాత్తకం, పురాకృతముగే రాజా విదర్భాణాం
 బభూవసా, నేపబన్నామ రాజర్షి శ్చాతుర్వర్ణ్యానుపాలకః. తస్య
 దేశేహహర్షిప్రో వేదవేదాంగపారగః, సుమిత్రోనామ రాజేం
 ద్రస్వసూతపితరతః. కృషిచృత్వాసదాగుక్తః కుటుంబపరి
 పాలకః, తస్యభాగ్యానుపాధ్యేవ వతశుక్రప్రాణేశరతా. జయశ్రీ
 రామవిభాగ్యో బహుభృత్యసుహృజ్ఞా, అతిచింతాన్వితాసాచ
 ప్రావృట్కాలే చ మధ్యమా. తే ప్రాదిమ రతా సాధ్వీవ్యాకులీ
 కృతమానసా, ఏకదాసాత్తనఃప్రాప్తమృత్యుకాలంవ్యలోకయత్.
 రజస్వలాది సారాజ్ఞగృహానిర్తచకార హ, భాండాదీన్యపు
 శ్చద్రాబ్జా ప్రాప్తర్నృపభూమినీ. కాలేన బహునా సాధ్వీ పంచత్వ
 మగమత్త, తస్మాథర్హిపిప్రోసాకాలధర్మముపేయివాక్.
 ఏవం తోదంపతీ రాజ్ఞ స్వకర్తవశగౌ తదా, భార్యాతస్యజయ
 శ్రీసా ఋతుసంపర్కదోషతః, శునీయోనిసముత్పన్నా శునీ
 చాభూన్నరేశ్వర. తస్మాత్సంపర్కదోషేణ బలీవద్గో. బభూవసః,
 ఏవం తోదంపతీ రాజ్ఞ స్వకర్తవశగౌ తదా, ఋతుసంపర్క

దోషేణ తిర్యగ్యోని ముపాగతౌ. స్వధర్మాచరణాజ్ఞానావృణా
జాత్పరౌ తథా, సుతవ్యైవ గృహేరాజ్ఞ స్సగంతౌ పూర్వ
పాతకమ్. సుమిత్రస్య చ పుత్రోఽభూద్దురుశుశ్రూషణోగతః, సు
మతిర్నామ ధర్మజ్ఞోదేవతాతిథిపూజకః అథక్షిణూహేసంప్రా
ప్తే పితృస్తు సుమతిస్తదా, భార్యాంచంద్రమతీం ప్రావృషేత్పు
త్రద్దయాన్వితః. ఆద్య సాంవత్సరదినం పితృర్దేవాయపాసిన్ని
భోజనీయాద్విజా భీరుపాకశుద్ధిద్విధీయతామ్ తథా కృణాపాత
శుద్ధిస్తుమతేశ్వరనాద్యృహే, ముక్తం పాయసభాండే నై
సర్వేన గరళం తతః దృష్ట్వా బ్రహ్మవధాద్భిశా తునీ భాండా
ని సాంస్కృతీ, ద్విజభార్యా చ తాం దృష్ట్వా పూర్వార్థేన
జఘానహః. భాండాదీనిచప్రక్షాళ్య త్యక్త్వాపాకంసుమధ్యమూ,
పునః పాకం చ కృత్వాతు శ్రాద్ధంకృత్వాచిధానతః, తతోభుక్తే
షు విప్రేషు నోచ్ఛిష్టం చ దదౌ బహిః. భూషణక్షిప్తంతయా
శున్యా ఉపవాస స్తతోఽభవత్. తతో రాత్ర్యాం ప్రసన్నో
యాం సా శునీతుధితా భృశం, బలీవర్తముపాగత్య భర్తృణామి
దమబ్రవీత్. బుభుక్షితా గృహేభర్తున్న దత్తంభోజనానికం,
గ్రాసాదికం చన ప్రాప్తం తుథా మాం బాధతేభృశేషి అన్య
క్తిక్ దివసే పుత్రోమమ లేహ్యం దదాత్యసౌ, ఆద్య వసాన్యం
కిమప్యేష ఉచ్ఛిష్టమపి నో దదౌ. పాయసాంతే పపాతాన్ద్య
గరళం సర్పసంభవం, మయా విచింత్య మనసా మరిష్యంతి ద్వి
జోత్తమాః. సంస్కృష్టం పాయసం గత్వా తత్రాహం బాడితా
భృశం, దుఃఖతం తేన మే గాత్రం కటిర్భగ్నా కరోమి కిం తతః
ప్రాహ స చానద్వాభద్రే తేపాదజంభలం, కింరోమిహ్యశక్తో
ఽహం భారవాహోఽద్యసంస్థితః. అద్యాహమాత్మజతేత్రే హ

హితః సకలం దినం, మారితశ్చార్థజేనాహం ముఖం బధ్వా
 బుభుక్షితః, వృథా శ్రాద్ధం కృతం తేన జాతాద్యమను కష్టతా.
 కృష్ణఉవాచ. తయోస్సంవదతోరేవం మాతాపిత్రోశ్చభారత,
 శ్రుత్వా పుత్రస్తదా వాక్యం యదుక్తంచ తదోభయోః తతో
 రజనాన్తీతక్మలం సదౌతస్యైవపూజనం, పితరౌ తా విదిత్వా
 తు సత్తమాన్ సుతీన్తస్మా. తదాసౌ దుఃఖితఃపుత్రో జ్ఞాత్వా
 వసాం తదా తయోః, మాతాపిత్రోస్తు రాజేంద్ర దుఃఖితఃప్ర
 స్థితో వసమౌ జ్ఞాతుమిచ్ఛామి కష్టంవైమాతాపిత్రోశ్చ భారత,
 తత్ర గత్వా జ్ఞానవృద్ధానృషీనృప వనాశ్రితాన్, ప్రణీత్యా
 బ్రవీద్యాన్తీం హితం ప్రేవ తదా తయోః. సుమతిః—కథయ
 ధ్వం విప్రసంఖ్యః ప్రశ్నమేకం సమాహితాః, కేన కర్తవిపాకేన
 పితరౌ మే తపోభవాః. ఇమామనన్ధాం సంప్రాప్తాముచ్ఛేతే పాత
 కాత్కథం. శ్రీకృష్ణః—తదాకర్ణ్య వచస్తస్య సుమతేర్దగ్ధితస్య
 చ, ఋషిస్సంవదతోనామ సర్వజ్ఞఃకరుణాన్వితః, సుమతీంప్రత్యు
 వాచేదంతస్పిత్రోర్భుక్తయే తదా. ఋషిరువాచ —తవమూత్రా
 పురావిప్రస్వగృహం బాలభావతః, ఋతుం ప్రాప్తం విదిత్వాతు
 సంవర్షమకరోద్భవిజ. తేన కర్తవిపాకేన శునీయోనిముపాగతా,
 పితౌపి స్వగృహోషేణ బలీవర్దో బభూవ హ. ఏతయోర్ద్వక్తౌకా
 మార్గం కురు త్వద్యుషిపంచమీం, భార్యయా సహ విప్రేంద్ర
 ఋషీన్ సంపూజ్య యత్నతః. ఆచరస్వ నతం తత్ర సప్తవర్షం
 ద్విజోత్తమ, అంతే చోద్యావనం కుర్వాద్విత్తశాత్ర్యనివర్జితః,
 శాకాహారస్తుకర్తవ్యో నీవార్యైకాన్తికం తథా, ఫలంమూలం
 కృష్ణాధూమిజాతం యత్తు న భక్షయేత్, ప్రాప్యభార్యవదేమాసి
 శుక్లవక్షస్య పంచమీమ్. తస్యాంమథ్యాహ్నోసమయే నద్యాదా

విమలజలే, కృత్వా సామార్థ్యమిథాదంతథావసమానితః, ఆయు
 ర్బలం యశోవర్చః ప్రజాః పశుపసూనిచ, బ్రహ్మప్రజ్ఞాంచ మేధాం
 చ త్వం నో దేహి వనస్పతే. సంప్రార్థ్యా నేనమంత్రేణ కుంభాద్వ్య
 దంతథావసం, ముఖదుర్గంధనాశాయ దంతానాం చ శుభ్రమ్.
 ఘ్రివనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేఽహం దంతథావసం, అనేన
 దంతా సంతోధ్య స్నాయాన్మృతాన్నిసపూన్యమి. నిలూ
 మలకకల్పేన కేశా సంతోధ్య యత్తుతః. పరిధాయ సవే
 శుద్ధే వాససీ యుక్సమాహితః, విధాయ నిత్యకర్తాఽగిత్వా
 ద్వాదశవతీపుష్పిక. స్నాపయే ద్విధివజ్రభక్త్యా పరిచావృత
 రనై శుభ్రభైః, చందనాగరుకర్పూరైః పిల్లచ్యవ సుగంధభిః.
 పూజయే ద్వివిధైః పుష్పైః గంధధూపాదిపేష్టభిః, సమూ
 చ్ఛాద్య శుభైర్వస్త్రైః సోమవీతై ర్యథావిధి. తతః స్తైవేద్య
 సంపన్నై రర్ఘ్వం దద్యాచ్చుభైః ఫలైః, పూజయిత్వ బుద్ధి
 దివ్యానకుంధత్యాసమన్వితా. కశ్యపాఽత్రిశ్చంద్రభాగ్యభాగ్య
 మిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్వశిష్ఠశ్చ సాధ్వీ యామ్యగుం
 ధతీ. మంత్రేనానేన సప్తర్షిః పూజయేత్సుసమూహితః, ప్రతేన
 త్వృషిపంచమ్యాః కృతేనైవ ద్విజోత్తమ, బుధునంబుధుజో
 దోషః క్షయం యాతి స సంశయః. శ్రీకృష్ణఉవాచ—తద్భూ
 త్యా సుమతిర్వాక్యం పరమం త్వృషిభాషితం, గృహామేత్య
 వ్రతంచక్రే సభార్యః శ్రద్ధయాస్వితః. వ్రతంతుబుధుసంభమ్యా
 స్సర్వపాపప్రణాశనం, కృత్వా సర్వం యథోక్తం చ మూలాపి
 త్రోః ఫలందదౌ. వ్రతపుణ్యప్రభావేనమాతాతస్యశ్వయూనితః,
 ముక్తా స్మృతశార్దూల విమానవరమాస్థితా. దివ్యాంబరధరా
 భూత్వా గతా స్వర్గం చ భారత, పితాపి స మృతోఽగచ్ఛత్

సుమతిః పశుయోనితః. స్వర్గం ప్రాప్తో మహారాజ వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, దివ్యాంబరధరో భూత్వా గతస్త్వర్గం స భారత. కాయకం వాచికం నాపిమానసంయచ్చ దుష్కృతం, తత్సర్వం విలయంయాతీ వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః తస్యయజ్ఞాయతే పుణ్యం తస్మాద్విశ్వప్రసాదేన సర్వప్రతేషు యత్పుణ్యం సర్వశ్రేష్ఠం యత్పుణ్యం. సర్వభావేషు సత్తేషు తద్వైష్ణవస్త్వత్కమాచరత్, కుర్సుతే యావ్రతం నారీ సా భవేత్పుణ్యభాగినీ. రూపలావణ్య లాభాక్తావః పుష్కరిణీప్రాసంయుతాః, ఇవా లోకే సుఖం యా యాత్పురిత్రచ పరాంగతిమ్. ఏతత్తే కథితం రాజా వ్రతానా ముత్తమం వ్రతం, సర్వపంచత్పరిణం చైవ నారీణాం పాప నాశనమ్. భగం ముదిర్చి స్వర్గం చ పుత్రాసపియధిష్ఠిర, పతతాం త్రైవిద్యాతాం చాపి కుంభాత్పాపప్రణాశనమ్.

అథోద్వాహనమ్.

అనుష్ఠేయః—గీతసంస్కృత్యావసం ప్రోక్షం వ్రతం పూర్ణ భలవ్రతం, సుమతిః కేవలధివాచకం వచతత్త్వతః ప్రీతిష్ఠః—భూత్వాస్మిన్ గతసే కుంభాదీకభుక్తంసమాహితః, ప్రాతరుత్థాయ సున్నాతస్య గర్భి గురగృహం వ్రజేత్, ప్రార్థయేత్తం మమా చారోన్యభివో ద్యావపనర్తనీ, పూర్వోక్తేనైవ విధినా స్నాత్వా భక్త్యా సమాహితః తుచో దేశే సమాలిప్య స్వతో భద్ర మణ్ణలే. అప్రణం సజలం కుంభం తామ్రం మృణ్మయమేవచ, సంస్థాన్య సస్త్రసంసీతం కలతదేశే సుశోభనమ్. పంచరత్న సమాయుక్తం ఫలగంధాత్మతైర్ద్యుతం, స హిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేనవా. పంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూర్ణేనచైవ

హి, ఆచ్ఛాదయేత్తచ్చేనేన లిఖేదప్తదశంతతః. సోనగ్నిప్రణామో
 కార్యా ఋషీణాం. భావితాత్తనాం, పలేన వా తప స్థేన తపస్థా
 ర్థేన వా పునః, శక్త్యావా కారయేత్తత్ర విత్తేనాత్మవిద్యుజ్జనః.
 శ్రీకృష్ణః—వితానం పంచవర్ణం చ ఫలప్రప్నసమన్వితం, సాధ్య
 యాదుపరిశ్రమత్సంభారాకాసంవిధాయచ. మథ్యా పేషాపూజ
 యేద్భక్త్యా ఋషీశ్రద్ధాసమన్వితః, కశ్యపోఽప్రభుః, వ్యాభి
 విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః. జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వ్యుచ
 రుంధతీ, గృహ్లాన్తర్హ్వం మయా దత్తం తుష్ట్యాః సమ్మతమే
 సదా ఏవం పూజాం వినిర్వృత్యఋషీశ్రద్ధాత్వసమసాహిత్య
 ఆనేన విధినా సప్తవర్షాణి వ్రతమాచరేత్. ఆదౌ మధ్యే తథా
 చాస్తే కుర్యాదుద్యావనం బుధః, ఆచార్యాకారయేత్స పృథివీ
 వేదాజ్ఞపారగాన్. ప్రతిమాః సప్త కుర్వీత. సువర్ణేన స్వధేక్ష్యం
 జటిలాస్సాక్షసూత్రాశ్చ కమండలుసమన్వితాః. పూర్ణాంశ్చైవ
 శేషేతాకమృణ్మయేష్యవ్రతేషుచ, స్నాపయేత్సాధ్వ్యుజ్జనం
 చామృతరసాదిభిః పూర్వోక్తవిధినా రాజకీయైర్వైరాజాం
 సమాహితః, రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాణప్రచారాదిభిః.
 కృతనిత్యక్రియః ప్రాతర్జ్వహుయాత్తలస్ససా, హస్తాకో వాఘ
 పారాణ అధికారానుసారతః. సహస్తోమాః సహనాథనామ
 మంత్రైస్తు వా పృథక్, ఆష్టోత్తరసహస్రంవా శతమష్టోత్తరం
 తువా. పునః పూజాం తతఃకృత్వా గురుం సంపూజయన్వ్రతీ,
 స్వర్ణాంగుళీయవాసోభిః కుండలామృతభోజ్యనైః సప్తగోమశ్చ
 దాతవ్యా వస్త్రాలంకారపూజితాః, దద్యా దేకం సమత్సృజ చ
 గురవేగాం పయస్విసీమ్. పూజయేద్బుద్ధిజః సప్త వాసోభిర్ద్రక్షి
 ణాదిభిః, కలశానుపవీతాంశ్చ దద్యాత్తేభ్యః సుభక్తతః.

ఆచార్యం చ సవత్సరం ప్రణిసత్య సమాపయేత్, భోజయే
ద్బ్రాహ్మణాం భక్త్యా దీనానాథాం ప్రతర్పయేత్. సోపస్క-
రాస్తాః ప్రతిమా ఆచార్యేభ్యోన్యనివేదయేత్, లభ్యా చాజ్ఞాం
తు భుంభీత చేష్టైర్భుంధుజనైః సహ. ఉద్యాపనవిధిః ప్రోక్త
స్సర్వక్రియోన్యలార్థినాం, లనేన విధినా సమ్యగ్వ్రతమేతత్స
మాచరేత్. స్వప్రతేషు యత్పుణ్యం సర్వకర్మేషు యత్ఫలం,
సర్వదాసేషు యత్ప్రేమ తదేతద్వ్రతచారిణామ్ ఏవం యోగుః
తే భూయ ఉద్యాపనవిధిం వరం, సర్వపాపవినిర్ముక్తః స్వగౌ-
లోకే మహిమతే. ఇహ లోకే చిరం కాలం భర్త్య సహ
శుచిస్థితః. సుత్రీపాత్రైః పరివృతా భక్త్యా భోగాన్తనోహ-
రాత్, నిష్పాపా సుభగా నిత్యం వీక్షితే చాశ్రయాం గతిమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఋషిసంచమీ

వ్రతకథా సంపూర్ణా.

ఒక్కనాడను యుద్ధిష్ఠిరుడు శ్రీకృష్ణుం జూచి, “దేవదేనా!
నీవలనఁ బెక్కువ్రతంబుల వింటిని. పాపంబులం బోగొట్టునట్టి
యొక్క వ్రతంబు నా కానతి” మ్మని యడుగఁగా శ్రీకృష్ణుడు
ధర్మరాజుతో నట్లనియె ధర్మనందనా! ఋషిసంచమి యనం
బరఁగు నొక్కవ్రతంబు గలదు. అది సకలపాపక్షయకరంబు
దీనింగూర్చి నీకొక్కయితిహాసంబు నెప్పెడ నాలింపుము. విదర్భ
దేశంబున నుదంగుఁ డనెడు బ్రాహ్మణోత్తముఁడు గలఁడు అతనికి

సుశీల యనుభార్యయుండెను. వారికొక్కనూతనమైన బొంగు కొనిన కును బుట్టిరి ఆకొమరుడడు సర్వశాస్త్రములండు నానా విద్యలు తను యోగ్యుడయినవరునికిచ్చి పెండ్లిజేసిరి. అందునను ఆనూతను స్వజన్మాంతరపాపంబుచే వివాహము ముగియించుకొని వైధవ్యమునొందెను. అది మొదలు తల్లిదండ్రులకు పుత్రులు లేరు చేయుచు పుట్టినంటనే యుండెను. దానితోండ్రీ పుత్రులు లేరు వైధవ్యదుఃఖము చూడలేక, సంసారభారము పుత్రులపై నుంచి తాను దనభార్యయుఁ బుత్రికందోడ్కొని గంగానదీతీరామున నొకగ్రామంబునెరి, యచ్చట శిష్యులకు వేదంబులు జ్ఞానము నుండెను. అట్లుండఁగా, నొక్కనాఁ డాకూతురు గొల్పింపఁబెను. నడురాత్రి కామేదేహము పురుగులుపడినాపందెను. నానాదృశ్య లాఘవినస్తయై పురుగులుపడియున్న యాగుటపుల్లెలనాచి మూసంగతి యాచిడతల్లికిఁ దెలిసిరి. ఆతల్లియు వచ్చి యుద్దాహరింపఁగలకూతుంజూచి, పలుదెఱుంగుల విలపించి, తొమ్మిదిగొల్లుబొని, మిక్కిలి చూర్చునొంది, మరల తుణకాలములోపలు దెచ్చుకొని కొని యాకూతుఁడొకని నిరుకేలంబట్టినొని, దానితోండ్రీ పుత్రుకేగి, “నాథా! దీని కేఱియనస్థ యేలసంభవించెను? ఇట్లు బట్టిన తరపాపమేమి?” అని యడుగఁగా, నాబ్రహ్మచారి భ్రమంబు జెప్పి డియె. “ఒహీ! ఇది దీని కేవలజన్మముల ముందరిజన్మమున నజన్మలయైయుండియు నింటికిఁ దొలగగక, యింటఁ గుండలు మొదలగువానిని దాఁకెను. ఆదోషంబున నిట్లయ్యెను. తల్లి యిం ప్రుండు వృత్రాసురునిఁ జంపినవెంటనే, బ్రహ్మచార్యాదోషంబు సంభవించఁగా, బ్రహ్మకడ కేగి, నా కీనోషంబు తొలగఁగుట యెట్లని యడుగఁగా, నాబ్రహ్మదేవుం డాతని బ్రహ్మచార్యపాత

కంబును నాలుగుగా విభజించి, యొక్కొక్క భాగము నన్నిహా-
 త్రుని ప్రథమభాగ్యులబందును, ఏటి నీటి సురుగులందును, పర్వత
 వృథాదు లుండిం ప్రదేశమునను, స్త్రీలరజంబునందును నుంచెను.
 కావున స్త్రీలు ఋశువు గనబడిన మొదటిదినము చండాలియు,
 రెండవదినంబున బ్రహ్మసూతినియు, మూడవదినంబున జాకిత
 యుగనుండి నాలుగవదినంబున శుద్ధినొందును గాన, జ్ఞానంబున
 గాని, ఆ జ్ఞానంబునగాని రజస్వల్యై గృహంబున బ్రాత్రాదులు
 దానికి యశుద్ధి చేయుదురు గావున నట్టి పాపంబు దోలెగుటకై
 ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయవలెను. ఈ మనకూతురు తోడి
 చెల్లెళ్లులు ఋషిపంచమీ వ్రతంబు చేయుచుండఁగా నా వ్రతంబు
 నవకూనించును. అయినను, ఆ వ్రతంబు చేయువారినిజూచిన
 ప్రభావంబుచే దీనికి బ్రాహ్మణజన్మంబుగలిగెను. వ్రతంబునవకూ-
 నించుట చేరి మిగుగులరాశి పుట్టెను. ఇదియే దీని దుర్గతికి గార-
 ణము” అనిచెప్పఁగా, సుశీల “అట్టి యాశ్చర్యకరమైన యా-
 వ్రతంబుచేటముఁజెప్పు” మనె నని శ్రీకృష్ణుండు చెప్పఁగా విని
 యుద్ధిగిండు “ఓకృష్ణా! యట్టి ఋషిపంచమీ వ్రత ప్రభావంబు
 నాకెఱిగింపు” డని యడిగిన నాకృష్ణపరమాత్మ యిట్లనియె. ఓ
 కౌరవనాథా, యొక్కయితహాసము నెఱిగించెద నాలింపుము.
 తొల్లి కృతయుగంబున విదర్భదేశమున నేనజిత్తనురాజుండెను.
 ఆతనిదేశమున వేదవేదాంగపారగుం డగుసుమిత్రుఁడను బ్రాహ్మ-
 ణుఁ డొక్కఁడుండెను. ఆతనికి జయశ్రీ యనెడిభార్య పరమపతి.
 వ్రత భర్తృశుక్రాప లొనరింపుచుండెను. ఆసుమిత్రుఁడు వ్యవ-
 సాయముచే జీవించువాఁడు గనుక, నాతనిభార్యయు పరిపాల-
 ములు గాపాడుటయందు శ్రద్ధగలిగియుండును. ఇట్లుండఁగా

నా జయశ్రీ ఋతుకాలంబు వచ్చినదికూడఁ దెలియక గృహ కృత్యంబులయం దుండి నా మైలను లక్ష్యపట్టినందునను. తర్వాతఁ గొంతకాలమున కామె మృతిపొందెను. మఱిగొంతకాలమునకు మృతినొందెను. తరువాత నాదండకు లిరువురిలో జన్మాంతర పాపకర్తముచే జయశ్రీ అండునుట్టుగను, దానిసంపర్కదోషముచే నా సుమిత్రుఁ డెట్టిగను బిడ్డనిలిచి. వారిట్లు తిర్యగ్యోన్మీయందె జన్మించియుఁ బూర్వజన్మస్మృతిగలిగినవారై, తనకుమారునియింటనేయుండిరి. సుమిత్రునికోడు కగుసుమతి గురుశుక్రాప చేయుచుండువాఁడు. శిష్యుని దిన తండ్రికి శ్రాద్ధదినము రాఁగానే భార్యను బిలిచి, 'యోనీ యా దినము నాతండ్రి గారితిథిదినము గనుక, నీవు శ్రాద్ధభోక్తులతోఁ గూడి పాకంబుచేయుమనిచెప్పఁగా, నాబిడ యట్లు యున్నది' యని బులైనభక్త్యభోజ్యాదిద్రవ్యములను సిద్ధముచేసి, దానిని యోయికోపనిమిఁద నావలికిఁ బోఁగా నొకసర్ప మాత్రం నొక్కసా న్నమునందు విషంబుఁగ్రక్కెను. అది శునిరూపంబుదాల్చిన యోసుమతితల్లి చూచి, 'యాయన్నమును, శ్రాద్ధభోక్తుల కివ్వవలె' వారు మృతినొందుదు' రని తలంచి యాత్రం న్నపుఁ దపిలను దాఁకెను. అంతట నాసుమతిభార్య వచ్చి వంటమంత్రముఁ గుక్కదాఁకినందులకై, దానిని బడియతోఁ జక్కఁగా యోచి, వేటుపాకంబుచేసి శ్రాద్ధంబుచేసి యాకుక్క వంటనుదాకినదన్న కోపముచే, దానికి నెంగిలి కూడును వేయక యుండినది. అప్పుడాశునీరూపముఁ దాల్చిన యాసుమతితల్లి వృషభరూపము దాల్చిన తనభర్తకడకేగి, "నేడు నాకుఁ గుమారుఁడు కమిఁకఁడన్న మైనను బెట్టలేదు. నా కాఁకలిబాధ హెచ్చుగా నున్నది.

క్షీరాన్నభాండమునందు పాము విషముఁ గ్రక్కఁగా, నేను జూచి గానిని ముట్టితిని. అప్పుడు సుమతీభార్య నన్నుఁ జూచి మోచి నాకు నన్నముఁబెట్టదయ్యె. నే నేమిచేయుదు”నని పరితపింపఁగా, వృషభరూపంబుదాల్చిన యాసుమిత్రుఁడు శునీరూక్షగౌతనభాగ్యము జూచి, “ఓసీ నా యవస్థల నే నేమి చెప్పుదును. నేడు నాకు శ్రాద్ధదివసంబై యుండియు, నా పుత్రుఁడు నన్ను మూఁతిగట్టి నాచే దున్నించి, నన్నుఁ గొట్టి నానాహింసలంబెట్టెను. వాఁడు నామూఁతి విగియఁగట్టుటచే నేను బిడికెడన్నమైనను దిననైతిని. నాయవస్థ యేమిచెప్పుదును” అని విని కలు. అప్పుడు కుమారుఁడు వీరిసంవాదమును విని యుదయమున లేచి, వారికి గ్రాసంబువెట్టి, వారిపాపంబు దొలఁగింపఁగోరి, పుణ్యతపోవనంబుల కేగి, యచ్చటి మునీంధ్రులకు సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, తనతల్లిదండ్రుల కట్టిమర్దశయేల ప్రార్థించె నని యడుగఁగా, నాతపోధనులగు మునీంధ్రులారానికి వారి తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగినజన్మాంతర పాపకృత్యంబు నెఱిగించి, యది పోవుటకుఁ దగినయుపాయంబు ఋషిపంచమీ వ్రతాచరణమే. దాని నాచరించి, తత్ఫలంబు వారికిచ్చిన యెడలఁ బాపవిముక్తులగుదురని చెప్పెను. అంతట నాతఁడు వారివలన ఋషిపంచమీవ్రతవిధానంబును నెఱిగి, యావ్రతంబును నాచరించి యాఫలంబును దనతల్లిదండ్రులకు ధారపోయఁగా, వారు పాపవిముక్తులై మోక్షమునొందిరి. అని కృష్ణుఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, సంతట ధర్మరాజు కృష్ణునిజూచి, యావ్రతమున కుద్యాపనవిధానంబు నెఱింగింపుడని యడిగిన నతఁ డిట్లనియె. మొదటిదినమున నొంటి పూట భుజించి, మఱునాడు వేకువలేచి స్నానాదిక్రియలు

నిర్వర్తించి, యాచార్యుని (పురోహితుని) యింటికిఁ జని, తానొనర్పఁబోవు వ్రతోద్యాపనంబున కాచార్యునిగా వరించి, పూర్వోక్తవిధానంబున స్నాన మాచరించి పరిశుద్ధస్రవేశంబున నలికి ముగ్గులువెట్టి సర్వతో భద్రమండలం బేర్పఱచి, యందు సర్వరజతతామ్రమృణ్మయపాత్రములలో పేనినై న నియమించు కొని, వానినిండుగనీళ్లుపోసి, వానిమెడలకు వస్త్రములు చుట్టి, పంచగంధాక్షతలచే నర్చించి, మథ్యాహ్నమున సూర్యూజా ద్రవ్యములతో సప్తర్షులను పోడఁగోపచారములచే నర్చించి, యేడురంపత్సరము లాతీరున నాచరింపుచు మొదలుఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనంబు జేయుకలయును. అయుద్యాపనమునకై యేడ్వగు ఋత్విక్కులను పరించి, బంగారు ప్రతిమలను శక్తికొలఁదిజేయించి, యేడుకలశములను నునిచి, వానియందు సప్తఋషుల నావాహనంబు చేసి, పూర్వోక్త కల్పప్రకారంబుగాఁ బూజించి, యారాత్రి పురాణపఠనంబుచే జాగరణంబుగావించి, మఱునాడు తెల్లవాట స్నానసంధ్యా వందనాదికృత్యములు నెఱవేర్చి, వారివారి యధికారము ననుసరించి వేదోక్తమంత్రములచేఁగాని పురాణోక్తశ్లోకంబు లచేఁగాని తిలాజ్యహోమంబు నష్టోత్తరసూక్ర సంఖ్యచే నైనను, నూటయేనిమిదిమాటు లైనను హోమంబు గావించి తర్వాతఁ బునఃపూజఁగావించి, యాకలశవస్త్రప్రతిమాదులను ఋత్విక్కులకొనఁగి, యాచార్యుని స్వర్ణాంగుళీయకదానాదు లచే సంతుష్టునింఁగావించి, యేడుగోదాసంబులుగావించి, తర్వాత నాచార్యుని, ఋత్విక్కులను పడ్రసోవేతంబులైన భక్ష్య భోజ్యాదులచే సంతృప్తులంఁగావించి, వారికి దక్షిణతాంబూ లాదులనిచ్చి యావల విప్రోత్తములకు భోజనంబులును గ్రుడ్డి

కుంటి మొదలగుననాథులకు నన్న ప్రదానంబుగావించి తర్వాతఁ
దానును తనబంధుజనులతోడ భుజింపవలయును. ఓఱుధిష్ఠిరా!
యీ వ్రతంబు నీ ప్రకారంబుగాఁ గావించువారలకు సర్వతీర్థ
స్నానఫలములును, సర్వవ్రతాచరణఫలములును, సర్వదాన
ఫలములును గలుగును. కావున ఈ వ్రతంబు భక్తిశ్రద్ధలతో
నాచరించు వనిత యిహలోకంబున సర్వపాపవిముక్తురాలై,
సమస్తసుఖంబు లనుభవించి, యంతంబున శాశ్వతస్వర్గసుఖంబు
ననుభవించు నని కృష్ణుండు చెప్పఁగా విని, యుధిష్ఠిరుండు
సంతృప్తాంతరంగుం డయ్యెను.

శ్రీ రస్తు వ్రత రత్నాకరము

మథనద్వాచశీ వ్రతము.

శుభేశోభనే ముహూర్తే—ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టా
యాం శుభతిథౌ మథనద్వాదశ్యాం తులసీ దేవతాపూజనం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య. కలశపూజాం అనంతరం గణాధిపతి
పూజాం తులసీదేవతాప్రాణ ప్రతిష్ఠాపనం చ శృత్వా తతః
తులసీదేవతాం పూజయేత్.

తులస్యస్మృతజన్మాసి సదా త్వం కేశవప్రియే,
కేశవార్చనయోగ్యే మే వరదా భవ సర్వదా.

తులసీదేవీం ధ్యాయామి.

కృష్ణానందాశ్రుసంభూతే వరదే తులసి స్వమం,
త్వామద్యావాపాయామ్యాద్యే కమలాపతివల్లభే.

శ్రీతులసీదేవీమావాహయామి.

అనేకహారసంయుక్తం సువర్ణ మణిసంయుతం,
రత్నసింహాసనం దివ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామే.

శ్రీతులసీదేవ్యై రత్నసింహాసనం సమర్పయామి.

క్షీరోదధిసముత్పన్నే దేవాసురసుపూజితే,
విష్ణుప్రియే మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే.

శ్రీతులసీదేవ్యై అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

పద్మనాభప్రియే దేవి పాద్యమేతన్నయార్పితం,
సంగృహణ శుభే శ్యామే పరదే లోకపావని.

శ్రీతు.....పాద్యమ్.

వలాలవజ్రకర్పూరవద్దనాద్యైః సువాసితం,
పానీయం తు మయాఽనీతం సమ్యగాచమనీ మకమ్.

శ్రీతు.....ఆచమనీయమ్.

క్షీరాజ్యే శురనైః సృత్యైర్ద్రధ్వా చ మధునా తథా,
పఞ్చామృతైః స్నానయిష్యే తుల్యైః తే నమోనమః.

* శ్రీతు.....పఞ్చామృతస్నానమ్.

సుశీతలం సుప్రసన్నం సర్వోపధిసమన్వితం,
మయాఽఽస్మాతం జలం దేవి స్నానం కురు హరిప్రియే.

ఆపోహిష్ఠామయోభవః;.....చనః.

శ్రీతులనీ.....శుద్ధోదకస్నానమ్.

వీతనస్త్రయంగం దేవి సర్వాభీష్టప్రణామిని,
సర్వలక్షణసమృన్నే శుభే తే ప్రదదామ్యహమ్.

శ్రీతులనీదేవ్యై వస్త్రయంగమ్.

కల్పకం కాఞ్చనం దివ్యం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా,
అహం దాస్యామి దేవే శి విష్ణుసత్త్వి నమోఽస్తు తే.

శ్రీతు.....వై కల్పకాభరణమ్.

* మంచామృతమంత్రము ప్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము వినాయకవ్రతమునందుఁ జూడవలెను.

స్వచ్ఛం నిర్మలమత్మర్థం పురతస్తే కృతం శుభం,
కంతసూత్రం గృహణ త్వం దదామ్యాభరణాని చ.

శ్రీతు...వైశ్ర ఆభరణాని.

చందనాగరుకర్పూరమృగనాభిసమన్వితం,
గంధం గృహణ దేవేశి దేవదేవాంగభూషణే.

శ్రీతు...వైశ్ర గంధమ్.

కాలీయాంశ్చంద్రాంశ్చ వారిద్రామిత్రితాశుభాన్,
అక్షతాంశ్చార్పయే తుభ్యం గృహణ శ్రీహరిప్రియే.

శ్రీతు...వైశ్ర అక్షతాన్.

మయా దత్తమిదం పుష్పం తులసీదళసంయుతం,
మాల్యం గృహణ దేవేశి వరదే విష్ణువల్లభే.

శ్రీతు...వైశ్ర పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

పూజయామి అని ప్రతినామముకడను జేర్పవలెను.

తులవైశ్ర నమః గుల్ఫా
విష్ణుప్రియాయై నమః పాదా
రంభోర్వై నమః ఊరూ
క్షీరాభితనయాయై నమః కటిం.
సకలసురపూజ్యాయై నమః
నాభిం.
ఇందిరాయై నమః ఉదరం.
బృన్దావనవాసినైశ్చ నమః పక్షః

మహాలక్ష్మ్యై నమః స్తనౌ.
సుభుజాయై నమః భుజే.
పద్మహస్తాయై నమః హస్తౌ.
సుముఖాయై నమః ముఖం.
రమాయై నమః లలాటం.
ఇన్దుసోదరైశ్చ నమః శిరః.
తులవైశ్ర నమః సర్వాణ్యంగాని.

తతః శ్రీమహావిష్ణుపూజాం కృత్వా పుష్పైరర్చయేత్.

చందనాగరుకదూరఘృతగుగ్గులుసంయుతం,
గృహీణ ధూపం తులసి వస్త్రేఽహం భక్తచత్సలే.

శ్రీశుల...వై్య ధూపమాఘ్రాసయామి.

ఘృతవర్తిషం దీప్తం తే మయాఽర్పితమిదం శుభే,
గృహీణ మంగళం దీపం సర్వైశ్శస్త్రిప్రదాయిని.

శ్రీశు...వై్య దీపం దర్శయామి.

క్షీరం చ గుడసంయుక్తం సర్పిషా యుతమాదరాత్,
మయా నివేదితం భుక్ష్త్వి పశ్చభక్ష్యసమన్వితమ్.

శ్రీశు...వై్య నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూగీఫలైశ్చ కర్పూరైర్నాగవల్లివల్లైర్వృతం,
తామ్బూలం గృహ్యతాం దేవి వరదా భవ శోభనే.

శ్రీశుల...వై్య తామ్బూలమ్.

వ్రతపూర్తి మహాకీర్తి దిన్యస్ఫూర్తి హరిప్రియే,
ప్రాప్తకామ ఇదం దేవి సౌవర్ణం పుష్పమర్చయే.

శ్రీశు...వై్య సువర్ణపుష్పమ్.

చర్దనాభప్రియే నిత్యం పద్మసమ్భవపూజితే,
చర్దసత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ మే సదా.

శ్రీశు...వై్య నీరాజనమ్.

సర్వమంగళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధకే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణ సమోఽస్తు తే.

శ్రీశుల...వై్య మస్త్రపుష్పం సమర్పయామి.

యానికాని చేతి ప్రదక్షిణమ్.

నమస్కరోమి దేవి త్వాం విష్ణుపక్షఃస్థలే స్థితాం,
ప్రణతార్తిహరే నిత్యమభీష్టఫలదా భవ.

శ్రీతు...వై నమస్కారాత్.

యస్య...భక్తిహీనం తులసీదేవి. యత్పూజితం మయా
దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే ఆనయా కల్పోక్తప్రకారేణ కృత
యా పూజయా తులసీదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా నరదా
భవతు. మయా ఆచరితస్య వ్రతస్య ఫలసిద్ధిస్తు.

ఇతి పూజావిధానమ్.

మథనద్వాదశీ వ్రతకథా.

శ్రీకృష్ణఉవాచ.—నారదాశేషధర్మజ్ఞ లోకానాం హిత
కారణ, కథయస్య మహాభాగ వ్రతం నేవర్షిస్తత్తమం ౧. నారద
ఉవాచ. వ్రతానాముత్తమం పుణ్యం సర్వసాభాగ్యకారణం,
సర్వసంపత్ప్రదం శీఘ్రం పుత్రపౌత్రప్రసర్థకమ్ ౨ ఇమీ నూసి
సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపోషితః, తులసీం చ మహావిష్ణుః
పూజయిత్వా సమాహితః. ౩. సంచ షడ్భాగ్యలక్ష్మ్యైశ్చ ౬౦చ
దీపాన్ ప్రకల్పయేత్, గంధాద్యక్షతనై పేద్యతాముల్లాసి
సమర్పయేత్. ౪. ప్రదక్షిణనమస్కారాత్ సంచ పంచ స్వకల్ప
యేత్, తదాదిమాసపర్యంతం వ్రత్యహం చ సమాచరేత్ ౫.
ఉార్జే మాసి సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపోషితః, తులసీ
తులసీపూజాం కృత్వా నియమపూర్వకమ్ ౬. గాత్ర జాగర
ణం కుర్యాదధశ్శాయాజితేంద్రియః, తతః ప్రభాతవేళాయాం
స్నాత్వా శుచిరలక్ష్మతః. ౭. కుడవేన తు విష్ణేన కారయే
త్పిష్టకత్రయం, ఏకం తులస్యై దత్వా తు బ్రాహ్మణామైక

మేనచ. ౮ ఉలూఖలేనస్యత్సంస్థానస్య చేతుమూలేన ఘట్ట
యేత్, యావన్తః కీరపుషతః స్వశరీరే వతన్తిహి. ౯. తావ
న్స్యబ్దసహస్రాణి స్వర్గే లోకే మహీయతే. శ్రీకృష్ణః పూర్వ
మాచరితం కైస్తు న్రతమేతత్ఫలైషిభిః. ౧౦. తగ్మృతాచరణా
త్కిం పై ఫలం ప్రాప్తం మహామునే. నారదః పురా కశ్యప్త
హతేజా బ్రహ్మణోఽధూన్తహంప్రభో. ౧౧. వేదశాస్త్రాథ
తత్త్వజ్ఞో దేవదత్త ఇతి స్మృతః, స కదాచిద్ద్విజశ్రేష్ఠో విచి
న్ద్యాస్తీత్యపుత్రకః ౧౨. ఆరాధయామి దేవేశం విష్ణుం త్రై
లోక్యపావనం, ఇతి సంగిన్ద్య మనసా తపశ్చక్రేసుదుర్లభమ్.
౧౩. వృథబ్రాహ్మణరూపేణ ప్రాదుర్భూత్వా తదన్తికే, తప
శ్చరన్తం తం దృష్ట్వా జిహ్వాః ప్రాహ మహావిభుః. ౧౪. కిమర్థం
కృతమాశ్చగర్భం తపో వద మమ ద్విజ, శ్రుత్వా తద్వాక్యమ
చిరాత్ప్రణమ్య శిరసా హరిమ్. ౧౫. దేవదేవ జగన్నాథత్రాహి
మాం పునరుత్తమ, అగ్న్యమే సఫలం జన్త త్వత్పాదాంభోజ
దర్శనాత్. ౧౬. మనీషితం చ సఫలం భవిష్యతి న సంశయః,
అపుత్ర్యకో మహాదుఃఖి శరణం త్వాం న్రజామ్యహమ్. ౧౭.
పుత్రం దేహి మహాదేవస్వలోకవరప్రద. నారాయణఉవాచ.
ఆయుష్ష్మానం సుతం కాపి సుతాంవా మృతభర్తృకామ్. ౧౮.
తయో రేగం వృణీష్యాథ దదామి తవ సుప్రత, దేవదత్తఉవా
చ. స్వగృహం ప్రాప్య భార్యాయా ఏతాం వార్తాం నివేద్యచ.
౧౯. ఉభయో రేకమిచ్ఛామి హ్యేగమిచ్ఛామి కేశవ, ఇతి
ప్రణమ్య శిరసా జగామ స్వగృహం ప్రతి. ౨౦. నివేద్యసమ్య
గ్భార్యాయై బహుధాఽఽలోచ్య చిన్తితః, భార్యోవాచ.
సుతా హి యాచ్యా భోః స్వామిక భర్తృహీనాపి చ త్వ

యా. ౨౧. తథేత్యుక్త్వా స విప్రేంద్రః పునస్తీరం ప్రవిశ్య చ,
 నారాయణ నమస్తేఽస్తు పుత్రికాం దాతుమర్హసి. ౨౨. తథే
 త్యుక్త్వా మహావిష్ణు రన్తర్ధానం యయా తదా, అన్యస్త్యా
 తం మహావిప్రః పశ్చాత్స్వగృహమాగతః ౨౩. కించిత్కాలే
 పృథితే తు పుత్రీ జాతాస్య వై శుభా, సర్వలక్షణసమ్మన్నా
 సర్వలోగవివర్జితా. ౨౪. పితుర్దృహేతు సా కన్యా నర్థితాచ
 సుమాపిణీ, తతః కాలేతు సమ్ప్రప్తే నివాహమకరోత్పితా.
 ౨౫ జన్మాన్తర కృతాత్పాపా త్స జాతా మృతభర్తృకా,
 జననీజనకౌ తస్యా స్తతః స్వర్గమవాపతుః ౨౬. తద్దృహే
 విధవా సాపి సర్వధర్మవివర్జితా, నాస్తి నారాయణస్మ్యుక్తం
 వధస్తీ మృతభర్తృకా. ౨౭. అతిథిం నార్చయత్స్యేన కదాపి
 స్వగృహగతుః, ఏవం కఠినచిత్తా సా స్థితా నిష్ఠురభాషిణీ. ౨౮.
 శశ్వదుచ్ఛార్యతే సాధ్వ్యా మన్నామాధవయా తయా, ఇతి
 తుష్టో మృషీకేశో ద్విజో భూత్వా సమాగతః. ౨౯. తామ
 యాచత విష్ణుశ్చతద్వచస్సాబ్రవీత్పునః, కాలోపసన్నాసరిభీక
 కిమర్థమవమన్యసే. ౩౦. ఇతి బ్రువాణం తం విష్ణుః గుహా లే
 పాంశుకం దదౌ, తన్తథ్యే చాథకం బీజం దృష్ట్వా హగిరవాప
 యత్. ౩౧. మృతా కాలేన సా కీటో భూత్వా తస్మిన్ భుక్
 స్థితా. తతః కదాచిత్తాం స్మృత్వా దేవీం హరిరువాచ హ. ౩౨.
 ద్రష్టుం యాన్యామి హే దేవి ఏహ నారాయణాభిధాం,
 ఇత్యుక్త్వాఽథ గతే విష్ణో సహ తేన రమా యయా. ౩౩.
 ఆగత్య కిం సుభద్రం తే హరిరిత్యస్వయుజ్జుతాం, కీటఉవా
 చ. ఏవం తిష్ఠామ్యహం దేవ ప్రసీద జగదీశ్వర. ౩౪. ఇతి ప్రణ
 మ్య శిరసా కీటస్తూష్ణీం స్థిత స్తదా, దేవ్యువాచ. కిమన్తమేషా

కీటోఽభూ ద్వేన దేవ వదస్య మే. 37. ఇతి పృష్టస్తయా నిష్ణు
 స్తవ్యైతాస్తమవోచత, తచ్చుక్రిత్వా కమలా దేవీ తన్తోక్షం
 చాప్యపుచ్చత. 38. శ్రీభగవానువాచ ఊర్జే మాసి సితే
 వక్షే బద్ధవశ్యామస్త్రీయద్వగ్రతం, తద్వగ్రతస్య ఫలం కించిద్దా
 తుచుర్హసి శోభనే. 39. ఇతుబిష్టుఫలేనైవ ముచ్యతే పాప
 బంధనాత్, తథేతి శ్రద్ధదా తస్యై కటోఽపి స్త్రీత్వనూప హి.
 40. స్త్రీఉనాచ. అద్య మే సఫలం జన్మ జీవితం చ సుజీవి
 తం, వ్రతాని సఫలన్యద్య భవతృపదాబ్జరగ్భనాత్. 41.
 ఇతి స్తుత్వాఽథ సా నారీ శ్రియం ప్రాహ ముదా యుతా,
 అహమేతద్వగ్రతం దేవి కరిష్యామి వదస్య మే. 42. దేవ్య
 నాచ కార్తికే చ సితే వక్షే చైకాదశ్యాముపోష్యచ. తుల
 సీం పూజయిత్వాఽథ షష్ఠపల్లెశ్చ చూర్ణకైః. 43. షష్ఠప
 ద్వైరలక్ష్మ్యత్య భూపవీపాదిభిః క్రమాత్, రాత్రా జాగరణం
 కృత్వా పురాణపఠనాదిభిః. 44. తతః ప్రభాతవేళాయాం
 స్నాత్వా భృగ్యోవృగం శుచిః, తులసీం పూర్వపత్నాజ్య
 కృత్వా వై వప్తకత్రయమే. 45. ఏకం తులస్యా యేకం తు
 బ్రహ్మణాయ నివేదయేత్, అపశిష్టం తు యచ్చైకం నిధా
 యాలూఖలే పయః. 46. ప్రోక్ష్యేనుమాలైర్న్నరీ సా
 హన్యా త్పుణ్యాగ్నాన్వితా, కీర్తనీయా మహావిష్ణోః కథాస్త
 ల్లగ్న చేతసా. 47. వక్షసోపేతమన్నం చ దద్యాద్దక్షిణయా
 సహ, స్వయం చాపి హి భుంజీయాదిష్ట కామార్థసిద్ధయే. 48.
 ఏవం షష్ఠాబ్దవ్యస్తమాచరేత్సురమాహితః, ఆదావస్తేచ
 మధ్యేచ కుర్యాదుద్యావనం ముదా. 49. లక్ష్మీవిష్ణోశ్చ

ప్రతిమే కుర్యాచ్చక్ష్యనుసారతః, గోమయేనానలిష్యాథ సర్వ
 పల్లిం ప్రకల్పయేత్. ౪౮. తన్నధ్యే పంచ గుడసాణా సంస్థాప్య
 శ్వేతతణ్డులాణ్, నిక్షిప్య ప్రతిమాయుగ్గం తత్ర నాంకముణం
 రమామ్. ౪౯. అక్షీనారాయణం దేవం పూజయేన్న విధమ్. ౫౦.
 కమ్. ఆఖండితం నవం వస్త్రమేకైకస్య శృంగకోశృంగే. ౫౧.
 గర్భపుష్పాక్షతై ధూపైర్ద్రివైర్నైవేద్యసంయజ్జైః, చాచార్యో
 పచారైశ్చపూజయిత్వాయథ విధి గౌరవప్రసాదాన్మహిమం
 శ్చ పంచ పంచ క్రమేణతు, రాత్రౌజాగరణం కుర్యాత్పురణ
 పతనాదిభిః. ౫౨. తతః ప్రభాతవేళాయాం నద్యాగ్ని స్నానాన్వ
 సమాహితః, గృహమాగత్య మేధావీ పునః పూజాం సమాచ
 రేత్. ౫౩. ఏవంకృత్వా విధిజ్ఞాయ ఆచార్యాగ్ని గురుంబినే,
 సుశీలాయ సుశాంతాయ ప్రతిమాదానమాచరేత్. ౫౪.
 సువాసినీద్వయం పంచదశ బ్రాహ్మణసత్తమ్యాః, స్పృశ్య
 తుష్ట్యా భోజనాద్వైర్యస్తాద్వైశ్చ విశేషతః. ౫౫. బ్రహ్మ
 శాస్త్రోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజీత బంధుభిః, ఏవం శిష్య
 నుసారేణ విత్తశాత్యం న కారయేత్. ౫౬. సోద్యాగ్నియ్యస్వ
 తం యాతు పునఃకీటా భవేష్యతి, ఏవమాచరితం బ్రహ్మసంస్క
 ర్భీష్టప్రదం వ్రతమ్. ౫౭. తేషాం భుక్తిశ్చముక్తిశ్చ భవత్యన్త్ర
 న సంశయః, ఇత్యుక్త్వా-థ మహాఅక్షీరంతర్ధానం యయా
 తదా. ౫౮. ఏవం క్రమేణ సా కన్యా కృత్వా వ్రతి మనుత్త
 మం, ఇహ భుక్త్వాధికసుఖ మస్తే స్వర్గం జగత్సమమ్. ౫౯.
 యే పతన్తీదమాఖ్యానం శృణ్వన్తి శ్రద్ధయాన్వితః, తే సర్వే
 పాపనిర్మక్తా యాస్యన్తి పరమాం గతిమ్. ౬౦
 ఇతి భవిష్యోత్తరపురాణే మథనద్వాదశీ వ్రతకథా సంపుటా.

కథాప్రారంభము.

సూతపౌరాణికుండు శౌనకాదిమహర్షులం జూచి మీ
 కొక్క ప్రశంబు చెప్పెద వినుండని యిట్లనెను. తొల్లి యొక
 పుష్పము శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామగోడ వనవిహారంబు సల్పు
 టై బృందచనుండునను వేంకటేశాయుండంగా, అట్టి యొడ
 నారదంబు శ్రీకృష్ణము ర్నిద్రార్థము నెంచుటకై చుచ్చుచు
 వచ్చెను. అప్పుడు కృష్ణుండు నారదమహాముని సర్వపాద్యుతి
 సత్క్రియలచే గౌరవించి; తగిన వీరమునందుఁ గూర్చుండజేసి,
 “ముసీంద్రా! మీరు శ్రీలోకసంచారులు. సకలధర్మముల
 నెఱిగినవారు. లోకంబునకు హితంబుచేయువారలు. కావున
 మీరొక్కప్రతీత్యనంబు నా కెఱిగింప వేడెదను” అని
 యడుగఁగా, నారదాఁ డిట్లనియె. ఓమశోదానందనా, నే
 నిప్పుడు బ్రహ్మలోకంబునుండి వచ్చుచున్నాను. బ్రహ్మదేవుండు
 సరస్వతీదేవి కావలించిన యొకప్రశంబు నీ కెఱిగించెద నాల
 కింపుము. ఆప్రశంబు వ్రతంబులలో నుత్తమంబు; ఆవ్రతం
 బాచరించువారికి పుష్పపాత్రాదులును, సకలసంగలను గలు
 గును. ఆవ్రతంబును జేయువలసినవిధానంబు చెప్పెద నాలకిం
 పుము. ఆశ్వయుజ శుక్లపక్షకౌర్తినాఁ డుపవాసంబొనర్చి,
 తులసికోటమునకుగా నైహపక్షములు ముగ్గులుకొట్టి, యైదు
 దినములు వెళిగింది, యచ్చట తులసిచేవిని మహావిష్ణుసమేత
 ముగా నారాధించి, గంధపుష్పాక్షతలతోఁ బూజించి, యైదు
 విధముల యింక భక్తిఫలాదులను నివేదనచేసి, యైదుతాంబూ
 లములిచ్చి, యైదుప్రదక్షిణములను, అయినవ పస్కారంబు
 లను జేయువలయును. ఇట్లు, ఆశ్వయుజశుద్ధవకాదశి మొదలు

కార్తిక శుద్ధవినకాదశివతరము బూజచేయుచుండి, ఆ రోజుకొదలి నాడు ఉపవాసముచేసి, మొదట బూజచేసిపట్టి కిలోన్నెక్ల నియమముతో, తులసీదేవీపూజను విష్ణుమూర్తిపూజను గావించి, వానమొదలైనవి కలచుకొనక నేలమీదకు విసుడి, రాత్రి జాగరణము చేయవలయును. మఱునాడు దాన్నినినాడుదయంబున లేచి, స్నాన మాచరించి, పుష్పవస్త్రముల ధరించి, యాభరణాలంకృతులై, యొకనూనెడు చిన్నపూచినిచేతో మూడువిష్ణుకములు (పిండిముద్దలు) చేసి, దేవునికి తులసీదేవికి నివేదనచేసి, మఱియొకటి బ్రాహ్మణునికి వాయనమునుగి, మఱి యొక్కటి రోటిలోనుంచి, పాలుపోసి కలగడగడలలో దగవ వలెను. అట్లు దంచునప్పుడు పాలచుక్కలన్ని తనదేహమునకు బడుచున్నవో, యన్ని వేలయేండ్లు స్వర్గలోకంబునకు పోయిన బడుచున్నాడు. అని నారదుడు చెప్పగా, శ్రీశిష్యుడగు మునీంద్ర! ఆవ్రతంబు నెవ్వరాచరించిరి? ఆవ్రతంబు చేయుటచే వారికెట్టిఫలంబుగలిగెను? ఆతిష్ఠనియచిగడగడగా నాచనంబు డిట్లనియె. ఓ మహాప్రభూ! పూర్వము దేవతలకుండు సేవనము గల యొక బ్రాహ్మణుండుండెను. అతడు బ్రహ్మచర్యముగలవాడు. వేదవేదాంగములు జరివి వానియందును నాశమైనవాడు. ఆబ్రాహ్మణుడు సంతతిలేమిచే “నేను సంతతిలేనినందుయియున్నాను. కావున జగన్నాథుండగు విష్ణుమూర్తినిభజించెదను” అని మనసునకు దలపోసి, సామాన్యజనులచే జేయవలవికాని తపంబొనరించెను. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి చూచిని తపస్సునకు మెచ్చి, ముసలి బ్రాహ్మణరూపముతో నాదేవదత్తుని ముందట నిలిచి, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! యేల యిట్టియుగ తపంబు నేయుచున్నా”వని అడుగడగడగా, ఆబ్రాహ్మణోత్తముడు

వెంటనే విష్ణుమూర్తికి వందనముచేసి, “ఓదేవదేవా! ఓజగ
న్నాథా!! ఓపురుషోత్తమా!!! నన్నుఁగావవే. తమపాదార
విందముల దర్శనముచే నాజన్మము పాపసంబయ్యె యిది నా
మనోరథంబు సిద్ధింపఁగలదని నేను సమ్మేద”నని యేకవిధంబుల
విష్ణుమూర్తిని బోగడఁగా, అంత విష్ణుమూర్తి తన్నునే విధం
బుల సంతరించుచున్న యా బ్రాహ్మణోత్తముం జూచి, “ఓవిప్రో
త్తమా! నీకేమివరంబు గావలయు వేడు” ననిన నాద్విజ
శ్రేష్ఠుండు “దేవదేవా! నాకు సంతతిలేదు. ‘అపుత్రస్య గతి
రస్మిన్’ యని భర్తృశాస్త్రము బుద్ధిపించుచుండుఁ గావున,
నాకట్టి హీనగతి లేకుండునట్లు, పుత్రుండు గలుగునట్లు వరం”
బిచ్చుని యడిగెను.

అంతట శ్రీమన్నారాయణుండు బ్రాహ్మణునిం జూచి,
“విధి యెవ్వరికిని దప్పించ వీలుగాదు. నీకు ఆయుస్సులేని కొమ
రుండు గలుగవలయునా? లేక బాల్యముననే వైధవ్యమును
జెందు కొమరిత గావలయునా” యని యడిగెను. అందుల
కా బ్రాహ్మణుండు, “కేశవా! నేను నాయంటకీగి, ఈవిషయంబు
నాభార్యకుఁ దెలియఁజెప్పి యావల విన్నవించెద” నని చెప్పి,
తనయింటకి వెళ్లి యీసంగతి భార్యతోఁ జెప్పఁగా, ఆవిప్రుని
యిల్లాలు “నాథా! ఆయుస్సు లేనిపుత్రునిఁ గోరుటకంటె విధవ
యగుకూఁతునుగోరుటయే మేలు! మనముండట నెట్లుమొద్దుగా
వైనఁ బడియుండును గదా!” అని చెప్పఁగా, బ్రాహ్మణుండు తన
పత్నియొక్క యభిమతంబు గనుఁగొని, మరల దేవదేవుఁడయిన
జగన్నాథునికడకేతెంచి విధవయినను, కూతునే యిచ్చుని
వేడెను. విష్ణుమూర్తియు నట్లే యగుఁగాక యని యా బ్రాహ్మ
ణుని కనుగ్రహించి, యంతర్ధానమయ్యెను. ఆ బ్రాహ్మణునికిఁ

దర్వాతఁగొంతకాలమునకుఁ గుమాఱైగలిగెను. అప్పుడొక సర్వ
 శుభలక్షణములతోఁగూడినదై, యాచార్యునితోఁగూడఁబడి, శుక్ల
 పక్షచంద్రునిపగిది దినదినప్రవృద్ధురొట్టి యుండును. అప్పుడు
 వయసురాఁగా, నామె యాచార్యునితోఁగూడఁబడి మునముని
 రాణియగు రతీదేవిబోలియుండెను. అట్టిసౌందర్యముతో నానంద
 దగునాకన్యకు వివాహయోగ్యప్రామదము గాఁగానే యా
 బ్రాహ్మణుఁ డాపెకు వివాహంబు గావించెను. అట్టిసౌందర్య
 యునిపుత్రిక లావణ్యవతియయ్యు, పూర్వజన్మకన్యకావచ్చునో
 కర్తమువలన విధవ యాయెను. ఆపిల్లగఱుక్కు తల్లినిండ్రులు
 మనోదుఃఖముచే శీఘ్రకాలముననే మరణించుచుండును.
 తర్వాత, ఆవిధవయే యాయుంటికిఁ బెద్దదై, యన్నిధర్మములను
 వదలిపెట్టి, తనయింటి కేయతిథి వచ్చి యేని యాచరించినను,
 “లేదునారాయణ, లేదునారాయణ” అనిచెప్పుచుం గుఱవనిట్లు,
 రాలై, వచ్చినవారిసందఱను బొమ్మనుటయేకాని, కుంక-కృష్ణనం
 బిడికెడు బియ్యమైనను పెట్టియొలుంగదు. అట్లుండఁ గా, పిదప
 మూర్తి నారాయణ నారాయణ యని తననామము నుచ్చరించు
 చుండునందులకై, మనంబున సంతసించి, బ్రాహ్మణమునకుఁ
 నావిధవయింటికి వచ్చి యుపాదానమడుగఁగా, ఆమె యందఱ
 కునుజెప్పినట్లే “లేదు నారాయణ” అని యుత్తరమిచ్చెను. అపలు
 కులు విని విష్ణుమూర్తి మరల నావిధవతో “ఏందులకమ్మా!
 యీలాగుఁగింటికివచ్చినవారి నెల్ల నవమానిం చెడవు” అనఁగానే
 ఆవిధవ కోపముచేగన్నులెఱ్ఱుజేసి, తానిల్లులుకుదు అల్కుచుం
 దనచేతనున్న వేడనీటితోనిండియున్న యలుకుచుట్టి నాబ్రాహ్మ
 ణునియొడిలో వేసెను. తర్వాత నాబ్రాహ్మణరూపి యగుపిష్ఠపు
 వెలుపలికివచ్చి యాఅలుకుచుట్టను విడిలించిచూడఁగా దాని

యంవోకకందిగింజ యొక్కటి గాన్పించెను. శ్రీమహావిష్ణువు ఆ కందిగింజను మొలవవేయఁగా, అది మొలకయై త్తి చెట్టుగాఁ బెరిగియుండెను. తర్వాత, ఆవిధవ గొంతకాలమునకు మృతయై చీడపురుగు పుట్టి యాకందిచెట్టునందలియాకులం దినుచుండెను.

తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు మహావిష్ణువు ఆవిధవ చీడ పురుగు కంది చెట్టునందలియాకులం దినుచుండుటను జ్ఞప్తిదెచ్చు కొన్నవాడై, తనదేవేరింజూచి, ప్రియా! నారాయణయను చుండు నామహాదకుం బోదమని లక్ష్మీసమేతుడై వచ్చి యాకంది చెట్టున కీటకిరూపమున నున్న యావిధవంజూచి, నేయముతో నున్నావా? యని యడుగఁగా, జగదీశ్వరా! తమకుఁదెలియని చేమియున్నది? నేనిచ్చట నీరీతినున్నానని చెప్పఁగా, లక్ష్మీదేవి నాకునిఁగాంచి, 'దేవదేవా! యేల యీవనితకుఁ జీడపురుగు జన్తమెట్లవలసినచ్చెను?' అని యడుగఁగా, లక్ష్మీదేవికి విష్ణు మూర్తి పూర్వజన్తవృత్తాంతము వినిపించెను. అట్లయిన నామె కెన్నడు జన్తమోక్షముగలుగునని మఱల లక్ష్మీ విష్ణుమూర్తి నడుగఁగా, "ఓదేవీ! నీవు కార్తీకశుద్ధ ద్వాదశినాఁడాచరించిన మథన (చిలుకు) ద్వాదశీత్రతఫలంబిమ్ము. చెఱుపాల బొట్టుపడుటవలని ఫలముచేతనే దీనికిముక్తిగలుగుననిచెప్పెను. వెంటనే లక్ష్మీయొ నల్లె యామెకు మథనద్వాదశీఫలంబు నొసంగెను. ఆఫలప్రభావముచే నామె కీటకజన్తము విడిచి, స్త్రీ జన్తముధరియించెను. వెంటనే యాస్త్రీలక్ష్మీదేవితోడఁ దనముందట నిలుచున్న విష్ణుమూర్తిం గాంచి, వారిరువురకుఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, లక్ష్మీదేవింజూచి, "యోజగజ్జననీ, మీపాదదర్శనముచే నానోములెల్ల ఫలించినవి. నాజన్తము పావనంబయ్యెను. ఈవ్రతంబు నాకుపదేశింపుము. నేనాచరించె

దను" అని యడుగఁగా, మహాలక్ష్మి యిట్లనియె. కాత్రికశుక్ల
 పక్షైకాదశినాఁ డుపవాసముచేసి, తులసికోటముందట పంచె
 వన్నెముగ్గులతో నైదుపద్మములు రంగవల్లులుదీర్చితులసిదేవిని,
 శ్రీమహావిష్ణువును షోడశోపచారపూజలఁ బూజించి, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, పురాణము మొదలగువానిచే గాలంబు
 వుచ్చి, మఱునాఁడువేళువ స్నానమాచరించి మదుఁగుబట్టగట్టి,
 మరలఁడులసీదేవికిని, విష్ణుమూర్తికిని పూజఁగావించి, మూఁడు
 పిండిముద్దలుచేసి, యొక్కటి తులసికి నివేదనచేసి మఱొక్కటి
 బ్రాహ్మణులకు వాయన మిచ్చి, మిగిలినయొక్కటి రోటలోవేసి
 పాలుపోసి చెఱకుగడలతోఁ బెక్కుండుముత్తైదునలతోఁ
 గూడ ఫాటలుపాడుచు దంచవలెను. అట్లు దంచిన తర్వాత,
 బ్రాహ్మణులకును సుమంగలులకు దక్షిణతాంబూలములు మొద
 లగువాని నొసఁగి, పక్షసోపేతమయినభోజనంబుబెట్టి పిదపఁ
 దానును భుజింపవలెను. ఇట్లయిదువత్సరములుచేయుచు నోము
 మొదలుపెట్టునప్పుడుగాని, మధ్యఁగాని కడపటఁగాని యుద్యా
 పనము గావింపవలెను. వారివారిశక్తికొలది లక్ష్మీనారాయ
 ãలప్రతిమలనుగావించి, యింటఁ బరిశుద్ధమగు నొకస్థలమునఁ
 బంచవర్ణపుముగ్గులువెట్టి, అం దయిదుమానికల బియ్యముపోసి,
 యందాలక్ష్మీచారాయణప్రతిమలనునిచి, ప్రాణప్రతిష్ఠనుగావించి
 యైదేసి సమస్కారములు గావింపవలెను. అట్లు పూజించి యా
 రాత్రి పురాణసతనాదులచే గాలముగడపి, మఱునాఁడుదయ
 మున నదియందు స్నానముచేసి, యింటికివచ్చి పునఃపూజయొన
 రించి, శమదమాది సంపదగల సదాచారసంపన్నుడైన కుటుంబి
 యైన తనపురోహితునకుఁ బ్రతిమాదానము చేయవలెను.
 తర్వాతఇరువురు ముత్తయిదువులకును, పదునైదుగురు బ్రాహ్మ

ణోత్తములకును పుష్క సోపేతంబయిన భోజనంబులు పెట్టి
వారిని వస్త్రభూషణ తాంబూలాదుల సంతోషపఱచి,
తర్వాత బ్రాహ్మణసమారాధన మొనరించి, తానును దన
బంధుజనులతోడ భుజించవలయును. ఈవ్రతంబునకుఁ దన
శక్తి వంచన నేయక యుద్యాపనంబు చేయవలెను. వ్రతో
ద్యాపనముచేయుని యెడలఁ బురుగులై శుష్టుచున్నారు.
విధిక్రమము మివాప్రతంబుచేయువాఁ ఁహింసంబులందు సకల
సౌఖ్యములందుదూరని లక్ష్యచేసి వ్రతవిధానంబుఁ జెప్పి యంత
ర్ధానంబుఁ నొందెను. తర్వాత, ఆవసితయు మథనద్వాదశీ
వ్రతం బొనర్చి యిహలోకంబున సకలసౌఖ్యముల ననుభ
వించి, పదప విష్ణుసాయుజ్యము నొందెను. ఎవ రీవ్రతకథను
జదువుచున్నారో, లేక వినుచున్నారో, వారు సకలపాపముల
నుండి తొలగినవారై యుత్తమలోకములను బొందుదురు.

ఇది మథనద్వాదశీవ్రతకథ

సంపూర్ణము.

అమావాస్యసోమవతివ్రతము.

అచమ్య దేశకాలా సంకీర్త్య శుభేశోభనే...నవంగుణ
విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభలిఖా అహం సమస్తజన్మసు
సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం ఇహజన్మజన్మాంతరే చ సకలపాపక్షయో
ర్థం పుత్రపౌత్రాద్యభివృద్ధ్యా సంతతిచిరజీవిత్యపరమసౌభాగ్య
కామాఅస్యాంసోమత్యామమాయాం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకాశ్వ
త్థవృక్షే యథామిళితోపచారైః లక్ష్మీనారాయణసూజాం కరి
ష్యే. తదాదౌ నిర్విఘ్న కామా గణపతిసూజాం కలశపూజాంచ
కరిష్యే. ఇలిసుకల్ప్య. ఆదౌ కలశపూజాం కృత్వా గణపతి
పూజాంకృత్వా. పీఠపూజాం ద్వారపూజాం చకృత్వా. అశ్వత్థ
మూలే ఉదకసేవనం కృత్వా.

“అతోదేవాఅవస్తునఃయతో విష్ణుర్విచక్రమే, సృధి
వ్యా స్పృష్టథామభిః” —

ఇతి మంత్రేణ అశ్వత్థమూలేవిష్ణుం ధ్యాత్వా స్పృష్టప్రసాద
పూజయేత్.

“అశ్వత్థే వో నిషదనం పర్ణే వోవసతిః కృత్వా గోభాయ
ఇత్కిలాసథయత్సనవధపూరుషమ్.”

ఇతి మంత్రేణ “మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో
విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయతే నమః.”

ఇతి పురాణ మంత్రేణ అశ్వత్థస్య షోడశోపచారాన్
కుర్యాత్.

ఇంద్రాదిసురసంసేవ్య యోగనిద్రాపరాయణ, లక్ష్మ్యై
సహ సురశ్రేష్ఠ సుస్థిరో భవ సర్వదా. దేవదేవ మహాప్రాజ్ఞ
లోకేశ సురపూజిత, యావత్సూజాం సమాప్యేహం తా
వత్త్వం సుస్థిరో భవ.

సర్వవ్యాపక విశ్వేశ కృపయా దీనవత్సల, మయోపపా
 దితాం పూజాం గృహాణేమాం హి మాధవ. (శరణం మే జగ
 న్నాథ శరణం భక్తవత్సల, 'వరదో భవ హేనాథ కరుణాకర
 శాశ్వత) మూలాని బ్రహ్మణో యస్య ఋగ్వేదోఽంగాని
 పల్లవాః, ఫలాని యజ్ఞశాఖాశ్చ నారాయణ దయాం కురు (ఓం
 నమో వాసుదేవాయ సర్వానందవిదాత్తనే, రత్నసింహాసనం
 తుభ్యం దాస్యామి స్వీకృతు ప్రభో.) సూక్ష్మకోటిప్రభానాథ
 సర్వవ్యాపక రమాపతి, ఆసనం కల్పితం భక్త్యా గృహాణ పురు
 షోత్తమ. ఆసనమ్. నారాయణ జగద్వ్యాపి జగదానంద
 కారక, విష్ణుక్రాంతాది సంయుక్తం గృహ్లాపాద్యం మయార్పి
 తం, (గజనావాన సర్వజ్ఞసర్వలక్షణసంయుత, పాద్యం గృహాణ
 మద్దత్తం శ్రియా సహ సురోత్తమ) పాద్యమ్ ఫలగంధాక్ష
 తైర్యుక్తం పుష్పపూగసమన్వితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భ
 గవన్ విష్ణో సర్వఫలప్రద. (పరిత్రాణపరానంద పద్మపత్రేక్షణ
 ప్రభో, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం కృష్ణ విష్ణో జన్మాదిన)
 అర్ఘ్యమ్. కర్పూరై రాలవణ్ణాదిశీతలం సలిలం విభో, రమార
 మణ దేవేశాచమనం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఆచమనీయం. నమో
 నిత్యాయశుద్ధాయ యోగధ్యాసపరాయణ, మధుసర్కం గృహా
 ణేదం స్వీకృతైకనాయక. మధుసర్కమ్. పంజామృతం మ
 యానీతం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాదిసమాయుక్తం
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సంస్కాపనం కరిష్యామి లక్ష్మీ
 నారాయణ ప్రభో, స్నానేనానేన దేవేశ మమ పాపం వ్యపాహ
 తు. పంచామృతస్నానమ్. గంగా కృష్ణా గౌతమీ చ కావేరీ
 చ శతప్రదా, తాభ్య ఆనీతముదకం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్య

తామ్. గంగోదకం సమానీతం సుచర్ణ కలశశ్ఛితం, స్నాపనాగ్ధం మయా నీతం గృహాణ పరమేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. (గంధాచిపూర్వపూజాం సమాప్య అభిషేకం కుర్వాత్) తథా. పితవాసస్త్యయివిభో మయాన్యత్సముదాహృతం, హసః ప్రత్యా గృహాణేదం పునఃపోత్రమ కేశవ. దేవదేవ జగన్నాథ నమః శ్రీవత్సధారిణీ, వస్త్రయగ్ధం ప్రదాన్యామి సంగృహాణ జనార్దన. నస్త్రయగ్ధమ్ ఉనీతం సోత్తరీయం మయా దత్తం సుశోభనం, విశ్వమూర్తే గృహాణేదం నారాయణ జగత్పతే. (లక్ష్మీశాయ నమస్తేస్తు బ్రాహ్మి నూం భవసాగరాత్, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం గృహాణ ప్రార్థతో మయా యజ్ఞోపవీతమ్. అశ్వత్థహస్తభుగ్వాస గోవిందస్య సదాశ్రమం, అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు తే. ఆలంకారాః సూత్ర వేష్టనమ్. మలయాచలసంభూతం ఘృతసాలం మనోహరం. విలేపనం సురశ్రేష్ఠ చందనం ప్రతిగృహ్యతామ్. కర్పూరాగురుకస్తూరీ కుంజుమోన్మిశ్రచందనం, తుభ్యం సాన్యామి దేవేశ సంగృహాణ నమోఽస్తుతే.) గంధాః. తండులూ నార్ద్రకాః స్వచ్ఛాః మహానీహిసముద్భవాః, అక్షతా నర్పయే తుభ్యం గృహాణ పరమేశ్వర. అక్షతాః. తులసీజాతి కమలమల్లికాచంపకానిచ, పుష్పాణి హర గోవింద గృహాణ పరమేశ్వర. (మాల్యాని చ సుగంధీని మాలత్యాదీనిచ ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్థం గృహాణ కమలాధిప. నానావిధ పుష్పాణి

అథాంగపూజా.

“పూజయామి” అని కడఁటఁ జేర్చుకొనవలెను.

నారాయణాయ నమః పాదౌ
 కేశవాయ నమః గుల్ఫౌ
 హస్తయే నమః జఙ్ఘే
 సంస్థానాయ నమః ఉరూ
 పరిహాయ నమః కటిం
 పద్మనాభాయ నమః నాభిం
 బాహుదళాయ నమః ఉదరం
 కాలాత్త నే నమః స్తనౌ
 రామాయ నమః స్కంధౌ

వైకుంఠాయ నమః కంఠం
 అనిరుద్ధాయ నమః బాహు
 పరమేశ్వరాయ నమః హస్తౌ
 దేహాది దేవాయ నమః ముఖం
 పుష్కరనేత్రాయ నమః నేత్రే
 హనుదేవాయ నమః శ్రోత్రే
 సర్వవ్యాపినే నమః శిరః
 సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్య
 జ్ఞానిపూజయామి.

అథ నామావళిః.

ఏక పరమాత్మ నే నమః
 పరమేశ్వరాయ
 పరబ్రహ్మణే
 విరిష్ణయే
 శివాయ
 రుద్రాయ
 నారాయణాయ
 వనస్పతయే
 వృక్షరాజాయ
 వేదాత్మ నే
 ప్రకృతయే
 దేవాత్మ నే

త్రిమూర్త్యాత్మ నే నమః
 ఊర్ధ్వమూలాయ
 శంఖపద్మాయ
 అనిత్యాయ
 పాశఘ్నాయ
 జ్ఞానవృక్షాయ
 భూతవాసాయ
 పుణ్యాయ
 శివాకారాయ
 మహామూలాయ
 ఋషి నేవితాయ
 తపఃఫలాయ

అగ్నిగర్భాయ నమః
 అరణయే
 సమిదాకరాయ
 సూర్యాశ్వజాయ
 విభూతయే
 శమీపతయే
 అశ్వత్థాయ
 కేశవాయ
 హరయే
 సంకర్షణాయ
 వరాహాయ
 ఇంద్రనాభాయ

దామోదరాయ నమః
 కాలాత్మనే
 వైకుంఠనాథాయ
 అనిరుద్ధాయ
 పరమేశ్వరాయ
 దేవాదిదేవాయ
 పుష్కరనేత్రాయ
 వాసుదేవాయ
 సర్వవ్యాపినే
 సర్వేశ్వరాయ
 అశ్వత్థనారాయణస్వామినే
 నమః

నానావిధపరిమళపత్రపుష్పాణి సమర్పయామి

గుగ్గులం ఘృతసంయుక్తం నానాగంధైః సుపరిమళితం, ధూపం గృహాణ కృపయా సుప్రీతో పరదోర్భవ. ధూపం అజ్ఞానదమనాయేతి జ్ఞానబుద్ధి ప్రదో భవ, నహిన్నానా మోచితం దీపం గృహాణ పరయా ముదా దీపం. విభూత్యం పుష్పాణి తం నానాభక్ష్యైశ్చ సంయుతం, పుయా ప్రసాదం నైకైశ్చ సంగృహాణ శ్రియా సహ. భక్ష్యం భోజ్యం కేవానామేదోష్యం ఖాద్యం మయాహృతం, ప్రీతయే పరమేశ్వర నత్రంమే స్వీకురు ప్రభో. నైవేద్యమ్. ప్రాణాయ స్వాహా అపానాయ స్వాహా వ్యానాయ స్వాహా ఉదానాయ స్వాహా సమానాయ స్వాహా. గంగోదకం సమానీతం పానార్థం పరమం శివం, హృషీకేశ్వ సమస్తుభ్యం గృహాణ పరయా ముదా. మధ్యేమధ్యేసా

నీయమ్ ఉత్తరాపోశనం హస్తప్రత్యూశనం, ముఖప్రత్యూశనం
 చ కరోద్వర్తనార్థే చందనమ్. ఇదం ఫలమితి ఫలాని. పూగీఫల
 మితితాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భేతిదక్షిణామ్ త్వద్భాసా భాస
 తే లోకః కోటిసూర్యసమప్రభ, నీరాజయిష్యే త్వాం విష్ణో
 కృపాం కురు మయి ప్రభో, హిరణ్యపాత్రం మధోఽతిమంత్రే
 ణ చ నీరాజయి. శ్రీమతే సర్వభూతాత్మనా త్రాహి మాం
 భవసాగరాత్, మధుసూదన దేవేశ గృహాణ కుసుమార్జునిమ్.
 మంత్రశ్రవ్యాజ్జలిమ్ మయా కాయేన మనసావాచా జన్తశతా
 ర్జితం, పాపం ప్రశమయ శ్రీశ ప్రదక్షిణపదేపదే. ప్రదక్షిణ
 త్రయం దేవ ప్రయత్నేన కృతం మయా, తేన పాపాని సర్వాణి
 నాశయాశు మమాన్యయ. ప్రదక్షిణమ్. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారణే, ఆదిమధ్యాంతహీనాయ విష్ణురశ్ర
 వనేనమః నమస్కరోమ్యహం భక్త్యా సర్వపాపహరాయ, కు
 రుమే సఫలం జన్తత్వత్పదామోర్భవన్దనాత్. నమస్కారాన్.
 లక్ష్మీశ సర్వభోక్షశ సర్వబంధత్ప్రదోభవ, గృహాణార్ఘ్యం మ
 యా దంతం కృపయా పరమా ముదా. ప్రసన్నార్ఘ్యమ్. దేవ
 దేవ జగన్నాథ సృష్టిసంహార కారక, శరణం త్వాం ప్రవశోఽ
 స్మి త్రాహి మాం పురుషోత్తమ. నిమగ్నోఽస్మి మహాభూతే
 సంసారే దుఃఖసాగరే, మాముద్ధర హృషీకేశ భోభో భవభ
 యాపహ. ప్రార్థనా. అనూసోమపూజా. అమాయై చ నమస్తు
 భ్యం సోమాయ చ నమోస్తుతే, ఉభయోః సంగమే విష్ణుపూ
 జాఫలమవాప్నుయాత్. అమాయై సోమాయ చ నమః సర్వో
 పచారార్థే గంధాక్షతపుష్పధూపదీపనై వేద్యాదీని సమర్ప
 యామి. అనేన మంత్రేణ షోడశోపచారైః పంచోపచారై గ్వా

పూజయేత్. ఇత్యమాసోమపూజా. యస్మిన్పూత్యాచ... పూ
జమా లక్ష్మీనారాయణౌ సుప్రీయేతామ్. అష్టాహోర్వీక్ష న
వంగుణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతీర్థా కలోపేక్ష ఫలసిద్ధిస్థం
అశ్వత్థమూలేఽముకద్రవ్యేణ అష్టోత్తరశతప్రక్షిణాభ్యం కర్మ
కరిష్యే ఇతి సుకల్ప్య. మూలతో బ్రహ్మసూపాయ మ
ధ్యతో విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ పృథ్వీరూపాయ తే
నమః ఇతి ప్రతిప్రదక్షిణముచ్చరణ ఉక్తద్రవ్యం ప్రతిప్రదక్షిణం
శుక్లస్యాగ్రేష్ఠాభ్య వఃమష్టోత్తర ప్రదక్షిణాని కాంక్షయే. తద్ద్ర
వ్యం బ్రహ్మణాయ దద్యాత్. వాయనమంత్రః. అశ్వత్థః ప్రతి
గృహ్లాతు అశ్వత్థో వై దదాతి చ. అశ్వత్థః. అశ్వత్థాభ్యాం
అశ్వత్థాయ నమోనమః అస్మై బ్రాహ్మణాయ శ్రీ లక్ష్మీనాగా
యణ్వరూపాయ ఇదం ద్రవ్యం అశ్వత్థనారాయణప్రీతిం
కామయమాన స్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. దేవస్య...
గృహ్లామి ఇతి పూజావిధిః

ఆథ కథా.

శరతల్పగతం భీష్మముగమ్య యుధిష్ఠిరః, స్వతఃప్రణా
మో ధర్మాత్మా హితం వచనమబ్రవీత్. ౧. యుధిష్ఠిరః.
హతేషు కురుముఖ్యేషు భీమసేనేన కోపినా, తిథింబురేన
భూతేషు హతేషు యుధి జిహ్నునా. ౨. దుర్యోధనునా శ్రేణ
జాతోఽస్తాకం కులక్షయః, న సన్తి భువి భూతాః బలశ్చ
ధ్వాతురాన్మతే. ౩. అవశిష్టా వయం పంచ వంశే భారతిసంజ్ఞకే,
ఏకాతపత్రమపిచ రాజ్యం దుహ్యం న లోచతే. ౪. జీవితే
ఽపి జగుప్సా స్యాన్మృతేనసుగతిః క్వచిత్, దప్త్వా స స్తతి
విచ్ఛేదం సంతాపాహృదయేఽనిశమ్. ౫. అశ్వత్థామాస్త్ర

నిర్దగస్తూత్రరాగర్చసంభవః. అతో మే ద్విగుణం దుఃఖం
 పిణ్డవిచ్ఛేదదర్శనాత్. ౬. కింకరోమి క్వ గచ్ఛామి పితామహా
 నదాధునా, యేన సంపద్యతే సద్య స్సంతతి శ్చిరజీవినీ. ౭.
 భీష్మః శృణు రాజా ప్రవక్ష్యామి వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
 యస్యాప్యంప్రానమంత్రేణ సంతతిశ్చిరజీవినీ ౮. అమావాస్య
 యదా చార్ధ సోమనారముతా భవేత్, తస్యానుశ్చ్యుత
 మాగత్య పూజయేచ్ఛ జవార్దనమ్ ౯. ఆప్టోత్తరశతం కుర్యా
 త్తస్మి స్వీతో ప్రసాదీణా, తావత్స్యంభ్యామ్యుపాదాయ
 పత్నీ భాగ్యుసలానిచ. వ్రతరాజమిదం రాజా విష్ణోః ప్రీతికరం
 పుభం, కుప్రసంగమకర్తురః ప్రసీదన్తి తదాత్మకాః ౧౦ మూ
 ర్తిత్రయోత్తకోఽశ్వత్థః సర్వదేవమయస్తథా, పూజయావేద
 పృశ్యస్య సర్వేష్టాథా నమాపుయాత్. ౧౧ ఉత్తరాం కార
 య ప్రాజ్ఞ గరోభి జీవితమాప్యతి, భవిష్యతి గుణైః పుత్ర
 స్త్రీషులకోషు విశ్రుతః. శ్రుత్వా పితామహప్రోక్తం ప్రత్యువా
 ద యుధిష్ఠిః యుధిష్ఠిరః తద్వీర్యతం వ్రతరాజాఖ్యంవిస్తరేణ
 ప్రకాశయ, కేన ప్రకాశితం మరైర్వ కేనేదం విహితంవిభో.
 భీష్మః అస్త్యనుసర్వవిభ్యాతా కాంచీసంజ్ఞా మహాపురీ రజతా
 చలసంకాశ సాధసంగస్సర్వరాజితా, సువేషైర్నాగరజనైర్నారి
 భిరససేచితా. బ్రహ్మశ్రయ విటూఢద్రైః స్వస్త్వకర్తరతై
 ర్వృణా, రూపచాతుర్యయుక్తాభి ర్వృణాభిః సమలంకృతా.
 అత్ర రాజా మహాసేనో బభూవామితచిక్రమః, తస్మిన్ వసతి
 భూపాలే జనానందకరే శుభే. తస్య రాజ్యేఽవసద్విప్రః దేవ
 న్నామీతి విశ్రుతః, తస్య స్త్రీ రూపసంపన్నా నామ్నా ధన
 వతీ శుభా. యథార్థనామధేయా సా లక్ష్మీరివ సువిగ్రహా,

తస్యాం సంజనయామాస సప్తపుత్రాన్ గుణాన్వితాన్. న కాం
దుహితరం రమ్యాం నామ్నా గుణవతీం సృజ, కృతవాగాశ్చ
తే పుత్రా విహరన్తి యథాసుఖమ్. కన్యా కుమారికా చాసీ
దనురూపప్రియాధీశీ, ఆత్రాన్తరే ద్విజః కశ్చిన్చిత్కాన్తం సము
పాగతః. దీప్యమానః స్వతేజోభిర్ద్వార్తినూనిర పావకః, ద్వార
దేశముపాగత్యప్రయుయోజాశిషం భద్రా. దేవస్వామిస్నుషా
స్సప్త సముత్థాయ ససమ్భ్రమం, భిక్షాం ప్రత్యేకమానిష్యుష్ట
దుత్తస్త్వై ద్విజస్త్వనే అవైధవ్యాశిషం ప్రాదాత్తోభ్యః సౌభా
గ్యసంపదః, తతో గుణవతీమూత్రా ప్రహితా సహ భిక్షయా
విప్రాయ భిక్షాం ప్రదదా కృత్వా పాదాభివందనం, ఆశిషంచ
దదా విప్రః శుభే ధర్మవతీభవ. సావై లక్ష్మ్యంగుణవతీత్రా త్వ
గత్వా యయా గృహం, మాత్రేసివేదయామాసచాశిషం తేన
యోజితామ్. శ్రుత్వాభననతీపుత్రీం కరేధృత్వాసమామయా,
ప్రణతిం కారయామాస పునస్తస్త్వై ద్విజస్త్వనే, తస్యేవాశిషము
చ్చార్య పునస్తా మభ్యుచందయత్, శ్రుత్వాశిషం భవవతి
సచింతా ప్రత్యువాచ వా. భవవతి. ప్రసీద భగవాన్ విప్ర
వచనం మేఽనభారయ, స్నుషాభ్యః ప్రణానాభ్యోమీ ద్విజా
దత్తావరాశిషః. అవైధవ్యకరాః పుత్రస్సుఖసౌభాగ్యదాయకాః,
సుతాయాం ప్రణతాయాం మే విపరీతం ద్వియోచితం,
భద్రేధర్మవతీ భూయా ఇత్యుదీర్య పుకః పునః, ఆశీః ప్రణు
క్తా విప్రర్షే కారణం వద సత్వరమ్. ధన్యాసి త్వం భవవతిప్ర
ఖ్యాతచరితా భువి, యథాయోగ్యం ప్రణుక్తయం మయాశీ
ర్మహితుస్తవ. ఇయం సప్తపదీమధ్యే వైధవ్యం సమవాప్స్యతి,
ధర్మాచరణమత్కర్థం కర్తవ్యమనయా శుభే. అతో మయా

శీర్షక్షేయంశుభే ధర్మవతీ భవ, శ్రుత్వా ధనవతీవాక్యం చింతా
కులితచేతనా. ఉవాచ వచనం దీనం ప్రణీత్య పునఃపునః ధనవతీ.
ఉపాయం వేత్సి విప్రేంద్ర వద శీఘ్రిం. దయాం కురు, అపాయం
వేత్సి చేద్విప్ర కిం కరోమి దయానిధే. ద్విజః. యదాఽఽగ
తాభవేత్సోమాగృహే వై తవ సున్దరి, తస్యాః పూజనమా
త్రేణ భవేద్వైధవ్యనాశనమ్ ధనవతీ, కా సా సోమా త్వ
యా ప్రోక్తా కా జాతిః కుత్ర సంస్థితః. యస్యాఽగమమాత్రేణ
భవేద్వైధవ్యభంజనం, ఏతద్వద మహాభాగ సకలం విస్తరస్వి
మే. ద్విజః. సోమా సా రజకీ జాత్యా స్థితీస్తస్యాశ్చ సిం
హశే, సా చేదాయాలి తే వేత్స భవేద్వైధవ్యభంజనం,
ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణోఽన్యత్ర గతో భిక్షాప్రతీక్షయా, ధన
వత్యపి పుత్రైభ్యః ప్రోవాచ వచనం తదా, ఇయం దుర్ల
భిణా పుత్రాః స్వసా గుణవతీ శుభా, సోమాగమన
మాత్రేణ భవేద్వైధవ్యభంజనమ్. యస్యాస్తే భక్తిః పితరి
మాతృగృహసంకారం, స ప్రయాతు సహస్వినా భీమాం
మానయతుం ఘ్రింమ్. పుత్రో ఊహః జ్ఞాతం మాత స్తర
స్వాస్త్యం పుత్రీ స్నేహవశం గతమ్. యాత చేశాంతరం పుత్రాః
ప్రఖ్యాపయన్ దుగమం, అన్తరేదుస్తరస్సింధుః శతయోజన
విస్తరః, ఆశక్యం గమనం తత్ర నక్షమా గమనే పయమ్
దేవస్వామ్యువాచ — అపుత్రస్సప్తభిః పుత్రైరహం యస్యా
మిసింహశేమ్. ఆసయిష్యామి తాం సోమాం పుత్రీవైధవ్యనాశి
నీన్ ఏవం వాదిని సక్రోధే దేవస్వామిని తత్క్షణం, శివస్వా
మీ కనిష్ఠస్తు పుత్రః ప్రోవాచ సమ్మతః. తాత మా వద
చైవం త్వం రోమావేశవశం గతః, మయి తిష్ఠతి కశ్చక్తోగస్తుం

ద్వీపం హి సింహళమ్. ఇత్కుక్త్వా సహస్రేణ్ణాయ ప్రణమ్య
 శిరసా ముదా, వ్రతశ్చే సహితః స్వప్రా ద్వీపం సింహళస్థమ్.
 తమ్. స కేయద్భిర్దినైర్నత్వా తీరం ప్రాప్ సర్పితేః, తస్మిన్తమ
 మ్బుధిం తత్ర ప్రయత్నమకరోద్దీప్యః స తస్య సువిస్తీర్ణం
 న్యగ్రోధదుమనున్తికే, తతోక్తవ్రత సుఖాసీచ్ఛా గృహ్య రాజ్య
 బాలకాః. తత్పాదవ్రతే స్థిత్యా శాభ్యాం నీలం సుశ్శృంగం,
 శాబకానాం కృతే గృహ్యో గృహీత్వా శిశుభోజనం ప్రాదా
 న్న శాబకా గృహ్యోద్భవం జగృహుః స్థృశం, పుత్రపు
 బాలకాః గృహ్యశ్చింతామలితయాససాన్. గృహ్య ఉవాచ —
 కథం న భుజ్యతే పుత్రా భవన్తః తుధితా లుప్త, ఆనీలభోమ
 లం మాంసం భవద్యోగ్యుచితం మమ. ఏతద్విప్రసేవ తే వ్రత
 మానవావత్ర తస్యతః, ఆభుజ్యతో స్తయోరగ్యకథంభూజామ
 హేష మమ్. ఏతచ్ఛ్రుత్వా తు గృహ్యస్తు కల్యాణంభూజా వ్రతకః,
 తయోరనికమాగత్య వచనం సమభాషత. గృహ్యః—జానీస్తు
 యువయోః కామో వక్తవ్యోఽత్ర మమద్విజ, క్రియతస్యథా
 విప్ర భోజనం కర్తుమర్హసి. ద్విజఉవాచ—సింహళం గర్భుకా
 మోఽహంజలభేహంమద్యపై, సోమాసయనమిచ్ఛామిస్వప్న
 వైధశ్యనాశనమ్. గృహ్యః. త్వమహంపరయిష్యామిబలభీష్టా
 తరేపహి, సోమాగృహమపి బ్రహ్మక దర్శయిష్యామిసింహళే,
 తతో రాత్ర్యాంవ్యతీతాయాముదితే చ దివాక రే. పాపమృతిరి
 తాతా తు గృహ్యరాజేన వేగినా, సింహళద్వీపమాగత్య స్థిత్యా
 సోమాగృహన్తికే. తతః ప్రత్యావసమయే సంప్రజ్యాభూణ
 మణ్డలం, లేవనం చక్రతు స్తస్యా దివసేదినసే శుభమ్. ఏనం
 విదధతో స్తత్ర పూర్ణపుంవత్సరో గతః, స్నుషాః పుత్రా

సమాహూయ సోమా పప్రచ్ఛ విస్త్రితా. మాంజనం లేప
నం కోఽత్ర కరోతి మమ కథ్యతే, ఏకతైవాథ జగదుస్సర్వాః.
కృత్యునిదం హి నః. తతః కదాచిద్రజశీ నిధృణా సంస్థిగానిశి,
దదన్మ బ్రహ్మణీం కన్యాం మాంజయన్తీం గృహాంజ్ఞామ్.
నింసన్మమక్కుణం ప్రాతం భ్రాశరం చ శుచివ్రతం, సోమా
పప్రచ్ఛ తా గత్వా కాయవాం కథ్యతాం మమ. ఉదయస్తా
తదా సోమా మావాం బ్రహ్మణాపత్రకా. సోమోవాచ—
దధాన్తి ! బత ! నప్తాన్తి !! బ్రహ్మణో గృహ మాంజకా. కాం
గతిం బత యాస్యామి పాపాదస్తానసంశయం, పాపజాతి
రహం భ్యానాం రజశీ సర్వథా ద్విజ. కథం స్విం బ్రహ్మణో
భూస్వా విసుద్ధం మే చికిర్షసే, శివస్వామ్యువాచ—ఏమా
గుణవతీ నామ్ని స్వసా మమ సుమధ్యచూ అస్యాః సప్తదవీ
మధ్యే వైధన్యం సంప్రసత్స్యతే, తవ సాన్నిధ్యమాత్రేణ
భవేద్వైధన్యశజ్జనమ్ అతో హేతోః సహ స్వప్రా పాకశర్త
కరోమి తే సోమోవాచ—ఇతః పరం న కర్తవ్యమాయామి
తవ శాసనాత్. ఇత్యుక్త్వా సా సమాగత్య స్నుషాభ్యుప్రత్యు
వాచ హ, యః కశ్చిన్నమ గేహేఽన్తిక్ మ్రియతే మానసః
క్వచిత్. తతైవ రక్షణీయోఽసౌ యావదాగమ్యతే మయా,
కస్యచిద్వచనాతోఽపినైవ దాహ్యః కథంచన. తథేత్యుక్త్వా
స్నుషాభి సా సోమా యాతా మహాంబుధిం, పారముత్తార
యామాస ఊణేన ద్విజపుత్రకా. స్వయమాకాశమార్జేణ
సోత్రతార మహార్ణవం, ప్రాప్తః కాశ్చీపురీం సర్వే నిమేషా
త్తత్ప్రభావతః. సోమాం దృష్ట్వా ధనవతీ హృష్టా పూజా
మథాకరోత్, అత్రాస్తరే శివస్వామీ తదా దేశాస్తరాత్స్వి

సుః, సర్వశం వరమానేతుం జగామోజ్జయినీం ప్రతి, అని
 నాయ వరం తత్ర దేవశర్మసుతం సుధీః. బ్రాహ్మణం గుర్రశ
 ర్మాణం గుణిణం సర్వశం స్వసుః, తతః సా రజకీ సోమా
 వైవాహికమథాకిరోత్. సులగ్నే చ సునక్షిప్తే చేనస్వాహూ
 తు కన్యకాం, దదౌ తస్యై గుణవతీం గుణినే గుర్రశర్మచే.
 తతో వైవాహికైర్నన్తైర్ద్వాయమానే హుయోశినే, తతః
 సప్తపదీమధ్యే రుద్రశర్మా మృతస్తథా. రుద్రశర్మశ్చైవ స
 ర్వే స్థితా సోమా నిరాకులా, ఆక్రందశ్చ మహానాసీ భ్రోకా
 నాం తత్ర జ్యేష్ఠతామ్ గుణవత్యై చ సా తూర్ణం ప్రతిరాజ
 ప్రభావజం, పుణ్యం సుకల్ప్య విధివద్దదౌమృత్యునింసహయ.
 రుద్రశర్మాపి తస్మాచ్ఛ వతరాజప్రభావతః, అసహస సహ
 జీవం సుప్తవత్సహసోత్థితః. ఏవం వివాహం నిర్వర్త్య వత
 రాజం నివేద్య చ, ఆమన్త్యతాం ధనవతీం సోమా ప్రయా
 ద్యహంప్రతి. ఏవం సా రజకీ సోమా జీవయిత్వా వృద్ధాం బ్ర
 జమ్. చచాల హర్ష సంపూర్ణపూర్ణాకామా స్వమద్విగమ, ఆహ్ర
 వ్రరేగృహే తస్యాః ప్రథమం తనయామృతాః. పునస్స్వమి
 మృతస్తస్యా జామాతా చ తతో మృతః ఆగచ్ఛన్త్యస్తదా
 తస్యాః సోమవారాన్వితాతిథిః, అమావాస్యబహువాథమృత
 సంజినీ తిథిః సా దదర్శజ్జిహ్వోపాస్తే వృద్ధాం కాంచిత స్త్రి
 యంతదా, తూలభారభరాక్రాంతాం క్రద్దమానాం సుదుఃఖితాం,
 వృద్ధోవాచ. అవతారయ మే పుత్రి తూలభారం శిరః స్థితం,
 ఏతద్భారభరాక్రాంతాం క్రద్దమానాం సుదుఃఖితామ్ సోమో
 వాచ. అమావాస్యద్య హే వృద్ధే సోమవారయుతా తిథిః,
 తూలకం వ స్పృశామ్యద్య నియమోఽయం మయా కృతః.

పునర్దదర్శ యాస్తీం సా మూలభారవతీం స్త్రియం, సా
 చోవాచ తతః పుత్రీ మూలభారో మహానితి. అవతీర్యక్షణం
 తిష్ఠ సజ్జే యాస్యామ్యహం తవ, అద్య మూలం తథా తూలం
 న స్పృశామి కదాచన. తతోఽశ్వత్థతమం ప్రాప్య నవీతీరభవం
 శుభం, స్నాత్వా దేవం సమభ్యర్చ్య శర్కరాభిః ప్రదక్షి
 ణాత్. సా చ కార మహాభాగా తదై వాష్టోత్తరం శతమ్. భీష్మః.
 యదా ప్రదక్షిణశతం కృతం శర్కరహస్తయా. తదా జీవితవ
 స్తస్యేజామాతృపతిపుత్ర కాః, నగరం శ్రీసహాక్షీర్ణం తద్వహం
 చ పితేషతః. అథ యాతా మహాభాగా సోమా స్వభవనం ప్రతి,
 జీవితం వీశ్య భర్తారం పుత్రాన్ జామాతరం తథా. అభిజ్ఞా
 తాన్ సమాసాద్య జగామ కృతకృత్యతాం, ప్రణిపత్య స్ను
 షాః సర్వాః పరచుప్తాం తవస్వినీమ్. మృతాస్తేతనయా
 దేవి పతిజామాతృ బాన్ధవాః, జీవితాస్తే కథంసోమే మృతాస్తే
 చ కథం వద. సోమోవాచ-గుణవత్యై మయాదతం వ్రత
 రాజస్య పుణ్యకం, మృతాస్తే తద్విసాకేన పతిజామాతృపు
 త్ర కాః తూలకం న మయా స్పృష్టం మూలకంచ తథా స్ను
 షాః, అశ్వత్థే నేనమభ్యర్చ్య కృతాస్తత్ర ప్రదక్షిణాః. శర్క
 రాహస్తయా తత్ర కృతమష్టోత్తరం శతం, జీవితాస్తత్ప్రసా
 దేన హృద్య జామాతృ పుత్ర కాః సర్వాభిః క్రియతా మద్య
 వ్రతరాజోవిధానతః, భవిష్యతి నవైధవ్యం సౌభాగ్యం సంభ
 విష్యతి. స్నుషాస్తాః కారయామాస తథా సోమా వ్రతేశ్వరం,
 భుక్త్వా భోగాన్భువనాం స్తత్రపుత్రపౌత్రాదిభిస్సహ. తైశ్చస
 రైఃపరివృతావిష్ణులోకమవాపసా, ఇత్యే తత్రాధితంపార్థవిష్ట
 రేణమయాతవ, యధిష్ఠిరః. మాహాత్మ్యం వ్రతరాజస్య కోవిధి

ర్వద విస్తరాత్, కర్తవ్యం కేన భీష్మేదం గారీభిః పునువేణ
వా. ఆమావాస్యాయథా పార్థ సోమనారాన్వితా భవేత్,
తదాపుణ్యతమః కాలో దేవానామసి దుష్టభః. ప్రాతఃపూజా
య విధినా స్నానం కార్యం జలాశయే, స్నానాన్తరము సేవ
కాశేయం పరిధాయ వ్రతీ తతః. గత్వా చాశ్వత్థివృక్షస్థం
మీఠం కురువనస్థం, అశ్వత్థమూలే కర్తవ్యం నిష్కాన్వయముగపూ
జనమ్. పక్షికృత్వక్షస్వరూపాయ సృష్టిస్థితిస్తతఃకరిణే, అదిత్య
ధ్యాన్తహీనాయ విష్ణురశ్రవనే నమః ఇతివిష్ణుముఖాన్తేన నమ
యేస్విధిపూర్వకం, ఇన్ద్రోమయే వృక్షరాజే సర్వే దేవాః స
మాహితాః మూర్తిత్రయాత్తస్యశ్శ్లోఢ నాం మణి సమూ
హ్వయే, పూజితే విశ్వరూపేఽసౌ పూజ్యతే భగవాన్ హరిః.
అశ్వత్థేనో నిషదనం త్వారాత్రే అగ్నిరప్రీతి, నమస్కర్మస్త్వి
తేచోర్ధ్వమూలం తద్విష్ణుదుస్తతః. ఆత్వానమాన్తు చేరా
వై బ్రహ్మజ్ఞానమిత్యపి, పూజయే తస్యదేవాంశ్చ నిత్యం
సర్వాత్మకం తథా మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో నిత్యం
రూపితే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే నమః. ఏనం
సంపూజ్య దేవేశం పీతవస్త్రక్షతైః ఫలైః, కుసుమైర్వివిదై
శ్చైవ భక్త్యభోజ్యైస్తథావిదైః. అశ్వత్థపూజనం కార్యం
ప్రోక్తమస్త్రేణ పారిడవ, అశ్వత్థ హుతభుగ్వాస గోవిందస్య
సదాప్రియ. అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు
తే, ప్రాణిసంజీవ సామిన్ భూతావాస ననస్పతే. అశ్వత్థ
రుర్రూపాఽసి వృక్షరూప నమోఽస్తు తే, ఏవం పూజావి
ధిం కృత్వా తతః కుర్యాత్ప్రదక్షిణాన్. మాక్షికైః కాంచనై
రాప్యైర్హిరకైర్వణిభిస్తథా, కాంస్యపాత్రైస్తామ్రపాత్రైర్గు

క్షయపూర్ణైః పృథక్పృథక్. గృహీత్వా భ్రుణం కార్యం యావ
దష్టోత్తరంశతం, సమర్పితంచ యద్భివ్యమర్పయేద్ధురవేశుభమ్.
సువాసిన్యశ్చ సంపూజ్యాఃసోమాసంతుష్టిహేతవే, దద్యాచ్చా
న్నంతు విప్రేభ్యః స్వయం భుంజీత వాగ్యతః ఏష తే కథితో
భూన ప్రత రాజవిధిర్మయా, ద్రాపసిం చ సుభద్రాం చ కార
యస్య తిథోస్తైరామ్ ఉత్తరాగర్భసంస్థస్తు జీవితం చ లభేచ్ఛి
రాతే — యుధిష్ఠిగః యా స్విల్పవిభవా నారీ కాంచనాద్యై
ర్విసాస్మితా, సా కథం లభతే పూర్ణం ప్రతరాజఫలం వద.
ఫలైః పుష్పైస్తథా భక్ష్యైర్వస్త్రాద్యైఃపి పాండవ, కుర్యా
త్ప్రదక్షిణాపర్తం సాపి పూర్ణం లభే త్ఫలమ్ ప్రతమిదరు
ఖలం సరేష్ఠః క్షిప్రోబ్యబుధగణస్యచ కీర్తితం మయాద్య, పతిసు
తథనమిచ్చతి పుంస్థీ సవసి కరోతు ఫలాని సస్తు నిత్యమ్.
అథోద్యావనవిధిః. శృణు పార్థ ప్రవత్యోమి హ్యుద్యావనవిధిం
శుభం, యం నిహ సూర్వనా స స్యాన్వృతరాజస్య వైశ్వుః. కా
రయేత్సృష్టో భద్రం తప్తధేన్వసుంభముత్తమం, పృక్షరాజం
మువన్తస్య పశ్చిమత్తస్య వేదికామ్. తస్మాలే ప్రతిమాం విష్ణోః
సౌదర్శ్ణం చ చతుర్భుజం, లక్ష్మీం వాహనసంయుక్తాం మాష
ద్వయఫలాపధి. బ్రహ్మరుద్రాది దేవానాం యథాశక్తి తు
కారయేత్, రిక్తస్య సర్వదేవాత్మా విష్ణురేవ విశిష్యతే ఉప
చారైరసన్తైశ్చ యథావిభవవిస్తరైః, నైవేద్యః పుష్పధూ
పైశ్చ దీపైశ్చ పరితఃస్థితైః. రాత్రౌజాగరణంకుర్యాత్ప్రభాతే
హోమమాచరేత్, సమిద్భిః పైపులాభిశ్చ పాయసేన తిలైస్త
థా. ఇదంవిష్ణ్వతిమన్తేణ హుత్వాచ ప్రణవేన చ, విష్ణుప్రాత
రమన్తేణ శివపంచాక్షరేణ వా. సర్వవైపతమన్తైశ్చ విష్ణుర

త్ర విశిష్యతే, మూర్తిత్రయాత్మకాశ్వత్థస్పృశం పూర్ణాహుతిం
చరేత్. ఆచార్యం పూజయేత్పశ్చాద్దాశ్చ దద్యాత్పయస్వినిం,
బ్రహ్మణం వస్త్రభూషాభ్యైస్సదస్యం చ ప్రపూజయేత్. బ్ర
హ్మణే కలశశ్చైకో విష్ణోరేకః పథానకః, రుద్రానస్వదేవా
నాం దశానుగమతః స్తుతాః, ఏవం ద్వాదశ దద్యాద్దైవీ త
దశక్తో ద్వయం తథా, ఋత్విజోఽత్ర క్రమాత్సూర్యాః పుత
పాయసభోజనైః ఉపవీతాని వస్త్రాణి తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షి
ణామ్. ప్రణమ్య దణ్డవద్భూమా ప్రార్థయిత్వా విసర్జయేత్.
ఏవం ద్వాదశవర్షేషు మధ్యే చాదౌ సరూచరేత్. కృత్వా
హ్యుద్యావనం సమ్యగ్వితరాజఫలం భవేత్. సర్వం సి నేనయే
త్పితమాచార్యాయ సదక్షిణమ్ అచ్ఛిద్రం వాచయేత్పశ్చ
త్స్వయం భుజ్జీత వాగ్మతః. ౧౮౦. ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తర
పురాణే సోమవత్యమావాస్యా వ్రతకథా సంపూర్ణా.

అమావాస్యసోమవతీవ్రతకథ.

భీష్మఁడు శరతల్పమున శయన్మించియుండఁగా ధర్మరాజు
భీష్మునికడ కేతెంచి, అతనికి మ్రొక్కి తనకు మేలుగోరి యి
ట్లనియె. దుర్యోధనుని దురాలోచనలమూలమున భీమార్జును
లిద్దరు కోపముచెంది, కౌరవవీరుల ననేకులను, మఱి యితర
రాజులను సంహరించిరి. దానివలన కునవంశమునకు ఊణదశ
వచ్చెను. పిన్నలు, పెద్దలు రోగులు తప్ప దక్కినరాజులందఱు
గతించిరి. ఈభారతవంశమునకు మే మైదుగురముమాత్రము
శేషించితిమి. ఈవకచ్ఛత్రాధిపత్యము సైతము నాకు రుచింప
కున్నది. జీవితమునందును రోతెపుట్టుచున్నది. మరణమునొంది

నను పుణ్యగతి గలుగుచున్నది లేదు. ఈసంతతిక్షయము తలఁచిన మాకు మనస్సున నోర్వరానివ్యసనంబు గలుగుచున్నది. ఉత్తరయొక్కగర్భము అశ్వత్థామయొక్క యస్త్రముచే మాడ్చి వేయఁబడినది గనుక, ఇంక వంశము క్షయించున నెడితలంపు మనసునకు పచ్చుటచే నాకు మొదటనున్నవెత రెట్టించుచున్నది. ఓతాతా! నేనిప్పుడేమిచేయుదును? ఎందుఁబోదును! ఏర్ప కాల ముండునట్టిసంతతి గలుగుట కుపాయమేమి? చెప్పుము. అని ధర్మగా జడుగఁగా, భీష్టుం డతని కిట్లయె. “ఓముధిష్ఠిగా, తలగనినమాత్రముననే చిరకాలజీవి యగుసంతతి నొసఁగునట్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమం బగువ్రతం బొక్కటి గలదు దానిం గూర్చి చెప్పెద వినుము. అమావాస్య సోమవారముతోఁగూడవచ్చినతిథినాఁ డశ్వత్థవృక్షముకడ కేగి యచ్చట శ్రీమహావిష్ణువు నారాధించి, యావల, నూటయెనిమిది రత్నములనో, పండ్లనో, పువ్వులనో తీసుకొని, యారాగి చెట్టునకుఁ జాట్టును నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణములు చేయవలయును.

ఈవ్రతోత్తమము శ్రీమహావిష్ణువునకుఁ ప్రీతినిగలిగించునది. ఈ యుత్తమవ్రతంబు నోచినయెడల, బ్రహ్మరుద్రాదులు సంతోషింతురు. అశ్వత్థవృక్షము త్రిమూర్తిస్వరూపమై సర్వదేవమయం బయియుండుటచేత, అశ్వత్థవృక్షమును బూజచేసినయెడల, జనులయొక్క సర్వాభీష్టములును నెఱవేఱుచున్నవి. ఉత్తరచేత నీవ్రతంబుఁ జేయింపుము. దానిగర్భము ప్రాణములతోనుండఁగలదు. ముల్లోకంబులందుఁ బ్రసిద్ధిచెందినపుత్రుఁడు బుట్టఁగలఁడు.” అని భీష్టుండు పలుకఁగా, ధర్మరాజు పితృమహంబు జూచి “ఓపితామహా! ఆవ్రతరాజముం గూర్చి వివ

రించి చెప్పుము. ఈవ్రతంబును మనుష్యలోకంబున నెవ్వరగు
ప్రకటించిరి. ఎవరు మొదట నీనోమును జేసిరి. ఆనతీయవల
యును.” అని యడుగఁగా భీష్మఁ డిట్లునియె. కైలాసపర్వతముం
బోలు మిద్దెలుమేడలతో నించిన కాంచీపురి యనుపేరుగనునొక
పట్టణ మొక్కటి గలదు. అచ్చటి స్త్రీపురుషులందఱు చక్కని
యలంకారములఁ దాల్చియుండును. బ్రాహ్మణులు మొదలు
నాలుగువర్ణములవారును తమతమకార్యములను దప్పకచేయు
చుండుదు. అచ్చట వేశ్యలు రూపలావణ్యములతోనొప్పొరులను
దమచాకచక్యములచే జనులను సశపటుచు కొనుచుండుదు.
అట్టి కాంచీనగరమును రత్న సేనుండను రాజు సకలజరింబక
ముగాఁ బాలించుచుండెను. అపట్టణమున దేవస్వామియును నొక
బ్రాహ్మణుఁడు గలఁడు. అతనికి లక్ష్మీదేవియలె సౌందర్యవతి యైన
ధనవతియునుభార్య గలదు. ఆబ్రాహ్మణునికి ఆధనవతియం దేదె
గురు కొడుకులును అందఱికి కడగొట్టుచిగా ఒకకొమరితఁడను
గలిగిరి. కూతువేరు గుణవతి. ఆదేవస్వామి తనకుమారుల
కేడ్వరకును వివాహము చేసెను. ఆకుమారులు తమభార్యల
తోడ సుఖము లనుభవించుచుండిరి. కొమరితకు యుక్త
వయస్సు కాఁగానే దానితల్లిదండ్రులు దానికి తగిన వసుని
వెదకుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా నొకబ్రాహ్మణుఁడు తనతపోమహి
మచే నగ్నిహోత్రమువలెఁ దేజరిల్లుచు నాదేవస్వామి
యింటికివచ్చి వాకిట నిల్పుండి యాశీర్వాదముసల్పెను. ఆవెం
టనే యేడ్వరుకొడండ్రునులేచి యాబ్రాహ్మణునికి వెవ్వేలుగా
భిక్షముఁ దెచ్చిపెట్టిరి. అప్పు డాబ్రాహ్మణుం డాయేడ్వరు
స్త్రీలకును దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసంపదలును గలుగునట్లు

దీనవలుచేసెను. తర్వాత ధనవతి తనకూతురగు గుణవతిని బ్రాహ్మణునికి బిచ్చము పెట్టుమనఁగా గుణవతి యట్లే యా బ్రాహ్మణునికి భిక్షము దెచ్చిపెట్టెను. వెంటనే బ్రాహ్మణుఁ డా చిన్నవానిం గూర్చి “ఓ చిన్నదానా! ధర్మాత్తురాల వగు దుష్టుగాక” అని యాశీర్వదించెను. వెంటనే గుణవతి మొగము చిన్నబుచ్చుకొని యింటలోనికి వెళ్లి తల్లితో నా బ్రాహ్మణుఁడు నీసించినప్రకారంబుఁ దెలిపెను.

ధనవతి యామాట విని కొమార్తెను జేయిపట్టికొని వచ్చి మఱల భిక్షము దెచ్చిపెట్టింపఁగా మరల నా బ్రాహ్మణుఁడు ముందు చేసినయట్లే యాశీర్వాదము చేసెను. అప్పుడు ధనవతి బ్రాహ్మణునిఁ జూచి “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నాకోడండ్రేడు గురు నమస్కరించినప్పుడు వారలకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసౌభాగ్యసంపదలును గలుగునట్లు లాశీర్వాదంబు గావించితివి. నాకూతురు నమస్కరించినప్పుడుమాత్రము నీవు ధర్మాత్తురాలవు గవ్వని దీవించితివే దీసికే గారణంబు దెలుపఁ గోరెద”నని యడుగఁగా ఆ బ్రాహ్మణుఁడు ధనవతంజూచి, “ఓధనవతీ! నేను వారివారివిధికే దగిపట్లు దీవించితిని. ఈ నీ కూతురు సప్తపదినడుమనే వైధవ్యంబు నొందగలఁడు కావున ధర్మము చేయువలసినది యవశ్యము అది కారణంబుగా ధర్మాచరంబు ముఖ్యమని దీవించితి” నని చెప్పెను. ఆమాటలు విని, ధనవతి మిక్కిలి చింతాక్రాంతురాలై మాటిమాటి కా బ్రాహ్మణునికి నమస్కరించి యా బ్రాహ్మణునింగూర్చి “ఓదయా నిధీ! నీవపాయంబుమాత్రము తెలిపితివి. నేనేమి చేయు దా నక్షపాయంబుఁ దెలుపవే. డెదను” అని యడుగఁగా “ఓ

ధనవతి! సింహళద్వీపమున సోమ యనుచాకిత యున్నది. దానిని దోడ్కొనివచ్చితిరేని, నీకూతురి వైధవ్యంబు దొలగును” నని చెప్పి భిక్షాటనమునకై వేచొక్కయింటకిర బోయెను.

తర్వాత ధనవతి పుత్రులం జూచి “నాయనలారా! సోమ యనుచాకిత సింహళద్వీపమున నున్నదట దానిం దోడ్కొని వచ్చి, యామిచెలియలగు గుణవతియొక్క వైధవ్యదుఃఖము దొలగింపుడు” అని చెప్పఁగాఁ గొమరులందఱు “అట్టి! ని నుభిస్త్రా యంబెఱింగితిమి, నీమనస్సు నీకూతురందు మిక్కిలిఁబ్రాసగఱిగి యున్నది. మమ్ము దేశాంతరమునకు వెడలఁగొట్టఁ జూచువు. మార్గమధ్యమున దాటరానిసముద్రమున్నది. మేమట్లు దింపి పోగల”మని చెప్పఁగా ఆపుడు దేవస్వామి నామగనుని పుత్రు లుండియుఁ బుత్రులు లేనివాడనే గైలిసి. నాపుత్రునిగొనికొని వైధవ్యంబు దొలగఁటకై నేనే యాసోమను పిలుచుకొని వచ్చెదనని కోపముతోఁ జెప్పఁగాఁ గడఁపటకొడఁగు శివస్వామి యనువాడు “తండ్రీ కోపముచేయునుము. నేనుండఁగాఁ గమ కీ శ్రమయేల?” అనిచెప్పి తనచెల్లెలిసి గుణవతిని దోడ్కొని సింహళద్వీపమునకు బయలువెడలి కొన్నిదినములకు సముద్రపు గట్టుచేరి, సముద్రమును దాటుటకై ప్రయత్నించును, నచ్చట తీరంబున విశాలమైన మట్టిచెట్టునుజూచి, యానాటిరేయి యాచెట్టుక్రింద విశ్రమించిరి. ఆ చెట్టునం దొకగ్రద్ద పిల్లఁబెట్టి యుండెను. ఆగ్రద్ద ప్రతిదినము బయటసంచరించి యెరను దెచ్చి తనపిల్లలకుఁ బెట్టుట వాడుక. ఆవాడుకప్రకార మాగ్రద్ద యార్థాత్రి యెర తెచ్చి పిల్లలకుఁ బెట్టఁగా నవి యాయెరను

దినవయ్యెను. అప్పుడు వానితల్లి మీరేల నేను చెచ్చినయెరను దినరై తిరి యని యడుగఁగా, ఆకూనలునుతల్లినిజూచి, “తల్లీయీ చెట్టుకింద నిద్దలుమానవులున్నారు. వారు భోజనములేక పస్తు పడియుండఁగా, మే మెట్లుభోజనంబుచేయఁగలవార”మనిచెప్పిరి. అంతట నాగ్రద్ద దయాళువై క్రిందికి దిగివచ్చి, “ఓ విప్రా! మీ యిష్టము నేనెఱిగితిని. మీకార్యము సాధించెదను” అని చెప్పఁగా, శిష్యామి గ్రద్దంజూచి, “నేను సముద్రమువాటి, సింహశవ్వీపముచేరి, నాచేలియలివై ధవ్యంబు బోకార్చుటకై సోమయనుదానిం బిలుచుకొని రాగోరుచున్నాను” అని చెప్పఁగా, గ్రద్దయు, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నేను తెల్లవాడిన తర్వాత మిమ్ములను సింహశమునకుఁ గొనిపోయి, సోమయొక్క గృహమును జూపించెదను” అనిచెప్పి తనకూన లుండుగూటికి వెళ్లెను. ఆ బ్రాహ్మణుడును, వానిచెలియలును రాత్రి యచ్చట శయనించియుండిరి. మఱునాటి యుదయమున, ఆగ్రద్ద యా బ్రాహ్మణుని, వానిచెలియలిని సింహశవ్వీపంబునకుఁ గొనిపోయి సోమ యగుచాకితయింటి వాకిలింజూపెను. వారాసోమయింటిని జూచినది మొదలు ప్రతిదినమును తెల్లవాటునంతలోపల ఆ సోమయింటివాకిలి పెంటయూడ్చి, వేన్నీళ్లుచల్లి మొత్తలికి పోవుచుండిరి. ఇట్లు వారొక్క సంవత్సరము ప్రతిదినము సోమ యింటివాకిటిపని నేయుచుండిరి. తర్వాత సోమ తనకొడుకులను కోడండ్రునుజూచి, యెవరీలాగు ప్రతిదినము వాకిలిపనిచేసి, నీరుచల్లి మృగ్గులు పెట్టిపోవుచున్నారని యడుగఁగా, అవియెల్ల మాకార్యములనియే వారుచెప్పిరి. తర్వాత, సోమ నిక్కంబు గనిపెట్టుటకై కదలక యొకమూల నిలచియుండి, తనయింటి

వాకిలి ముంగిలి యూడ్చుచుండు గుణవతిని, ముంగిలి యలుకు చుండు శివస్వామిని జూచి మీరెవ్వరు? ఇట్లేలు పనిచేయు చున్నారని యడిగెను. “మేము బ్రాహ్మణుల చిన్న వాంఛము” అని వారుచెప్పిరి. “అక్కటా! యేమియన్యాయము! మీరు బ్రాహ్మణులరై యుండి నాయంటివాకిటఁ బనిచేయుచుండుచేరిని, నే నీహాపమునుండి యెట్లు విముక్తురాలనగుదును. నే నేగతిఁ బడిపోవుదునో! నేనో హీనకులం బగుచాకలిజాతిదాసను. మీరు బ్రాహ్మణులై యుండియు ఏలయిట్లు వికరితంబునభయమొందు” రని యడుగఁగా, శివస్వామి యిట్లుచెప్పి “ఓచాకితా! ఇది గుణవతి యనుపేరుగలది. నాకుఁ జెలియలు. ఇది సప్త పదిమధ్యముననే వైధవ్యంబు నొందఁగలదు. అపై వైధవ్యంబు మౌలగుటకై నీవు సన్నిధానంబుననుండుటయవశ్యము. కావున నిన్నుఁదోడ్కొనిపోవవచ్చి, యిట్లు లీమధమవృత్తి చేయుచు న్నా”మని యాశివస్వామిచెప్పఁగా, సోమ వారింజూచి “మీ యిష్టప్రకారము వచ్చెదను” అని చెప్పి, లోకలికనిచ్చి తనకోడల ద్రనుజూచి, మీరు నేను వచ్చునంతఁ జూచు నున్నట్లు నేనై న మృతినొందినను వారినిదహించక యొక్కచోట నిలియుగా నుంచి కాపాడుఁడు. అని యానతినిచ్చి, యచ్చటినుండి వెడలి వచ్చి, వారిని సముద్రమునుదాటించి తాను ఆకాశమాన్దమున సముద్రమును దాటివచ్చి యొక్కనిమిషములోఁగల శాలచీ పురంబుచేరెను. వారట్లు చేరఁగానే, భనవతి సంతోషాంతరంగు రాలయి సోమను బహుభంగుల మర్యాదలు గావించెను.

తర్వాత శివస్వామి తనచెలియలికిఁ దగినవరుం చెచ్చు టకై దేశాంతరమున కేగి యుజ్జయినీనగరంబుఁజేరి యచ్చట

దేవశర్మకుమారుడయిన రుద్రశర్మ యనువానిని దోడితెచ్చి, శుభముహూర్తమున గుణవతి నాతనికిచ్చివివాహము చేయింప నిర్ణయించెను. సోమయు దగ్గఱనుండి వివాహము జరిపించెను. అప్పుడు శుభలగ్నమున శుభముహూర్తమున దేవస్వామి తన సోమము గుణవతినిరుద్రశర్మకుఁగ న్యాదానంబు చేసెను. తర్వాత వివాహప్రధానహోమంబు జరుగుచుండఁగా, సప్తపదీమధ్యమున రుద్రశర్మ మృతినొందెను. అప్పుడు బంధువులందఱు విలపించిరి. సోమసూత్రము నిశ్చలమనస్కురాలై యుండెను. ఆ వివాహముహోత్సవంబు చూడవచ్చిన వారందఱాబాలగోపాలముగా గగ్గోలుగావించిరి. ఆసోమ వెంటనే మరణముంబోగొట్టువ్రతరాజప్రభావంబువలని ఫలంబును సంకల్పముచేసి గుణవతికొసఁగెను. రుద్రశర్మయు నావ్రతరాజప్రభావంబువలన జీవితమై నిద్రలేచినవానికై వడి లేచి చూచుచుండెను సోమయు నివ్విధంబున. వివాహంబు నెఱవేర్చి, వ్రతోత్తమమయిన యమావాస్యాసోమవతీవ్రతంబు వారికుపదేశించి, తనగృహంబునకు బయలుపడెను. ఇట్లు సోమ మృతుడయిన బ్రాహ్మణుని బ్రతికించి సంపూర్ణమనోరథంబుతో వచ్చునంతలోపల దాని యింట మొదటఁగొడుకులును తర్వాత భర్తయు నటుతర్వాత నల్లుడను మృతినొందిరి. ఆసోమ తననివాసమునకు వచ్చుచుండఁగా, చచ్చినవారిని బ్రతికించునట్టి సోమవారయుతమైన యమావాస్యరచ్చెను. అప్పుడు మార్గమధ్యమున నొకముసలిది కనబడి, “ఓయమ్మా! నే నీదూదిమూటను మోయఁజాలకున్నాను. దీనిని గొంచెము దింపుము” అనెను. సోమయు “ఓముసలిదానా! నేఁ డమావాస్యాసోమవారము. నేను నేడు

దూదినముట్టుచు. ఈలాటినియమంబు పూనితినె" అని చెప్పి, మఱి
 కొంతద వేగఁగా మఱియొక్క స్త్రీకనబడి నున్నది నంబు
 గంపనెత్తికొనిపోవుచు, సోమనుజూచి దీనిని గొంపఁబడు నింపు
 మని యడిగెను. సోమయు ముందటించలేనే యున్నదని చెప్పి
 నదీతీరంబుచేరి, యచ్చట స్నానంబుచేసి యచ్చటనున్న యశ్వత్థ
 వృక్షమూలమున శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నాదింపించి గులక
 తాళ్లుగొని నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించెను. అప్పుడు
 సోమ తాళ్లుగైకొని యశ్వత్థవృక్షమునకుఁ బ్రదక్షిణము
 చేయ నారంభించెనో యప్పుడే యాసోమయొక్క కొడుకులు,
 మగఁడు, అల్లుఁడును లేచి కూర్చుండిరి. వట్టణమంతయు
 కాంతితో నిండియుండెను. అందును, వారి అల్లు సంగ్రహేభవం
 బులతోఁ దులతూఁగుచుండెను. తర్వాత భౌగ్యునితోను
 సోమ తనయిల్లుచేరి తనకొడుకులు, మగఁడు, అల్లుఁడు పునఁ
 జ్జీవితంబు లైనవార్త విని మిక్కిలి సంతోషము నొందెను. తర్వాత
 కోడండ్రందలు అత్తగారికి నమర్కరించి "అవ్వ! మీకొడు
 కులును మామామగారును మీయల్లుండనును వృక్షులగిరి.
 మృతులైనవార లెట్లు మరల నుజ్జీవితంబులైరి? మామండ్రువే"
 యని యడుగఁగా, సోమ కోడండ్రనుజూచి "నేను వ్రతంబు
 ప్రభావంబువలనిపుణ్యమును గుణవతికొనఁగితిని కావున నాపతి
 పుత్రజామాతలు మృతులైరి. నేను మరలివచ్చునప్పుడు అను
 వాస్యాసోమవాసరము రాఁగా నేను దూది నుల్లంగిని
 దాఁకక యశ్వత్థవృక్షముకడకేగి లక్ష్మీనారాయణులం బూజించి
 నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించితిని. ఆశ్రీమన్నారా
 యణుని ప్రభావంబుచే నాపతిపుత్రజామాతలు పునర్జీవితంబు

లైరి. ఓకోడండ్రారా! మీరందఱు చీవ్రతంబు బట్టుడు. మీకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును, సౌభాగ్యమును గలుగఁగలదు” అనిచెప్పి వారిచేత నావ్రతంబుచేయించి, పెక్కువిధంబులయిన సుఖంబు లనుభవించి, యంతకాలమున వారందఱితోఁ గూడ వైకుంఠమునొందెను. ఓ ధర్మనందనా! నే నీవ్రతప్రశాసంబు విస్తరించిచెప్పితని. నీవట్లుచేయుమని భీష్ముడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, ధర్మరాజును మరల భీష్మునిజూచి, యోపితామహా! ఆవ్రతరాజునకు విధియెట్లు? మహిమయెట్టిది? పురుషుల? లేక స్త్రీల? యీవ్రతంబుచేయవలసినది? నాకు విస్తరించి చెప్పవనినుడుగఁగా, భీష్ముఁడెట్లనియె. “ధర్మనందనా, అమావాస్య యెన్నఁడు నీమహారముతోఁ గూడివచ్చునో, ఆదినము మహా పుణ్యదినము. అట్టికాలము దేవతలకుఁగూడవారకుట యరుదు. ప్రసాదించువాఁడు తెల్లవాఁడగునేలేచి, విధిపూర్వకముగా స్నానమాచరించునెను తర్వాత మానముతో నట్టుబట్టులు నట్టుకొని, యశ్వత్థగృక్షముకడకుఁ బోయి, యశ్వత్థగృక్షమూలము నందు “వృక్షైవృక్ష...నమః” అనుమంత్రముతో విష్ణాదిదేవతలనుబూజించి, తర్వాత. ‘అశ్వశేవోనిపదనమ్’ “ఆరాత్రేఅగ్నిరస్తుతే” “నమశ్చిగృహ్యతేనుద్రాయ” “ఉద్ధవమూలమధశ్శాఖా” “తద్విష్ణోః పరమంపదమ్” “ఆత్వావహస్తు హరయస్సచేతసః” “దేవాస్తై యద్యజ్ఞేనుగృత” “బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రథమం పురస్తాత్” “మూలతో బ్రహ్మ...తే నమః” ఇత్యాదిమంత్రములచే దేవదేవుడగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని బూజించి, తర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపం బయిన యశ్వత్థగృక్షమును “అశ్వత్థ...నమో-స్తుతే. ప్రాణిసంజీవక...నమోస్తుతే” అను

మంత్రములచే నారాధించి, ముత్యములు, వెండి, బంగారము
 నాణెములు, పచ్చలు, రవలు, భక్త్యభివ్యక్తిములచే నీం
 డిన తామ్రకాంస్యలోహపాత్రములు మొదలగునవి సంగ్రహించి
 నూటయొనిమిది బ్రహ్మణములువేయించు నొక్కొక్కప్రసాదా
 ణము చేయునపుడు నొక్కొక్కటి వృక్షములముననుంచి,
 తర్వాత నానూటయొనిమిదింటిని గురువునకు బ్రహ్మణముల
 లముతోడ నొసంగవలయును. ఏమయొక్క ప్రత్యేకమున్న
 దువులను గంభపుష్పదీపతాంబూలాదులచే పట్టించవలయును.
 తర్వాత శక్తికొలది బ్రహ్మణములనుగ్రాహించి,
 తర్వాత తానునుమానముతో భుజించవలయును. పుష్కరముల
 యీవ్రతోత్తమవిధానము నీ కెఱుంగఁజెప్పెదని. నీవివ్రతంబును
 ద్రాపది సుభద్ర యుత్తరలచేత నొసంగుచును. ఈ పుష్కరా
 గర్భముందున్నవాడు చిరకాలజీవియై మునుషు" అని భీష్ముడను
 నెప్పుడూ, ధర్మసందనుడు భీష్మునింగాంచి, కొంతకాలము
 గలస్త్రీ బంగారుమొదలగునవి లేనిచో నట్లు ప్రసాదము
 యొక్క పూర్ణఫలము నొందునని యనుసంగఁగా, "అట్టిస్త్రీ
 పండ్లు, పూవులు, భక్త్యములు, వస్త్రములు మున్నగునవి
 వేయుచు బ్రహ్మణములను సేవి యావ్రతముయొక్క పూర్ణఫలము
 నొందును. ఓ నరేంద్రా! సకలదేవతలను, ముఖ్యముగా
 మహావిష్ణువును స్త్రీతిథేందునట్టి యీవ్రతంబును నేను నీకుఁ
 జెప్పెదని. ధనధాన్యసంపదను, సతిసౌభాగ్యమును, పుత్ర
 పౌత్రాభివృద్ధిని గోరునట్టి ముత్తైదువ లీవ్రతంబులుచేసి రేని,
 సకలవిధములైనఫలంబుల నొందుదురు.

ఉద్యాపనవిధి.

ఓధర్తరాజా, ఈ వ్రతమున కుద్యాపనవిధి చెప్పెదను వినుము. నోముపట్టి యుద్యాపనము చేయనియెడల, వ్రశంబు పూర్తిగానేరదు. ఓయుధిష్ఠిరా, సర్వశో భద్ర పండల మేప్పుటని, దానినడుమ కలశమును స్థాపించి, బంగారుతో అశ్వధివృక్షమును జేయించి, రత్నములతోఁ దిష్ణునొక్క దానిని జేయించి, పశురూపం డగువిష్ణువ్రతమును, లక్ష్మీ దేవివ్రతమును రెండం గురిగించుటయు తగ్గనీక, పలమెత్తు వటకు నుండు పట్టు లక్ష్మీనారాయణ వ్రతమును జేయించవలయును. పట్టిన బ్రహ్మగుర్రాది దేవతలకు శక్తిలోపము లేకుండఁ బ్రతిమలను జేయించవలెను. అన్ని వ్రతములు చేయించు శక్తిలేని యెడల, లక్ష్మీనారాయణ వ్రతము యొక్కటి చేయించిన నదియే సకల దేవతలకు ప్రీతికరము. అట్లు కలశస్థాపన చేసి, పోడశోప చాఁపపూజలు గావించి, రాత్రి జాగరణము చేసి, మఱునాఁ దుండయుమున అశ్వధిసమిధలతోను, పాయసముతోను, తిలలతోను, “శివం నిష్ఠు ద్విచక్రమే” అను మంత్రముతోఁగాని, ప్రణవముతోఁగాని, ఆష్టాక్షరితోఁగాని, పంచాక్షరితోఁగాని, సకల దేవతాస్తిత్రము లగు మంత్రములతోఁగాని హోమంబు చేయవలెను. విష్ణుస్తిత్ర రూపమంత్రమే మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. ఆహోమ మైవతర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపుం డగు అశ్వత్థ నారాయణస్వామిం గూర్చి హోమంబుచేసి, తర్వాత పూర్ణా హుతి చేయవలయును. తర్వాత ఆచార్యునిఁ బూజించి, గోదానంబుచేసి, బ్రహ్మణులను వస్త్రాభరణాదులచే ప్రీతులం గావించి, సదస్యునిఁ బూజింపవలయును. బ్రహ్మ కొక్కకలశ

మును, విష్ణువున కొక్కకలశమును ముఖ్యముగా సుగంధల
యును. తక్కినరుద్రాదిదేవతలకు శక్తిమందులది, పండ్రుడు
గాని, లేక దానిలో సగముగాని, దానికి శక్తిమందులదాడ
రెండుకలశములనైనగాని యిచ్చునలము. తర్వాత
ఋత్విక్కులకు వద్రసోపేతంబుగా భోజనము పెట్టి వస్త్ర
యజ్ఞోపవీత దక్షిణతాంబూలముల నొసంగి, హరిని పరమ
హులుజేసి, వారికి సాష్టాంగముగాఁ బ్రణామి, హరిని పరమ
వలయును. ఇట్లు పండ్రెండుదినము వ్రతంబుననుండు సంత
లోకల మొదటగాని, నడుమగాని యుద్యానములు లేర్పఁగా
గావించి, మండలము మొదలగువాని నాచార్యుని కొనిగి,
యతనిచేత దీపనలు పొందవలయును. తర్వాత ఈమును
మానముతో భుజింపవచ్చును. అని భీష్ముడు ధర్మరాజునకు
అమావాస్యసోమవతీవ్రతరాజప్రభావంబు చెప్పఁగా, నతఁ
డు త్తర మొదలగువారిచే నావ్రతంబు నేయించిపంపిన నుత్తరా
గర్భసంభూతుఁడు జీవితుండై యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి నందెను.
అని సూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకుఁ జెప్పెను.

ఇది శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణాంతర్గత

అమావాస్యసోమవతీవ్రతకథ

సంపూర్ణము.

కృష్ణాష్టమీ వ్రతము.

* ప్రాతః కృతనిత్యక్రియః ప్రాజ్ఞుభో దేశకాలౌ సంకీర్త్య తత్తత్కాలేన పుష్కాదీన త్వేపి ప్రధానభూతామష్టమీ మేవ సంకీర్త్య శ్రీకృష్ణస్తోత్రార్థం జన్మాష్టమీ వ్రతం కరిష్యే, జయ స్త్రీయోగసత్త్వే జన్మాష్టమీ వ్రతం జయ స్త్రీవ్రతం చ కరిష్యే. ఇతి సంకల్పయేత్. తామ్రపాత్రే జలం గృహీత్వా. వాసు దేవం సముద్దిశ్య సర్వపాపప్రశాంతయే, ఉపవాసం కరిష్యామి కృష్ణాష్టమ్యాం నభస్యహమ్. తదశక్తౌ ఫలాని భక్షయిష్యామి త్యాది. ఆజన్మమరణం యావద్యన్తయా దుష్కృతం కృతం, తత్ప్రణాశాయ గోవింద ప్రసీద పురుషోత్తమ. ఇతి పాత్రస్థం జలం ఊపేత్.

తతః సువర్ణరజతాదిమయ్యో మృణ్మయ్యోవా భిత్తిలిఖి తా వా స్త్రీతిమాః యథాకులాచారం కార్యాః. తాయథా—

* ప్రాణిజాలమునలేచి స్నానాదిక్రియలు నిర్వర్తించుకొని, తూర్పు మొగముగాఁ గూర్చుండి, సప్తహృది తిథులున్నను, అష్టమియే ముఖ్యము గనుక, ఆష్టమి యని చెప్పకొని కృష్ణాష్టమీ వ్రతముం జేసెదనని సంకల్పము చేయఁబోవుచున్నానని సంకల్పము చేయవలయును. జయంతియుండెనేని, జయంతీ ప్రథమునుగూడఁ జేసెదను అని సంకల్పము చేయవలయును. తర్వాత తామ్రపాత్రమునం దుదకము నుంచికొని, “సర్వపాపములు ఊయించునిమి త్రమై వాసుదేవు నుద్దేశించి యుపవాసంబుండెదను” అనియు శక్తిలేనియెడ, ఫ.లాహరము నైకొనియుండెద” ననియు సంకల్పముచేసి, యాజలము పాత్రం బోయవలయును. తర్వాత శక్తికొలది బంగారు, వెండి, తామ్రముమొదలగు లోహములతోఁగాని, మంటితోఁగాని స్త్రీతిమలను జేయింపవలెను. లేదా, గోడయందు వ్రాయింపవలయును. అనెట్లనఁగాః—దేవకీ పాన్సనఁ

పర్యంకే ప్రసుప్తదేవక్యాః స్తనం విబన్ధీం శ్రీకృష్ణప్రతిహం
 నిధాయ జయస్తీసత్వే త్వన్యదేవక్యాః ఉన్నతే ద్విధీ మాం
 శ్రీకృష్ణమాన్దిం నిధాయ పర్యజ్ఞస్థదేవకీదగణ సంవాహన
 పరాం లక్ష్మీం నిధాయ భిత్వాదా భిక్ష్వధిం ననుదేవం పర
 గోపీగోపాలాన్ తిభిత్వా ప్రదేశాన్తరే మందకే ప్రసూత
 కన్యయా సహ యశోదాప్రతిమాం వీధాన్తరే నినుదేవ,
 దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, రామ, చండికాభిసంప్త
 ప్రతిమాః స్థాపయేత్. ఏతావత్ప్రతిమాకరణం శక్తాః నినుదేవాది
 చండికాంతాః ప్రతిమాః సప్త వా యథాచారం యథాశక్తి
 వా కృత్వా ఆనాథం సర్వాః యథాయథంధ్యాయేత్తతి భాగ్య
 నిశీధాసన్న ప్రాక్కాలే, స్నాత్వా, ఆచమ్య, ప్రాణానాయుర్య
 శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం సరివార శ్రీకృష్ణపూజాం కరయేత్. ఇతి సంక
 ల్ప్య న్యాసాన్ కలశశంఖాదిపూజాంతం నిత్యవశ్యంత్యా
 ధ్యాయేత్. పర్యంకస్థాం కిన్నరాద్వైర్యశాం ధ్యాయేత్తుదేవ
 కీం, శ్రీకృష్ణం బాలకం ధ్యాయేత్ పర్యజ్ఞే స్తనపాయనం.
 శ్రీవత్సవత్సవం శాన్తం నీలోత్పలదళచ్ఛవినం, సంవాహాయ స్థిం

బయండియండగా, కృష్ణుడు స్తనపానము చేయునట్లును, బయంబిగిండిన
 యెడల మఱియొక్క కృష్ణప్రతిమను మందఱిలె మఱియుక్కటి యగుచి,
 దేవకీకి గాల్గవట్టుచున్నట్లు లక్ష్మీప్రతిమను, గోడమొదలగుదానియందు
 భగ్గముఁ దాల్చినవనుదేవుని, గోపికా గోపులను, చిత్తరువు వ్రాయించి,
 మఱియొక ప్రదేశమున మంచము పుట్టినకన్యతోడ యశోదను మఱియొకపీఠ
 ముపై వసుదేవ, దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, బలరామ, చండికలప్రతి
 మలను వ్రాయించవలయును. ఇన్నిప్రతిమలు చేయింప శక్తి లేనప్పుడు వసు
 దేవుఁడాదిగా చండికవఱకు గలయేడుప్రతిమలను ఆచారానుసారముగాను,
 శక్త్యనుసారముగాను జేయించి, అన్నిటిని ధ్యానింపవలెను.

దేవక్యాః పాదౌ ధ్యాయేచ్ఛ తాం శ్రియమ్. ఏవం ధ్యాత్వా. సహస్రశీర్షా... దేవక్యై నమః ఇతి దేశికచూవాహ్య, మూల మస్త్రేణ శ్రీకృష్ణాయ నమః శ్రీకృష్ణమూవాహాయామీతి ఆవాహ్య, లక్ష్మీం చావాహ్య, దేవక్యై వసుదేవాయ యశో దాయై సంధాయ కృష్ణాయ రామాయ చండికాయై ఇతి నామభిరాగాహ్య లిఖితాపదేవతాః సుకరివారదేవతాభ్యో నమః ఇత్యావాహ్య, (ముంలమంత్రేణ సూక్తార్పణా ఆత్రా వాహితదేవక్యాదిసరివార దేవతాసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇత్యాసన, పాద్య, అస్మ్య, ఆచమనీయ, అభ్యంగస్నానాని దత్వా సంధామృతస్నానాన్తే చందనేనాసులేపయేత్. శుద్ధో దకాభిషేకాన్తే వస్త్ర, యజ్ఞోపవీత, గంధ, పుష్పాణి ధూప దీపా చ, “పశ్వేశ్వరాయ విశ్వాాయ తథా విశ్వోద్భవాయ చ, విశ్వస్య పతయే తుభ్యం గోవిందాయ నమోనమః. యజ్ఞేశ్వరాయ దేవాయ తథా యజ్ఞోద్భవాయ చ, యజ్ఞానాం పతయే నాథ గోవిందాయ నమో నమః” ఇతి మంత్రాభ్యాం మూలమంత్రాదికం సమున్మితాభ్యాం దద్యాత్. “జగన్నాథ సమస్తుభ్యం సంసార భయనాశన, జగదీశాయ దేవాయ భూతానాం పతయే నమః” ఇతి వైవేద్యమ్ మూలమంత్రాదికం సర్వత్ర యో జ్యమ్. తాంబూలాదినమస్కారప్రదక్షిణ పుష్పాంజల్యంతం కార్యమ్) అథవా ఉద్యాపనప్రకరణోక్తవిధినా పూజా సాయథా. ఉక్తప్రకారేణ ధ్యానావాహనే కృత్వా. పురుషవేదగ్ం...హతి. దేవాబ్రహ్మదయోయేచస్వరూపననిదుస్తవ, అతస్తాస్వం పూజయిష్యామి, మాతురుత్సంగవాసినమ్. ఆసనమ్. ఏతావానస్య...దివి. అవతారసహస్రాణి కరోషి మధుసూదన,

సతే సంఖ్యావతారాణాం కశ్చిజ్ఞానాతితత్త్వతః పాద్యమ్. త్రి
 పాదూర్ధ్వ...అభి జాతకంసవధార్థాయభూభారీర్హిరణ్యాయ
 చ, దేవానాంచహితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయచ, కౌరవాణాం
 వినాశాయ పాండవానాం హితాయ చ, గృహవిరోధ్యం మయా
 దత్తం దేవక్యాసహితో హరే. అర్ఘ్యమ్ తస్మాద్విధి...పునః. సు
 రాసురనరేశాయ క్షీరాబ్ధిశయనాయ చ, కృష్ణాయచాసుదేవా
 య దదామ్యాచమనం శుభమ్ ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ
 హ...నిః నారాయణనమస్తేస్తు నరకార్హవతారక, గంగోదకం
 సమానీతం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. స్నానమ్. ఆప్యాయ
 స్వేత్వాది మన్తైః. పయోదధి ఘృతక్షౌద్ర శర్కరాన్నానము
 త్తమం, తృప్త్యర్థం దేవదేవేశ గృహ్యతాం దేవకీసుత. ఇంచా
 మృతస్నానమ్. శుద్ధోదకస్నానం మహాభిషేకః ఆచమనీయమ్.
 తం యజ్ఞం బహిషి...క్షౌమం చ పట్టసూత్రాద్యం మయానీ
 తాంశుకం శుభం, గృహ్యతాం దేవదేవేశ మయా దత్తం
 సురోత్తమ. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...యే. నమః కృష్ణాయ
 దేవాయ శంఖచక్రధరాయ చ, బ్రహ్మసూత్రం జగన్నాథ గృ
 హాణ పరమేశ్వర. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞా...యత. నానా
 గంధసమాయుక్తం చందనం చారుచర్పితం, కుంకుమాక్షతైః
 రుక్మక్తం గృహ్యతాం పరమేశ్వర. గంధద్వారా...గంధమ్..
 తస్మాదశ్వా...వయః. పుణ్యాని యాని దివ్యాని పారిజాతోద్భ
 వాని చ, మాలతీకేసరాదీని పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పు
 ష్పాణి. అథాంగపూజా. శ్రీకృష్ణాయనమః పాదౌపూజయామి.
 సంకర్షణాయ నమః గుల్ఫౌ పూ. కాలాత్తనే నమః జానునీ.
 విశ్వకర్షణే నమః జంఘే. విశ్వనేత్రాయ నమః కటి.

విశ్వకర్త్రే నమః గుహ్యమ్ పద్మనాభాయ నమః నాభిమ్ పర
మాత్మనే నమః హృదయమ్. శ్రీకంఠాయ నమః కంఠమ్ సర్వా
స్త్వధారిణే నమః బాహూ వాచస్పతయే నమః ముఖమ్.
కేశవాయ నమః లలాటమ్. సర్వాత్మనే నమః శిరః. విశ్వరూపి
ణే నారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. సహ
స్రతులసీ ఆట్టోత్తంశతంవా. యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. పనస్సు
తిరునైర్దివ్యైః...గృహ్యతామ్. ధూపమాఘ్రాపయామి. బ్రహ్మ
ణోఽప్య...యత. త్వంజ్యోతిః సర్వదేవానాం తేజస్త్యం తేజ
సాంఘం, ఆత్మజ్యోతిర్నమస్తుభ్యం దీపోఽయం ప్రతిగృహ్య
తామ్ దీపమ్ చంద్రమా...యత నానాగంధసమాయుక్తం భ
క్ష్యంభోజ్యం చతుర్విధం, నైవేద్యార్ఘ్యం మయాదత్తం గృహాణ
పరమేశ్వర. నైవేద్యమ్. ఆచమనమ్ కరోద్వర్తనమ్ తాంబూలం
చ సకర్పారం పూగీఫలసమన్వితం, ముఖవాసకరం రమ్యం ప్రీత్య
ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. సావర్ణ రాజతం తామ్రం
నానావర్ణ సమన్వితం, కర్తృసామ్యుశ్శిష్యర్థం దక్షిణాం ప్రతిగృ
హ్యతామ్. రంభాఫలం నారికేళం తథైవామ్రఫలానిచ, పూజి
తోఽసి సురశ్రేష్ఠ గృహ్యతాం కంససూదన. ఫలాని. సోమో
వా...సీరాజసం, నాభ్యాచనీద...యన్. నమోఽస్త్యసంతాయ
సహస్రమూర్తయే...ధారిణే నమః. నమస్కారాన్. సప్తాస్యా
సన్...శకుమ్. యానికానిచ...ఆత్మప్రదక్షిణసమస్కారాన్.
యజ్ఞేన...ఇత్యాదివేదమన్తైః పుష్పాంజలిమ్. అపరాధసహస్రాణి
పూజాని వేదయేత్ సర్వోపచారపూజసమస్తాద్వాదశాంగుళ
విస్తారం రౌద్రమయం ఘండిలాదిలిఖతం వా రోహిణీయుతం
చంద్రం సోమేశ్వరాయ సోమాయ తథాసోమోద్భవాయ

చ, సోమస్య పతయే సిత్యం తుభ్యం సోమానాం దై నమః
 ఇతి సంపూజ్యః సపుష్పకుశచందనతోయం శంఖేనాదాయః
 ఊరోదార్ఢ్యవసంభూత అత్రిగోత్ర సముద్భవ, గృహాణాన్యం
 శశాజ్జేశ రోహిణీసహితోమమ. జ్యోత్స్నాం సమేనాం సూర్యో
 జ్యోతిషాం పతయే నమః, నమస్తే రోహిణీకాన్త అన్యం న
 ప్రతిగృహ్యతామ్ ఇతి మంత్రాభ్యాం చంద్రాన్యం
 దద్యాత్ తతః శ్రీకృష్ణాయాన్యం దద్యాత్. సాత్ర మంత్రః
 జాతః కంసవధాధ్యాయ భూభానోత్తాగణాయ చ, పాండునానాం
 హితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ. కౌరవానాం విరాటాయ
 దైత్యానాం నిధనాయ చ, గృహాణాన్యం కుశాయ న త్తం
 దేవక్యా సహితో హరే. శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇతి పుష్పం
 తతః ప్రార్థయేత్. త్రాహి మాం స్వభోగేషు సోమేషు సా
 సాగరాత్, త్రాహి మాం సర్వపాశ్శు దుఃఖిణోకార్ణవాన్యం
 భో. సర్వలోకేశ్వర త్రాహి పతితం మాం భవార్థే, త్రాహి
 మాం సర్వదుఃఖిన్సు రోగశోకార్ణవాన్యం. దుఃఖిణాన్యం సే
 విష్ణోయే స్మగన్తి సకృత్సకృత్, త్రాహి మాం పేదీదేశ
 త్వత్తో నాన్యోఽస్తి రక్షితా. యద్వాన్యం న కౌమారే యా
 వనే యచ్చ వార్ధకే, తత్పుణ్యం వృద్ధి మానాతు పాపం నమా
 హాలాయుధ. ఇతి ప్రార్థయేత్.

ఇతి శ్రీకృష్ణపూజా సమాప్తా.

శ్రీకృష్ణాష్టమీప్రతకథా.

వాగీశాద్యాస్సుమనస స్పర్వాధానా ముపక్రమే,

యం నత్వా కృతకృత్యాస్సుత్యుక్తం నమామి గజాననమ్.

నమః పరమ కల్యాణ నమస్తే విశ్వమంగళ, వాసుదే

వాయు శాంతాయ యదూనాంతయే నమః. కరారవిందేన పదారవిగం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, వటస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి.

నారద ఉవాచ:—జయన్త్యాజ్యైశ్చ మాహాత్మ్యం శ్రీ కృష్ణాష్టమ్యాస్తతైపచ, కథయస్వ మహాభాగ నమస్తే భక్త వత్సల. యస్మిన్పూర్వాహం గమిష్యామి తద్విష్ణోఃపమంపదమ్.

విగామహడివాచ:—శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి జయంత్యాశ్చ ప్రభావకం, జయం పుణ్యంచ లభతే శీఘ్రం పాపస్య నాశనమ్. స్మరణా తీర్తనా త్పాపం సప్తజన్మజితం మునే, జయంతీ హంతీ పుణ్యం కౌశులశ్చోపవాసినామ్. కృష్ణజన్మాష్టమీలోకే వినిత్రా నాపనాశినీ, క్రతునాంచఫలం జేహం తీర్థాయుతఫలం లభేత్. కపిలాగోసహస్రంతు యో దదాతి దినే దినే, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యా స్సముపాషణే రత్న కోటిపహస్రాణి అశ్వానామయుతానిచ, మత్తేభానాం సహస్రాణి యో దదాతి దినే దినే కన్యాశోభసహస్రంతు తత్ఫలం తృషిభిః స్మరం, హేమిభాండసహస్రాణి కురుక్షేత్రేప్రయచ్ఛతి. గుహ్వరం బ్రాహ్మణాథంవా స్వామ్యర్థం యస్యజేత్తమం, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యాస్సముపాషణాత్. ఆపన్నాత్రిహరాణాంచ విధినేవారతాత్మనాం, సత్యవ్రతానాం యత్పుణ్యం జయంత్యాస్సముపాషణాత్. యత్ఫలం శ్రాద్ధకర్తాణాం పిత్రాణామిందుసంక్షయే, గంగాయాం నర్మదాయాంచ సరయూచంద్రభాగయోః. అన్యేషు పుణ్యతీర్థేషు యః స్నానం కురుతే సరః, ద్వారకానాంతు సర్వాసాం యత్ఫలంకృష్ణ జన్తని. జయంత్యేకోపవాసేన జాగరేతు తత్ఫలం, అంబరీషేణసూర్యేణశిశుపాలేనగాధినా, ఏతైశ్చవైశ్యైశ్చ రాజవైశ్య

ధర్మజ్ఞైః సృత్యవాదిభిః. తుప్తర్థం దేశకీసానోద్వయంత్యాం
 సముపాసితం, కృత్స్నం రాజ్యం మహింభుంక్వాస్త్రాస్త్రాస్త్రాశ్చ
 తింగతిమ్. జయంత్యాశ్చోపవాసేన విష్ణోర్గోకం గతిమ్. తే,
 వాలఖిల్యాదయోవిప్రాః పశిషాద్యాన్విజోత్తిమాః. గెత్యమేద
 గార్జ్యేన జామదగ్నైన ధీమతా. వాల్మీకినా స్థితం పూర్వం
 మహాతాపసరూపిణా, కృతం రామాయణం యేన కల్పితం పునః
 ముత్తమమ్. ప్రజాపత్యైః సంయోగేన భోగ్యం సేవితం పుష్పిమీ,
 తస్మాదేవ చ కర్తవ్యం తుప్తర్థం చక్రపాణినః. జన్మోపాన్యత
 పాపం చ జన్మాంతరకృతాని చ, బ్రహ్మహత్యాదయస్త్యగ్యేన
 శ్శంతి స్తరణాదపి. పురతో వాసుదేవస్య జయంత్యభిః కామ
 దా, శోటిజన్తర్జితం పాపం జ్ఞానాజ్ఞానకృతం తథా. తస్మాదేవ పో
 షణేనైవ యామార్చేన విలీయతే, తూద్రాన్నేన తు యోగ్యం
 శవహస్తేన భోజనమ్. తత్త్వాంసమవాప్నోతి జయంత్యాన్విభోజ
 నే కృతే, నభః కృష్ణాప్తమీ ప్రాప్తే భువనేతు ద్విజాగమూ.
 త్రైలోక్యసంభవం పాపం భుంజత్యేవ న సంశయః, బ్రహ్మహత్య
 సురాసస్య గోఘ్నస్య స్త్రీసభస్య చ. నరకోమునిశాస్త్రాం జయం
 తీవిముఖస్య, ప్రజాహీనస్య మూఢస్య పరాన్నం భుంజతో
 పిచ నతస్య సకృతో లోకః జయంతీవిముఖస్య, యే కుర్వంతి
 హరేః పూజాం జయంతీవాసరే మునే, సుప్రసన్నో భవేత్పుష్టో
 దేశకీవిష్ణునా సహ. వ్రతేనారాధయేద్దేశం దేశకీసహితం హరిం,
 త్యక్త్వా యమపురిం పూరాం యాంతి విష్ణోః పరంపదమ్ జన్తాప్త
 మీ వ్రతం యే వై ప్రకుర్వంతి ద్విజోత్తమాః, ఆంధయంతి
 విప్రేంద్రలక్ష్మీస్తేహం ప్రసీదతి. రాజకం దైవికం చైవ భయం
 చాగ్నిసముద్భవం, సార్పవిద్యుత్ప్రళాతంచ వాయుజం ఖాంబు

జంతా. స్వరణాద్వాసుదేవస్యక్షణమాత్రాద్విసశ్యతి, గావస్త
స్య వివర్ధంతే ప్రభూతా ధాన్యసంపదః. కటుంబం వర్ధతే తస్య
మోక్షశౌచంతే న సంశయః, దుఃఖజం వ్యాధిజం చైవ భయం
సర్వసముద్యునమ్ సకలిర్నచకాలశ్చ నోపసగ్గో మహామునే, రక్ష
ణాయ కులస్యైవ సర్వత్ర విజయాయచ జయంతిబుధవారేణ
రోహిణీ ససాతాయచి, అన్యైశ్చ మునిశార్దూల కింకరైర్వృత
రోహిభిః. సమస్కారేణ యత్పుణ్యం మాత్రాపిత్రోర్ద్రినే తథా.
ఆచార్యపాలనాద్విత్స తత్ఫలం శతసమితం, యత్రక్షిప్తోః కథా
తత్రవర్తతే మునిసత్తమ.

నారదఉవాచః—సుదూరమపి గంతవ్యం యత్రభాగ
వతో జనః, త్రేతాయాం ద్వాపరే సమ్యక్కృతే చైవ కలా
యుగే. కృత్వా సమ్యగ్విధానేన కర్తవ్యం పుణ్యవర్ధనం, కథ
యస్య సురశ్రేష్ఠ జయంతి యేన తువ్యతి తాఃపూజాం యద్వి
ధానేన బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర, సమ్యగ్వృతఫలం యేన
బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర.

బ్రహ్మోవాచః—పురా సనత్కుమారేణ వాచిశ్చంద్రస్య
ధీమతః, ఉక్తమేతన్నహాభాగ వ్రతమేతన్నహమునే. నియమా
త్ఫలమాప్నోతి స శ్రేయో నియమం వినా, అద్యస్థిత్యా నిరా
హారశ్శోభూతే పరమేశ్వర. భక్త్యాచ దేవకీపుత్ర మస్మిన్జన్మాప్త
మీవ్రతే, ఉపాషితస్తన్మధ్యాహ్నాన్నాత్వాపృష్ఠతిల్లిశ్శుభైః.
ధాత్రీఫలం ధారయత్వా మహాపుత్రాదివర్ధనం, కృత్వాతులసి
మిత్రేణ జలం పిబతి సువ్రతీ. స్నానంఛా కురుతే తత్ర తీర్థ
స్నానఫలం లభేత్, కృత్వా మాధ్యాహ్నాకం కర్త శుచిహృత్
త్వా సమాహితః. గృహమధ్యేథవాచైవ విష్ణుస్థానేచ సువ్రతీ,
గోమయేనోపలిప్యథ స్థాపయేన్నూతనం ఘటమ్ పూరయేచ్ఛు

ధృవలిలం నవరత్నైశ్చ సంయుతం, వస్త్రేణావేష్ట్యచేత్కుంభం
 తండులోపరి వేన్యనేత్. తత్రనిక్షిప్యతిశాస్త్రంర "కర్మ"ప్రం
 మృదంతునా, పూయేత్తండులైశ్శుభ్రైఃసంచరన్మనమన్వితైః
 వస్త్రేణాచ్ఛాదనం కృత్వా పాత్రమధ్యస్యస్థేఘం, కర్మముంప్ర
 సవర్ణేన బాలకృష్ణం ప్రపూజయేత్. యథాభిషేకసాంకేతిక్త
 యుక్తేన చేతసా, శ్రాద్ధేదానేతథా హోమే సంవీర్ణప్రణేసచ
 విత్తశాత్యం న కురీతి తథాచాన్యేషు సుప్రసాదేనాప్రత
 కార్త్యేషు విత్తశాత్యం కరోతి యః. స్వభర్తృవిప్రభ్యోనరకేషు
 నిమజ్జతి, జీవితం యాతి యఃకాలే జయంతీవాసగంపినా. తస్మాండ
 మాయుషావ్యర్థం నరాణాముపజాయతే, వ్యతిక్రమ్య గురో
 ర్యస్తుగురుంధర్మోపదేశకమ్. విప్రేంద్రస్వేచ్ఛన్నాభ్యర్థనాం
 ణోనరకం వ్రజేత్,ధర్మమర్థంచ కామంచ యదేచ్ఛేదాత్మసంప్ర
 యమ్. దవ్యాఘృతక్షతోభక్త్యా గాంధవీం కాంచనంపయత్,
 ఫలంభాన్యంచ వస్త్రంచ యత్కించిద్భూతిజంశుభం, దేవకాః
 ప్రసవేకాలే జాలే కృష్ణే జగత్పతా. జాతశ్శిశుస్సంస్కృత్యముప
 దేశశ్చ చక్రీణః, పురాణోక్తేన మంత్రేణ కృష్ణం సంస్కారయే
 న్నిశి శైతోష్ణపచారా ద్వేవస్య తతోవిప్రాప్రసూయతే, అతి
 తేదేవమాతస్త్యం సర్వపాపప్రణాశిని. అతిస్వాంసంసంబలుమ్య
 మి భీతోఽహం భవసాగరాత్. పూజితాసి యథా దేవతాః
 ప్రసన్నా త్వం వరానసే, పూజితా చ యథాభక్త్యా ప్రసాదం
 కురు సుప్రతే. యస్యాంరాత్రా హరింలభ్యప్రాప్తాత్వంనిర్వృ
 తిం పరాం, తామేవ నిర్వృతిం దేహిసుపుత్రం దర్శయిస్వమే.

దేవపూజామంత్రః—అవతారసహస్రాణి కరోషి భగ
 వత్ విభో, తేషాం చైవతు మాహాత్మ్యం కశ్చిజ్ఞానాతివై భువి,
 దేవా బ్రహ్మదయో యేఽపి స్వరూపం న విదుస్తవ.

కృష్ణప్రార్థనమంత్రః—అత స్త్వాం పూజయిష్యామి మాతృకుత్సంగసంస్థితమ్ వాంఛితం కురు మే తత్ర దుష్కృతం సైవ నాశయ, కృపాం కురుష్వ మే దేవ సంసారార్తిభయా పహ. ఏవం సంపూజ్య గోవిందం పాత్రే తులసిసంయుతం, చంద్రోదయేతు నిర్గత్య స్థండిలే సమలంకృతే. శంఖతోయం సమాదాయ సుపుష్పఫలచందనం, సుమంత్రమవనీం గత్వా చంద్రాచూర్ణ్యం నివేదయేత్. అర్ఘ్యమంత్రం సముచ్చార్య సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే.

అర్ఘ్యమంత్రః—క్షీరోదార్ణవసంభూత హ్యత్రినేత్ర సముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా సహిత శృణిన్. బోధ్యోహ్యపతే నమస్తుభ్యం నమస్తే బోధిపాంసతే, నమస్తే రోహిణీకాంత సుధాకర నమోఽస్తు తే.

ఇతి చంద్రార్ఘ్యమ్.

నారీకేలోదకే సైవ దద్యాద్దర్శ్యం విచక్షణః, శ్రీకృష్ణ పరమో భక్త్యా శింభే కృత్యా విధాంతః.

లభ కృష్ణార్ఘ్యమంత్రః—జాతః కంసపథార్థాయ భూ భావోత్పాదకాయచ, పాండవానాం హితార్థాయ ధర్మసంస్థాప నాయక కౌరవాణాం వినాశాయ వసుదేవకులౌద్భవ, దేవకీ గర్భసంభూత భక్తానా మభయప్రద. గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ప్రసీద పుగుహోత్తమ, దధిదూర్వాక్షతైర్యుక్తం దత్వా తం శశినే మునే తతస్తు పరతో విష్ణుం నిశాంతు శశితోన యేత్, అర్ఘ్యదానేన జాతస్య ఫలస్యేయత్తతాం శృణు. యో దద్యాత్సకలాముర్వీం సర్వరత్నసమన్వితాం, అర్ఘ్య దానేన తత్పుణ్యం లభతే నాత్ర సంశయః. గీతాశాస్త్రకలా వైశ్చ కుర్యాజ్ఞాగరణం నిశి, ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తాం

బూలం దాపయేన్నరః. ఫలాని చ వినిత్రాణి వివాహిని వివి
 థాని చ, ధూపం నీరాజనం చైవ కుర్యా దేవం భుజ్యేన్నరః.
 వాసరే వాసుదేవస్య గీతాం వా వాచయే శ్శ్రవణం చైవ
 కోటికృతం పాపం ధత్త్యేతే తృణరాశితత్, యత్ర భాగిణీం
 శాస్త్రం శ్రూయతే హరివాసరే. తత్ర జాగరణం కుర్యా దిహ్య
 థా పాపభాగ్భవేత్. స్నానం ప్రభాతసమయే. విమానీ సూర్య
 దీపితే. కృత్వా. పూర్వాహ్నికం కర్త వక్తృగ్భుజి దూకనం,
 తత స్వయం సమశ్చియా జ్ఞమంత్రాగ్రం నమోవిహారికం, శ్రీ
 బాలవృద్ధసహితో మంత్రద్విజచమన్వితః, విధినా నేన విధిశో
 జయంతీవ్రతమాచరేత్. నారీ చేత్కారం చైవ కర్త్యే భుజ్యే.
 జైకవింశతిః, న దౌర్భాగ్యం నవైధన్యం తస్మాద్విజయభం
 గృహే. ఏకాదశ్యష్టవింశత్యః కోటియ స్వయంవిహారికం,
 తాభిస్తుల్యా జయంతీతు తస్మాదస్యాచుచిహారికం. తస్మాద్విజయ
 వ్య విధివ ద్దేహంతే హరిసన్నిధిం, విమానవిజయద్విజయభం
 కధ్యజశోభితైః. వేణువీణామృదంగైశ్చ కృతశబ్ద మహర్షిణం,
 ఆరుహ్య దేవవ త్రత ముదిత స్వజనైస్సహ. శ్రీసత్సంగైః
 శ్చ కుతూహలేనసం సేవ్యమానస్తుముహుర్ముహుర్నమః, ప్రసాదా
 విద్యాధరబృందజష్టా మార్గం చ విష్ణోఃపరమేశ్వరీవ్య సూర్య
 యథానాశయతే తనుశ్రమం, స్వాచారహిణః కులగీర్ణాశురః,
 రాష్ట్రం యథానాశయతే కురాజా తదా జయంతీ బహువిహ
 సంచయమ్. సవ వ పాపీ సచశుస్స గోఘ్నస్స బంధుహీన స్సచ
 శోచనీయః, జన్మాప్తమాం యో న కరోతి మూఢః స్వపాపదాగ్ని
 నరకేఘ ఓచ్యతే. కిమన్నదానై ర్దజగోప్రదానైః కిం చా మ
 ఘామైర్ద్రహణేఘసత్కృతైః, కిమాశ్రమై ర్ధ్యానతపోభిరుక్తై
 ర్జయం త్యహో యేనకృతా నభక్త్యా. యథోక్తా తే మయా

విప్ర జయంతీ సర్వకామదా, యాముపోష్య సకృద్భక్త్యాకృత
 కృత్యో భవేన్నరః. తస్మాత్త్వమపి దేవరే కురు చాస్యాము
 పోషణం, ఉపోషణా ధరిశ్చంద్రః పరాం స్థితి మవాప్తవాన్.
 సత్యంసత్యం పునస్సత్యం పారాశర్యేణ భాషితం, నాస్తిలోకే
 పరం నాన్యజ్జయంత్యాస్తు సమం వ్రతమ్. స గంగా స గయా
 కాశీ నావంతిమధురాపురీ, సరయూర్నండకీపైవ జయంత్యాశ్చ
 సమా మతా. భర్తదా కామదా చైవ హ్యర్థదా మోక్షదా
 కలా, కురుష్య ద్విజశాస్త్రుల జయంతీవ్రత ముత్తమమ్.
 జయంతీవ్రతమాహాత్మ్యం తీఖితం యస్యమందిరే, తస్య పుణ్య
 ఫలం పశ్యే నారాయణసమం హి తత్. యత్రయత్ర కలా
 ప్రాప్తం భవే జ్ఞాప్తాష్టమీవ్రతం, తత్రతత్ర హరివ్యాతి త్రిద
 శైస్సహ నారద. స్వయ మాయాతి దేవేశో గృహం జన్మాష్ట
 మీదినే, తేనేష్టం జన్మసస్సారం ఫలం త్రైలోక్యదుర్లభమ్.
 కలా గృహేతు యః కృష్ణజయంతీం శాస్త్రసమ్మతం, విత్తాను
 సారవిభవై గృక్త్యా యశ్చ ప్రపూజయేత్. పాపకోటివినిర్మూ
 యంతి విభోః పరిపదం, సర్వవేదేషు యత్పూజ్యం తత్ఫలంచ
 వ్రతాదిమ్. సరకే తే స మజ్జంతి యావదాభూతసంస్థవం,
 జయంతీవివసే ప్రాప్తే యేర్చయంతి ద్విబో త్తమాన్. సప్తజన్మ
 ర్జితంపాపం తక్షణాదేవ నశ్యతి, తస్మా ద్విత్తానుసారేణ శ్రద్ధా
 భక్తీసమన్వితః. జయంత్యాస్తు వ్రతం కుర్యాత్సంసారార్ణవ
 తారః. కలా ధేనుసహస్రాణి తిలధేనుశతాని చ, చత్వారి
 యత్ఫల మాప్నోతి శ్రీజయంతీవ్రతే కృతే. హేమభారసహ
 స్రంతు యో దద్యాద్దాసముత్తమం, తత్ఫలం లభతే మర్త్యో
 జయంతీ జాగరేణ వా.

ప్రతిమామంత్రః —

అచార్యం పూజయేత్, పాదశోపచారం స్మృణ్యై.

శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానం ఉత్తమప్రీతియన్యమే, పుష్టా
లంకారభూషాద్యై స్తాంబూలం దక్షిణానమ్. శ్రీకృష్ణ ప్రతి
గృహాతు శ్రీకృష్ణో వై పదాతి చ, శ్రీకృష్ణ స్వాహాభాష్యం
శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః

ఇతిమంత్రేణ శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానం సమాచరంతే.

కోటిజన్మకృతం పాపం సవ్యహికాలే వివశ్యతి, ఇహ భుం
క్త్వాఖిలాన్భోగకా సర్వకామఫలప్రదం. పుత్రసంతానధానం
ధాన్యం భవే త్కృష్ణస్య జన్మని, కృష్ణబ్రహ్మానందరసం కృష్ణ
నామసుధారసం, కృష్ణపాదాంబుజరసం నీల బిందూ నిరసంకరమ్.

శ్రీకృష్ణకరబ్రహ్మణే నమః

కరారవిందేన పదారవిందం ముఖారవిందే వినివేశ
యంతం, వక్షస్య పత్రస్య. పుటే శయానం బాలం ముగూదం
మనసా స్మరామి. న్యూనాతిరిక్తావ్యభిచారముని ముగీనా కర్మాణి
మయా కృతాని, తుమ్మాని ప్రాణిని విమోక్షయన్మృత్యుం
తుష్టిం పునరాగమాయ. కాయేన వాచా మనసేంద్రియై
బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావాత్, కరోమి ముద్యోగ్యకలం
పరస్య నారాయణాయేతి సమర్పయామి.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే శ్రీకృష్ణ
జయంతివ్రతకథావిధానం సంపూర్ణమ్.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథ.

నారదమునీంద్రుడు బ్రహ్మను గాంచి “మునివరహా! భక్తులవాలి కల్పవృక్షమా, నాయందుఁ గదఁజాయుంది, శ్రీ జయంతిమహిమమును, గోకులాష్టమి యనబడుగు శ్రీకృష్ణా

ష్టమియొక్క మహిమను చెలుపుము. నేనును భక్తితో దీని నాలకించి, శాశ్వతంబగుముక్తి నొందెద" నని యడుగఁగా, సకల లోకములకెల్ల సృష్టికర్తయైన వెంగు బ్రహ్మ వారడునిగాంచి యిట్లనినెను "వత్సా! జయంతియొక్క ప్రభావంబెఱిగించెద నాలకింపుము. జయంతి ప్రభావంబు వినుటవలనఁగాని, కఠించుట వలనఁగాని మోసపుడ, జపమును, పుణ్యమును బోధును వాని సకలపాపంబులు యెఱుంగున నెంచును. ఏడుజన్మంబుల లోని పాపంబులు సైతము మిటుకపాయమై పోవును. చింతయు కాని పడుగని పుణ్యమును గలుగును. కృష్ణజన్మాష్టమినాఁ డుపవాసంబు నేను దానికి పెక్కును జ్ఞుచు లొనర్చినంతి ఫలంబును, పెక్కు తీర్థంబులందున్న నమోనర్చినంత ఫలంబును గలుగును కనులతోఁబ్రలు వేయింపిని బ్రతిదినంబును దానబోసఁ గుటచేఁ గలుగుపుణ్యము జయంతినాఁడుపవనించుటచే మాన వుండు బడయఁగలుఁడు. దినదినంబునఁ బెక్కు వేలకోట్ల త్నములను, లెక్క లేని యేనుఁగులను, లెక్క లేని గజ్జములను, కోట్ల కొలఁది న్యులను దానము నేసినంత ఫలంబు జయంతినాఁడుప వాసంబుచేఁ బడయవచ్చునని మునీంద్రులు వేర్కొందురు. జయంత్యుపవాసమువలన కురుక్షేత్రమున లెక్కలేని బంగారు బిందెలొసఁగుటచేఁ గలుగుఫలంబును, గురువు బ్రాహ్మణులు ప్రభువు వీరిని మిత్తము ప్రాణములు వీడుచారికి గలుగుఫల మును నిక్కముగఁ గలుగును.

నొచ్చినవారి యాపదలఁదొలఁగించుటవలని పుణ్యంబును, తీర్థయాత్ర లొనర్చువారికి గలుగుపుణ్యమును, సత్యముదప్పని వారికి గలుగుపుణ్యమును, అమావాస్యలందుఁ బితరులకుఁ జర్పణాదులొసఁగువారికి గలుగుపుణ్యమును, గంగాయమునా

నదులందును, నర్మదానదియందును, సహ్యానాదం ప్రభృతిగా
నదులందును, మతీయనేకపుణ్యస్థలములందును స్నానముచేయు
వారికిఁ గలుగుపుణ్యమును, చావరశరీరమున ప్రవృత్తభావోదయ
దులవలనఁ గలుగుపుణ్యమును కృష్ణజన్మాభిమతియందును నుప
వసించి, రాత్రిజాగరణమునందుండి గలుగును. తీర్థములందు
రీషమహారాజు, శిశుపాలుఁడు, గాంధీమహారాజు వలసినవారు
బెక్కండ్రురాజులెందఱో జనుంతినాఁడు శ్రీకృష్ణనివృత్తి
యుపవాసములొనర్చి, రాజ్యముం బడసి, భూమియందు మెల్లఁ
బరిపాలించి శాశ్వతగతినొందిరి. మాలుభూమియందును మహా
మునులు, వసిష్ఠాదులగుమహర్షులును జనుంతినాఁడునుపవాస
ముచేతవిష్ణులోకిముంబొందిరి. గౌతమమహాముని, గార్గ్యమునీం
ద్రుఁడు, జామదగ్న్యముని, శ్రీమద్రామా నాథమునిదియందిన
వాల్మీకిముని మొదలగు మునీంద్రులందఱు ప్రవరానదీతీ
మున కష్టమిరోహిణి సమేతముగవచ్చు శ్రీకృష్ణాష్టమీజయంతి
లయందు ఉపవాసమునొనర్చిరి. ఆనముననే మహావిష్ణుగ్రహకుఁ
బ్రీతికై యుపవాసాదు లొనర్పలగును. అట్లునొనర్చుచేత
జన్మాంతరములందలిపాపములును, బ్రహ్మాహత్యమున్నగుపాపము
బులును నశించెడిని. జయంతియుపవాసమువలనఁ గోటిజన్మము
లందలి పాపములైనను, తెలిసియో తెలియకయో చేసినవై
నను నొకయరజాములోపల నశింపఁగలవు. జయంతినాఁడు
భోజనము చేసినవాఁడు శూద్రాన్నమును, శవము చేతియన్న
మును దిన్నంతపాపంబునఁ బడిపోవును.

కృష్ణాష్టమినాఁ ధుపవసింపనివానికి బ్రహ్మాహత్య, మురా
పానము, గోహత్య, స్త్రీవధము మొదలగు మహాపాపంబుల
నొసర్చినవారిపాపంబుగలుగును. ముల్లోకంబులలోనివారి పా

పంబు నొడిగట్టును. జయంతినాఁడు పవనసింపనివాఁడు సంతతి లేనివాఁడు, జ్ఞానహీనుఁడు, పరాన్నముఁగుడుచువాఁడు వీరందఱును సరకమునకేగుదురు. జయంతినాఁడు విష్ణువును భక్తితో నారాధించువారియొడ కృష్ణుఁడును దేవకీదేవియు దయఁగలిగి యుందురు జయంతినాఁడు కృష్ణునిఁగూర్చివ్రతమునేయువారు యమపురికేగక, వైకుంఠమునొందుదురు. వారికి లక్ష్మీదేవిప్రసన్నురాలై సకలసంపదల నొసంగును. వారికి రాజభయము, నైవభయము, అగ్నివలనిభయము, సర్పములభయము, మెఱుపులవలనిభయము, గాలి, యాకాశము నీరు వీనివలనిభయము ఇవియెల్లను వాసుదేవునిస్తరణముచే తుణములోనశింపఁగలవు. వానికి గోవులసంపద మెండగు. ధాన్యసంపదలు హెచ్చును. పుత్రపౌత్రాదులు గలుగుదురు. కడపట మోక్షము నైతము గలుగును. వానికి మానసికవ్యాధులుగాని, శారీరవ్యాధులుగాని, సర్పభయముగాని, లేవు. వానికి వివాదములు లేవు. అకాలమృత్యువు సంభవిల్లదు. కాషాము మొదలగు కష్టములు వానికెప్పుటికిఁగలుగవు. వానికులమునకును, కుటుంబమునకును రక్షణముగలుగును. ఆతఁడెచ్చటికిఁబోయినను జయంబొందును.

జయంతినాఁడు బుధవారము రోహిణీనక్షత్రమును వచ్చునేని, ఆనాఁడు పవాసమొనర్చి, శ్రీకృష్ణుని బూజించి యాతని చరిత్రములు చదివిన పక్షమునఁ దక్కినవ్రతములు తోట్లఱిగఁదిగ నాచరించినను; దీనివలనఁ గలుగునంతటిపుణ్యము గలుగనేరదు. ప్రతిదినము దల్లిదండ్రులకు నమస్కరించుట చేతను, గురువును సంరక్షించుట చేతను గలుగు మహాపుణ్యము నూఱితలుగఁగలుగును. భగవంతునిచరిత్రములు గీర్తించుచు భక్తులుండు ప్రదేశ మెంతదవ్వున నున్నను బ్రాలుమాలక యట్టి

ప్రదేశముల కేగవలయును. నాలుగుయగుగంబులందును సకల జనులును ఈపవిత్రమైన కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు దాక్షిణ్యముగా రింపవలయును.

అని బ్రహ్మదేవుడుపలుకఁగా, నానగళుసీం ద్రు డెవని కిట్లనియె. ఓమహాత్మా! ఆవ్రతము నే నంటి నెట్లు? అనితాను వేయని యడిగిన బ్రహ్మ యిట్లనియె.

వత్సా! సావధానుండవైవినుమా. గోక్షేత్రవత్కుమారాండ్రు మునీంద్రుడు హరిశ్చంద్రమహారాజుని కీవ్రతముచేయును దెలిపెను. ఈవ్రతంబు కడునియమముతో నాచరింపవలయును. లేనిచో సంపూర్ణఫలముగలుగదు గోమహర్షిమహారాజుగారిది దినముననే యేకభుక్తిగావించి, మఱునాడు పోగుప నేలేది 'నేడు కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు గానించిన' నని ముగియుటతోని, యానాడుదయము నల్లనూపులునూతల చాటుకొని, నూతన యుసిరికవడియముతోఁ దల పులుముకొని, తులసిచిహ్నముగొని గూడిన నీటితో స్నానముగావించి, యానీటితో నాచరింపము నేయవలయును. అట్లు నేసినచో, తీర్థములన్నింటను స్నానము చేసినంతఫలము గలుగును. అట్లుస్నానముచేసి, మాధ్యమి కానుష్ఠానములుగావించి, పరిశుద్ధుడై నిర్మలమనస్సుతోఁ దన యింటనడుచుగాని, దేవాలయమునందుఁగాని, గోమయంబుతో నలికి, యండు బంగారు, వెండి, రాగి, మన్నువీనిలో దేనితో నైనను జేసిన కలశమును నీటితోనింపి, నవరత్నములసండువేయ వలయును అటుపిమ్మట నాకలశమును నూతనవస్త్రముతోఁ జుట్టి, గోమయముతో నలికినమంటపమున నాకలశమునుంచి, దానిపై తండులములఁబోసి, యాకలశమునడుమ నొకతులమునకంటె దక్కువకానంత యెత్తుతోఁజేసిన గోపాలకృష్ణ

విగ్రహమును స్థాపించి, భక్తితోఁ బూజలు సేయవలయును. శ్రాద్ధము, దానము, హోమము, సకలవ్రతములు, శీర్ష యాత్రలు మొదలగు సత్కార్యములందు ద్రవ్యసంచన సేయ రాదు గాన, ఈశ్వరాష్టమీవ్రతమునందును శక్తిసంచనలేక, సకలపూజలను జక్కఁగాఁ జేయవలయును. అట్లు శక్తిసంచన సేయువాగు పూజ్యము తఱిగి సరకమునఁ బడుదురు. జయంతి వ్రతమాచరింపనివాని యాయుస్సు సునాటికే గ్రుంగిపోవును. ఆచార్యు లొకరించు గురూపదేశముఁ బ విశక, స్వేచ్ఛగాఁదిరు గుఱుఁ దక్కినభర్తము లెన్ని దేసిననాఁడయినను విప్రేంద్రుఁడు నరకంబునఁ బడును. భర్తార్థకామంబులఁ గోరునట్టిమానవుఁ డీ వ్రతంబుచేసి, దీని కంగఁముగా పోడశమహాదానములను శక్తి కొలఁదిగాఁజేయవలయును. లోకచాయకుడగు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దేవకీగర్భంబున జన్మించినప్పుడు, శ్రీకృష్ణావతారఁడయిన యా భగవంతునికి జాతకర్త నానుకరణాది క్రియలను జరుపనగును. ఆరేయి మంత్రము నాలుగుకాలములందును పురాణోక్తవిధా నంబునను, పేదోక్తవిధానంబునను శ్రీకృష్ణునికి పోడశోపచార పూజలు సలుపవలయును. బ్రాహ్మణులను దక్షిణతాంబూ లాదులతో సత్కరింపవలయును.

అట్లుసత్కరించి, యావల దేవమాతయగు అదితిఁగూర్చి సకలసాపంబులఁ బోగొట్టునట్టి యోదేవీ, సంసారసాగరంబు నుండి భీతుఁడనై నిన్ను శరణుచొచ్చితిని. నాయెనర్చుపూజలం గొని, దేవతలయొడఁ బ్రసన్నురాలవైనట్లు నాయొడఁ బ్రసన్ను రాలవుగమ్ము. మహావిష్ణువు నీగర్భవాసంబున జన్మించుటచే నీ కెంతయానందము గలిగెనో యంతటి యానందము నాకొసఁ

గుము. నాకు నీసుపుత్రునిఁ జూపుము. అని యడితిం బ్రాశ్నించి, యావల భగవంతు నివ్వధంబున ధ్యానింపవలయును.

ఓసర్వవ్యాప్తియగు భగవంతుఁడా, నీవెన్ని యో యవ తారంబుల నెత్తితివి. ఆయవతారములమహిమ యెఱుంగఁజాలఁ గలఁడు. బ్రహ్మచర్యతలసైతము నీమహిమం బెఱుంగఁజాల రనునప్పుడు మానవు లెఱ్ఱెఱుంగఁగలరు. సంసారభయంబుం దొలఁగించునట్టి యోమహాత్మా! పాపంబులఁ బోఁగొట్టి, నా యిష్టంబులఁ దీర్చువంతదయ యొనరింపుము అని యిట్లు భగ వంతునిఁ బూజించి, తులసితోడఁగూడిన జలమును సాత్రము నంచుచుకొని, చంద్రోదయముకాఁగానే, శంఖముతో నీటిని నైకొని గంధపుష్పాక్షతలతోఁగూడఁ జంద్రున కర్ఘ్యము నొసఁగవలయును. అట్లు చంద్రున కొసఁగునప్పుడు ఊరో దార్ణవసంభూతఁపాల్కడలియందుఁ బుట్టినవాఁడా, అత్రినేత్ర సముద్భవఁఅత్రిమహాముని కంటినుండి పుట్టినవాఁడా, రోహిణీ సహితః = రోహిణీసమేతుఁడవై, మయాదత్తం = నే నొసఁగు, అర్ఘ్యం-గృహణ = అర్ఘ్యముఁ నైకొనుము. బోధిత్వాపఠే = వెన్నెలతేఁడా, నమస్తుభ్యం = నీకు నమస్కారము. బోధిత్వాం పఠే = వెలుగులేఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము రోహిణీ కాంతః = రోహిణీ ప్రాణనాథుఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము. సుధాకరః = అమృతకరణములవాఁడా, తే-నమః-అస్తు = నీకు నమ స్కారము. అను నీమంత్రము నెప్పుచు సర్వము విడువవల యును. తర్వాత శ్రీకృష్ణమూర్తికిని ఎళిసీటితో శంఖము మూలమున సర్వము లొసఁగవలయును.

నసుదేవునికి దేవకీదేవికిని నయనానందకరుఁడవుగ జన్మించిన యోమహాత్మా, భక్తులకోర్కులఁ దీర్చు చింతామణియైన

వాఁడా, దుష్టుడగు కంసుని దుష్టులగు కౌరవులను దుర్యోధనాదులను సంహరించి భూమిబహువులగ్గించుటకును, శిష్టులగు పాండవులను సంరక్షించుటకును బుడమియం దవతరించిన వాడవు ఓపుగుపోతమా! నేనొసగునట్టి యర్ఘ్యమును నైకొనుము. అనిచెప్పుచు కృష్ణురమాత్మకు సర్వమొసఁగి, పెరుగు, గజిక, ఆకుతలు వీనితోఁగూడిన యర్ఘ్యమును చంద్రునికిని నొసఁగి, చంద్రాస్తమానమగువలకు జాగరణము సేయవలయును. అర్ఘ్యదానముచేగలుగు పుణ్యము కొలదియెంతయో చెప్పెద నాలకింపుము. సకలరత్నములతో నిండినభూమిని దానంబుసేయువానికిఁ గలుగునంతటిపుణ్యం బాయర్ఘ్యదానము చేయువానికిఁ గలుగు ఇట్లు శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి, భగవద్గీతమున్నగు పవిత్రగ్రంథంబులను బఠించుచుఁ బ్రతిజ్ఞాముననుభూషింపనై వేద్యాదులగుపోడశోపచార పూజలను సల్పుచు నారాత్రి గడుపవలయును. ఆకృష్ణాష్టమినాడు సకలదేవతాస్త్రితికై శ్రీకృష్ణవ్రతంబు సల్పి, భగవద్గీతపారాయణము సేయుచుఁ బ్రొద్దుపుచ్చినచోఁ గోటిజన్మములందుఁ జేసినపాపంబు గడ్డివామివలె మాడిపోవును. జన్మాష్టమినాడు విష్ణుకథాకాలక్షేపంబు జరుగుచోటులకేగి, రేయియెల్ల నాకథలను వినుచు జాగరణంబు చేయవలయును. లేనిచోఁ బాపంబు గలుగును. మఱునాడు వేళువనే స్నానముసేసి, సకల బ్రాహ్మణులతోను బంధుమిత్రాదులతోను బారణసలుపవలయును. ఇవ్విధంబున జయంతీవ్రతమును నియమంబుతో నాచరింపవలయును. స్త్రీలయినచోఁ బురుషులచే నిరువదియొకమాటు ఈవ్రతంబును జేయింపవలయును. అట్లు చేయించినస్త్రీకి దారిద్ర్యము గలుగదు. వైధవ్యము సంభవించదు. ఆస్త్రీయొక్కగృహమున నెట్టి

యశుభంబులును వాటిల్లనేరవు. ఇరువదియెనిమిదికోట్ల యేకాదశులం దుపవాసంబు చేసినంత ఫలము జయంతినాటికి యుపవాసము చేడ గలుగును. కావున సీ శ్రీకృష్ణాష్టమినాడు డంపవసించినవాడు దేహావసానంబునఁ జెక్కఁడు పోయినది తోనములలోఁ గూర్చుండి వెంటనంటిరాఁగా, కిన్నరగంధర్వాదులు వేణువీణామృదంగాదు లగు వాద్యముల వాయిలుచుకొనిచూపాటలుపాడుచుండఁగా, బంధుజనులందఱును పోబుడిగి చూచుండ దేవభృత్యులు బెత్తెములను జేతులఁబూని మంగునడువ నచ్చరలు వింజానురలు వైనఁ గడుముదంగులలోఁ బైకుంతము నొందుచున్నాడు.

సూర్యుడు దేహశ్రమముబోకాక్షుచందనమున, స్యుభర్తమును (=తననడవడిని) దప్పినవాఁడు కులమర్థానినను, కీర్తిని, సంపదను బోగొట్టుకొనుచందంబునను, చెడినరాజు రాజ్యమును బోగొట్టుకొన్న చందమునను జయంతి సకలసౌఖ్యములను బోగొట్టును. శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమీవ్రతంబును నాచరించనియొక్కఁడే మహాపాపి; వాడే గోహత్య చేసినవాడు; వాడే మరెవఁడు; వాడే బంధువులు లేనివాడు; వాడే దర్శిఁడను; వాడే వేల కొలదిపాపములను జేసినంతపాపియై రౌరవాదిసంకంబులను బొందుచున్నాడు.

జయంత్యుపవాసము భక్తితో చేయునివా రన్న దానము లేన్ని చేసినను, గజతురగంబులెన్ని దానమొసఁగినను, వేల కొలదిజన్నము లొనర్చినను, ఎన్నియాశ్రమధర్మము లొనర్చినను, ఉగ్రతపంబులెన్ని యొనర్చినను నుపయోగంబు లేదు.

ఓ నారదా, కోరికలనన్నిటి నొసఁగఁగల యీజయంతి నా డంపవాసమొనర్చి శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతంబు నాచరించు

వాఁడు కృతార్థతనొందుచున్నాఁడు. కావున నోదేవర్షి! నీవును నీవ్రతంబు నాచరింపుము ఉపవాసవ్రతంబునేయుము. తొల్లి హరిశ్చంద్రుఁ డీజయంతినాఁ డుపవాసముచేసి యుత్తమ లోకంబుల నొందెను. వ్యాసుఁడు చెప్పిన యీవాక్యము ముష్టాటికిని నిక్కము! జయంతీవ్రతముతో సమానమగు వ్రతము పాటొక్కటి లేదు. గంగా, యమునా, సర్వదా, సరయా, గంధకీ, గోదావరీ, కృష్ణలు మోదలగునదీన్నాన ములు జయంత్యుపవాసముతో సాటికావు. కలియుగంబున నీవ్రతము చతుర్విధపురుషార్థముల నొసఁగునది.

జయంతీవ్రతప్రభావము వెల్పుగ్రంథ మెవ్వనియింట నున్నదో. వాఁడు సాక్షాన్నారాయణమూర్తితో సమానుఁడు. కలియుగంబున జన్మాష్టమీవ్రతం బెచ్చటెచ్చట జరుగునో యచ్చటికి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలదేవతలతోడ సన్నిధి నొసఁగుచుండును.

పరమేశ్వరుడైన నారాయణుఁడు జన్మాష్టమినాఁ డుప వసించువానియింటకే దానై సమీపించి యతనికిఁ గోయ్యల నెల్ల నొసఁగుచుండును. కలియుగంబున నీవ్రతంబును భక్తి నాచరించువానికి సకలపాపంబులు నశించును. వేదములన్నింటి యందుఁ బెర్కొనబడిన పుణ్యము గలుగును. వారు సూర్య చంద్రాదులున్నంతవఱకు నరకమునకుఁబోలేదు. జయంతినాఁడు బ్రాహ్మణోత్తములను బూజించువారికి నేఁడు జన్మములందుఁ జేసినపాపము వెంటనే నశింపఁగలదు.

కావున సంసారసముద్రమునుండి తరింపజేయఁగల జయంతీవ్రతంబు నాచరించి జాగర ముండువారికి వేయిగోవు లను నూలుతెలహూపమైనగోవులను, అరువదితులముల బంగా

దును దానముచేసినవారికిఁ గలుగుఫలము గలుగును. కావున నీవృతంబు నాచరించి, భక్తితో నాచార్యునకు నట్టిఁజూతం బూలాదులతోడ శ్రీకృష్ణుని ప్రతిమను

“శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృహ్యతు శ్రీకృష్ణోవైదదాతీచ, శ్రీకృష్ణ స్తారకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః” అనుమంత్రమును జెప్పుచు దానముచేయవలయును. అట్లుచేయుటచేఁ గోటిజన్మ లంబొనర్చిన పాపంబు నశించును. ఇట సకలభోగంబుల ననుభవించి, పుత్రపౌత్రాదిసంపదలను జెంది, తుదని శాశ్వతమైన బ్రహ్మానందమునొందును. ఓనాలుకా! నీవు శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందమకరందమును గ్రోలుము. శ్రీకృష్ణనామస్మరణమును చావుము. బ్రహ్మానందరసముఁ బీల్చుము.

కేలుదమ్మిచే నడుగుదమ్మిని మోముదమ్మిఁనుండునుంచుకొని, మట్టియాకుపైఁ బరుండియున్న శ్రీబాలకృష్ణుని నమస్కరించెదను.

ఓమహాత్మా, నాయొనర్చుకర్తలలో భోగంబు లున్నను వానిని మన్నింపుము. నేను త్రివిధములతోను, బుద్ధిపూర్వకముగనో, తనంతటనో చేయునన్ని కార్యములును శ్రీగున్నారాయణమూర్తికే యర్పించెదను. అని చెప్పుచు సాలక్రియలను జేయవలయును. అని బ్రహ్మాయుపదేశించిన ప్రకారము నారదుఁ డీవృతంబు నాచరించెను సకలజనులును నారదుని వలెనే దీనినాచరించి సకలపాపంబులఁ బోగొట్టకొని పుణ్యము వడయుదురుగాక.

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణంబున బ్రహ్మనారదసంవాదమున శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ్రీ రామ న వ మీ వ్ర త ము.

ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, మాసపహ్నాదున్మిఖ్య, శ్రీపర
మేశ్వరప్రీత్యర్థం మమ సమ స్తపాపక్షయద్వారా శ్రీరామప్రీత
యే రామనవమీవ్రతాంగ త్వేనయథామిళితోపచారైః రామ
పూజాం కరిష్యే తత్రాచా నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధి
పతిపూజాం కరిష్యే. పంచశబ్దైః పుణ్యాహవాచనం తథా
రామమస్త్రేణ పడల్లన్యాసం కలశాద్యర్చనం చ కరిష్యే. గణాధి
పతిపూజాం పుణ్యాహవాచనాది చ కృత్వా తతః ఫలపుష్పా
క్షతసహితం జలపూర్ణం తామ్రపాత్రం గృహీత్వా ఉపావ్య
నవమీం త్వద్య యామేష్వప్తసు రాఘవ, తేన ప్రీతో భవ
త్వం మే సంసారాత్త్రాహి మాం హరే. ఇతి మస్త్రేణ పాత్రస్థం
జలం ఊపేత్. తతః స్వశక్తితః హైమిం రామప్రతిమాం
కృత్వా అగ్నుర్మూర్తారణపూర్వకం, కపోలా స్పృష్ట్యా మాల
మంత్రం ప్రణవాదిచతుర్థ్యంతకనామ రామాయ దేవత్వం
సంఖ్యాయ రామాయ దేవత్వం సంఖ్యాయ స్వాహేతి మస్త్రం
ఋతః ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. అథ ధ్యానమ్. కోమలాంజం
విశాలాక్షమింద్రనీలసమప్రభం, దక్షిణాక్షే దశరథం పుత్రావే
క్షణతత్పరమ్ పృథ్వీ లక్ష్మణం దేవం సచ్ఛత్రం కనకప్ర
భం, పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్నా చామరవ్యజనాన్వితౌ, అగ్రే
ఽవ్యగ్రం హనుమంతం రామానుగహకాంక్షిణమ్ ఇతిధ్యా
యేత్. సహస్రశీర్షా...లమ్. ఆవాహయామి విశ్వేశంజానకీవల్ల
భంప్రభుం, కౌసల్యాతనయం విష్ణుం శ్రీరామంప్రకృతేపరమ్.

ఆవాహనమ్. శ్రీరామాగచ్ఛ భగవన్ రఘువీర స్వహస్తమ్,
జానక్యా సహ రాజేంద్ర సుస్థిరో భవ స్వదిం. రామచన్ద్ర
మహేష్వాస రాజశాంతక రాఘవ, యోవత్యుజాం సమా
ప్యేహం తావత్త్వం సన్నిధౌ భవ ఇతి నిన్నిధావనమ్.
రఘునాయక రాజరై సమో రాజీవలోచన, రఘుశ్చైవ మే
దేవ శ్రీరామాభిముఖో భవ. ఇతి సమ్మఖానాం పురాతన వసే
దగ్గంసర్వం...తి. రాజాధిరాజ రాజేన్ద్ర రామచన్ద్రనిహితే,
రత్నసింహాసనం తుభ్యం దాస్యామి స్వీకుతు ప్రభో. ఆననం.
వతావాసస్య...చివి. త్రైలోక్యపావనానస్త సమస్తే రఘురా
యక, పాద్యం గృహాణ రాజరై సమో రాజీవలోచన, పాద్యమ్.
శ్రీపాదార్ధ్య ఉదైత్పురుషః...అభి పరిపూర్ణ చరానస్త సమో
రామాయ వేధనే, గృహాణాస్త్వం మయా వర్తం నిష్కవిష్టో
జనార్దన. అష్టమ్ తస్త్వాపిరాడజాయత...పురాతనమహాత్మయ
శుద్ధాయ నిత్యాయ జ్ఞానరూపితే, గృహాణాచరునం నాథ
సర్వలోకేనాయక ఆచమనీయమ్. యశ్చగురూణా మావి
హ...ధతిః. బ్రహ్మాణోదరమధ్యస్థై స్తీర్థైశ్చ రఘునన్దన, స్వామి
హ్యాయమాం భక్త్యా త్వం గృహాణ జనార్దన స్వామి మధు
వాతా...నః. సమః శ్రీవాసుదేవాయ తత్త్విజ్ఞానస్వరూపితే
మధువర్కం గృహాణేమం జానకీపతయే సమః మధువర్కమ్
ఆపాయస్వేతి పంచరున్ద్రైః పంచామృతమ్. విజ్ఞానమృతం
మయా నీతం పయోదధి ఘృతం మధు, శర్కరం సహితం ప్రవ
రామ త్వం ప్రతిగృహ్యతామ్ శుద్ధోదకస్నానమ్ చన్దనం
పుష్పం ధూపం దీపం వైవేద్యం సమర్ప్య సంప్రార్థ్య నిర్తా
ల్యం విశుద్ధ్య పురుషసూక్తేన విష్ణుసూక్తైశ్చ అభిషేచిత. ఆచ

మనీయమ్. సప్తాస్యసన్నితపస్త్రమ్ తం యజ్ఞంబర్హిషి...యే
తస్తకాంచనసంకాశం పీతామృరమిదం హరే, సంగృహణ
ఒగన్నాథ రామచంద్ర నమోఽస్తుతే. ఉపవస్త్రమ్. తస్మాద్య
జ్ఞాత్...యే శ్రీరామాచ్యుతయజ్ఞేశశ్రీధరానస్తరాఘవ, బ్ర
హ్మసూత్రం సోత్తరీయం గృహణ యముచందన. యజ్ఞోపవీతమ్.
తస్మాద్యజ్ఞాత్స్వీహవతః...యత. కుంకుమాగరు కస్తూరికర్పూ
రంచందనం తథా, తుభ్యం దాస్యామి రాజేంద్ర శ్రీరామ స్వీకురు
ప్రభో. గంధాః. అక్షతాః పరమా దివ్యాః...అలంకారార్థే
అక్షతాః. తస్మాదశ్వా ఆజాయంత...వయః. తులసీకున్దమన్దార
జాతిపున్నాగచమ్పకైః, కిదమ్బకరవీరైశ్చగుసుమైః శతపత్రకైః.
నీలామ్బుజైర్బిల్వపత్త్రైశ్చపకై రాఘవం విభుం, పూజయి
ష్యామ్యహం భక్త్యా సంగృహణ జనార్దన. పుష్పపత్రాణి.
తులసీకున్దమన్దారపాంజాతీమ్బుజై ర్యుతాం, వనమాలాం
ప్రదాస్యామి గృహణ జగదీశ్వర. వనమాలాం నమ. అథాంగ
పూజా—శ్రీరామచంద్రాయ నమః పాదోపాజయామి. రాజీ
నలోచనామగుల్ఫౌ, రావణాంతకాయ జానునీ. వాచస్పతయే
ఉరూ. విశ్వరూపాయ జంఘే లక్ష్మణాగ్రజాయ కటిం. విశ్వ
మూర్తయే గుహ్యమ్. విశ్వామిత్రప్రియాయ నాభిం. పరమా
త్తనే హృదయం. శ్రీకంఠాయ కింఠమ్. సర్వాస్త్రధారిణే
బొహూ. రిఘూర్వహాయ ముఖం. వద్దనాభాయ జిహ్వం.
దామోదరాయ దంతాః. సీతాపతయే లలాటం, జ్ఞానగమ్యాయ
శిరః. సర్వాత్తనే సర్వాణ్యజ్ఞానీ. ఆత్ర శక్తౌ సత్యాం సహస్ర
తులసీసమర్పణం. అథవా ఆప్టోత్తరశత తులసీసమర్పణం వా
కార్యమ్.

అథ రామాష్టోత్తరశతనామావళి.

(“ఓమ్” ఇతి ఆదౌ, “నమ” ఇత్యంతై చ యోజ్యం.)

ఓం శ్రీరామాయ నమః

రామభద్రాయ

రామచంద్రాయ

శాశ్వతాయ

రాజీవలోచనాయ

శ్రీమతే

రాజేంద్రాయ

రఘుపుజ్జవాయ

జానకీవల్లభాయ

జైత్రాయ

జితామిత్రాయ

జనార్దనాయ

విశ్వమిత్రప్రియాయ

దాన్తాయ

శరణత్రాణతత్పరాయ

వాలిప్రమథనాయ

వాగ్మినే

సత్యవాచే

సత్యవిక్రమాయ

ప్రతీధరాయ

సదాహనుమదాశ్రయాయ

కౌసలేయాయ

ఓం ఖరధ్వంసినే నమః

విరాధవధచండీతామ

విభీషణాచారిణ్యై

సప్తశాఖప్రభృత్యై

హరణోదండభండనామ

దశగ్రీవశిరోహరామ

జామదగ్న్యమహానాభదళే

నాయ

తాటకాంతకాయ

30

10 వేదాస్తసారాయ

వేదాత్మనే

భవరోగస్యభేషజాయ

దూషణమ్రోహరోహిణ్యై

త్రిమూర్తయే

త్రగుణాత్మకాయ

త్రివిక్రమాయ

త్రిలోకాత్మనే

పుణ్యచారిత్రికీర్తనాయ

త్రిలోకరక్షకాయ

40

20 ధన్వినే

దణ్డకారణ్యపుణ్యశృతే

అపాల్యాశాపశమనాయ

ఓం పితృభక్తాయ నమః
 వరప్రదాయ
 జితేంద్రియాయ
 జితక్రోధాయ
 జితామిత్రాయ
 జగద్గురవే
 ఋషివానరసంఘాతినే
 చిత్రకుంటసమాశ్రయాయ
 జయంత్రాణానరమాయ
 సుమిత్రాపుత్రసేవితాయ
 సర్వదేవాదిదేవాయ
 మృతవానరజిననాయ
 మామూమూరీదహస్తే
 మహాదేవాయ
 మహాభుజాయ
 సర్వదేవస్తుతాయ
 సౌమ్యాయ
 బ్రహ్మణ్యాయ
 మునీనందనాయ
 మహాయోగినే
 మహాదరాయ
 సుగ్రీవేష్పితరాజ్యదాయ
 సర్వపుణ్యాధికఫలాయ
 స్మృతసర్వాభునాశనాయ

ఓం ఆదిపురుషాయ నమః
 పరమపురుషాయ
 పుణ్యోదయాయ 70
 దయాసారాయ
 పురాణపురుషోత్తమాయ
 స్థితవక్త్రాయ
 మితభాషిణే
 పూర్వభాషిణే
 రాఘవాయ
 అనంతగుణగంభీరాయ
 ధీరోదాత్తగుణోత్తరాయ
 మాయామానుషచారిత్రాయ
 మహాదేవాదిపూజితాయ 80
 నేతుకృతే
 జితవాకాశయే
 సర్వతీర్థమయాయ
 హరయే
 శ్యామాంగాయ
 సుందరాయ
 శూరాయ
 పితవాసనే
 ధనుర్ధరాయ
 సర్వయజ్ఞాధిపాయ
 యజ్ఞనే 90

51)

60

జరామరణవర్జితాయ
విభీషణ ప్రతిష్ఠితే
సర్వాగుణవర్జితాయ
పరమాత్మ నే
పరబ్రహ్మణే
సద్విదానందవిగ్రహాయ
పరంబ్రహ్మణే
పరంధామ్యే

పరాకాళాయ
పరాత్పరాయ
పరేశాయ
పారగాయ
సారాయ
సర్వదేవాత్మకాయ
పరస్మై

శ్రీరామాయ నానావిధ పరిమళపుష్పాభి.

యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. వనస్పత్రానోమహాభాగో గృహా
ఘోర్య గంధఉత్తమః, గామచంద్రిమహీపాల ధూపశామ్యుప్రతి
గృహ్యాతామే ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య చులభిమానీ...యతః.
జ్యోతిషాం పతయే తుభ్యంనమో రామాయ పఠ్యనే, గృహకా
దీపకం చైవ త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్. దీపమే. చంద్రిమా మ
నసో జాతః...యతః. ఇదం దివ్యాన్నమమృతం రుద్రైః పఠ్యమే
న్వితం, లేహ్యం వేయంచ నైవేద్యం నీతేశ ప్రతిగృహ్యా...యే.
నైవేద్యమ్ కుఢ్యే పానీయం నమ. ఉత్తరంహాశనం నమ.
హస్తప్రత్యూశనమ్. ముఖప్రత్యూశనం నమ. పాదప్రత్యూశనమ్. క
రోష్వర్తనార్థేఇదం చందనమ్ నాభ్యుపసీదంతకితం...యసే. నా
గవల్లీవల్లైరుక్తం పూగీఫలరమన్వితం, తామ్రాబలం గృహ్యా
తాం రామ కర్పూరాదిసమన్వితమ్. తామ్రాబలమ్. ఇదం ఫల
మితి ఫలమ్ హిరణ్యగర్భేతి దక్షిణా. మంగలార్థంమహీపాల
నీరాజసమిదం హారే, సంగృహణ జగన్నాథ రామచంద్రిన
మోఽస్తు తే. రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్య సాహినే, నమో

వయం వైశ్రవణాయ కుర్మహే, స మే కానూకా కామకా
మాయ మహ్యం, కామేశ్వరో వైశ్రవణో దదాతు, కుబే
రాయ వైశ్రవణాయ, మహారాజాయ నమః. నీరాజమ్.
నమో దేవాధిదేవాయ రఘునాథాయ శార్ఙ్గణే, చిన్మయానన్త
రూపాయ సీతాయాః పతయే నమః. నమస్కారః. సప్తాస్యా.
సకపరి...పరుమ్ యానిగనిద...జనార్దన. ప్రదక్షిణమ్ య
జ్ఞేన యజ్ఞ...దేవాః. కోమలాంగంభతీ పుష్పంజలీమ్. స్పృశ్యేర్ని
తైశ్చ వాప్యైశ్చ పురాణతనాదిభిః, పూజోపచారైఃఖలైఃసం
తుష్టో భవంతిః. సమస్తరాజోపచారార్థేకక్షణాన్. ఆశోక
కుసుమైశ్చక్రం రామాయార్ఘ్యం సమర్పయేత్, జకానన
వధార్థాయ ధర్మసాస్థాపనాయ చ. రాక్షసానాం విధాభాయ
ద్వైత్యానాం నిధిరాయ చ, పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతౌ
రామః స్వయం హరిః. గృహేశ్వర్యం మయా దత్తం భా
తృభిః సహితోఽసఘ, శ్రీరామచంద్రాయ సాక్షాయ సురివారా
య నమః ఇదిచుక్త్యం సమర్పయామి. యస్య...తమచ్యు
తమ్. ఆవాహనం న జానామి...మన్తహీనం...శ్రీరామచంద్ర
స్వామి అనేన యథాజ్ఞానేన కృతపూర్వోత్తరారాధనేన
భగవాన్ శ్రీరామచంద్రః ప్రీయతామ్.

ఇతి శ్రీరామనవమ్యాం శ్రీరామనవమీపూజా సమాప్తా.

శ్రీరామప్రతిమాదానోద్వాపనవిధిః.

ఇదం చ వ్రతం చైత్రశుద్ధనవమ్యాం పరవిధాయం.
మధ్యాహ్నావ్యాపిన్యాం కార్యమ్. తదుక్త మగస్త్యసంహితా
యామ్—శ్లో. చైత్రశుద్ధేతు నవమీ పునర్వసుయతా యది.

నైవమథ్యాహ్నాయోగేన మహాపుణ్యతమాభవేత్. వాక్యము
 దినద్వయేచఋక్షయోగేమథ్యాహ్నాయోగేవేద్యవాక్యము. ఏకదేశవాక్యము
 వాపరా, అన్యథా పూర్వా. తదుక్తం తత్ప్రస. నవమీ చాష్ట
 మీవిధా త్యాజ్యా విష్ణుపరాయణైః. ఉపాషణంసంహార్యం
 దశమ్యాం పారణంభవేత్. చైత్రనూనే నవమ్యాంశు జానో
 రామః స్వయం హరిః, పునర్వస్పృక్షసంయుక్తా సా పృథః స్వకా
 మదా శ్రీరామనవమీప్రీతా కోటిపూర్ణగ్రహాధికా, కేవలం
 సదోపాష్యా నవమీశబ్దసంగ్రహాత్, తస్మాత్సర్వాన్యసాన్యన్యైః
 కార్యం వై నవమీవ్రతమ్. అథాగస్త్యసంహితామితం—
 చైత్రే నవమ్యాంప్రాకృతే దివా ప్రాహ్నే పునర్వసా. ఉదయే
 గురుగౌరాంశే స్వోచ్చస్థే గృహఽష్టకే, మేషం పూజయి సం
 ప్రాప్తే లగ్నే కర్కటకాహ్వాయే ఆవిరాసీత్సకలయా కౌస
 ల్యాయాం పురః పుమాన్. (వా. ప్రాకృతే=శుక్లపక్షే; ఉద
 యే=లగ్నే; గురుగౌరాంశే = గురునవమాంశే) తస్మిన్ దినే
 తు కర్తవ్య ముపవాసవ్రతం సదా, తత్ర జాగరణం కుర్వీ
 ద్రఘనాథపరో భువి. ("భువి" ఇతి ఖట్యాదివాన్యస్త్యగ్రహం)
 ప్రాతర్దశమ్యాం కృత్వా తు సంధ్యాద్యాః కాలికాః క్రియాః,
 సంపూజ్య విధివ ద్రామం భక్త్యా విత్తానుసారతః. బ్రాహ్మ
 ణానోభయేద్భక్త్యా దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గోభూతిలపి
 రణ్యాద్యైర్వస్త్రాలంకారభూషణైః, రామం భక్త్యా ప్రయ
 త్నేన పూజయేత్పరయా ముదా. ఏషం యః కురుతే భక్త్యా
 శ్రీరామనవమీవ్రతం, అనేకజన్మసిద్ధానిపాతకాని బహూన్యస
 భస్తికృత్వా వ్రజత్యేవ తద్విష్టాః పరమంపదం, సర్వేషామ
 ప్యయం ధర్మో భుక్తిముక్త్యేకసాధనః. అశుచిర్వాపి పాపిష్ఠః

కృత్వేదం వ్రతముత్తమం, పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం
 యథా రామస్తతైవ సః. యస్తు రామనవమ్యాంవై భుక్తే-
 స చ సరాధమః, కుంభీపాకేషు ఘోరేషు పచ్యతే నాత్ర సంశ-
 యః. అకృత్వా రామనవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతా-
 న్యన్యాని కురుతే న తేషాం ఫలభాగ్భవేత్. రహస్యకృత-
 పాపాని ప్రస్థాతాని బహూన్యపి, మహాన్చి చ ప్రణశ్యన్చి
 శ్రీరామనవమీవ్రతమ్ ఏకామపి నరో భక్త్యా శ్రీరామ-
 నవమీం మునే, ఉపోష్యకృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రము-
 చ్యతే. నరో రామనవమ్యాంతు శ్రీరామప్రతిమావ్రదః, విధా-
 నేన మునిశ్రేష్ఠ స భక్తో నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణ ఉవాచ—
 శ్రీరామప్రతిమాదానం విధానం వా కథం మునే, కథయస్వ
 మునిశ్రేష్ఠ భక్త్యర్థమమ విస్తరాత్. అగస్త్యః—కథయిష్యా-
 మి తద్విద్వాన్ ప్రతిమాదానముత్తమం, విధానం చాపియత్నేన
 యత స్త్వం వైషవోత్తమః అప్తమ్యాం చైత్రమాసే తు
 శుక్లపక్షే జితేంద్రియః, దంతధావనపూర్వం తు ప్రాతః స్నా-
 యాద్యథావిధి నద్యాం తటాకే కూపే వా ప్రాదే ప్రసవ-
 ణేఽపి వా, తతః సంధ్యాదికం కుర్యాత్సంస్తరక్ రాఘవం
 హృది. గృహమాసాద్య విప్రేంద్రః కుర్యాత్పూజాదికం పరం,
 దాంతం కుటుంబిపం విప్రం వేదశాస్త్రపరం సదా, శ్రీరామ-
 పూజానిరతం సుశీలం దంభవర్జితం, విధిజ్ఞం రామమన్తాణాం
 రామమన్తైకసాధనమ్. ఆహూయ భక్త్యా సంపూజ్య పృణ-
 యాత్పార్థమన్నితి, శ్రీరామప్రతిమాదానం కరిష్యేఽహం
 ద్విజోత్తమ. భక్త్యాఽఽచారోఽభవ ప్రీతః శ్రీరామోఽసి
 త్వమేవ చ, ఇత్యుక్త్వా పూజ్య విప్రేంద్రం స్నాపయిత్వా

తతఃపరమ్. తైలేనాభ్యజ్య చ స్నాయాచ్చిస్తయన్ రాఘవం
హృది (తైలేన స్నాయంతే త్యన్వయః) శ్వేతాంబరధరః
శ్వేతమాల్యగఢానులేపనః, అర్చితో భూషితశ్చైవ కృతః
మూఢ్యాహ్నికీయః. (అర్చితః = కృతార్చనః) అహ్నికీ
భోజయేచ్ఛక్త్యా సాత్త్వికాన్నేన విప్రగం, భుంజిష స్వయం
మవ్యేనం హృది రామమనుస్మరన్. ఏభ్యస్తప్రతి తత్ర సహా
చార్యో జితేంద్రియః, శృణ్వన్ రామకథాం దివాగమపా
శ్చేపం నయేన్తునే. సాయంసంధ్యాదికాః కుర్వాత్కీర్తనా
రామమనుస్మరన్, ఆచార్యసహితో రాత్రావధిశ్శాయీ బిభ్రే
ద్రియః. వనేత్స్వయం నచై కా నేత్రీరామార్చితమానసః, తతః
ప్రాతః సముత్థాయ స్నాత్వా సంధ్యా ముపాస్య చ. ప్రాతః
సర్వాణి కర్మాణి శీఘ్రమేవ సమాపయేత్, తతః స్వస్థమనా
భూత్వా విద్యుఃసహితస్తథా, స్వగృహసోమ్యత్తరేదేశే ద్వార
సోమ్యత్తమంటం, చతుర్ద్వారం పతాకాఢ్యం సలితానం సుతో
రణమ్. మనోహరం మహాత్మేధం పుష్పాద్యైః సమలఙ్కృ
తం, శఙ్ఖచక్రహమామద్భిఃప్రాద్భారేసమలఙ్కృతమ్ గరుత్మ
చ్చార్ణవబాణైశ్చ దక్షిణే సమలఙ్కృతం, గదా ఖడ్గాఙ్గదై
శ్చైవ పశ్చిమే సువిభూషితం, పద్మస్వస్తికీలైశ్చ కూటేరై
స్సమలఙ్కృతం, మధ్యేహస్తచతుష్కాఢ్యం వేదికాయుక్త
మాయుతమ్. ప్రవిశ్య సృత్యగీతైశ్చ వాద్యైశ్చాపిసుసంయు
తం, పుణ్యాహం వాచయేత్తత్ర విద్యుఃప్రీతమానసః. తతః
సంకల్పయేద్దేవం రామమేవ స్మరన్ మునే, అస్యాం రామనవ
మ్యూం చ రామారాధనతత్పరః. ఉపాష్యాష్టమయామేషుపూ
జయిత్వా యథావిధి, ఇమాం స్వర్ణమయీంరామప్రతిమాంచ

ప్రయత్నతః. శ్రీరామప్రీతయే దాన్వేయే రామభక్తాయ ధీమతే,
 శ్రీతో రామో హరత్యాశు పాపాని సుబహుని మే. అనేక
 జన్మసిద్ధాని అభ్యస్తాని మహాన్తి చ, విలిఖేత్సర్వతో భద్రం
 వేదికోపరి సుందరమ్ మధ్యే తీర్థోదకైర్యుక్తం పాత్రం సంస్థా
 ప్య చర్చితం, సౌవర్ణే రాజతే తామ్రే పాత్రే షట్కణమాలి
 ఖేత్. తత్ర స్వర్ణమయీం రామప్రతిమాం పలమాత్రతః,
 నిర్మితాం ద్విభుజాం దివ్యాం వాసూజ్జన్మితజానకీమ్ విభ్రతీం
 దక్షిణాదిరే జ్ఞానముద్రాం మహామునే, వామేనాభఃకరేణో
 శాం దేవీమూర్తిజ్యో సంస్థితామ్. సింహాసనే రాజతేత్ర పల
 ద్వయవినిర్మితే, పంచామృతస్నానపూర్వం. సంపూజ్య విధి
 వత్తతః. మూలమస్త్రేణ నియతో స్నానపూర్వమతన్నితః, దివై
 పం విధివత్కృత్వా రాత్రే జాగరణం చరేత్. దివ్యాం రామ
 కథాం శ్రుత్వా రామభక్తైః సమన్వితః, సృత్తగీతాదిభిశ్చైవ
 రామస్తోత్రైరనేకథా. పూజయన్విధివద్భక్త్యా దివారాత్రం
 నయేద్బుధః, తతః ప్రాతః సముత్థాయ స్నానసంధ్యాదికాః
 క్రియాః, సమాప్య విధివద్రామం పూజయేద్విధివస్తునే. తతో
 హోమం ప్రకుర్వీత మూలమస్త్రేణ మస్త్రవిత్, పూర్వోక్త
 పద్మకుణ్డే వా స్థండిలే వా సమాహితః. లాకికాగ్నౌ విధానేన
 శతమష్టోత్తరం తతః, అన్నేన పాయసేనైవ స్వరక్ రామమన
 న్యధీః. తతో భక్తాః సుసంతోష్య ఆచార్యం పూజయేన్తు
 నే, కుణ్డలాభ్యాం సరత్సాభ్యా మజ్జులీయైరనేకథా. గంధపుష్పా
 ష్టై ర్వస్త్రైర్విచిత్రైః సుమనోహరైః, తతో రామం స్వరక్
 దద్యాద్దేవం మస్త్రముదీరయన్. ఇమాం స్వర్ణమయీం రామ
 ప్రతిమాం సమలజ్జుతాం, చిత్రవస్త్ర యుగచ్ఛన్నాం

రామాయం రాఘవాయ తే. శ్రీరామప్రీతయే దాన్వే
తుష్టో భవతు రాఘవః, ఇతి దత్వా విధానేన దద్యాద్భవదక్షి
ణాంపునః. అన్వేభ్యశ్చ యథాన్యాయం హిరణ్యసింశ్చ శక్తి
తః, దద్యాద్వాసోయుగం ధాన్యం యథావిభవమాదృతః.
బ్రాహ్మణైస్సహ భుజ్జీత తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షిణాం, బ్రహ్మ
హత్యాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. తుల్యపురుష
దానాదిఫలం ప్రాప్నోతి సువ్రత, అనేకజన్మసంపన్నపాపేభ్యో
ముచ్యతే ధృవం, బహునా క్షిమహోక్తేన ముక్తిస్తస్య కరే
స్థితా కురుక్షేత్రే మహాపుణ్యే సూర్యపర్వణ్యేషేషతః, తుల్య
పురుషదానాద్యైః కృతైర్వల్లభ్యతే ఫలం, తత్ఫలం లభతే
మర్త్యో దానేనానేన సువ్రతే.

ఇతి రామప్రతిమాదానోద్యాపనవిధిః.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా.

అగస్త్య ఉవాచ.—రహస్యం కథయిష్యామి సుతీక్ష్ణ
మునిసత్తమ, చైత్రమాసే నవమ్యాం తు శుక్లపక్షే రఘూ
త్తమ. ప్రాదురాసీత్తతో బ్రహ్మ బ్రహ్మనైకకేవలః. తత్ర
జాగరణం కుర్యాద్రామస్య పురతో బుధః, ప్రతిమాయా య
థాశక్తి పూజా కార్యా యథావిధి. ప్రాతర్దశమ్యాం స్నా
త్వైవ కృత్వా సంధ్యాదికాః క్రియాః, సంపూజ్య విధివద్రా
మం భక్తివిత్రాసుసారతః. బ్రాహ్మణా భోజయేత్సమ్యక్ ఓ
క్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గో భూతలహిరణ్యాద్యై ర్వస్త్రాలః
కారభూషణైః. రామం భక్త్య ప్రయత్నైవ ప్రీణయేత్పరయ

ముదా, ఏవం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. అనేకజన్మజాతాని పాపాని సుబహుాని చ, జ్ఞానేన భస్మసా త్కృత్వా యాతి విష్ణోః పరం పదమ్. సర్వేషామవ్యయం ధర్మో భక్తీ ముక్త్యేకసాధనః, అశుచిర్వాసి పాపిష్ఠః కృత్వేదం వ్రత ముత్తమమ్. పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం యథారామస్తతై వసః, యస్తు రామనవమ్యాంవై భుజ్జే స తు నరాధమః. కుం భీపాకేషు ఘోరేషు పతత్యేవ న సంశయః. అకృత్వా రామ నవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతాన్యన్యాని కురుతే నతస్య ఫలభాగ్భవేత్. మహాన్తి విప్రణశ్యన్తి పాపాని నవమీవ్ర తాత్, ఏకామపి సరో భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. ఉపో ష్య కృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. తతో రామ నవమ్యాం తు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధానేన నరశ్రేష్ఠః స ముక్తో నాస్తి సంశయః. సుతీక్ష్ణః—ప్రాయేణ హి నరాః సర్వే దిరిద్రాః కృపణా మునే, కథం కుర్వన్తి విస్తర్య శ్రీరామనవ మీవ్రతమ్. అగస్త్యః—దరిద్రస్తు మహాభాగ స్వస్వవితాను సారతః, పలాధేన తదధేన తదర్థాధేన వా పునః విత్తశాత్య మకృత్వైవ కుర్యాదేవం వ్రతం మునే, యదిఘోరతరందృష్టం పాతకం హరతే క్షిచిత్. అకించనోఽపి యత్నేన చోపోష్య నవమీదినే. నకచిత్తోఽతియత్నేన సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ప్రాప్తే శ్రీరామనవమీదినే మర్త్యోవిమూఢభీః, ఉపోషణం న కురుతేకుంభీపాకేషుపచ్యతే. యత్కించిద్రామముద్దిశ్యక్రియతేన స్వశక్తిః, రారవే సతు మూఢాత్మా పచ్యతే నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణః—యామాప్యకే తు పూజా వై తత్ర చోక్తా మహా మునే, మూలమస్త్రేణ సంయుక్తాం తాం కథాం వద సువ్రత.

అగస్త్యః—సర్వేషాం గామమస్త్రాణాం మస్త్రగాజం పడత్యు
 రం, ఇదంతం స్కాన్ధే మోక్షఖండే రుద్రగీతాయాం శ్రీగామం
 ప్రతి రుద్రవచనమ్. ముమూక్షోర్నణికణ్ణాం తే అర్థోభగనివా
 సిసః, అహం దిశామి తే మస్త్రం తారకస్యోపదేశః. శ్రీగామ
 రామరామేతి హ్యేతత్తారకముచ్యతే, అతస్తస్యం జానీనాథ
 పరం బ్రహ్మభిధీయనే. తారకం బ్రహ్మ చేత్యుక్తం తేన పూజా
 ప్రశస్యతే, పీతాంగదేవతానాంతు ఆవృత్తినాం తత్త్వేన చ,
 ఆదావేవ ప్రకుర్వీత దేవస్య పీతయేఽర్చనమ్. ఉపచారైః
 షోడశభిః పూజా కార్యా యథావిధి, అవాహనం స్థాపనం చ
 సముఖికరణం తథా. ఏవం ముద్రా ప్రార్థనాం చ పూజాం
 ముద్రాం ప్రయత్నతః, శంఖపూజాం ప్రకుర్వీత పూర్వోక్తవి
 ధినా తతః. కలశం వామభాగేతు పూజాద్రవ్యాణిదాహయత్,
 పీతే సంపూజ్య యత్నేన ఆత్మానం మస్త్రముచ్చరేత్. పాత్రా
 సాదనమవ్యేనం కుర్యాద్వామే పృథివీతః, వీణావృంశి
 దేవాయ ప్రార్థయన్నర్చయేత్పుణిః, సర్వయజ్ఞోపవీతాని ద్వాదశ
 దేవాయ భక్తితః, నానారత్న విచిత్రాణి దద్యాదాభరణాని
 చ, హిమాంబుదృప్తం రుచిరం ఘనసారం మనోహరమ్. క్రమా
 త్తు మూలమస్త్రేణ హ్యుపచారాన్ ప్రకల్పయేత్. కష్టారైః
 కేతకీజాతీపున్నాగాద్యైః ప్రపూజయేత్, చంపకైః శతపత్రై
 శ్చ సుగంధైః సుమనోహరైః. పాద్యచందనధూపైశ్చ తత్తన్నే
 త్రైః ప్రపూజయేత్, భక్త్యభోజ్యాదికం భక్త్యా దేవాయవిధి
 నార్చయేత్. ఏవం సోపస్కరం దేవం దత్వా పాపైః ప్రముచ్య
 తే, జన్మకోటికృతైర్ఘోర నానారూపైశ్చ దారుణైః. విముక్తః
 స్యాత్తతాదేవ రామఏవ భవేత్తున, శ్రద్ధాసస్య దాతస్యం

శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. సర్వలోకహితాయేదం పవిత్రం పాప
నాశనం, లోహేన నిర్మితం వాఽపి శిలయా దారుణాఽపివా.
ఏకేనైవ ప్రకారేణ యస్మై కస్మై తథా మునే, కృతం సర్వం
ప్రయత్నైశ్చయత్కించిదపిభక్తతః. జపేదేకాంతమాసీనోయావ
త్సుదశమీదిసం, అనేనస్యాత్పునః పూజాదశమ్యాం పూజయే
ద్విజాన్. భక్త్యాభోజ్యైర్బహువిధైర్దద్యాచ్ఛక్త్యా చ దక్షి
ణాం, కృతకృత్యోభవేచైవ సద్యో రామః ప్రసీదతి. తూ
ష్ణీం తిష్ఠన్నరోవాపి పునరావృత్తివర్జితః, ద్వాదశాబ్దైః కృతం
చాపి యత్పాపం న విముచ్యతే, విలయం యాతి తత్సర్వం
శ్రీరామనవమీవ్రతాత్. జపం చ రామమస్త్రాణాం యో
నజానాతి మానవః, ఉపోష్య సంస్తరేద్రామం న్యాసపూర్వ
మతద్భీతః. గురులభం తు మంత్రం తన్నయినేన్నానృసపురస్కరం,
యామేనమామే చ విధినా కుర్యాత్పూజాం సమాహితః ము
ముక్షుశ్చ సదా కుర్యాచ్ఛ్రీరామనవమీవ్రతం, ముచ్యతే
సర్వపాపేభ్యో యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్.

ఇతి శ్రీసూర్యపురాణేఽగస్త్యసంహితాయాం

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథ.

అగస్త్యమునీంద్రుడు సుతీక్ష్ణమహామునింజూచి యిట్లు
నియె. చైత్రమాసమున శుద్ధనవమిచాడు సచ్చిదానందస్వరూపుఁ
డగుమహావిష్ణువు రఘువంశమున నావిర్భవించెను గావున,
ఆ నవమీవ్రతదినంబున యథాశక్తిగా రాముని ప్రతిమను

గావించి, యా ప్రతిమను మంటపముననుంచి షోడశోపచారంబులచే బూజించి, యారాత్రి పురాణశ్రవణాదులచే జాగరణంబు గావించి, మఱునాటివేళువ స్నానసంధ్యాది నిత్యోత్సములనుష్ఠించి, శక్తిలోపము లేకుండ భక్తితో శ్రీరామునిఁ బూజింపగావించి, బ్రాహ్మణులకు సకలదానములఁ గావించి సంతర్పణము నేయవలయును. ఇట్లు భక్తిపురస్కరముగా శ్రీరామనవమీవ్రతదినంబున రాముని బూజించువాఁడు బహుజన్తార్జితం బైనపాపమునుండి విముక్తుఁ డగుచున్నాఁడు. ఈవ్రతంబు నెట్టియపరిశుద్ధుడైనను జేసి, సకలజఘాపూజ్యులను గావచ్చును. ఈ వ్రతరాజంబు చేయనిమానవుఁడని తక్కిన యేవ్రతంబులు చేసినను ఫలప్రాప్తి నొందఁజాలఁడు. మఱియు శ్రీరామనవమీదినంబున నుపవాసము చేయనినడఁడు భయంకరములైన కుంభీపాకాది నరకంబులను బొందును. శ్రీరామ ప్రతిమాదానంబుచేయువాఁడు ముక్తుఁడగునని చెప్పినంతట సుతీక్ష్ణమునీంద్రుఁడు మరల నగస్యమునీంద్రుని జూని, “మనీంద్రా! లోకంబున జనులు తఱచుగా ద్రవ్యహీనులు ద్రవ్యమున్నను, లోభులుగా నుందురు. వారెట్లు నీవ్రతముచేయఁగలరని”యడుగఁగా, అగస్యమునీంద్రుఁడట్లనియె. “ఓసుతీక్ష్ణా! వారివారిశక్తికి లోపంబుచేయక, అరపలమో, లేక పాతికపలమో, లేక పరకపలమో, లేక దానిలో సగమో యెంతయో తనశక్తి లోపంబుచేయకుండ రామప్రతిమను గావించి, పూజించి బ్రాహ్మణోత్తమునకు దానంబు చేయవలయును. అట్లు దరిద్రుడైనను బ్రయత్న పూర్వకముగా నీవ్రతంబుచేయు నేని సకలపాపములనుండి తప్పించుకొని, మోక్షమునొందు

చున్నాడని చెప్పగా, సుతీక్ష్ణుడు వెండియు నగస్తునిజూచి
 “ఓ మునీంద్రా! శ్రీరామమూలమంత్రప్రభావంబు నాకెఱిం
 గింపవలయు”ననివేడఁగా, అగస్త్యమహర్షి సుతీక్ష్ణునిసీంద్రుని
 కిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. “సుతీక్ష్ణా! సమస్త రామమంత్రము
 లలో రామషడక్షరిమంత్ర ముత్తమ మని స్కాందమునందలి
 మోక్షఖండమునందు రుద్రగీతయందు శ్రీరామానింగూర్చి
 రుద్రుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు. ఓరామా! మణిక్గర్భితీరమందు
 మరణమునొందఁగల ప్రతిమానవుని కుడిచెయిందును “శ్రీ
 రామరామరామ” అని నీసంబంధియగు తారకమంత్ర ముపదే
 శించెదను గావున, నీవు తారకబ్రహ్మమని చెప్పఁబడుచున్నావు.
 అనిచెప్పెను. కావున పూజారంభమున పీఠాంగదేవతాపూజ
 లొనరించి, శ్రీరఘురాముని పోడశోపచారములచేఁ బూజించు
 వాఁడు అనేకకోటిజన్మములనుండి సంపాదించికొనిన పాపముల
 నుండి విముక్తి నొంది మోక్షసామ్రాజ్యము నొందుచున్నాఁడు.
 ఈవ్రతంబుభక్తియుక్తుడైనమానవునికే యుపదేశయోగ్యంబు.
 మఱియు, శ్రీరామబింబమును సువర్ణరజతాదులలో దేనిచేత
 నైనను జేయించి, రాము నావాహనచేసి పూజయొనరించి,
 యాబింబసమీపమున నవమీదినంబున నేకాగ్రచిత్తుడై యుప
 వసించి, మఱునాఁటియుదయమున పునఃపూజ చేసి, విష్ణు
 లను యథాశక్తి దానమానాదులచే సంతృప్టులం జేసినయెడల,
 శ్రీరాముఁడు వారికి సకలసంపద లనుగ్రహించి, మోక్షము
 నొసఁగును. మఱియు నీవ్రతంబును బండ్రిండువత్సరంబు లాచ
 రించినవారు సర్వపాపనిర్ముక్తులగుదురు. రామమంత్ర మెఱుం
 గనివాఁడు కేవలము రామస్తరణముచేసినను వాని కాఫలంబు

గలుగు" నని యగస్త్యమునీంద్రుడు సుశీర్షమునికిఁ జెప్పఁగా అన్యునిపుంగవుడు విని సంతోషుడయ్యెను.

ఇది శ్రీరామనవమీ వ్రతకథ.

అముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతము.

భాద్రపదశుద్ధసప్తమ్యాం జలాశయేన్నాత్వా ధౌతవా ససీ పరిధామ్య గృహమేత్య మధ్యాహ్నాత్పూర్వ మాచమనాది దేశకాలకీర్తనాన్తే మమ శ్రీమదుమామహేశ్వర ప్రీతిచ్చా రా సమస్తపాపక్షయపూర్వకం దీర్ఘాయురనామయత్య పుత్ర పౌత్రాద్యతుల సుఖసౌభాగ్య సంపదభివృద్ధి శివలోకప్రాప్త్యా ద్యభీష్ట సిద్ధ్యర్థ మముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతాజ్ఞాప్తేన పూజాం కరిష్యే. గణేశపూజాదికం కృత్వా, వీతాదౌ మండలే ఉమ యా సహ శివం విలిఖ్య తదగ్రే సౌవర్ణ రాజతం సూత్రమ యం వాదోరం నిధాయ పూజయేత్. అభధ్యానమి—ఉమీ శోభితవామాఙ్గం శుద్ధస్ఫటికసన్నిభం, బాహుభిః శూలడమ రుకపాలాభయశోభితైః, చతుర్భుజసహితైర్హస్తైః శజ్జరంబులోక శజ్జరమ్. ఉమాసహితమహేశ్వరంధ్యాయామిత్ర్యంబకంయ జా...తాత్, సహస్ర...జ్జులమ్. హిరణ్యవర్ణం...వహ. ఆవా హయామి దేవేశం భవంతం భక్తవత్సలం, గృహీణ మత్కృతాం పూజాం పార్వతీసహితప్రభో. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః ఆవాహనం సమర్పయామి. మాక్షికైః పుష్కరానైశ్చ

నానారేత్నైశ్చ శోభితం, దివ్యసింహాసనం చారు ప్రీత్యర్థం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ పురుష...హతి. తామ్రుజవహ...నహమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆననంసమర్పయా
 మి స్వర్ణపాత్రస్థితం దివ్యం జాహ్నువీజలశోభితం, గన్ధపుష్పా
 త్కైః సార్థం పాద్యం స్వీకురు శంకర ఏతావానస్య...దివి.
 అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్ త్ర్యమ్బకం యజామహే...తా
 త్. ఉమా...భ్యాంనమః పాద్యం సమర్పయామి పవిత్రోదకసం
 యుక్తం సువర్ణకలశస్థితం, అగ్న్యం గృహాణదేవేశ శూలపాణే
 నమోఽస్తుతే. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి కాంసోఽస్మి...శ్రియమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమాభ్యాంనమః అర్ఘ్యమ్. ఆచమ్య
 తాం మహాదేవమయా భక్త్యాప్రకల్పితైః, సర్వతీర్థాహృతైఃస్వ
 ఛైః స్వర్ణపాత్రస్థితైః. తస్మాద్వి...మధోపురః. చంద్రా...
 త్వాం వృణే. త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆచ
 మనీయమ్. గన్ధైః పంచామృతైః స్నిగ్ధైః పంచకుంభోదకైః శు
 భైః, స్నానయామి మహాదేవ భవంతం నిత్యనిర్మలమ్. ఆప్యా
 యస్య...గర్భే. దధిక్రావణః...షత్. శుక్రమసి...భిఃయాఃఫల
 నీర్యాః...సఃమధు వాతాముతా...రజః. పంచామృతస్నానమ్.
 త్ర్యంబకాయశర్వాయ సర్వభూతప్రియాయచ, స్నానేనానేన
 దేవేశసప్రీతోభవశఙ్కర.యత్పురుషే...ధ్వనిః ఆదిత్యవర్ణే...
 ఆలక్ష్మీః. ఆపోహిష్ఠా...చనః. ఉమా...భ్యాం నమః శుద్ధోదక
 స్నానమ్. గజాజినపరివీత వ్యాఘ్రచర్తాంబరప్రియ, దుకూల
 వస్త్రయుగళం గృహ్యతాం పార్వతీవతే. సప్తాస్యానక...పశుం,
 ఉపైతు...దాతుమే. యవంవస్త్రాణి...నచేధే. త్ర్యంబకం...
 తాత్. ఉ...భ్యాం నమః వస్త్రయుగ్మమ్. ఉపవీతం గృహ

జేదం ఫణిరాజవిభూషిత, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం సువర్ణ
 పరికల్పితమ్. తంయజ్ఞం...శ్చయే త్సుత్విపాసా...గృహాత్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. యజ్ఞో...లేజః. మహేశ్వరానమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. ఉహాయై నమః కల్పకమ్. నాగాభరణ నాగే
 స్త్రికంకణానస్తవై భవ, నానావిధానలంకారాన్ గృహాణ పర
 మేశ్వరఉమా...భ్యాం నమః ఆభరణానివిభూతిఘోషణాశ్రీమన్
 విభూతిభరవాసితం, సుగంధచందనంచారు గృహ్యాయామను
 లేపనమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్పర్వ...యే. గంధద్వాం...ప్రయమ్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః గన్ధానాం. సుగంధీని
 సుపుష్పాణి నానాగన్ధాక్షతాని చ, సంపాదితాని రమ్యాణిగృ
 హాణేష్టఫలప్రద తస్మాద్యజ్ఞా...జాయత మహేశ్వరాయ నమః
 తిలాక్షతపుష్పాణి. పార్వత్యై నమః పారిద్రాచూర్ణమ్. జాతీపు
 న్నాగవకుళ దేవదారుసముద్భవైః, నానాపుష్పైః సుసంపూజ్య
 ప్రసాదం కురు మే ప్రభో. తస్మాదశ్వా...వయః. కువసః...య
 శః. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః పుష్పాణి ఆథా
 జ్జపూజా...గౌర్యై నమః పాదోపూజయామి. ఆనందాయ నమః
 జగ్జ్ఞే పూజయామి. శోకవినాశిన్యై నమః జగ్జ్ఞే పూజయామి.
 శర్వాయ నమః జానునీ. శర్వాద్యై నమః జానునీ శివాయ నమః
 ఊరూ. శుభాయ నమః ఊరూ. ఆనందాయ నమః కటిం. ఆనం
 దిన్యై నమః. కటిమ్. భవాయ నమః నాభిమ్. మాధవ్యై నమః నా
 భిః. శంకరాయ హస్తా. ఆనందకారిన్యై హస్తా. నీలకింఠాయ
 కంఠమ్. ఉత్కరిన్యై కంఠమ్. రుద్రాయ కరౌ. సృష్టిశీలాన్యై
 కరౌ. సృష్టిశీలాయ బాహుళా. లలితాన్యై బాహుళా. వృ
 షేశాయ ముఖమ్. విలాసిన్యై నమః ముఖమ్. విశ్వచక్రాయ

నమః స్థితమ్. విశ్వవక్త్రాయై నమః స్థితమ్ త్రినేత్రాయ
 నమః నేత్రాణి. షడ్బలచనాయై నమః నేత్రాణి. తాండవేశా
 య నమః భువౌ. హవ్యవాహనాయ నమః. లలాటమ్.
 ఇంద్రాణ్యై నమః లలాటమ్. గంగాధరాయ నమః మకుటమ్.
 స్వాహాగ్నౌ నమః మకుటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః.
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః. విశ్వరూపాయ నమః సర్వా
 ణ్యజ్ఞాని. విశ్వరూపిణ్యై సర్వాణ్యజ్ఞాని. అథ దోరగ్రస్థి
 పూజా—కామరూపాయనమః ప్రథమగ్రంథి, ఆద్యస్తరహి
 తాయ నమః ఓత్తీయగ్రంథి, హరాయ నమః తృతీయగ్రం
 థి, చంద్రమాదాయ నమః చతుర్థగ్రంథి, స్తరహరాయ
 నమః షష్ఠమగ్రంథి, పార్వతీస్త్రియాయ నమః పంచగ్రంథి,
 మదనమథనాయ నమః సప్తమగ్రంథి, సోమసూర్యాగ్నిలోచ
 నాయ నమః అష్టమగ్రంథి, ప్రమథాధిపతయే నమః నవమ
 గ్రంథి, బ్రహ్మద్యౌర్భితాయ నమః దశమగ్రంథి, అర్ధ
 నారీశ్వరాయ నమః ఏకాదశగ్రంథి, ఉమా మహేశ్వ
 రాయ నమః ద్వాదశగ్రంథిమ్. దిక్పాలపూజా. పురతో నందికే
 శ్వరం పూజయామి, నమస్తే దక్షయజ్ఞఘ్న సర్వలోకపితామ
 హ, దేవ్యా సహ మహాదేవ ధూపాయంప్రతిగృహ్యతామ్.
 యత్పురుషం...చ్యేతే. కర్ణమేన...మాలినీమ్ ధూరసి...దేవా
 నామసి త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...నమః ధూపమాఘ్రాప
 యామి. నమస్తే లోక్యనాథాయనమస్తే, త్రిపురాస్తక, గృహా
 ణ దీక్షకం దేవ త్రైలోక్యతిమిరాపహ. బ్రాహ్మణో...అజా
 యత ఆర్ధ్యాం...నవా. ఆపస్సృజం...కులే ఉద్దిప్య...పాద
 య త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః దీపందర్శయా.

మి. దివ్యాన్నం పుష్కరసోపేతం నానాభక్త్యైః సమర్పితం, నై
 వేద్యంగృహ్యతాం దేవభక్తిముక్తిప్రదాయకీ. చంద్రనూ...
 రజాయేత ఆద్వానియః...వహ. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...
 మహేశ్వర...నై వేద్యమ్. సురాసురాల్పతవిభో కర్నూపాచ
 సంయుతం, తామూలము త్రమందేవదేవేశ్వర గృహ్యతాం...
 ఆద్వానిపుష్కరిణీం...వహత్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...తాం
 బూలం హిరణ్యగర్భః...ఆసీత్. ఉమా...సువర్ణపుష్పమ్ నేదా
 హ...యదాస్తే. తాంమ...నహమ్. శ్రీ యేతజాత్యతి త్ర్యంబ
 కం...తాత్. ఉమా...నీరాజనమ్ ధాతా...విద్యల్లీ...నద్య...
 దేవతా. త్ర్యం...తాత్. ఉమా...భ్యం నమః సీరాజనమ్. ధా
 తా...విద్యలే ఆనందః...దేవతా రాజాధిరాజాయ...జాయ
 నమఃయో...దమః. ఉమామహే...మంత్రపుష్పంబలంసమ
 ర్పయామి. ఉమాపతే పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, ప్రద
 ఊణం కరోమిత్వాంమమపుత్రఫలప్రద. యానికానీచిత. త్ర్యం
 బకం...తాత్. ఉమా...భ్యం నమః ప్రదక్షిణమ్ ఉమాపతే
 పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, గృహణీర్భ్యం మయాద
 త్తం భవతాం మమ సర్వదా. పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వేశాయా వి
 శ్వముఖా విశ్వపాదకరాశివో, ప్రసన్నవదనో వస్తే పార్వతీపర
 మేశ్వరౌ. ఉమా...భ్యం నమఃనమస్కారా. ఉమామహే
 శ్వరౌ దేవౌ సర్వలోకపితామహా, ప్రతేనానేన సుప్రీతా
 భవతాం మమ సర్వదా. ఇతి ప్రార్థనా. వహ్నిశ్చనాశనార్థా
 య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధయే, మాహేశ్వరమిదం సూత్రంధార
 యామి. మహేశ్వర. దోరగ్రహణమ్. నమఃప్రమథనాథాయ
 నమః కైలాసవాసినే, నమో గ్రంథిషు సంస్థాయ నవసూత్ర

స్వరూపిణీ. దోరస్థాపనమ్. సంతానసౌఖ్యముపలబ్ధుమతిప్రహృష్టా వాంఛంతి నిర్మలగుణా వసుదేవముఖ్యాః, సంపూజ్యశైల తనయాపతిమాదిదేవం బద్ధన్తి దక్షిణకరే వరదోరకం తే. దోరబద్ధనమ్. గోత్రజాపతయేతుభ్యం నేత్రత్రయసుశోభిత, విస్మజామి మహాదేవ జిర్ణదోరం తవాజ్ఞయా. జిర్ణదోరవిసర్జనమ్. ఆదిత్యతేజసోత్పన్నా రాత్రీకరవినిర్మితాః, వటకాఃకామదానిత్యం శాన్తిం యచ్ఛస్తు దానతః వాయనదానమ్ ఉమేశః ప్రతిగృహ్యతు ఉమేశోవై దదాతి చ, ఉమేశస్తారకోభాగ్యాం ఉమేశాయనమో నమః. ఛత్రం సమర్పయామిత్వాది. యస్యస్త్వత్వా... ఉమామహేశ్వరఃసుప్రీతఃసుప్రసన్నో వరదోభవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

అథ కథాప్రారంభః.

పురా సూతం మహాత్మానం దృష్ట్వా సత్కారపూర్వకం, తతస్తు మునయః సర్వ మునిం ప్రాంజలయోఽబ్రువన్. నద నః శ్రోతుమిచ్ఛామః వ్రతం సంపత్కరం శుభమ్. సూత ఉవాచ. — పురా కృష్ణం మహాత్మానం పర్యపుచ్ఛద్యుధిష్ఠిరః. యుధిష్ఠిరఉవాచ — సంధ్యాత్వనాశనంబ్రూహి వ్రతంకృష్ణ మహామతే. శ్రీకృష్ణఉవాచ — మునీంద్రోరోమశో నామమధురాఖ్యాం పురంగతః, అర్చితోవసుదేవేన దేవక్యా చ యుధిష్ఠిర. ఉపవిష్టః కథాః పుణ్యాః కథయిత్వా మనోరమాః, తతః కథయితుంభూయః కథామేతాం ప్రచక్రమే. కంసేన తే హతాః పుత్రాః జాతాః సర్వే పునఃపునః. మృతవత్సా దేవకిత్వం పుత్రదుఃఖేనదుఃఖితా, యథా చంద్రిముఖీ దీనా బభూవ నహుషప్రియా. పశ్చా

చీర్ణవ్రతాచైవబభూవామృతవత్సకా, త్వం సుఖ్య దేవీదేవి
 భవిష్యసి న సంశయః. దేవకుయవాచ. తాసా దిష్ట్యాభి బ్రహ్మ
 బభూవ నహుషప్రియా, కథం చీర్ణం వ్రతం పూజ్యం తే మా
 సంతతికారణమ్. సవత్సీదర్పనశనం సౌఖ్యాగ్యాదీగ్ధ్యంప్రగో,
 ఏతత్సమస్తం విస్తార్య బ్రూహి మే మునిపుంగవ. దీక్షిత ఉవా
 చ. అయోధ్యాయాం పురా రాజా నహుషో నామ విక్రమశః.
 తస్యాశీద్రావసంపన్నా దేవీ చన్ద్రముఖి ప్రియా, త్వం తస్యైవ
 నగరే విష్ణుగుప్తాభవద్విజః. అనీధుణవతీ తస్య పత్నీ భద్ర
 ముఖి ప్రియా. తయోరానీధుధా స్త్రీణి స్పృహయేమా
 వరస్పరం, అథ తేద్యేచ సఖ్యా వై స్నానార్థం సంతాపితే.
 ప్రాప్తే ప్రాప్తశ్చ తత్రైవ బ్రాహ్మణ్యో నాగర్హణా న్నా
 త్వా తా మండలం చక్రస్తన్తద్యైవ్యక్షమాపిణం, లీఖయి
 త్వా శివం శాస్త్ర ముమయా సహ శజ్జగత్. గంధపుష్ప
 తైర్భక్త్యా పూజయిత్వా యథావిధి, ప్రణమ్య గచ్ఛతా
 మాస్తే వ్రతమూచుశ్చ తాః స్త్రీయః. తా ఊహుః శంకరా
 స్తాభిః పార్వత్యా సహ పూజితః, బద్ధ్వా సూక్రమముం తస్మిన్
 శివస్యాత్మా నివేదితః. ధారణీయమిదం తావద్వ్యవస్థానావ
 ధారణమ్. తాసాం తద్వచనం శ్రుత్వా సఖ్యా తద్వ్రతముత్త
 మం, కృత్వా తత్సమయే తత్ర బద్ధ్వా దోర్భాగ్నిం సుదోరనే.
 తతస్తాస్వగృహం జగ్తు స్వసఖిభిః సమాగతాః, కాలేన మ
 హతా తాభ్యాం తద్వ్రతం విస్తృతం శుభమ్. చంద్రమత్యాః
 ప్రమత్తాయా విస్తృతం చ సుదోరకం, భద్రముఖ్యాస్తథాభ
 ద్రం విస్తృతం సర్వమేవ తత్. మృతాకైశ్చిదహోరాత్ర్యేనా
 బభూవష్టవంగజా, భద్రాఖ్యా కుక్కుటా జాతా వ్రతభంగా

చ్చుభాసనా. తద్దేవ పంచతాం ప్రాప్తే సఖిభావాత్సహౌవతే,
 తద్దేవమాత్మకోద్దేశే జాతే గోకులసంకులే. బ్రాహ్మణీ బ్రా
 హ్మణీ జాతా క్షత్రియాక్షత్రియాతథా, రాజ్ఞో జాయా బభూ
 వాథ లక్ష్మీనాథస్య వల్లభా. ఈశ్వరీ నామ నిఖ్యాతా యా సా
 చంద్రముఖీపురా, నామ్నా భద్రముఖీయాఽసీద్భూషణానామ
 సాఽభవత్. అగ్నిమిశస్య సా దత్తా పితృతస్యా పురోధసః.
 అతీవ వల్లభాచాసీద్భూషణా భూషణప్రియా, భూషితాభూష
 ణవరైః పూర్వేణాలంకృతా స్వయమ్. పుత్రా బభూవుర్బహవో
 భూషణాయా స్తతైవచ, మాతృవద్రూపసంపన్నాః పితృవద్ధర్మ
 శాలినః. సఖ్యాబభూవతు స్తద్వజ్జాతే జాతస్య రేకిల, పునర్నిరం
 తరాప్రీతిస్తయోరాసీద్భృథా పురా. కాలే బహుతిథౌ యాతే
 త్యక్తాకాత్యక్తయశావనా, మధ్యే వయసిసారాక్షీ వరంపుత్రమ
 జీజనత్. ఈశ్వరీ రోగిణం మూకం ప్రజ్ఞాహీనం చ నిస్స్వనం,
 తాదృశోఽపి మహాభాగే మృతోఽసౌ నచవార్షికః. తతస్తాం
 భూషణాద్రస్తు మిశ్వరీం పుత్రదుఃఖితామ్. సఖిభావాదభిన్నే
 హాత్పుత్రస్త్వైః పరివారతైః. అముక్తాభరణీభద్ర స్వరూపే
 తైవ శోభితా, తాం దృష్త్వా తాదృశీంభవాన్తం ప్రజ్ఞావేశ్వ
 రీరుషా. తతోగృహం ప్రేషయిత్వా బ్రాహ్మణీ తీవ్రమత్సరా,
 చింతయామాస సా రాక్షీ తస్యాః పుత్రపథంప్రతి. నిశ్చిత్తచేత
 సా క్రూరా ఘాతయామాస తత్పుత్రాన్, హతాహతాశ్చ తే
 పుత్రాః పునర్జీవన్త్య నామయా. తదద్భుతతరం దృష్త్వా సఖి
 మాహూయ భూషణాం, ఉపవేశ్యాసనే శ్లఙ్ఘే బహుమాన
 పురస్కరమ్. అపృచ్ఛన్వినయావిష్టా రాక్షీ సా భృశవిన్శితా, బ్రూ
 హి తథ్యం మహాభాగే కిం త్వయా సుకృతం కృతమ్. దానం

వ్రతం తపోవాసి శుశ్రూషణముపోషితం, యేన తే నిహతాః
 పుత్రాః పునర్జన్మవ్రత్యనామయాః. స్వతంత్రా బహుపుత్రా సా జీవ
 వత్సా సుశోభనా, అముక్తాశరణా నిత్యం భర్తృశ్చేతస్య భూ
 షణే, అతీవ శోభనే భద్రే యథార్థం వర్తుమర్హసి. భూషణో
 వాచ. శృణు మే దేవి వక్ష్యామి జన్మాన్తరవిచేష్టితం, కం త
 ధి విస్తృతం సర్వ మయోధ్యాధ్యాయం కృతం చ యతః. ౧౪౪
 భాగ్యం వ్రతవైకల్యం ప్రసృతాభ్యాం నరణినే, యేనైవైకల్యం ప్లవగీ
 జాతాజాతాఽహం కుక్కుటాతథా. తథాపి వ్రతవైకల్యం త్వ
 యాచావశ్యతః కృతం, మయాతుసర్వభావేనచేతస్యాధ్యాయ
 శంకరమ్. తిర్యగ్యోన్యనుసారేణమనోవృత్త్యాస్వనుష్ఠితం, ఏతద్భ
 కారణం భద్రే నాన్యత్కించిత్కరోమ్యహమ్. ౧౪౫
 ఇత్యాకర్ణ్యచ సంస్తౌత్యపూర్వజన్మనిచేష్టితం, ఈశ్వరీచతురూ
 సార్థం పునశ్చక్రే వ్రతం శుభమ్. వ్రతస్యాస్యప్రభావేనపుత్ర
 పౌత్రాఽపిసంపదం, భుక్త్వా సౌభాగ్య మతులం మృణా శివ
 పురం గతా. తస్మాత్త్వమపి కల్యాణి వ్రతమేతత్సమాచర. శృ
 తే చాస్తీ వ్రతే దివ్యే జీవత్పుత్రాభవిష్యసి. దేవకున్యవాచ.
 బ్రహ్మన్నాభ్యాహి మే సర్వం వ్రతమేతత్పునిప్రదం, సంశాస
 వృద్ధికరణం శివలోక ప్రదం వ్రతమ్ రోమశఉవాచ. భద్రేభాద్ర
 పదే శుక్లే సప్తమ్యాం సలిలాశయే, స్నాత్వాతు మండిలం
 కృత్వా విలిఖే త్పూర్వతీశివమ్. భక్త్యా సంపూజ్య విధిసత్కరే
 బద్ధ్యా సుదోరకం, యావజ్జీవం మయాత్మా తు శివస్య నిని
 వేదితః. ఇత్యేవం సమయం కృత్వా తతః ప్రభృతి దోరకం,
 సౌవర్ణం రాజతం వాపి సూత్రంవా ధారయేత్కరే. వటకాన్
 పిష్టకాన్ దద్యాచ్ఛ్రియాయ కుటుంబినే, భుంజిత స్వయ

మవేద్యం మహాదేవమనుస్తరణ, ఏవం ద్వాదశ వద్వాణి వ్రతం
కుర్యాన్యథావిధి, ఆదామధేయ తథాచాస్తే కుర్యాదుద్యాపనం
మహత్. ఆచార్యం వనయిత్వా తు శివభక్త్యా సుధార్మికం,
విప్రాన్ ద్వాదశసంఖ్యాకాన్ నేడశాస్త్రవిశారదాన్. తేషాం
చ వరణం కృత్వా బ్రాహ్మణాన్ గృణయూత్తతః, ఏవం వస్త్రా
ణి ప్రతిమాః కలశాన్ ద్వాదశం శుభాన్. ప్రతిమూవస్త్రసం
యుక్తాన్ పూజయిత్వా హోమాని, స్త్రీంబుకేతిహాసంత్రేణ ఉప
సారాన్ యథాక్రమమ్. నాత్ర నాగరణం కృత్వా ఉపసాపతి
మనుస్తరణ, గృహమాగత్య మేధావీ పూజయిత్వా సదా
శివమ్. స్వగృహాన్య క్రిథానేర నశామం కుర్యాన్యథావిధి,
తిలక్షితజ్యోసహితం మూలమంత్రే హవయేత్. ప్రతిమా
వస్త్రసంయుక్తా బ్రాహ్మణేభ్యో నివేషయేత్. బ్రాహ్మణాన్
భోజయేత్పశ్చాన్యక్షణాభిశ్చ తోషయేత్. బంధుభిః సహ భుం
జిత సదా ప్రీతికరో భవేత్, ఏతత్తే కథితం దేవి త్వం కురు
వ్రతముత్తమమ్. వ్రతస్యాస్య ప్రభాషేన జీవపుత్రా భవిష్యసి,
తచ్చుత్వా దేవకీదేవీ చకారవ్రతముత్తమమ్. శివప్రసాదాద్దే
వక్య జాతోఽహం పాడవాగ్రజ, ఇదంవ్రతం తు సర్వేషాం
వన్యత్వవినివృత్తయే. ఇదంతు ధర్మరాజస్య వాసుదేవేన చో
దితం, ఏతద్వ్యః కథితం సర్వం శృణుధ్వం మునిశ్రద్ధవాః. ఇదం
సత్య మిదం సత్యం రోమశేన సుభాషితం, ఏతద్యో వ్రతమా
ఖ్యాతం శృణుధ్వం శ్రద్ధయాన్వితాః. తే సర్వే పాపనిర్మకాః
తే యాన్తి శివమవ్యయమ్. శ్రీసాన్యపురాణే కృష్ణయుధిష్ఠిర
సంవాదే అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

అముక్తాభరణసప్తమీప్రతీకథ.

తొల్లి శౌనకాదిమహర్షులు సూతమునీంద్రుని గాంచి
 వంధ్యాత్వముం బోగొట్టువ్రతం బొకటి దెలుపుమని యడు
 గఁగా, నమ్మునీంద్రుఁడు వారికిట్లనియె. ఓ మునులాం! ధర్మ
 రాజు కృష్ణునిఁగూర్చి యిట్టివ్రతం బుపదేశించుమని యడుగఁగా
 నతఁడు ధర్మరాజున కిట్లుచెప్పెను. ఆ కృష్ణుఁడు ధర్మరాజున కిట్లు
 చెప్పెననఁగా:—ఓ ధర్మరాజా, రోమశమునీంద్రుఁడు ఓక్క
 నాఁడు మాతల్లియగు దేవకిదేవికిడ కేతంది, పశువుగలు
 వినిపించి ప్రస్తావవశమున నీవ్రతంబు నిట్లనిచెప్పెను. ఓదేవకి,
 నీవిడ్డలెందఱో కంసునిమూలమునఁ జచ్చిరిగదా! నీవు పుత్ర
 దుఃఖముతో వగచుచున్నావు. తొల్లి నహుషప్రయ యగు
 చంద్రమతి యనునామె అముక్తాభరణసప్తమీప్రతం బొచ
 రించి, జీవపుత్రులు గలదయ్యెను. అని రోమశమునీంద్రుఁడు
 చెప్పఁగా, దేవకియు నమ్మునీంద్రునితో, 'మహాత్మా! యీ చం
 ద్రముఖ యెవఁడె? ఆమె యెట్టివ్రతం బొచరించెను? నా కౌసలీ
 య్యవే' యని యడుగఁగా నతఁడు దేవకి కిట్లనియె. ఓదేవకి,
 వినుము. ఆయోధ్యాపురంబున నహుషుఁడనురా బండెను.
 వానికి చంద్రముఖ యనుభార్యగలదు. ఆ పట్టణముననే విష్ణు
 గుప్తుఁడను బ్రాహ్మణోత్తముఁడందెను. వానిభార్య భద్రముఖ
 యనబడు చంద్రముఖయు భద్రముఖయుఁగడు నేస్తముగలిగి
 యుండిరి. వారొక్కనాఁడు స్నానార్థము సరయునడికి వెళ్లఁగా
 నచ్చటఁ గొందఱు స్త్రీలు పార్వతీశంకరులను మండలమున
 లిఖించి పూజలుసల్పి తోరములు గట్టుకొని యింటికిఁబోవుచుం
 డిరి. ఆసమయంబున నీయిద్దఱు తావ్రతంబు మా కుపదేశించుడని

యడిగి యావ్రతంబును దామును నాచరించి, తోరంబు గట్టి
 కొని యింటికివచ్చిరి. కాని పిదప దానిని వారిద్దఱు నుల్లం
 గించిరి. తర్వాత వారిద్దఱు మృతినొందిరి రాజభార్య కోతి
 గాను, బ్రాహ్మణునిభార్య కోడిపెట్టగాను బుట్టిరి. అప్పుడు
 వారిద్దఱు చెలులైతమ కిట్టిహీనజన్మము వచ్చుటకుఁ గారణము
 ప్రత్యోల్లంఘనము చేయుటయే యని తెలిసికొని, చాల విచార
 నడిచి తర్వాత వారికి మఱల మానవజన్మము ప్రాప్తిం చెను.
 చంద్రముఖ యీశ్వరియనుపేరితో శ్రీశ్రీయవంశమునను, భద్ర
 ముఖ భూషణ యనుపేరితో బ్రాహ్మణవంశమునను జన్మించిరి.
 ఈశ్వరి లక్ష్మీచాళుఁ డనురాజును బెండ్లాడెను. భూషణ యగ్ని
 మీశుఁ డనుని పుని బెండ్లాడెను. అంత భూషణ వ్రతోత్త
 మం బగునముక్తాభరణసప్తమీవ్రతంబునాచరించుటచేఁ దండ్రి
 చలె న్యాయపరులును, దనవలె రూపవంతులును నైనవెక్కం
 డ్రు కొమరులు జన్మించిరి. ఈశ్వరి యావ్రతంబు నుల్లంఘన
 చేయుటచే, నాపెకు రోగియై, మూఁగయైన బుద్ధిహీనుఁడగు
 కొమరుఁడు పుట్టెను. వాఁడును దొబ్బిదవయేడు పెట్టఁగానే
 చనిపోయెను. అప్పుడు భూషణ కొడుకులను దోడ్కొని పుత్ర
 శోకముతో నున్న తనచెలి యగునీశ్వరిని విచారింపరాఁగా,
 నీశ్వరి యసూయపడి, భూషణయొక్క కొడుకులను జంపింపఁ
 దలంచి, యాప్రయత్నము చేసియు వారు చావరైరి. తర్వాతఁ
 దనబుద్ధిహీనతకై వగచి, యీశ్వరి భూషణను బిలిపించి తనపుత్ర
 మరణమునకుఁ గారణము విచారింపగా, “నీవు అముక్తాభ
 రణసప్తమీవ్రతంబు మఱచితివి. దానిచే నీ కిట్టిపుత్రశోకము
 సంభవించెను” అని చెప్పఁగా నీశ్వరి యావ్రతంబు నాచరించి,

పుత్రపౌత్రాదీసంపదలం బడసి సుఖంబుండెను. ఓ దోరి! నీవును
 ఈవ్రతంబును జేసితివేని, నీకును జీవపుత్రులు బుట్టినవని నీ
 రోమశుండు చెప్పగా, దేవకి బ్రాహ్మణులైనవని నీరొద్ది, నీ
 మహాత్మా వ్రతవిధానంబు విన్నవించి చెప్పినది నీరొద్ది, నీ
 భార్యపద శుక్ల సత్తమినాఁ డీవ్రతంబు జేయుచున్నాను.
 ఉద్యాపనము పండ్రెండుసంవత్సరములలోకల మెయ్యవలయును,
 నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవలయును. దీనివ్రతం
 విధాన మెట్లునగా, అచార్య కలశంబును, బ్రహ్మిణీలతో
 బును నేతుకలశంబులు పండ్రెండును నేయింపి. వ్రతంబు
 వస్త్రాదులతో బ్రాహ్మణులకు దానంబును సంగమించును. నీ
 చెప్పగా దేవకి యట్లాచరించి నన్ను జన్మించి బ్రహ్మిణీ
 ధర్మరాజునకు జెప్పె నని సూర్యుడు తొలకాని బ్రాహ్మణులను
 జెప్పెను. ఈకథ చదివినవారికిని విన్నవారికిని భిక్షులతో వ్రతంబు
 గలుగును. స్వస్తి.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

భక్తేశ్వర వ్రతము.

శుభే ... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం పూర్ణి
 మాయాం శుభతిథౌ అస్తాకం (మమ భద్రాసహ) తేమస్తైర్వ
 విజయాయురారోఽవ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం భర్తార్థకామమోక్ష
 చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం దీర్ఘ

సువాసినీత్వసిద్ధ్యర్థం హస్త్యశ్వరథాందోలికాఛత్రవాహనాది
ప్రాప్త్యర్థం వంశ్యాత్వనివృత్త్యర్థం అఖండితలక్ష్మీప్రాప్త్యర్థం
శ్రీభక్తేశ్వరముద్దిశ్య శ్రీభక్తేశ్వరప్రీత్యర్థం భక్తేశ్వరవ్రతం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య తదంగత్వేన కలశపూజాం గణపతిపూ
జాంచ గుర్యాత్. భక్తేశ్వర ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కృత్వా ధ్యా
నమ్. సద్యోజాతం భవం చైవ వామదేవం భవోద్భవం, జ్యే
ష్ఠం శ్రేష్ఠం తతో రుద్రం కాలకంఠం వికర్ణకమ్ బలం బల
ప్రమథనం భూతఘ్నంచ మనోన్తనమ్. సద్యోజాతంత్రినేత్రం
సకలసురనుతం కోటిసూర్యప్రకాశం విఖ్యాతం వామదేవం
హృదయితరవినిభం సజ్జనానామఘోరం, శత్రుణాం ఘోర
రూపం హృదయితరవినిభం తత్త్వపూర్ణం చిదాభం ఈశానం
శాస్త్రరూపం స్ఫటికమణినిభం చింతయేత్పంచవక్త్రమ్. ధ్యా
నూమి, భవోద్భవం శివాతీతం భానుకోటిసమస్రభం, ఆవా
హయామి భూతేశం భవానీపతిముత్తమమ్. ఆవాహయామి.
వామదేవ విరూపాక్ష వ్యాససన్నత శంకర, వేదస్వరూప
వరద ఆనందప్రతిగృహ్లాతామ్. ఆనంద సమర్పయామి. జ్యేష్ఠ
రూప సమస్తుభ్యం భన్తోద్ధూళితవిగ్రహ, జీయాజ్ఞాత్రవిభూతే
త్వం గృహాటాన్ల్యం మయార్పితమ్. ఆర్ఘ్యం సమర్పయామి.
సుశ్రేష్ఠ జగచ్ఛ్రేష్ఠ శ్రవణానందవైభవ, పాద్యం గృహాణ
హేళంభో దేవేశ వృషభధ్వజ పాద్యంసమర్పయామి. రుద్ర
రాద్ర రణోత్సాహ రాజరాజప్రసన్నత, పంచామృతస్నాన
మిదం కురు కల్యాణదాయక. పంచామృతస్నానం సమర్ప
యామి కలవికరణ విభో కమలాసనవద్దితి, కార్తికేయస్య
జనక స్నానం కురుదయానిధే శుద్ధోదకస్నానంసమర్పయామి.

బలవికరణ బలభానుకోటి ప్రభాకర. బుద్ధిచాగ్గణ్విత్తవ
 వస్త్రమాచ్ఛాదనం కురు. నస్త్రం సమగ్నయామి. బల ప్రబల
 సుబల బాణాసురవరప్రద, బీజరూప బృహద్ధామి ఊషితం
 గృహాణ భో. యజ్ఞోపవీతం సమగ్నయామి. బల ప్రమథన బల
 బుద్ధిరూప బుధప్రియ, బిల్వపత్తప్రియబలభంజనగృహాణ
 భో. ఆభరణాని సమర్పయామి. సర్వభూత ప్రమథనస్వాజ్ఞసక
 లోద్భవ, సర్వాత్మక సర్వభూతేశ సుగంధం సుగృహాణభో.
 గంధాక ధారయామి. మనోన్తన మపరిభాగ సుయూతిశ
 మహేశ్వర, మంజుమంజీరచరణ సంగృహాణాత్మకాన్విభో.
 అక్షతాక సమర్పయామి. అఘోర వరమప్రఖ్యి లబిష్టైస్త్వైస్త్వ క
 లక్షణ, అనంతాదిత్యసంకాశ పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతాంహి.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

సద్యోజాతాయ నమః పాదౌపూజయ్యామి భవబీజ్యహ
 యనమః గుల్ఫౌ. భవాయ నమః జంఘే. హస్తౌచీనాయ నమః
 జానునీ. జ్యేష్ఠాయ నమః ఊరూ. శ్రేష్ఠాయ నమః కంఠం. గుహ్ర
 యనమః గుహ్యం పూజ. కాలాయ నమః శాఖిమే కలవికర
 ణాయ నమః ఉదరమ్ బలవికరణాయ నమః పాదయమ్. బలం
 య నమః స్తనౌ. బలప్రమథనాయ నమః భోజనం. స్వాభూత
 దమనాయ నమః వామహస్తమ్. మనోన్తనాయ నమః వామం
 గుళీక. అఘోరాయ నమః దక్షిణహస్తం పూజ. ఘోరాయ
 నమః దక్షిణాంగుళీక. ఘోరఘోరతరాయ నమః కంఠం.
 సర్వాయ నమః స్కంధౌ. శర్వాయ నమః బిబుకమ్. రుద్రరూ
 పాయ నమః ముఖమ్. తత్పురుషాయ నమః జిహ్వమ్. మహా

దేవాయ నమః నాసికామ్ రుద్రాయ నమః వామశ్రోత్రమ్. ఈశా
నాయ నమః దక్షిణశ్రోత్రమ్. సర్వవిద్యాధిపతయే నమః వామ
నేత్రమ్. ఈశ్వరాయ నమః దక్షిణనేత్రమ్. సర్వభూతాధిపతయే
నమః లలాటమ్. బ్రహ్మాధిపతయే నమః శిరః పూజ. శివాయ
నమః జటాజూటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓం” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను ప్రతి
నామమునకుఁ జేర్చవలెను.

ఓం శివాయ నమః

మహేశ్వరాయ

శంభవే

వినాకినే

శశిశేఖరాయ

వామదేవాయ

విరూపాక్షాయ

కపర్దినే

నీలలోహితాయ

శంకరాయ

శూలపాణయే

ఖట్వాంగినే

విష్ణువల్లభాయ

శివినిష్ఠాయ

అంబికానాథాయ

శ్రీకంఠాయ

భక్తవత్సలాయ

భవాయ

శర్వాయ

ప్రలోకేశాయ

శితికంఠాయ

శివాప్రియాయ

ఉగ్రాయ

కపాలినే

కామారయే

అంధకాసురసూదనాయ

గంగాధరాయ

లలాటాక్షాయ

కాలకాలాయ

కృపానిధయే

20

10

30

భీమాయ

పరశుహస్తాయ

మృగపాణాయే

జటాధరాయ

కైలాసవాసినే

కవచినే

కఠోరాయ

త్రిపురాస్తకాయ

వృషాంకాయ

వృషభాదాధాయ 40

భస్మాద్భూతవిగ్రహాయ

సామప్రియాయ

స్వరమయాయ

త్రయీమూర్తయే

అనీశ్వరాయ

సర్వజ్ఞాయ

పరమాత్మనే

సోమసూర్యాగ్నిలోచనాయ

హవిషే

యజ్ఞమయాయ 50

సోమాయ

పంచవక్త్రాయ

సదాశివాయ

విశ్వేశ్వరాయ

వీరభద్రాయ

గణనాథాయ

ప్రజాపతయే

హిరణ్యగతినే

మర్ద్రాయ

గిరిశాయ

గిరిశాయ

అనఘాయ

భుజంగభూషణాయ

భద్రాయ

గిరిభద్రనే

గిరిప్రియాయ

కృత్తివాసనే

పురా రాతయే

భగవతే

ప్రమథాధిపాయ

మృత్యుంజయాయ

సూక్ష్మతనవే

జగద్వ్యక్తిపే

జగద్ధరవే

వ్యోమకేశాయ

మహానేసజనకాయ

చారువిక్రమాయ

రుద్రాయ

60

70

భూతపతయే		అవ్యయాయ	
స్థాణవే	80	హరయే	
ఆహిర్బాహ్యయ		పూషదస్తభిదే	
దిగంబరాయ		అవ్యగ్రాయ	
ఆప్తమూర్తయే		దత్తాధ్వరహరాయ	
అనేకాత్మనే		హరాయ	100
సాత్త్వికాయ		భగనేత్రభిదే	
శుద్ధవిగ్రహాయ		అవ్యక్తాయ	
శాశ్వతాయ		సహస్రాక్షయ	
ఖండపరశవే		సహస్రపదే	
అజాయ		అపవర్గప్రదాయ	
పాపవిమోచనాయ	90	అనంతాయ.	
మృడాయ		తారకాయ	
పశుపతియే		పరమేశ్వరాయ	108
దేవాయ		శ్రీభక్తేశ్వరస్వామినే నమః.	
మహాదేవాయ			

నానావిధపరిమళ పత్ర పుష్పాణి సమర్పయామి.

ఘోరరూప నమస్తుభ్యం సర్వకామార్థదాయక, ధర్మ
స్వరూప భగవద ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూరసి
...భూర్వామః. ధూపమాఘ్రపయామి. ఘోరఘోర నమ
స్తుభ్యం ఖడ్గభేదధర్మయ, ఖండేందువకాళిశిఖర దీపాయం
ప్రతిగృహ్యతామ్. ఉద్ధీచ్యస్వ...సాతయ. దీపం దర్శ
యామి. నమశ్శర్వాయ సర్వేశ సర్వావాస సనాతన, స

దానంద సురశ్రేష్ఠ వైవేన్యం ప్రతిగృహ్యతామే. స్వేదో
 ద్యం సమర్పయామి. శర్వాయుచ సమస్తుభ్యం కజనీవిభూషా,
 శంభో శంకరశారీశతాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామే. తేజోబాలానా
 రుద్రహంస సమస్తుభ్యం భక్తప్రయ సంతోష, గజచక్రస్థిభాగ
 నీరాజనమిదం తవ, హిరణ్యపాత్రం... ఇతి. నీరాజనం సంప్ర
 యామి. తత్పూరుష సమస్తుభ్యం త్రయోమయత్రీలోచన, త్రి
 స్వరాకార తత్త్వజ్ఞ! మంత్రపుష్పం గృహ్యతామే. గోబాధిగోబా
 య... నమః. మంత్రపుష్పమ్ మహామే సమస్తుభ్యం మహాగో
 తీత మహామతే, ప్రదక్షిణం కరిణిమి త్వం పాదం నానాయ
 మే ప్రభో. ప్రదక్షిణం సమర్పయామి. గోబాధాయ సమస్తు
 భ్యం పార్వతీపతయే నమః, సర్వేశ్వర సమస్తుభ్యం శంకరాక్ష
 నమోనమః సద్యోజాత సమస్తుభ్యం వాసుదేవాయ తే నమః,
 అఘోరాయ సమస్తుభ్యం తత్పురుషాయ తే నమః. సమసా
 రాక్ష. కుచేరమిత్ర దేవేశ భూతేశ త్రిపురావతే, పార్వతీహృ
 దయానంద గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. శ్రీభక్తేశ్వరాయ
 నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. కైలాసవాసికాదేవేశ భవనత్రయపాలక, హి
 మవత్పుత్రికాకాంత గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే భక్తేశ్వ
 రాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. చంద్రమాశే త్రయూనాథ జటా
 మకుటశోభిత, ఉమాకాంత సమస్తుభ్యం గృహాణార్ఘ్యం
 నమోఽస్తు తే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. ఋణ
 పాతకదౌర్భాగ్యదారిద్ర్యవినివృత్తయే, అశేషాఘనినాశాయ
 ప్రసీద మమ శంకర. దుఃఖశోకాదినంతర్తం సంసారభయ
 వీడితం, బహుజన్మాకులం దీనం త్రాహి మాం నృపవాహన.
 ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యాచ... మచ్యుతమ్. మంత్ర...

మహేశ్వర. అనేన పూజావిధానేన భక్తేశ్వరః సుప్రసన్నో
వరదో భవతు.

పూజావిధానం సమాప్తమ్.

భక్తేశ్వర ప్రతకథా.

ఋషయః—సూతసూత మహాప్రాజ్ఞ పురాణార్ణవపారగ,
త్వత్తః శ్రుతాన్యశేషాణి ప్రతాని సుబహూని చ. తృప్తిర్న
జాయతేస్తానం రహస్యం తు వరం వద. సూతః—శృణ్వన్తు
భోద్విజాః సర్వే ప్రతం పాపప్రణాశనం, ఆయుష్యమాయు
రారోగ్యకరం పుత్రప్రదం నృణామ్. కైలాసశిఖరే రమ్యే మం
టపే విహతే శుభే, రత్నపీఠే సుఖాసీనం శంకరం లోకశంకరమ్.
పప్రచ్ఛ గౌరీ సంతుష్టా లోకానాం హితకారణాత్, గౌరీ —
శివ శంభో నమస్తుభ్యం సర్వేషాం సుఖదాయక, రహస్యం
ప్రతమాచక్ష్య ఆయురారోగ్యవర్ధనమ్. పుత్రప్రదం విశేషేణ
వంధ్యాన్వాదిపమోచనం, తద్వ్రతంబ్రాహ్మేషీక్షిప్రం లో
కానాం హితకారణమ్ త్వదాజ్ఞాం శిరసా ధృత్వా కరిష్యామి
స సంశయః శ్రీశివః—సాధు సాధు మహాభాగే ప్రతం వత్స
మి తచ్ఛృణు, శరత్కాలే తు కార్తిక్యాం పౌర్ణమ్యాం విధి
పూర్వకమ్. ప్రాతః స్నాత్వా తు విధివత్ చిత్రవస్త్రం తు
ధాగయేత్, హరిద్రాలేపనం కృత్వా కుంకుమం కిజ్జలం తథా.
నానావిధాని సర్వాణి హేమాని రజతానిచ, భూషణాని విచి
త్రాణి శ్రద్ధయా ధారయేద్వ్రతీ. వత్సరాజ్ఞాం గృహీత్వాతు
ప్రతంకుంభద్వారాననే, పూజయేద్దేవదేవేశం చందనేన వినిర్మి
తం, హరిద్రయా తు గౌరిం చ నైకతేన నృపం తథా, నామ
మంత్రేణ సఃపూజ్య సాంబం వృషసమన్వితమ్. చాతుర్వర్ణ్యో

భువా నారీ భక్త్యా సంపూజయేచ్ఛివం, సూర్య చా న్ని
 గతే దేవి గృహే దేవాలయేఽపి వా. గోమయేన విశిష్టాభి
 రంగవల్యా విచిత్రకైః, మంటపం కారయేత్తత్ర తానీకాభ్యా
 రలంకృతమ్. తత్ర సంపూజయేద్దేవం శాంభవేన భువనస్వయం,
 భక్త్యా సంపూజితో యేన తేన భక్తేశ్వరః స్మరణం సత్త్వము
 గళమాంగలే శివే సర్వాధిపాదకే, శిరఃస్వ త్ర్యంబకే గౌరి
 భక్తేశ్వర నమోఽస్తు తే. ఇత్థం పురాణమంత్రాణామేకాద్యై
 రుపచారకైః, ధూపం దీపం చ దత్వాత్మ నై సత్త్వం దామయే
 ద్భృతీ. యంత్రపాత్రం ప్రకృత్వాఽథ వేషధూపాభిధీప్రకం,
 త్రయస్త్రింశత్స్వర్ణసూత్రైస్తతాపత్రం వేష్టనాద్యై, మది
 నీరచితాపూజా ససూపఘృతశిర్కరాణా, శిన్ధుభ్యోనమఃకంఠ్య
 కం శిర్కరాఘృతసంయుతం, తస్మిన్ శివే ష్టావస్థానా శాటవాహన
 కారితమ్. వసునా కారయేద్వర్తి మగ్రే కాంక్షాసూసూయితమ్.
 దీపం ప్రజ్వాలయేత్తస్మిన్ పూజయేచ్ఛ సుమంగళేన, దాసం
 కృత్వా సుమంగల్యై వరమేశ్వరతుష్టయే. భక్తేశ్వర ఏదా పా
 హి గౌర్యా సహ కృపానిధే, దానేనానేన సుక్రేణ ఆచంష్యం
 దేహి మే కులే, పతిం దీర్ఘాయుషం పుత్రాణాం పౌత్రాణాం బం
 ధూణాం పశూనిహ, ధనధాన్యాభివృద్ధిం చ ప్రయచ్ఛ జగదీశ్వర.
 ఏవంవిధం ప్రకర్తవ్యం భక్తేశ్వరప్రతం ముదా, సూర్యశీర్షిక
 పార్ణమాయాం వటుకౌ ద్వాపుసిరితౌ. ద్వాదశాం గుప్తయేద్దేవ్య
 దీరాయుష్యనివృద్ధయే, పుష్యే త్రిణి ప్రదేహూని త్రిమూ
 దిపాః ప్రక్షీరితాః, మాఘే చత్వారి దీపాని తస్మిన్ భూమి కం
 తపి. ఫాల్గునే పంచదీపాశ్చ తత్సంఖ్యా వటుకౌ సఖా, చైత్రే
 పడ్యటకా దద్యాద్దీపాష్టకం ప్రక్షీరితాః. వైశాఖే సప్త దా

తవా దీపాద్వైత విశేషతః, ఏవమేవ ప్రకారేణ త్రయస్త్రిం
శచ్చ పూజ్యమాం. ఏతద్విధాః ప్రదాతవ్యాః వటకాశ్చ విశేష
తః, తథా దీపాని సర్వాణి సుమంగలైశ్చ ప్రదాపయేత్. ప్రణ
మ్య భక్తిభావేన తాంబూలం దక్షిణాయుతం, వ్రతరాజమిదం
ప్రొక్తం స్త్రీణాం సౌభాగ్యకారణమ్. అత్ర తే కథయిష్యామి
ఇతిహాసం శృణోతనం. శృణ్వతాం నవనవసృజ్యం కీర్తిదం భు
వనస్త్రియో మూతం. అస్తి భూమండలే తాచిన్న భూమి మధురాకృ
తిః, స్మృతమూలానవీతీలే రాజా పరమధార్మికః. వదాన్యోరూప
సంపన్నో రాజలక్షణలక్షితః, శాస్త్రజ్ఞో భవవా న్యూరోచ్ఛై
ర్యేణ హ్యమితద్భూతిః. యశసా చైవ కీర్త్యా చ విఖ్యాతో భు
వనస్త్రియో, సోమసంశోద్భవా రాజా చంద్రపాండ్య ఇతిరితః. త
స్య భార్యా ముమధాగా పాతివ్రత్యపరాధుణా, కుముద్వతీతి
విఖ్యాతా కుముదోత్పలలోచనా. భర్తృశుశ్రూషణపరా
శిష్టానామిష్టదాయినీ, అనుకూలకళత్రేణ పాలయామాస మేది
నీమ్. కపటతోగ్రంథతీం హర్త్యప్రాకారశోభితాం, తాం పు
రిం పాలయామాస రాజా పరమధార్మికః. దంపతీ పుత్రహీనా
చ యయశుద్విర్జనం వనం, సమారాధ్య శివం భక్త్యా నిరా
హరో జితేంద్రియః. జగత్ పంచాక్షరీబిద్వాం వద్మాణామయు
తం తతః, తిష్ఠన్మేకేన పాదేన దశవర్షాణ్యహర్నిశమ్. ఫలాశీ
దశవర్షాణి త్రింశద్వర్షాణి తోయభుక్, శీతోష్ణ వాతవర్షాణాం
సహనో నిరహంకృతిః. శివం ప్రపూజయామాస ధుత్పూరైః క
కుభైశ్శుభైః, అతిథీం స్తర్పయామాస ఫలమూలజలాదిభిః. గో
భిర్వాక్యమ్రాగభైస్త్రింహా నకులైశ్చ భుజంగమాః, క్రీడన్తి సహ
నిరైరాస్తేజసా తస్య తద్వనే. మందభానురభూద్భాను ర్దిశః.

సర్వాశ్చకంపితే, తేజసా తస్యపాద్యాగం తస్మాత్సూర్యమహాశక్తి
హమ్. ఉగ్రేణ తపసా తుష్టా పార్వతీపరమేశ్వర", అనిష్టానం
వతురతః కరుణాయుతలోచనా శివః. సోఽయం తామహమహి
కిమర్థం తపసే భవాన్, నిత్యవై తామహం నాజ్ఞ్యం త్వత్ప్రసవ
మిహాగతః. శివవాక్యం సమాకర్ణ్య సంగోష్టే భక్తిస్యయా
సహ, కాయం నిపాతయామాస భువనం వసుధానిదంబురం.
ప్రణమ్య విధివద్భక్త్యా బద్ధాంజలిరభాషత. భక్తిస్త్వస్యైశ్వర్యమగ్ర
హితోఽస్మి పాలితోఽస్మి మహేశ్వర. యదేవ త్వయం ప్రస
న్నోఽసి పుత్రం దేహి చిరాయుషం, వాఙ్మంపాలనార్థం
మమవంశాభివృద్ధయే. ఇతి పృష్టస్తు రాజ్ఞానై భగవాన్ తపః
శ్వరః, జన్మాంతరకృతైః పాపైః సుతానం తపః పుష్టిం హి త
థాఽపి తవ భక్త్యా తు తుష్టో దాస్యామి హంభితం, పౌత్రం
గల్మణీహి చ కన్యకా చరజీవినీ. అల్పాయు నిత్యమేథావీ
పుత్రోవా తవ హంభితం, బ్రూహీతి శింభునా ప్రతీర్ణం శ్రు
తోవౌవాచ మహీపతిః. భగవన్ పరమానంద మగమేశ్వర శంక
ర, కన్యకా మాస్తు. మే దేవ పుత్రం దేహి గుణునిధీ.
ఇతి శ్రుత్వా మహాదేవ స్తథా స్త్విత్యుమాయం సహ, గతే శు
దేవదేవేశే రాజా స్వపురమాయయా. తతః కుముద్వనీ చంద్ర
పాండాదగ్గమవాపసా, తతస్తు దశమే మాసి శుభవర్షత్రయం
యుతే. ప్రాసూత పుత్రం సర్వజ్ఞం రాజలక్ష్మణాక్షితం, శ్రు
త్వా పుత్రోత్సవం రాజా బ్రాహ్మణేభ్యో ధనం దదౌ. తతశ్చ
జాతకర్తాది కృత్వా సంతుష్టమానసః, ఈశప్రసాదబద్ధిన్వా
న్నామ చేశ్వర ఇత్యపి. చక్రే పితా త్వష్టమేఽద్వైమాంజీబంధన
మాదరాత్, జగ్రహ సకలావిద్యా అధర్వణముఖాఃక్రమాత్.

సంప్రాప్తే షోడశే వర్షే రాజా చింతాపరాయణః, కథం పుత్ర
స్తు దీర్ఘాయుర్భవతీతి విచారయన్. వివాహానంతరంతస్య ద్రష్ట
వ్యమితి చావసత్, ఏనం స్థితే సతి తదా ఆలకాపురపాలకః.
రాజా మిత్రసహా నామ శివభక్త ఉదారధీః, కలావతీ తస్య
భార్యాభక్తేశ్వరపరాయణా. భక్తేశ్వర ప్రసాదేన లభ్యా పుత్రం
తు కన్యకాం, సంప్రాప్తే యావనే కన్యాదానం కర్తుమయేష
సః తతస్తు మధుదారాజ్ఞః సకాశాదాగతాశ్చ సాః, కన్యాం ద్ర
ష్టుం ముదా యుక్తాః శ్రుత్వా మిత్రసహస్తుతాన్. ఆహూయ
సంతుప్తమనాః కన్యాం దాస్యామి పార్థివాః, ఆగచ్ఛత్సతివేగేన
రాజా సభార్యబంధవః. ఇతి శ్రుత్వా నృపవచః సంప్రాప్త్య
మధురాపురిం, రాజ్ఞేని వేదరూమాసుర్వృత్తాంతం సర్వమాచి
తః ఆకర్ణ్య రాజా సంశుప్తో భార్యాబంధుసమన్వితః, ఆలకామా
యయా తూర్ణం రథాశ్వగజపత్తిభిః. ఆలోక్య రాజా తా
సర్వాకపార్ణమూస్యాం ముదాన్వితః, వివాహంకారయామాస
శాస్త్రోక్తేనైవ సర్వతా. కలావతీ తు తస్యాం వై వ్రతోద్యా
వసమాతనోత్, వేణుపాత్రం త్రయస్త్రింశత్సర్వస్థై రలం
కృతమ్. చందనేన మహాలింగం భక్తేశ ఇతి సంజ్ఞితం, హరి
ద్రయా తథా గౌరిం నైకతేన వృషం తథా. సంపూజ్య విధి
వద్రాత్ర గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, త్రయస్త్రింశద్వటాకాని
ససూప ఘృతశర్కరాః. త్రయస్త్రింశత్సక్తుదీపాన్ నిధాయ
పటశోపరి, పుత్రీం కల్యాణికానామ్నీం వస్త్రగంధాక్షతాది
భిః. హరిద్రాకజ్జలైశ్చైవ పుష్పచందనకుంకుమైః, ఆలంకృత్య
దదౌ తస్యై తస్మాత్త్రం భక్తీసంయుతా. మండలం దీపసూపా
ద్యైః పూరితం వేణుపాత్రకం, భక్తేశ తుష్ట్యై దాస్యామి స్వ

ర్లపక్షైరలంకృతమ్ దాతృప్రతిగృహీతృభ్యాం సౌమంగల్యప్ర
దాయకం, పుత్రసౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం వ్రతసంప్రదానాత్తే.
ఇతి దత్వా తతః కన్యాం ప్రేషయిత్వా వరంతికం, బంధుభిః
సహ భుక్త్వాతు సుఖమాస్తే యథాసుఖమ్. మృత్యుస్సంహార
కో యాతస్తయోః శయ్యాగృహం ప్రతి, ఉష్ణాటయో
ద్ధాటయేతి కవాటమితి చాసకృత్. ఇతి క్రూర్వాహం కల్యాణీ
వాక్యం నోద్ధాటయేతి సా, అహం మృత్యుస్సర సతిం నేతుమ
ల్పాయుషం క్షణాత్. కల్యాణీ భక్తేశ్వరప్రసాదాత్తు సౌమం
గల్యాదినంపదా, స్థితాఽహం తస్య నికషే కథమాగమ్యతే
త్వయా, గచ్ఛ గచ్ఛతి తం చోక్త్వా శరణం ప్రాప్త శంకరం,
భక్తేశ్వర దయాసింధో శరణాగతవత్సల. మృత్యుగ్రస్తం
మమ పతిం రక్ష రక్ష దయానిధే, నీతస్మిన్నస్తరే మృత్యుః ప్ర
ద్ధః సేర క్షణోచయః. పాదప్రహారైర్బహుశ ఉష్ణాట్య చ కవా
టకం, గృహీతుమాగతస్తూర్ణం తదా శంభుద్దయానిధిః. దీప
సంఘాభోగయుక్తః కాలసర్వో బభూవ హ, మృత్యుం దదంశ
కోపేన ఈశో భక్తార్తిభంజనః. నష్టమృత్యుః పపాతాథవివిక్తా
క్షో భయంకరః, దృష్ట్వాతు చిత్రగుప్తాద్యాః ప్రార్థయం స్తము
మాపతిమ్. ఈశః సం ప్రార్థనాత్తుష్టశ్చిత్రగుప్తమువాచ హ,
కల్యాణీయం తు మద్భక్త్యా కృతభక్తేశ్వరప్రతా. తస్యాః
పతిం కథం హస్తు నూగతో చండభృత్స్వయం, భవత్వితః
పరం త్వేపం నాగంతవ్యం యమేన వై. క్షమా కృతామయా
యాయం ధర్మరాజేన సంప్రతి, గచ్ఛధ్వమితి తానుక్త్వా ఉమ
యా సహితః శివః. వత్సే కల్యాణీ మా భూత్తే భీతిర్భర్తృ
వధాదితః, భక్తేశ్వరప్రతంపుణ్యం త్వయా కార్యమితః పరమ్.

మత్ప్రిసాదాత్వవః కలిర్దీప్తాయుః పుత్రవాన్ సుఖి, ఇతి దత్త్వా
 వరం తస్మై భక్తేశోఽంతరధీయత. తతః సుఖేన కల్యాణీ సహ
 భర్తా నిపృత్యచ, పరేద్యుః సాతరుత్థాయ స్రాప్య కల్యాణ
 మంటపమ్. వధూవరా తతస్తత్ర కృతకౌతుకమంగళౌ, మధు
 రేశకుసుమద్విత్యై సుత్రస్యాయు ర్వినింతయన్. ఇంతఃపరం
 స్నుషాభాగ్యనశా ద్దీప్తాయురస్త్వితి, ఇతి చింతయతస్తత్రక
 లావత్యాలకేశ్వరః. ఆహూనాథం వాచ్యమామైర్దత్త్వా సంబం
 ధినో గృహం, ఆహూతౌ తు ముదా యుక్తౌ తదాకల్యాణ
 మంటపమ్. దృష్ట్వా వధూవరా ప్రీతౌ స్నుషాం స్రాహ కుము
 ద్వతీ, బాలే కల్యాణి హే వత్సే తత్త్వం మే బ్రూహి పృ
 చ్ఛతః. ఏహోఽల్పాయుశ్చమే పుత్రస్త్యద్భాగ్యాద్భవశుజీవతు,
 ఇతి కృత్వా మలిం సుఖ్రు ఉద్వాహం కారితో మయా, కేన
 వ్రతప్రభావేన దీప్తాయురభవత్పతిః, తతః సా రాత్రివృత్తాంత
 మాహ శ్వశ్రోర్దుదాన్వితా. శ్రుత్వా చ హృష్టహృదయా
 తామాలింగ్య ముహూర్తహుః, తస్మిన్తం మమ చ బ్రూ
 హి కరిష్యామి సుమధ్యమే. ఈశ్వరోక్షప్రకారేణ సర్వం
 హ్యకథయ త్తదా, శ్రుత్వా వ్రతప్రభావం తు వ్రతం చ
 క్రే కుముద్వతీ. తేన వ్రతప్రభావేన పుత్రపౌత్ర సమన్వి
 తా, మధురాం స్రాప్య సన్నేహః పుత్రపౌత్రసమన్వితః.
 భుంజానో వివిధాన్ భోగాన్ సుఖ మాస్తే యథాసుఖం,
 తదాప్రభృతి లోకేఽస్తి వ్రతం భక్తేశ్వరాభిదమ్. ఇతిహ్య
 కథయ త్తత్ర పార్వతీపరమేశ్వరా, భక్తేశ్వరవ్రతమిదం పార్ణ
 మాస్యాం విధీయతే. నారీసామాన్యమేతద్ధి వ్రతం భక్తేశ్వరా
 భిధం, కరోతి భక్త్యా యా నారీ వ్రతమేతద్ధిచక్రియమ్. సం

ప్రాప్త్య పుత్రపౌత్రాదీన్ సౌమంగల్యాదిసంపదాః, ఇహ భుక్త్వా
మహాభోగాన్ సదాశివపదం వ్రజేత్ ఇతి సూత్రవచః పుత్రా
ఋషయస్తప్తమానసాః, సర్వాభ్యో ఋషిభ్యో భ్యః కరిష్యా
మానురైశ్వరమ్. తదాప్రభృతి లోకేన్ద్రే ప్రసిద్ధ
మభవత్తితా.

ఇతి శ్రీభవిష్యత్తరపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే
భక్తేశ్వరవ్రతకథా సంపూర్ణా.

భక్తేశ్వరవ్రతకథ.

ఒకనాడు శౌనకుండు మొదలగు మునీంద్రులు సూతసారా
ణీకుం జూచి, “ఓమునిపుంగవా! మీవలనఁ బెక్కువ్రతంబులు
వింటిమి, అయినను మాకు తృప్తిగలుగకున్నది. ఉత్తమగువైన
మఱొక్కవ్రతం బానతిమ్మని యడుంగగా, సూతపాఠాణికుండు
వారలకిట్లనియె. ఓ మునీంద్రులారా! తొల్లి పార్వతి శంకరునిఁ
జూచి, యొక్కవ్రతంబు లోకానుగ్రహమునకై యానతిమ్మని
యడిగెను. ఆమె కీశ్వరుండు చెప్పినతెఱంగడినిఁచెదను వినుం
డు. పార్వతి కైలాసశిఖరంబున రమ్యమై నిర్మలంబయినగుంట
పమున రత్నసింహాసనంబునఁ గూర్చుండియున్న శంకరుంజూచి,
సకలజనులకు భుక్తిముక్తుల నొసంగునట్టి యౌదేవదేవా! జనుల
కాయురారోగ్యైశ్వర్యంబుల నొసంగునదియు, పుత్రపౌత్రాదీ
సంపదలను బెంపొందించునదియు, వంధ్యాత్వము మొదలగు
దోషములను బోగొట్టునదియు నైనయొక్కవ్రతం బానతిమ్మ
అని యడుంగగా, శంకరుండు పార్వతికిట్లనియె. ఓప్రియురాలా!
యట్టివ్రతం బుభదేశించెదను. ఆలకింపుము. శరత్కాలంబున

కార్తికపౌర్ణమిమాఁడు నాలుగువర్ణముల లోనివారలగు స్త్రీలును విధిప్రకారముగా స్నానమాచరించి, చీనాంబరముదాల్చి నానావిధంబులైన భూషణంబులం దొడిగికొని, భర్తయానతి పడసి, భక్తేశ్వరవ్రతంబు నేయఁబూని, చందనముతో భక్తేశ్వరుని, పసుపుతో గౌరిని, ఇసుకతో నందికేశుని నిర్మించి, యోనిస్థిత ప్రతిమలను గృహమునఁగాని, దేవళమునఁగాని మంట్రము నిర్మించి యం దా ప్రతిమల నుంచి భక్తేశ్వరు నావహించి, ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజలను జేయవలయును. ఐదివేలకండ్లు గలవెదురుపాత్రము నొక్కదానిని జేయించి దానిని ముప్పదిమాఁడుబంగారుదారములతోఁ జుట్టి, నానావిధంబులైనభక్ష్యములను జేసియుంచి, వానినడుమ నొక్కదోసెయుంచి, దానిపై నొక్కజ్యోతి వెలిగించి, ముత్తైదువులకు వాయనం బియ్యవలయును. మార్గశిరపూర్ణిమనాఁడు రెండుదోసెలును, రెండుజ్యోతులును, ఈప్రకారము ఒక్కొక్కపౌర్ణమి కొక్కొక్కటివంతున హెచ్చించుచురావలయును. ౩౩ పున్నమః శ్రీప్రకారముచేయవలెను. ఈవ్రతంబు చేయువారికి దీప్తునునుగలీర్తము, పుత్రపౌత్రాదులు, సకలసంపదలును గలుగునని చెప్పఁగా, పార్వతి పరమేశ్వరునిఁ గాంచి యావ్రతంబు తొల్లి యెవ్వరాచరించి రని యడుగఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతీ దేవితో నిట్లునియె. ఈ భరతఖండమున, కృతమాలా నదీతీరంబున మధుర యను నొకపట్టణముగలదు. ఆపట్టణమును చంద్రపాండుఁ డనురాజు పాలించుచుండెను. ఆతనిభార్య పేరు కుముద్వతి, వారికి బహుకాలముసంతతిలేక యుండఁగా, నారాజు తనభార్యతోడ వనంబున కేగి, దీప్తుకాలము తపం

బొసరించెను. అప్పుడు పరమశివుడు ప్రత్యక్షుడై సీతేంద్రుని గంభీరముగా వలెనని రాజు నడుగఁగా, నాతడు పుష్టసంకల్పమునకుఁ జేరి దనని చెప్పెను. అంత, పరమశివుడు రాజుంజూచి, నీవు రాజ్యము కర్తృంబువలన నింతకాలము నీకు సంతతి గలుగఁజేయఁజాలదు. ఇప్పుడిది ఆయుస్సులేని కొడుకు కావలయునా ! దీని సుముగలక్ష్యము లేనికూతురు గావలయునా ! అని యడిగెను. రాజు ఆయుస్సు లేనిపుత్రునే యిచ్చని కోరెను. అంతట, పరమేశ్వరుఁడట్లే యారాజునకు వరం బొసంగి, యంతర్ధానంబుగాను నీవల, రాజు పత్నీసమేతుడై యింటికివచ్చెను. కొన్ని దినముల కాలని పత్నీ గర్భంబు ధరించి యొక్కపుత్రునిగ నెను. పరమశివునియనుగ్రహంబున బుట్టినవాడగుటచే రాజు బిడ్డనికి 'రాజేంద్రుడు' అని నామంబిడి యతనిని కడుగా రాబముతోఁబెంచుచుండెను. అప్పుడు వాడు దినదిన ప్రవర్ధమానుడై, సకలశాస్త్రప్రవీణుఁడగును. అంత రాజు 'వీడెట్లుదీర్ఘాయువు గలవాడగును' అని యూహించి పెండ్లి చేసిమాతము. వచ్చెడు పిల్లయొక్క యైదుపుటసము బలముననయినను వీడు దీర్ఘాయువు గలవనితలంచి తత్ప్రయత్నంబు నరించుచుండెను. ఆసమయంబున, అలకాపురంబున మిత్రసహుఁడనురా జొక్కరుండు గలడు. వానిభార్య భక్తేశ్వరవ్రతంబు చేసినది. వారికి నొక్కకొడుకును, కూతురును గలరు. ఆదంపతులు తమకూతునకు వివాహంబు చేయఁదలంచి తగినవరుని విచారించుచుండ, మధురనుండి వచ్చినపురోహితులు, తమరాజు కుమారునికిఁ గూతురు నిమ్మని యడుగఁగా నాతఁడందులకు సమ్మతించి, వారిని బిలువఁబంచి, యొక్కసుముహూర్తమునఁ దనకూతు నారాజపుత్రుని కిచ్చి పెండ్లి చేసెను. ఆసమయమున

పలకాపుగపురాణి భక్తేశ్వర వ్రతోద్వాపసంబు చేసి కల్యాణి
 యనుతనకూతునకు పసుపుకుంకుమతాంబూలములను అక్షతల
 నొసంగెను. తర్వాత, రాజపుత్రుడు తనభార్యతోఁ దననగరు
 చేరి శయనాగారంబున నుండఁగా, యముడు వచ్చి తలుపు
 తట్టెను అంతట నాకల్యాణి తలుపుతీయక, నీవెవ్వడవని యడు
 గఁగా, 'నేను యముడను, నీభర్తయొక్క ప్రాణములఁ గొని
 పోవచ్చుతి' నని పలికెను. కల్యాణి వానితో నేను తలుపు
 తీయను బొమ్మని చెప్పి భక్తేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండెను. అం
 తట యముడు తలుపుపగులఁగొట్టి లోపలికిరాఁగా భక్తేశ్వ
 రుడు పామై రుసుమునిగఱచెను. యముడు క్రిందఁబడెను. అంత
 చిత్రగుప్తుడు మొదలగు యమునిపనివారు శంకరునిఁ బ్రార్థిం
 పఁగా, శంకరుడు కరణించి, యాయమునిఁ బొమ్మనినెలవిచ్చి,
 యింక ఈభక్తులజోలికి రావలదనిచెప్పి మందలించెను. మఱు
 నాటివేళున కల్యాణి తనయత్తగారితో జరిగినసంగతిని విని
 పించెను అంతట నాకుముద్వతియు తనకోడలివలన భక్తేశ్వర
 వ్రతవిధి నెఱింగి, తాను నాచరించి భక్తేశ్వరుని ప్రసాదము
 వలన, నందఱు సకలసంపదలను బడసి పుత్రపౌత్రాది సంపద
 గలదై సుఖంబుండెను.

ఇది భక్తేశ్వర వ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ త వ ర్తి వ త ము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. శుభం...వా
స్యాం శుభతిథౌ శ్రీపరమేశ్వరస్త్రిత్యర్థం...గోప్రాయాం...వా
మూర్త్యుమమ శతవర్తివ్రతకల్పక్షప్రకారేణ యాచ్యంతే
ధ్యానావాహనాదిపోషణోపచారపూజాం చ కలివేగ్య పుంగ
త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. కలశపూజాంకర్తవ్యం, "దేవ మహా
గణపతిపూజాం చ కృత్వా, అనంతరం లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణ
ప్రతిష్ఠాంకృత్వా, అథ ధ్యానమ్. సహస్రార్కప్రతిష్ఠాంకర్తవ్యం
త్రనిభేక్షణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివ్యసూర్యార్ణవంబుజాదు
లక్ష్మీసమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాసంస, స్వతంత్రమౌదా
రాజ్యం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణవిరా
భ్యోనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆహాహాయేర్జుగ్వాహనాద్యర్చనా
సహజగత్పతిం, మయానివేషితంతుభ్యంగృహణ బహువిధభో
ఆసనమ్. పాద్యం గృహణ దేవేశ గంధపుష్పాదుర్బల్యం, క
రుణాకరదేవేశగంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యంసమ...అర్చన
వ్య సమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహణదేవ సర్వజ్ఞ
సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పుంసః శు
రుపోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహణోపయోగం ప్ర
భో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధిసంయుక్తం శర్కరామధుసం
యుతం, గృహణదేవ సర్వజ్ఞ సర్వగీర్వాణసేవిత ముధుహర్మయం.
పంచామృతైః కురు స్నానం వేదమస్త్రైః సుసంరక్షితం, గృ
హణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యో సహ జనార్దన. పంచామృతస్నానమ్.

నదీనాం చైవ సర్వాసా మానీతం నిర్మలాదకం, స్నానం స్త్రి
కురు దేవేశ మయా దత్తం సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్
వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృ
హాణ దేవదేవేశ సర్వవేదాంతగోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ
తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, ఆయాష్యవర్ణనం
దివ్యం దాస్యాను సుననాయక. యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధంచంద
నోన్మిత్రం కర్పూరేణ సుసంయుతం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీ
త్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ శ్రీగంధంధారణామి యజ్ఞతాథ
వళాణ దేవ గాలీయాం స్తండులాణ శుభాణ, హరిద్రామిశ్రి
తాం స్తుభ్యం గృహాణాసురభంజన. అక్షతాణ సమ. కరవీరై
ర్జ్వాజికుసుమై శృంపకై ర్వకులైః శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై
రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్. పుష్పాణి పూజయామి.

అథాభిషేచా.

పద్మనాభాయ నమః పాదౌ. జగన్నాథాయ నమః
గుల్ఫౌ. రఘునాథాయ నమః జంఘే. వాసుదేవాయ నమః
జానునీ. సర్వాస్త్రనామ్నై నమః ఊరూ. శ్రీనివాసాయ నమః
కటమ్. జనార్దనాయ నమః నాభిమ్. సువతుసే నమః వతుస్థస్థ
లఘ్నై. దిగ్భుబాహవే నమః బాహుభ్యాం. సుకంఠాయ నమః కం
ఠమ్. కేశచాయ నమః ముఖమ్. స్థితచక్రాయ నమః వక్త్రమ్.
సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ నమః
నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వా
ణ్యంగాని పూజయామి. ఓం కేశవాయ నమః... శ్రీకృష్ణాయ
నమః. అథ *విష్ణుప్రోక్షర శతనామపూజాం కుర్యాత్.

* అక్షపత్రివ్రతే 108 విష్ణునామావళి రుక్తా. అక్షపత్రివ్రతమున
విష్ణుప్రోక్షర మున్నది చూడుము.

దశాంగం గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరం, ధూపం
 గృహణ దేవేశ స్వదేవసమస్కృతే. ధూపసూక్ష్మమమూమి.
 ఘృతవర్తిసమాయుక్తం వహ్నినామౌచితం ప్రేమం, విజ్ఞాన
 నాశనం దీపం గృహణ శ్రీమనోహర. దీపమ్. దీపం దీప్యమామి
 ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయమ్. లాజాన్నం సూర్యం ముక్తం
 శాకచోష్యసమన్వితం, ఘృతభక్ష్య సమూహముక్తం పోష్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్. హస్తప్రత్యేక్షం సమగ్న
 యామి పూగీఫలైః సకర్పూరైః పూగవర్జితైః దీప్యతం,
 ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తాంబూలం స్వీకృయ ప్రభో. తాం
 బూలమ్. తాంబూలచర్వణానంతరమాచమనీయమ్. నీరాజనం
 గృహణేదం పంచపర్తిసమన్వితం, లేజోంహరిమయం ద
 త్తం గృహణ త్వం సురేశ్వర నీరాజనమ్. నీరాజనానంతరం
 ఆచమనీయమ్. మల్లికాజాజనుసుమే శ్చింపకే స్తులసే స్కళి, పు
 ష్పాంజలిం ప్రదాస్యామి లక్ష్మ్యే సహ జగత్ప్రభో. మంత్ర
 పుష్పమ్. ప్రదక్షిణం కిరిష్యామి ద్విభ్రమ నిలయానం, మనోర
 సాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్య మహాప్రభో అత్త్యప్రదక్షిణమమ
 స్కారాన్ సమ. సహస్రార్కప్రకాశాను సహస్రశో నే సమ్య
 ఇద మర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృహణ జనార్దన. త్రిలక్ష్మ్యే శ్చ
 నే నమ ఇద మర్ఘ్యం సమర్పయామి ఏవమర్ఘ్యమనంతర్వర్తితదా
 నాని దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన శ్రీలక్ష్మ్యే... సుప్రభో...
 భవతు. శ్రీవిక్రమాయ దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే,
 సర్వవ్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతోక్తఫలదో భవ. ఇతి ష్టమార్చణమ్.
 యస్య స్తుత్యా చ...లే. అనయాపోడ...శ్రీలక్ష్మ్యేనారాయణ
 స్వామీ సుప్రీతః సుప్రసన్నోవరదో భవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

శతవర్తి వ్రతకల్పకథా.

శ్లో. సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే చూనసాహ్లాదకారిణి, తత్ర
స్థితా మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మర్షి సత్తమాః. ఆగతం తు
మహాత్మానం సూనపుత్రం సృథవ్రతం, పప్రచ్ఛర్షునయస్సర్వే
పూజయిత్వా యథావిధి. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ
పారగ, ప్రతాపం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యస్విదప్రభో.
సూతః.—శ్రుణ్వంతు మునయస్సర్వే వ్రతానాముత్తమం వ్రతం,
శతవర్తివ్రతం నామ సర్వపాపహరణశనం, సర్వసంపత్కరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, ప్రోక్తం పునా నారదాయ
బ్రహ్మణా లోకచారిణే నారదః. షగవన్సర్వలోకేశసర్వభూత
హితేన, వ్రతానాం సర్వదానానాముత్తమంబ్రాహ్మీ తత్త్వ
తః, యద్వ్రతేన చ దానేన ప్రాప్యతే మోక్షముత్తమమ్. కిం
విధానం ఓదా కార్యం బ్రాహ్మ బ్రహ్మకదయాయుతః. బ్రహ్మ.
శ్రుణు నారద యత్ప్రేన పుంసామర్హే సాధనం, దీపదానాత్పరం
నాస్తి త్రిషు లోకేషు సర్వదా. చినేషచ దీపదానం యఃకరోతి
విచక్షణః, హేమపాత్రే మృణ్మయే వా గోఘృతేన సుశోభినా.
తిలత్రైలేన వా కుర్యాద్దీపదానేత తత్పరః, దీపం దత్వాత్మ
సద్భక్త్యా ముద్యతే సర్వసాతత్కైః, ఏకేన దీపమాత్రేణ చోప
పాతకనాశనమ్. దశసంఖ్యాకదీపేన మహాపాతకనాశనం, శత
సంఖ్యాక దీపైశ్చ విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్. అతఃపార్థవం
దీపఫలం మయా వక్తుం న శక్యతే, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే
శతసంఖ్యాకదీపతః, త్రిదివేశాబధూపుస్తేదీపదానమహాఫలాత్.
బ్రహ్మడిదేవతాస్సర్వే వైకుంఠే శాశ్వతం వసక, బృందావన

సమీపే చ దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులా నోగ్ధా
 స్ఫుక్త్వా సాయుజ్యమాపున్నయాత్. ప్రజ్ఞానుశ్చిగుతౌ దౌర్య
 సంభదాం చ వివర్ధనమ్. జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపదానేన
 నారదః. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిలైల
 కం, అధమం మధుతైలం చ వన్యాది వ్యాధిమూఢసుమే, గో
 ఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్తిస్తతః పరం, సంపద్యస్థిం
 చ శీర్షిం చ తిలతైలం దదాతి నై. భోగం పుష్కరాభికం తస్య
 మధుతైలం దదాతి యః, కామ్యార్థం సార్వమంశైలం శత్రు
 నాశకరం స్మృతమ్. ఏరండతైలదీపేన సంపదామర్చ్య నాశం,
 ఘృతేన మాహిషేణాశు పూర్వపుణ్యం విసర్జయతి. తిలైలంచ
 ద్దోఘృతయుతం నాశకం న కదాచన, దీపదానస్య మామత్వేన్యం
 కథితం హి మయాపురా. శతవర్త్యం చ యో దేవం దద్య
 ద్విష్ణుపరాయణః, స్వేన పాపేన నిర్మక్తస్తేజస్వీ జాయతే నరః.
 చతుర్వర్ణకృతేనాశు భూపతిత్వం ప్రజాయతే, దశవర్ణప్రమా
 నేన చక్రవర్తి భవేన్నరః. పంచాశద్వర్ణదీపేన సామర్థ్యమపి
 జాయతే, శతసంఖ్యాకదీపేన విష్ణుసాయుజ్యరూపున్నయాత్. స
 హస్రవర్ణదీపేన విష్ణురూపం భవేన్నరః. ఏతద్భూయో హరితే
 త్రే ద్విగుణం తులసీవనే, త్రిగుణం జాహ్నువీతీరే. చార్దికాన్యం
 తు చతుర్గుణమ్. శతవర్ణైవతస్యాస్య ఫలం వర్షం చ శక్తి
 మాన్. సూతః, పితామహావచః శ్రుత్వా నారదః పునరబ్ర
 విత్. నారదః. సాంగం వ్రతక్రమం బ్రూహికాం వ్రతక్రమం శేష
 తః. బ్రహ్మ. మాఘే వా కార్తికే మాసే వైశాఖే శోభనే
 దినే, తస్మిన్దీపముపక్రమ్య శతసంఖ్యాకవర్ణిభిః, దినేదినే
 ప్రకుర్వీత పంచాబ్దంతు వినిశ్చితమ్. ఆదా మధ్యే తథాదాంతే

కుర్యాదుద్యాపనం మహత్, ఉద్యాపనవిహీనేన తద్యతం ని
ష్ఫలం భవేత్. యథైవోద్యాపనం ప్రోక్తం వ్రతానుగుణత
త్వతః, విత్తానుసారతః కుర్యా దుద్యాపనవిధానతః. పుణ్యా
హం వాచయే దాదా వాచార్యచరణం తతః, బ్రాహ్మణాకవర
యేత్పశ్చాత్పృతిమాం దైవతీం తతః, కర్షమాత్రసుదర్శనే తద
ధార్ధ్యేన చా పునః, కారియత్వా యథావిత్తంపితృశాత్రవిహీ
నతః, విష్ణుమూర్తిం చతుర్బాహుం లక్ష్మీసహ విశోభయేత్.
వస్త్రద్యయ సుఖాస్తీర్య తన్వధ్యే ద్రోణసంఖ్యాయా, తండు
లా సువరి స్థావర్య లక్ష్మీనారాయణప్రభుం, రాజతం చాపి దీప
స్య పాత్రం చ సువిధానతః సుచర్ణవర్షిసంయుక్తం ఘృతేన
పరిపూరితం, ఆవాహనాననే పాద్యమర్ఘ్యమూచపానీయకమ్.
స్నానవస్త్రోపవీతాని గంధపుష్పక్షతాంస్తథా, ధూపం దీపం
చ నైవేద్యం తాంబూలం చ వ్రజయీణమ్. ఏవం పూజించ
నిర్వర్త్య చాఘ్నిం దత్వా సుశోభనం, ఆచార్యేణాగ్ని మా
ధాయ హవయేన్మూలమంత్రతః. తద్విష్ణోరిత మంత్రేణ హుత.
మస్తోత్తరం శతం, శక్తిరాజ్యసమూయక్తం పాయం హవయే
ద్వితీ. ఆచార్యాయ తతో దద్యా త్పృతిమా వస్త్రసంయు
తం, మండపం చ సుదీపం చ నిద్వాక్ విష్ణుపరాయణః. తదైవ
దక్షిణం దద్యా త్సాలగ్రామశిలాం తథా, దశదానాని కు
ర్వీత విష్ణుప్రీతివరణి చ. బ్రాహ్మణాన్ భోజయేత్పశ్చా దష్టో
దైతరశశాధిం, ఋత్విగ్భ్యో దక్షిణం దద్యాత్తాంబూలం చ
సమర్పయేత్. ఏవం కృతే వ్రతే సమ్యగ్విష్ణుసాయుజ్యమాప్నూ
యాత్, జుష్ట పుణ్యఫలం వక్ష్యే శృణు త్వం మునిపుంగవ.
వ్రతిషద్దీపదానేన వైధవ్యం వైవ జాయతే, ద్వితీయాదీపదానేన

హ్యష్టపుత్రా భవిష్యతి, తృతీయాదీపదానేన స్యుషదాన్యైశ్చ
భవేత్. చతుర్థీ దీపదానేన సర్వసౌభాగ్యై కామం, ఏకదశా
దీపదానేన రాజత్వం ప్రాప్నుయాన్నరః. షష్ఠ్యాం నా దీపదా
నేన రాజ్యపూర్తిం భజేన్నరః. సప్తమ్యాం దీపదానేన చ
తస్య సాన్నిధ్యమప్యమే, నవమ్యాం దీపదానేన దేవతత్వం
జ్ఞాయతే ద్రువమ్. దశమ్యాం దీపదానేన బ్రహ్మసాన్నిధ్య
మాప్నుయాత్, ఏకాదశ్యాం దీపదానం బ్రహ్మలోకం స్ప
ణామ్. ద్వాదశ్యాం దీపదానేన విష్ణులోకం సగచ్ఛతి, త్రయో
దశ్యాం దీపదానం విష్ణుసాయుజ్యై కామమ్. చతుర్దశ్యాం దీప
దానం ముక్తిం దాస్యతి నారద, పార్థమస్యామహాసముం
చ మోక్షప్రాప్తి ర్న సంశయః. మాసవీవప్రదానేన సరోమో
క్షమవాప్నుయాత్, వత్సరే దీపదానేన సగః సాక్షాద్భవేద్ధరిః.
బ్రాహ్మణః ఊత్రియా వైశ్యో హూద్రో హ చరణద్రుతిః,
జీవం వ్రతం సంపవర్షం కుర్యాద్భక్తిపనున్వితః. జినోనే నర్తి
శతం విష్ణుప్రీత్యై దదన్నరః, ఘృతీనాహుత్యై మౌఢావీ ప్రా
యేచ్ఛ హంతాశనమ్. ఏవం యా కురుతే నారీ మోక్షప్రాప్తి
ర్న సంశయః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం శ్రద్ధయా శ్రూయ
తే యది. స నరః స్వర్గమాప్నోతి యావదాభూతసంస్థవం,
యే వ్రతం దృష్టవంతో హి తేఽపి యాన్తి పంఞం గతమ్.
ఏత త్తే కథితం సర్వం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే

శతవర్తివ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

శతవర్తివ్రతకథ.

వైవిశారణ్యమందున్న మహద్గురువగు తమయాశ్రమమునకు విచ్చేసిన సూతపాఠాశ్రమంబును జూచి, “మహాత్మా! మాకొక్క ప్రతీతియు దెలియజెప్పఁ”డని యడుగఁగా, సూతమహాముని ఋషులక్షణము. శతవర్తివ్రతంబుని యొక్కటి గలదు. దానిని బూర్వము బ్రహ్మచేస్తుండు నారదుని కుచదేశించెను. అతెఱుఁగు ఋషిశ్రీమంగళమున వినుఁడు ఒక్కనాఁడు నారదుండు బ్రహ్మనుజూచి, “సర్వభూతేశుండా! నాకొక్క వ్రతంబునుచదేశింపుము. ఆ వ్రతంబుచేయు విధానంబునుగూడఁ దెల్పుము.” అని యడుగఁగా బ్రహ్మ యిట్లనెను. ఓనారదా! దీపదానముకంటె మించిన వ్రతంబొక్కటి లేదు. దానివలన నన్ని సంపదలు పడయవచ్చును. ఆవు నేతనిగాని, నూవులనూనెగాని బంగారు పాత్రముగాని వెండిపాత్రమునగాని పోసి దీపము వెలిగించి దానము చేసినవానికి సకలపాతకంబులు దొలఁగును. పవిత్రములు వేసి దీపము వెలిగించి దానముచేసిన మహాపాతకములు దొలఁగును. నూలుచుత్తులు వేసి వెలిగించి దానముచేసిన విష్ణుసాయుజ్యమునొందును. అంతకంటె హెచ్చుపత్తులువేసి వెలిగించి యిచ్చనాట పాత్రుగా నింద్రాదులగువేల్పులేయై స్వర్గలోకంబున సుఖంబుల నన్నిటి ననుభవించి యంతమున వైకుంఠమునొందుడును. మతీయు, ప్రజ్ఞ, ఆయుస్సు, సంపద, సద్గుణములు, బౌదార్థ్యము మొదలగుసుగుణములును, పూర్వజన్మజ్ఞానమును మోక్షమును గలుగును. దీపము వెలిగించుటకు ఆవునెయ్యి శ్రేష్ఠము, నూవులనూనె మధ్యమము, ఇప్పునూనె యధమము. తక్కినవన్ని యధమాధమములు. ఆవు నేతివలన జ్ఞానమోక్ష

ములు గలుగును. తిలత్తైలంబుచలన సూర్యునిని దీక్షింపఁ గలుగును. ఇప్పమానెవలన నెక్కువచేయఁగలగును. ఆవు నూనె శత్రునాశము మొదలగు గౌరవాన్వితముల నొనరించును. ఆముదముచే సంపదయు, ఆయువునకు నశించును. గోదానీసహా దీపము వెలిగించిన, పూర్వప్ర్యామి నూనె నశించును. అప్పున శక్తిలేనివాడు కొంతయావు నేతిని గలిపిష్టునాడు దీపము వెలిగించుట మంచిది. నాలుగువత్తులు వేసి వెలిగించుట దీక్షాద్యమును, పదివత్తులు వేసిన చక్రవర్తిద్యమును, ఏడవదిశక్తులు వేసిన దేవలోకమును, నాలుగవత్తులు వేసిన ప్రైమంతమును, నాలుగవత్తులు వేసిన విష్ణురూపమును గలుగును. పుణ్యాశ్రేయమున దీపదానమువలన రెండింతలును, గంగాతీరమున యూడింతలును, కార్తికమాసమున నాలుగింతలును ఫలంబుగలగును. అని బ్రహ్మదేవుడు నెప్పఁగా, నారదమునీండ్లు దక్షిణము. కుభగ వంశుఁడా! యీ వ్రతము చేయవలసిన కాలము; దానిని దిగు ద్రవ్యము మొదలగునవి చెప్పుము అని యడింగఁగా, బ్రహ్మదేవుడును, నారదునిజూచి, నారదా! మాఖ, వైఖ, కాల్గిక మాసములలో దేనియందయిన నొక శుభదినమున నీవ్రతము నారంభించి యామాసాంతమువఱకు నిట్లు స్వధునివత్సరములు చేయుచు, వ్రతమారంభించునప్పుడుగాని, మధ్యముగాని, కడనుగాని యుద్యాపనము చేయవలెను. ఉద్యాపనముచే మకయుండరాదు. అప్పుడు వ్రతముచేసియు నుపయోగములేదు. ఉద్యాపనను వారివారిశక్తి ననుసరించి చేయవలెను. మొదట పుణ్యాహముచేయుట, ఆచార్యవరణము, ఋత్విక్కులవరణము లక్షీనారాయణ ప్రతిమను బంగారమున గంధ గురిగించు లెత్తు

ద్వాదశినాడు వైకుంఠ ప్రాప్తియు, శ్రయోగశినాడు విష్ణు సాయుజ్యమును, చతుర్దశినాడు సంసారము క్షోభ, పుష్కల, అమావాస్యలయందు మోక్షప్రాప్తియు గలుగిండు. నెలదిగములును దీపదాసము శాశ్వతమైనమోక్షమునకు, మువ్వరములు గున దీపదాసము విష్ణురూపస్థానిగా గలుగిండు. శుక్రము నేవర్ణమువారైనను స్త్రీలయినను, పురుషులయినను లులుచి సంవత్సరములు చేసిన వారు మోక్షము పొందిరి. ఈర్ష్య విన్నవారును, వ్రతచరణము చూచినవారును శాశ్వతము నొందుదు రని బ్రహ్మదేవుడు నాచున కింగిందినదొప్పున సూతుండు శౌనకాది మునీంద్రులకుం జెప్పెను. (ఉవాచ) పన విధానము మొదలగునవి లక్షవర్తివ్రతమునందలివ లెనీ కనుగొనిచ్చట వ్రాయబడ లేదు)

ఇది బ్రహ్మాండపురాణమున బ్రహ్మనారదసంవాదరూపమునకు శతవర్తివ్రతకథ సంపూర్ణము.

లక్షవర్తివ్రతము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్వర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

ఆచమ్య, శుభేశోభనే ముహూర్తే ఆద్య బ్రహ్మణః... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ మమవ్రతక లోప్తిక్తసంపూర్ణ ఫలావాప్త్యర్థరజస్సంపర్కైష్టకృతవ్యభిచారాదిరహస్య పాప నివృత్తిర్థం ప్రకాశకృతసమస్తదోష పరిహార

రాధం ధర్మార్థకామమోక్షాది చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతామద్విశ్య, శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాప్రీత్యర్థం కలశోత్తప్రకారేణ పాదశోపచారపూజాంకరిష్యే తదజ్గత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశస్య...సమాశ్రితాః. మం. ఓమ్. ఆకలశేషుభావతి...రావ ఓమ్. గజ్జే చ...కారకాః. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటపమాత్మానం సంప్రాక్ష్య, ఆథ లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. మం. ఓమ్. అసునీతేపున...పహ్నయతే. ఆవాహితో భవ, సుస్థిరో భవ, వరదో భవ, సుముఖో భవ, సుప్రసన్నో భవ, స్థిరాసనం కురు. ఆథ ధ్యానమ్ సహస్రార్క ప్రతీకాశం పద్మపత్రనిభేక్షణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివ్యమాల్యామృరావృతం, లక్ష్మీ సమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాససమ్. స్తితవక్త్రముదారాగ్లం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామి నేనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్జగన్నాథం లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే, యావత్త్వాం పూజయిష్యామి తావత్త్వం సుస్థిరో భవ. శ్రీలక్ష్మీ...నమః ఆవాహనమ్. సింహాసనం మహద్విద్యం హేమరత్నసమన్వితం, మయా నివేదితం తుభ్యం గృహాణ జగతః ప్రభో. సింహాసనం పాద్యం గృహాణ దేవేశ గంధపుష్పాక్షతైర్యుతం, కరుణాకర దేవేశ గంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యమ్. అష్టద్రవ్యసమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పురాణపురుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహాణాచమనం ప్రభో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధి సంయుక్తం శర్కరామధుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ

సర్వగీర్వాణసేవిత. మధుపర్కమ్. పంచామృతైః కురు స్నానం
 వేదమన్తైః సునందయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్యాసహ
 జనార్ధన. పంచామృతస్నానమ్. నదీనాం చైవ సర్వాసా మా
 నీతం నిర్తలోదకం, స్నానం స్వీకురు దేవేశ నుయా దత్తం
 సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం
 సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృహాణ దేవదేవేశ సర్వ వేదాంత
 గోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా
 నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం దివ్యం దదామి సురనాయక.
 యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధం చందనోన్మిశ్రం కర్పూరేణచసంయు
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ తవ స్త్రీత్యై దదామ్యహమ్.
 గంధాన్ ధారయామి. అక్షతాన్ ధవళాన్ దేవ శాలీయాం
 స్తండులాన్ శుభాన్, హరిద్రాదిశ్రితాన్ శుభ్యం గృహాణా
 సురసంహర. అక్షతాన్. కరవీరై ర్జాతికుసుమైశ్చంపకై ర్వకులై
 శ్శుభైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాయ నమః పాదౌ. చపలాయ నమః గుల్ఫౌ.
 సుపార్శ్వయే నమః పార్శ్వమ్. దీర్ఘజఙ్ఘాయనమః జఙ్ఘే. రమ్భారవే
 నమః ఊరూ. పురుషోత్తమాయనమః కటిమ్. పద్మనాభాయనమః
 నాభిమ్. సువక్షసే నమః వక్షఃస్థలమ్. దీర్ఘ బాహవే నమః
 బాహుభ్యామ్. సుకంఠాయ నమః కంఠమ్. కేశవాయ నమః
 ముఖమ్. సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ
 నమః నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః
 సర్వాణ్యజ్ఞాని పూజయామి. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః,

యమాయ నమః, నిర్బుతయే నమః, వరుణాయ నమః,
వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓమ్” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను జేర్పవలెను.

ఓం విష్ణువేదమః
లక్ష్మీకతయే
కృష్ణాయ
వైకుంఠాయ
గరుడధ్వజాయ
పరబ్రహ్మణే
జగన్నాథాయ
వాసుదేవాయ
త్రివిక్రమాయ
దైత్యాస్తకాయ
మధురిపవే
తార్క్ష్యవాహాయ
సనాతనాయ
నారాయణాయ
పద్మనాభాయ
హృషీకేశాయ
సుధాప్రదాయ
మాధవాయ
పుణ్డరీకాయ
స్థితకరే

పరాత్పరాయ నమః
వనమాలినే
యజ్ఞరూపాయ
చక్రపాణయే
గదాధరాయ
ఉపేంద్రాయ
కేశవాయ
హంసాయ
సముద్రమథనాయ
హరయే
గోవిందాయ
బ్రహ్మజనకాయ
కైటభాసురమర్ధనాయ
శ్రీధరాయ
కామజనకాయ
శేషశాయినే
చతుర్భుజాయ
పాశ్చజన్యధరాయ
శ్రీమతే
శార్ఙ్గపాణయే

౧౦

౩౦

౨౦

౪౦

జనార్దనాయ నమః
 పితామృతరథరాయ
 దేవాయ
 సూర్యచంద్రవిలోచనాయ
 మత్స్యరూపాయ
 కూర్మతనవే
 శ్రోడరూపాయ
 సృకేసరిణే
 వామనాయ
 భార్గవాయ
 రామాయ
 హలినే
 కలికినే
 హయవాహనాయ
 విశ్వంభరాయ
 శింశుమారాయ
 శ్రీకరాయ
 కపిలాయ
 ధృవాయ
 దత్తాత్రేయాయ
 అచ్యుతాయ
 అనంతాయ
 ముకుందాయ
 దధివాసాయ

౫౦

౬౦

శ్రీనివాసాయ నమః
 ప్రద్యుమ్నాయ
 పురుషోత్తమాయ
 శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
 మురారాతయే
 అధోక్షజాయ
 ఋషభాయ
 మోహినీరూపధరాయ
 సంకర్షణాయ
 పృథవే
 క్షీరాబ్ధిశాయి నే
 భూతాత్మనే
 అనిరుద్ధాయ
 భక్తవత్సలాయ
 నరాయ
 గజేంద్రవరదాయ
 త్రిధామై
 భూతభావనాయ
 శ్వేతదీప్తపసువాస్తవాయ
 సూర్యమండలమధ్యగాయ
 సనకాదిమునిధేయాయ
 భగవతే
 శంకరప్రియాయ
 నీలాకాంతాయ

౭౯

౮౦

ధరాకాంతాయ నమః	బుద్ధావతారాయ నమః
వేదాత్మనే	శాంతాత్మనే
పాదరాయణాయ	లీలామానుషవిగ్రహాయ॥
భాగీరథీజన్మభూమిపాదపద్మా	దామోదరాయ
సతాం ప్రభవే	విరాట్రూపాయ
స్వభువే	భూతభవ్యభవత్ప్రభవే
ఘనశ్యామాయ	ఆదిదేవాయ
జగత్కారణాయ	దేవదేవాయ
అవ్యయాయ	ప్రహ్లాదపరిపాలకాయ నమః

ఇతి విష్ణుష్టోత్రశతనామపూజాం సమర్పయామి.

(యద్యవకాశః, “విష్ణుసహస్రనామ పూజాం కరిష్యే” ఇతి సుకల్పస్మి విష్ణుసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.) దశాక్షం గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరమ్. ధూపం గృహాణ దేవేశ సర్వదేవమస్కృత. ధూపమాఘ్రాసయామి. ఘృత వర్తిసమానుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం, ఆజ్ఞాననాశ సం దేవ గృహాణ శ్రీమనోహర. దీపం దర్శయామి. ధూపదీపా నంతరం శుద్ధాచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం శాక చోష్య సమన్వితమ్. ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామే మహానైవేద్యమ్ అమూనిఫలవర్యాణిసమ్పూర్ణరసవత్త్రిప, స్థాపితాని పురోభాగే గృహాణ జగతః ప్రభో. నానావిధ ఫలాని. శుద్ధాచమనీయమ్. పూగీఫలైస్స కర్పూరైర్నాగవల్లీదళైర్యుతం, ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తామ్బూలం స్వీకురు ప్రభో. తామ్బూలమ్. తామ్బూలచర్వణానంతరం శుద్ధాచమనీయమ్ నీరాజనం గృహాణేదం పంచవర్తిసమన్వితం,

తేజోరాశిమయం దత్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర. నీరాజనమ్.
 నీరాజనానంతరం ఆచమనీయమ్. ప్రదక్షిణంకరిష్యామి సర్వ
 భ్రమనివారణం, సంసారసాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్య మహా
 ప్రభో. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్. యస్య...మన్యుతం మంత్ర
 హీనం శ్రీయాహీనం భక్తిహీనం జనార్దన, యత్పూజితంమయా
 దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే. ఆనయాపొడశోసచారపూజయా
 భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీలక్ష్మీనారాయణఃసుప్రీతో సుప్రసన్నో
 వరదోభవతు ఆచరితప్రతకలోక్తఫలసిద్ధిరస్తు. ఆచమ్య. పూ
 ర్వాక్ష...ప్రీత్యర్థంఅర్ఘ్యదానంకరిష్యే. శ్లో.సహస్రార్క ప్రకా
 శాయ సహస్ర శిరసేనమః, ఇదమర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృ
 హాణ జనార్దన లక్ష్మీ...ఇదమర్ఘ్యం ఏవం ద్వాదశార్ఘ్యాని (12)
 దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన లక్ష్మీ...భవతు. త్రినిక్రమాయ
 దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే, సర్వప్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతో
 క్తఫలదో భవ. ఇతి క్షమార్పణమ్.

ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఉద్యాపనప్రకరణమ్.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్సర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వభ్యో బ్రాహ్మణ్యేభ్యో నమః. ఆచమ్య. ప్రాణానాయ
 మ్య, శుభేశోభనే...ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామిస్యాంశుభ
 తిథౌ మమకలోక్తసంపూర్ణఫలావాక్త్యర్థం రజస్సంపర్కేష్ట
 కృతవ్యభిచారాది రహస్యపాపనివృత్త్యర్థం ప్రకాశకృత
 సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ముద్దిశ్య
 లక్ష్మీనారాయణదేవతాప్రీత్యర్థం లక్షవర్షివ్రతోద్యాపనాఖ్యం

కర్త కరిష్యే. తదాదౌ తదజ్ఞత్యేన శుద్ధ్యర్థం వృద్ధ్యర్థం
 శాస్త్ర్యర్థం ఆభ్యుదయార్థం చ ఏభిర్మహాజనైస్సహ స్వప్తి
 పుణ్యాహవాచసం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం
 మహాగణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూ
 జాం పుణ్యాహవాచసం చ కృత్వా. అథ స్తాగ్దేశే గోమయేనా
 నులిప్య రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. తదుపరిపీఠం నిక్షిప్య తదుపరి
 అష్టదశపద్మం లిఖిత్వా, తత్ర శ్వేతవస్త్రద్వయం పరిస్తీర్య
 (తెల్లనిరెండుబట్టలుపఱచి) తదుపరి పంచ ప్రస్థతండులాకా నిక్షి
 ప్య. (అయిదుమానిరలబియ్యముఁబోసి) తన్మధ్యే అష్టదశపద్మం
 లిఖిత్వా, తత్ర శామ్రలోహప్రధానకలశం నిధాయ, తత్కలశే
 పంచపల్లవాని నారికేళం చ నిక్షిప్య నూతనవస్త్రనూవేష్ట్య
 (క్రొత్తబట్టచుట్టి) తత్కలశే గంగాజలం పూరయిత్వామంటప
 స్య ఈశాన్యమారభ్య ప్రాగాదిక్రమేణ త్రయస్త్రింశత్కల
 శాన్ సప్రతిమాన్ సప్రస్తాన్ నిధాయ, మంటపస్య దక్షిణ
 దిగ్భాగే కనకనర్తిసహితకాంస్యపాత్రే లక్షవర్తిచీపారాధనం
 కుర్యాత్. తత్ర గోఘృతం నిధాయ కాంస్యపాత్రాభావే మృ
 త్నాయపాత్రే చీపారాధనం కుర్వన్తి ఏవంగుణవిశేషణ...
 తిథౌ మమ ఇహ జన్మని జన్మాంతరేషు చ సంజాతసమస్తపాప
 ఊయార్థం విశేషేణ అస్మిన్ జన్మని ప్రథమార్తపదినమారభ్య
 ఏతావత్పర్యంతం ఋతుకాలికాశాస్త్రీయనియమలోపేన అజ్ఞాన
 తో రజస్వలాన్యోన్య స్పృశ్యాదిదోషేణ చ సంపాదితమహాపాప
 నివృత్త్యర్థం కానుణో నిషిద్ధకాలకృతసురతాదిదోషప్రాయ
 శ్చిత్తార్థం కాయకవాచికమానసికాన్యతమవ్యభిచారపురుష స్త్రీ
 సంభాషణాదిప్రాయశ్చిత్తార్థం పాతివ్రత్యధర్మలోపప్రాయశ్చి

త్రాధం శరీరారోగ్యసిద్ధ్యర్థం సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీ
 లక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం స్కాందపురాణోక్త కల్పప్రకారేణ
 యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది పోడశోపచారపూజాం కరి
 ష్యే. ఆదౌ లక్షవర్తిదీపారాధనం కరిష్యే. తత్రమంత్రః.
 ఓమ్. ఉద్ధిప్యస్వజాతవేదోపఘ్నం నిర్మతిం మమ, పశూగ్ంశ్చ
 మహ్యామావహా జీవనం చ దశో దిశ. జ్యోతిష్కనీం త్వా
 సాదయామి జ్యోతిష్కృతంత్యాసాదయామి జ్యోతిర్విదంత్యా
 సాదయామి భాస్వతీం త్వా సాదయామి జ్వలన్తింత్యా సాద
 యామి మల్తలాభవన్తిం త్వా సాదయామి దీప్యమానాంత్యా
 సాదయామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాంత్యా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామిబోధయన్తిం త్వా
 సాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ప్రయాసామస్వాహా
 ౭౭యాసామి స్వాహా వియాసాయ స్వాహా సుయాసాయ
 స్వాహాద్యాసాయ స్వాహా శుచే స్వాహాశోకాయ స్వాహా
 తప్యత్యై స్వాహా తపతే స్వాహా బ్రహ్మహత్యామై స్వాహా
 సర్వస్వై స్వాహా. ఇతి ప్రణమ్య. మంత్రవస్వోత్తరదిగ్భాగే వంశ
 పాత్రాయగ్ధం నిధాయ, పునః సంకల్ప్య. పూర్వోక్తవిషయగుణ
 ...శుభలిఖాలక్షవ్రతోద్యావనాజ్ఞం ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే.
 (దధిసర్పిర్నధుక్షీరైశశర్కరేణఫలైస్సహ, సత్యాశనం ప్రకుర్విత
 ప్రతిమాం శోధయేత్తతః) మంత్రః. ఆస్థాయస్వ...గధే.
 ఇతిక్షీరేణ దధిక్రావణ్ణో...తారిషత్. ఇదిదధ్నా, శుక్రమసి
 ...రశ్మిభిః ఇతి ఘృతేన. మధువాతాఋతాయతే...భవస్తుతః.
 ఇతి మధువా. తాశ్శర్కరాఅభవత్, తచ్ఛర్కరాణాగ్ం శర్క
 రత్వం, వజ్రోవైశర్కరాః పశురగ్నిర్యచ్ఛర్కరాభిరగ్నిం పరి

మినోతి, వజ్రేణై హస్తే పశూం పరిగృహ్లాతి. తస్మాద్వజ్రేణ
 పశవః పరిగృహ్లాతాః, తస్మాత్ స్థేయా నస్థేయినో నోపహరతేత్రి
 సప్తాభిః పశుకావచ్యుః. ఇతి శర్కరయా ఆపాహిష్ఠామయో...
 చ నః ఇతి ఓం హృమ్మ తే సశుద్ధో దకేన ప్రత్యాశ్య. ఉత్తమాగణ
 నాథస్య పూజా ఓం హృమ్మ రీశుభా, భక్తాభీష్టప్రదా తస్మాద్ధ్యాయే
 త్తం విఘ్ననాయకం. ఓం గణానాంత్యాగణపతిగ్ం... సాద
 నమ్. గణపతీం హనూనా మూమి, అథ సీతపూజాం కుర్యాత్.
 ప్రాద్వా రే జ్వారశ్రియై నమః, ధాత్రే నమః, విధాత్రే నమః,
 దక్షిణద్వారే జ్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః, ప్రచండా
 యనమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, జయాయనమః,
 విజయాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, బలాయ
 నమః, ప్రబలాయనమః, సుధేయ చిచ్ఛక్త్యై నమః, సత్త్వాయనమః,
 రజనీనమః, తమసేనమః, సత్తేభ్యో నమః, దశేభ్యో నమః, కేసరే
 భ్యో నమః, కేన్ద్రభ్యో నమః, కర్ణికాయై నమః, తన్ద్రభ్యో దశకలాత్త నే
 నహ్ని మండలాధిపాయ నమః, చహ్ని మండలాధిపతయే బ్రహ్మణే నమః,
 తన్ద్రభ్యో బ్రహ్మణే నమః, సూర్య మండలాయ నమః, సూర్య
 మండలాధిపాయై నమః, తన్ద్రభ్యో షోడశకలాత్త నే దుద్రా
 యనమః, షోడశకలాత్త నే చంద్రమణ్డలాధిపతయే సర్వేశ్వరా
 యనమః, కేన్ద్రభ్యో సావర్ణ మండలాయ నమః, తన్ద్రభ్యో సహస్ర
 దశపద్మాయ నమః, తన్ద్రభ్యో కల్పవృక్షాయనమః, తన్ద్రభ్యో నవ
 రత్న ఖచితసంహాసనాయనమః అథ త్రయస్త్రింశత్కలశోపరిపృథ
 క్పృథక్ దేవతాసాం అవాహనం కుర్యాత్. అగచ్ఛదేవదేవేశ
 లక్ష్మ్యై సహజవాద్దేవ, ఇమాం మయా కృతాం పూజాంగృహ్లాణ
 సురపూజిత. ఓమ్. సారాయణాయ విద్మ హే వాసుదేవాయ ధీమ

హి, తన్నోవిష్ణుః ప్రచోదయాత్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణం సాంగం
 సవాహనం సురిచ్ఛదమావాహయామి, స్థావయామి పూజ
 యామి తతః బ్రహ్మమంటవే బ్రహ్మకలశే—శ్లో. బ్రహ్మణా రక్ష
 గౌరాజ్ఞం చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్ష సక్కుండికాభీతి
 వరపాణిం విచింతయే. మన్తః. బ్రహ్మ దేవానాం పదవీః కవీ
 నామృషిర్విప్రాణాం మహిషోమృగాణామ్. త్ర్యేలోగృధ్రాణాం
 స్వధితీర్వనానాగ్ం సోమః పవిత్రమత్యేతిచనన్. బ్రహ్మణం
 సాంగం...కవాహయామి ఇత్యావాహ్యా, అథ ఇంద్రోఽపిష్ట
 దిక్పాలకా నావాహయేత్. ఇంద్రోఽమరావతీనాథః శచీ
 దేవ్యాస్తు నాయకః, వజ్రయుధశ్చ ప్రాచీశః తస్య చైరావతో
 గజః. మంత్రః ఓమ్. ఇంద్రం వో విశ్వేతస్పరి హవామహే
 జనేభ్యః, అస్తాకమస్తు కేవలః. ఇంద్రం లోకపాలక మావా
 హయామి, స్థావయామి పూజయామి. శ్లో. అగ్నిస్తేజోవతివాసీ
 స్వాహాదేవ్యాః ప్రియః పతిః, మేషారూఢః శక్తిధరః దివ్యా
 గ్నోయాం ప్రతిష్ఠితః. మంత్రమ్. అగ్నిం దూతం నృణామహే
 హోతారం విశ్వభేషజం, అర్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. అగ్నిం
 లోకపాలక మావాహయామి. శ్లో. యమస్సంయమనీనాథః
 శ్యామలాయా మనః ప్రియః, దండభృన్తహిషారూఢో దక్షిణ
 స్యాం దిశి స్థితః. మంత్రః. యమాయసోమగ్ సునుత యమా
 యజుహతా హవిః, యమగ్ం హ యజ్ఞో గచ్ఛత్యగ్నిదూతో
 అలంకృతః. యమం లోకపాలకమావాహయామి. కృష్ణాం
 గనా పురం యస్య దీర్ఘా భార్యా నరో హయః, శస్త్రకున్దో
 నిర్మతిశ్చవైర్ముత్యాం దిశి సంస్థితః. పూషణః పరా...శృష్ట
 యా సహ. నిర్మతిం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. పురి

శ్రద్ధావతీ యస్య ప్రియభార్యా చ కాలికా, నక్రవాహః పాశ
 ధరో వరుణః పశ్చిమేశ్వరః. మంత్రః. ఓమ్. ఇమం మే వరుణ
 ...చక్రే, వరుణం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. వాయు
 ర్గంధవతీనాథః కించ తస్యాంజనాప్రియా, సారజ్జవాహోద్విజ
 భృత్ వాయువ్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. తవ వాయు
 వ్య...ణీనుహే. వాయుం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో.
 కుబేరశ్చాలకానూం తు చిత్రరేఖా ప్రియంగవా, హయో
 వాహః భద్రధర ఉపేచ్ఛ్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. సోమో
 ధేనుగం సోమోఽర్చస్తమాశుం, సోమో వీరం కర్తవ్యం
 దదాతు, సాసన్యంవిదభ్యగ్ం సఫేయం, పితృః శ్రవణం యో
 దదాతీతన్వై. కుబేరం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. యశో
 వతీశ ఈశానః పార్వతీపరమేశ్వరః, ఈశాన్యాం దిశి సం
 భాతి పృషాధాన్ ప్రాకూలభృత్. మంత్రః. తమీశానం
 జగత స్థుషస్పతిం, ధియం జిహ్వ మనసే హమానుహేవయం,
 పూషా నో యథా వేదసామసద్వృధే రక్షితా సాయురదబ్ధః
 స్వస్తయే. ఈశానం లోకపాలకమావాహయామి శ్లో. ఉత్తుంగ
 వృషభారూఢం పద్మపత్తాయతేక్షణం, తేత్రపాలమహం
 వందే సర్వారిప్తస్య శాస్తయే. మంత్రః. ఓమ్. తేత్రస్య పతినా
 వయగ్ం హి శేనేవ జయామసి, గామశ్వం పోషయిత్సువా
 ననో మృడాతీకృతే. తేత్రపాలకమావాహయామి. శ్లో. అభీ
 ష్టమభయం శీఘ్రం మనసా చింతయన్నపి, పూజయేత్సర్వకా
 ర్యేషు గృహే చ జయసిద్ధయే. మంత్రః. ఓమ్. యత ఇన్ద్రభ
 యామహేతతో నో అభయం కృణి, మఘంక ఛర్దిత ఉతన్న
 ఉతయేన్ద్రియే విమృతోజహి. అభయంకరమావాహయామి.

శ్లో. ఊర్ధ్వస్థితం మహాకాయ మస్తరిక్షే మరుత్పథే, పూజయే
 ద్భక్తియుక్తం చ మనోగతవిధాయినమ్. మన్తః. ఓమ్ ఊర్ధ్వ
 ఊఘణ ఊతయే తిష్ఠా దేవో న సవితా, ఊర్ధ్వో నామస్యసని
 తా యజుదిభిర్వాగభిర్విహ్వాయామహే. ఊర్ధ్వపురుషమా
 వాహయామి. శ్లో. చిత్రవర్ణాం ధరాంసూమ్యాం సర్వసస్యాల
 యాం శుభాం, చిన్తయేద్భక్తిమూర్త రక్షిబలముక్తకరా
 మ్ముఖమ్. మన్తః. ఓమ్ సోమనాపృథివిభవాగ్మహే లాని పేశినీ,
 యచ్ఛానః శర్తసప్రధాః పృథినీమాహాయామి. శ్లో. మాన
 దండం కరాజ్జేన వహస్తం భూమిశోభకం, వస్తేదబాం వాస్తు
 పురుషం శయానం శయనేశుభే. మన్తః. ఓమ్ వాసోస్వతేప్రతి
 జానీహ్యస్తాంత్యావేశో అసమీదౌ భవామః, యః ప్రోవయ
 హే ప్రతితన్నో జాషస్వ శన్న ఏధి ద్విపదే శం దశుష్పదే.
 వాస్తుపురుషమావాహయామి. శ్లో. గరుత్మన్వహేహిహింసాం
 శఙ్ఖచక్రధరం హరిమ్. పీతామ్బుగం వ్యాని ధ్యామోస్సంస్వి
 భీష్టస్య సిద్ధయే. మన్తః. ఓమ్ ఇదం విష్ణుర్విదక్రమే ప్రధా
 నిదధే పదిమ్. సమూఢమస్య పాగ్ంసురే. ప్రమహావిష్ణు
 మావాహయామి. శ్లో. క్షీరాధిపుత్రికే దేవి స్వాదేవసీ
 పూజితే, మత్పూజా గృహ్యంతాం దేవి సుస్థితే విమలా
 సనే మన్తః. ఓమ్ సక్తుమివ తితడినా పుస్తో ముక్త ధీ
 రా మనసా వాచ మక్రత, అత్రాసఖాయః సఖ్యాని జానతే
 భద్రేషాం లక్ష్మీర్నియతాధివాచి. శ్రీమహాలక్ష్మీ మూవాహ
 యామి. శ్లో. జ్వాలామాలాపరివృతం వహ్నిమండలమధ్యగం,
 ధ్యాయేత్కళాదశయుతం శక్తిధారిణమిశ్వరమ్. మన్తః.
 కదుద్రాయ ప్రచేతనే మీధుష్టమాయ తవ్యనే, వోచేమశం

తమసగ్గం హృదే. రుద్రమావాహయామి. శ్లో. గౌరీం సువర్ణ
వర్ణాభాం స్వర్ణపద్మసువాసినీం, పాశాఙ్కుశధరాం భూతి
ధరాం చ శివవల్లభామ్. మన్తః. ఓమ్. గౌరీమిమాయ సలి
లాని దత్తత్యేకపదీ ద్విపదీ నా చతుష్పదీ, అష్టాపదీ నవపదీ
బభూవుషీ సహస్రాక్షరా పరమే వ్యోమస్మిన్. గౌరీమావాహ
యామి. శ్లో. అచ్యుతః కల్పవృక్షశ్చ అనన్తః కామధేనవః, చి
న్తామణిస్తు గోవిన్దో నామత్రయముదాహృతమ్. అచ్యుతాయ
నమః, అనన్తాయ నమః, గోవిన్దాయ నమః, ఆవాహయామి
స్థాపయామి పూజయామి. తతః కల్పోక్తప్రకారేణ సర్వోప
చారైః పూజయేత్.

లక్షవర్తి షీరతర్పణమ్.

ఆచమ్య ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం మయా ౭
౭చరితలక్షవర్తివ్రత పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం
లక్షవర్తివ్రతోద్ధావనాజ్ఞం యవసహితషీరతర్పణం కరిష్యే.
ఇతి సంకల్ప్య. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్. ఇతి
మంత్రేణ 10,000 అయుతసంఖ్యయా షీరతర్పణం విప్రైః
కార్యం అనేనషీరతర్పణేన భగవాన్ సర్వదే...వరదోభవతు
ఏతత్ఫలం శ్రీలక్ష్మీనారాయణార్పితమస్తు. ఆచరితవ్రత సంపూర్ణ
సకలఫలావాప్తిస్తు.

అథ లక్షవ్రతాజ్ఞహోమవిధిః.

ఆచమ్య. ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం ఆచరితస్య
వ్రతస్య పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనా
రాయణదేవతాముద్దిశ్య శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం సమిదాజ్యచరుప్రీ
హిభిః చతుర్విధహోమం కరిష్యే. లక్షవర్తివ్రతాజ్ఞహో.

మాన్యమాచార్యం త్వాం వృణే, బ్రహ్మణం త్వాం వృణే. సమిదాజ్యహోమమస్తదర్థం భవంతః కుర్వస్తు. చతుప్రహి హోమమర్చదర్థం భవంతః కుర్వస్తు. వృణాః స్తః తథా కుర్తః. ఇతి ప్రతీచవనం ఋత్విశ్విశ్వాచ్యమే తదంగమగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం కరిష్యే. శ్వేతతద్బులమాణ్యేన ప్రాదేశమాత్రం స్థంకిలం చతురశ్రమండలం కల్పయిత్వా. ద్వ్యభ్యాం దంభి భ్యాముల్లిఖ్య స్థండిలోల్లేఖనాదికం స్వం కుర్యాత్. అథ ప్రతిష్ఠితేఽగ్నేః చతుర్గత్రయిత్వా అభిఘోర్య నిధాయ. తత్ర షట్పాత్రప్రయోగవిధిప్రకారేణ కుర్యాత్. (అజ్యహోమః.) (ఏకం ద్వేత్రీణితత్వారి, ఇత్యాజ్యం గృహీత్వా.) అగ్నేయే స్వాహా, ఉత్తరాద్ధపూర్వాధే. అగ్నేయ ఇదం న మమ, (ఏ కం...త్వారి,) సోమాయస్వాహా, (దక్షిణాద్ధపూర్వాధే, సో మాయేదం న మమ. తతః సుత్యుపస్తీర్య చతుష్పాత్ర్యైవిర వదాయ, అభిఘోర్య, హవిః ప్రత్యభిఘోరయతి. ఏమే. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్స్వాహా. శ్రీనిధివేనారాయణాయేదం న మమ, సక్తుమితిత ఉనా...వాచిస్వాహా, లఘ్వా ఇదం న మమ. నారాయణగాయత్ర్యా సహస్రసంఖ్యాయా హోమః కార్యః. తతః జయావిహోమః పూర్ణాహుతిశ్చ కార్యః.

అథ దశ దానమంత్రాః.

దేశకాలాసంకీర్త్య. ఏవం...శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ప్రీత్యర్థం మమ సకలపాపక్షయార్థం మదాచరిత లక్షవర్షిప్రత పరిపూర్ణార్థం తదంగత్వేన. యథాశక్తి దశదానాని కరి ష్యే. తతః ప్రతిగృహీతారం బ్రాహ్మణమామవ్రత్య. శ్రీమహా

విష్ణుస్వరూపస్య బ్రాహ్మణస్య ఇదమాసనం, (సుఖారనం,) ఇతి ప్రతివచనం, ఇదం పాద్యం, (సుపాద్యం ఇతి ప్ర. వ.) న మోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్ర కోటియుగధారిణే ఆయంవో గంధః, ఆలంకారాద్ధా ఇమేఅక్ష తాః, (సంత్వక్ష.తాః,) సకలారాధనైః స్వర్చితమస్తు. తతః గో దానే గోపూజాం కృత్వా, ఓంభూ...దయాత్. ఇతి జలేన సం ప్రోక్ష్య, గవామం గేఘ తిష్ఠన్తి భువనాని చతుర్దశ, యస్తాత్త స్తాచ్ఛివం మే స్యాదతః శాన్తిం ప్రయచ్ఛ మే. అన్తే బ్రాహ్మణాయ శ్రీమహావిష్ణుస్వరూపాయ యజ్ఞశ్శాఖా (ఋక్కాఖా) ధ్యాయినే...సగోత్రాయ...శర్తణ్ణే ప్రతిగ్రహీత్రే శ్రీమాన్... గోత్ర...శాఖియః...శర్తదాతాధర్తపత్నీ సమేతోఽహంమమ సకలపాపక్షయార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం వ్రతపరి పూర్త్యర్థం స్వర్ణ శృంగీం రౌప్యఖురాం తామ్రపృష్ఠాం కాంస్య దోహనాం ఐస్త్రాలంకారసంయుతాం పయస్వినిమిమాం గాం సవత్సాం సదక్షిణాం సతాంబూలాం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతిం కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. ఇత్యుదక ధారాపూర్వందద్యాత్, దేవస్యత్వా...గృహ్లామి. ఇతిప్రతిగృ హ్ణీయాత్. గోదాససాన్ధుణ్యార్థం దక్షిణాతాంబూలదానంతు భ్యమహం సంప్రదదే న మమ. గవ ఆభావే గోమూల్యం వా దద్యాత్. అథ దశ దానాది విశేషదానాని చ కుర్యాత్. తతఃపరం మనసోద్దిష్టదానాని కుర్యాత్. దశదానాని. గోభూతిల హిరణ్యాజ్యవాసో ధాన్యగుడానిచ, రౌప్యం లవణమిత్యా హు ర్దశదానాః ప్రకీర్తితాః. ఇతి దశదానాదివిషయఃసమాప్తః.

అథ లక్షవర్తివ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే నానాద్రుమలతాయుతే, తత్ర
స్థితా మహాభాగాః పుణ్యా బ్రహ్మసత్తమాః. ఆగతం చ మహా
భాగం వేదశాస్త్రాంత్రోదయం, వ్యాసశిష్యం పురాణజ్ఞం పూజ
యిత్వా యథావిధి. ఊహుః ప్రాంజలయః సప్తే తపసా ద్యో
తితప్రభాః. ఋషయః ఊహుః. నారీణాం గోప్యపాపానాం రజ
స్సంపర్కజాని చ, తాసాం ముక్తిప్రదం గుహ్యం వ్రతంబ్రా
హ్మ మహామతే. సూతఉవాచ. సాధుపృష్ఠం మహాభాగా య
న్తాం పృచ్ఛథ సాదరం, తదిదానీం ప్రాత్యోమి శృణుభ్యం
మునిపుంగవాః. పురా తైలాసశిఖరే హేమప్రాసాదసత్తమే,
రత్నసింహాసనాసీనం శంభుం శాశ్వతమన్యతామ్. పార్వతీ
భక్తిసంయుక్తా ఇదంవచనమబ్రవీత్, పార్వత్యువాచ. దేవదేవ
జగన్నాథ నమస్తే కరుణాకర, నమస్తేస్తు సుగుహ్యక్ష మయి
వాత్సల్యమస్తిచేత్. నారీణాం గోప్యపాపానాం పాపాని వివి
ధాని చ, పరవాసాదిజం పాపం భర్తృ నిష్ఠురభావణాత్. భూ
ణహత్యాదిజం పాపం గర్భభేదాదిజం తథా, పరమర్త్యాదికా
మార్థం రజః సంకరజం తథా. అసత్యమనాత్పాపం నానా
విషయకామనాత్, పతివంచనజం పాప మన్యచ్ఛహవిధం భ
వేత్. సుందరం పురుషం దృష్ట్వా భ్రాతరం పితరం తథా,
యోనిర్ద్రవతి నారీణాం తేజః స్పర్శాద్భృతం యథా. గర్భవి
చ్ఛేదకరణాత్పక్షి భేదాత్తదైవచ, పాపవిక్రయతః పాకద్రవ్య
స్యాపహరాత్తథా. పాపాని వివిధాన్యాసాం సంతిలోకే మహా
మతే, తస్మాత్తాసాం గతిర్నాస్తి కథం ముక్తిర్భవిష్యతి. క్రూ
రతా పిశునత్వం చ నిర్దయత్వం చ సాహసం, లోలుపత్వం

గృహదా చేత్కథం తాసాంహి నిష్క్రమితి. కేనోపాయేన దేవేశ
మయి వాత్సల్యము సుచిత్ర, వద శీఘ్రం మహాదేవ ముక్తిర్భవతి
కేన వా. పార్వత్యా వచనం శ్రుత్వా సర్వాసాం ముక్తిదాయ
కం, ఉవాచ సస్తితం వాక్యం సర్వలోకనమస్కృతః. ఈశ్వర
ఉవాచ. సాధు చోక్తం త్వయా భద్రేస్త్రీణాం లోకోన విద్యతే,
వ్రతమస్తి శుభేలోకేనర్వసంవత్సరాయుకమ్. పార్వత్యువాచ.-
కేన చాదౌ పురా చీర్ణం మర్త్యభాకే ప్రకాశితం, కింమంత్రైః
పూజ్యతే దేవ కింపుష్యైః కింఫలం భవేత్. కాని మంత్రాణి దే
వేశ వ్రతస్యాస్య మహామతే, ఉద్యాపనవిధానం చ త్వయా
వాచ్యందయానిధే. బ్రూహి సర్వం సురాధ్యక్ష తత్ర కా నామ
దేవతా. ఈశ్వరఉవాచ.-శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి గుహ్యార్థహ్య
తమం శుభం, అనాయాసేన మర్త్యానాం నారీణాంచ విశేషతః.
పుత్రపౌత్రధనైశ్శ్రవ్యదాయకం సర్వసాధనం, లక్షవర్తివ్రతం
నామ సర్వకామఫలప్రదమ్. లక్షవర్తివ్రతం లోకే యా నారీ
కురుతే ముదా, లక్షజన్మార్జితం పాపం తక్షణాదేవ నశ్యతి. వ్ర
తస్యాస్య క్రమం వక్ష్యే శృణు పార్వతి సాంప్రతం, ఆషాఢస్య
సితే పక్షే దశమ్యాం నియతో వ్రతీ. ఏకవారం తు భుంజీత
విష్ణోః ప్రీత్యై శుభాననే, ప్రాతరుత్థాయ నియత ఏకాదశ్యా
మతంద్రితః. ఆహ్నికం తు తతః కృత్వా వ్రతీ సంతృప్తమాన
సా, దేవదేవ జగన్నాథ లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే. తవ ప్రీతికరం
దివ్యం లక్షవర్తివ్రతం హరే, కరిష్యామి జగన్నాథ అనుజ్ఞాం
దాతు మర్హసి. నిర్విఘ్నంకురుదేవేశ దేవదేవరమాపతే, సంకల్ప
మేవం కృత్వాదౌ వ్రతమేతదుపక్రమేత్. మూఢాదిదోష
రహితే అఖండాయాం తిథౌ వ్రతీ, ఆషాఢస్య సితే పక్షే ఏకా

దశామ్యముఃక్రమేత్. ఉపవాసవ్రతానీహవ్రతీకుర్యాదనన్యధీః,
 వర్తయో లక్షసంఖ్యాశ్చ కారయేచ్ఛ యథాక్రమమ్. కార్తి
 కే శుక్లపక్షే చ ఏకాదశ్యాం సమాపయేత్, ద్వాదశ్యాం కా
 రయేద్దేవి హోమం బ్రహ్మణభోజనమ్. ఇతరాణి చ వర్తాని
 పాఠ్యమాస్యాం సమాపయేత్, లక్షవర్తికృతై ర్దీపై ధృత
 నీరాజనైరపి. ప్రత్యహం పూజయే ద్దేసం యువల్లక్షం సమా
 పయేత్, సువాసినీనాం నారీణాం విధవానాం తదైవ చ. గో
 ప్యాని చైవ పాపాని ప్రకటాని తదైవ చ, ప్రాయశ్చిత్తవిహీ
 నాని దుస్సహాన్యపి వల్లభే. లక్షవర్తిప్రభావేన సర్వే నశ్యంతి
 నిశ్చితం, కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః,
 దహ్యాన్తే లక్షవర్తినాం దీపానానువలోకతః. పూర్వత్యువాచ.-
 పూర్వం కయా కృతం చైతద్వృతం శంకర మే వద, తత్సర్వం
 శ్రోతుమిచ్ఛామి కృపాఽస్తి యది తేనఘ. ఈశ్వరఉవాచ.-
 ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి సర్వపాపహరం శుభం, ఆర్థావర్తే
 పురా కాచి ద్వేశ్యాఽభూల్లక్షణాహ్వయా. తస్యాభుజ్జః
 శూద్రోఽభూ ద్దాసో నామ యువా బలీ. సా లక్షణా ఋతు
 స్నాతా స్థితా గోదావరీతటే, అవిదూరే దదర్శాథ బ్రాహ్మణీం
 మృతభర్తృకాం, బాల్యే వైధవ్యదోషేణ రుదన్తి కురరీ
 మివ. మృతం పతిం పురః స్థాప్య బంధుభిః పరివారితాం, విలప
 న్తిం తు సా వీక్ష్య శనైస్తాం ప్రత్యపద్యత. లుతన్తి భువి
 కాయేన ముహుర్మున్తిమురో బహు. దృష్ట్వా సా
 లక్షణా వాక్యం స్వభుజంగమువాచ హ. కులజానాం చ
 నారీణాం దశేయమతిదారుణా, పరవశ్యం చ నారీణాం దుఃఖ
 మామరణాంతిమ్. మృతాపత్యం చ వైధవ్యం తదైవాపుత్ర

తా స్త్రీయాః, అసహ్యమేతత్త్రితయం వైధవ్యం తత్ర చోత్త
రమ్. బాలేయం శోచలేతీవ కన్యేదం కర్తవ్యం ఫలం, నివర్త్య
తే వా కేనేదం కో వా వేత్తి వదానఘ్నః. ఉవాచ దాసనా
మాఽసౌ భుజంగశ్చ శుభం వచః, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి
ప్రప్తౌస్సప్తౌః పురా ద్విజాః. దేహీనాం వైవ లోకానాం హి
తార్థం మస్త్రకోవిదాః, శాస్త్రజ్ఞానాత్స్విభావాచ్చ జీవినాం
చ పురాకృతమ్. జానన్తి కర్మజఫలం పదన్తి చ దృఢవ్రతాః,
భుజజ్వలచనం శ్రుత్వా తథాహితి చ నా పునః. తత్రాగతం
మహానృద్ధం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, యాజకం నామ విప్రేం
ద్రం జ్వలన్తమివ భాస్కరమ్. ఐప్రచ్ఛేదం దయాధీనా త్యక్త
కౌతుకమాసనా, మునే త్వహం దురాచారా కులటా లక్షణా
భిధా. తథాపి తే దయాసాత్రం పృచ్ఛన్తీం మాం వద ప్రభో,
సాధూనాం సమచిత్తానాం జరాస్సర్వే సమా భువి. దుర్గంధో
వా సుగంధో వా యథా వాయోః సమో భవేత్, మునే
దశేయం నారీణాం తృతీయాఽతీవ దుస్సహః కర్తవ్యం జా
యతే కేన కేన వాఽస్యా నివర్తనమ్. ఏతద్విస్తార్య మే
విద్వాన్ భృషయా వద సువ్రత లక్షణావచనం శ్రుత్వా యా
జకో వాక్యమబ్రవీత్, వైవే కర్తవ్యే పిత్రే వా నార్యః పాకే
షు సంస్థితాః. అకస్తాద్రజసో దోషాత్ స్పృష్టభాండాద్యుప
స్కరాః, అజ్ఞానాద్వా భయాద్వాపి కామాల్లోభాత్కృ
చిత్ స్త్రీయాః. అవేదయిత్వా గచ్ఛన్తి తేన దుష్కన్తి సత్కి
యాః, క్రియాలోపకరా హ్యేతాః పాపాదస్తాద్ధురత్యయాత్.
దశామిమాం ప్రాప్నువన్తి సర్వాః అపి న సంశయః, బాల్యే
ఽపి యశావనే వాపి వార్ధక్యే వా కదాచన. తత్ర యా తు

దురాచారా పరానేవాభికాంతతి, శ్వశోశ్చపతిబంధూనాం
 నిత్యం వాచా సుమఃఖదా. ఏతత్పాపయుతా నారీ యా దూ
 షయతి సత్క్రియాః, బాల్యే వైధవ్యమాపోన్నతి సా నారీ
 నాశ్ర సంశయః. యా చానుకూల్యరహితా పలిభద్రేషు సర్వ
 దా, బాల్యే వైధవ్యమాసన్నా రతిహీనా భవత్యలమ్ సర్వా
 సామపి వైధవ్యనిధానం పుష్పసంభవం, శాంతిం తస్య ప్రసక్త్యా
 మి కర్తవ్యం చ లక్షణే. లక్షవర్తివ్రతం సమ్యక్ కర్తవ్యం
 పాపనుత్తయే, పాపం గచ్ఛతి నారీణామితి వేదవిదో విదుః.
 పూర్ణశూర్పం సువాసిన్యా దాపయేచ్ఛ ముదాన్వితా, మూలా
 దశేషం వ్రజతి రజోదోషం న సంశయః నిర్మూలంతు వ్రజత్యా
 శు లక్షవర్తివ్రతే కృతే, రజసోత్థం మహత్పాపం నారీణాం
 తు న సంశయః. ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పరచచ్చ లక్ష
 ణా, మనసా శంకితా భూత్వా సాదరం మునిపుంగవమ్. సాధు
 సాధు మహాభాగా చిత్తం మే భయవిహ్వలం, లక్షవర్తివ్రత
 స్యాస్య విధానం కీదృశం వద. కస్మిన్ కాలే ప్రకర్తవ్యం కస్య
 వా తత్సమర్పణం, ఉద్యాపనం కథం కార్యం కిం ఫలం తస్య
 వా మునే. తయా పృష్టో యాజ్ఞోఽపి లోకానాం హితకా
 మ్యయా, వక్తుం ప్రచక్ర మే తస్యా లక్షవర్తివ్రతం శుభం,
 యాజ్ఞః — వాసుదేవే ప్రసుప్తేతు చాతుర్థాస్యాం విశేషతః,
 ఆషాఢే శుక్లపక్షే తు ఏకాదశ్యాం సమారభేత్. కార్తికే
 మాసి చేతుర్థ్యా ద్వితీయం మంగళదాయకం, సహస్రగుణి
 తం దత్తం ఫలం మోక్షద మవ్యయమ్. కార్తికే చైవ వైశా
 ఖే మాఘే చైవ విశేషతః, చైత్రేఽపి చ శుభం ప్రోక్తం
 యథావిభవసారతః. ఉద్యాపనవిధాం వక్ష్యే సర్వదాం సర్వ

మోహినిం, ప్రాతః స్నాత్వా శుచిర్భూత్వా పంచగవ్యం తు
 ప్రాశయేత్. పుణ్యాహవాచనం కృత్వా ఆచార్యం వరయే
 త్తతః, ఋత్విగ్భిర్భాష్పదై ర్యుక్తం కుర్యాత్తర్పణమంజసా.
 అక్షలైశ్చ యవైర్వాసి లక్ష్మీనారాయణం ప్రతి, దశాంశతః
 ప్రకుర్వీత వర్తీనాం తర్పణం బుధః. తర్పణస్య దశాంశేన హో
 మం కుర్యాద్యథావిధి, తర్పణోక్తేన మన్తేణ పాయసం చ
 ఘృతాన్వితమ్. సాయంకాలే తు సంప్రాప్తే శుచిర్భూత్వా
 సమాహితః, గోమయేనానులిప్యథ చతురశ్రం తు మండ
 లమ్. తన్నధ్యేష్టదశం పద్మం పంచవర్ణైస్సుశోభితం, వితాన
 మిత్సుఖండైశ్చ పశ్చావర్తైః సుశోభితమ్. తన్నధ్యేష్టమస్త్రీర్వ
 తండులాన్వృతం పంచకాన్, తన్నధ్యే కలశం దివ్యం పంచపల్లవ
 శోభితమ్. వస్త్రోపరి న్యసేద్దేవం లక్ష్మీనారాయణం విభుం,
 బ్రహ్మణః కలశం వస్త్రం నిక్షిపేత్తండులోపరి. త్రయస్త్రింశత్సు
 శోభాధ్యాయకలశాన్ విస్యనేత్తతః, నిక్షిప్య పంచరత్నాని పంచ
 కోమలపల్లవాన్, ప్రతిమాశోధనం కృత్వా నిక్షిప్య కలశోపరి.
 ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్వీత షోడశైరుపచారకైః, యామే యా
 మేతు పూజాం చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి. పరేష్ని ప్రాత
 రుత్థాయ కుర్యాద్వై దంతధావనం, నద్యాం స్నాత్వా
 ద్విజవరైః ప్రవిశేన్ద్రహముత్తమమ్. హోమం చ బ్రహ్మణైః
 కార్యం స్వగృహ్యోక్తవిధానతః, పాలాశైః సమిధైశ్చైవ
 చరుణా పాయసేన చ. నారాయణస్య గాయత్ర్యా హోమం
 కుర్యాద్యథావిధి, తతో జయాదిహోమం చ పూర్ణాహుతి
 మనంతరమ్. పునఃపూజాం చ వై వేద్యం భూపనీరాజనాదిభిః,

క్షమార్పణం ప్రకుర్వీత స్తోత్రై రేవంవిధానతః. ఆచార్యాయ
 సదారాయ దరిద్రాయ కటుంబినే, శ్రుతిజ్ఞాయ స్మృతిజ్ఞాయ
 శాంతాయ చ సుశీలినే. సచస్త్రమండపం దద్యాద్వ్యతి భక్తి
 సమన్వితః. ఆచార్యం వేదవిదుషం వస్త్రాభరణసంయుతం, గంధ
 పుష్పాక్షతైర్దివ్యైః ధూపైశ్చ పరిశోభితం, హరిం విచిన్త్య
 మనసా ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. కాంస్యసాత్రం సదీపం
 చ గాం సవత్సాం యస్వినిం, స్వర్ణశృంగీం రాఘ్నిరాం
 కాంస్యదోహనభాజనామ్. సవస్త్రాలంకృతాం గాం చ ఆచా
 ర్యాయ సమర్ప్య చ, సఫలాం దక్షిణాం దద్యాద్విత్తశాత్ర్యం
 స కారయేత్. బ్రహ్మణః కలశం దద్యాద్వృత్తిజశ్చ ప్రసూజ
 యేత్, తేనైవ పూజాం కుర్యాచ్చ బ్రాహ్మణానాం స్వశక్తితః.
 ఋత్విగ్భిః సహ విత్తైశ్చ బంధుభి ర్భోజయేత్తతః, వర్షిసం
 ఖ్యాదశాంశం తత్తర్పణం కారయేత్సుధీః. తద్దశాంశంతు
 జావలయా ద్దశాంశం విప్రభోజనం, దీనాంధకృపణం పం
 గూక భోజయేదన్న కాంక్షిణః. లభ్యా ప్రసాదం విప్రాణాం
 స్వయం భుంజీత బంధుభిః, యా చైవం కురుతే నారీ తస్యాః
 పుణ్యఫలం శృణు. అవాచ్యాన్యపి పాపాని రహస్యేన కృతాని
 చ, నశ్యన్త్యేతాని సర్వాణి వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః పండా
 లగామినీవాపి తథాహూద్రాభిరుర్జినీ, పితృవ్యమాతులభ్యాత్పు
 త్రత్రజామాతృసంగతా. బాలఘ్నీవా కృతఘ్నీవా మాతా
 పితృవధే రతా, గోఘ్నీవా తస్కరీ వాపి రజస్సుకరగారిణీ.
 వహ్నిదా గరదా చైవ నిత్యం వాఽప్రియవాదినీ, పత్య
 జీవతి యా నారీ వ్యభిచారి భవేత్సదా. ఏవమూది మహా
 పాపై రావృతాఽపి కులాంగనా, కృత్వా చైతద్వృతం
 పుణ్యం ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. వ్రతానాముత్తమం చైవ

స్త్రీణామావశ్యకం త్విదం, లక్షవర్తిప్రదానేన విష్ణోరమిత తేజ
 సః. కోటయో బ్రహ్మహత్వానా మగమ్యాగమకోటయః, త
 దైవాత్మ్యగ్రపాపానాం కోటయోఽథ సహస్రశః. నశ్యంతి
 నాత్ర సందేహో నార్యావాపి నరస్యచా, కీమత్ర బహునో
 క్తేన నానేస సదృశం వ్రతమ్. పునఃపోసి వ్రతం కృత్వా పూ
 ర్వోక్తైః పాపసంచయైః, ముచ్యతే నాత్ర సందేహో మధుశా
 సనశాసనాత్. ఏతత్సర్వం మమాఖ్యాతం పృచ్ఛన్తాస్తవ
 మానదే, వ్రతం కురు సుఖం తిష్ఠ యథా తే రోచతే మనః.
 ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్షణా, ఆజ్ఞానాద్భ్రష్ట
 భావాద్వా న విశ్వాసో మమైవ చ. ప్రత్యయార్థం తు తద్భ్ర
 మ్నా ప్రత్యక్షం కురు మేఽధుచా, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా
 యాజ్ఞకో వాక్యమబ్రవీత్. కథం తే ప్రత్యయో బ్రూమా ఇతి
 తాం కరుణానిధిః, సా చోవాచ పునర్విప్రం విస్తయోత్సుల్ల
 లోచనా. నవవైధవ్యసంఘాతాకుమారి భృశదశిఖితా, ఆస్యాః
 పతిః కథం జీవేద్వైధవ్యం నైవ గచ్ఛతి. తథా కురు మునిశ్రేష్ఠ
 దయా శమవతాం ధనం, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా విస్మితో యా
 జ్ఞకోఽబ్రవీత్. లక్షవర్తిఫలం దిన్యం దిశ తస్యై ముగాయతా,
 తేన జీవే దయం నూనం బ్రహ్మహృచ్చ పురాభవే. తస్మాదయం
 రాజయత్తురోగేణ చ మృతిం గతః, తథాపి వ్రతచూహత్వా
 జ్ఞీవితం పునరేష్యతి. దాపయస్వ హరేర్హృది కాంస్యపాత్రం
 తదైవ చ, జీవత్త్వి భవేదాశు సత్యచూషరణాంతిశమ్. లక్ష
 ణావచనం శ్రుత్వా జలం స్పృష్టా చ వాగ్యతా, లక్షవర్తి
 వ్రతం కృత్వా దదౌ చాస్యైఫలం ముదా తస్యపుణ్యప్రభావే
 న తత్క్షణాదేవచోత్థితః, కుమార్యాకారయామాసవైధవ్యస్యా

పనుత్తయే. నీతత్పుణ్యప్రభావేన కుమారీ సా చ శోభనా,
 యావజ్జీవం జీవపత్నీ బధూవ బహుపుత్రకా. తద్బాంధ
 వాస్తదా సర్వే తుష్టువుస్తాం చ లక్షణాం, యోజకం వైవ
 సంప్రీత్యా జగ్గుస్తే నిజమందిమ్. లక్షణా చాపి దాసేన
 భుజంగేన చ సంయుతా, లక్షవర్తివ్రతం శృత్వా కల్పోక్త
 విధిపూర్వకమ్ ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా మృతా వైఖంత
 మాప సా, తతస్తు మరణం ప్రాప్తో దాస్తస్తస్యాః సహాయశ్చత్.
 మహారాజకులే జాత శ్చక్రనర్తీ బధూవ హ, సా లక్షణా
 చ తత్పత్నీ సర్వలక్షణసంయుతా. బధూవ సర్వవిఖ్యాతా
 జీవపత్నీ సుపుత్రకా, లక్షవర్తివ్రతస్యాస్య నారీ వా పురుషో
 పివా. సహాయం యదివా కుర్యాత్స్వీర్థం గచ్ఛతి నిశ్చితం,
 నారీ తు తత్ఫలం ప్రాప్య సుభగా భవతి ధృవమ్. నరః పూర్ణ
 ఫలం ప్రాప్య విష్ణులోకే మహీయతే, య ఇదం పుణ్యమా
 ఖ్యానం శృణోతి శ్రద్ధయాన్వితః, తత్ఫలం సమవాప్నోతి విష్ణు
 లోకే మహీయతే. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే ఉమామహేశ్వర
 సంవాదే లక్షవర్తివ్రతకథా సంపూర్ణా.

లక్షవర్తివ్రతకథ.

మహాపుణ్యప్రద మైననైమిశారణ్యంబున గొప్పగొప్ప
 బ్రహ్మల్లుండిరి. వారికడ కొక్కనాడు సకల శాస్త్రార్థవిచక్షణ
 చణుడయినసూతమునీండుఁ డేగుదెంచెను. ఆసమయంబున
 నామునీండులందఱు పురాణముల నెఱిగిన సూతమునీండుని
 యథావిధిగాఁ బూజించి, “ఓమునీండా! స్త్రీలకు రజోదోషం
 బునఁ బెక్కుపాతకంబు లుద్భవిల్లుచున్నవి, వారి కట్టి పాతకం
 బులఁ దొలగించి ముక్తిసంగునట్టి యొక్క రహస్యవ్రతంబుఁ

దెలుపు"మని యడిగిరి. అంతట నామునీంద్రుఁడు వారి కిట్లనియె. ఓ మహాత్మురారా! మీరు మంచిసంగతి నడిగితిరి. అది మీకెఱిగించెద వినుఁడు. తొల్లి యొక్కనాఁడు పరమేశ్వరుఁడు కైలాసంబున స్వర్ణమయపీఠమునఁ గూర్చుండియుండఁగా, పార్వతి మిక్కిలి భక్తిమెఱయ నాఘనితో నిట్లనియె. ఓ మహేశా! నీకు పలుమాట మ్రొక్కులిడెదను. తమకు నామొడ చాత్సల్యంబు గలదేని, నాసుశయంబుఁ దీర్పుఁడు. ఏదియన, లోకంబున స్త్రీలకుఁ బరగృహపాసంబునను, బెనిమిటిని విరస్కరించుటవలనను, భూజహత్య, గర్భభేదము, పరపురుషవాంఛ, అసత్యమాడుట, పరవంచన మొదలగువానివలనఁ బెక్కుతెఱంగులైనపాపంబులు వాటిల్లుచున్నవి. అన్నయేనియు, తమ్ముడేనియు, తండ్రియేనియు సుందరపురుషునిఁ గాంచిన స్త్రీలకుఁ జిత్తము చలించునందురు. మఱియు గర్భము ఛేదించుట, పంక్తిభేదము, పాకవిక్రయము, పాకద్రవ్యముల నపహరించుట మొదలగు పాతకంబులును గలుగును. మఱియు, క్రూరత, లోభితనము, కటికితనమును, సాహసమును గలిగియుందురు. ఈపాతకంబువలన వీరికి ముక్తి యెటు నాకానతియిచ్చుని యడిగిన నాపరమేశ్వరుఁడు పార్వతిమాటలు విని యిటునగవు నవ్వుచు నిట్లనియె. ఓసర్వమంగళా, నీవు మంచి ప్రశ్నయడిగితివి. సకలస్త్రీలకు మోక్షప్రదం బగునొక్కవ్రతంబున్నది యని చెప్పెను. ఆమాటలువిని, పార్వతిపరమేశ్వరునిఁ గాంచి, 'ఓనాథా! ఆవ్రతంబు నెవ్వ రాది నాచరించి? ఆవ్రతంబు నేయుటయెట్లు నాకానతియ్యవే' యని యడిగిన నీశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓపార్వతీ! కడురహస్యమైన యొక్కవ్రతోత్త

మంబు గలదు. దానిమూలమున నెవ్వరైనను, ముఖ్యముగా స్త్రీలు సమస్తపాపంబులనుండి తొలగినవారై, సకలసౌఖ్యము లనుభవించుదురు. ఆవ్రతోత్తమ మెద్దియన లక్షవర్తి వ్రతంబు నాచరగు. ఓదేవీ! యావ్రతవిధానంబు నెప్పుడ నాల కింపుము. ఆషాఢశుద్ధఙ్గళమినాఁ డొక్కపూట భుజించి, మఱు నాఁ డుదయము న్నానము నాచరించి, నిత్యకిర్తనములం దీర్చు కొని, తర్వాత, “జగన్నాథా, నేను నేఁడు నీకుఁ బ్రితికరంబైన లక్షవర్తివ్రతంబును జేయఁదలచి యున్నాను. నా కనుజ్ఞయి”మని విష్ణువుం బ్రార్థించి, మూఢము మొదలగు దోషములు లేని, యాషాఢశుక్లై కాదశి పూర్ణతిథిగా నున్ననాఁ డీవ్రతంబు నుపక్రమింపవలెను. తర్వాత నదిమొద లేకాదశినాఁ డుపవాసంబు చేయుచు, కార్తికశుద్ధపకాదశినాఁటికి లక్షవర్తిలగు పూర్తి చేసి, కార్తికశుక్లై కాదశినాఁడు మంటపారాధనము మొదలగు నవి చేసి, ద్వాదశినాఁడు హోమము, బ్రాహ్మణసత్సభాకామిని జేయవలయును. బ్రాహ్మణులైనచో ద్వాదశినాఁడినగు, నితరులైనచోఁ బున్నమనాఁటితో ముగించి, యానాఁడు హోమాదులను చేసి సమాప్తిచేయవలయును. ఈ లక్షదీపారాధనలు ముగియువఱకుఁ బ్రతిదినము లక్షవర్తినిమిత్తము చేసిన వత్తులతోను, నేతిదీపములతోను, కర్పూరదీపారాధనములతోను బ్రతిదినము నారాయణునిఁ బూజింపవలయును. ఓప్రియు రాలా! ఈవ్రతమహిమంబుచే నువాసిననులుగాని, విధవలుగాని, స్త్రీలుచేసిన సకల రహస్యప్రకటపాపంబులును ప్రాయశ్చిత్తములు లేనివిసైతము తొలగిపోవుచున్నవి. లక్షవర్తినీపముల దర్శించినమాత్రముననే బ్రహ్మహత్యాది సకల దోషములును

నశించుచున్నది. అని పరమేశ్వరుడు చెప్పగా, పార్వతి “మహాదేవా! తొల్లి యీవ్రతం బెవ్వరాచరించిరి? నా కానతి” మ్మని యడుగఁగా, నానుపేశ్వరుఁ డిట్లనియె. “ఓ దేవీ! నీకొక్కయితహసంబుఁ జెప్పెద వినుము. ఆర్యావర్తదేశమున లక్షణయను నొకఁడొంపుడుకత్తై యుండెను. దానికిఁ బ్రాచువువాడయిన దాసుఁడను పెరుగల యొకఁడుండఁ గలఁడు. ఒక్కనాడు లక్షణ ఋతుస్నానము గోదావరీతీరమునఁ జేరవను వెనిమిటి శవమును ముందుంచుకొని యేడ్పుచున్నయొక్కకులకాంతను బ్రావ్తాణినిగాంచి, తానచటిఁబోయి తనతోడవచ్చిన విటునితో నిట్లనియె. ‘ఈలస్త్రీల కీదశ యతిదారుణమైనది. ఈ యవస్థ పరాధీనతను గలిగించును, మరణపర్యంతము దుఃఖముగఁగిరించునది. లోకంబున స్త్రీలకుఁ బుట్టినవిడ్డలు చచ్చుటయు, గొఱ్రాలుగ నుండుటయు, వైధవ్యమును తీరినదుఃఖములు. అందును వైధవ్యదుఃఖము చెప్పితీరదు. ఈ చిన్నది కదునంతపాలగుచున్నది. ఈచిన్నదాని కిట్టిదశఁ రాఁ గారణమేమి? ఇది యేపాప కర్మఫలము? ఈదుఃఖ మెట్లు తొలగును? అట్టి యుసాయం బెవ్వఁడెఱుంగును? నాకుఁ జెప్పుమని యడిగెను. అంతట దాసుఁడును, “ఓ సుందరాంగీ! మంత్రవేత్తలగు పెక్కండు బ్రాహ్మణోత్తములను బ్రహ్మదేవుఁడు సృజించియున్నవాడు. ఆ విప్రులంగవు లీమె కెట్లీ దుఃఖము సంప్రాప్తమైనదియు చెప్పఁజాలుదురు. వారు శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, స్వభావముచేతను నట్టి సంగతుల నెఱుంగఁగలరు.” అట్లయిన సరియని గ్రహించి, యచ్చటికెచ్చటనుండియో వచ్చిన శాస్త్రార్థవేత్తయగు మహావృద్ధుడైన యాజకుడను నొక బ్రాహ్మణోత్తమునికి మ్రొక్కి,

కడువినయంబుదోచ నామునిపుంగవుని నడిగెను. 'మమనీంద్రా, నేను జాతిచే వేద్యము. చెడునడత గలదానను. నన్ను లక్షణ యందురు. వాయువు సుగంధ దుర్గంధములను నిమిషముగా గ్రహించునట్లు నన్ను హిమరాలనని యెంచక, గాత్రశ్చల కుత్తరమియ్యఁ గోరెదను. ఓ మమనీంద్రా, స్త్రీలకి మూడవది యైన వైధవ్య మోర్వరానిదిగా నున్నది. ఏల యుద్ధదుఃఖము సంప్రాప్తమగును? ఇది యెట్లు తొలగెను? ఈమయంబు నాకు విస్తరించి చెప్పుమని యడిగెను. లక్షణములు విని యాజకుఁడు లక్షణ కిట్లనియె. ఓ లక్షణా, స్త్రీలు వైధవ్యతృ కాశ్యములకై వంటవార్షులునేయు సమయమున నే యగస్త్య త్తుగా రజస్సు గనఁబడినయెడల, భయముననో, కామముననో, లోభముననో, యీసంగతిఁ చెలువక, పనిముట్లనన్నిటిని చాకి యపరిశుద్ధములు గావించుచుందురు. దాస సత్కర్తృము లన్నియు చెడిపోవుచుండును. వీ రిట్లు సత్కార్యములకు లోపము గలిగించువారు గనుక, వీరు బాల్య యౌవనవాఙ్మయ్య ములలో నెప్పుడో యొక్కపు డీయవస్థను బొందుచున్నారు. దురాచార పరాయణురాలై, పరపురుష వాంఛగలదై అత్త మామలకును, తనమగనికిని, బంధువులకును నిష్ఠురపు నూట లఁచే గడుమఃఖము గలిగించు నాయలివయసు, ఈజోదోషము గలయతివయు బాల్యముననే వైధవ్యము నొందుచున్నారు. మఱియు భర్తకుకూలముగాక యుండునట్టిస్త్రీయు వైధవ్యము నొంది, సౌఖ్యహిమరాలగుచున్నది. ఈదోషములెల్ల స్త్రీలకు రజోదోషముననే కలుగుచున్నవి. లక్షణా! ఈజోదోషము దొలఁగుటకు శాంతిని చెప్పెద నాలకింపుము. స్త్రీలు లక్షనర్తి

వ్రతంబుచేసి, సువాసినులకు పూర్తిగా మూసివాయనము లిచ్చిన, ఈగబోదోషంబు నిస్సంశయముగాఁ దొలఁగును. అని యాజకుఁడు చెప్పఁగా, అక్షణ యాజకుంఁగూర్చి, మహాత్మా! నా మనంబు తత్తఃపఁడుచున్నది. అక్షవర్తివ్రతవిధానంబెట్లు? దాని నెట్లుచేయవలసినది? ఆవ్రతమువలన నెవ్వరికిఁ దృప్తిగలుగును? ఉద్యాపన మెట్లు చేయవలెను? ఆవ్రతంబు చేయుటవలన ఫలంబేమి యని యడిగెను. అంత యాజకుఁడు లోకాసుగ్రహముఁ గోరి యిట్లనియె. ఓలక్షణా వినుము. చాతుర్తాస్యలయం దీవ్రతమునుజేయవలెను. ఆషాఢశుక్లై కాదశినాఁ డారంభించి, కార్తిక శుక్లై కాదశినాఁడు వ్రతంబు నాచరించినయెడల వేయింతల ఫలంబు గలుగును. కార్తిక, వైశాఖ, మాఘ, చైత్రములం బైనను జేసొచ్చును. దీనికుద్యాపనక్రమ మెట్లనిన, వ్రతదినంబున వేళువ లేచి స్నానముచేసి, నిత్యకృత్యములను దీర్ఘకొని, పంచగవ్యము దీసికొనవలెను. తర్వాత వ్రతోపక్రమము జేయునప్పుడు మొదట పుణ్యాహవాచనము, ఆచార్యముచేసి, ఋత్విక్కులచే యవలతోఁగాని, అక్షతలతోఁగాని పదివేలు శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీతికై తర్పణముచేయింపవలయును తర్పణమున పదియవవంతు ఘృతపాయసముచే హోమము చేయింపవలయును. సాయంకాలమున స్త్రీ స్నానముచేసి, మడిగట్టుకొని పరిశుద్ధురాలై, నాలుగుమూలలు దీర్చినమంటపము నొక్కదానిని నిర్మించి దానినడుమ వైదురంగులతో నెన్నిదిదళముల పద్మమువేసి, చెఱకుగడలతోను, కొండగోఁగులతోను చాందిరిని గట్టి దానినడుమ వస్త్రముపఱిచి, యైదుకుంచముల బియ్యముపోసి, దానినడుమ కలశమునుంచి, పంచపల్లవములువేసి,

వస్త్రమునై లక్ష్మీనారాయణప్రతిమలుంచి, యూనిముగ్ధమునై
 బ్రహ్మకేశమును, ముప్పదిమూడు చక్కఁగా పలంకించినకల
 శములను, ప్రతిమలను స్థాపించి, ఇంద్రాగ్నిప్రసాదానులతోఁ
 గూడ నావాహనముచేసి, యంకలశములందు నలుదుగత్తు
 ములను, చిగుళ్లను చెచ్చియుంచి, ప్రసాదముగొనిగొని,
 లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణస్తతిష్ఠ చేసి, దీపాభిషేకంబులను
 నాలుగుబాములందును జేయుచు రాత్రి జాగరణము చేయ
 వలయును. ముప్పదిపలముల కంచుగిన్నెయందు ఆస్తునెఱు నిం
 డుగాపాసి, బంగారు వెండి వత్తులువేసి, దీపాభిషేకముచేసి, మగట
 పావాహనమునకు ముందుగా దీపారాధనముచేసి, పిమ్మట
 ప్రతియామంబునను బూజచేయుచు, సృష్టిసౌఖ్యాద్యముల
 తోను, సత్సంగములతోను, వేదఘోషములతోను, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, మఱునాఁడు వేకువలెదీ పరమధావనంబు
 చేసికొని, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానమాచరించి, బ్రహ్మణులు
 స్వస్తివాచనము చేయుచు వెంబడింపఁగా, స్వగృహంబునకువచ్చి
 చేరవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులతోఁగూడి, తమతమసూక్రము
 లందుఁ జెప్పినరీతిగా, మోదుగుసమిధలతోను, హరిహస్సుతోను,
 పాయసముతోను, ఆజ్యముతోను నారాయణునిగాయత్రితో
 1000 మాటులు హోమంబు గావించి, తర్వాత జయూది
 హోమంబును, పూర్ణాహుతిని జేసి, పునఃపూజ, ధూపదీప
 నైవేద్య తాంబూల నీరాజనాదులొసఁగి, పలువిధంబులైన
 స్తోత్రములుచేసి, క్షమార్పణము చేయవలెను. సకలకాస్త్రముల
 నెఱిగిన వృద్ధబ్రాహ్మణుఁ డైనయాచార్యునికి వస్త్రాదులతోఁ
 గూడిన మంటపమునొసఁగి, గోదానంబునుచేసి, యాగోపు

తోడ కంచుచెంబును, ఆవ్రదూడను, బంగారుతోకొమ్ములు, వెండితోగిట్టలు చేయించి యియ్యవలయును. తర్వాత బ్రహ్మకు కలశము నొసంగి తర్వాత ఋత్విక్కులకుఁ దనశక్తివందనలేక కలశవస్త్రప్రతిఘాదల నొసంగి, బంధుజనంబులను, ఋత్విక్కులను భోజనములచే తృప్తిచేసింపవలెను. లక్షవర్తులలో పదియవవంతు (1000) తర్పణము, వానిలో పదియవవంతు (100) బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణమును గావింపవలయును. గ్రుడ్డి, కుంటి, కురూపి, వేద, సాదలకు నన్నముపెట్టి, బ్రాహ్మణులమానతివడసి తాను భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబును భక్తితోఁజేసినస్త్రీ, చండాల గమనము, శూద్రగమనము మొదలగు చేయరానిపాపంబు లజ్ఞానముతోఁ చేసినను, వానినుండి విముక్తురాలగుచున్నది. ఈవ్రతమహిమము నీకు సవిస్తరంబుగాఁజెప్పితి నని చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుంజూచి, నీమాట నేను నమ్మజాలను. దానికిఁ దగిన దృష్టాంతంబుఁ జూపుమని యడిగెను. అప్పులుకులు యాజకుండు నిని, “నీకెట్లు నమ్మకము గలుగును?” అని యడుగఁగా, “అన్యాయ, యాయతివ సూతన వైధవ్యంబుఁ బొందినదై, మిక్కిలి తపించుచున్నది. దీనిమగం దెట్లు జీవించును? ఈ చిన్నదాని కెట్లు వైధవ్యంబు దొలంగును? నా కట్టికార్యంబు చేసి చూపు” మని యడుగఁగా, యాజకుండాశ్చర్యమొంది, ఓలక్షణా, ఈతఁడు పూర్వజన్మంబున బ్రహ్మహత్యచేసెను. దానివలన నీతఁ డీజన్మమున ఊయరోగముచే మృతిచొందెను. నీవు లక్షవర్తివ్రతంబు చేసినఫలమును దీనికిన్ము. దీనిమగండు పురర్జి వితుండగును. లక్షీశారాయణప్రతిమను, కాంస్యపాత్రమును

నాచార్యునకు దానంబుచేయుము. దీనిమగండు జీవింపఁగలఁ
డని చెప్పఁగా, లక్షణ లక్షణ ర్తివ్రతంబు గావించి, యాఫలంబు
నాభాప్రాణస్త్రీ కొనంగెను. అంత దానిపెనిమిటి పునర్జీవితం
జయ్యెను. ఆచిన్నదియు బ్రదికియున్నంతకాలము సువాసినీగ
నుండి పెక్కండ్రుపుత్రులం బడసి సౌఖ్యముతో నుండెను. ఆ
చిన్నదానిబండుగులందఱు లక్షణను బహువిధంబులఁ బొగడి,
తమతమయిండ్లకేగిరి. లక్షణయు తనవిటునితో నింటికివచ్చి,
లక్షణ ర్తివ్రతం బాచరించి యిహలోకంబున సుఖంబు లను
భవించి, యంతమున వైకుంఠము నొందెను. దానివిటుండు
మృతినొంది యొక్కడేశమునకు చక్రవర్తియాయెను. ఆలక్ష
ణయు వానికిఁ బట్నియై, మిక్కిలి కీర్తిచెంది దీర్ఘసువాసినీ
గాను, బహుపుత్రవతిగాను నుండెను. ఈలక్షణ ర్తివ్రతంబు
చేసినవారును, సహాయపడువారును, ఈకథ విన్నవారును,
చదివినవారును విష్ణులోకంబు నొందుదురు. అని యిట్లు పర
మేశ్వరుండు పార్వతికిఁ జెప్పఁగాఁ బరమేశ్వరునివాక్యము
లాలించి యాదేవి కడుసంతుష్టు రాలయ్యెను.

స్కాందపురాణమున లక్షణ ర్తివ్రతకథ

సంపూర్ణము.

త్రికార్తివ్రతము.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం... శాంతయే. ఆచమ్య. శుభే... శుభతిథౌ మమ సమస్తపాపక్షయార్థం ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధఫలపుష్కరపార్థసిద్ధిర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధిర్థం శ్రీసాంబ సదాశివ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీసాం...తాప్రీత్యర్థం ఉమామహేశ్వరధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. కలశ పూజాం కృత్వా. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటప మాత్మానం సంప్రోక్ష్య. ఆదా గణపతిపూజాం కృత్వా. అథ ఉమామహేశ్వరప్రాణప్రతిష్ఠాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. శ్లో. శిరః శ్రోత్రం తథా నాసా మోక్షం జిహ్వం తదైవ చ, కంఠం కుక్షీం చ హృదయం కటిబాహూ తథాఽంగుళీక, ఊరూ జానూ చ పాదాంతం తత్తన్నాస్యం వినిర్దిశేత్. అనునీతే... హ్వయతే. స్థిరో భవ...కురు. అథ ధ్యానమ్. ఉమయానహితం దేవం కైలాసశిఖరే స్థితం, గిరిజాహృదయానందం ధ్యాయే చిత్రే సదాశివమ్. ఉమామహేశ్వరం ధ్యాయామి. హృత్పద్మకర్ణికా మధ్యాదుమయా సహశంకర, ఆగచ్ఛావాహ యామ్యద్య ప్రసీద గిరిజాపతే. ఆవాహనమ్. ఆసనం పరమం దివ్యం నవరత్నసమన్వితం, సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా ప్రాలంబశోభితం, ఆసనమ్. గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆనీతాచ్ఛస శీతలాత్, పానీయాదద్య తే పాద్యం దదామి శశిభూషణ. పాద్యం. జగద్రక్షోనిపుణయోర్హస్తయోర్గిరిజాధిప, దదా మ్యర్ఘ్యం గృహాణేదంకరుణాకర శంకర. అర్ఘ్యం. మయాద త్రేన దేవేశ శీతలేన సువారిణా, కురుష్వాచమనం శంభో వాసుకీ

కృతభూషణ. ఆచమనీయమ్. దధినా మధునా శంభో గోఘృతేన సశర్కరమ్, దుగ్ధేన మిశ్రితేనేదం మధుపర్కం దదామి తే. మధుపర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేతైశ్చ ఘృతేన మధునా శివ, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరాగాంగవారిభిః. పంచామృతస్నానమ్. మద్దాకినీజలైర్దివ్యైర్నహదేవ దయానిధే, స్నానం కురు జగన్నాథ శివావామాంకసంస్థితమ్. శుద్ధోదకస్నానమ్ కుందేందు శంఖధవళం మాక్షికాజాలరంజితం, దుకూలం తే ప్రయచ్ఛామి గృహాణ పరమేశ్వర. వస్త్రయుగ్మమ్. కాంచనేన చ రత్నైశ్చ రంజితం రాజశేఖర, ఉపవీతం గృహాణేదం చంద్రశేఖర శంకర. యజ్ఞోపవీతమ్. సమస్తగంధద్రవ్యాణాం దేవత్వమసి జన్తభూః, భక్త్యా సమర్పితం ప్రీత్యా మయా గంధాది గృహ్యతామ్. పరిమళద్రవ్యాణి. కర్పూరాగరు కస్తూరీమిశ్రితం శీతలం శుభం, గంధం దాస్యామి దేవేశ ఉమానాథ నమోఽస్తుతే. శ్రీగంధం సమర్పయామి. మిశ్రితైర్మాక్షికాజాలై రక్షతై శ్శంఖసన్నిభైః, పూజయామి మహాదేవ గంధోపరిమహామతే. అక్షతాః సమర్పయామి. మాల్యాదీని సుబిల్వాని మాలత్యాదీని చ ప్రభో, మయాఽఽనీతాని పుష్పాణి పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అథ ఇంద్రాది లోకపాలకపూజాం చ కుర్యాత్.

అథాంగపూజా.

మహేశ్వరాయ నమః పాదౌ పూజయామి. ఈశ్వరాయ నమః జంఘే పూజయామి. కామరూపాయ నమః బానునీ పూజయామి. హరాయ నమః ఊరూ పూజయామి. త్రిపురాంతకాయ నమః గుహ్యం పూజయామి. భవాయ నమః

కటిం పూజయామి. గంగాధరాయ నమః నాభిం పూజయామి. మహాదేవాయ నమః ఉదరం పూజయామి. పశుపతయే నమః హృదయం పూజయామి. పినాకినేనమః హస్తాం పూజయామి శివాయ నమః భుజౌ పూజయామి. శితికంఠాయ నమః కంఠం పూజయామి. విరూపాక్షాయనమః ముఖం పూజయామి. త్రినేత్రాయ నమః నేత్రాణి పూజయామి. రుద్రాయ నమః లలాటం పూజయామి. శర్వాయ నమః శిరః పూజయామి చంద్రమాశయే నమః మాళిం పూజయామి. పశుపతయే నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. అథ శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం కరిష్యే. *ఉమామహేశ్వరాయ నమః శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

శ్లో. కృష్ణాగదసుధూపేన ధూపయామి తవామితం, మృత్యుంజయ మహాదేవ మాయామయమిదం ప్రభో. ధూపం సమర్పయామి. అనేకవర్తియుక్తేన గోఘృతాక్తేన శంకర, దీపయామి సుదీపేన త్వమజ్ఞానవినాశనమ్ దీపం సమర్పయామి. చామీకరసుపాత్రేఘ్న స్థాపితం దివ్యముత్తమం, పరమాన్నం ప్రదాస్యామి భుజ్యే దేవ మహేశ్వర. వైవేద్యం సమర్పయామి కోమలాగ్రైర్నాగవల్లీదళైః పూగఫలైర్యుతం, తాంబూలం దాపయామ్యద్య గృహాణ పరమేశ్వర. తాంబూలం సమర్పయామి కర్పూరఖండయుక్తేన గోఘృతేనసుదీపితం, నీరాజనం ప్రదాస్యామి సర్వలోకమహేశ్వర. కర్పూరనీరాజనం సమర్పయామి. తులసీవిల్వపత్రాఢ్యం వేదమంత్రై స్సుమం

* శివాష్టోత్తరశతనామాపలి వ్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము కేదారేశ్వరవ్రతమునందు మూచుకొనునది.

త్రితం, మంత్రపుష్పం మహాదేవ దాస్యామి గిరిజాపతే, మంత్ర
పుష్పం సమర్పయామి. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వసాపభయా
ఽహం, అనుగచ్ఛిష్య మాం దేవ భవసాగరతారక. ప్రద
క్షిణం సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా...ప
రదో భవతు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్

శ్లో. శుక్లాంబర...శాంతయే ఆచమ్య. శుభే...ఏవంగుణ
విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌమమ సమస్తసాపక్షయా
ర్థం ధర్తా...పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ
శివదేవతాముద్దిశ్య సాంబశివదేవతాప్రీత్యర్థం శ్రీసాంబశివపోడ
శోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగకలశపూజాం గణాధిపతి
పూజాం చ కృత్వా అథ స్రాద్ధశే గోమయేనానులిప్య రంగవ
ల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కణేషు పీఠం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్ట
దళపద్మం లిఖిత్వా, తతః నూతనవస్త్రమూచ్చాద్య, పంచప్రస్థ
తండులాక్ = (అయిదుకుంచముల బియ్యము). నిక్షిప్య తత్ర
అష్టదళం పద్మం విలిఖ్య, తత్ర తామ్రకలశం నిధాయ, పున
స్సంకల్ప్య, ఏవంగుణ...శుభతిథౌ శ్రీసాంబశివదేవతా...
ప్రీత్యర్థం త్రికార్తివ్రతోద్వాసనాంగ ప్రతిమాశోధనాధికం
కరిష్యే. దధిసర్పిర్చధుక్షీరైః శర్కరేధ ఫలైః సహ, ప్రతౌ
శనం ప్రకుర్వీత ప్రతిమాం శోధయేత్తతః. పంచామృతమం
త్రైః ఆపోహిష్ఠేతి మంత్రేణ చ ప్రతిమాం శోధయేత్. అథ
పీఠపూజాం కరిష్యే. స్రాద్ధ్వరే ద్వారశ్రియై నమః, థాత్రే
నమః, విథాత్రే నమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః,
దుర్గాయై నమః, గణపతయే నమః, తేత్రపాలకాయ నమః,
తన్నధ్యే వాస్తుపురుషాయ నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై

నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, శ్రియై నమః, తదు
 పరి పృథివ్యై నమః. తన్నధ్యే ద్వాదశకళాత్తనే చంద్రమండ
 లాధిపతయే దుద్రాయ నమః, సత్త్వాయ నమః, రజసే నమః,
 తమసే నమః, ఆత్మనే నమః, పరమాత్మనే నమః, సర్వాధార
 పీతశక్తిభ్యో నమః అదైవం గంధాక్షతపత్రపుష్పధూపదీప
 నై వేద్యతాంబూలైరభ్యర్చ్య ఆద్యాగణపతిమూవాహయేత్.
 తతః ప్రతిమూవాహయేత్. తత్రమంత్రః, ఆగచ్ఛానంతదేవే
 శ ప్రార్థయే త్వాం జగత్పతే, ఇమాం మయా కృతాం పూజాం
 గృహీణ సురసత్తమ. నమస్తే అస్తు భగవత్ విశ్వేశ్వరాయ
 మహాదేవాయ త్ర్యంబకాయ త్రిపురాంతకాయ ... శ్రీమన్నహా
 దేవాయ నమః. శ్రీఉమామహేశ్వరం సాంగం సవాహనం
 ప్రమథగణసమేతం మధ్యే ఉమామహేశ్వరమూవాహయామి.
 స్థాపయామి. పూజయామి. శ్లో. బ్రహ్మణం రక్తగౌరాంగం చ
 తుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికాభీతివరపాణిం విచిం
 తయే మంత్రః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభన్. బ్రహ్మణం సాం
 గం...ఆవాహయామి, స్థాపయామి, పూజయామి. మహావిష్ణుం
 శంఖపద్మ సుదర్శనగదాధరం, థాయేహం నీలగౌరాంగ
 పద్మస్థకమలాపతిమ్. విష్ణోరరాటమసి విష్ణోః పృష్ఠమసి విష్ణోస్త్యం
 స్థిష్ఠో విష్ణోస్సూరసి విష్ణోర్ధ్వమసి వైష్ణవమపి విష్ణవే త్వా
 శ్రితిశివస్యోత్తరభాగే విష్ణుం సాంగం...మి. కరద్వయేనకమతే
 ధారయంతీం స్వలీలయా, హారమాపురసంయుక్తాం లక్ష్మీం
 దేవిం నమామ్యహమ్. మంత్రః. స క్తుమివ...వాచి. లక్ష్మీంసాం
 గాం...యామి. తతః ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానావాహయేత్.
 ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం ప్రభుం, పూర్వదిక్పా

లకం దేవంసర్వదేవనమస్మృతమ్. ఇంద్రంవో... కేవలః. ఇంద్రం
సాంగం...యామి. వైశ్వానరంమేషవాహంస్వధాన్వాహంసమ
న్వితం, ఆవాహయామిదేవేశంతీప్రతేజోవిభాసితమ్. మంత్రః.
అగ్నిం దూతం...సుక్రతుమ్. అగ్నిం సాంగం...యామి. దండ
పాణిం యమందేవం మహిషోత్తమవాహనం, యమునాభ్రాత
రంప్రీత్యామమూవాహయామ్యహమ్ మంత్రః. సుమాయ
సోమగ్ం...కృతః యమం సాంగం...యామి. రక్షోధిశసమా
రూఢం వైర్పతిం ఖడ్గపాణినం, ధూమ్రఃస్థం మహాకాయం
భీమమూవాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యత్రేదేవీ...ప్రముక్తః.
నిర్పతిం సాంగం...మి. ప్రాచేతసం ప్రభానాథం మకరారో
హణోత్సుకం, పాశహస్తం విచిత్రాంగం వరుణం పూజయా
మ్యహమ్ మంత్రః. ఇమంమే...చకే వరుణం సాంగం...యా
మి. వాయుం ప్రాణం మహావేగం సర్వలోకసుఖావహం,
కృష్ణసాతసమారూఢం వాయుమూవాహయామ్యహం, మం
త్రః ఆనోనియుద్భిః...సదానః. వాయుం సాంగం...యామి.
కుబేరం గుహ్యకాధీశం నిధినామిశ్వరం ప్రభుం, అశ్వారూ
ఢం శూలిసఖం దేవమూవాహయామ్యహమ్. మంత్రః. సోమో
ధేయగ్ం...దస్తే కుబేరం సాంగం...యామి, ప్రమథానాం
గజైర్యుక్తం పార్వతీహృదయప్రియం, వృషవాహసమా
రూఢమిశమావాహయామ్యహమ్ మంత్ర తమిశానం జగ
తః...స్వస్తయే, ఈశానం సాంగం...మి ఇతి లోకపాలానా
వాహ్య. తతః కాన్యపాత్రే త్రికార్తిపారాధనం కుర్యాత్.

త్రికార్తిప్రతకథా.

ఋషయః—శ్లో. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ

పారగ, వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వద ప్రభో.
 సూతః వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం తు వదామి హః,
 శృణుధ్వమృషయస్సర్వే ఏకాగ్రమనరా శుభమ్ త్రికార్తిదీప
 దానేన సర్వాన్కామానవాప్నుయాత్, దీపేన నాశనం యాతి
 పాపం దీపాత్పరం నహి. దీపం తు జ్ఞానదం నృణాం దీపం
 సర్వసుఖావహం, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన దీపదానం ప్రశస్య
 తే. ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం మునిపుంగవాః, పురా
 కైలాసశిఖరే దివ్యసింహాసనే శుభే, ఉపవిశ్యోమయా సార్థం
 శంకరశూలపాణిధృత్. గౌరీం ప్రతి సమాచక్షే త్రికార్తి
 వ్రతముత్తమం, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి త్రికార్తివ్రతముత్త
 మమ్. కార్తికాం కృత్తికాయోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే,
 పౌర్ణమాస్యాం శుచిద్బాత్వా రాత్రౌ మాం స్మరతీ శుచిః.
 షష్ఠ్యంతరశతత్రీణి వర్తినుద్దిశ్య మాం ప్రియే, గోఘృతేన
 సమంసిక్తా దీపదానం కరోతియా లేన సా మమ సాయుజ్యం
 లభతే నాత్ర సంశయః, ఏతత్సర్వం విశాలాక్షీ శ్రుత్వా పప్రచ్ఛ
 చేశ్వరమ్. స్వామిన్ కథయ దేవేశ వ్రతనూహత్వ ముత్త
 మం, కదా కార్యం మహాదేవ కిం దానం కన్య పూజనం, కిం
 ఫలం వద తత్త్వజ్ఞ విస్తార్య మయి వత్సల. ఈశ్వరఉవాచ—
 శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి వ్రతస్య క్రమముత్తమం, మూఢాది
 దోషరహితే కార్తికే మాసి సువ్రతే. పూర్ణిమా కృత్తికా
 యోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే, తస్మిన్దినే వాసన్తిస్త్రిన్వా గణే
 శం పూర్వమర్చయేత్. గోఘృతేన శతత్రీణి షష్ఠ్యంతరం చ
 వర్తయః, సమ్యక్సిక్తాః ప్రయత్నేన దేవస్య పురతో ముదా.
 మాం వా విష్ణుం హృది ధ్యాత్వా ప్రజ్వాల్యాతిప్రయత్నతః,

కల్పిత్వేన ప్రకారేణ షోడశైరుపచారకైః. చిల్వాద్యైర్నల్లి
కాద్యైశ్చ పూజయేన్నామనన్యథీః, ఏవముక్తప్రకారేణకార్యం
సమ్యక్ త్రివత్సరమ్. అదౌమధ్యే తథాచాస్తే వ్రతస్యోద్వా
పనం చరేత్, ఉద్వాపనవిధిం వక్ష్యే సుభగే శృణు పార్వతి.
శుభే మాసే పూర్ణదినే శుచిర్బాత్వా సమాహితః, గోమయేన
సమాలిప్య వేదీం పరమశోభనామ్. రంగవల్లిం ప్రకుర్వీత తోర
ణాద్యైరలంకృతాం, అఖండవస్త్రమాచ్ఛాద్య తండులా
పూరయేత్తతః సువర్ణప్రతిమాం కృత్వా పూజయిత్వా యథా
విధి, రాజతం దీపపాత్రంచ సువర్ణేన చ వర్తినా సంయుతం
కాంస్యపాత్రం చ స్థాపయిత్వాఽగ్రతో మమ, అశీతిపలమా
లేణ గోఘృతేన ప్రపూర్య చ. స్వర్ణవర్తిసమాయుక్తం దీపం
ప్రజ్వాల్య యత్నతః, తాంబూలదక్షిణాయుక్త మాచార్యా
య ప్రదాపయేత్. యథావిభవసారేణ బ్రహ్మణా భోజ
యేత్తతః, ఏతత్సమస్తం విస్తార్య తే మయోక్తం పరాననే.
కురు భద్రే వ్రతమిదం మమప్రీతికరం శుభం, ఈశ్వరస్య వచ
శ్శృత్వా తదా చక్రేవ్రతం సతి. దేవాశ్చ మునయః సర్వే
కృత్వా ప్రీతిసమన్వితాః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం నారదేన
పురా శ్రుతమ్. వ్రతంకార్యం భోమునయః శివోక్తం హి పురా
ద్విజాః, య ఇదం శృణుయాద్భక్త్యా శ్రావయేద్వా సమాహి
తః శివలోకమవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే, ఇదం రహ
స్యం పాపఘ్నం వేదవ్యాసో మునీనామప్రతి. ఉపదేశం యదా
కుర్యాత్తదాది భువి నిస్తృతమ్. ఇతి శ్రీ నృసింహపురాణే శివ
గౌరీసంవాదే త్రికార్తివ్రతకల్పకథా సంపూర్ణా.

త్రికార్తివ్రతకథ.

ఋషులందఱు సూతపౌరాణికుంజూచి, ఓ మునీంద్రా, నీవు వేదవేదాంగములనెల్ల నెఱిగినవాడవు. మాకు వ్రతములలో నొకయుత్తమమైనవ్రతంబు చెప్పుమని యడుగఁగా, నా మునిపుంగవుఁడు ఓ మునీంద్రులారా! మీరు సావధానులరై వినుండు. నేను త్తమవ్రతంబొక్కటి వినిపించెదను. త్రికార్తిదీపదానము సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి, కోరినకోర్కుల నొసఁగునది. మానవులకు జ్ఞానమునొసఁగునది. కావున నన్నివ్రతములలో త్రికార్తిదీపదానవ్రతము మిగులశ్రేష్ఠమని నాకుఁ దోచెడిది. ఓ మునీంద్రులారా! దీనింగూర్చి యొక్కయితిహాసంబు చెప్పెద వినుండు. తొల్లి యొక్కప్పుడు పరమేశ్వరుఁడు పార్వతీదేవితోఁగూడఁ గూర్చుండియుండఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతికి త్రికార్తివ్రతము నుపదేశించెను. అదెట్లనిన, ఓదేవీ, కార్తికమాసమున కృత్తికానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమనాఁడుగాని స్వాతీనక్షత్రముతోఁగూడిన మఱియొక్కదినమునఁగాని, స్నానమాచరించి, పరిశుద్ధుడై, మున్నూటలువదివత్తులు చేసికొని, నాప్రీతికై యాపునేతితో నావత్తులను వెలిగించి యేయతివ దీపదానంబు చేయుచున్నదో, యా యతివ నా సాయుజ్యము నొందుచున్నది. అని పరమేశ్వరుఁడు చెప్పినమాటలువిని, “యా వ్రతమహిమంబు నాకెఱిగింపుము. ఓ మహాదేవా! ఆవ్రతంబు నెప్పు డాచరింపవలయును? ఏమిదానముచేయవలెను? ఎవ్వరిని పూజింపవలయును? ఏమిఫలము? విస్తరించి చెప్పు” మని యడిగెను. అంతట నీశ్వరుఁడు పార్వతితో నిట్లనె. “దేవీ మూఢము మొదలగు దోషంబులులేని, కార్తికమాసమున

కృత్తికానక్షత్రముతోవచ్చిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్రము క్తమగు మఱొక్కదినమునఁగాని, మొదట గణపతిపూజ నేసి, తర్వాత మున్నూటలువది వత్తులు గోఘృతముతోఁ దడిపి, దేవునిముందట నునిచి, నన్ను గాని, విష్ణువునుగాని మనంబున ధ్యానించుచు, వత్తులను వెలిగించి, నన్నందు నావాహనము చేసి, కల్పోక్తప్రకారమున షోడశోపచారపూజలం గావింప వలయును. ఓదేవీ దీనికి ఉద్యాపనవిధి యెట్లునన, ఈవ్రతంబును మూడువత్సరములు చేయవలయును. మొదటఁగాని, నడుమ గాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనము చేయవచ్చును. శుభ మాసంబున పూర్ణతిథినాడు పరిశుద్ధుడై, వేదికను గోమఘృతముతో నలికి, తోరణాదులతో నలంకరించి, క్రొత్తవస్త్రము వేసి, దానిపై బియ్యముపోసి, దానిమీఁద బంగారు ప్రతిమ నునిచి, కల్పోక్తప్రకారము పూజించి, వెండి ప్రసాదె యందు బంగారు వత్తివేసి, కంచుపాత్రము నునిచి దానియందెనుబదిపలముల నేతనిబోసి, దీపము వెలిగించి, పూజయొనర్చి, వస్త్రప్రతిమా యజ్ఞోపవీత తాంబూలముతోఁగూడ నాపఁజైరమును ఆచార్యునికి దానంబునేయవలయును. తర్వాత వారి వారి శక్తికొలదిని బ్రాహ్మణసంతర్పణము గావింపవలయును. ఓదేవీ యీవ్రతవిధానంబును నీకు విస్తరించి చెప్పితిని. నీ వీ వ్రతంబునుజేసి, నాకుఁ బ్రీతిగలిగింపుమని చెప్పెను. పార్వతియు శంకరునిమాటలు విని, యీత్రికార్తివ్రతంబు నాచరించెను. తర్వాత సకలదేవతలును, సకలమునీంద్రులు నాచరించిరి. ఈ వ్రతమహిమను నారదునివలన నేను వింటిని. ఓ మునీంద్రులారా, మీరీవ్రతంబు నాచరింపవలయును. ఈ వ్రతమహి

మంబు విన్నవారును, చదివినవారును శివలోకమునొంది, శివుని తోఁగూడి యానందము ననుభవించుచుందురు. సకల పాపంబులను బోఁగొట్టెడి పరమరహస్యమైన యీవ్రతంబును వేద వ్యాసమునీంద్రుఁడు సకలమునులకు నుపదేశించిన తర్వాత భూలోకంబునఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందినది. అని సూతుఁడు మునిపుంగవులకుఁ జెప్పఁగా, విని వారందఱు పరమానందభరితులైరి.

ఇది శ్రీనృసింహపురాణమున శివగౌరీసంవాదమున
త్రికార్తివ్రతకల్పము సంపూర్ణము.

చిత్రగుప్తవ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...వసంగుణవిశేషణ విశిష్టాయామస్యాం
శుభతిథౌ చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతా ఉద్దిశ్య
చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాప్రీత్యర్థం స్కాంద
పురాణోక్తకల్పప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది
షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశారాధనం
కరిష్యే. కలశపూజాం గణాధిపతిపూజాం చిత్రగుప్తయమసూ
ర్యనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ వీతపూజాం
కృత్వా. అథధ్యానమ్. ధ్యాయామి దేవం దేవేశం శర్వణాగత
వత్సలం, సర్వకామప్రదం దేవం సర్వసంపత్ప్రదం ముదా.
చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాభోజనముః ధ్యాయా
మి. ఆవాహాయామి విశ్వేశం జగత్సాక్షిణమవ్యయం, సర్వ
పాపహరం దేవం కరుణాపూర్ణమానసమ్. చిత్రగుప్త...యణ

దేవతాభ్యోనమః ఆవాహనం సమర్పయామి. ఆసనం పరమం
 దివ్యం నవరత్నసమన్వితమ్. సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా
 ప్రాలంబశోభితమ్. చిత్ర...భ్యోనమః ఆసనమ్. గంగాదిసర్వ
 తీర్థేభ్య ఆనీలైర్నిర్మలైర్జలైః, పాద్యం గృహాణ దేవేశ సంస్కృభీ
 ప్తఫలప్రద. చిత్రగుప్త...నమఃపాద్యం గంగాజలసమాసీతం
 దివ్యగంధైఃసువాసితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భగవాన్ సర్వపాపవ్య
 పోహకృత్. చిత్రగు...భ్యోనమః అర్ఘ్యం సమ. ఆచమ్యతాం
 మయా దత్తం కృష్ణాగోదావరీజలం, గృహీష్వానమనం దేవ
 సర్వపాపనికృంతన. చిత్రగుప్త...నమః. ఆచమనీయమ్. శర్క
 రాదధిసంయుక్తం మధుపర్కమిదం ప్రభో, అహం దాస్యామి
 దేవేశ గృహాణ సురసత్తమ. చిత్ర...నమః మధుపర్కమ్
 స్నానం పంచామృతై ర్దివ్యైర్దంఢాఙ్గైః సతీలోద్భవైః, నారికే
 లోదకై రితురసైః కురుదయానిధే. చిత్ర...నమః పంచామృత
 స్నానమ్. గంగాగోదావరీ కృష్ణాయమునానర్తదాబ్ధ్యైః, కేవరీ
 సింధుజైశ్చైవ స్నానం కురు మహామతే. చిత్ర...నమః శుద్ధో
 దకస్నానమ్. స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 వస్త్రయుగ్లం సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభ్రం, దదామి
 దేవదేవేశ భక్త్యహం ప్రతిగృహ్యతామ్ చిత్ర...నమః వస్త్ర
 యుగ్లమ్. సర్వయజ్ఞోపవీతాని నానారత్నమయూని చ, ఉపవీ
 తాని ధాస్యామి గృహ్యతాం త్రిదివేశ్వర. చిత్ర...నమః య
 జ్ఞోపవీతమ్ గంధం కర్పూరసంయుక్తం కుంకుమాగరుసంయు
 తం, విలేపనం మయా దత్తం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 చిత్ర...నమః శ్రీగంధం సమ. రక్తాక్షతాన్ ప్రదాస్యామి
 యమ! సూర్య! నమోఽస్తు తే, శ్వేతవర్ణాంచిత్రగుప్తదాస్యా

మి తవ చాక్షతాన్. చిత్ర...నమః అక్షతాన్. మల్లి కామాలతీ
పుష్పైశ్చంపకైర్వకులైః శుభ్రైః, సర్వపాపక్షయార్థాయ
యుష్మత్పుజాం కరోమ్యహమ్. చిత్రగుప్తయమ...తాభ్యో
నమః పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

చిత్రగుప్త ధర్మరాజ సూర్యేభ్యో నమః పాదౌ పూజ
యామి. యమ సర్వవందిత దివాక రేభ్యో నమః గుల్ఫౌ. మృ
త్యు పాపపుణ్య విభజన ప్రభాక రేభ్యోనమః జంఘే. అంతకతే
జోమయ భాస్కరేభ్యో నమః జానునీ. వైవస్వత నిర్మలయాప
జగన్నాథేభ్యో నమః ఊరూ. కాల శ్వేతాంబర మిత్రేభ్యో
నమః కటిం సర్వభూతక్షయ సర్వశాస్త్రవిశారదాదిత్యేభ్యో
నమః నాభిమ్. ఔదుంబర విశాలవక్షో ద్యుమణిభ్యోనమః వక్ష
స్థలమ్. రజనీచ రాజానుబాహు సుతీక్ష్ణేభ్యో నమః బాహూన్.
రక్తకంఠ సుగ్రీవ త్రైలోక్యనాథేభ్యో నమః కంఠమ్. శ్మశాన
నిలయ తేజోమయ తిమిరాపహారేభ్యో నమః ముఖమ్. క్రూర
చక్షుః పుణ్యచూర్ణ దివ్యచతుర్భ్యో నమః నేత్రే. కపాలధారి
కిరీటధారి భానుభ్యోనమః శిరః. యమయమపుర్యధిష్ఠానసూర్య
నారాయణేభ్యో నమః సర్వాణ్యంగాని.

చిత్రగుప్తపూజా.

చిత్రాయ నమః

చిత్రగుప్తాయ

యమభటాయ

మృత్యురూపిణే

కృష్ణాంగాయ

వికృతవదనాయ నమః

క్రోధనాయ

క్రోధరూపాయ

భయంకరాయ

యమపూజా.

యమాయ

యమధర్మ రాజాయ నమః
 యమునాభ్రాత్రే
 కృతాంతాయ
 కాలాయ
 దండధరాయ
 వైవస్వతాయ
 అంతకాయ
 శమనాయ
 ధర్మ రాజాయ

సూర్యపూజా.

సూర్యాయ
 ఆదిత్యాయ
 అర్కాయ
 దివాకరాయ
 ప్రభాకరాయ
 విభాకరాయ
 భాస్కరాయ
 భాస్వతే
 భానవే
 వివస్వతే
 హరిదశ్వాయ
 మూర్తాండాయ
 గభస్తినే
 ఖిగాయ

అరవిందాక్షాయ నమః
 పిత్రే
 ప్రపితామహాయ
 స్వర్ణద్వారాయ
 ప్రజాద్వారాయ
 మోక్షద్వారాయ
 త్రివిష్టపాయ
 దేవకర్త్రే
 ప్రశాన్తాత్మనే
 విశ్వాత్మనే
 విశ్వతోముఖాయ
 చరాచరాత్మనే
 సూక్ష్మాత్మనే
 మైత్రేయాయ
 కరుణాయ
 శ్రీసూర్యనారాయణాయ
 పూష్టే
 హిరణ్యగర్భాయ
 మరీచయే
 సవిత్రే
 ఓం సూర్యాయ
 అర్యష్టే
 భగాయ
 వివస్వతే

దీప్తాంశవే నమః
శుచయే

త్వష్ట్రే
పూణ్యే

అర్కాయ

సవిత్రే

రవయే

గభస్త్రినే

అజాయ

కాలాయ

మృత్యువే

ధాత్రే

ప్రభాకరాయ

పృథివ్యై

అదోభ్యై

తేజసే

వాయువే

ఖగాయ

పరాయణాయ

సోమాయ

బృహస్పతయే

శుక్రాయ

బుధమయాయ

అంగారకాయ

ఇంద్రాయ నమః

కామాయై

ముహూర్తాయ

పత్యాయ

మాసాయ

ఋతవే

సంవత్సరాయ

అశ్వత్థాయ

శౌరయే

శనైశ్చరాయ

బ్రహ్మణే

విష్ణవే

రుద్రాయ

స్కంధాయ

వైశ్రవణాయ

యమాయ

వైద్యుతాయ

జతరాయ

అగ్నయే

వింధనాయ

తేజసాంపతయే

ధర్మధ్వజాయ

వేదకర్త్రే

వేదాంగాయ

వేదవాహనాయ నమః

కృతాయ

త్రేతాయ

ద్వాపరాయ

కలయే

సర్వామరాశ్రయాయ

కాలాయ

కామదాయ

సర్వతోముఖాయ

జయాయ

విశాలాయ

వరదాయ

శీఘ్రాయ

ప్రాణధారణాయ

కాలచక్రాయ

విభావసవే

పురుషాయ

శాశ్వతాయ

యోగినే

వ్యక్తవ్యక్తాయ

సచాతనాయ నమః

లోకాధ్యక్షాయ

సురాధ్యక్షాయ

విశ్వకర్తృణే

తమోసుదే

వరుణాయ

సాగరాంశవే

జీమూతాయ

అవిఘ్నే

భూతాశ్రయాయ

భూతపతయే

సర్వభూతనిషేవితాయ

ద్యుమణయే

సువర్ణాయ

భూతాదయే

ధన్వంతరయే

ధూమకేతవే

ఆదిదేవాయ

ఆదితేః సుతాయ

ద్వాదశాత్మనే

అథ శివసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.

వనస్పతిరనైర్దివ్యైర్నానాగందైః స్వసంయుతః, ఆఘ్రి
యః సర్వదేవానాం ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూప
మాఘ్రపయామి. సాజ్యం...తిమిరాపహమ్. దీపం దర్శయా

మి. నైవేద్యం షడ్రసోపేతం మాషాపూపసమన్వితం, కదలీ
నారికేళైశ్చ ఫలై రిక్షుసముద్భవైః. మహానైవేద్యం. తాం
బూలం చూర్ణసంయుక్తం పూగీఫలసమన్వితం, దాస్యామి
దేవప్రీత్యర్థం సర్వకామ్యార్థసిద్ధయే. చిత్ర...తాభ్యో నమః
తాంబూలం. ధర్మరాజ నమస్తేస్తు చిత్రగుప్తాయ తే నమః,
ధర్మమార్గ ప్రబోధార్థం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజ
నమ్. చంద్రైర్జ్వాజపున్నానైః కేతకీకరవీరకైః, కమలైః కుము
దైః శుష్మైః ప్రీత్యర్థం పూజయామ్యహమ్. సువర్ణపుష్పం
సమర్పయామి. యానికానిచపాపాని...తస్మాత్కారణ్యభావేన
రక్షరక్ష దివాకర. చిత్ర...తాభ్యో నమః ఆత్మప్రదక్షిణనమ
స్కారాన్. యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యువే చాస్తకాయ
చ, వైష్ణవతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయ చ. య
మాయ నమః పునరర్ఘ్యం. ఇథంశ్రీణి. ఔదంబరాయ దధ్నా
య నీలాయ పరమేష్ఠినే, వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగు
ప్తాయ వై నమః. చిత్రగుప్తాయ నమః పునరర్ఘ్యం ఏవం
శ్రీణి. దివాకర నమస్తుభ్యం తాపం నాశయ భాస్కర, శ్ర
యీషయ త్వం విశ్వాత్మక గృహాణార్ఘ్యం నమోస్తు తే
శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.

యస్యస్మృత్యాచ...వరదో భవతు. తత్సర్వం శ్రీకృష్ణా
ర్పణమస్తు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ గోదానం.

గోదానదశదానాదివిషయే పూర్వం లక్షవర్తివ్రతే
ఉక్తప్రకారేణ ప్రక్రియా కర్తవ్యా. గ్రంథవిస్తరభీతే రత్ర
పునర్నా లేఖ.

ఉద్యాపనవిధిః.

శుక్లాంబర...తయే. ఆచమ్య. శుభే...వవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయా మస్యాం శుభతిథౌ...గోత్రాయాః... నామ్నాః మమ కల్పోక్త సంపూర్ణ సకలఫలావాప్త్యర్థం యమకింకరభయ నివృత్త్యర్థం చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారాయణదేవతాముద్దిశ్య, చిత్ర...ప్రీత్యర్థం, చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాఖ్యం కర్తృ కరిష్యమాణః తదంగత్యేన తదాదౌ ఏభిర్వహః జనైస్సహ స్వస్తిపుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాంకరిష్యే (ఇతిసంకల్ప్య) గణాధిపతిపూజాం కృత్వా. పుణ్యాహం కృత్వా. తతః ప్రాగ్దేశే గోమయేన అనులిప్య. రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణే ఘృషీతం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్టదశపద్దం ఓఖిత్వా, త్ర్యంశక ధాన్యపూరితకంఢోలం నిధాయ, తదుపరినూతనవస్త్రమాచ్ఛాద్య, తతః పంచప్రస్థపరిమిత తండులా నిక్షిప్య, చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణాఖ్య స్వర్ణప్రతిమాం నిధాయ చిత్రగుప్తప్రతిమాసమీపే రజతతాళపత్రే హేమనారసం చ నిధాయ, తత్ర తామ్రనిర్మిత పంచకలశాన్నిక్షిప్య తదుపరి నూతనవస్త్రాణి నిధాయపునస్సంకల్ప్య, వవంగుణ...తిథౌచిత్రగుప్త...వతాముద్దిశ్యచిత్రగుప్త...వతాప్రీత్యర్థం చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాలగప్రతిమాశోధనం కరిష్యే. పంచామృతైః శుద్ధోదకేన తత్తన్తం త్రోచ్చారణపూర్వకం ప్రక్షాల్య. ఆదౌ గణపతిమూవాహ్య. ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం, భక్తాభీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయేత్తం విఘ్ననాయకమ్. మంత్రః. గణానంతా...సాదనమ్. గణపతిమూవాహాయామి...యామి. తతః

ప్రతిమావాహనమ్. చిత్రగుప్తం మహాప్రాజ్ఞం వేదధారిణమ్
 వ్యయం. రక్తచక్రాంబరధరం సర్వపాపహరం విభుమ్ మంత్రః.
 సచిత్రచిత్రం చిత్రయస్తమస్తే చిత్రః క్షత్త్రం చిత్రతమం వ
 యోధామ్...దువస్వ చిత్రగుప్తమావాహయామి...యామి
 దండపాణిం యమం దేవం మహిషోత్తరువాహనం, య
 మునాభ్రాతం ప్రీత్యామమమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః.
 యమాయసోమగ్ం...అలంకృతః. యమమావాహయామి...
 యామి. సంజ్ఞాచాయాసమాయుక్తం భాస్కరం విశ్వరూ
 పిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జగత్సాక్షిణ మీ
 శ్వరమ్. ఆకృష్టేవరజసా...వివశ్యక్. సంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత
 శ్రీ సూర్యనారాయణ మావాహయామి. స్థాపయామి పూజ
 యామి. తత ఇంద్రద్యృష్టిదిక్పాలకానావాహయేత్. తత్ప్రీతా
 రశ్చ లక్షవర్తివ్రతే త్రికార్తివ్రతే చ ద్రష్టవ్యః. తతః బ్రహ్మది
 పంచపాలకానావాహయేత్, బ్రహ్మణం రక్తగౌరాంగం
 చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికా భీతివర
 పాణిం విచిన్తయే. మంత్రః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభక్. బ్రహ్మ
 ణంసాంగం...మిశ్లో. ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం
 ప్రభుం, పూర్వదిక్పాలకం శక్రంసర్వదేవనమస్కృతం, మంత్రః
 యత ఇంద్రభయామహే తతో నో అభయం కృధి మఘవక్
 చర్దిత ఉతన్న ఉతవిద్విషో విమృథో జహి, స్వస్తిదా విశ
 స్తుతిర్వృతహా విమృథో వశీ, వృషేంద్రః, పుర ఏతునః స్వస్తి
 దా అభయంకరః. ఇంద్రంసాంగం...యామి. శ్లో. యమఃసంయ
 మనీనాథః...దక్షిణస్యాం దిశి స్థితః. మంత్రః. యమాయసోమ
 గ్ం...అలంకృతమ్. యమంలొకపాలం...యామి. శ్లో. పురీ

శ్రద్ధావతీయస్య... మేశ్వరః మస్త్రః ఇమం మేవరుణ...చకే. వ
రుణం లోకపాలం...యామి. జ్ఞో. గ్రహదీప్తా దీప్తిమన్తాలోకస్థి
త్సప్తకారకౌ, ప్రత్యక్షఫలదౌ లోకే ధ్యాయే సోమం నిశాక
రమ్. మస్త్రః. సోమో ధేనుగ్ంసోమో...దస్తే. శశినమావాహ
యామి, ఇత్యుద్యాపనవిధిః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాష్టాదశారిణి, తత్రస్థితా
మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మసత్తమాః. ఆగతం తు మహా
త్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛుర్జనయః సర్వే పూ
జయిత్వా యథావిధి. ఋషయః. సూతపుత్ర మహాభాగ సర్వ
లోకోపకారకం, వ్రతమాచక్ష్యయద్యస్తిసర్వాభీష్టఫలప్రదమ్.
సూతః. శృణ్వన్తు మునయః సర్వే వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
చిత్రగుప్తవ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనమ్. స్వాసంపత్కరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, చైత్రమాసే తు కర్తవ్యం
చిత్రగుప్తప్రపూజనమ్. చిత్రగుప్త మహాప్రాజ్ఞో యమసన్నిధి
గస్సదా, జనానాం పుణ్యపాపాని లిఖిత్వా పత్రసంపుటే. తాని
పాపాని సర్వాణి శ్రావయత్యనిశం ముదా, తస్మాత్సర్వప్రయ
త్నేన చిత్రగుప్తవ్రతం చరేత్. ఏకదా షణ్ముఖో భూత్వా బ
ద్ధాంజలిపుటస్తతః, కైలాసశిఖరే రమ్యే రత్నసింహాసనే స్థితం,
సోమం పప్రచ్ఛ సంతుష్టః శంకరం లోకశంకరం కేనోపాయే
న లోకానాం యమబాధా న జాయతే, అకించనాశ్చ పాపిష్ఠా
లోభమోహపరాయణాః. తేషా ముద్ధరణార్థాయ వ్రతం బ్రూ
హి త్రిలోచన, మయిచే దస్తీ కరుణా తాత లోకజిఘ్క్షయా.
ఈశ్వరః. శృణు వత్స. ప్రవక్ష్యామి ఇతిహాసం పురాతనం, వైది

శోచే ద్విజః కశ్చిద్ద్విజవర్య ఇతీరితః. బ్రహ్మకర్త పరిత్యాగీ
 పాపకర్తరతః సదా, పరాన్న భోజశో నిత్యం స కణం న దదాతి
 చ. తథాపి ద్విజవర్యస్తు దత్తవానాహుతిత్రయం, చిత్రాయ
 చిత్రగుప్తాయ యమరూపధరాయ చ, ఇత్యుక్త్వాఽసౌ బలిం
 దత్తే ఁల్లీకాకృతివత్సదా, సోమాభవత్తస్య భార్యా సోమా
 నామేతి విశ్రుతా. సా సోమా భర్తృవాక్యం తు న శృణోతి
 కరోతి చ, శ్వశ్రూశ్వశురయోర్నిత్యం గర్భాంతకర్త కరోతి సా.
 న కృతంపుణ్యమల్పంవా తయా దోషాః కృతాః సదా, తథాపి
 సాహచర్యేణ కృతవాః వ్రతముత్తమమ్. చిత్రగుప్తవ్రతంనా
 మతయాస్వాభీష్టదాయకం, ఏవంప్రవర్తితౌ తాతుప్రాపతుః కాల
 మృత్యుతామ్. యమదూతా స్తదాగత్య సీత్యాతు యమమం
 దిరం, యమం నివేదయామాసుః పాపకర్తరతావితీ. యమ
 ఉవాచ ఆహూయ చిత్రగుప్తం తు యమోఽప్యాహ షడా
 నన, చిత్రగుప్త మహాప్రాజ్ఞ జన్మకర్తవిలేఖక, ఆభ్యాం చ
 యత్కృతిం కర్త పుణ్యపాపసముద్భవమ్ సమ్యగ్విచార్య య
 త్నేన చిత్రగుప్త విచారయ, తథేత్యుక్త్వా తదా వాక్యం
 పత్రగ్రంథిం విముద్య సః. విన్యస్తాక్షరమార్ద్రేణ పత్రంపత్రం
 విలోక్య చ, స్వస్వోపచారం సంస్కృత్య శిరఃకంపం సముద్వ
 హా. పాదయోస్తు కృతాం తస్య నమస్కుర్వ మ్నవాచ సః,
 సమ్యజ్జయా త్వయా చాత్ర జ్ఞాతవ్యం రవినందన. ప్రతిపత్రం
 విశోధ్యైవ ధృష్టం పత్రం పునః పునః, యత్రకుత్రాపివా
 నాస్తి పుణ్యం సవితృనందన. సర్వధైవ కృతం పాపం సర్వ
 పాపసమన్వీతం, తథాపి సర్వపాపానాం తవ వాక్యప్రమా
 ణతః. పూర్వపుణ్యతయా కింవా కుండలీకరణం కృతం,

న కించిజ్ఞాతవానత్ర తుమస్య పురుషోత్తమః. ఇత్యుక్త్వా
 చిత్రగుప్త స్తు నివేద్య చ పునఃపునః, తూష్ణీమాస్తే చిత్ర
 గుప్తో యమస్య నికటే తతః. యమస్తదా సమాలోచ్య పు
 ణ్యం తస్య విశేషతః, ప్రేషయామాస తౌ దివ్యం వైకుంఠభవ
 సం ప్రతి. అస్య వ్రతస్య మాహాత్మ్యం మయావత్తుం న శక్య
 తే, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన స్వర్గకామో వ్రతం చరేత్. సంతి
 స్త్రీయః పుమాంసో వా చిత్రగుప్తవ్రతం వినా, తాని సర్వా
 ణి కృత్వా తు స్వర్గం గచ్ఛన్తి వా నవా. ఇతి సందేహభూయి
 త్తం మనో మే వృషభధ్వజ, శృణు షణ్ముఖ వత్సోమి ఇతిహాసం
 పురాతనమ్. తేన తే చిత్తసంజాతః సంశయోహి వినశ్యతి.
 కేశవో నామ విప్రేంద్రో వైదికః సర్వశాస్త్రవిత్. తస్య భా
 ర్యా సుశీలా చ పతివ్రతపరాయణా, పతిభక్తిమతీ చైవ పుత్ర
 పౌత్రాదిసంయుతా. సర్వవ్రతాదిచరితా సర్వకర్తుఫలంగతా,
 ఏకస్త్రి దివసే సాఽపి జ్వరితా చ మృతాభవత్. యమా
 జ్ఞయా కింకరాశ్చ ఆగత్య ద్విజమందిరం, స్వకీయాన్ వివిధా
 కారాన్ దర్శయిత్వాతియత్నతః. పాశైస్సుశీలాం బద్ధ్వా
 తు నీత్వా తు యమమందిరం, వైవస్వత మహాప్రాజ్ఞ ధర్మాధర్మ
 విచక్షణ. అస్మాభి రాజ్ఞయానీతా సుశీలా వై తవానఘ స్వ
 ర్గద్వారకవాటాని బంధయిత్వా ప్రయత్నతః. పాపినోయత్ర
 తిష్ఠన్తి గస్తవ్యంతు తయా సహ, యమస్య తాదృశం వాక్యం
 శ్రుత్వా భూమా పపాత సా. కథంచి త్పునరుత్థాయ ఉవాచ
 శమనం ప్రతి, సూర్యపుత్ర మహాతేజా ధర్మమార్గప్రవర్తక.
 సర్వపుణ్యవ్రతచరాం పతివ్రతపరాయణాం, శ్వశ్రుశ్వశుర
 యోర్నిత్యం శుశ్రూషాతత్పురాం చ మామ్. ఇత్థం బాధయి

తుం దేవ నిర్ముఖః కథముత్సహే, బ్రూహి మే కారణం ప్రా
జ్ఞ కృపాఽస్తి యది తే మయి, సుశీలే శృణు వత్సోమి త్వ
యాచోక్తం ధ్రువంతథా. చిత్రగుప్తవ్రతం చైతన్నకృతం తు
త్వయాఽసఘే, తస్మాత్త్వం మత్పురం దూతైరానీతాసి మ
మాజ్ఞయా. సుశీలోవాచ. కింఫలం కింవిధానంచ కస్య దేవస్య
పూజనం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామిప్రబ్రూహే శరణంగతా.
మాఖమానే సిశే పక్షే మకరస్థే దివాకరే, సప్తమాస్తం ప్రాత
రుత్థాయ డస్తథావనపూర్వకమ్. శీతోదకేన సున్నానం కృత్వా
నియమపూర్వకం, ప్రాద్దేశే గోమయం లిప్త్య రంగవల్లీం ప్రక
ల్ప్య చ. చిత్రగుప్తం యమం సూర్యం తత్తన్మంత్రేణ పూజ
యేత్, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః. విత్తానుసా
రతః కుర్యాద్విత్తశాత్యం న కారయేత్, యమస్య చిత్రగుప్త
స్య ద్యుమణేః ప్రతిమాస్తథా. కారయిత్వాతు విధివత్తత్తన్మం
త్రేణ పూజయేత్, “యమాయ చ” “సచిత్రేణ” “ఆకృష్టే
నే” తి దుస్తతః. ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచమనీయ
కం, స్నానం వస్త్రం గంధపుష్పం ధూపం దీపం త్థైవ చ.
నైవేద్యం పక్షసోపేతం తాంబూలం చ సదక్షిణం, నీరా
జనం మస్త్రపుష్పం క్షమార్పణ మతఃపరమ్. ప్రతిసంక్రమణం
చేత్థం పూజయిత్వా యథావిధి, సాక్షతైరుదకై రేవ తత్తన్మ
ంత్రేణ తర్పయేత్. ఏవం ద్వాదశమాసేషు పూజయేచ్ఛ యథా
క్రమం, ఆదా మధ్యేఽథవా చాంతే కుర్యా దుద్యాపనం
వ్రతీ షష్ఠ్యా ముపోష్యవిధివదాదాగణవతిం యజేత్, పుణ్యా
హవాచనం కృత్వా మండపం కారయేత్తతః. పంచప్రస్థప్రమా
ణాంశ్చతండులాంశ్చవినిక్షిపేత్, తస్యోపరి లిఖేత్పద్మమష్టపత్రం

సకర్ణికమ్. తన్నధ్యే పంచకలశాన్ శుభ్రితామ్రమహాంస్తథా,
 తేహముసురి వస్త్రాణి నూతనాని వినిక్షిపేత్. తేషు సంపూజయే
 ద్భక్త్యా బ్రహ్మచీ స్పంచ పాలకాన్, ఇంద్రాదిదిక్షపతింశ్చాసి
 బ్రహ్మణం స్థాపయేత్తతః. దక్షిణే ధర్మరాజస్య చిత్రగుప్తం
 ప్రపూజయేత్, వామభాగే చిత్రభానుం స్థాపయేచ్ఛ యథా
 క్రమం, మధ్యే యమం రక్తవస్త్రం దండినం చ చతుర్భుజం,
 స్థాపయిత్వా తు విధివత్తత్తన్నస్త్రేణ పూజయేత్. రజతం
 తాళవత్త్రం చ సోవర్ణం నారసం తథా, సమీపే చిత్రగుప్తస్య
 నిధాయేషం ప్రపూజయేత్. ఆధకత్రితయం థాస్యం కంఠూలే
 నిక్షిపే ద్వితీ, నూతనం వస్త్రమాచ్ఛాద్య స్థాపయేద్దేవతాత్ర
 యమ్. రాత్రాజాగరణం కుర్వన్ ప్రతియామం ప్రపూజయేత్,
 సప్తమ్యాం ప్రాత రుత్తాయ స్నాత్వా చైన శుచివ్రతః. పూర్వ
 వత్పుజయే ద్భక్త్యా యథావిభవసారతః, వరయిత్వా చ భూ
 దేవాన్ క్షీరాద్వైస్తర్పణం తతః. హోమం చ చరుణా
 జ్యేన కారయేద్విధిపూర్వకం, అష్టోత్తరశతం హుత్వా జయా
 ద్వైర్జ్ఞహుయాత్తతః, పూర్ణాహుతిం తతః కృత్వా హోమ
 శేషం సమాపయేత్, రక్తాక్షతై రక్తపుష్పైః పుసఃపూజాం
 చ కారయేత్, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం సవత్సాం గాం పయ
 స్వినిం, సదక్షిణాంచ దద్యాద్వై బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే.
 దశదానాని కార్యాణి పునర్దానాని షోడశ, ఏవం కలోపిక్త
 విధినా వ్రతం కుర్యాద్విచక్షణః. తతో ద్విజం. సమభ్యర్చ్య
 వస్త్రాలంకారభూషణైః, ధర్మరాజ నమస్తుభ్యం వ్రతనాథ న
 మోస్తుతే. అనేకజన్మదురితం వినాశాయ మహాప్రభో, ఇ
 త్యుక్త్వా ప్రతిమాం దద్యాద్బ్రాహ్మణాయ యమస్య చ. చిత్ర

గుప్త నమస్తుభ్యం భర్తరాజహితంకర, ఆజన్మసంచితం పాపం
సమస్తాన్మమహాప్రభో. ఇత్యుచ్చార్య తతో దద్యాద్భాగ్యవ్రా
ణాయ కుటుంబినే, ఘంటాం పత్రేణ సంయుక్తాం సౌవర్ణప్రతి
మాం తథా. దివాకర నమస్తుభ్య మజ్జానభావంతనాశన, వ్రత
స్య సాక్షిణే తుభ్యం ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. దదామి
త్వాం సమద్విశ్య బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే, తత స్త్రిశతినం
ఖ్యాతా బ్రాహ్మణా వేదపారగా. భక్త్యభోజ్యస్పృతా
ద్యైస్తు సంతృప్తిం కారయేద్వృత్తి, సవస్త్రధాన్యపాత్రం తు
ఆచార్యాయ నివేదయేత్. ఏవం యః కురుతే మర్త్యః కల్పో
క్తవిధినా వ్రతం, స ముక్తః సర్వపాపేభ్యో నరకం నైవ గచ్ఛ
తి. సుశీలే తవ దాస్యామి వరం వాంఛితదాయకం, భువం
సంప్రాప్య విధివద్వృతం కురు యథావిధి. తవ స్వర్గం ప్రదా
స్యామి పతినా సహ సువ్రతే, యమస్య వచనం శ్రుత్వా స్వస్థ
చిత్తాభవత్తదా. భువం గత్వా వ్రతం కృత్వా స్వర్గలోకమ
వాప సా, ఇతీశ్వరవచః శ్రుత్వా కుమారో వ్రతమాచరత్.
వ్రతకోటిసహస్రేషు గుహ్యద్గుహ్యతమం మహత్, తస్మాత్సర్వ
ప్రయత్నేన కురుధ్వం మునిపుంగవాః. య ఇదం శృణుయా
న్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమాహితః, సర్వపాపవినిర్ముక్తః స
యాతి పరమాం గతిమ్. ఇతి శ్రీస్కాండపురాణే శివకుమార
సంవాదే చిత్రగుప్తవ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ.

వైమరణ్యంబున నున్న ఋషులందఱు తమయాశ్ర
మంబున కేటించిన సూతమహామునిని శాస్త్రప్రకారంబునఁ
బూజించి, “ఓమహాత్మా! సకలజనులకు నుపకారంబై యన్ని

శోక్కుల నొసంగునట్టియొక వ్రతమును జెప్పు” మనియడుగఁగా సూతుఁడు మునీంద్రుల కిట్లనియె. ఓమునులారా! వ్రతంబు లలో నెల్ల నుత్తమంబగు చిత్రగుప్తవ్రతం బనునొక్క వ్రతంబు గలదు. ఇది సకలపాపంబులఁ బోగొట్టి సకలసంపదల నొసంగు నది. ముఖ్యముగా స్త్రీలకు సకలసంపదల నొసంగునది. ఈ చిత్రగుప్తవ్రతంబును చైత్రమాసంబునఁ జేయఁదగును. చిత్ర గుప్తుఁడు గొప్ప తెలివికాఁడు. ఇతఁడు యముని సహిషమున నెల్లపు డుండి జనులయొక్క పుణ్యపాపములను తాటాకుపుస్త కమున వ్రాసి, యాపాపపుణ్యములను యమునకు వినిపించు చుం డును. కావున నతనిదయను సంపాదించుటకై చిత్రగుప్తవ్ర తంబు నేయవలయును. దీనింగూర్చి యొక్క యితిహాసంబు చెప్పెద. ఒకప్పుడు కుమారస్వామి వినయనమ్ముడై చతులు జోడించి, కైలాసశిఖరంబున రత్నసింహాసనమునఁ గూర్చుండి యున్న శంకరుంగూర్చి “ఓతండ్రీ! మానవలోకంబున జనులు కామక్రోధాదిదుర్గుణములచే బీడితులై దారిద్ర్యదుఃఖముచే బాపకృత్యంబులనొనరించుచుందురు. వీరి కెట్లుయమబాధగలుగ కుండునో, యట్టివ్రతంబు నొక్కదానిని లోకానుగ్రహమునిమి త్తము తెలియఁజేయు” మని యడుగఁగా, మహాదేవుఁడు తన పుత్రునితో నిట్లనియె. వత్సా! పురాతనంబైన యొక్కయితి హాసంబు వివరించెద నాలకింపుము. ద్విజవర్కుడను నొక్క బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఆతఁడు స్నానసంధ్యాదికృత్యములను వదలి, యన్ని శాస్త్రములను వదలి, వేదములను, బ్రాహ్మణు లను నిందించుచు, పాపకృత్యముల నొనరించుచుండువాఁడు. పొరుగిండ్లఁ గూడు దినువాఁడు. తా నొక్కకాసైన నొక్కని

కియ్యఁడు. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుఁడు భోజనమునకుముందు
 'చిత్రాయ' 'చిత్రగుప్తాయ' 'యమరూపధరాయ' అని చెప్పించు.
 చిత్రగుప్తునికి మూఁడుబలులు వేయువాఁడు. ఆతనిభార్య సోమ.
 అదియుఁ గడుఁజెడ్డది. అది పెనిమిటిమాట వినదు. చెప్పినపని
 చేయదు. అత్తమామలను బ్రతిదినము తిట్టిపోయుచుండును.
 అది యిండుకపుణ్యమయిన నొకప్పుడైనను చేయలేదు గాని,
 అది యెల్లప్పు డెన్నియో పాపంబులు సేసినదియే. అయినను,
 ఆ బ్రాహ్మణుఁడు తనభార్యను దగ్గఱచుంచుకొని యావ్రతంబు
 సేసినవాఁడు గావున దానికిని ఆ ఫలంబు గలిగెను. వా రిట్లు
 కొంతకాలము భూలోకంబుననుండి కాలగతినొందిరి. అంత
 యమదూతలు వచ్చి వారిం దోడ్కొనిపోయి, "యయ్యా! వీ
 రెప్పుడు పాపాత్ములు. ఒకప్పుడయినను పుణ్యమన్నమాట
 యెఱుంగ" రని యమునితో విన్నవించిరి. తర్వాత యముఁడు
 చిత్రగుప్తునిఁ బిలిచి, "వీరి యిరువురిపుణ్యపాపములను జూచి
 చెప్పు" మని యానతిచ్చెను. అంతట నతఁడు లెక్కలపుస్తకము
 విప్పి యొక్కొక్క యాకును జూచి, తమకు వారు ప్రతిదినము
 నిచ్చుబలుల, పత్రమునందుఁ జూచి, జ్ఞప్తిఁదెచ్చుకొని, తల
 యూచి యమునికి మ్రొక్కుచు నిట్లనెను. ఓ ప్రభూ, యీ
 బ్రాహ్మణునిపుణ్యపాపకర్తములవిషయమున మన మాలోచింప
 వలసియున్నది వీరిపత్రములం దెక్కడను బాపమే యున్నది.
 కాని, ఒక్కచోట నైన నించుకైనను బుణ్య మనుమాట
 వ్రాసినట్లు కానను. అయినను, ఆతనిపాపములన్నియు సున్న
 లుగాఁ జుట్టఁబడియున్నవి. నాకుఁ గారణము. తెలియకున్నది
 నే నది తెలియకున్నందులకు శ్రమింపఁగోరెదను. అని చెప్పి

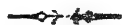
యూతఁడూఁజకుండెను. యముఁడును, వారి పుణ్యవిశేషము
 నాలోచించి తెలిసికొని, వారిని వైకుంఠమునకుఁ బంపివేసెను.
 ఓ కుమారా, యీ వ్రతమహిమంబు చెప్పు నా భారంబుగాదు.
 లోకంబున మానవు లీవ్రతంబుగాక, యితరప్రతిభలు లేన్ని
 యేనియుం జేసినను, వారికి స్వర్గలోకప్రాప్తిఁబున్నదో లేదో
 యని సంశయింపవలసియున్నది. ఓ షణ్ముఖా! నీనిక్కై యొక్క
 యితహాసంబు నెప్పెద నాలకింపుము. దాన నీకు మనస్సున గలి
 గిన సందియములు పాయను. ఒకపట్టణమున సకలశాస్త్రముల
 నెఱిగిన కేశవఁడనెడి యొక్కవిప్రుఁడు గలఁడు. ఆతనిభార్య
 పేరు సుశీల. ఆవె పతిభక్తి గలిగి, పుత్రప్రాప్త్యనారంభదసి,
 పెక్కునోములాచరించుచు, సకలయోగంబులఫలంబుల నొందు
 చుండెను. ఒక్కనాఁ డాసుశీల జ్వరపీడితుడై యొకస్తాత్ముగా
 మృతినొందెను. వానినియమభటులు యమునినన్నిధికిఁ బోడ్డొని
 పోయి, “అయ్యా, యీమెను మేము బహుప్రయత్నముతోఁ
 బట్టి తెచ్చితిమి” అని విన్నవించిరి. అంతట యముఁడాసుశీలను
 స్వర్గపువారిట్లు మూసి, పాపులుండు తావునకుఁ గొనిపొందని
 యానతిచ్చెను. అంతట సుశీల, “యమధర్మరాజా, నిడువక పతి
 శుశ్రూష చేయుచు నోములు నోచుకొనుచుఁ గలంబువుచ్చు
 న న్నేల నయలేక పాపులుండు తావునకుఁ బంపఁ నలచితివి ?
 ఇది న్యాయమా?” అని యమునినడుగఁగా, యముఁడు సుశీలం
 జూచి, ఓవనితా, నీవుచెప్పినవెల్ల వాస్తవమే. అయినను, నీవు
 చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవైతివి. కావున నిన్ను నాదూతలు
 నాపురంబునకుఁ బట్టి తెచ్చిరని చెప్పఁగా, ఆసుశీల యమునిఁ
 గూర్చి “యా వ్రతంబు నేసిన నేమిఫలము? ఏమి విధానము?

ఏ దేవతనూ బూజింపవలయును? వివరింపుము” అని యడుగఁగా, యముఁ డాసుశీల క్షిప్తనెను. “ఓ సుశీలా, చైత్రము శుక్లపక్షమున, సప్తమినాడు సూర్యుడు మేషరాశి ప్రవిష్టుండై యుండఁగా, వటువాత లేచి చన్నీట మునిగి, స్నానాద్యనుష్ఠానములం దీడ్చుకొని, స్వగృహంబునఁ దూర్పువైపున నలికి, మ్రుగ్గులు వెట్టి, యను, చిత్రగుప్త, సూర్యనారాయణస్వాములను బంగారు ప్రతిమలు చేయించి ‘యహాయ సోమం’ ‘సచిత్ర చిత్రం’ ‘ఆపృష్ఠేన రజసా’ అను మంత్రములతో వరుసగా నావహించి, పోడశోపచారపూజలను నేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసంక్రమణమునాడును పూజపల్చి, యాయా మంత్రముల చేతనే యుష్ణము విడువవలెను. ఇట్లు పంచైండునెలలు చేసి, మొదటనో, నడుమనో, కడనో యుద్యాపనచేయవలయును. ఉద్యాపనచేయుటకు ముందు పత్తినాఁ డుపవాసము సల్పి, రేయి, కలశ స్థాపనము చేయవలయును. గణపతిపూజ, పుణ్యాహవాచనముచేసి, మంటపము నిర్మించి, యయిదుకుంచముల బియ్యముపోసి, యందు ఆష్టవళపద్మము శీఘించి, నానిపై మంచిరాగియైఁజిలశములను నునిచి, వానిపై నూతనవస్త్రములనుంచి, హనియందు బ్రహ్మాది పంచపాలకులను, ఇంద్రాది దిక్పాలకులను, బ్రహ్మను నావహించి, తర్వాత నడుమ యముని, యముని కుడివైపునఁ జిత్రగుప్తుని, ఎడమవైపున సూర్యుని నావహించి, యముని ఎఱ్ఱవస్త్రము, నాలుగుభుజములుగలిగి, చేతదండాయుధమును ధరించినట్లునావహించి, యాయామంత్రములతో విధివత్తుగాఁ బూజింపవలెను. చిత్రగుప్తుని ప్రక్కన వెండి తాటాకును, బంగారు గంటమును నుంచి యతనిం

బూజింపవలెను. ముత్తుమువడ్లు గంపలోఁ బోసి, యాగంప మీఁద నూతనవస్త్రము పఱచి, యమ చిత్రగుప్త సూర్యనారాయణ ప్రతిమలనుంచి రాత్రి నాలుగుజాములు పూజించి, జాగరణము చేయవలయును. సప్తమినాఁ డుదయము లేచి, స్నాన సంధ్యావినిత్యకర్తలుచేర్చుకొని, శక్తికొలదిని బూజించి, బ్రాహ్మణులను వరియించి; క్షీరాదితర్పణము, 103 సాకులు సమిదాజ్య చరుహోమంబు గావించి, జయాదిహోమము, పూర్ణాహుతి చేయింపవలయును. ఎఱ్ఱగంధము, ఎఱ్ఱయక్షతలు, ఎఱ్ఱపువ్వులతో పూజింపవలయును తర్వాత గోదానంబు సేయవలయును. పిదప దశదాన, షోడశమహాదానంబులును జేసి, యమచిత్రగుప్తసూర్యప్రతిమలను బ్రాహ్మణుల కొసఁగి, వేదవేదాంగ పారగులగు ముప్పదుగురు బ్రాహ్మణులకు భక్ష్యభోజ్యఘృతాదులతోఁగూడిన మృష్టాన్న భోజనంబులచే దనివినొందించి, ధాన్య పుగంపను దానిమీఁది వస్త్రముతోడ పురోహితునకు దానంబియ్యవలయును. ఈవ్రతంబును యథావిధిగా నాచరించువారి కెన్నఁడును నరకప్రాప్తిలేదు. ఓసుశీలా, నీవు భూలోకంజేఁగి యీ వ్రతంబొనర్చి, భర్తతో స్వర్గమున సుఖంబుండుము” అని చెప్పఁగా, సుశీల యా చిత్రగుప్తవ్రతంబొనర్చి, స్వర్గంబునకుఁ బోయెను. అని యీశ్వరుడు చెప్పినమాటనిని, కుమారుండును నీవ్రతంబొనరించెను. “ఓమునిపుంగవులారా! మీరును ఈవ్రతంబు సేయుఁడు” అని సూతమునీంద్రుండు మునులకందఱకును చిత్రగుప్తవ్రతమహిమంబు వినిపించెను. ఈకథ విన్నవారును, చదివినవారును పాపంబులనుండి తొలఁగి, మోక్షము నొందుదురు.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ సంపూర్ణము.

క్షీరాబ్ధివ్రతము.

శుక్లాం...ఘోషశాంతయే. ఆచమ్య శుభే...ఏవంగు
ణ...తిథౌ శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్మణోమమోపాత్తసమ
స్తదురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కామక్రోధ
లోభమోహమదమాత్సర్యైర్వర్తనోవాక్కాయకర్షభిః రహసి
ప్రకాశే చ జ్ఞానాజ్ఞానకృత సమస్తపాపకార్యాం లక్ష్మీగౌరి
సరస్వతీ సావిత్రిశచీపత్యభామానసూయాలోపాముద్రాయంధ
తిరోహిణీసీతాపాల్యాస్వాహా ద్యుత్తమపతివ్రతానామానంద
జననార్థ మింద్రాద్యష్టదిక్పాలకప్రీత్యర్థం బ్రహ్మదిసకలదేవతా
ప్రీత్యర్థం నారదాది దివ్యముని ప్రీత్యర్థం సనక సనందన సన
త్కుమారాది సకలఋషిప్రీత్యర్థం స్వాయంభువ స్వారోచిషో
త్తమాది చతుర్దశమనుప్రీత్యర్థం పాండరి కాశ్యపేధ రాజ
సూయాది సర్వక్రతుఫలావాప్త్యర్థం శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురా
ణోక్తవిధానేన సంభవద్భిర్భైర్వైః సంభవద్భిర్నియమైః యా
వచ్ఛక్తిభ్యానావాహనాదిషోడశోపచారైశ్చ శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణముద్దిశ్య శ్రీతుల...ప్రీత్యర్థం శ్రీతులసి...ష్ణపూజాంకరి
ష్యే తదంగక్షేప కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశ
పూజాం కృత్వా, తతః గణపతిపూజాంకృత్వా, తతః ప్రతిమాశో
ధనం కృత్వా, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వాతులసీవృక్షమూలే
తులసీసహితశ్రీకృష్ణమూవాహయామి స్థాపయామితిసంస్థాప్య
శాంతాకారం భుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం విశ్వాకారం
గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం, లక్ష్మీకాంతం కమలనయ
నం యోగిహృద్ధ్యానగమ్యం వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వ
లోకైకనాథమ్. ధ్యాయేచ్ఛ తులసీం దేవీం శ్యామూం కమలలో

చనాం, ప్రసన్నాం పద్మకల్పారవరాభయచతుర్భుజామ్ కిరీట
హరికేయూరకుంకుమాది విభూషితాం, భవభాంకుశసంయు
క్తాం పద్మాసననిషేధుషీం, శ్రీతులసీదేవ్యై నమః శ్రీకృష్ణాయ
నమః ధ్యామః. నారాయణ జగన్నాథ సరకార్ణవతారక,
పూజా మిమాం గృహణేశ సుప్రీతో వరదో భవ. దేవిత్రైలో
క్యజనని సర్వలోకైకవాసిని, ఆగచ్ఛ భగవత్కృతప్రసీద తుల
సీప్రియే. సహస్రశీర్షా...దశాంగులమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణ
మావాహయామి. కృష్ణ కృష్ణారవిందాక్ష లోకనాథ జగద్గు
రో, సింహాసనమిదం బ్రహ్మ గృహణామరవల్లభ. సర్వదేవ
మయే దేవి విష్ణుప్రియకరే శుభే, రత్నసింహాసనమిదం సంగృ
హణ త్వముత్తమమ్. పురుషవేదగ్...తిరోహతి. తాం మ
ఆవ...పురుషానహమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః
రత్నసింహాసనం సమర్పయామి. పుండరీకాక్ష హేవీర జగద్భార
హరావ్యయ, పాద్యం గృహణ భగవత్ పాదప్రక్షాలనాయ
తే. సర్వదేవః యాకారే సర్వదేవనమస్కృతే, మయా దత్త
మిదం పాద్యం గృహణ త్వం హరిప్రియే. ఏతావానస్య...
మృతంబివి. అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీ
కృష్ణాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి. కర్పూరచందనోన్మిశ్రం
నానాద్రవ్యయతం మహత్, అర్ఘ్యం గృహణ లోకేశ మమ
పాపాపనుత్తయే. సర్వతీర్థమయాకారే సదా సస్తునిసేవితే,
ఇదమర్ఘ్యం గృహణ త్వం దేవి దైత్యాంతకప్రియే. త్రిపాదూ
ర్ధ్వ...అభి. కాంసోఽస్తి తాంహిర...శ్రియమ్. శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణాయనమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఆచమ్యతాం సురశ్రేష్ఠ
వాసితం వస్తుశోభితం, కురుష్వాచమనం దేవ సర్వకర్తను

నిశ్చితమ్. సర్వస్య లోకరక్షార్థం సదా సన్నిధికారిణి, గృహాణ
తులసీదేవి వాస్థామ్యాచమనీయకమ్ తస్మాద్విరా...నఖోపు
రః. చంద్రాం ప్రభాసాం...తాం వృణే శ్రీతులసీ...నమః ఆచ
మనీయం సమ బ్రహ్మేంద్రాదిసురైర్జంధ్య శ్రీనివాస జనార్దన,
మధుసూదన వాస్థామి సంగృహాణ సుతోత్రమ్. దేవేం
ద్రాదిసురైర్వైష్ణవే తులసీ హరివల్లభే, మధుసూదనిదం దేవి
గృహ్యతాం పరమేశ్వరి. శ్రీతు...నమఃమధుపర్కమ్ సర్వత్ర
యంమాక్షిణి చ శర్కరాతిమనోహరం, మాచామృతస్నాన
మిదం క్షీరాభివ్రతయాపతే క్షీరాభివ్రతయే దేవి క్షీరభారాభి
వర్ధితే, క్షీరచైవ మనోజ్ఞేన సింహేఽంచాచ్యుతైశ్శుభైః శ్రీతుల
...నమః సంచామృతస్నానం సమ స్నానంకురమహాయోగిణ
గంగాదిభ్యో మయాహృతం, దేహసంశోధనార్థాయ పాపా
న్తోచయ మామిహ. గంగాదిభ్యః సరిష్భ్యశ్చ సమానీత మి
దం జలం, స్నానార్థం దేవి తులసీ కృపయా ప్రతిగృహ్యతామ్.
యత్పురుషేణ...శరద్ధవః. ఆదిత్యవర్ణే...వాహ్యలక్ష్మీః. శ్రీ
తులసీదేవీ...నమః స్నానం సమర్పయామి. గంగాజలం మయా
ఽఽనీతం గంధనస్తుసుసంయుతం, కురుష్వాచమనం దేవ
తులసీసహిత ప్రభో. పూర్ణచంద్రసమానాన్ద్యే సుందరి ప్రి
యదర్శనే, భక్త్యా మయార్పితం దేవి గృహాణాచమనీయ
కమ్. శ్రీతుల...నమః శుద్ధాచమనీయమ్ వస్త్రం గృహాణ
దేవేశ సూక్ష్మతన్త్రునిర్మితమ్. సర్వకర్తృణి శుద్ధ్యర్థం పరిధ
త్స్వి జనార్దన. క్షీరోదధిసముద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరి,
గృహ్యతాం ఓరిధానార్థ మిదం టౌమాంబరం శుభమ్. సప్తా
స్యాసౌ...పురుషం పశుం, ఉపైతుమాం...దదాతుమే. శ్రీ

తుల...నమః వస్త్రయుగ్మంసమర్ప. ఉపవీతమిదం శుభ్రం తంతు
 త్రయవినిర్మితం, పూర్వం గృహాణ పశ్చాత్త్వం కాంచనం చో
 త్తరీయకం, రాజితం బ్రహ్మసూత్రం చ కాంచనం చోత్తరీయ
 కం, అహండాస్యామితేదేవి విష్ణువక్షఃస్థలాశ్రితే తంయజ్ఞం...
 ఋషయశ్చయే. తుత్పిపాసా...గృహాత్. శ్రీతులనీ...నమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. గంధం గృహాణ భగవన్ కర్పూరాగరుమిశ్రి
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ సర్వపాపాపనుత్తయే. చందనాగరు
 కర్పూర మృగనాభి సమన్వితం, గంధం గృహాణ మద్దత్తం
 దేవి దేవాంగభూషణే. తస్మాద్యజ్ఞాత్...గ్రామాశ్చయే. గం
 ధద్వారాం...శ్రియమ్. శ్రీతుల...గంధంసమర్పయామి. అక్ష
 తాంస్తవ దాస్యామి సువర్ణాక్షతశోభనాన్, సర్వదేవనమస్కా
 ర్య జనార్దన నమోఽస్తుతే. హరిద్రాసంయుతాన్ రమ్యాన్
 మార్తాండశశిసన్నిభాన్, అక్షతాన్ గృహ్యా ధవళాన్ మయా
 దత్తా నిమూన్ శుభాన్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దజాయత. మనసః
 కామమా...యశః. శ్రీతుల...నమః ఆభరణార్థం అక్షతాన్
 సమ. పుష్పైర్నానావధైర్దివ్యై రుగ్రగంధైర్నవోహరైః, పూ
 జయామి హృషీకేశ తవ పాదయుగం ముదా. నీలోత్పలం చ
 కన్దూరం శతపత్రం మనోరమం, పద్మనాభప్రియే దేవి ప్రీత్య
 ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తస్మాదశ్వా అజాయస్త...అజావయః.
 కర్ధమేనప్ర...మాలినీంశ్రీతుల...నమః పుష్పాణిపూజయామి.

అథాంగపూజా.

శ్రీకృష్ణాంగపూజా. పారిజాతాపహరకాయనమః పాదౌ
 గుణాథారాయ నమః గుల్ఫౌ. జగన్నాథాయ నమః జంఘే
 పూజయామి. జానకీవల్లభాయ నమః జానునీ. ఉత్తాలతాల

భేత్త్రే నమః ఊరూ. కమలానాథాయ నమః కటిం నిరంజనాయ నమః నితంబం పూజయామి. నారాయణాయ నమః నాభిం. వామనాయ నమః వళిత్రయం పూజ. కాలాత్మనేనమః గుహ్యం. కుక్షిస్థాఖిలభువనాయ నమః ఉదరం. హృషీకేశాయ నమః హృదయం. లక్ష్మీవక్షఃస్థలాయ నమః వక్షఃస్థలం పార్థసారథయే నమః పార్శ్వే. మధురానాథాయ నమః మధ్యం. హరయేనమః హస్తాక్ పూజయామి. అనిరుద్ధాయనమః అంగుళీః. శంఖచక్ర గదాశార్ఙ్గధారిణే నమః బాహుక్ పూజయామి. వరదాయ నమః స్తనౌ. ఆధోక్షజాయ నమః అంసౌ. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. ఓజస్వినే నమః ఓష్ఠౌ. దామోదరాయ నమః డంతాక్. పూర్ణేందునిభవక్త్రాయనమః ముఖం గరుడవాహనాయ నమః గండస్థలం. నరనారాయణాత్మకాయ నమః నాసికాం. నీలోత్పలదళశ్యామాయ నమః నేత్రే పూజ. భృగ్వాదిమునిసేవితాయ నమః భ్రూవౌ. భృంగరాజ విరాజితపాదపంకజాయనమః భ్రూమధ్యం. కుండలిణే నమః శ్రోత్రే. లక్ష్మీపతయే నమః లలాటం. శిశుపాలశిరశ్శేత్రే నమః శిరః పూజయామి. సత్యభామారతాయ నమః సర్వాణ్యంగాని. తులస్యా అంగపూజా — పారావారసుతాయై నమః పాదౌ. గుణశాలిన్యై గుల్ఫౌ. జపాపుష్పసమాభరాయై. నమః జంఘే జాంబూనదసమప్రభాయై నమః జానునీ. ఊర్జస్విన్యై నమః ఊరూ. కమలహస్తాయై నమః కటిం. నిర్మలాయై నమః నితంబం పూజయామి. నారాయణ్యై నమః నాభిం. అజ్ఞానహస్త్యై నమః వళిత్రయం. గుణాశ్రయాయై నమః గుహ్యం. క్షిమాయై నమః ఉదరం. హృత్పద్మధారిణ్యై నమః హృదయం పూజయామి. వరప్రదా

యై నమః వక్షఃస్థలం. పద్మశంఖాదిరేఖాంకవిలసత్పావతలాన్ని
 తాయై నమః పార్శ్వే. మంజుభాషిణ్యై నమః మధ్యం హరిప్రి
 యాయై నమః హస్తా. అపవర్గప్రదాయై నమః అంగుళీ పూజ
 యామి. కేయూరభూషితాయై నమః బాహూ సంభకుచా
 యై నమః స్తనౌ అనంతాయై నమః హంసా. సుగ్రీవాయై నమః
 కంఠం. ఓజ్జ్వల్యై నమః ఓష్ఠా. దశుజపహరిణ్యై నమః
 దంతాః. పద్మాయై నమః ముఖం పూజయామి గంధర్వగణము
 దితాయై నమః గండస్థలమ్ నానారూపధారిణ్యై నమః నాసి
 కామ్. నీలోత్పలాత్మై నమః నేత్రే. కామమూర్తిసమూహభృ
 వేనమః భ్రువా భృంగశ్రేణీలపద్మేణ్యై నమః భ్రూమధ్యమ్.
 మణితాటంకభూషితాయై నమః శ్రోత్రే లసన్నఖాయై నమః
 లలాటం శివప్రదాయై నమః శిరః పూజయామి. నర్వపావ
 ప్రణాళిణ్యై నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

అథ కృష్ణాష్టోత్తరశతనామాదిపూజాం కుర్వాత్.

దశాంగం గుగ్గులం ధూపం గోఘృతేన చ సంయుతం,
 స్నానార్ద్రశోషణాథాయ సంగృహణ జగత్ప్రభో. శ్రీగంధంచ
 సకర్పూరం దశాంగం చ మనోహరం, తుభ్యందాస్యామికమలే
 ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. యత్పురుషం...పుణ్యతే. ఆప
 స్సృజంతు స్నిగ్ధా...మేకులే. శ్రీతు...నమః ధూపమాఘ్రాప
 యామి. దీపంగృహణభగవన్నాజ్యవర్జిత్రయాగ్నితం, అజ్ఞాన
 నాశనం దీపం ప్రకాశయ జగద్గురో. జ్ఞానతిమిరాంధస్య అజ్ఞాన
 దీపప్రదాయినీ, త్వయా తు తులసీదేవి దీపోఽయం ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽస్యముఖ...శూద్రో అజాయత ఆర్థ్యాం
 పుష్కరిణీం...మమావహా. శ్రీతుల...నమః దీపం దర్శయామి.

పక్కాన్నం హేమపాత్రస్థం సూపాజ్యావిభిరన్వితం, భక్ష్యై
 ర్నానావిధైర్దివ్యై రుపభుంక్త్వ జనార్దన నైవేద్యం షడ్రసోపే
 తం పంచభక్ష్యసమన్వితం, నానావిధఫలౌపేతం తులసి ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. చంద్రమామనసో... వాయురజాయత ఆద్వాగ్నియః
 ...ఆవహ. శ్రీతులసీ...నమః నైవేద్యం. పానీయం సితకర్పూర
 వాసితం చ సుశీతలం, నారాయణ మయా దత్తం గృహాణా
 మరవంశిత. సర్వలోప్రియే దేవి గంధద్రవ్యసమన్వితం,
 పానీయం తే మయా దత్తం సంగృహణ సురేశ్వరి శ్రీతుల...న
 మఃమధ్యేమధ్యే పానీయమ్. ఆపోశనమిదం దేవపాపాఙ్గానప్రణా
 శనం, గృహీత్వాఽద్భిః సురమ్యాభి ర్హస్తప్రత్యుశనం కురు.
 అమృతార్ణవసంభూతే భక్తవాంఛితదాయకే. హస్తప్రత్యు
 శనం దేవి కురు సర్వాఘనాశిని శ్రీతుల...నమః హస్తప్రత్యు
 శనం తాంబూలం గృహ్యతాం దేవ పూగీఫలసమన్వితం,
 నాగవల్లీరత్నైర్దుక్తం ముక్తామార్ణవ విమిశ్రితమ్. కేతకీదళసచ్చా
 యైర్నాగవల్లీరత్నైర్దుతం, కర్పూరమిళితం దేవి తాంబూలం
 స్వీకురుష్వ భో. నాభ్యా ఆసీదంతరిక్షం...అకల్పయన్. తాం
 మఆవహ. విందేయం పురుషానహమ్. శ్రీతుల...నమః తాం
 బూలమ్. నీరాజనమిదం దేవ ఆహ్వానింశతివర్తిభిః, లోకనాథజగ
 ద్భంధో జ్ఞానదృష్టిప్రదో భవ. ఇంద్రాదిపూజ్యపాదాబ్జే బహు
 వర్తివిరాజితం, నీరాజనం మయా దత్తమిదం స్వీకురు కామ
 దే. వేదాహమేతం...దాస్తే. యః శుచిః ప్రయతో...సతతః
 జపేత్. శ్రీతుల...యనమః నీరాజనం దర్శయామి కృష్ణ విష్ణో
 జగన్నాథ దేవకీనందన ప్రభో, పుష్పాంజలిం గృహాణేశ పాహి
 మాం సురపూజిత. పద్మనాభప్రియే నిత్యం ఽద్వోద్భవసమర్పి

తే, పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ శోభనే. ఉపచారేషు
 యన్నూనం పూజాకాలే చ యత్కృతం, సర్వం సంపూర్ణ
 తాం యాతి మంత్రపుష్పప్రదానతః. కృష్ణ విష్ణో హృషీకేశ
 జగన్నాథామరప్రభో, మంత్రపుష్పం ప్రదాస్యామి తులస్యా
 సహస్వీకురు ధాతాపురస్తాత్...అయనాయ విద్యతే ఆనందః
 కర్దమశ్చైవ...శ్రీరేవదేవతా. సహస్రశీర్షందేవం...మహారా
 జాయ నమః యా సా పద్మాసనస్థా...నారాయణి నమోఽస్తు
 తే శ్రీతుల...నమః సువర్ణమంత్రపుష్పమ్. ప్రదక్షిణమిదందేవ
 ప్రాదక్షిణ్యకరం శుభం, సర్వపాపవిశుద్ధ్యర్థం కరోమి సతతం
 ముదా. ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం జగన్నాథే మహేశ్వరి,
 పదేపదేచ సౌభాగ్యం మమ దేహి వరాననే. కేశవాయ నమ
 స్తుభ్యం సహస్రశిరసే నమః, గోవిందాయ నమస్తుభ్యం పద్మనా
 భాయ తే నమః. నమస్తే దేవకీపుత్ర నమస్తే ధరణీధర,
 నమస్తేఽస్తు మహాయోగీకా త్రాహి మాం భవసాగరా
 త్. నమో నమో జగద్ధాత్ర్యై జగదాద్యై నమోఽస్తు
 తే, నమో నమో జగద్భూత్యై నమస్తే పరమేశ్వరి.
 నమస్తే దేవి కల్యాణి నమస్తులసి సర్వగే, నమో వేద
 మయే దేవి నమస్తే హరివల్లభే యానికానిచ...రక్షరక్ష జనా
 ర్దన. శ్రీతుల...నమః ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారాత్. దేవదేవ
 జగన్నాథ భక్తానామభయప్రద, పునరర్ఘ్యం ప్రదాస్యామి
 వ్రతస్య పరిపూర్తయే తులసి శ్రీసఖే దేవి పాపహారిణి పుణ్య
 దే, నమస్తే నారదనుతే నారాయణి హరిప్రియే. శ్రీతుల...నమః
 పునరర్ఘ్యం సమ. దేవదేవ జగన్నాథ సృష్టిస్థిత్యంతకారక, శర
 ణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్మి త్రాహి మాం మధుసూదన. ప్రసీ

ద మే త్వం సర్వత్ర కృపయా పరయా ముదా, అభీష్టఫలసంసి
ద్ధిం కురు మే మాధవప్రియే. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా
చ...తమచ్యుతమ్...మంత్రహీనం పరిపూర్ణం తపస్తు తే. అన
యా ధ్యానావాహనాది...జయా భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీ
తులసీసహిత శ్రీకృష్ణః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో ధవతు.
ఇతి పూజావిధిః సమాప్తః.

అథ కథా.

పురా ద్వైతవనే రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః, ద్రౌప
ద్యాభాగ్రతృభిస్సౌకం న్యవసద్రాజ్యలోపితః. తత్రాంతరే మహా
తేజా వ్యాసో మునిగజైస్సహ, ఆగత స్తం మునిం దృష్ట్వా రా
జా చోఢాయ సంభ్రమాత్, నత్యాభ్యర్చ్య యథాన్యాయం
దత్వా తస్మై వరాసనం, స్వయం తదాజ్ఞయాసీనః ప్రోవాచ
మునిసత్తమమ్. భగవం త్వర్వధర్మజ్ఞ సర్వలోకైకపావన, యు
ష్మత్సందర్శనేనాద్య సఫలో మే మనోరథః, కేనోపాయేన
లఘునా నాంఛాశ్చిద్ధిర్భవేన్నృణాం, యత స్త్వం సర్వధర్మజ్ఞస్త
స్తాత్తత్కథయాద్యమే వ్యాస ఉవాచ. సాధు పృష్టం త్వయా
రాజ స్వర్వలోకహిలైషీణా, నారదేనైవముక్తస్సన్ సర్వలోక
పితామహః. అచటక్షే రమానాథపూజాంకే ద్వే ప్రతే శుభే,
ఊరాధిద్వాదశీచేతి ఊరాధిశయనేతి చ. బ్రవీచ్యద్య తయో
ర్మధ్యే ఊరాధిద్వాదశీవ్రతం, విష్ణుప్రీతికరం పుణ్యమపవర్గఫల
ప్రదమ్. సంసారబంధవిచ్ఛేదకారణం పాపనాశనం, పుత్రదం పు
త్రహీనానాం ధనదం ధనకామినామ్. బ్రహ్మక్షత్రవిశాం శూ
ద్రస్త్రీణాం సాధారణవ్రతం, వ్రతోత్తమం మహాభాగ సావ
ధానమనా శ్శృణు. కార్తికాయాం శుక్లపక్షే చ ద్వాదశ్యామ

స్తగే రవా, తీరాభిశయనో విష్ణురుత్థాయాఖిలదైవతైః. ముని
భిశ్చ వసిష్ఠాద్వైర్గత్త్వా చ సహితోఽవ్యయః. బృందావనం
సమాగమ్య న్యవసత్తత్ర తైస్సహ, తదా తు తత్ర భగవాన్
ప్రతిజ్ఞాం కృతవాస్పిభుః యత్ర బృందావనజేత్రే త్వస్మి
న్నాశే సమాగతే, బ్రహ్మదిదేవతా శ్చైవ పసిష్ఠాదిమునీశ్వ
రాన్. సంపూజ్య తులసీం మాం చ శ్రుత్వా చ తులసీకథాం,
భక్త్యా త్వనవ్యయా యుక్తో దీపదానం కరోతి యః లభ్యేష్ట
సిద్ధిం నిష్పాపః స మే సాయుజ్యమాప్నుయాత్, ఏవమేవ విని
శ్చిత్వ శపథం కృతవాస్పిభుః. తస్మాత్తదా మహాపుణ్యం స్నా
నం దానం చ పూజనం, త్వమపి శ్రద్ధయా నతస్థ కురు తద్వృత
ముత్తమమ్. ఇతి వ్యాసపచశ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ యుధిష్ఠిరః.
యుధిష్ఠిర ఉవాచ.—వ్రతస్యాస్య విధానం తు బ్రూహి వేద
విదాం వర, త్వదృతే న హి ఐక్తా తు త్రిషు లోకేషు కశ్చన.
వ్యాస ఉవాచ. ఉపామ్యైకాదశీం తాం తు న్యాదశ్యాం పా
రణేకృతే, సాయంకాలే పునస్నాత్వానియమైశ్చక్రిసంయుతః.
తత్ర సమ్మార్జనం కృత్వా గోమయేనోపలిప్య చ, పంచపల్లైశ్చ
చూర్ణైస్త హ్యలంకారం తు కారయేత్. తస్మింశ్చ తులసీమా
లే తులసీసహితం హరిం, అర్పయేత్పరయా భక్త్యా భ్యానేనా
వాహనాదిభిః. పంచామృతస్నానపూర్వం తతశ్శుద్ధోదకేన చ,
ఆభిషిచ్య తతో దేవం సవస్త్రం స్వర్ణసంయుతమ్. పుష్పైర్నా
నావిదైశ్చైవ ధూపదీపైస్తథార్చయేత్, నైవేద్యంచ తతస్స
మ్యుగ్ధత్వా సద్భక్తిపూర్వకం. నైవేద్యానంతరం విష్ణోర్నారికే
శగుడాదికం, ఖర్జూరం కదళీంచైవ ఇత్యుఖండాంత్సమర్పయేత్

తాంబూలనీరాజనే చ పుష్పాంజలిమతః పరం, ఏవం కృత్వా
 చోపచారాంస్తులస్యాః కేశవస్య చ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 తులస్యాశ్చ విశేషతః, శ్రుత్వా ప్రసాదం సంప్రాప్య మోక్షార్థి
 ఋద్ధిమాన్మరః. తతస్సమర్చయేద్విప్రా స్థంభపుష్పాక్షతాదిభిః,
 ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై దక్షిణాం చ స్వశక్తితః. ఏవం యః కు
 రుతే భక్త్యా క్షీరాభివ్రతముత్తమం, స సర్వపాపనిర్ముక్త
 శ్చేష్టసిద్ధియుతో భవేత్. ఏతచ్ఛ్రుత్వా ధర్మజోఽపి వ్రతం
 వ్యాసః పఠాచ్యుతం, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం బ్రాహ్మి
 ప్రత్యువాచ తం. వ్యాస ఉవాచ దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 కశ్చక్తో భువి వా దివి, వక్తుం నిశ్చేషతశ్చాపి తథా వక్ష్యే
 యథామతి. బృందావనే చ తత్కార్యం కార్తిక్యాం ద్వాదశీ
 దినే, ఏకేన దీపదానేన హ్యుపపాతకనాశనమ్. శతసంఖ్యైః
 ప్రదీపైశ్చ విష్ణురూపో భవేద్ధృవం, ఆత ఉర్ధ్వం దీపఫలం మ
 యా వక్తుం న శక్యతే. ఏకవర్తికృతం పీపం యో దద్యాద్భక్తి
 సంయుతః, స ఏవ పాపనిర్ముక్తో తేజస్వీ మలిమాన్భవేత్. చతు
 ర్వర్తికృతం దీపం భూపతిశ్చ భవేత్తథా. దశవర్తిప్రమాణేన
 విష్ణుసాయుజ్యమాప్నుయాత్. సహస్రవర్తిం యో దద్యా
 ద్విష్ణురూపో భవేద్ధృవం, ఏతత్ఫలం కురుక్షేత్రే ధృవం బృం
 దావనే తథా. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిల
 తైలకం, అధమం మధుతైలం చ కనీయం వన్యకం భవేత్.
 గోఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్త్యర్థమేవ చ, సంపదర్థం
 యశోర్థంచ తిలతైలం భవేన్నృణామ్ భవేదఖిలభోగార్థం మ
 ధుతైలం సదా నృణాం, వన్యాదికం చ కామార్థ్యం వన్యం
 సార్వపతైలకమ్. అగస్త్యతైలం నిశ్చేషం శత్రునాశనకారణం,

ఏరండతైలదీపేన హ్యాయు స్సంపచ్చ నశ్యతి. ఘృతం మాహి
 షికం చైవ పూర్వపుణ్యం వినశ్యతి, యత్కించిద్దోఘృతయుతం
 కశ్చిద్దోషో న తస్య చేత్. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా విష్ణుసా
 యుజ్యమాన్నయాత్, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే కార్తిక్యాం
 దీపదానతః. త్రిదివేశా బభూవుస్తే చార్పనాత్కేశవస్య హి,
 ధాతృబ్రహ్మదయశ్చాపి వైకుంఠే శాశ్వతేఽవసత్. బృందా
 వనసమీపే తు దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులానోభి
 గా న్భుక్త్వా సాయుజ్యమాన్నయాత్. ప్రజ్ఞామాయుశ్చ్రియం
 ధైర్యం సంపదశ్చ వివర్ధనం, జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపద
 స్య భవేన్నృప. ష్రీరాధ్విశాయపూజా చ యా శృతా ద్వాద
 శీది నే, బృందావనసమీపే స్యాదిహోముత్రఫలప్రదా. యే తు
 బృందావనే దేశే కుర్యుః ష్రీరాధ్వి నామకం, తే విష్ణుభవనం
 గత్వా మోదంతే విష్ణునా సహ. దేవా వాప్యథ యతా వా
 నారదాదిమునీశ్వరాః, బృందావనస్థితం దేవమర్చయంత్యఘనా
 శనం, పతితో వాథ తూద్రో వా ద్వాదశ్యాం నిష్ణుమర్చ
 యేత్, మహాపాలకయుక్తో వా ఉపపాలకసంయుతః. తేషాం
 పాపాని నశ్యంతి తూలరాశి రివానలాత్, బృందావనే వేది
 కాయాం ప్రదీపాన్ పుష్పమాలికామ్. ఫలాని దీపమాలాం చ
 మంటపేనాప్యలంకృతం, యో దృష్ట్వానంద మాపన్నేతి సర్వ
 పాపైః ప్రముచ్యతే. ఇదం పవిత్రం పాపఘ్నం కార్తిక్యాం
 ద్వాదశీది నే, బృందావనే సమాసీనో యశ్శృణోతి పఠేన్నరః.
 యురారోగ్యమైశ్వర్యం ప్రాప్నుయాన్నాత్ర సంశయః. ఇతి
 బ్రహ్మవైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే ష్రీరాధ్వివ్రత
 ధాయాం దీపదానమాహాత్మ్యం నామ ప్రథమోఽధ్యాయః,

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. దీపదానస్య మాహాత్మ్య మద్భుతం
 రోమహర్షణం, శ్రుత్వా హర్షం గతోఽస్త్వద్య కృతకృత్యశ్చ
 సువ్రత. ఇతః పరం తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం వక్తుమర్హసి,
 ఇతి ధర్మవచ శృత్వా ప్రత్యువాచ మునీశ్వరః. తులసీమహి
 మా వక్తుం బ్రహ్మణాపి న శక్యతే, నారదేనైవ ముక్తస్సస్య
 దాహ చ పితౄషామ్. త దద్య కథయామి త్వం శృణు వత్స
 జగత్పతే. వ్యాసః. సంప్రాప్తే కార్తికే మాసి తులస్యాః పూజ
 నం మహత్, యే కుర్వంతి నరా భక్త్యా తే యాంతి పరమాం
 గతిమ్. నార్చయేత్తులసీదేవీ ముత్థానద్వాదశీనే, జాయతే పాప
 రూపేణ చండాలుః కోటిజన్తసు. తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన తులసీం
 పూజయేత్సదా, రోపితా తులసీ యావత్కురుతేమూలవిస్త
 రమ్. తావద్ద్యుగసహస్రాణి విష్ణులోకే వహీయతే, తులసీపత్ర
 సంయుక్తే జలే స్నానం కరోతి యః. సర్వపాపవిరుక్తో మో
 దతే విష్ణుఁడచిరే. బృందావనం యః కురుతే తులస్యారోప
 ణాయ చ తానదేవాఘనిరుక్తో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే,
 తులసీకాననం యస్య గేహే తిష్ఠతి సర్వదా. తస్య గేహం
 తీర్థభూతం నాయాంతి యమకింకరాః, సర్వపాపహరం పుణ్యం
 కామదం తులసీవనమ్. యే పోషయంతి చ సరాస్తే న పశ్యంతి
 భానుజం, తులసీకాష్ఠసంభూతాం మాలాం ధరతి యో గళే.
 కృతపాపాస్తు తద్దేహం న స్పృశంతి కదాచన, తులసీవిసినచ్చా
 యా భవేద్ద్యత్ర ద్విజాతిభిః. తత్ర శ్రాద్ధం ప్రకర్తవ్యం పితౄ
 ణాం తృప్తిహేతవే, యస్మాన్యే తులసీపత్రం కరే శిరసి దృశ్య
 తే యమస్తం నేతీతుం శక్త స్తద్విధం చ భయంకరం, యస్మా
 లే సర్వతీర్థాని యన్తధ్యే సర్వదేవతాః. యదగ్రే స్వవేదాశ్చ

తులసీం తాం సమామ్యహం, ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య ప్రణ
మేత్తులసీవసమ్ తులసీమహిసూ యేన కర్ణతే హ్రాయతే
పివా, సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. అత్రై
వోదారంతిమ మితిహాసం పురాతనం, పురా కాశ్మీరదేశే
షు బ్రాహ్మణౌ సంభూతావతూః. హరిమేధసుమేధాభ్యాం విష్ణు
భక్తిపరాయణౌ, కదాచిత్తా ద్విజవరా తీర్థయాత్రాసరాయణౌ.
గచ్ఛంతావేశదా విప్రా కాంతారే శ్రమవిహ్వలా, తులసీకాన
నం తత్రదదర్శతురరిందమా. తయోర్నాథ్యే సుమేధస్తు సృష్ట్యా
తత్తులసీవసం, కృత్వాప్రదక్షిణం తస్మై వసందే భక్తిసంగముతః.
దృష్ట్యైవ హరిమేధస్తు బభాషే పరయా ముదా, కిమర్థం విప్ర
దేశేషు తీర్థేషు చ వ్రతేషుచ స్థితేషు విప్రముఖ్యేషు ప్రణా
మం కృతవానిహ. సుమేధః. ఆతపో బాధతే హ్యేవాం గత్వా
స్తిస్వేదసాదవే, తత్రచ్ఛాయాం సమావిగ్ధ్య త్వహా పృష్టం
వదామి తే. ఏనముక్త్వా సుమేధస్తు హరిమేధేన సంసృతః,
వటం జగము ధర్మజ్ఞో మహాకోటరసంగులమ్. తస్మిన్విపవిశ్య
చ్ఛాయాయాం హరిమేధమువాచ హ, హ్రాయతాం విప్ర
శార్థూల తులస్యాశోచ్యతమాం కథామ్. పరమేశ ప్రసాదేన స
జ్ఞాతాయూః పయోదధౌ, పురా దుర్వాసశాపాచ్చ గతైశ్వ
ర్యే పురందరే. మమంథుః క్షీరజలధి మింద్రాద్యాశ్చ సురా
సురాః, విరావతః కల్పతరుశ్చంద్రమాః కమలా తథా. హరిత
క్యాదయో జాతా దివ్యాశోచ్యథయస్తథా, తతః పీయూష
కలశ మజరామరదాయకం, జాతం కరాభ్యాం కలశం
ధారయస్తథనాథరిః. ఆవేక్ష్య మనసా సద్యః పరం నిర్వృ
తమానసః పీయూషకలశే తస్మిన్నానంచోచ్చదబిందవః,

అపతంస్తులసీ పద్మస్తేభ్యోఽ జాయత మంగళా. తత్రో
 త్పన్నాం తథా లక్ష్మీం తులసీం చ దధా హరిః, తులసీమంక
 మారోఽస్మి ప్రసన్నవదనో హరిః. పునీహి లోకానఖిలా నితి
 తస్యై వరం దదా, నారాయణస్య తులసీ భస్మాత్ప్రియతరా
 స్తృతా. తతఃప్రస్యై సమస్కారో మయా చాత్ర కృణోఽఘ
 నా, ఇత్యేవం యతి స్తస్య సపాత పురతో హరిః. కోపికాద్యట
 వృక్షస్య పునఃసా ద్వా నినిర్గతా, దోష్టితమంకౌ పితృస్సర్వా
 నైజసాపిత్వస్స భా. హరిమేధసుమేధౌ తాపూచతుర్ద్వినయా
 నితా. కా యుగాం దేవసంకాశౌ భవంతౌ సర్వయంగళౌ
 ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణాభ్యాం తా పూచతుర్ద్వితీస్త్రితౌ, యు
 వామే సద్యఃపితరౌ చావయోశ్చ తథాగురూ. జ్యేష్ఠఃకీవాచ
 అహంతు దేవలోకస్థశ్చాస్తికో నామనామతః, అపూరోగణసం
 యుక్తః సహచిన్మందనం వసమ్. క్రీడాం కర్తుం గతోఽస్త్వత్త
 విషయాసక్తఃకేతనః, లేమి రేదేవవనితా యథాకామం మయా
 సహ. నివేతుర్నల్లికాయుక్తా మాల్యాని పురతో మునే, వశి
 రోమశాఖ్యస్య నందనే తు తపస్వతః. క్రీడంతమసి మాం
 మార్గే మాల్యాని వితతాని చ, దృష్ట్వా స రోమశశ్శాసం
 దత్తవాన్కుపితో మునిః యోషిద్భిర్నాపరాధో మే యా
 సాం వైసరతంత్రతా, అయమేవ దురాచారః పాదపాగ్రే య
 మబ్రవీత్. త్వం బ్రహ్మరాక్షసో భూత్వా వటవృక్షే చరేతి
 మాం, ప్రసాదితో మయా. క్రోధో విశాపమపి దత్తవాః.
 తులసీవిష్ణుమాహాత్మ్యం సర్వపాపహరం శుభమ్. యదా శ్రో
 చ్యసి సద్యఃస్త్వం రక్షోదేహాద్విమోక్ష్యసి. ఇతి శప్తస్తు ముని
 నా చిరకాలం సుదుఃఖతః, అత్ర సిద్ధిం గతోఽస్త్వద్య భవద్దర్శ

నలాభతః. ముక్తిరీతా విప్రశాపా న్నమయుష్షత్ప్రసాదతః, ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రా ద్వితీయస్య కథా వచిత. అయం మునివరః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్వా తిత్వా బ్రహ్మరక్ష స్త్వమాప సః. యుష్షత్ప్రసాదాదధునా గురు శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం చైవ యువాభ్యామిహ సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః, తాననుజ్ఞాప్య స్వం ధామ జగత్తుః పరయా ముదా తత్తస్మా తీర్థ యాత్రార్థం పరమా మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం జగత్తుర్గృహమ్. ఇతిహాసమిమం పుణ్యం సర్వసా పప్రణాశనం, యశ్చబ్రహ్మణోతి సదా భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విజోత్తమాః, తే సర్వే పాపనిర్ముక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ ఏవం విధాత్రా కథితం నారదాయ చ ధీమతే, మ్మయా తదేవ మాఖ్యాతం స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా షీరాభి వ్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముదితో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే షీరాభివ్రతకథాయాం ద్వితీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

షీరాభిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తం షీరాభివ్రతంహర్షం గతోఽస్త్వహం, ఇతఃపరంతు షీరాభిశయనవ్రతముత్తమమ్. శ్రోతుమిచ్ఛాస్తేభగవత్ తద్విధింబ్రూహి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ. శాంతిదం పుత్రదం నౌకాం యశోలాభవిచర్చనం, సంపత్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్షకామినామ్ షీరాభిశయనం నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తదద్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
సమాహితః, ఆపాథశుద్ధవాన్దశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
పాదా ప్రత్యక్ష్యా చాచమ్య వ్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. ధాతునా సమ
లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వస్తికాడిని నిర్దాయ శంఖ
పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ పస్తైశ్చ మూల్యైశ్చాపి విశోభి
తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్యప్రాణానాయమ్య వాగ్ద్యతః. ఇదం
కరిష్యే నియమం చాతుర్దాస్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
న్నాథ సరకార్ణవతారక. పూజామిమాం గృహణేశ సుప్రీతో
వరదో భవ, మంత్రేణానేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
నారాయణం చ తులసీం సర్వశ్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
లసీమూలే ఉపచారైరనేకశః. బ్రాహ్మణా న్సుజయేత్పశ్చా
ద్గంధమాల్యానులేపనైః, తాంబూలైశ్చణకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బహ్వీభిస్తోషయేద్ద్విజపుంగవాన్,
ఏవం చతుర్థ మానేషు కుర్యాద్వ్రతనుసత్తమమ్. ఉద్యాప
నం తతః కుర్యాద్వ్రతస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
చైకాదశ్యాముపాహితః సాయంకాలే పునస్సన్నిత్యావ్రతీనియ
మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
గోమయేనోపలిప్యథ పంచవర్ణై రనంతరం, నీలవీతసితాద్యై
శ్చ వ్యాలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
చక్రం కామోదకీం గదాం, గోపాలాన్వత్సపాలాంశ్చ వేదికోపరి
విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖాగుచ్ఛపరిష్కృతామ్. తస్మాలే
తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతిమాం తులసీలక్ష్మీ

నలాభతః. ముక్తిరాలా విప్రశాపా న్నమయుష్షత్ప్రసాదతః,
 ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రౌ ద్వితీయస్య కథా వచితే. ఆయం
 మునివరః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్వా
 తిత్వా బ్రహ్మరత్న స్త్వమాప సః. యుష్మత్ప్రసాదాదభునా గురు
 శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం చైవ యువాభ్యామిహ
 సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః,
 తాననుజ్ఞాప్య స్వం ధామ జగ్గతుః పరయా ముదా తతస్తౌ తీర్థ
 యాత్రార్థం పరమా మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ
 మాహాత్మ్యం జగ్గతుర్గృహమ్. ఇతిహాసమిరుం పుణ్యం సర్వసా
 పప్రణాశనం, యశ్శృణోతి సదా భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్య
 తే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విబోత్తమాః, తే
 సర్వే సాపనిర్దుక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ ఏవం విధాత్రా
 కథితం నారదాయ చ ధీమతే, మయా తదేవ మాఖ్యాతం
 స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా ఊరాభి
 వ్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముది
 తో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మకేవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసం
 వాచే ఊరాభివ్రతకథాయాం ద్వితీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

ఊరాభిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తం ఊరాభివ్రతంహ
 ర్షం గతోఽస్త్వహం, ఇతఃపరంతు ఊరాభిశయనవ్రతముత్తమమ్.
 శ్రోతుమిచ్ఛాస్తేభగవన్ తద్విధింబ్రూహి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ.
 శాంతిదం పుత్రదం గృహణాం యశోలాభవివర్ధనం, సంప
 త్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్షకామినామ్ ఊరాభిశయనం
 నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తనదన్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
సమాహితః, ఆషాఢశుద్ధద్వాదశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
పాదౌ ప్రత్యుశ్య చాచమ్య వ్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. ధాతునా సమ
లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వస్తికాదీని నిర్దాయ శంఖ
పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ పస్తైశ్చ మూర్త్యైశ్చాపి విశోభి
తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్యప్రాణానాయమ్య వాగ్మతః. ఇదం
కరిష్యే నియమం చాతుర్దాస్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
న్నాథ సరకార్ణవతారక. పూజామిమాం గృహణేత సుప్రీతో
వరదో భవ, మంత్రేణానేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
నారాయణం చ తులసీం సర్వశ్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
లసీమూలే ఉపచారైరనేకశః. బ్రాహ్మణా న్సుజయేత్పశ్చా
ద్గంధమాల్యానులేపనైః, తాంబూలైశ్చణకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బహ్వీభిస్తోమయేద్విజపుంగవాన్,
ఏవం చతుర్థ మానేషు కుర్యాద్వ్రతగుణుత్తమమ్. ఉద్యాప
నం తతః కుర్యాద్వ్రతస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
చైకాదశ్యాముపాహితః సాయంకాలే పునస్సన్నిత్యావ్రతీనియ
మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
గోమయేనోపలిప్యాథ పంచవర్ణై రనంతరం, నీలవీతసితాద్యై
శ్చ హ్యలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
చక్రం కామోదకీం గదాం, గోపాలాన్వత్సపాలాంశ్చ వేదికోపరి
విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖాగుచ్ఛపరిష్కృతామ్. తస్మాలే
తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతిమాం తులసీలక్ష్మీ

విష్ణురూపాం తు విన్యసేత్. సాచార్యః ప్రతిమారూపం తా
భ్యాం చ సహితం హరిం, నారాయణం జగత్సాక్షిం భక్తాభీష్ట
ఫలప్రదమ్. బ్రాహ్మణాః పురుషసూక్తేన పురాణైరితరేఽ
ర్చయేత్, కల్పోక్తవిధినా సమ్యక్పూజయేచ్ఛుద్ధమానసః.
అర్చయే త్వరయా భక్త్యా ధ్యానేనావాహనాదిభిః, ప్రసాదం
ప్రాప్య విష్ణోశ్చ మోక్షార్థీ బుద్ధిమాన్సరః. తతః సమర్పయే
ద్విప్రా గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై ద
క్షిణాం చ స్వశక్తితః. రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాణవతనా
దిభిః, పరేద్యుః ప్రాత రుత్థాయ స్నాత్వాచమ్య విధానతః లాకి
కాగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య చాజ్యభాగాంతమాచరేత్, తిలహోమం
ప్రకుర్వీత సహస్రం శతమేవవా. తద్విష్ణోరితి మంత్రేణ హోమ
శేషం సమాపయేత్, దేవ మగ్నిం పరిక్రమ్య నమస్కృత్వా
విధానతః. తతో బ్రాహ్మణమాహవాచయ పూజయేద్వస్త్రభూష
ణైః, విష్ణుస్వరూపిణం స్వర్ణప్రతిమామర్పయేత్పునః. శాంతాయ
విప్రవర్యాయ శ్రోత్రియాయ కుటుంబినే, ఇదం బృందావనం
దివ్యంజనార్దనప్రియాప్తయే. ప్రదద్యాద్విప్రవర్యాయ నిజపాప
క్షయాయ చ. దానమంత్రః. నారాయణో జగద్ధాతాక్షీరాభిశ
యనో మహా, వ్రతేనానేన సుప్రీతః సర్వా కౌమా ప్రయ
చ్ఛతు తృతీయాం శేన దానస్య దక్షిణాదానమాచరేత్, బ్రాహ్మ
ణా భోజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజీత బంధుభిః. ఏవం యః
కురుతే భక్త్యా క్షీరాభిశయనవ్రతం, తస్య పుణ్యఫలం వక్తుం
శక్యం నాబ్ధశతైరపి. బృందావనసమీపే తు యః కుర్యాద్వా
దశీదినే, క్షీరాభిశయనం నామ వ్రతం త్రైలోక్యపాపనమ్.
యాషన్తి సన్తి పల్లాని యావన్త్యగ్రాశే సన్తి హి,

తావద్యుగపహస్రాణి విష్ణులోకే మహీయలే. శృణు వత్స ప్ర
వత్క్షేదహ మితహాస్మ పురాతనం, వ్యాసవశ్యాం పురా
చాస్మిప్రోహా వేదపారగః. శాస్త్రజ్ఞో బహువక్తా చ
విష్ణుపూజాపరామణః, అప్య పుత్రీ చ విఖ్యాతా, వేణీవా
మ్నా సుహృదిణీ బాల్యే వైధవ్యకామ్నా పుత్రహీనా చ
దుఃఖినీ, పూర్వార్తఫలైవ జ్ఞాపిర్భగమృతా. ఆలోక్య
పితరం పాశ్వ్యే ప్రాంతం రథావతే, కర్తుం క్షమాంతరేదేవం మే
సచర్త్వోహతి తదా సమయః తతో మహ్యాం కులంజ్ఞా . . . పదేష్టుం

త్వమర్హసి. ప్రాస్తావనించ — బాలే సుసు బాలేః పూజాం
విష్ణోర్లోకస్సర్వదామహా, న సకర్మకృతేనన్యత్ర క్ష్యాగృశీచాం
వినా బాహిస్ తస్మాత్కురు తథా. బాలే క్షీరాబ్ధియనవ్రతం,
ఇత్యుక్త్వా తద్వ్రతవేద్యం విధాం చాప్యభావత ఇతి శ్రు
త్వాను తవ్యాం పిత్రాజ్ఞాత్వాన త్యధిం, దృఢభక్తితయా
సాశ్వే ధ్యాత్వా విష్ణుం పతుః పురః. చక్రే వ్రతం విధానేన క్షీ
రాబ్ధియనాభిం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన విష్ణోరమితతేజసః. ద్వి
తీయే జన్మని ప్రాప్తే భర్తారం హరిమాన సా, మిత్రవిందేతి వి
ఖ్యాతా లోకే లావణ్యశాలినీ తస్మాద్యః కురుతే భక్త్యా శో
టజన్మాఘనాశనం, ఇహ భుంక్త్వా లఖలాక్ భోగా నస్తే
మోక్షమవాప్స్యతి. సత్యం సత్యం పునః సత్యం సత్యం సత్యం
పునః పునః.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదే

క్షీరాబ్ధివ్రతకథా సంపూర్ణా.

క్షీరాబ్ధివ్రతకథ.

పూర్వము ధర్మరాజు రాజ్యము పోగొట్టుకొని తమ్ములతోఁ గూడి ద్వైతవనమం దుండఁగా, నిచ్చటికి అనేక ఋషులతోఁగూడి వ్యాసులవారు వచ్చిరి. అట్లు వచ్చినవ్యాసుని గని ధర్మరాజు తగుపూజలు సలిపి కూర్చుండఁబెట్టి తానును వారి యనుజ్ఞఁ బొంది కూర్చుండి కొంతదడవు మాటలాడి యాయనతో స్వామీ మీరు ఎల్లధర్మములను ఉపదేశించఁదగిన మహానుభావులు. మీకుఁ దెలియని ధర్మసూక్ష్మములు లేవు. మనుష్యులకు సర్వకామములును ఏయిపాయముచేత సిద్ధించునో నెలవిండు. అని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు నాయనా మంచి ప్రశ్న చేసినావు. ఈవిషయమునే పూర్వము నారదమహాముని బ్రహ్మనడుగఁగా నాతఁడు సర్వకామప్రదములగురెండువ్రతములు చెప్పినాడు. క్షీరాబ్ధిద్వాదశీవ్రతము, క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతము అను నా రెండువ్రతములలో క్షీరాబ్ధిద్వాదశీవ్రతమును నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. కార్తికశుక్ల ద్వాదశినాఁడు ప్రాద్దుకూఁత తర్వాత పాలసముద్రమునుండి లేచి శ్రీమహావిష్ణువు సమస్తదేవతలతోడను, మునులతోడను, లక్ష్మీతోడను గూడి బృందావనమునకు వచ్చియుండి, యొక ప్రతిజ్ఞ చేసినాడు. ఏ మనఁగా—ఏమాసపుండ్రనను ఈ కార్తికశుద్ధద్వాదశినాటి కాలమున సర్వమునులు దేవతలతోఁగూడి బృందావనమున వేంచేసియున్న నన్ను లక్ష్మీదేవితోఁగూడ పూజించి తులసిపూజచేసి తులసికథను విని భక్తితో దీపదానము చేయునో వాఁడు సర్వపాపములు వీడి నా సాయుజ్యమును బొందును. అని శపథము చేసినాడుగాన నీవును పుణ్యకరమైన యావ్రతమును చేయుము.

అని వ్యాసుడు చెప్పగావిని ధర్మరాజు ఆయ్యా ఈవ్రతము చేయవలసిన విధాన మెట్టిదో నాకు జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడఁగెను. ధర్మరాజా ! ఏకాదశినాఁ డుపవాసముచేసి ద్వాదశిపారణచేసుకొని సాయంకాలమున మరల స్నానముచేసి శుచియై తులసికోటదగ్గఱ చక్కఁగా శుద్ధిచేసి విదువన్నెల ముగ్గులుబెట్టి పలువిధముల నలంకరించి తులసీమూలమందు లక్ష్మీసహితఁడైన విష్ణువును తులసిని భక్తితో సర్వోపచారములతోను బూజించి నైవేద్యమైన తర్వాత కొబ్బెర బెల్లము కజ్జారము అరటిపండ్లు చెఱుకుముక్కలు సమర్పించి తాంబూలనీరాజనము లొసఁగి మంత్రపుష్పముబెట్టి పూర్తిచేసి తులసీసహిత లక్ష్మీనారాయణ మాహాత్మ్యమును దీపదానఫలమును విని యనంతరము బ్రహ్మాణులకు గంధపుష్ప ఫలాదు లొసఁగి తృప్తిపఱచి వ్రతము పూర్తిచేయవలెను. ఇట్లేమానవుఁడు చేసినను ఇష్టముం గాంచును. ధర్మరాజదివిని దీపదానమహిమను జెప్పుమని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు చెప్పుచున్నాఁడు యుధిష్ఠిరా ! దీపదానమహిమ నెవఁడు చెప్పఁగల్గును? కార్తికశుద్ధద్వాదశిదినమున బృందావనసమీపమున దీపదానము చేయవలెను. ఒకదీపదానముచే ఉపపాతకములు బోవును. నూలుచేసిన విష్ణుసారూప్యము గలుగును. అంత కెక్కువఁగా జేసిన నాఫలమును నేను జెప్పలేను. భక్తితో నొకవత్తితో దీపము బెట్టిన బుద్ధిశాలియగును. నాలుగు వత్తులు వేసి వెలిగించిన రాజగును. పదివేసిన విష్ణుసాయుజ్యము నొందును. వేయివత్తులు వేసినచో విష్ణురూపుఁ డగును. ఇది బృందావనములోఁ జేసినయెడల కురుక్షేత్రమందుఁ జేసినంత

ఫలము గలుగును. దీనికి ఆవ్రసేయి మంచిని మాఫలనూనె మధ్యమము, తేనె దాదానము బ్రహ్మచారి అధినానాలు కనిపించును. ఆవ్రసేయి జ్ఞానమోక్షముల మోక్షమును. సుప్రసల నూనె సంపదను కీర్తిని నిచ్చును. తేనె భోగప్రదము. అడవి నూనె కామ్యార్థప్రదము. అనినానా ఆనానానా జిహ్వ. భోరి కల నిచ్చును. అనినానానా శత్రువును హరి. అనినానానా అము స్సరు నాశము చేయును. బట్టెనేయి పూర్తిగా ముగించును. గించును. వీనిలో కొలచెమైన ఆవ్రసేయి కనిపించును. అనినానా మగును. ఈ దీపదానములను చేసి యింద్రాదులను మోక్షములను దొరకినవి. దీనివలన మోక్షములు గలుగును. ద్వాదశి నాడు దీపదానము చేసిన మోక్షములను మోక్షములు దొరకును. బృందావనమం దొకమాటము గట్టి వాడునగా దీనివలన బట్టి యున్న నెవడుచూచి యానానానానో పానీయములన్నియు నశించును. ఈ దీపదానములను విన్నవాడు చేసిన వారు మోక్ష ప్రాప్తులగుదురు, అని చెప్పగా విసి ధర్మరాజు వహానంద మును జెంది తులసీమాహాత్మ్యము జెప్పుమని కోరగా వ్యాసుడు జెప్పుచున్నాడు. తులసీమహిమ పూర్తిగా బ్రహ్మకూడ జెప్పలేడు. అయినను ఆ బ్రహ్మ నారదునకు జెప్పినట్లు చెప్పు చున్నాను. కార్తికమాసమందు తులసీపూజచేయువారు త్తమ లోకమును బొందుదురు. తుదకు ఉత్తానద్వాదశినాడైనను తులసీపూజ చేయనివారు కోటిజన్మలు చండాలులై పుట్టుదురు. తులసీమొక్కవేసి పెంచినవారు దానికెన్ని వేళ్లుపాటునో అన్ని మహాయుగములు విష్ణులోకమందుదురు. తులసీదళములు కలిసిన నీట స్నానమాడినవారు పాపము వదలి వైకుంఠము

సకు: బోవుచును బృందావనము వేసినవారు బ్రహ్మత్వము
బొందుదురు. తులసి యున్న యింటిలోఁ గాఁపురముచేయుట,
తులసితోఁట చేసి పెంచుట, తులసి పేరులు దాల్చుట, తులసి
దళము భక్షించుట పాపహరములు. తులసియున్న చోటునకు
యమకింకరులు రాదు. 'యస్తూలే...' ఆశుమంత్రమును బఠించు
వారికి నేపాధము నంటదు. యమకింకరులు దగ్గఱకు రాదు.
ఈతులసి నేవయంచే ఒక పూర్వకథను జెప్పెద నినుము. కాశ్మీర
దేశవాసు లగువారి మేధసుమేధు లనునిద్దఱు బ్రాహ్మణులు తీర్థ
యాత్ర చేయుచుండి యొకయెడారిలో నొకతులసితోఁటను
జూచిరి. చూచినతోడనే వారిలో సుమేధుఁడు భక్తితోఁ బ్రద
క్షీణనమస్కారములు జేసెను. అదిచూచి హరిమేధుఁ డిది
యేమని యడిగెను. సుమేధుఁడు ఇక్కడ నెండ బాధగా నున్న
దని యొకమట్టిచెట్టు నండకుఁ జేరి తులసికథ చెప్పఁబోడఁగెను.
పూర్వము దేవాసురులు సముద్రము చిలికినప్పుడు దానియందు
విరావతము కల్పవృక్షము మొదలుగా నెన్నియో యుత్తమ
వస్తువులు పుట్టెను. తర్వాత లక్ష్మీదేవి పుట్టెను. తర్వాత
అమృతకలశము పుట్టెను. ఆ యమృతకలశమును శేషాని
మహానందమునొంది విష్ణువు ఆకలశముపై నానంద
విడువఁగా నందు ఈతులసి పుట్టినది. ఇట్లుపుట్టిన
విష్ణువు పరిగ్రహించెను. ఇట్లు పరిగ్రహించి
సిని తొడమీఁద నుంచుకొని నీవు లోకము
గలదాన వగుమని ప్రేమమీఁద బలికెను.
యఱునకు తులసియందు ఎక్కువ ప్రీతిగలిగి
వలన నేను తులసికి మ్రొక్కినాను. అని

పలుకుచుండఁగా నే యామఱ్ఱి ఘోషమని విఱిగికూలెను. ఆచెట్టు తొట్టలోనుండి యిద్దఱుపురుషులు వెలువలికివచ్చి దివ్యతేజము తోనిలివియుండఁగా హరిమేధ సుమేధులు చూచి దివ్యమంగళ విగ్రహాధారులైనమీరెవరని యడిగిరి. ఆపురుషులును మీరే మాకు తండ్రులు గురువులు ననిచెప్పి వారిలో జ్యేష్ఠుఁ డిట్లుని యెను. నేను దేవలోకవాసిని. నా పేరు ఆస్తికుఁ డందురు. నేనొకనాడు అప్పరసలతోఁ గూడి సందనవనమునఁ గామవికారముచే మైచుటచి క్రీడించుచుండఁగా మేము ధరించిన పుష్పమాలికలు వై నఁబడి మాసందడివలన సమాధివలించి యచ్చట తపస్సుచేయుచున్న రోమశమహాముని నన్నుచూచి నీవు మదోన్మత్తుడవై యిట్లు నాకలజడి కలిగించితివి. గావున బ్రహ్మరాక్షసుఁడ వగుమని శపించి తప్పిదము పురుషునిదిగాని స్త్రీలు పరతంత్రులు గనుక వారివలన తప్పులేదని వారిని ఊమించి విడిచెను. అంతట నేను శాపమునకు వెఱచి యామునిని వేడి ప్రసన్నునిజేయఁగా నాయన యనుగ్రహము గలిగి నీవెప్పుడు తులసిమహిమను విష్ణుప్రభావమును విందువో అప్పుడు శాప విముక్తుఁడ వగుదువని యనుగ్రహించెను. నేనును బ్రహ్మరాక్షసునై యీచెట్టుతొట్టలోఁజేరి మీదయవలన నేడు శాప మోక్షణము నొందితిని అనిచెప్పి, రెండవవానివృత్తాంతము చెప్పినాగెను. ఈయన పూర్వమొక మునికుమారుఁడుగానుండి గురుకులవాసమున జేయుచుండి ఓకయపరాధమువలన బ్రహ్మరాక్షసు వగుమని యాయనవలన శాపముబొంది యిట్లు నాతోఁ గలిసియుండెను. మేమిద్దఱియును మీదయవలనఁ బవిత్రులమై యిట్లు ముష్టునుగ్రహించినారు. గాన మీతీర్థయాత్రాఫలము.

సీద్ధించినది. అనిచెప్పి వారిరువురు వారిత్రోవను బోఁగానే బ్రాహ్మ
ణులిద్దఱు ఆశ్చర్యానందములతో మునిఁగి తులసీమహిమను
బొగడుచు యాత్రముగించుకొని యిండ్లకేఁగిరి. ఈకథను ఎవరు
విన్నను వారు సర్వపాపములు వదలి యుత్తమగతిని జెందుదు
రని బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పెను. అని వ్యాసుఁడు చెప్పి ధర్మ
రాజా! ఇట్లు క్షీరాభివ్రతముజేసి తులసీకథ విన్నవారు ఉత్తము
లగుదురు. అనిన విని స్వామీ! మీరు చెప్పిన కథ విని మహా
నందమును బొందినాను. ఇప్పుడు క్షీరాభిశయనవ్రతమును
నాకు దయతోఁజెప్పుఁడు. అనియడిగిన వ్యాసుఁడు జెప్పుచు
న్నాడు. యుధిష్ఠిరా! శాంతికరమై పుత్రపౌత్రాదినంపదలనిచ్చు
క్షీరాభిశయనవ్రతమును బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పిన ప్రకారము
నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. ఆషాఢశుద్ధ ద్వాదశినాఁడు సాయం
కాలముకాఁగానే వ్రతముచేయఁబూనుకొన్నవారు పాదప్రత్యో
శనముచేసుకొని నియమముతో బృందావనము చుట్టును అలికి
ముగ్గువెట్టి ధూపదీపాదులకుఁ గావలసినవస్తువులు వస్త్రములు
పూవులు మొదలగు పూజార్థవ్యములను సంపాదించుకొని
ఆచమనముచేసి ప్రాణాయామముచేసి, మౌనఘృతో 'ఇదం కరి
ష్యే...' అను మంత్రమును జెప్పి తులసీమూలమున యథా
విధిగా తులసీసహితుఁడైన శ్రీ లక్ష్మీనారాయణమూర్తిని
పూజించవలయును తర్వాత బ్రాహ్మణులను పూజించి తృప్తిపఱచ
వలెను. ఇట్లు ఆషాఢ, శ్రావణ, భాద్రపద, ఆశ్వయుజమాస
ములు నాలుగింటను వ్రతముచేసి తర్వాత నుద్యాపనము జేయ
వలెను. ఉద్యాపన చేయువాఁడు కార్తిక శుక్లకౌదశినాఁ
డుపవసించి సాయంకాలము మరల స్నానముజేసి నీమముతో

బృందావనసమీపమందు చిన్ని ఆశీకి విహవన్నెల మృగలతో
 నలంకరించి, ఆయుగుమీద శంఖము చక్రము శార్ఙ్గము
 కొమోదకి గద గోవులు గోపాలకులు వీనిని వ్రాయనలెను.
 తర్వాత వెండి తులసికోటను దాసిలో కొమ్మలు గుత్తులు
 వీనితోఁ గూడినతులసిచెట్టును యథాశక్తిగాఁ జేయించిపెట్టి
 దానమొదట సువర్ణమయ మైనలక్ష్మీనారాయణప్రతిమను జే
 యించిపెట్టి ఉపాధ్యాయునితోఁ గూడినవాఁడై తులసీసహిత
 లక్ష్మీనారాయణప్రతిమయందు విష్ణువు నావాహనచేసి పురుష
 సూక్తవిధానముచేతను పురాణోక్తవచనములచేతను పోడ
 శోపచారపూజలు చేయవలెను. ఇట్లు సాంగముగా వ్రతము
 జరపి విష్ణువు ననుగ్రహము సంపాదించుకొని యనంతరము
 బ్రాహ్మణపూజచేసి యారాత్రి జాగరణముండి మఱునామదయ
 ముననేలేచి స్నానముచేసి ఆచమనముచేసి అగ్నిప్రతిష్ఠాపనము
 జేసి 'తద్విష్ణోః...' అనుమంత్రముచేత ఆజ్యముతోడి తిలలను
 మూటుగాని వేయిగాని ఆహుతులు హోమము చేయవలెను.
 తర్వాత నగ్నిప్రదక్షిణముచేసి బ్రాహ్మణసమారాధనము జేయ
 వలెను. తర్వాత సువర్ణవిష్ణుప్రతిమకు పునఃపూజచేసి తర్వాత
 'నారాయణో...' అను మంత్రముచేత ప్రతిమతోఁగూడ
 బృందావనమును యోగ్యుడైన బ్రాహ్మణునకు దానమియ్య
 వలెను. దానమిచ్చిన సొత్తులో మూడవవంతునను దక్షిణ
 యియ్యవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులకు భోజనముబెట్టి తాను
 తనబంధువులతోఁగూడ భోజనము జేయవలెను. ఇట్లెవఁడు
 యీ రాభిశయనవ్రతమునుచేయునో వానిపుణ్యమహిమ నూటేం
 డు చెప్పినను తరుగదు. బృందావనసమీపమందు ఈవ్రతముచేసి

నవారు తులసిచెట్టున నెన్ని ఆకులున్నవో ఎన్ని రెచ్చలున్నవో అన్ని దివ్యవర్ష సహస్రములు విష్ణులోకమం దుందురు. నాయనా యుధిష్ఠిరా! ఈవిషయమున నొకకథ గలదు. చెప్పెద వినుము. పూర్వము ద్వారకాపతికృష్ణమున వేదశాస్త్రనిధి మహాపుణ్యాత్ముడైన యొక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడండెను. ఆయన కొక రూపలావణ్య శోభితురాలగు కణియనుపేరుగల కూతురుండెను. ఆమె పూర్వార్థ పరిపాకముచే జిన్నతనముననే విధవయ్యెను. ఇట్లు వైధవ్యదుఃఖము ననుభవించు నాచిన్నది ఒకనాడు తండ్రి దగ్గఱకువచ్చి నాయనా నా కీవైధవ్యదుఃఖము భరింపరాకున్నది. కావున ఈదుఃఖము తొలగి నట్లు జ్ఞానోపదేశము చేయు మని యడిగెను. అందుల కాబ్రాహ్మణుడు సంతసించి అమ్మా నియతురాలవై విష్ణుని బూజింపుము నీబోటివారికి విష్ణువుకంటె వేఱి దిక్కులేదు. కనుక నీవు, విష్ణువుప్రీతికరమైన శ్రీరాధీశయనవ్రతము చేయుము. అని ఆవ్రతవిధానము చక్కగాఁ జెప్పఁగా నామె తండ్రిని దగ్గఱచెట్టుకొని పూర్ణభక్తితో నావ్రతము సాంగముగాఁ జేసినదై మఱుజన్తమున మిత్రవిందయనుపేరుతోఁబుట్టి శ్రీకృష్ణభగవానునకు భార్యయ్యెను. కావున నెవ రీవ్రతము చేసినను కోటిజన్మలలో నార్జించిన పాపమునుగూడఁ బోగొట్టికొని సమస్తమైన యిహసుఖముల ననుభవించి తుదకు మోక్ష మొందుదురు. ముష్కాటికి నిజము. ఇది బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదమున

శ్రీరాధీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

సావిత్రి గౌరీ వ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...నామ సంవత్సరే...అయినే...మానే...
పక్షే...తిథౌ...వాసరయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ
మమ భర్తాసహ (ఆస్తాకంసహకుటుంబానాం) తేమస్తైర్య విజ
యాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మా...సిద్ధ్యర్థం మనో
వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం సకలమంగళావాప్త్యర్థం అభ్యుదయార్థం
ఆయుష్యాభివృద్ధ్యర్థం వంశ్యాచతుష్టయ దోషనివృత్త్యర్థం
సాగ్రవర్ష శతజీవన సంపూర్ణసకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీపార్వతీ
పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కల్యాణక్షేమకారేణ యావచ్ఛక్తిభావనా
వాహనాదిషోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగం కలశపూ
జాం గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య కలశపూజాం
గణపతిపూజాం చ కృత్వా. తదనంతరం సావిత్రి గౌరీ ప్రాణ
పతిహావనం కుర్యాత్.

అథ ధ్యానమ్. వంధ్యదోషహరేగౌరి కరిష్యే తవ పూజనం,
నిర్విఘ్నం కురుమే దేవి సర్వాభీష్టఫలప్రదే. శరదించువికాసమం
దహసాం స్ఫురదించీవరలోచనాభిరామాం, అరవిందసమాన
సుందరాస్యామరవిందాసనసుందరీ ముపాసే. వంద్యేహం కుం
దసూనాభా మిందీవరదశేఖణాం, వంద్యాజనమందారాం వల్లిం
వాగధిదేవతామ్ సావిత్రి గౌరై నమః ధ్యానం సమర్పయామి.
నానారత్నప్రభాదీప్తే సర్వాభరణభూషితే, మహాలక్ష్మీ మ
హాదేవి త్వమాగచ్ఛస్థిరా భవ. శంఖచక్రగదాహస్తే సువర్ణా
భే శుభావహే, మమ దేవి వరం దేహి సర్వసిద్ధిప్రదాయినీ.
ఆవాహయామి సుభగే శుభే సర్వవరప్రదే, పీతాంబరధరే దేవి

సర్వలక్షణసంయుతే. సావిత్రి గౌర్యై నమః ఆవాహనమ్. తప్త
 కాంచనసంకాశే మహాలక్ష్మీ వరప్రదే, రత్నసింహాసనం చారు.
 గృహ్యతాం శంకరస్త్రియే. సావిత్రి గౌర్యై నమః రత్నసింహాస-
 నమ్. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే, నారాయణస్త్రియే
 దేవి పాద్యం సంగృహ్యతా ముమే. సావిత్రి గౌర్యై నమః.
 పాద్యమ్. జగద్వంద్యే మహాదేవి సర్వలోకైకపూజితే, అర్ఘ్యం
 దాస్యమి వరదే గృహాణ పరమేశ్వరి. సావిత్రి గౌర్యై నమః
 అర్ఘ్యమ్. నేవే కారుణ్యనిలయే భక్తత్రాణైకతత్పరే, ఆచమ్య
 తాం మహేశాని సువాసితపయఃకణైః సావిత్రి గౌర్యై నమః.
 ఆచమనీయమ్. బ్రహ్మీ చ వైష్ణవీ రాద్రీ కామారీ శాంభ-
 వీ శివా, సిద్ధిదా బుద్ధిదా శాంతా మధువర్కం గృహాణభో. సా-
 విత్రి గౌర్యై నమః మధువర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేశ్వైశ్చ ఘృ-
 తేన మధునా శివే, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరా గాంగవా-
 రిభిః. సావి...ర్యై నమః పంచామృతస్నానమ్. జయ త్వం దేవి
 చాముందే జయ ఘంటాకపాలిని, జయ సర్వగతే దేవి చాంపక-
 స్నానమాచర. సావి...ర్యై నమః చంపకత్రైలాభ్యంజన-
 స్నానమ్. కలాత్మికే కలాతీతే కారుణ్యవృద్ధయే శివే, కల్యాణి
 జగతీ నిత్యం కస్తూర్యుద్వర్తనం కురు. సా...ర్యై నమః కస్తూ-
 ర్యుద్వర్తన స్నానమ్ రోచనాగురు కర్పూరకుంకుమాలోడి-
 తం పునః, కస్తూర్యాదిసుగంధం చ సర్వాంగేషు విలేపయే.
 సావిత్రి గౌర్యై నమః హరిద్రాచూర్ణస్నానం. శుద్ధోదక-
 స్నానమిదం స్వీకురుష్వ సురోత్తమే, సర్వతీర్థమయం దేవి
 నిత్యపావని పావనమ్ సా...ర్యై నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 సర్వదేహసురక్షార్థం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, వస్త్రం.

దాస్యామి దేవశి గృహాణ సురసంపత్ సా...రైస్య నమః వ
 స్త్రయ్యమ్. అణిమూదిగుణాఘోషే సురసంపత్త్యంతం,
 ఉపవీతం ప్రదాస్యామి గృహాణ చరమేశ్వరి. సా...రైస్య నమః
 ఉపవీతమ్ శ్రీగంధసమ్మితగంధసాం కర్పూరసంయుక్త
 మతీవ హృద్యం, సురాసురానంద కిరీటభోభి హృద్యయే తే
 ప్రదదామి గౌరి. సా...రైస్య నమః శ్రీగంధం సూర్యాయామి హ
 రిద్రంచమహాదేవి సర్వకల్యాణదాయినీ, సా...గర్భాభ్యసందివ్యం
 గృహాణ చరమేశ్వరి. సా...రైస్య నమః హరిద్రామృతమ్. కుం
 కుమం శోభనం దివ్యం కర్పూరేణ సుసంయుతం, విలేపనం సు
 రశ్రేష్ఠే ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సా...రైస్య నమః కుంకుమ
 పరిమళం సమర్పయామి. అక్షతా విమలా శుభ్రా శా
 లీయాం త్పురుషోహరా, గృహాణేమా మహేశాని కమ
 లాపతిపూజితే. సావి...రైస్య నమః అక్షతా. మాణిక్యముక్తా
 ఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధ వైడూర్యకృతానియాని, అంగుళ్యతా
 టంకసుకంఠమాలా కాంచీగదాదీని గృహాణదేవి. సా...రైస్య
 నమః ఆభరణాని. జాజీ చంపక పున్నాగకేతకీపాటలాన్వితైః,
 పారిజాతాదికుసుమైః పూజయామి శివప్రియే పుష్పాణి పూజ
 యామి. లక్ష్మీకరకరోద్భూత బిల్వ మృత్యుంజయప్రియ,
 దేహి పుత్రా స్సశుభనాన్యారోగ్య మచలాం శ్రియమ్. బిల్వ
 పత్రార్చితే దేవి దుర్గే త్వాం శరణం గతా, బిల్వపత్రప్రదానేన
 చేస్పితం సఫలం కురు. సా...రైస్య నమః బిల్వపత్రం సమర్పయా
 మి. అథాంగపూజా. సావిత్రైస్య నమః పాదౌ పూజయామి.
 గౌరైస్య నమః జానునీ. శివాయై నమః ఉరూ. భవానైస్య నమః
 కటిమ్. రుద్రానైస్య నమః మధ్యమ్. శర్వానైస్య నమః పార్శ్వమ్.

సర్వము నామై నమః బ్రాహ్మణ్య. అశ్వత్థాయై నమః కంఠమ్.
పార్శ్వశ్చైవ నమః శేత్రే. దుర్గాయై నమః లలాటమ్. హైమవ
త్త్యై నమః కర్ణా క్షిప్తాయై నమః శిరః పూజనగోచరమ్. అంబి
కాయై నమః సర్వాభ్యాంగాని.

గౌరీ ప్రతరశతనామాలికాః.

ఓం గౌరీ నమః
గణేశాయై
గిరిరాజనల్లభాయై
గుహశిఖిరాయై
జగన్నాథే
గంగాధిపత్యుంబినై
వీరభద్రప్రసూదే
విశ్వనాథాయై
అశ్వమూర్త్యాయై
కష్టదూరద్రవ్యకృద్యై
శివాయై
శాంభవ్యై
శంకర్యై
బాలాయై
భవానై
భద్రదాయినై
మాంగల్యదాయినై
సర్వమంగళాయై
మంజుభాషిణ్యై

మా హేమవత్త్యై
మహిమాయై
మంద్రాధిపాయై
మహావిలాసాయై
హేమాద్రిజాయై
హేమశ్చంద్ర్యై
పార్శ్వశ్చై
పాపనాశిణ్యై
నారాయణాంబజాయై
నిత్యాయై
నిరీశాయై
నిర్మలాయై
అంబికాయై
మృదానై
మునిసంసేవ్యాయై
మానినై
మేనకాత్మజాయై
కుమార్యై
కన్యకాయై

దుర్గాయై
 కలిదోషనిషాదిన్యై
 కాత్యాయన్యై
 కృపాపూర్ణాయై
 కల్యాణ్యై
 కమలార్చితాయై
 సత్యై
 సత్త్వమయ్యై
 సత్యాయై
 సౌభాగ్యదాయై
 సరస్వత్యై
 అమలాయై
 అమరసంసేవ్యాయై
 అన్నపూర్ణాయై
 అమృతేశ్వర్యై
 అఖిలాగమసంస్తుతాయై
 సుఖసచ్చిత్సుధారసాయై
 బాల్యరాధితభూతదాయై
 భానుకోటిసమద్యుతయై
 పారణ్యై
 పరాయై
 సూక్ష్మాయై
 శీతాంశుకృతశేఖరాయై
 హరిద్రాకుంకుమారాధ్యాయై

సర్వకాలసుమంగల్యై
 సర్వభోగప్రదాయై
 సామశిఖాయై
 వేదాంతలక్షణాయై
 కర్తృబ్రహ్మమయ్యై
 కామకలనాయై
 కాంక్షితార్థప్రదాయై
 చంద్రార్కయితతాటంకాయై
 చిదంబరశరీర్యై
 శ్రీచక్రవాసిన్యై
 దేవ్యై నమః
 కామేశ్వరసత్యై
 కలాయై
 మారారాతిప్రియార్థాంగ్యై
 మార్కండేయవరప్రదాయై
 పుత్రపౌత్రవరప్రదాయై
 పుణ్యాయై
 పురుషార్థప్రదాయిన్యై
 సత్యధర్మరతాయై
 సర్వసాక్షిణ్యై
 సంశాంతరూపిణ్యై
 శ్యామలాయై
 బగళాయై
 చంద్యై

మాతృకాయై	శ్రీవిద్యాయై
భగమానినై	ప్రణవార్థప్రహపిణ్యై
విరజాయై	హ్రీంకార్యై
స్వధాయై	నాదరూపాయై
ప్రత్యంగారాంబికాయై	త్రిపురాయై
ఆర్యాయై	త్రిగుణాంబికాయై
దాక్షాయనై	సుందర్యై
దీప్తాయై	మహాగౌర్యై
సర్వవస్తూత్తమోత్తమాయై	షోడశాక్షరదేవతాయై
శివాభిధాయై	సావిత్రిగౌర్యై నమః

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వసస్పృత్యుద్భవైర్దివ్యై రానాగంధై స్సుసంయుతం, ఆఘేయః సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ సావి...
ర్యై నమః ధూపమాఘాపయామి. సాజ్యమే కార్తిసంయుక్తం
వహ్నినా యోజితం ప్రియే, గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలో-
క్యతిమిరాహమామ్. దీపందర్శయామి ధూపవిహారంతరం ఆచ-
మనీయమ్. నైవేద్యమ్. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలం స్వశ్రీ-
భిరారార్చికాం పాత్రైర్హృక్కించిత్రపంక్తివిలసత్కర్పూరదీపా-
వళీః, తత్తత్తాలమృదంగగీతసహితం నృత్యద్భవాంభోరుహం
మంత్రారాధనపూర్వకం సువిహితం నీరాజనం గృహ్యతామ్.
నీరాజనం సమర్పయామి. యానికానిచ...పదేపదే. ఆత్మప్రద-
క్షిణం సమర్పయామి. నమశ్శివాయై రుద్రాయై సగుణాయై
స్వరూపిణే, దేవాయైతనయందేవి మహాలక్ష్మీ నమోఽస్తుతే.
సావి...ర్యై నమః నమస్కారాః. యస్యస్త్వత్యా...మహే

శ్వడీ సుప్రసన్నా వరదా భవతు. ఆర్ఘ్యణి. గంగాజలసమాసీ
తం గంధం హృదయాయుతం, ఆర్ఘ్యం హృదయాయుతం దేవి
కాత్మామని నమోఽస్తుతే. సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
సమర్పయామి. జను దేవి నమస్తుభ్యం జను. త్తక్షరప్రదే,
జను శంకరవామాంగే గృహాణార్ఘ్యం హృదయాయుతమ్.
సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ గంగాజలసమానుక్షం సు
గంధం గంధసంతుల్యం, గృహాణార్ఘ్యం హృదయాయుతం మంగ
ళం కురు మే శివే సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యం సర్వభాగళ
మాంగల్యే స్వామంగళదాయుని, హృదయాయుతం శీఘ్రం గృ
హాణార్ఘ్యం మయాఽర్పితమ్. సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
దేహిగౌరి సదాలోగ్యం పుత్రపౌత్రప్రసాదం, ఆర్ఘ్యం గృహాణ
హే దేవి మమ సాఖ్యవిచ్ఛేదయే సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్య
మ్. ఆర్ఘ్యం గృహాణ హేమాతః భక్తానా మభయప్రదే, సా
మంగల్యం విచ్ఛేదయ చ దేహి మే హరనల్లభే సా...రైత్యనమః
ఇదమర్ఘ్యమ్. ఆముద్దేహి యశో దేహి పుత్రం భాగ్యం చ
దేహి మే, గృహాణార్ఘ్యం ప్రదాస్యామి మాం రక్ష జగదీశ్వరి.
సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. నమస్తే వరదే భద్రే నమస్తే
సుఖదాయని, త్రాహి మాం కృపయా దేవి గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తు తే. సా...రైత్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ నమస్తే
సర్వకల్యాణి. నమస్తే భాగ్యదాయని, ఇదమర్ఘ్యం మయా
దత్తం గృహాణ జగదీశ్వరి. సా...రైత్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. అనేన
అర్ఘ్యదానేన సావిత్రీగౌరి సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

సావిత్రీగౌరివ్రతపూజావిధానం సమాప్తమ్.

శ్లో. కదాచిద్వైతకారణ్యే వేదవేదాంగపారగైః, మునిభి
 ర్భవభిర్యుక్తం మార్కండేయం మహామునిమ్. కృపాప్రసన్న
 వదనం జటావల్కులధారిణం, దృష్ట్వా యుధిష్ఠిరో రాజా విన
 యేన నయేన చ, సాష్టాంగ ప్రణిపాతం చ విధాయ విధివజ్జలం,
 దత్వాఽసనం కుశమయం బద్ధ్వా హస్తపుటం తథా. పప్రచ్ఛ
 కుశలం రాజా హర్షచిన్తితలోచనః, ఉక్త్వా తు కుశలం సర్వం
 ధర్మరాజాయధీమతే. విరరామతతో మానీషక్ష్యతే చ యుధిష్ఠి
 రః, యద్యన్తి కపిణా స్వామిన్కామ్యమాపూశయస్వ మే. కిం
 వ్రతం కామ్యనం భద్రంపుత్రపాత్రప్రవర్ధనం, సౌభాగ్యవర్ధనం
 స్త్రీణాం పాతివ్రత్యానుకూలితమ్. తన్నేబ్రూహి మునీంద్ర త్వం
 యాచమానాయ తత్త్వతః. మార్కండేయ ఉవాచ.—సాధు
 పుష్టం త్వయా రాజస్సర్వలోకోపకారకం, సర్వానందప్రదం
 దివ్యం సతీభిశ్చరితం పురా. వ్రతానాముత్తమం గుహ్యం వ్రత
 మేకం బ్రవీమితే, సావిత్రిష్టవ్రతంనార్యాః పాతివ్రత్యవివర్ధ
 నమ్. భూయశ్శృణు మహాభాగ సావిత్రిపార్వతీవ్రతం, పుత్రదం
 ధనదం స్త్రీణాం సర్వాసాం వ్రతముత్తమమ్. పురా మంగళ
 గిర్యాఖ్య పట్టణం పాపనాశనం, కృష్ణవేణీనదీతీరే నృసింహ
 తేత్రముత్తమమ్. తత్రాధూర్ధ్వవర్తేతి రాజా సర్వత్ర థా
 ర్చికః, తస్య రాజ్ఞో ద్విజః కశ్చిత్పురోధాసోఽమహాభవత్, బ
 హుపుత్ర స్సపత్నీక స్సర్వశాస్త్రవిశారదః. తస్మాద్భూద్యజ్ఞనః
 పత్నీ గౌరీపూజాపరాయణా, గౌరీవ్రతంసమారభ్యకృత్వాతు
 నవవత్సరాః. ఉద్యాపనం కరిష్యంతీ నియమస్థాపతివ్రతా, అక
 రోద్దురుపుత్రాణాం హననం రాజవల్లభా. ఏవం వై హననం కృ
 త్వా దప్టోష్ఠా కోపపూరితా. మృతానాం మస్తకానీహ్నిచిత్వా

ఛిత్రా స్యపాతయత్. తాని సర్వాణి తన్నాతు రంతికం రాజ
 వల్లభా, ప్రేషయామాస దుర్భావా వ్రతక్షతికరీతథా. దేవం
 వహ్నిం ద్విజం గాంచ నారీమన్యాం పతివ్రతాం, యే పరిఘ్నం
 తి తే పాపా జాయంతే పాపయోనిషు. గౌరీవ్రతపరా మాతా
 దృష్ట్వా తత్ర శిరాంసీ చ, వ్రతాంతే సాక్షతై స్తోయై స్తదం
 గాన్యభ్యపించత. అక్షతస్పర్శమాత్రేణ మృతాః పుత్రాస్తదో
 ఛిత్రాః, ఏతద్వృత్తాంత మాకర్ణ్య రాజపత్ని వినందితా. ఆన
 యామాస తాం బ్రహ్మాం పరేద్యు స్సోమపస్త్రియం, కిమేత
 ద్విప్రపత్ని త్వత్పుత్రాణాం ప్రాణధారణమ్. మయాతే నిహతాః
 పుత్రాస్తవ భావపరీక్షయా, పునరుజ్జీవయంతీతి శ్రుత్వా వార్తా
 మయాఽఽధునా. తచ్ఛ్రుత్వా విప్రపత్ని సా రాజపత్నిమువా
 చ హ, శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి గౌరీమాహాత్మ్యమిదృశమ్.
 యద్వీరతస్య ప్రభావేన మమ పుత్రాస్తుజీవితాః, ఏవముక్తా తు
 సా రాజ్ఞీ సోమపీఠీమువాచహ. గౌరీవ్రతంమహాపుణ్యం కరిష్యే
 విధిపూర్వకం, కో మాసుః కా తిథిస్తస్య కో విధిః కమలేక్షణే.
 తత్సర్వం బ్రాహ్మి కళ్యాణి మయి తేఽస్తి దయా యది,
 తచ్ఛ్రుత్వా బ్రాహ్మణీ తస్యై రాజ్ఞ్యే స్వమువాచహ. శృ
 ణు దేవి. ప్రవక్ష్యామి మకరన్ధ్రే దివాకరే, తత్ర పరేద్యు రుషసి
 వాయుసభ్యానమశ్రుతా. స్నాత్వా నద్భ్యాం సమాశ్రిత్య నిత్య
 కర్తృ సమాప్య చ, కులాలగృహమాసాద్య చక్రస్థాం మృత్తి
 కాం హరేత్. తయా గౌరిం వినిర్దాయ పూజయేత్స్వగృ
 హే ముదా, పూజార్తవ్యాణి సంపాద్య మానవ్రతమథాచ
 రేత్. జయదేవి జగన్మాతః జయశంకరవల్లభే, జయభక్తప్రియే
 దేవి వ్రతంమేనఫలంకురు. అనేనమంత్రరాజేన పూజాంకృత్వా

యథావిధి, నవగ్రంథియుతంతోరం బఘ్నియాద్బాహుమధ్యతః. ఉపాఖ్యానం తదా శ్రుత్వా నమస్కృత్వా యథాక్రమం, అపూపాంశ్చ గృహే పక్త్వా దేవైః దద్యాద్యథావిధి. ఏవం నవదినం కృత్వా వ్రతం పాపప్రణాశనం, అభ్యర్చ్య పూర్వవ ద్దేవీ మపూపా న్నవసంఖ్యయా. స్వయంచున్యాం స్తదాపూ పా స్సువాసిన్వై నివేదయేత్, గౌరీముద్వాసయేత్సుమైః పుణ్యస్త్రీవాద్యహూషణైః. ఏవం వై నవవర్షాణి వ్రతంకృత్వా వ్రతీ ముదా, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాద్వృతస్య పరిపూర్తయే. నవద్వంద్వాని పాత్రాణి వంశరూపాణి చ పృథక్, ఆపూప పూగీవర్జైశ్చ పూరయే న్నవసంఖ్యయా. పూర్వవత్పూజయే ద్దేవీం పూజయిత్వా సువాసినీః, తాభ్యోఽపి తత్పుష్పకర్పద్వంద్వం ద్వంద్వం దత్వానియమపూర్వకమ్. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ కృత్వా తా విసృజేత్ స్త్రియః, స్వయంచ భోజనం కృత్వా వ్రతశే షం సమాపయేత్. ఏవం కుర్యాద్వృతం సమ్యక్ ద్వయానాం భక్తిపూర్వకం, తస్యాః పుత్రాశ్చ పౌత్రాశ్చ సమృద్ధశ్చ నిరా మయాః. ఆయుష్షంతోఽభవత్పుత్రా సంతతిశ్చిరజీవినీ, వ్రతం కురు మహాదేవి సర్వపాపప్రణాశనం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిస్తు భనధాన్యసమృద్ధయః, ఇతి తస్యైవ్రతంసమ్యగాదిశ్య భవనం యయా. సా రాజ్ఞీవ్రతమాకర్ణ్యహర్షాశ్రుతూభితస్తనీ, వ్రత కాలే సమాయాతే సా రాజ్ఞీ తద్వృతం ముదా. చకార విధి వత్సమ్య క్స్వపతేరభ్యనుజ్ఞయా, తేన వ్రతప్రభావేన సారాజ్ఞీ పుత్రసంయుతా. భుక్త్వా భోగా ననేకాంశ్చ గౌరీలోకమ వాప సా, య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమా హితః. సర్వపాపవినిర్ముక్తః శివసాయుజ్యమాప్నుయాత్. ఇతి

స్కాందేపురాణే గౌరీఖండే మార్కండేయయుధిష్ఠిరసంవాదే
సావిత్రిగౌరీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ.

తొల్లి యొకానొకప్పుడు వేదవేదాంగపారగులైన
మునులు పెక్కండు పరివేష్టించియుండగా, ధర్మరాజు తన
యాశ్రమంబునకు వచ్చినదయాపరుడైన మార్కండేయ
మునీంద్రునిగాంచి, భక్తివినయంబులతోడ మ్రొక్కి, యాతని
కర్ణ్యపాద్యంబుల నొసగి, దర్భాశనంబునఁ గూర్చుండజేసి,
చేతులు జోడించికొని నిలఁబడి వేడ్కమీఱ నామునీంద్రునిఁ
గుశలం బడిగెను. మార్కండేయుడును దనక్షేమం బెఱింగి,
హానముతో నూఱకుండెను. అంతట ధర్మరాజు “మునీంద్రా,
నాయందుఁ గరుణగలచేసి, నే నొక్క కోరికఁగోరెదను. లోకం
బున స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రప్రవృద్ధి నొసఁగునదియను, పతివాల్మీ
భ్యము గలిగించునదియు నైనయొక్క వ్రతోత్తమంబు నాన
తియ్యవలయునని యడుగఁగా, నామునీంద్రుడును ధర్మజున
కిట్లనియె. ఓ నృపాలా, మంచిప్రశ్న యడిగితివి. ఇది లోకం
బునకెల్ల మేలు గావించునది. నీవడిగినయట్టి వ్రతోత్తమం
బొక్కటి గలదు. ఆ వ్రతంబును తొల్లి పెక్కండు పతివ్రత
లగుకాంతలాచరించిరి. సావిత్రిగౌరీవ్రతం బనువ్రతం బొక్కటి
గలదు. అయ్యది స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రసంపదల నొసఁగునది.
దీనింగూర్చిన యితిహాసం బొక్కడు గలదు. తొల్లి కృష్ణా
నదీతీరంబున మంగళగిరియను నృసింహస్వామివెలయుఁ డట్టణం
బొక్కటి యుండెను. అచ్చట ధర్మవర్తయను ధర్మపరిపాలకుఁ
డగురాజు వసించుచుండెను. అతనికి సకలశాస్త్రవేది యగు

నొక పురోహితుడు గలడు. అతడు పెక్కులు జన్మములు నేసి భార్యాపుత్రులతోఁగూడి సుఖంబుండెను. ఆ సోమయాజి యొక్క ధర్మపత్ని గౌరీపూజచేయుటయం దాసక్తిగలది. కావున సావిత్రి గౌరీ వ్రతంబుపట్టి, తొమ్మిదియేండ్లునోచుకొని, యుద్యాపనము చేయఁగోరినదై నియమముతో నుండెను. ఆసమయంబున, రాజభార్య యాసోమిదేవమ్మయొక్క వ్రత నియమమును బరీక్షింపఁ గోరినదై, గోబ్రాహ్మణాది హింసచేసిన వారు పాపయోనులయందుఁ బుట్టుదురని తెలిసియు, నాగురు పుత్రులను జంపి, గౌరీ వ్రతం బుద్యాపనజేయుచున్న యా సోమిదేవమ్మకడ కాశీరములను బంపినది. గౌరీ వ్రతంబు చేయు చుండిన యాకాంత తాను వ్రతోద్యాపనంబు భక్తితోఁ బూర్తిగావించి, కడపట నక్షతలనీటిని వారిపైఁ జల్లఁగా, వారందఱు నెప్పటివలె బ్రతికి లేచి కూర్చుండిరి. అంత రాజు గారిభార్య యావృత్తాంతమును విన్నదై, తమపురోహితుని భార్యను బిలిపించి, 'యమ్మా నీకొడుకు లెట్లు బ్రదికిరి? నేను నీవ్రతమహిమంబు పరీక్షింపఁగోరి, యీ కార్యము చేసితిని. నీపుత్రులు మఱల బ్రదికిరని వింటిని. ఎట్లు వారిని బ్రతికించితివి? నాకుఁ దెలుపు' మనియడిగెను. అంతటసోమయాజులుగారిభార్య, "ఓదేవీ! సావిత్రి గౌరీ దేవియొక్క వ్రతమహిమవలన నాపుత్రులు జీవించిరి. ఆ గౌరీ వ్రతం బంతగొప్పది" యని చెప్పఁగా, రాజు భార్య సోమిదేవమ్మను, "ఓదేవీ, నీకు దయగలదేని, యానో మెప్పుడు నేయవలయును? ఏనెలలో నేదినమున నేరితిని జేయ వలెను చెప్పుము" అని యడిగెను. ఆ బ్రాహ్మణునిభార్య యా రాణి కంతయు నివ్విధంబుగాఁ జెప్పెను. ఓరాణీ, సూర్యుడు మకరరాశియందుఁ బ్రవేశించినమఱునాడు కాకికూఠ విసం

బడుటకుముందే లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి యచ్చట స్నానంబు గావించి, నిత్యకృత్యంబులు దీర్చుకొని, కుమ్మరియింటికి వెళ్లి, కుమ్మరిసానయందున్న మంటినిచెచ్చి, యామంటితో సావిత్రి గౌరీదేవిప్రతిమనుజేసి, దానియందు ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, మానంబుతోనుండి, యావ్రతంబును కల్పక్షప్రకారంబుగా గావించి, కథచెప్పుకొని, తొమ్మిదిముళ్లువేసినతోరంబు గట్టుకొనవలెను. ఈరీతిని తొమ్మిదిదినములు నోము నోచుకొని తొమ్మిదవనాడు సాయమున నుద్వాసనచేయవలెను. ఈలాగు తొమ్మిదియేండ్లు నోముచేసి, వ్రతఃపూర్తికై యుద్వాసనము చేయవలెను. తొమ్మిదిచేటలజోళ్లను దెప్పించి, వానిలోనొక్కొక్కజోడునందును, తొమ్మిదేసి యాకులు, వక్కలు, కనుపు, కొమ్ములు, పండ్లు మొదలగునవి యుంచి, ముత్తైదువులకుఁ బనుపు కుంకుమవెట్టి చేటలవాయనములిచ్చి వారికిఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, వారిని స్వగృహంబులకుఁ బంపి, తానును భుజింపవలెను. ఇట్లు పట్టిననోము పూర్తిచేసినవారికిఁ బుత్రపౌత్రసంపదలు గలుగునని చెప్పఁగా, ఆరాజుగారికట్టపు దేవి యావ్రతకాలముయొక్కరాత్రుకు వేచియుండి, తనభర్త యాజ్ఞ వడసి, సావిత్రిగౌరీవ్రతంబును గావించి, వ్రతప్రభావంబువలనఁ బుత్రపౌత్రసంపదలుగలిగి, సకలభోగంబు లనుభవించి, గౌరీలోకంబును బొందెను ఈవ్రతంబు విన్నవారి కిని, వినుపించినవారికిని, శివసాయుజ్యము గలుగును. అన్ని మార్కండేయమునీంద్రుడు చెప్పఁగా, భర్తారాజు విని, యీ వ్రతంబును తమస్త్రీలచేతఁ జేయించెను.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ సమాప్తము.

సంపద్యోరీప్రతము.

* “మమ భాగ్యోదయాదద్య సంసర్గః కుమ్భమీనయోః, సజ్జాన్తిరమయః పుణ్యకాలోఽభీష్టఫలప్రదః. మీనసజ్జాన్తికాలే త్వం పూజయన్తి పతివ్రతాః, ద్రోణమానైస్తజ్జులైశ్చ తదద్వైర్వా తదర్థకైః. మోదకాన్ కారయిత్వాతు చణకాథకసంయుతాన్. యేప్రదాస్యంతి నిర్ద్వంద్వే వృత్తాన్ గుడసమన్వితాన్, తుష్టా తాభ్యో దదాశీష్టాన్ కామాన్ కామూరివల్లభే. తద్వన్తాతః పూజయామి ప్రీతాభీష్టం ప్రదేహి మే, మణ్డవే రత్నరచితే తోరణాద్యై రలంకృతే, నవరత్నమయే కుంభే సంపద్యోరీం సమర్పయేత్.”

ఆచార్య. శుభే...నామసంవత్సరే, ఉత్తరాయణే శిశిరై మకరమీనయోః సంధౌ...పక్షే...తిథౌ...నక్షత్రయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ పరమేశ్వరప్రీత్యర్థంభర్తా... మార్గసిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం దీర్ఘసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం సంపద్యోరీప్రతం కరిష్యే తద

* “నాభాగ్యవశంబున మకరమీనరాసుల సంసర్గ కాలము తటస్థించినది. ఈసంక్రాంతిసమయము సకలమనోరథంబుల నిచ్చు పుణ్యకాలము. ఈదినమునక బతివ్రతలగు పుణ్యస్త్రీలు నీన్న రత్నభరితమైన సింహాసనంబున నవరత్నములుచేర్చిన కుంభమునందు నిన్నుంచి, పూజించి నెనగపప్పు, కందిపప్పు పూర్ణముపెట్టిన తూమెడో లేక యిరసయో, లేక కుంచెడో, లేక మానెడో కుడుములుచేసి నీకు నివేదనచేయంగా, వారికి సకలాభీష్టము నొసంగుదువు. నేనును వారివలె నిన్ను బూజించెదను. నాయెడక గరుజించి, నాకు సకలమనోరథముల నిమ్ము.” అని యిట్లు సంకల్పనముచేసికొని ప్రతంబు శ్లేయ సుపక్రమింపవలెను.

జ్ఞత్యేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశపూ
 జాంకృత్వా. ఆదా నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూ
 జాం కరిష్యే (ఇతి సంకల్ప్య) గణపతిపూజాం కృత్వా అథ
 సంపద్ధారీ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ చతుర్భుజాం
 మహాదేవీం సర్వాభరణధూషితాం, కాంచీలసత్ప్రీతవస్త్రాం
 భవానీం చంద్రశేఖరామ్. సంపద్ధౌరై నమః ధ్యాయామి.
 ఆవాహయా మ్యహం దేవీం శ్యామాభాం చంద్రశేఖరాం,
 పాశాఙ్కుశధరాం దేవీం గౌరీమిష్టార్థసిద్ధయే. సంపద్ధౌరై నమః
 ఆవాహనం సమర్పయామి. సర్వాభీష్టప్రదే దేవి సర్వమజ్ఞశ
 దాయినీ, స్వర్ణసూత్ర మిదం దివ్యం పుత్రపాత్రాభివృద్ధిదమ్.
 సంపద్ధౌరై నమః స్వర్ణసూత్రం సమర్పయామి. అనేకరత్నఖచి
 తం నానారత్నవిచిత్రితం, స్వర్ణసింహాసనం దేవి ప్రతి
 గృహాపవిశ్యతామ్. రత్నఖచితమవర్ణసింహాసనం సమర్ప
 యామి. తప్తకాఞ్చనరత్నాఢ్య నూపురాఙ్గీసరోరుహే,
 పాద్యం గృహాణాద్రికనేత్రే కర్పూరైలాదిసంయుతమ్. సంప
 ద్ధౌరై నమః పాద్యమ్ నీలోత్పలదళైర్బుక్తం దూర్వా
 పుష్పాక్షతాన్వితం, దివ్యచందనగంధాఢ్య మిదమర్ఘ్యం
 ప్రగృహ్యతామ్. సంపద్ధౌరై నమః అర్ఘ్యమ్. సర్వలోకైక
 జనని సర్వధ్యానస్వరూపిణి, గృహాణాచమనీయం త్వం దివ్యం
 గాఙ్గం మమామ్మికే. ఆచమనీయం సమర్పయామి. చంద్రమణ్డల
 సజ్కాశదధిఖణ్డసమన్వితమ్, మధుపర్కం గృహాణేకం మధు
 కైటభమర్దని, మధుపర్కం సమర్పయామి. దధిక్షీరఘృతో వేతం
 శర్కరామధుసంయుతం, పఞ్చామృతస్నానమిదం స్వీకురుష్వ
 మయాంపితమ్. సంపద్ధౌరై నమః పంచామృతస్నానమ్. గాం

గేయైర్యామునైశ్చైవ సహ్యాజా సిన్ధుసంభవైః, తోయైః
శుద్ధోదకస్నానం గృహాణ తస్మింబకే శివే. శుద్ధోదకస్నానమ్.
స్నానానంతరమాచమనీయం సమర్పయామి. మహాదేవి మహా
లక్ష్మీ మాయావృతజగత్త్రయే, మహారజతపమృతం వస్త్ర
యుగ్మం ప్రగృహ్యతామ్. వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.
ఖచితం నవరత్నైశ్చ తప్తహాటక నిర్మితం, మయా దత్తం
గృహాణాదన్య కర్ణాభరణము త్రమమ్. సంః...రైస్య నమః ఆభర
ణాని. ధాత్రిఫలసమస్థూల ముక్తామణివిరాజితం, నానారత్న
సమాయుక్తం ముక్తాహారం దదామి తే. సంః...రైస్య ముక్తా
హారమ్. కుంకుమాగకుకస్తూరీ మృగనాభిసమన్వితం, శ్రీచంద
నం గృహాణేదం సంపద్యారి నమోఽస్తుతే. సంపద్యారైస్య
గంధాః. శాలేయాంశ్చంద్రవర్ణాంశ్చ హరిద్రాశోభితాః
శుభాః, అక్షతాంశ్చార్పయే దేవి గృహ్యతాం లోకవందితే.
అక్షతాః. కేతకీశతపుష్పైశ్చ చమ్పకైర్వకుశైస్తథా,
మల్లికాజాపుష్పైశ్చ పూజయామి మహేశ్వరి. పుష్పాణి
పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

శిష్టానమణిమజ్జీరమణ్ణిత శ్రీపదామృతజ్యాయై నమః పాదౌ
పూజయామి. గౌరైస్య నమః గుల్ఫౌ. జఙ్ఘ శ్రీనిజితకైతకద్వ
ద్వాయై నమః జఙ్ఘే. స్ఫురన్తాణిక్యముక్తాభజానుద్వయవిరాజి
తాయై నమః జానునీ. గజనాసోరుపూజితాయై నమః ఊరూ.
అరుణారణకౌసుమ్యవస్త్రభాస్వత్కటితప్తైస్య నమః కటిం పూజ
యామి. స్తరభారినమస్తధ్యపట్టబద్ధవళిత్రయాయై నమః మధ్య
మ్. కుక్షిస్తర్యలోకాయై నమః కుక్షీమ్. ముక్తాభరణధారిణ్యై
నమః పక్షిః. నాభ్యాంబాలరోమాళితాఫలకుచద్వయాయై

నమః స్తనౌ. సర్వలోకసాక్షిశ్చైవ నమః ముఖమ్. నవచంపకపుష్పా
 భనాసాదణ్డవిరాజితాయై నమః నాసికామ్. చంద్రవహ్నుర్క
 నేత్రాయై నమః నేత్రాణి ముఖచంద్రకల్పాభమ్బుగనాభివిశే
 షకాయై నమః లలాటమ్. చమ్పకాశోకపున్నాగసౌగంధికలస
 త్కచాయై నమః కచాన్ పూజయామి. కురువిందమణిశ్రేణి
 కనతోక్తిరమణ్డతాయై నమః కోటిరం శ్రీసంపద్ధారైవై నమః
 సర్వాణ్యుక్తాని పూజయామి. చందనాగరుసంయుక్తం కపిలా
 ఘృతసంయుతం, ధూపం గృహాణ వరదే సంపద్ధారి నమోఽ
 స్తుతే. ధూపమాఘృతపయయామి. శ్వేతార్ద్రవర్తిసంయుక్తం గో
 ఘృతేన సమన్వితం, దీపం గృహాణ శర్వాణి భక్తానాం జ్ఞాన
 దాయినీ, దీపం దర్శయామి. ధూపదీపానంతరమాచమనీయమ్.
 దధిక్షీరఘృతైర్ద్యుక్తం నవనీతసమన్వితం, శర్కరైలాసమా
 యుక్తం మోదకం సుమనోహరమ్. రాజమాషాధకయుతం
 జీరకైరధివాసితం, స్నానం ససూపం సగుడం నైవేద్యం ప్రతి
 గృహ్యతామ్. శాకాపూసఫలపాయస భక్ష్యభోజ్యలేహ్యాచో
 వ్య పానీయసచణకాథకఘృతమోదకాన్ నవనీతం సంపద్ధా
 రైవనివేదయామి. మధ్యేమధ్యే పానీయమ్. శుద్ధాచమనీయమ్.
 పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదళైర్ద్యుతం, కర్పూరచూర్ణ
 సంయుక్తం తామ్బూలం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలం నివే
 దయామి. హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనంత
 పుణ్యఫలదమతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. సం...రైవై నమః సువ
 ర్ణపుష్పదక్షిణామ్ నీరాజనం సుమాజ్జల్యం కర్పూరేణ విరాజి
 తం, సర్వదేవశిరోరత్నమణ్డతాఞ్జీసరోరుహే. సం...రైవై
 నమః కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనానంతరం ఆచమ

నీయమ్. హిమవద్భూధరసుతే గౌరి చంద్రనిరాసనే, గృహాణా
 ధ్యమ్ మయా దత్తం సమ్పద్యారి నమోఽస్తుతే. సం...రైశ్చ
 ప్రసన్నాధ్యమ్. పుష్పాంజలిం గృహాణేద మిప్తసౌభాగ్యదాయ
 ని, శ్రుతిస్తృతిపురాణాదిసర్వవిద్యాస్వరూపిణి, పుష్పాంజలిమ్.
 యానికానిచ...పదేపదే ప్రదక్షిణమ్. పాపాహం పాపకర్తృ చ
 తథా పాపాత్తి కా సదా, త్రాహి మాం కృపయా దేవి శరణా
 గతవత్సలే. అన్యథాశరణం...రక్షమహేశ్వరి. ఆవాహనం న
 జానామి నజానామి విసర్జనమ్. పూజావిధిం న జానామి క్షమ
 స్వ పరమేశ్వరి. సంప...రైశ్చ నమః మస్త్రపుష్పమ్. ఛత్రంధార
 యామి. చామరం వీజయామి. నృత్యం దర్శయామి. వాద్యం
 ఘోషయామి. ఆన్దోళికానారోపయామి. ఆశ్వానారోపయామి.
 గజానారోపయామి. సమస్తరాజోపచార దేవోపచారపూజాం
 సమర్పయామి. కృతం మయా వ్రతం దేవి భక్తాభీష్టప్రదాయ
 ని, సుప్రీతా సర్వదా భూత్వా సర్వసమ్మత్ప్రదా భవ. తోర
 బంధనమ్. ఆర్చితం తే మయా దేవి తోరం పూర్వభృతంశివే,
 వ్రతేనానేన సుప్రీతా సర్వాభీష్టప్రదా భవ. పూర్వతోరార్ప
 ణమ్. సంపద్యారియమాదత్తే సంపద్యారి దదాతి చ, గౌర్యేన
 తారకోభాభ్యాం సంపద్యారి నమోనమః. ఉపాయనదానమ్.
 యస్య స్మృత్యా చ నామోక్త్యా తపః పూజాక్రియాదిషు,
 న్యూనం సంపూర్ణతాం యాతి సదోష్ఠి వందేతమచ్యుతమ్. మస్త్ర
 హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి, యత్పూజితా
 మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా పోడశోపచార
 పూజయా చ భగవతీ సర్వదేవాత్తి కా శ్రీసంపద్యారి సుప్రీతా
 సుప్రసన్నా వరదా భవతు. సంపద్యారిప్రతకల్పః సమాప్తః.

సత్యనారాయణప్రతము.

ప్రతీ సుక్రాంతా పాన్థమాస్యాం చై కాదశ్యాం యస్మిన్
 కస్మిన్ దినే వా సాయంకాలే స్నాత్వా పూజాస్థానమాగత్య
 ఆసనే ఉపవిశ్య ఆచమ్య పవిత్రం ధృత్వా సడకల్పం కుర్యాత్.
 అద్య...పూర్వోక్త ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభ
 తిథౌ అముక గోత్రోఽముకశర్వాహం సకలదురితోపశమ
 సర్వాఽచ్ఛాంతిపూర్వక సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం యథా సంపా
 దితసామగ్ర్యా గణేశ గౌరీ పరుణదేవతాగణపత్యాది చతుష్ట
 యాష్టభోకదేవతా సూర్యాది నవగ్రహదేవతావాహన
 పూర్వకం సత్యనారాయణపూజనం తత్కథాశ్రవణం చ
 కరిష్యే. తథా కలశాఽపూజాం శరీరశుద్ధ్యర్థం పురుష సూక్త
 న్యాసం చ కరిష్యే. ఆసనవిధ్యాదిఘంటా దీపపూజానాంతే
 “అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా, యః స్తరే
 త్పుండరికాక్షం స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః” ఇతి పూజా
 ద్రవ్యాణి సంప్రాక్ష్య. నిర్విఘ్నతాసిద్ధయే గణపతీం చ సంపూ
 జ్య కలశం స్థాపయేత్. షహీ ద్యౌః పృథివీ చన ఇమం
 యజ్ఞం మిమిక్షతాం పిపృతాం నో భరిషభిః (ఇతి భూమిం
 స్పృష్ట్యా) ఓషధయస్సంపదన్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా యన్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజన్ పారయామసి ఇతి తండుల
 పుంజం కృత్వా. ఆకలశేషధావతి. ఇతిమంత్రేణ కలశం సం
 స్థాప్య. ఇమం మే గంగేయమునే...ఇతిజలమ్. కాండాత్కాం
 డాత్ప్రొహస్తీ పరుషః పరుషః పరి, ఏవానో దూర్వేవ్రతసు
 సహస్రేణ శతేన చ. యా శతేన ప్రతనోషి సహస్రేణవిరోహ
 సి, తస్మాన్తే దేవీష్టకే విధేయ హవిషా వయమ్. ఇతిదూర్వాః.

‘అశ్వత్థేవోనిషదనం—’ ఇతి పంచపల్లవాన్. యాః ఫలినీరితి
 ఫలమ్. ‘సహితత్వాని దాశుషే—’ ఇతి పంచరత్నాని. ‘హిరణ్య
 రూపః—’ ఇతి హిరణ్యం చ ప్రక్షిప్య. యువాసువాసా ఇత్య
 నేన వస్త్రం సమర్ప్య తదభాషే ఆక్షతాన్ ఊపేత్. తతః
 పూజ్యాదమ్బిణి స్నానపాత్రం నిధాయ, తత్త్వానుమి...నిర్భిః.
 ఇతి కలశే మంజు గంధాదిపంచోపచారైః పూజయేత్. (అథ
 వా పురాణోక్త పద్ధత్యుక్తప్రకారేణ కలశస్థాపనం యథా.
 చతుర్భుజే శుక్లవర్ణే దివ్యాభరణభూషితే, చతుర్దిశ్చాగ్రపు
 ష్టస్థేనూమేత్వాం సంస్పృశామ్యహమ్ ఇతి భూమింస్పృష్ట్యా.
 సర్వదేవమనం భాగ్యం సర్వోత్పత్తికరం మహత్, ప్రాణినాం
 జీవనోపాయం స్థాపయామిప్రసిద్ధయే. ఇతి భాగ్యరాశిం
 కృత్వా. తతః దేవాసురైర్నభ్యమానాదత్పన్నోఽసి మహా
 దధేః, కుంభ త్వయి సురాః సర్వే తీర్థాని జలదా స్సదా. తిష్ఠ
 న్నికామఫలదా రుద్రాదిత్యాదయోఽపిచ, ఆతోఽత్ర భాగ్య
 రాశౌత్వాం పూజార్థంస్థాపయామ్యహమ్. ఇతి కలశంసంస్థాప్య
 గంగే చ యువానే వైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు
 కావేరి జలేఽస్త్రిన్ సన్నిధిం కురు ఇతి శుద్ధజలేనాపూర్య.
 కస్తూరీకుంకుమోపేతం కర్పూరేణ చ సంయుజం, చందనం
 సర్వగంధాఢ్యం కుంభేఽస్త్రిన్ ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి గంధం
 ప్రక్షిప్య. కుశుమానే హరిద్రాద్యాః సర్వోషధోఽమృత
 ప్రభాః, సర్వామయహరాశ్చతః కుంభేఽస్త్రిన్ ప్రక్షిపామ్య
 హమ్. ఇత్యౌషధిః ప్రక్షిప్య. భాగ్యరాజంశ్చ మాంగల్యే
 ద్విజప్రీతికరాన్ యవాన్, యజ్ఞార్థం నిర్మితా నస్త్రిన్ కలశే
 ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి యవాన్ ప్రక్షిప్య. త్వం దూర్వేఽ

మృతజన్మానీ వందితానీ సురాసురైః, సౌభాగ్యం సతతం
 దేహీ సర్వకార్యకరీ భవ ఇతి దూర్వాః ప్రక్షిప్య అశ్వత్థో
 దుంబరస్థ త్తమాతన్యగ్రోధపల్లవాన్, అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షి
 పామి సర్వకర్తసుశోభనాన్. ఇతి పంచపల్లవాన్ తత్త్వచక్ష్వ
 నిక్షిప్య. గజాశ్వరథ్యావల్లికసంగమప్రదగోకులాత్, మృద
 మానీయ కుంభేస్తిక్ ప్రక్షిపామి చ చత్వరాత్, ఇత్యష్ట
 మృదః. ఫలం మనోహరం స్వాదు మునిదేవప్రియం సదా,
 అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షిపామి సర్వదా మంగళప్రదమ్. ఇతి ఫలమ్.
 సువర్ణం రజతం ముక్తారాజావర్తప్రవాళకం, ఇమాని పంచర
 త్నాని కలశే ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి పంచరత్నాని ప్రక్షిప్య.
 హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనన్తపుణ్య
 ఫలద మతః శాన్తిప్రయచ్ఛ మే ఇతి హిరణ్యం నిక్షిప్య. ఈష
 ధౌతేన శుభ్రేణ సదశేనాహ తేన చ, సంవేష్టయామి కలశం
 నూతనేన సువాసనా. ఇతి వాసనా సంవేష్ట్య. పూర్ణపాత్రం
 తామ్రమయం శాలితండులపూరితం, ప్రధానదేవపూజార్థం
 న్యసామి కలశోపరి. ఇతి పూర్ణపాత్రం నిధాయ. దేవతా
 ఆవాహయేత్. తతః గణేశాదీనాం సూర్యాదినవగ్రహాణాం
 చ తత్తన్తన్త్రైర్నావాహనం కృత్వా పూజనం కుర్యాత్. తది
 త్థమ్. ఓం గణానాంత్యా...పాదనమ్ గణేశాయ నమః గణేశ
 మావాహయామి. ఓం గౌరీమిమాయ సలీలాని దక్ష...
 వ్యోమక్. గౌరీమావాహయామి. ఓం తత్త్వాయామి బ్రహ్మ
 ణా...మః. వరుణమూవా. గణపతింద్రుర్గాంక్షేత్రపాలం వాస్తో
 మ్పతిం చ ఆవాహ్య. ఇంద్రం అగ్నిం యమం సరృతిం వరుణం
 వాయుం కుజేరం ఈశానంచ తత్తన్తన్త్రైర్నామమన్తైర్నావై
 త్తతపుంజేష్వానాహ్యసూర్యాదీనావాహయేత్. తత్త్రయంత్రైః

అకృష్టేన...పశ్యత్. సూర్యమావాహాయామి. ఆప్యాయస్వ...
 గధే. చంద్రమావా. అగ్నిర్దాధా...జన్వతి. భౌమమావా
 ఉద్భుధ్యస్వాగ్నే...మేతమ్. బుధమావా. బృహస్పతే అతి—
 చిత్రమ్. బృహస్పతిమావా. శుక్రంతే అన్యత్...రాతిరస్తు.
 శుక్రమావా. శమగ్ని రగ్నిభిః...అపశ్రిధః శనైశ్చరమావా
 హాయామి. కయా నశ్చిత్ర...వృతా. రాహుమావా. కేతుం
 కృణ్వన్న...జాయథాః. కేతుమావా. తదస్తు మిత్రా వరుణే
 త్యనేన గణేశాద్వావాహితదేవతాః సుప్రతిష్ఠితాః సుతు
 (ఇతి ప్రతిష్ఠాఽన్య) ఓం భూర్భువః స్వః గణేశాద్వావాహిత
 దేవతాభ్యో నమః ధ్యాయామి. ఇత్యాదిషోడశోపచార
 పూజాం కుర్యాత్. అథ సత్యనారాయణపూజా ధ్యానమ్.
 పుష్పం గృహీత్వా ధ్యానం కుర్యాత్. శాంతాకారం...
 సర్వలోకైకనాథమ్. ధ్యాయేత్సత్యం గుణాతీతం గుణత్రయ
 సమన్వితం, లోకనాథం త్రిలోకేశం కౌస్తుభాభరణంహరిమ్ నీల
 వర్ణం పీతవాసః శ్రీవత్సదభూషితం, గోవిందం గోకులానం
 దం బ్రహ్మద్యైరపి పూజితమ్ ఇతి ధ్యానమ్ ఓం సహస్రశీర్షా
 ...గులమ్. ఆగచ్ఛ భగవత్ దేవస్థానే చాత్ర స్థిరోభవ. యా
 వత్పూజాంకరిష్యేఽహం తావత్త్వంసన్నిధౌభవ. ఆవాహనమ్.
 పురుషవేదగ్ం సర్వ...రోహతి. నానారత్నసమాయుక్తం
 కార్తస్వరవిభూషితం, ఆసనందేవదేవేశ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. ఆసనమ్. ఓం వ్రతావానస్య...దివి. నారాయణనమస్తే
 స్తు సరకార్ణవతారక, పాద్యం గృహీణ దేవేశ మమ సౌఖ్యం
 వివర్ధయ. పాద్యమ్. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయహృషీకపతయే నమః, మయానివేదితో భక్త్యాఅర్ఘ్యోఽ

యం ప్రతిగృహ్యతామ్. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ...పురః. మన్దా
కిన్యాస్తు యద్వారి సర్వపాపహరం శుభం, తదిదం కల్పితం
దేవ సమ్యగాచమ్యతాం త్వయా. ఆచమనీయమ్. యత్పురు
షేణ హవిషా...ధవిః. గంగా చ యమునా చైవ గోదావరి
సరస్వతీ, నర్మదాసింధుకాచేర్యస్తాభ్యః స్నానంకురుప్రభో. స్నా
నం పంచామృతస్నానమ్. ఆప్యాయస్వ...గ ధే సురభేస్తు సము
త్పన్నం దేవర్షి పితృతృప్తినం, మయా దత్తం పయోదేవస్నా
నార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఊరేణ స్నాపయామి. దధిక్రావణో
...దధ్నాచైవ మహాదేవ స్నాపనంక్రియతే మయా, గృహాణ
త్వంసురాధీశ ప్రసన్నోమాంభవావ్యయ. దధ్నాస్నాపయామి.
శుక్రమసి జ్యోతిరసి...రశ్మిభిః. సర్పిషాచ జగన్నాథ స్నాపనం
క్రియతేఽధునా. గృహాణ శ్రద్ధయాఽనన్త తవ ప్రీత్యైవ మనో
హరమ్. ఘృతేన స్నాపయామి. మధువాతాఋ...సంత్యోష
ధీః. ఇదం మధు మయా దత్తం తవ తుష్టిర్థమేన చ, స్నా
తుం గృహాణ దేవేశ తతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. మధునా
స్నాపయామి. స్వాదుః పవస్వ దివ్యాయ...అదాభ్యః సితయా
చ సురశ్రేష్ఠ స్నాపనం క్రియతే త్వయి, తస్మాద్భక్తపరాధీన
ప్రసన్నో భవ సర్వదా. శర్కరయా స్నాపయామి. ఇతిపంచా
మృతస్నానమ్. గంధద్వారాం...శ్రీయమ్. గంధోదకేన దేవేశ
కుశపుష్పఫలోదకైః, రత్నాంబునా చ శుద్ధేన స్నాపయామి
పృథక్ పృథక్. చందనోదకేన స్నాపయామి. మధువాతా...ష
ధీః. మధుపర్కస్నానం, అనంతసర్వకామానామప్యధీశ్వర సౌ
ఖ్యద. మధుపర్కం గృహాణేమం మయా దత్తమథోక్షజ.
కనిక్రదత్సు...త్రైలం పుష్పసుగంధాఢ్యం భ్రమద్భ్రమరనా

దితం, విలేపయామి సర్వాంగే సువర్ణచషకస్థితమ్. తైలాభ్యం
గమ్ ఉద్వర్తనం తవాంగేఽస్తిక లేపయామి సుభక్తిః, కాశ్మీ
రాగురుకర్పూర మృగనాభివినిర్మితమ్. ఉన్నర్ధనమ్. స్నానార్ధం
జలమానీతం శీతముష్ణం యథారుచి, సుగంధితం సర్వచరీతీర్థే
భ్యః ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతిమాంగలికస్నానమ్. గంధాదిదక్షి
ణాంతోపచారైః సంపూజ్య. పురుషసూక్తాదిభిః. రుద్రాదిభి
రవైశ్చాభిషేకః తం యజ్ఞ...శ్చయే. వేదసూక్తసమాయుక్తే
యజ్ఞసామసమన్వితే, సర్వవర్ణప్రదే దేవ వాససీ ప్రతిగృహ్య
తామ్ వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః...శ్చయే. బ్రహ్మ
విష్ణుమహేశైశ్చ నిర్మితం బ్రహ్మసూత్రకం, యజ్ఞోపవీతదా
నేన ప్రీయతాం కమలాపతిః. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ
హుతః ఋచః...జాయత. శ్రీఖండంచన్దనం దివ్యం గంధాభ్యం
సుమనోహరం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
తామ్. గంధమ్. అహిరివ భోగైః పర్యేతి...కస్తూర్యాద్యాశ్చ
యే గంధా భోగార్థం తే మయా హృతాః, అనేక గంధసంయు
క్తాః ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతి పరిమళద్రవ్యాణి సా
భాగ్యద్రవ్యాణి చ. అలంకారార్థమక్షతాక సమర్పయామి.
తస్మాదశ్వా అజా...జావయః. మల్లికాదిసుగంధీని మాలత్యా
దీని వై ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతి
గృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అత్ర సంభవే సహస్రతులసీ సమర్ప
ణమ్ (విష్ణుసహస్రనామ శృష్టాష్టోత్తర శతనామపూజా చ
కార్యా) వనమాలాం సుగంధాభ్యాం నానాపుష్పైః సమన్వి
తాం, పూజార్థం సాధితాం దేవ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
పుష్పమాలామ్. యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. వనస్పతిరసోద్భూ

తో గంధాఢ్యోగంధఉత్తమః, ఆఘ్రీయః సర్వదేవానాం ధూ
 పోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖ
 మాసీత్...అజాయత సాజ్యం...తిమిరాపహాదీః చంద్రమా
 మనసోజాతః...జాయత. ఘృతపక్వం హవిష్యాన్నం పాయసం
 చ సశర్కరం, నానావిధం చ నైవేద్యం విష్ణో మే ప్రతిగృహ్య
 తామ్. నైవేద్యమ్. సర్వపాపహరం దివ్యం గాంగేయం నిర్మలం
 జలం, మయా హ్యచమనం దత్తం గృహ్యతాం పురుషోత్తమ.
 శుద్ధాచమనమ్, నారికేళం మాతులుంగం కపిత్థం కదళీఫలం,
 కూష్మాండం కర్కటీయుక్తం గృహ్యతామఖిలార్థద. ఇదం
 ఫలం మయా దేవస్థాపితం పురతస్తన, తేన మే సఫలావాప్తి
 ర్భవేజ్జన్మనిజన్మని. ఇతిఫలమ్. లవంగకర్పూరయుతం తాంబూలం
 సురపూజితం, ప్రీత్యా గృహాణ దేవేశ మమ సౌఖ్యం వివర్ధ
 య. తాంబూలమ్. ఓం శ్రియే జాతః...చతుర్వర్తి సమాయు
 క్తం ఘృతేన చ సుపూరితం, నీరాజనేన సంతుష్టో భవత్యేవ
 జగత్పతిః నీరాజనమ్. కర్పూరదీపం సుమనోహరం ప్రభో దదా
 మి తే దేవవర ప్రసీద భో, పాపాపకారం త్వరితం నివారయ
 ప్రజ్ఞానదీపం మనసి ప్రదీపయ. కర్పూరార్చితమ్. ఓం నాభ్యా
 ఆసీ...యన్. నమోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహ
 స్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శా
 శ్వతే సహస్రకోటియుగధారణే నమః నమస్కారమ్. సప్తాస్యా
 సన్...పశుమ్. యానికానిచ...పద్మదే. ప్రదక్షిణమ్. యజ్ఞేన
 యజ్ఞ...దేవాః. కన్యారసీలకమలోత్పలపారిజాతపున్నాగకైకద
 లించంపకపాటలైశ్చ, బిల్వప్రవాళతులసీ శతపత్రజాతీ పుష్పై
 శ్చ క్లప్తమముమంజలిమర్పయామి. ఇతి అన్వైశ్చ మంత్రే

పుష్పంజలిం సమర్పయేత్. తతో గీతవాద్యనృత్య చత్రచా
మరాది రాజోపచారార్థే అక్షతాః సమర్ప్య దేవం సంప్రా
ర్థ్య స్తునీత. యస్తయా భక్తియుక్తేన పత్రం పుష్పం ఫలం
జలం, నివేదితం చ నైవేద్యం తద్గృహాణానుకంపయా. మంత్ర
హీనం...నస్తుమే. అమోఘం పుండరీకాక్షం నృసింహందైత్య
సూదనం, హృషీకేశం జగన్నాథం వాగీశం వరదాయకమ్.
గుణత్రయం గుణాతీతం గోవిందం గరుడధ్వజం, జ్వార్దనం
జనాతీతం జానకీవల్లభం వారిమ్. ప్రణమామి సదా భక్త్యా
నారాయణమతః పరం, దుర్గమే విషమే ఘోరే శత్రుభిః పరి
పీడితే. నిస్తారయస్వ సర్వేషు తథానిష్ఠభయేషు చ, నామా
న్యేతాని సుకీర్త్య ఈప్సితం ఫలమాప్నుయాత్. సత్యనారాయ
ణం దేవం వందేహం కామదం ప్రభు, లీలయా వితతం
విశ్వం యేన తస్మై నమోనమః. ఇతి ప్రార్థనా. యస్యస్త్రుత్యా
...సత్యనారాయణః సుప్రీతః సుప్రసన్నః వరదో భవతు.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతపూజావిధానమ్.

శ్రీసత్యనారాయణవ్రతకథాప్రారంభః.

ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్లో. ఏకదా నైమిశారణ్యే ఋషయశ్శౌనకాదయః, పప్ర
చ్చుర్జనయస్సర్వే సూతం పౌరాణికం ఖలు. శ్లో. వ్రతేన తప
సా కింవా ప్రాప్యతే వాంఛితం ఫలం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛా
మ కథయస్వ మహామునే. సూతః. శ్లో. నారదేనైవ సంప్ర
జ్ఞోభగవాన్ కమలాపతిః, సురర్షయేయతై వాహతచ్ఛ్రీణుభ్యం
సమాహితః. శ్లో. ఏకదా నారదో యోగీ పరానుగ్రహకాంక్ష

యా, పర్యటన్వివిధాన్ లోకాన్తర్వ్యలోకముపాగతః తతో
 దృష్ట్వా జనాన్సర్వా న్నానాన్తేశసమన్వితాః. నానాయోని
 సముత్పన్నాన్ స్త్రీశ్శ్రమూనాన్ స్వకర్తృభిః. కేనోపాయేన చైతే
 మాం దుఃఖనాశో భవేద్భువం, ఇతి సంచింత్య మనసా విష్ణు
 లోకం గతస్తథా. తత్రనారాయణం దేవం శుక్లవర్ణం చతుర్భు
 జం, శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలావిభూషితమ్. దృష్ట్వా తందే
 వదేవేశం స్తోత్రం సముపచక్రమే నారదః శ్లో. సమో వాఙ్మన
 సాతీతరూపాయానంతశక్తయే. ఆదిమధ్యాంతహీనాయ నిర్గు
 ణాయ గుణాత్తనే. సర్వేషామాదిభూతాయ భక్తానామూర్తి
 నాశినే, శ్రుత్వా స్తోత్రం తతోవిష్ణుర్నారదం ప్రత్యభాషత. శ్రీ
 భగవానువాచ. శ్లో. కిమర్థమాగతోఽసి త్వం కిం తే మనసి
 వర్తతే, కథయస్వ మహాభాగ తత్సర్వం కథయామి తే. నారదః.
 శ్లో. మర్త్యలోకే జనాన్సర్వే నానాన్తేశసమన్వితాః, నానా
 యోనిసముత్పన్నాః పవ్యంతే పాపకర్తృభిః తత్కృతం తే విము
 చ్యంతే లభూపాయేన తద్వద, శ్రీతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం కృ
 పాస్తియది తే మయి. శ్రీభగవానువాచ. శ్లో. సాధు పృష్టం.
 త్వయా వత్స లోకానుగ్రహకాంక్షయా, యత్కృత్వా ము
 చ్యతే మోహ. స్తచ్చక్షిణుష్వ వదామి తే. ప్రతమస్తే మహా
 పుణ్యం స్వర్గమర్త్యేషు దుర్లభం, తవన్నేహ స్తయా వత్సప్ర
 కాశీక్రియతేఽధునా. సత్యనారాయణస్యైవ ప్రతం సమ్యగ్వి
 భానతః, కృత్వాసద్యస్సుఖం భుక్త్వాపరంమోక్షమవాప్నుయా
 త్, తచ్చుత్వా భగవద్వాక్యం నారదో మునిరబ్రవీత్. నార
 దః. శ్లో. కిం ఫలం కిం విధానం చ కృతం కేనైవ తద్వ్రతం, త
 త్సర్వం విస్తరా ద్భూహి కదాకార్యంహి తద్వ్రతమ్. శ్రీభగ

చాను వాచ. శ్లో. దుఃఖశోకాదిశమనం ధనధాన్యవివర్ధనం, సౌఖ్య
గృహసంతతిః సర్వత్ర విజయప్రదమ్. యస్మిన్ కస్మిన్ దినే మర్త్యో
భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితం, సత్యనారాయణం దేవం యజేచ్ఛేవ
నిశాముఖే. బ్రాహ్మణైర్బాంధవైశ్చైవ సహితో ధర్మతత్పరః,
నైవేద్యం భక్తితో దద్యాత్సపాదం భక్ష్యముత్తమమ్. గోధూ
మస్యచ చూర్ణం వా శర్కరా చ గుడం తథా, సపాదం సర్వ
భక్ష్యాణి వైకీకృత్య నివేదయేత్. విప్రాయ దక్షిణాం దద్యా
త్కథాం శ్రుత్వా జనైస్సహ, తతశ్చబంధుభిస్సార్థం విప్రాంశ్చ
ప్రతిభోజయేత్. సపాదంభక్షయేద్భక్త్యానృత్యగీతాదికం చరే
త్, తతశ్చస్వగృహం గచ్ఛేత్సత్యనారాయణం స్మరన్. ఏవంకృ
తే మనుష్యాణాం వాంఛాసిద్ధిర్భవేద్ధృవం, విశేషతః కలియు
గేలఘూషాయోఽపి భూతలే. ప్రథమోఽధ్యాయః సమాప్తః.

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

సూతః. ఆధ్యాత్మసంప్రవక్ష్యామి కృతం యేన పురా
ద్విజ, కశ్చిత్కశీపురేరమ్యే హ్యసీద్విప్రాఽతినిర్ధనః. తుత్త్ర
దాభ్యం వ్యాకులో భూత్వా భృశం బభ్రామ భూతలే, దుఃఖతం
బ్రాహ్మణం దృష్ట్వా భగవాన్ బ్రాహ్మణప్రియః. వృద్ధబ్రా
హ్మణయాపస్తం పప్రచ్ఛ ద్విజమాదరాత్, కిమర్థం భ్రమనే
విప్ర మహీ నిత్యం సుదుఃఖతః. తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి
కథ్యతాం ద్విజపత్రమ, బ్రాహ్మణః శ్లో. బ్రాహ్మణోఽతి
దరిద్రోఽహం భిక్షార్థం వై భ్రమే మహీం, ఉపాయం యది
జానాసి కృతయా కథయ ప్రభో. వృద్ధబ్రాహ్మణః శ్లో. సత్య
నారాయణో విష్ణుర్వాంఛితార్థఫలప్రదః, తస్య త్వం పూజనం
చిప్ర కురుష్వ వ్రతముత్తమమ్. యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో

ముక్తో భవతి మానవః, విధానం చ వ్రతస్యాపి విప్రాయా
భాష్య యత్నతః. సత్యనారాయణో వృద్ధస్తత్రైవా నరధీయత,
తద్వృతం సంకరిష్యామి యదుక్తం బ్రాహ్మణేన వై. ఇతి సం
చింత్య విప్రోఽసౌ రాత్రా నిద్రాం న లభ్యవాక్, తతః ప్రాతస్స
ముత్థాయ సత్యనారాయణవ్రతమ్. కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య భి
క్షార్థ మగమద్విజః, తస్మిన్నేవ దినే విప్రః ప్రచురంద్రవ్యమా
ప్తవాక్. తేనైవ బంధుభిస్సార్థం సత్యస్య వ్రతమాచరత్,
సర్వదుఃఖవినిర్ముక్తస్సర్వసమ్మత్సమన్వితః. బభూవ స ద్విజ
శ్రేష్ఠో వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, తతః ప్రభృతి కాలం చ మాసి
మాసి వ్రతం కృతమ్. ఏవం నారాయణస్థేదం వ్రతం కృత్వా
ద్విజోత్తమః, సర్వపాపవినిర్ముక్తో దుర్లభం మోక్షమాప్త
వాక్, వ్రతమస్య యదా విప్రాః పృథివ్యాం సంకరిష్యతి. తనైవ
సర్వదుఃఖంచ మనుజస్య వినశ్యతి, ఏవం నారాయణేనోక్తం
నారదాయ మహాత్మనే. మయా తత్కథితం విప్రాః కిమన్యత్కథ
యామి వః ఋషయః శ్లో. తస్మాద్విప్రాచ్ఛృతం కేన పృథివ్యాం
చరితం మునే, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛారు శ్రద్ధాఽస్తాకంప్రజ్ఞా
యతే. సూతః. శ్లో. శ్రుణుధ్వం మునయస్సర్వే వ్రతం యేనకృతం
భువి, ఏకదా స ద్విజవరో యథావిభవవిస్తరైః. బంధుభిస్సర్వజ
నైస్సార్థం వ్రతం కర్తుం సముద్యతః, ఏతస్మిన్నంతరే కాతే
కాష్ఠక్రేతా సమాగమత్. బహిః కాష్ఠం చ సంస్థాన్య విప్రస్య
గృహమాయయా. తృప్తయా వీడితస్తాంశ్చ దృష్ట్వా విప్రకృ
తం వ్రతం, ప్రణీత్య ద్విజం ప్రాహ కిమిదం క్రియతేత్వయా.
కృతే కిం ఫలమాప్నోతి విస్తరాద్వద మే ప్రభో విప్రః. శ్లో.
సత్యనారాయణస్థేదం వ్రతం సర్వేషి తప్రదం, తస్య ప్రసాదా

న్నే సర్వం ధనధాన్యాదికం మహత్. తస్మా దేతద్వ్రతంజ్ఞాత్వా
కాష్ఠక్రతాఽతిహర్షితః, ఏషా జలం ప్రసాదం చ భుక్త్వా స్వ
నగరం యయా. సత్యనారాయణం దేవం మనసా ఇత్యచింత
యత్, కాష్ఠవిక్రయతో గ్రామే ప్రాప్యతే చాద్య యద్ధనమ్. తే
నైవ సత్యదేవస్య కరిష్యే వ్రతముత్తమం, ఇతిసంచింత్య మనసా
కాష్ఠం కృత్వా తు మస్తకే. జగామ నగరే రమ్మే ధనినాం
యత్రసంస్థితః, తద్దినే కాష్ఠమూల్యం చ ద్విగుణం ప్రాప్తవాన
సా. తతః ప్రసన్నహృదయ స్సుపక్వం కదళీఫలం, శర్కరాఘృత
దుగ్ధం చ గోధూమస్య స చూర్ణకమ్. కృత్వైకత్ర స పాదంచ
గృహీత్వా స్వగృహం యయా. తతో బంధూః సమావళా
య చకార విధినా వ్రతం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన ధనపుత్రాన్వి
తోఽభవత్, ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా చాస్తే సత్యపురం
యయా ద్వితీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

. తృతీయోఽధ్యాయః.

సూతః. శ్లో. పునరగ్రే ప్రవత్యౌమి శ్రుణుధ్వం మునిస
త్తమాః, పురాచోల్కాముఖోనామనృపశ్చాస్తహీపతిః జితేం
ద్రీయః సత్యవాదీ యయా దేవాలయం ప్రతి, దినే దినే ధనం
దత్వా ద్విజాన్సంతోషయత్సుధీః. భార్యా తస్య ప్రముగ్ధా చ
సరోజవదనా సతీ, భద్రశీలానదీతీరే సత్యస్య వ్రతమాచరత్.
ఏతస్మిన్నంతరే తత్ర సాధురేకస్సమాహితః, వాణిజ్యార్థం
బహుధనై రనేకైః పరివూరితామ్. నావం సంస్థాప్యత త్తీరే జగా
మనృపతింప్రతి, దృష్ట్వాచ వ్రతినం భూషం పప్రచ్ఛ విసయాన్వి
తః. సాధుః శ్లో. కిమిదం కురుషే రాజా భక్తియుక్తేన చేతసా,
ప కాశం కురు తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి సాంప్రతమ్. రాజో

వాచ. శ్లో. పూజనం క్రియతే సాధో విష్ణోరతులతేజసః, వ్రతం
చ స్వజనైస్సార్థం పుత్రాద్యవాప్తికామ్యయా. భూపస్య వచ
నం శ్రుత్వా సాధుః ప్రోవాచ సాదరం, మమాపి సంతతిర్నా
స్తి ఏతస్మాజ్జాయతే ధ్రువమ్. తతో నివృత్య వాణిజ్యాత్సానం
దో గృహమాగతః, భార్యాయై కథితం సర్వం వ్రతం సంతతి
దాయకమ్. తదావ్రతం కరిష్యామి యదా మే సంతతిర్భవేత్,
ఇతి లీలావతీం ప్రాహ పత్నీం సాధుస్ససత్తమః. ఏకస్మిన్ద్వినే
తస్య భార్య లీలావతీసతీ, భర్త్యయుక్తానందచిత్తా భవద్ధ
ర్మపతాయణా. గర్భిణీసాభవత్తస్య భార్య సత్యప్రసాదతః,
దశమే మాసి వై తస్యాః కన్యారత్నమజాయత. దినేదినే సా
వవృధే శుక్లపక్షే యథా శశీ, నామ్నా కలావతీ చేతి తన్నా
మకరణం కృతమ్. తతో లీలావతీ ప్రాహ స్వామిసం మధురం
వచః, న కరోషి కిమథం వై పురా సంకల్పితం వ్రతమ్. సాధురు
వాచ శ్లో. వివాహసమయే త్వస్యాః కరిష్యామి వ్రతం ప్రియే,
ఇతి భార్యాం సమాశ్వాస్య జగామ నగరం వ్రతి. తతః కలా
వతీ కన్యా వవృధే పితృవేశ్శని, దృష్ట్వా కన్యాం తతస్సాధుః
నగరే సఖిభిస్సహ. మంత్రయిత్వా ద్రుతం దూతం ప్రేషయా
మాస ధర్మవిత్, వివాహార్థం చ కన్యాయా వరం శ్రేష్ఠం
విచారయ. తేనాజ్ఞప్తశ్చ దూతోఽసౌ కాంచనం నగరం య
యా, తస్మాదేకం వణిక్పుత్రం సమాదాయాగతో హి సః.
దృష్ట్వా తం సుందరం బాలం వణిక్పుత్రం గుణాన్వితం, జ్ఞాతిభి
ర్బంధుభిస్సార్థం పరితుష్టేన చేతసా, దత్తవాన్ సాధుపుత్రా
య కన్యాం విధివిధానతః. తతోఽభాగ్యవశాత్తేన విస్మృతం
వ్రతముత్తమం, వివాహసమయే తస్మాన్తేన రుక్మోభవత్ప్ర

భుః. తతః కాలేన నియతో నిజకర్తృవిశారదః. వాణిజ్యార్థం తత
 శ్శీఘ్రం జామాతృసహితో వణిక్, రత్నసానుపురే రమ్యే
 గత్వా సింధుసమీపతః. వాణిజ్యమకరోత్సాధు జ్ఞామాత్రా
 శ్రీమతా సహ, తా గతా నగరే రమ్యే చంద్రకేతోర్ముపస్య
 చ. ఏతస్మిన్నవకా శే తు సత్యనారాయణః ప్రభుః, భ్రష్టప్ర
 తిజ్ఞమాలోక్య శాపం తస్మై ప్రదత్తవాక్. దారుణం కఠిణం చా
 స్య మహద్దుఃఖం భవిష్యతి, ఏకస్మిద్వివసే రాజ్ఞో ధనమాదాయ
 తస్కరః తత్రైవ చాగతశ్చోరో వణిజా యత్ర సంస్థితౌ, తత్ప్ర
 శ్చాద్ధావకాన్ దూతాన్ దృష్త్వా భీతేన చేతసా. ధనం సంస్థా
 వ్య తత్రైవ స తు శీఘ్రములక్షితః. తతో దూతాస్సమాయా
 తా యత్రాస్తే సజ్జనో వణిక్. దృష్త్వా నృపధనం తత్ర బద్ధాన్
 నీతౌ వణిక్సుతౌ, హర్షేణ ధావమానాశ్చ నిన్మృస్తౌ రాజ
 సముఖమ్. తస్కరా ద్వా సమానీతౌ విలోక్యజ్ఞాపయ త్ర
 భో, రాజ్ఞాజ్ఞప్తస్తతశ్శీఘ్రం దృఢం బద్ధాతు తావుభౌ. స్థా
 పితౌ ద్వా మహాదుర్గే కారాగారేఽవిచారతః, మాయయా
 సత్యచేవస్య స శ్రుతం కైస్తయోర్వచః ఆతస్తయోర్ధనం రాజ్ఞా
 గృహీతం చంద్ర కేతునా, తచ్ఛాపాచ్చ తయో ర్గేహే భార్యా
 చైవాతిదుఃఖతా. చోరేణావహృతం సర్వం గృహేయచ్చ
 స్థితంధనం, ఆధివ్యాధిసమాయుక్తాత్ముత్పిపాసాతిదుఃఖతా. అన్న
 చింతాతురా భూత్వా బభ్రామ చ గృహే గృహే, కలావతీతు
 కన్యాపి బభ్రాసు ప్రతివాసరమ్. ఏకస్మిద్వివసే జాతా త్సుధార్తా
 ద్విజమందిరం, గత్వాఽపశ్యద్వృతం తత్ర సత్యనారాయణః
 చ. ఉపవిశ్య కథాం శ్రుత్వా వరం ప్రార్థితవత్కపి, ప్రసాదభక్ష
 ణం కృత్వా యయా రాత్రౌ గృహం ప్రతి. మూతా కలావతీం

కన్యాం కథయామాస ప్రేమతః, త్వం తు రాత్రం స్థితా కుత్ర
 కిం తే మనసి వర్తతే. కన్యా కలావతీ ప్రాహ మాతరం ప్రతి
 సత్వరం, ద్విజాలయే వ్రతం మాతః దృష్టం వాంఛితసిద్ధిదమ్.
 తచ్ఛ్చుత్వా కన్యకావాక్యం వ్రతంకర్తుంసముద్యతా, సాముదా
 తు వణిగ్భార్యా సత్యనారాయణస్య వై. వ్రతం చక్రేనైవ సా
 ధీబంధుభిస్సృజనైస్సహ, భర్తృజామాతరౌ క్షిప్రమాగచ్ఛే
 తాంస్వమాశ్రమమ్ అపరాధం చ మే భర్తృజామాతూః క్షంతు
 మర్హసి, వ్రతేనానేన సంతుష్టో సత్యనారాయణప్రభుః. దర్శ
 యామాస స్వప్నం హి చంద్రకేతుం నృసోత్తమం, బంధినౌ
 మోచయ ప్రాతర్వణిజౌ నృపసత్తమ. దేయం ధనం చ తత్సర్వం
 గృహీతం యత్త్వయాఽధునా, నో చేత్త్వాం నాశయిష్యామి
 సరాజ్యధనపుత్రకమ్. ఏవమాభాష్యరాజానం ధ్యాసగమ్యౌఽ
 భవత్ప్రభుః, తతః ప్రభాతసమయే రాజాచ స్వజనైస్సహ. ఉప
 విశ్య సభామధ్యే ప్రాహ స్వప్నం జనం ప్రతి, బద్ధౌ నుహాజనౌ
 శీఘ్రం మోచయేత్తై వణిక్సుతౌ. ఇతిరాజ్ఞో వచస్సుత్వామో
 చయిత్వా మహాజనౌ, సమానీయ నృపస్యాగ్రే ప్రాహుస్తే విన
 యాన్వితాః ఆనీతౌ ద్వావణిక్సుతౌ ముక్తో నిగళబంధనాత్,
 తతో మహాజనౌ సత్వా చంద్రకేతుంనృసోత్తమమ్ స్మరంతౌ
 పూర్వవృత్తాంతం నోచతుర్భయవిహ్వలా, రాజా వణిక్సుతౌ
 వీక్ష్యవచః ప్రోవాచ సాదరమ్. దైవాత్పూర్వం మహద్దుఃఖమి
 దానీం నాస్తి వైభయం, తదా నిగళసంత్యాగం త్కారకర్తాద్య
 కారయత్. వస్త్రాలంకారకం దత్వా పరితోష్య నృపశ్చ తౌ,
 పురస్కృత్య వణిక్సుతౌ వచసా ఽతోషయద్భృశం, పురా
 నీతం తు యద్ద్రవ్యం ద్విగుణీకృత్య దత్తవాః, ప్రోవాచ తౌ

తతో రాజా గచ్ఛ సాధో నిజాశ్రమం, రాజానం ప్రణిప్రత్యా
హా గంతవ్యం త్వత్ప్రసాదతః. తృతీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

చతుర్థోఽధ్యాయః.

సూతఉవాచ శ్లో. యాత్రాం తు కృతవాన్సాధుర్నం
గళాయనపూర్వకాం, బ్రాహ్మణాయ ధనం దత్వా తదా తు
నగరం యయా. కియద్ధూరే గతేసాధా సత్యనారాయణః ప్ర
భుః, జిజ్ఞాసాం కృతవాన్సాధో కిమస్తి తవ నా స్థితమ్. తతో
మహాజనా మత్తా హేలయా చ ప్రహస్య వై, కథం పృచ్ఛసి.
భో దండి ముద్రాం నేతుం కిమిచ్ఛసి. లతాపాత్రాదికం
చైవ వర్తతే తరణౌ మను, విష్ణురస్య వచశ్శుక్తివా సత్యం
భవతు తే వచః. ఏవముక్త్వా గతశ్శీఘ్రం దండి తస్య సమీప
తః, కియద్ధూరే తతో గత్వాస్థితస్సింధుసమీపతః గతే దండిని
సాధుశ్చ కృతనిత్యక్రియస్తదా, ఉత్థిత స్తజీందృష్ట్వా విస్తయం
పరమం యయా. దృష్ట్వా లతాదికం చైవ మూర్ఛితో న్యప
తద్భువి, లబ్ధసంజ్ఞో వణిక్రస్తస్తతశ్చిన్తాన్వితోఽభవత్. తదా
తు దుహితుః కాన్తో వచనం చేదమబ్రవీత్, కిమర్థం క్రియతే
శోక శ్వాపా దత్తశ్చ దండినా. శత్యతేన సర్వం హి కర్తుం
చాత్ర న సంశయః, ఆతస్తచ్చరణం యామో వాఞ్ఞితార్థో
భవిష్యతి. జామాతుర్వచనం శ్రుత్వా తత్ప్రకాశం గతస్తదా,
దృష్ట్వా చ దండినం భర్తా సత్త్వా ప్రోవాచ సాదరమ్ క్షమస్య
చాపరాధం మే యదుక్తం తవసన్నిధౌ, ఏవం పునఃపునర్న త్వా
మహాశోకాకులాపుభౌ. ప్రోవాచ వచనం దండి విహసన్నవి
లోక్య చ, నూ రోదీః శృణు మద్వాక్యం మమ పూజా బహి
ర్ముఖః. మయాజ్ఞయా చ దుర్బుధే లబ్ధం దుఃఖం ముహూ

ద్మహాః, తచ్చుత్తా భగవద్వాక్యం స్తుతిం కర్తుం సముద్యతః.
 సాధురువాచ. త్వన్వాయామోహితాస్సర్వే బ్రహ్మాద్యాస్త్రీ
 దివోకసః, ప్రజానంతి గుణాన్ రూపం తవాశ్చర్య మిదం
 ప్రభో. మూఢోఽహం త్వాం కథం జానే మోహితస్తవ మా
 యయా, ప్రసీద పూజయిష్యామి యథావిధమ్. స్తుతైః శురా
 విత్తంచ తత్సర్వం త్రాహి మాం శరణాగతం, శ్రుత్వా భక్తి
 యుతం వాక్యం పరితుప్తో జనార్దనః. వరం చ వాఙ్మితం దత్త్వా
 తత్రైవాంతర్దధే హరిః, తతో నావం సహునిష్యా దృష్ట్వా
 విత్తప్రపూరితామ్ కృపయా సత్యదేవస్య సఫలం వాంఛితం
 మమ, ఇత్కుక్త్వా స్వజనైస్సార్థం పూజాం కృత్వా యథావిధి.
 హర్షేణ చాభవత్సర్వః సత్యదేవప్రసాదతః, నావం సంయో
 జ్య యత్నేన స్వదేశే గమనం కృతమ్. సాధుజ్ఞానాతరం
 ప్రాహ పశ్య రత్నపురీం మమ, దూతం చ ప్రేక్షయామాస
 నిజవిత్రస్య రక్షకమ్. దూతోఽసౌ నగరంగత్వాపాధుభార్యాం
 విలోక్య చ, ప్రోవాచ వాంఛితం వాక్యం నత్నా బద్ధాంజలి
 స్తుదా. నికటే నగరస్యైవ జామాత్రా సహితో వణిక్, ఆగతో
 బంధువర్తైశ్చ స్వజనై ర్బహుభిర్యతః, శ్రుత్వా దూతముఖా
 ద్వాక్యం మహాహర్షవతీ సతీ. సత్యపూజాం తతః కృత్వా
 ప్రోవాచ తనుజాం వ్రతీ, వ్రజామి శీఘ్రమూగచ్ఛ సాధుసద
 ర్శనాయ చ. ఇతిమాతుర్వచః శ్రుత్వావ్రతం కృత్వాసమాప్య
 చ, ప్రసాదం చ పరిత్యజ్య గతా సాపి పతింప్రతి. తేన రుప్తః
 సత్యదేవో భర్తారం తరుణీం తథా. సంహృత్య చ ధనైస్సార్థం
 జలే తస్మాదమజ్జయత్. తతః కలావతీ కన్యా స విలోక్య
 నిజం పతిం, శోకేన మహతా తత్ర రుదతీ చావతద్భువి. దృష్ట్వా

కథావిధాం నావం కన్యాం చ బహుదుఃఖితాం, భీతేన మన
సా దుఃఖం మహాశ్చర్యమిదం భవేత్. చింతమానాశ్చ తేసర్వే
బభూవురనివారకాః, తతో లీలావతీ కన్యాం దృష్ట్వా సా
నిహ్వలాభవత్. విలలాపాతిదుఃఖేన భర్తారం చేదమబ్రవీత్.
ఇదానీం నౌకయా సార్థం కథం సోఽభూదలక్షితః, న జానే
కస్య దేవస్య హేలయా చైవ సా హృతా. సత్యదేవస్య
మాహాత్మ్యం జ్ఞాతుం వా కేన శక్యతే, ఇత్యుక్త్వా విలలాపై
వ తతశ్చ. స్వజనైః సహ. తతో లీలావతీకన్యాం క్రోడీకృ
త్వా రురోద హ, తతః కలావతీ కన్యా సప్తే స్వామిని దుఃఖ
తా. గృహీత్వా పాదుకాం తస్యానుగంతుం చ మనోదధే,
కన్యాయా శ్చరితం దృష్ట్వా సభార్యః సజనో వణిక్. అతిశోకేన
సంతప్తశ్చింతయామాస ధర్మవిత్, హృతం వా సత్యదేవేన
భ్రాన్తోఽహం. సత్యమాయయా. సత్యపూజాం కరిష్యామి య
థావిభవవిస్తరైః, ఇతి సర్వాః సమాహూయ కథయిత్వా మ
నోరథమ్. నత్వా చ దండవద్భూమా సత్యదేవం పునః పునః.
తతస్తుప్తః సత్యదేవో దీనానాం పరిపాలకః, జగాద వచనం
చైవం కృపయా భక్తవత్సలః. త్యక్త్వా ప్రసాదం తే కన్యా
పతిం ద్రష్టుం సమాగతా, అతో రుష్తోఽభవత్తస్యాః కన్యకా
యాః పతిర్భ్రావత్. గృహం గత్వా ప్రసాదం చ భుక్త్వా సా
ఽఽయాతి చేత్పునః. లబ్ధభర్త్రీ సుతా సాధో భవిష్యతి న
సంశయః కన్యకా తాదృశం వాక్యం శ్రుత్వా గగనమండ
లాత్, ఊహ్రం తదాగృహం గత్వా ప్రసాదం చ బుభోజ సా.
సా పశ్చాత్పునరాగత్య దదర్శ సజనం పతిం, తతః కలావతీ
కన్యా జగాద పితరం ప్రతి. ఇదానీం చ గృహం యాహి విలం

బం కురుమే కథం, తచ్చుత్వా కన్యకావాక్యం సంతుష్టోఽ
భూద్వణికుతః. పూజనం సత్యదేవస్య కృత్వా విధివిధానతః,
భనైర్బంధుగణైస్సార్థం జగము నిజమందిరమ్. పార్థమాస్యాం
చ సంక్రాంతౌ కృతవాన్ సత్యపూజనం, ఇహ లోకే సుఖం
భుక్త్వా చాన్తే సత్యపురం యయా. ౪౪. చతుర్థోఽధ్యాయః.

పంచమోఽధ్యాయః.

సూత ఉవాచ. అథాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం ముని
సత్తమాః, ఆసీత్తుంగధ్వజో రాజా ప్రజాపాలనతత్పరః, ప్రసా
దం సత్యదేవస్య త్యక్త్వా దుఃఖమవాప సః. ఏకదా స వనం
గత్వా హత్వా బహువిధాన్ పశూన్. ఆగత్య వనమూలం చ
దృష్ట్వా సత్యస్య పూజనం, గోపాః కుర్వన్తి సంతుష్టా భక్తి
యుక్తాః సబాన్ధవాః. రాజా దృష్ట్వా తు దర్శ్యేణ గత్వా తం
నననామ సః, సంస్థాస్య పునరాగత్య భుక్తాః సర్వేయథేష్పితమ్.
తతః ప్రసాదం సత్యజ్య రాజా దుఃఖమవాప సః, తస్య పుత్ర
శతంనష్టం ధనధాన్యాదికం చ యత్. తేనరాజాపునఃకర్తుం సత్య
దేవస్య పూజనం, మనసా తు వినిశ్చిత్వ యయా గోపాలసన్ని
ధౌ, తతోఽసౌ సత్యదేవస్య పూజాం గోపగణైః సమా. భక్తి
శ్రద్ధాన్వితో భూత్వా చకార విధినాన్యః, సత్యదేవప్రసాదేన
ధనపుత్రాన్వితోఽభవత్. ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా చా
న్తే సత్యపురం యయా, య ఇదం కురుతే సత్యవ్రతం పరమ
దుర్లభం, శృణోతి చ కథాం పుణ్యాంభక్తియుక్తఃఫలప్రదాం,
ధనధాన్యాదికం తస్య భవేత్సత్యప్రసాదతః. దరిద్రో లభతే
విత్తం బద్ధో ముచ్ఛ్యేత బంధనాత్, భీతో భయాత్ప్రముచ్ఛ్యేత
సత్యమేవ స సంశయః. ఈప్సితం చ ఫలం భుక్త్వా చాన్తే సత్య

పురం వ్రజేత్. ఇతి వః కథితం విప్రాః సత్యనారాయణవ్రతం, యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో ముక్తో భవతి మానవః, విశేషతః కలియుగే సత్యపూజా ఫలప్రదా. కేచిత్కలౌ వదిష్యన్తి సత్యమీశం తమేవ చ, సత్యనారాయణం కేచిత్సత్యదేవం తథాఽపరే. నానారూపధరో భూత్వా సర్వేషామిస్సితప్రదః, భవిష్యతి కలౌ సత్యవ్రతరూపీ సనాతనః. య ఇదం పఠతే నిత్యం శృణోతి మునిసత్తమాః, సత్యం నశ్యన్తి పాపాని సత్యదేవప్రసాదతః పంచమోఽధ్యాయః.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతకథా సమాప్తా.

శ్రీసత్యనారాయణకథ.

శ్రీమన్మహిమండలవలయిత నవఖండమధ్యస్థంబగు నీభరతఖండంబున నైమిశారణ్యక్షేత్రంబున దీర్ఘసత్రయాగంబు జేయుచో నచ్చట శౌనకాదిమహర్షులు అఖిలపురాణవ్యాఖ్యానవైఖరిసమేతుండును సకలగుణోపేతుండును మునిగణస్తోత్రపాత్రుండును నగు సూతునిం గాంచి కీసమేతా, మనుజునిచేధనదారపుత్ర పశ్వాది ఫలంబులును నాముష్మికఫలంబులును కోరఁబడుచున్నవిగదా. ఇవి వ్రతంబులచేతనా, చాంద్రాయణాది తపోవిశేషంబులచేతనా, బ్రాహ్మణశుశ్రూషచేతనా మనుజునకు వైఁజెప్పిన యైహికాముష్మికంబులు లభించును. వానిని వినఁగోరెదము. చెప్పఁదగియుండిన నానతిమ్ము అని వేడఁగా సూతుండు నిజగురుం డగు వ్యాసుని ధ్యానంబుజేసి మౌనివరులంగని అయ్యలారా! తాముజేసిన ప్రశ్నరీతిగా దేవర్షిశ్రేష్ఠుండును బ్రహ్మమానసపుత్రుండును నైననారదుండు నారాయణునిదలంచి

ప్రశ్నజేయఁగా సాక్షాత్ భగవంతుం డగు హృషీకేశుండు నారదునిం జూచి చెప్పినవిధంబుగా మీకు నే దెలిసినంత పెద్దల వలన విన్నంత మీకునవి స్తరంబుగాఁ జెప్పెద; భక్తిశ్రద్ధధ్యాన గర్వితులై వినుండు. ఒకానొకకాలమందు దేవర్షి యైననార దుండు లోకానుగ్రహేచ్ఛగలిగి సకలలోకంబులంజరించుచుఁ గ్రమంబుగా మర్త్యలోకంబునకు వేంచేసి జనులం బొడ గాంచి అక్కటా! నానావిధయోసులం జనించుచు నానా విధదుఃఖంబు లనుభవించుచు జన్మాంతరపాపములచే భేదము లనుభవించుచుండెడి మానవుల కేయంపాయంబుచే నివి తొలంగు నని తలపోసి వైకుంఠమున కేగి యందు శాంతా కారుండును చతుర్భుజుండును శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలా ద్యులంకృత దివ్యవిగ్రహుండు నై శోభిల్లుపరమపురుషునిం గాంచి పెన్నిధింగన్న పేదయుంబోలె పరమానందభరితుండై యీతీరున స్తోత్రంబుచేయం దొడఁగె మహానుభావా! త్రిమూర్త్యాత్మకా! త్రిగుణాతీతా! నిరంజనా! నిర్గుణా! సగుణా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! అచ్యుతా! అనంతకల్యాణ గుణాధారభూతా! సకలసుగుణోపేతా! ధీసమేతా! శ్రీ మన్నారాయణా! ఆర్తత్రాణపరాయణా! అని నుతిం జేసి యనేకవిధంబుల వేడుటను విని భక్తౌఘపాపనివారకుండగు నారాయణుండు పరమానందంబుఁ జెంది నారదా! నీపూరక రావుకదా! నీవిచ్చోటికి విచ్చేయుటకుంగారణం బేమి సాంతం బుగ నానతిష్టునుండు నతని నుద్దేశించి స్వామీ; మానవ లోకమునందు మానవులు నానావిధవ్యసనంబు లనుభవించుచు నానావిధజన్మంబులొందుచు పూర్వజన్మాంతరపాపంబులచేమిగుల

బాధలనొందుచున్నాడు. అట్టి బాధ లానరుల కెవ్విధంబున నివర్తించునట్టిసూక్ష్మోపాయంబు నా కుపదేశింపుము. అయ్యది మీయాజ్ఞానుసారంబుగ భూలోకమనకుంజని యాబాధ లుడుపందగినయోచనచేసెద నానతిష్ఠనివేడిన నారదునింగాంచి యిట్లునిచెప్పవోడంగె. నారదా! దుష్టగుణనిగ్రహంబుజేయఁదగినయోచనజేయుట శిష్టులకు ప్రతిపాదితంబేగదా! యిట్టికష్టంబులొందుచుండిన కష్టనరులకు వ్యసననిరసనంబును విహికాముష్టికఫలప్రదంబును గలుగఁజేయందగిన సులభోపాయంబు జెప్పెద నాకర్జింపుము. నారదా! స్వర్గమర్త్యపాతాళాది చతుర్దశ భువనంబులయందు ప్రస్తుతమునేయుచుండువ్రతములలోపల నుత్తమంజైనవ్రతం బొక్కటి కలదు. అది సత్యనారాయణవ్రతంబు. అది నీయందు గలిగిన వాత్సల్యాతిశయంబుచే లోకంబునఁ బ్రకాశింపఁ జేయందలచియున్నాను. ఆవ్రతంబునుయథావిధిగా నాచరించిన సకలదుఃఖములు బోదోలి సుఖంబు లనుభవించి పిదప మోక్షసామ్రాజ్యంబు జెందుదురని చెప్పబడు వాక్యంబుల కానందంబుజెంది నారదుండు స్వామీ! యావ్రత మెట్టిది. దానివిధానమెట్టిది. పూర్వ మెవ్వరిచే నాచరింపఁబడినది. మఱియు నేకాలమునందుఁ జేయవలయు, సవిస్తరంబుగా జెప్పుమని ప్రార్థించిన నారదునింగాంచి నారాయణుండు మునీంద్రా! నాచేజెప్పబడిన సత్యనారాయణవ్రతంబు వ్యసనశాంతియు సుఖసమృద్ధియు పుత్రాభివృద్ధియు ధనధాన్య సంపత్తియు సర్వకార్యజయంబును గలుగఁజేయునుగాన నీవ్రతంబున కిది ఫలంబని యెఱుంగవలయు. ఒకానొకమాసంబున నొకానొకపుణ్యక్షేత్రంబున మానవుండు భక్తిశ్రద్ధాగరి

ఘంటై ప్రదోష కాలమునం దనుష్ఠించి ప్రార్థించవలయు. ఆసమయంబున బ్రాహ్మణమిత్రబంధుజన పరివేష్టితుండై కదళీఫల ఘృతక్షీరగోధూమసిష్టశర్కరగుడమిశ్రితంబులగు నైవేద్యంబులు భక్తిచేసిడి యనంతరము భూసురులను తాంబూలాదులచే దృప్తులంజేసి తదనంతరము పుత్రమిత్రకళత్రాదులతో తత్సత్యనారాయణవ్రతకథాశ్రవణ పారాయణంబుజేసి పదంపడి బంధుజనబ్రాహ్మణాన్నప్రదానంబుంజేసి వ్రతేశ్వరనివేదిత భక్త్యభోజ్యాదుల పాదాంశంబు దాను భుజించి సత్యనారాయణస్తరణపూర్వకంబుగ నృత్యగీతాది సకలవాద్యంబులతో మందిరంబునకుఁ బొందుగాఁ జేరవలయు నిటులఁజేసిరేని మానవుల కిష్టార్థసిద్ధిగలదు. మఱియు విశేషముగా కలియుగమునందీ సత్యనారాయణవ్రత మిష్టఫలసిద్ధికై లఘూపాయంబుని భగవంతుఁడు భాగవతశిఖామణియగు నారదమహామునికి నెఱింగించెనని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పెను.

ఓమునులారా! పూర్వము కాశీపట్టణములో విశేషదర్శిఁడగునొక్కభూసురుండు తుత్పిపాసలచే మిగులవగపొంది ప్రతిదినము సంచరించుచుండ నీబీదబ్రాహ్మణునిజూచి కరుణించి పురుషోత్తముండు కృపాసముద్రుండు గాన కపటవృద్ధబ్రాహ్మణరూపంబున నాతనికిఁ బ్రసన్నుండై యోవిప్రోత్తమా! నీవెవ్వఁడవు? యెచ్చటనుండి యెచ్చటికిఁబోవుచున్నావు? నీముఖవైవర్ణ్యముజూడ నీవు మిగులఁగొందలపడునట్లు గాన్పించెడిని. నీసవిస్తారంబునాకుఁ దేటపఱపుమనవుడు నాముదుసలిపాటుం డిట్లునిచెప్పనారంభించెను. స్వామీ! నేను దుస్సహమగు దారిద్ర్యముచేమిగులఁడన్న భిక్షార్థమిల్లెల్లుదిష్టరియు పుడిసెడుబియ్యము సహా దొరు

కుట మిగులదుర్లభముగ నున్నదనియు కాన నిట్టిదరిద్రనిరస
నంబును మోక్షకారణంబునగు గార్యంబు నాకుఁగృహజేయుమా
యని పెక్కుచెఱంగులఁ బ్రార్థింప నాకృతకవిప్రం డా వృద్ధ
బ్రాహ్మణున కిట్లనిచెప్పందొడంగె. ఓవిప్రపుంగవా ! భక్తిశ్రద్ధ
ధ్యానగరిష్ఠుండవై వినుము. సత్యనారాయణుండను పేరుగల
విష్ణువు సకలవాంఛితార్థంబుల నొసంగువాఁడు గావున మను
ష్యుం డాసత్యనారాయణవ్రతం బాచరింపవలయు, నయ్యది
విహికాముష్టికింబులను దేహసౌఖ్యదంబును గీర్తిప్రదంబును
నగును. అని యద్దాని నచుష్టింపవలసినవిధానంబుల నెఱింగించి
కృతకమహీసురుం డగుసత్యనారాయణుం డంతర్హితుండయ్యె.
అంత నావృద్ధభూసురుండు నాముదుసలిపాఱుని వేసంబునొంది
వచ్చిన లచ్చిమగనిచే నుపదేశింపబడినవ్రతము చేయ సమకట్టి
యా రాత్రి నిదురనుసహావదలి యేకాగ్రచిత్తుండై స్రాతఃకాలం
బునలేచి యావ్రతంబు నిరాతంకముగ జరగగలందులకు వల
యుద్రవ్యమార్జింపఁ బనిబూన దైవానుగ్రహంబున నాతనికి
నధికద్రవ్యము సంప్రాప్తంబయ్యె. సంత నాతండు కుటుంబబంధు
జనసమేతుండై సత్యనారాయణవ్రతంబు సమగ్రంబుగ నిర్వ
ర్తించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే సమస్తదుఃఖదరిద్రనివార
ణుండై యఖిలైశ్వర్యయుక్తుండాయెను. అది మొద లాబ్రాహ్మ
ణుండు ప్రతిమాసము సత్యనారాయణవ్రతంబొనర్చి సర్వపాప
నివర్తితుండై దుర్లభంబగుమోక్షపదవింజెందె గానఁ బుడమి
యం దేమానవుం డీవ్రతం బాచరించునో అట్టివాఁడు సకల
దుఃఖంబులయందుండి తొలంగి సర్వసుఖంబులం బొందునని
దేవశ్రేష్ఠుండగు నాదిదేవుండు దేవర్షియైననారదునకుఁ జెప్పె

ని ట్లాభగవంతునిచేఁ జెప్పఁబడినదానిని మహామునులారా! మీకు నేవచించితే నన, శౌనకాదిమహామునులు సూతుని నుద్దేశించి పౌరాణికోత్తమా! మున్ను దరిద్రంబుచే నవస్థపడిన బ్రాహ్మణుం డానతిచ్చిన ప్రకారం బాకర్ణించి భూమియందు మఱివ్వ రీ సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించిరి, వివరింపుమా యని సూతు నింబ్రచ్చచేయ. నాతండు ప్రమోదభరితుండై చెప్పుచున్నాఁడు. ఓమునులారా! యీ వ్రతంబాచరించిన బ్రాహ్మణుండు విభవాను సారముగ బంధుమిత్ర కుటుంబములతో నీ వ్రతంబాచరింపనుద్యుక్తుడైన కాలంబు నొకకట్టియలమ్మువాఁడు ఆ బ్రాహ్మణుని గృహ వేదికపై తనకిట్టెలమోపును దించి పిపాసార్థియై తద్ద్రహంబు లోనికింజని యాపృక్ష్యసురునింగాంచి జాహారోనర్చి స్వామీ! మీచే జరిపింపఁబడువ్రతం బెయ్యది? దాని నిర్వర్తించిన వారికిం గలుగుఫలంబెద్ది? నాకుం గృపచే నానతి మ్మనుడు కట్టియలమ్మువానికి నావిప్రసత్తముం డిట్లుని చెప్పందొడఁగె. ఓయీ! యీ వ్రతంబునకు సత్యనారాయణ వ్రతం బని పెద్ద లందురు. దీని నాచరించినవారికి సర్వాభీష్టము లబ్బు. దరిద్రంబుబాము, నిది యనుభవసిద్ధంబు. ఇందులకు సందియంబు లేదనుటకుఁ దార్కాణ మొక్కటికలదు వినుము. వాక్రుచ్చెద. తొల్లి నేను మహాదరిద్రము ననుభవించి పరితపించుచు భిక్షాటనంబునకుం జనుచుండ యాదృచ్ఛికంబుగ నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుండు నన్నుంగనుంగొని నాదుర్దశ నారసి తన్ని వారకం బగు నీవ్రతం బుపదేశించె. తదుపదేశంబున నేనొనర్చి కృతార్థుండ నై తనన నాకట్టియలమ్మువాఁ డెంతే సంతసిల్లి మదుక్త ప్రకారంబున దానుంజేయఁదలపోసి నీరుద్రావి యన్నంబుబోసేసి తనయూరికి

బోయి తనజీవితాధారంబగు కట్టెలవ్యాపారంబుచే విశేష ద్రవ్యమార్జించి యీసత్యనారాయణవ్రతమును కుటుంబబంధు హితసమేతంబుగా నాచరించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే అష్టైశ్వర్యము లనుభవించుచు సుఖంబుగనుండి యంతంబున విష్ణు లోకంబుఁ జెందెను.

మునులారా ! యిందులకు మఱియొక యితీహాసంబు గలదు చెప్పెద వినుండు. తొల్లి జితేంద్రియుండును సత్యభాష యుండును సాధుజనపూజానిరతుండును నైన ఉల్కలముఖుండనుపేరు గల రాజశ్రేష్ఠుం డొక్కరుండు గలఁడు. అతఁడు ప్రతిదినము దేవాలయంబునకుఁ బోవుచు బ్రాహ్మణుల కతి వినయంబుతో వాంఛితార్థంబుల నొసంగుచు విశేషముగ్గురాలును పతివ్రతయునగు నిజపత్నీసహితుడై నదీతీరంబున నీ సత్యనారాయణవ్రతంబును నారంభించి చేయుచుండెను. ఇట్లు వ్రతము నాచరించుచుండ నచ్చోటికి సాధు వనునొకవైశ్యుండు బేరమునిమిత్తము విశేషధనసహితుడై వచ్చి యానదీతీరంబున నోడనిలిపి రాజుసమీపమునకు వచ్చి వినయపురస్కరముగా నొకప్రశ్నజేసెను. రాజా ! లోకమునఁ బ్రాయికంబుగనాచరింపఁ బడువ్రతమాహాత్మ్యంబులను నీవు పెద్దలచే నెఱింగినవాడ వగుటవలన నట్టివ్రతములలో నుత్తమంబగువ్రతంబెయ్యదియో నేవినఁగోరెద నని పెక్కుతెఱంగులఁబ్రార్థింప నాధూపాలుండు కృపాతరంగితహృదయుండై యాకోమటి నుద్దేశించి చెప్పుచు న్నాఁడు. ఓసాధూ ! ఈలోకంబున నాచరింపబడువ్రతంబులలో నుత్తమంబగు వ్రతంబు సత్యనారాయణవ్రతంబని యాశ్చర్యలు వక్కాణింప విని సంతానార్థినైన నేను అనంతకల్యాణగుణుం

డును దివ్యమంగళ విగ్రహుండును సర్వవ్యాపియు నైనవిష్ణు
 మూర్తిపూజ యను నీ వ్రతంబును స్వకుటుంబయుక్తుండనై
 యాచరించుచున్నానని చెప్పెను. పిమ్మట నా కోమటి మిగు
 లాసక్తిగలవాడై భూపాలగ్రామణీ! మీ రెద్దానిఁగోరి యీ
 వ్రతం బాచరించుచున్నారో అది నాకు నవేక్షణీయం బగుట
 వలన నాకు నుపదేశింపవలయునని ప్రార్థించిన వల్లెయని యా
 మంత్రరాజం బాసాధువునకుఁ గ్రమంబున నుపదేశించె. తద
 నంతర మావిట్కులచంద్రుండగుసాధువు కుతుకభరితుండై
 స్వదేశంబుచేరి తనగృహిణికి నీసత్యనారాయణవ్రతం బెఱిం
 గించినా యభీష్టప్రకారము నాకు సంతానము ప్రాప్తించెనేని
 నే నావ్రతంబు సాంగంబుగ నెరవేర్చెదనని సంకల్పించుకొనిన
 కొంతకాలంబునకుఁ దనకులనతియగు లీలావతి గర్భంబుఁ దాల్చి
 పదియవమాసంబున తపాకరసమానాస్థ యగు నొకకన్యారత్న
 ముంబడసెను. ఇట్టి కన్యాలలామంబు దినదినప్రవర్ధమానయగు
 చుకళావతీనామంబునవజ్రులుచుండె నిట్లుకొంతకాలంబు గడువఁ
 గళావతికి తండ్రి వివాహప్రయత్నంబుసేయం గమకించి తన
 మిత్రులతో నాలోచించి తగినవరుని నరసిరండని దూతలఁబంప
 వారు తమదేశంబునఁ గాంచీనగరంబునకేగి యప్పత్తనంబుననుం
 డు నొక్కరూపయశావనసంపన్నుం డగువైశ్యకుమారునివెంటఁ
 బెట్టుకొని వచ్చిరి. అట్లేగుఁదెంచిన వైశ్యకుమారునిం జూచి
 యత్యానందభరితులైజననీజనకులు బంధుహితవర్గంబు రావించి
 సుముహూర్తంబున నాతనికిఁ దమకూతు నిచ్చి వివాహం బొన
 ర్చిరి. కాని తాము సంకల్పించుకొనినప్రకారము వ్రతము నిర్వృ
 త్తింపరైరి. అనంతరము సాధువును అల్లుండును హ్యపారనిమి

త్తము చంద్రకేతుం డనురాజుచే బరిపాలింపబడిన రత్న సానుపురంబునకుం జని సముద్రతీరంబున విడిసి యల్లుండును దానును బేరమాడుచుండిరి. అట్టికాలమున సత్యనారాయణుండు వ్రతముచేయమఱచిన సాధువురు జూచి దారుణమైన కోపము ప్రజ్వలింప వీడు దారుణంబగు కష్టమును దుఃఖమును బొందుఁగాక యని శపియించెను తోడన తచ్చాపానుసారముగ నాచోరుండు వాలాయముగ రాజగృహంబున నాభరణంబులు దొంగిలించుకొనిపోయి వ్యాపారము జేయు వారికి విక్రయించుచు నొకనాఁడు రాజభవనంబున రవణంబులు దొంగిలించికొనివచ్చుచుండ రాజభటులచే దఱుమఁబడి పరుగిడుచు వచ్చి వారివలనిభయంబుచే సముద్రతీరంబున బేరము జేయుచుండిన నీయిద్దరుకోమట్లముంగలంబడవైచిపోయిరి. అట్లు పరుగిడిన తస్కరులనెచుకొని యెండుంగానక నీకోమట్లరశమున నామండనంబు లుండునట్లు సడియొఱింగి వారియొద్దకివచ్చి భవనంబు ఋజువగుటచే నిరువురను బంధించి రాజువద్దకిఁగొనివచ్చి రాజోత్తమా! తమభవనరాజంబున వెరసిపోయినభవన పీచోరులవద్ద నున్నయాది. వీరుచూడ పాతదొంగలుగఁ గనఁబడుచున్నారు. కాన వీరికిఁ దామాజ్ఞయీవలయుననిన అదేప్రకారము రాజు నాజ్ఞయొసంగె. అనంతరము రాజభటు లతికోపంబున వీరికాళ్లు చేతులు సంకెలలచేబంధించి కారాగృహంబునం బడవైచి వారి భవనమంతయు రాజబొక్కిసంబుఁజేర్చిరి. ఇట్లుండ సాధువుభార్య యగులీలావతియు కొమార్తె యగుకలావతియు నిరువురు పరమానందంబున నుండఁ జోరులు వీరిలుదూఱి సర్వస్వముదొంగిలించుకొనిపోయినందున తినఁగూడు, కట్టబట్టయులేక లేపడిచేఁ

బ్రతిగృహంబునఁ దిరిపెమెత్తికొనుచుండిరి. ఇట్లుండనొకానొక
 దినంబునఁ గలావతి ప్రాద్దుబోయి రాఁగాఁ దల్లి యది యేమని
 యడుగ నొక్కచోఁ గొందఱు సత్యనారాయణవ్రతంబుఁ
 జేయుచుండ నావ్రతాచరణంబును జూచుచు నొక్కఁడను విను
 చుంటి నని చెప్పిన కొమార్తెపలుకుల కులికిపడి కూతురా!
 ఈవ్రతంబును సంకల్పించి చేయని కారణంబుచేఁ గాఁజోలు
 మన కిట్టి చెట్టలు సంప్రాప్తించె. తత్పరిహారార్థంబు మనము సత్య
 నారాయణవ్రతముచేయుట కుద్యుక్తు లగుడము. అట్లుచేసిన
 మనవారు సౌఖ్యంబుగ ధనమార్జించుకొని గృహంబున కరుగు
 దెంతురు. మనకు సర్వసౌఖ్యంబు లబ్బును, మనకుఁ బోయిన
 ధనంబు మగుడవచ్చును. కనుక వ్రతంబుచేయుటకు దృఢ
 చిత్తులమై యుండవలయునని, స్వబంధుయుక్తంబుగ వ్రతంబు
 నాచరించె. వ్రతాంతమున స్వామి! నాభర్తయు నల్లుం
 డును క్షిప్రంబున గృహంబునకు రావలయు నని
 ప్రార్థింప దీనత్రాణపరాయణుం డగు నారాయణుండు చంద్ర
 కేతుమహారాజు స్వప్నంబున దర్శనంబిచ్చి రాజా! నీవు
 కొద్దిరోజులకుమున్ను కారాగారమం దుంచిన సాధు వను
 కోమటిని వానియల్లుని విడుదలఁజేయుము వారియొద్దనుండి
 నీవు గ్రహించిన ధనమునంతయు వారికి మగుడ నొసంగుము.
 అట్లేమి కయున్న నీ ధనపశుపుత్రమిత్రకళత్రాదుల నశింపఁ
 జేయుచున్నానని పలికి యంతర్ధానంబునొందె నంత నా రాజు
 వేఁకువనే లేచి సఖాభ్యంతరమునకు వచ్చి తనమంత్రులకుఁ దన
 స్వప్నము నెఱింగించి బంధీకృతులగు నిద్దఱుకోమట్లను విడుదలఁ
 జేయునట్లునతిచ్చిన భటులు తదాజ్ఞానుసారము వారిసంకెలల

నూడదీసి వారిని రాజమ్రోల నిలిపిరి. అనంతరము రాజును వారివిషయము నెఱుంగక తాఁ జేసినయపరాధమునకై తన్ను త్కమించునట్లు పలుదెఱుంగులఁ బ్రార్థించి వీడ్కొల్పె, నంత నీ కోమ ట్లిరువురును సంతోషముతో నోడనెక్కివచ్చుచుండఁగా, నచ్చట సముద్రతీరమున నొక్క సన్యాసి వేషధారియైనసత్య నారాయణస్వామి ప్రత్యక్షమై, సాధువును జూచి యోయీ! ఓడలో నేమున్నది ? అని యడుగఁగా, సాధువు గర్వముతో దీనిలో నేమియున్న నీకేమి, మొహరు వేసెదవా ? తీఁగలతో నల్లినతట్టలు బుట్టలు నున్నవని చెప్పెను. అదివిని సన్యాసిఁజేల్చి యగుఁగాక యని చెప్పి సముద్రతీరంబున నుండెను సన్యాసి వెల్లిన కొంతసేపటికి సాధువు ఓడలోపలఁ బోయి చూడఁగా, నచ్చట ధనమునకు మాటుగా లతాపాత్రములుండుట చూచి విచారపడఁ దొడఁగఁగా నల్లుడు మామగారిని జూచి, యిది మనము సన్యాసిని ధిక్కరించినదోషము. ఆతఁడు సత్యనారాయణమూర్తియే కాని సామాన్యుఁడు గాఁడు. మన మాతని బ్రార్థించి మనధనముం బడయంగలమని చెప్పఁగా, సాధువు సన్యాసియొద్దకుఁ బోయి, తమతప్పిదమును మన్నింప వేడిరి. అతఁడు వారియొడఁ గరుణించి, మరల ధనంబొసఁగి నీవు నేడుమొదలు సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించెదవేనీనీకు సకల సంపదలు గలుగు నని చెప్పి యంతర్ధానమాయెను. తర్వాత వారు తమ నగరసమీపంబునకు ముందుగాఁ దమపనివానిని తమ రాకను దెలుపుటకై పంపఁగా, వాఁడు వెల్లి సాధువు భార్యతోను కూతురితోను వారిరాకను దెలిపెను. అప్పుడు సాధువుకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు చేయుచుండి,

ప్రసాదంబు గైకొనకయే వచ్చెను. దానివలన కలావతిభర్త ధనముతో సముద్రమున మునిగెను. అంత కలావతియు, దాని తల్లిదండ్రులును బహువిధంబుల దుఃఖించి, యిది సత్యనారాయణమహిమగాని వేటుగాదని నిశ్చయించి, సత్యనారాయణునిం బ్రార్థింపఁగా నప్పుడు సత్యనారాయణుఁడు ప్రత్యక్షమై ఓసాధూ ! నీకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు నేయుచుండి ప్రసాదంబు గైకొనకయేవచ్చినది. కావున నేనునీయల్లుని సముద్రమున ముంచితి నని చెప్పఁగాఁ గలావతి తనయపరాధము నెఱిగి, యింటికి వెళ్లి సత్యనారాయణప్రసాదంబుఁ గైకొని వచ్చునప్పటికి, తనభర్త నీతినుండి లేచి క్షేమముతో దరిఁ జేరెను. అంత వారందఱు గృహమునకు వెళ్లి యది మొదలు పున్నమ, సంక్రాంతి మొదలగు పుణ్యదినంబులందు వ్రతంబుఁ జేయుచుండిరి. వారు సత్యనారాయణవ్రతంబు నేయుట వలన నిహలోకసుఖంబుల ననుభవించి, యంతమున సత్య లోకంబు నొందిరి.

ఓ మునులారా ! మఱియొకకథ చెప్పెద వినుఁడు తుంగ భ్వజుఁ డనురా జొక్కఁడుండెను. అతఁడు సత్యనారాయణ ప్రసాదము విడిచి దుఃఖము నొందెను. అతఁడొక్కతూరి యడ వికివెళ్లి పెక్కుమృగంబులను సంహరించి, యొకపక్షి చెట్టునీడకు రాఁగా నచ్చట గొల్లలు సత్యనారాయణపూజ చేయుటచూచి యు, రాజ్యగర్వముచే సత్యనారాయణస్వామికి మ్రొక్కక యా గొల్లలు సత్యనారాయణప్రసాదము తెచ్చియిచ్చినను గైకొనక తనపురంబునకు వచ్చెను అట్లారాజు సత్యనారాయణునిలక్ష్య పఱచినందున నాతని మార్వరుకొడుకులును జచ్చిరి. ధనధాన్య

సంపదలెల్లఁ దఱిగిపోయెను. తర్వాత, ఆరాజు తనకీర్తియాపదలు
వచ్చినందులకుఁ గారణము సత్యనారాయణస్వామిని దిరస్కరిం
చుటయేకాని వేరుకాదని తెలిసినవాఁడై గొల్లలకడకు వెళ్లి
వారితోఁగూడి తానును భక్తితో సత్యనారాయణవ్రతంబాచ
రించి, యాసత్యనారాయణునియనుగ్రహంబువలన, పుత్రపౌత్ర
ధనధాన్యాదులను బడసి, యవసానంబున సత్యలోకంబు నొందె
ను. ఈవ్రతంబు నాచరించినవారు, దరిద్రులగువారై నను ధనము
నొందుదురు. కారాగ్రహముననుండువారు విముక్తులగుదురు.
భయమునొందినవారు భయంబునుబాయుదురు. ఓమునులారా!
వేయేల యీకలియుగంబున సత్యనారాయణవ్రత మే మహాఫల
ప్రదమైనది. ఈవ్రతకథను విన్నవారును, జదివినవారును సత్య
దేవునిప్రసాదమువలన సకలపాపములనుండి తొలఁగుదురు.

శ్రీ సత్యనారాయణవ్రతకథ సంపూర్ణము.

రథసప్తమీవ్రతము.

(ఆస్యాం స్నానవిధిరుక్తా. అరుణోదయవ్యాపిన్యాంస్నా
నం కార్యమ్. తదుక్తం మదనరత్నే స్మృతీసంగ్రహే—సూర్య
గ్రహణతుల్యా సా శుక్లా మాఘ్య సప్తమీ, అరుణో
దయవేళాయాం స్నానం తత్ర మహాఫలమ్. మాఘే మాసి
సితే పక్షే సప్తమీ కోటిపుణ్యదా, కుర్యాత్స్నాన్మహ్యదా
నాని చాయురారోగ్యసంపదః. దినద్వయే అరుణోదయవ్యాప్తే
పూర్వైర గ్రాహ్య సావర్ణై రజతే. తామ్రే భక్త్యా
లోహమయే తథా, తైలేన వర్తిర్దాతవ్యా మహాపాత్రే తు.

మాహితమనా భూత్వా దీపం శిరసి ధారయేత్,
 ౦ హృదయే ధ్యాత్వా చేదం మస్త్రముదీరయేత్.
 సమస్తై రుద్రరూపాయ రసానాం పతయే నమః, అనుశార్క
 నమస్తేఽస్తు హరిదశ్వ నమోఽస్తుతే. జలే ప్రదీపాక సంస్థా
 ప్య సంతర్ప్య పితృదేవతాః, లోలార్కరథసప్తమ్యాం స్నా
 త్వా గంగాదిసంగమే. సప్తజన్మకృతైః పాపైర్ముక్తిర్భవతి
 తత్తతాత్. ఇతిగర్గః. షష్ఠీసప్తమియోగే వా రథారూఢాంశు
 మాలినః, యోగోఽయం పద్మకో నామ సహస్రార్కగ్రహై
 స్సమః.)

(ఏదినమున సప్తమి యరుణోదయకాలమున కున్నదో,
 ఆదినముననే స్నానమును రథసప్తమి వ్రతంబును జేయవలెను.
 ఒకవేళ రెండుదినములలో నరుణోదయమున సప్తమియున్న
 యెడల మొదటిదినమే గ్రాహ్యము. షష్ఠినాఁ డేకభుక్తముతో,
 నుండి, సప్తమినాఁ డరుణోదయముననే స్నానముచేసి, సువర్ణ
 రజత, తామ్రలోహపాత్రములలో దేనియందైనను ధైలము
 పోసి దీపము వెలిగించి, సూర్యప్రతిమను లిఖించి, పోడకోప
 చారంబులఁ బూజింపవలయును. ఆ పుణ్యకాలము సంక్రాంతి
 పుణ్యకాలముంబోలినది. అట్టిపుణ్యకాలమున గంగాదినదులందు
 దీపములను విడిచి, పితృతర్పణము మొదలగువాని నాచరించి,
 సూర్యుని నుపాసించిన వారికి సప్తజన్మములందుఁ జేసిన పాపం
 బులు దొలగిపోవును. షష్ఠీసప్తమి యోగము పద్మక మనఁ
 బడును. ఇట్టియోగము వేయిసూర్యగ్రహణములతో సమ
 మని గర్గమహామునిచే వచింపఁబడియున్నది.)

అత్ర వ్రతే షష్ఠ్యామేకభుక్తం కృత్వా సప్తమ్యా మరు-
ణోదయవేశాయాం శిష్టాచారాత్ సప్తార్కపర్ణాని సప్తబదరీ
పర్ణాని శింసి నిధాయ స్నానం కార్యమ్. తత్ర మస్త్రః. యదా
పస్తత్కృతం పాపం మయా జన్తసు జన్తసు, తన్నే రోగం చ
శోకం చ మాకరి హస్తు సప్తమీ. ఏతజ్జన్తకృతం పాపం.
యచ్ఛ జన్తాన్తరార్జితం, మనోవాక్కాయజం యచ్ఛ జ్ఞాతా
జ్ఞాతే చ యే పునః. ఇతి సప్తవిధం పాపం స్నానాన్తే సప్త
సప్తికే, సప్తవ్యాధిసమాయుక్తం హర మాకరి సప్తమి. స్నా-
నానస్తరమర్ఘ్యం చ దాతవ్యం మస్త్రపూర్వకమ్ సప్తసప్తి-
వహ ప్రీత సప్తలోకప్రదీపన, సప్తమీసహితో దేవ గృహాణా-
ర్ఘ్యం దివాకర. ఇత్యర్ఘ్యం దత్వా. స్నానానంతరం ఆచమ-
నాది దేశకాలకీర్తనాన్తే మమ శ్రీసూర్యనారాయణప్రీతి.
ద్వారా ఇహ జన్తని జన్తాన్తరే చ అఖణ్డసౌభాగ్య పుత్రపౌత్ర-
ధనధాన్యాది మనసీప్సితకామనాసిద్ధయే శ్రీసూర్యనారాయణ.
పూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూజనకలశార్చన.
సంభారప్రక్షణాన్తే రక్తచన్దనేన రథాయాథం సూర్యం
విలిఖ్య తస్మిన్ సూర్యయన్త్రే వా. ధ్యేయః సదా సవితృమణ్డల.
మధ్యవర్తీ నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః, కేయూరవా-
న్తకరకుండలవాణ్ కిరీటీ హరీ హిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః.
ఇతి సూర్యం ధ్యాత్వా. పద్మాసనః పద్మకరః పద్మగర్భసమ-
ద్యుతిః, సప్తశ్వరథసంస్థశ్చ ద్విభుజః స్యాత్సదా రవిః. ఇత్యా-
వాహనాది షోడశోపచారానర్పయేత్. నైవేద్యార్థం తత్రైవ
పాయసం నిర్దాయార్పయతీత్యాచారః. పూజాన్తే నమః సవి-
త్రే జగదేకచక్షుషే జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతవే, త్రయీ

వ్రతరత్నాకరము

మృత్రిగుణాత్మధారిణీ విరించి నారాయణశంకరాత్మనే.
 త్వా, రక్తాక్షతమూల్యోపేతాన్యధ్యుణి దద్యాత్. సప్త
 సప్తి...వాకర. ఇతి మన్తేణాథవామిత్రాయ నమ ఇదమర్ఘ్యం
 సమర్పయామి ఏవం రవయే ఇదమ...నూమి. సూర్యాయ
 ఇదమ్ భానవే ఖగ్రాయ. పూష్టే హిరణ్యగర్భాయ. మరీ
 చయే ఆదిత్యాయ సవిత్రే. ఆర్కాయ భాస్కరాయ ఇదమ్.
 ఇతి. ఏకచక్రోరథో యస్య దివ్యః కనకభూషితః, స మే భవతు
 సుప్రీతః పద్మహస్తో దివాకరః, ఆవాసనమ్ యస్య స్తుత్యా
 చ...ఇత్యాదిపూజాం సమాచయేత్.

రథసప్తమీవ్రతకల్పః సమాప్తః.

సంకటచతుర్ధీవ్రతము.

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ సర్వ
 విఘ్న నివృత్తిద్వారా సకలకార్యసిద్ధ్యర్థం స్కాన్దపురాణోక్త
 ప్రకారేణ సంకటచతుర్ధీకల్పోక్తసిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే.
 తదంగకలశపూజాం కరిష్యే, ఇతి సంకల్ప్య. శుచోదేశేగోమయే
 నోపలిప్య తత్రాష్టదశపద్మం లిఖత్వా తత్ర కలశం స్థాప్య
 తస్యోపరి వేణుచాత్రే గణేశం ప్రతిష్ఠాప్య తత్రాదౌ ద్వార
 పూజా. పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, దక్షిణద్వారే ద్వార
 శ్రియై నమః, గౌర్యై నమః, గౌరీపతయే నమః, పశ్చిమద్వారే
 ద్వారశ్రియై నమః, రత్నై నమః, రతిపతయే నమః, ఉత్తర
 ద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, మహ్యై నమః, యజ్ఞవరాహాయ
 నమః. అథ పీఠపూజా. గం గణపతయే నమః, దక్షిణదిశి

సం సరస్వత్యై నమః, ఉత్తరదిశి. మధ్యే మహాలక్ష్మ్యై నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, గం గణపతయే నమః, దుం దుర్గాయై నమః, గుం గురవే నమః, ఆధారశక్త్యై నమః, అనంతాయ నమః, ధర్మాయ నమః, జ్ఞానాయ నమః, వైరాగ్యాయ నమః, విశ్వరాయ నమః, అనంతాత్మనే నమః. ఆధారశక్తిపూజా. తీవ్రాయై నమః, జ్వాలిన్యై నమః, సంధాయై నమః, భోగాయై నమః, కామరూపిణ్యై నమః, దూరాయై నమః, తెజోవత్త్యై నమః, సిద్ధ్యై నమః, ప్రమోదాయై నమః. అథాష్టదశపూజాపూర్వదశే విఘ్నహస్త్యై నమః, ఆగ్నేయదశే ప్రమోదిన్యై నమః, దక్షిణదశే శంఖనిధయే నమః, నైర్మలదశే మదనమోహితాయై నమః, పశ్చిమదశే దుర్ముఖమదనవత్త్యై నమః, వాయవ్యదశే విధాతృద్రావిణ్యై నమః, ఉత్తరదశే షడ్మనిధయే నమః, ఈశాన్యదశే సుముఖాయై నమః. తతః సంకటగణపతి ప్రతిష్ఠాపనమ్. తతః మహాగణపతిన్యాసం కుర్యాత్. గణానాం త్వేత్వస్య మస్త్రస్య, గృత్సమదయుషిః, గణపతిర్దేవతా, జగతి ఛన్దః, మహాగణపతిన్యాసే వినియోగః, గణానాం త్వేత్వం గుప్తాభ్యాం నమః, గణపతిగ్ం హావామహ ఇతి తర్జనీభ్యాం నమః, కవిం కవీనామితి మధ్యమాభ్యాం నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నామికాభ్యాం నమః, జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్తత ఇతి కసిష్ఠికాభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నూతిభిశ్చిదసాదనమితి. కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, (ఏవం హృదయాదిన్యాసః.) భూర్భువస్సుచరోమితి దిగ్బంధః. గణానాం త్వేతి శిరసేస్వాహా, గణపతిమితి లలాటాయ నమః, హావామహ ఇతి ముఖాయ నమః, కవిం కవీనామితి హృదయాయ నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నాభ్యై నమః,

జ్యేష్ఠరాజమితి కల్యైవనమః, బ్రహ్మణామిత్యూరుభ్యాం నమః, బ్రహ్మణస్తత ఇతి జానుభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నితి జంఘాభ్యాం నమః, ఊతిభిరితి గుల్ఫాభ్యాం నమః, సీదసాదనమితి పాదాభ్యాం నమః, (ఇతి మూలన్యాసం కృత్వా) అస్మశ్రీ హేరంబన్యాసమస్తస్య, శుక్లార్కఋషిః, హేరంబో దేవతా, అనుష్టుప్ చందః, గం బీజం, ఓం శక్తిః, స్వాహా కీలకం, మమ సమస్తమనోరథసిద్ధ్యర్థం సుమంగళమాప్తుం న్యాసం కరిష్యే, ఓం నమో హేరంబాయ నమః, అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, మదనమోహితాయ తర్జనీభ్యాం నమః, మమ సంకటనివారణాయ మధ్యమాభ్యాం నమః, మమ తాపనివారణాయ అనామికాభ్యాం నమః, హుంఫట్ కనిష్ఠికాభ్యాం నమః, స్వాహా కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, ఏవం హృదయోదిన్యాసం కుర్యాత్ 'క్లిమ్' ఇతి దిగ్బంధః. (వినాయక పూజాం కుర్యాత్.) వినాయకం హేమవర్ణం పాశాంకుశధరం విభుం, ధ్యాయేద్దజాననం దేవం బాలచంద్రసమప్రభమ్. సహస్రశీర్షా...దశాంగులం, శ్రీవినాయకాయ ధ్యాయామి. సిందూరారుణకుంభం చ కుంకుమాంకితమీలనం, సర్వవిఘ్నక్షయకరం సిద్ధిదం సర్వకామదమ్. పురుష...రోహతి గణపతయే నమః ఆవాహనమ్. చతుర్భుజం మహాకాయం పూర్ణచంద్రసమప్రభం, ఏకదంతంశూర్పకర్ణంపూర్ణమోదక ధారిణమ్. ఏతావా...నస్య...దివి ఏకదంతాయ నమః ఆసనమ్. ఇంద్రాదివందితం దేవం సిద్ధగర్భర్వసేవితం, పాద్యంగృహణదేవేశ వినాయక నమోఽస్తుతే. గజానన మహాకాయ నాగయజ్ఞోపవీతినే, సూర్యకోటి ప్రతీకాశ గృహణార్హ్యం నమోఽస్తుతే. తస్మాద్వి...పురః ఉమా

సుతాయ నమః అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ నమస్తుభ్యం నిర్విఘ్నగణ
నాయక, గంగోదకం మయానీతమిదమాచమనం కురు.
యత్పురుషేణ...ధ్రువిః. లంబోదరాయ ఆచమనీయమ్. పయో
దధి ఘృతం గవ్యం శర్కరామధుపంయుతం, పంచామృతం
మయానీతం స్నానం కురు విధానతః. సప్తాస్యాసక్...పశుమ్.
పంచామృతస్నానమ్. పురుషసూక్తేన శుద్ధోదకస్నానమ్.
రక్తవర్ణం వస్త్రయుగ్లం దేవానాం చ సుమంగళం, గృహా
ణేశ్వర సర్వజ్ఞ లంబోదర శివాత్మజ. తంయజ్ఞంబర్హిషి...శ్చ
యే. వస్త్రమ్. ధారణార్థం బ్రహ్మసూత్రం సౌవర్ణం చోత్తరి
యకం, వక్రతుండ గృహాణేదం భక్తానాం వరదాయక. తస్మా
ద్యజ్ఞాత్సర్వ...శ్చయే. వక్రతుండాయనమఃయజ్ఞోపవీతమ్ సువ
ర్ణేన కృతం హారం మాక్షికైశ్చ సుశోభితం, భక్త్యా సమర్పితం
తుభ్యం భూషణం ప్రతిగృహ్యతామ్ తస్మాద్యజ్ఞా...దజాయత.
గుణశాలినే నమః సర్వాభరణాని సమర్పయామి. గంధం గృ
హాణ దేవేశ దివ్యచంద్రమశ్రితం, కర్పూరకుంకుమాఝుక్త
ముమాపుత్ర నమోఽస్తు తే. తస్మాదశ్వా...అజావయః కపి
లాయ నమః గంధాన్ ధారయామి. శాలీయశ్వేతవర్ణాభా
రక్తచందనమశ్రితాః, అక్షతాంశ్చ మయా దత్తా గృహాణ
సురపల్లభ. యత్పురుషం...పుచ్ఛేతే. విఘ్నరాజాయ నమః
అక్షతాః. కమలోత్పలకన్దూరపున్నాగబృహతీని చ, నానా
విధాని దివ్యాని పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽ
స్య...శూద్రో అజాయత. వికటాయ నమః పుష్పాణి అఘైక
వింశతిపత్రపూజా. గణాధిపాయ నమః మాచీపత్రం పూజ
యామి. ఉమాపుత్రాయ నమః భృంగీపత్రమ్. గజాననాయ

నమః బిల్వపత్రం, హరసూనవే దూర్వాయుగ్మమ్. ఇభ
 వక్త్రాయ నమః శమీపత్రమ్. వికటాయ నమః కరవీర
 పత్రమ్. వినాయకాయ నమః అశ్వత్థపత్రం పూజయామి. కపి
 లాయ నమః అర్కపత్రమ్ భవప్రియాయ నమః జంబూ
 పత్రమ్. దేవేశాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం పూజయామి.
 వటవే నమః దాడిమీపత్రమ్. సురపతయే నమః చూతపత్రమ్.
 ఫాలచంద్రాయ నమః జంబీరపత్రమ్. హేరంబాయ నమః శ్వేత
 దూర్వాపత్రమ్. ఏకదంతాయ నమః మల్లికాపత్రమ్ శూర్ప
 కణ్ణాయ నమః జాతీపత్రం పూజయామి. సురరాజాయ నమః
 మరువకపత్రమ్ సురార్చితాయ నమః ఆమలకపత్రం. పాళాంకుశ
 ధరాయ నమః ఆపామార్గపత్రమ్ గణాధిపతయే నమః బృహతీ
 పత్రమ్. ఇతి పత్రపూజా. అథ ఏకవింశతిపుష్పాణి. గజాన
 నాయ నమః మల్లికాపుష్పమ్. విఘ్నరాజాయ నమః మాలతీ
 పుష్పమ్. లంబోదరాయ నమః పున్నాగపుష్పం పూజయామి.
 శివాయ నమః బిల్వపుష్పమ్ వక్రతుండాయ చంపకపుష్పమ్.
 శూర్పకణ్ణాయనమఃకపిత్థపుష్పమ్ కుబ్జాయనమః కరవీరపుష్పమ్.
 గణేశాయ నమః భూకాంచనపుష్పమ్. విఘ్ననాశినే నమః
 వకుళపుష్పమ్ వికటాయ నమః పారిజాతపుష్పమ్. వామనాయ
 నమః కాంచనపుష్పమ్. సర్వాదిదేవాయ నమః కేతకీపుష్పం,
 సర్వార్తినాశనాయనమః శమపుష్పమ్. సర్వదేవాధిపతయే నమః
 శతపత్రపుష్పమ్. విఘ్నహస్తే నమః కంకతపుష్పమ్. ఏకదంతా
 య నమః కన్తోరపుష్పమ్. కృష్ణపింగళాయ నమః పద్మపుష్పం.
 ఫాలచంద్రాయ నమః నింబపుష్పమ్. గణేశాయ నమః కదంబ
 పుష్పం పూజయామి. శంకరసూనవే నమః పాటలీపుష్పమ్.

చింతామణయేనమః అర్కపుష్పమ్ తతోదూర్వాపూజా. గణా
 ధిపాయ దూర్వాయుగ్గమ్. ఉమాపుత్రాయ నమః దూర్వా.
 అఘనాశనాయ నమః దూర్వాయుగ్గమ్. ఏకదంతాయ నమః
 దూర్వా ఇభవక్త్రాయ నమః దూర్వా మూషకవాహనాయ
 నమః దూర్వా. కుమారగురవే నమః దూర్వా. శూర్పకర్ణా
 య నమః దూర్వా. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః దూర్వా. విఘ్న
 రాజాయ నమః దూర్వా. ద్వైమాత్యురాయ నమః దూర్వా.
 హేరంబాయ నమః దూర్వా. లంబోదరాయ నమః దూర్వా.
 సుముఖాయ నమః దూర్వా కపిలాయ నమః దూర్వా. విక
 తాయ నమః దూర్వా. విఘ్నరాజాయ నమః దూర్వా ఫాల
 చంద్రాయ నమః దూర్వా. సురరాజాయ నమః దూర్వా. ఇతి
 దూర్వాయుగ్గపూజా. అథాంగపూజా. గణాధిపతయే నమః
 పాదోపూజయామి. ఉమాపుత్రాయనమఃజానునీ. ఈశపుత్రాయ
 నమః ఉరూ. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః కటిమ్ ఏకదంతాయ
 నమః పృష్ఠమ్. గజాననాయ నమః నాభిమ్. సుముఖాయ నమః
 వక్షఃస్థలమ్ వికటాయ నమః ముఖమ్. విఘ్ననాశనాయ నమః
 దంతమ్. హేరంబాయనమః నాసికామ్. సురరాజాయనమఃకర్ణౌ
 పూజ. వటవేనమః నేత్రేపూజ ఆఖువాహనాయ నమః ఉదరమ్.
 ఫాలచంద్రాయనమఃలలాటమ్. ద్వైమాతృకాయనమఃశిరఃపూజ
 సురార్చితాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. దశాంగం
 గుగ్గులం దివ్యముత్తమం గణనాయక, ధూపం గృహాణ దేవేశ
 గౌరీపుత్ర నమోఽస్తు తే. ధూపమ్. సర్వజ్ఞ సర్వదేవేశ సర్వ
 సిద్ధిప్రదాయక, గృహాణ వజ్రలం దీపం రుద్రప్రియ నమోఽ
 స్తుతే. బ్రాహ్మణో...అజాయతే. దీపం దర్శయామి. మోదకా

పూపలడ్డూకాతిరసానిచ సద్భుతం, పరమాన్నం చ నైవేద్యం
 ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా...జాయతే. నైవే
 ద్యం గంగోదకంసమానీతం కర్పూరాగురుసంయుతం, భక్త్యా
 దత్తం గృహణేదం విఘ్నరాజనమోస్తుతే. మధ్యేమధ్యేపానీ
 యమ్. ఉత్తరాపొశనం కర్పూరమిశ్రితం తోయం కస్తూర్యాది
 సమన్వితం, గృహణ విఘ్నరాజేంద్ర కరోద్వర్తనకం శు
 భమ్ పునరాచమనీయమ్. నారికేళం చ నారంగకదలీమాతు
 లుంగకం, ఇతుదండం గృహణేత ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. దాడిమీబదరీజంబూకపిఠప్రభృతీని చ, ద్రాక్షాఘ
 ర్జూరపనసఫలాని ప్రతిగృహ్యతామ్. నాగవల్లీదళైర్ద్యుక్త మేక
 వింశతిసంఖ్యయా, క్రముకం చూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ తాంబూలమ్. సౌవర్ణంరజతంచైవ నిక్షిప్తం
 చ తవాగ్రతః. సువర్ణపుష్పం దేవేశ సర్వవిఘ్నహతో భవ. దే
 వోత్తిమాయ నమః సువర్ణపుష్పమ్. చంద్రానిత్య ఋభుషా
 ణో విద్యుదగ్నిస్తతైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతిఃషి వార్తిక్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్. వేదాహ...పారే. కర్పూరనీరాజనమ్. ఛా
 తాపురస్తా...ద్యతే. మంత్రపుష్పమ్. నమస్తేదేవదేవేశ భక్తా
 నామభయప్రద, విఘ్నం నాశయ కాలేశ హారాత్తజ నమో
 ౨స్తుతే. ప్రదక్షిణత్రయం దేవ ప్రయత్నేన మయా కృతం,
 దాసోఽయమితి మాం రక్ష నమస్తే భక్తవత్సల. కృతం మే
 హార దేవేశ శివపుత్ర నమోఽస్తుతే, సిద్ధిప్రద మమాప్యశు
 సర్వాన్కామాన్ ప్రపూరయ. విఘ్ననాశాయ దేవేశ విఘ్న
 రాజ నమోఽస్తుతే, త్వత్ప్రసాదేన సర్వాణి కార్యాణి చ కరో
 మ్యహమ్. శత్రుణాం నాశనంచైవ విఘ్నానాం ధ్వంసనం కురు

ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా చ...వరదో భవతు. తతః
అఘ్నాణి దద్యాత్. గౌరీసుత నమస్తేఽస్తు సర్వసిద్ధిప్రదాయక,
సర్వసంకటనాశార్థం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. వినాయ
కాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యమ్ ఫాలచన్ద్ర నమస్తుభ్యం భక్తా
నాం భద్రదాయక, గంధపుష్పఫలైర్యుక్తం గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తు తే. తృతీయార్ఘ్యమ్. నమ...తీర్థానాముత్తమందేవి
గణేశ ప్రియవల్లభే, సర్వసంకటనాశార్థం చతుర్థార్ఘ్యం నమో
ఽస్తు తే. చతుర్థార్ఘ్యం సమర్పయామి తతః చంద్రార్ఘ్యమ్.
నమః సోమాయ దేవాయ ద్విజరాజాయ పాలినే, పాహి మాం
కృపయా దేవ నక్షత్రేశ నమోఽస్తుతే. మంత్రేణానేన సంప్రా
ర్థ్య చంద్రయార్ఘ్యం నివేదయేత్. ఊరోదార్ణవసంభూత
అత్రి నేత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా
సహితప్రభో. సోమాయ ప్రథమార్ఘ్యమ్. నమస్తే రోహిణీకా
న్త సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ర
మానుజ నమోఽస్తు తే నిశాకరాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యం స
మ. సంసారపీడావ్యధితం హి మాం సదా సంకష్టభూతం సుము
ఖ ప్రసీద, సత్త్వం హి మే నాశయ కష్టసంఘా న్నమోనమః
కష్టవినాశకాయ. ఇతి గణపతి ప్రార్థనా. గచ్ఛ సత్త్వ ముమాపుత్ర
మమానుగ్రహకారణాత్, పూజితోఽసి మయా భక్త్యా గచ్ఛ
స్వస్థానకం ప్రభో. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

ఋషయః ఊచుః. దారిద్ర్యోరోగశోకాద్యైర్నానాసంకట
సంయుతైః, కిం కర్తవ్యం చ తై ర్దేవ యోగక్షేమాధిస్థయే.
స్కన్ధఉవాచ. శృణుభ్యం మునయః సర్వే వ్రతం సర్వార్థసాధ

కం, వ్రతరాజం మహాపుణ్యం నరాణాం సిద్ధిదాయకమ్. నరా
ణాం తు విశేషేణ పుత్రసౌభాగ్యదాయకం, సర్వదుఃఖప్రశ
మనం సర్వసంకటనాశనమ్. కృష్ణేన కథితం పూర్వం ధర్మరా
జాయ ధీమతే, తస్య కష్టవిమోహార్థం తచ్ఛృణుధ్వం ద్విభో
త్తమాః. యుధిష్ఠిరః. కేనోపాయేన దేవేశ సంకష్ట మఘనా
శనం, ముక్తో భవామి తం బ్రూహి సర్వజ్ఞోఽసి గదాధర.
కృతప్రశ్నో హృషీకేశః ప్రోక్తవాన్ స యుధిష్ఠిరం, ప్రయ
తం ప్రాంజలిం నిత్యం నమస్కృత్య పునఃపునః. శ్రీకృష్ణః. తవ
వత్సోమి భో రాజన్ వ్రతం సర్వార్థదాయకం, గాణాపత్యం
మహాపుణ్యం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. పురా కృతయుగే
పుణ్యే హిమాచలసుతా శుభా, పార్వతీరూపసంపన్నా మహే
శం పతి మిచ్ఛతీ. తపస్తప్త్వా మహాఘోరం దుష్టరం రోమ
హర్షణం, న ప్రాప్తా తు ఫలం కించిద్దణేశం శంకరప్రియా.
స్తృత్వా చారాధయామాస ప్రసన్నోఽభూద్దణేశ్వరః, ప్రాహ
ప్రసన్నవదనః పార్వత్యాపూజితః స్వయమ్ కింప్రార్థయసి భద్రే
త్వం సర్వలోకోపకారకం, ఏవముక్తాతుసా దేవీ ప్రోవాచేదం
వరంతథా. దేహి దేవ నమస్తుభ్యం యేన భక్తామహేశ్వరః,
భవిష్యతి పతిర్నాన్యో రోచితం వాంఛితప్రదమ్. గణేశః. దా
స్యోమి శోభనే తుభ్యం ప్రార్థితం నాత్ర సంశయః, వ్రతస్యా
చరణం పుణ్యం సంకష్టస్య సుదుష్కరమ్. యేన తే జాయతే
సిద్ధిః కార్యాణ్యపి చ పార్వతి. పార్వతీ. తద్వ్రతం బ్రూహి
మే శీఘ్రం విఘ్నరాజ మహామతే. వినాయకః. శ్రావణే
బహుశే పక్షే చతుర్థి యా విధూదయే. తస్మిన్నేవ వ్రతం
కార్యం సంకష్టస్య సురేశ్వరః. ప్రాతశ్శుచిర్భవేత్సన్యా

దంతభావనపూర్వకం, నిరాహారోఽద్యదేవేశ యావచ్ఛబ్దోఽ
 దయో భవేత్. భోక్త్యామి పూజయిత్వాహం గణేశం శర
 ణం భవ, ఇతి సంకల్ప్య చాదౌ తు స్నాయాచ్ఛుక్లతిలైః
 శుభైః. ఆహ్నికం తు విధాయైవ పూజాం మే కురు సువ్రతే,
 యథాశక్త్యాతు సౌభాగ్యం ప్రతిమాం తు విధాయ చ, పద్మ
 మష్టదళం కృత్వా గంధాద్యైరపి పూజయేత్, షోడశైరుప
 చారైశ్చ భక్తిభావసమన్వితః. లంబోదరం చతుర్బాహుం
 రక్తవర్ణం త్రిణేత్రకం, నానావర్ణసమాయుక్తం ప్రసన్నాస్యం
 విచిన్తయేత్. ఆవాహనం గజాన్యేతి విఘ్నరాజేతి చాసనం,
 పాద్యం లంబోదరాయేతి చార్ఘ్యం శంకరసూనవే. ఉమాసు
 తాయాచమనం వక్రతుండేతి స్నానకం, శూర్పకర్ణాయ వై
 వస్త్రం కుబ్జాయేత్యుపవీతకమ్ గంధం గణేశ్వరాయేతి పుష్పం
 విఘ్నవినాశినే, ఏకవింశతిదూర్వాగైర్విశేషేణ తు పూజయే
 త్, వికటాయేతి వైధూపం వామనాయేతి దీపకం, నైవేద్యం
 సర్వదేవాయ ఫలం సర్వార్థసాధినే. విఘ్నహరైతి తాంబూలం
 ధూమ్రాయేతి ప్రదక్షిణం, సర్వదేవాదిదేవాయ నమస్కా
 రం సమర్పయేత్. మోదకాన్ కారయేద్దేవి తిలకాన్ దశసం
 ఖ్యయా, దేవాగ్రే స్థాపయేత్పంచ పంచ విప్రాయ దాపయేత్.
 పూజయిత్వాద్భుతం విప్రం భక్తిప్రేమాభిపూర్వకం, దక్షి
 ణాం తు యథాశక్తి దత్వా పంచైవ మోదకాన్. భక్షయే
 న్నిశి చంద్రస్య ఆర్ఘ్యం దత్వా శుచిస్థితే మంత్రః. క్షీరో
 దార్ణవసంభూత సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా
 దత్తం గణేశ ప్రియదర్శన. గణేశ్వర నమస్తుభ్యం మహాకామ
 ఫలప్రద, వాంఛితం దేహి మే నిత్యం సర్వవిఘ్నవినాశనమ్.

బ్రాహ్మణానోభజయేత్తస్మా ద్గణేశస్తీతికారణం, స్వయం భుం
 జీత సంపైవ మోదకాః ఫలసంయుతాః. అశక్తశ్చేత్తదాఽ
 న్నంవైభుంజీతాతిథినా సహ, అథవాభోజనం కుర్యాదేకవార
 మథ ద్విజః. ప్రతిమాం గురవే దద్యాద్యథాశక్తితుదక్షిణాం,
 గచ్చ గచ్చ సురశ్రేష్ఠ స్వస్థానం చ వినాయక. వ్రతేనానేన
 మే దేవ యథోక్తఫలదో భవ, ఏవం వ్రతం ప్రకుర్వీత చతు
 ర్థ్యం శ్రావణే సితే. గాణాపత్యం తథా కార్యం సర్వశాస్త్ర
 విశారదం, ఆచార్యం పూజయిత్వాదౌ పూర్వోక్తవిధినా తతః.
 ఏకవింశతి విప్రాః వై వస్త్రాలంకారభూషణైః, పూజయేద్దంధ
 పుష్పాద్యైః మోదకాంశ్చైవ దాపయేత్, అష్టోత్తరసహస్రం
 తు శతమష్టాధికం తు వా, అష్టావింశతిరష్ట్రావా వరం చైవ తు
 హావయేత్. పూర్ణేన మంటపం స్పృత్వా గణేశం స్థాపయేత్త
 తః, పూజయేద్ధక్షిభావేన గురుం తత్ర ప్రపూజయేత్. సంక
 ర్షణం సువర్ణాద్యై ర్గోభిర్విప్రా విభూషణైః, ఛత్రం చ చా
 మరాద్యం చ కమండలుగృహాదిభిః. ఆచార్యం పూజయేద్దేవం
 గణేశస్య చ తుష్టయే. ఏవం కృతే యథాభక్తి ప్రసన్నోఽహం
 నసంశయః. దదామి వాంఛితాః కామాః తద్వీతంకురుసువ్ర
 తే, ఏవంతే కథితం పూర్వంగణేశేన స్వయంస్మహ. పార్వత్యారా
 ధితేనైవ వ్రతమేతత్ప్రకీర్తితం, వ్రతేనానేన సా ప్రాప మహాదే
 వంపతింప్రభుమ్. క్రిడతే తేనసార్థంచ చిరందేవప్రసాదతః, తత్త్వ
 రుష్య మహారాజ సర్వకష్టవినాశినమ్. చతుర్థిసంకటో నామప్ర
 తమేతత్తథాచలేత్, ఏవం కృష్ణముఖాత్పూజ్యం వ్రతం సంక
 టనాశినమ్. కృతం ధర్మేణ విప్రేంద్రా రాజ్యకామేన సర్వదా,
 తేన శత్రూ నిహన్త్యేవ స్వరాజ్యం ప్రాప్తవానసౌ. తస్మా

త్సర్వప్రయత్నేన వ్రతం కార్యం విచక్షణైః, యేన ధర్మార్థ
కామాశ్చ మోక్షశ్చాపి భవేదిహ. వాంఛితం దేవకార్యస్య
నృపాణం చ విశేషతః, యదా యదా తు సంవర్తేన్నరో
వై సంకటేషుచ. తదాతదాతు కర్తవ్యం వ్రతం సర్వార్థసాధ
కం, రావణేన కృతం పూర్వం బలి ర్భంధనసంకటే. సీతా
వియోగకాలేతు కృతం రామేణ వీర్యచత్, భర్తారం లభతే
సీతా ఆవాహ్నో చ పునః పునః. విద్యార్థి లభతే విద్యాం ధనార్థి
లభతే ధనం, పుత్రార్థి లభతే పుత్రా మోక్షార్థి మోక్ష
మాఘ్నయాత్. ఏతద్వ్రతం సమాదిప్తం యత్కృత్వాతుమహా
వ్రతం, భవద్భ్యోమునయః సర్వే హ్యేనముక్తం మయానఘాః.
య ఇదం శ్రావయేద్భక్త్యా యః పఠేత్సతతం ద్విజః, ఇహ
లోకే సుఖం ప్రాప్య చాస్తే ముక్తి మవాప్నుయాత్. ఇతి
స్కాండపురాణే, స్కాండఋషిసంవాదే, పార్వతీగణపత్యుపదేశే
సంకటచతుర్థీ వ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్వేతదూర్వాంకురపూజా.

వినాయక నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన, వినాయ
కేతి మంత్రేణ సర్వసిద్ధిప్రదాయక, ఏకదంతే భవక్రేతి తథా
మూషకవాహన, కుమారగురవే తుభ్యం పూజనీయః ప్ర
యత్నతః.

సంకటచతుర్థీ వ్రతకథ.

ఈసంకటచతుర్థీ వ్రతంబును శ్రావణబహుళ చతుర్థినా
డాచరింపవలయును. ఏనాటిరేయి చంద్రోదయమువఱకు చతుర్థి
యుండునో యానాటిరేయి యీ వ్రతం బాచరింపవలయును.
వ్రతంబు చేయఁగోరువారు ఉదయమున మేల్కొని, నిత్య

కృత్యంబులు దీర్చుకొని, నదికి వెళ్లి పొట్టుదీసిన తెల్లని నూపులు రాచుకొని స్నానముచేసి, యుదికిన మడిబట్టలుగట్టి, జపతపాదులు తీర్చుకొని, “నేను రేయివఱకు నుపవాసముండి గణపతి వ్రతంబు సేసెదను” అని సంకల్పించుకొని యాప్రకారము చంద్రోదయమైనతర్వాత, మండలముచేసి, యందప్తదశపద్మము మ్రుగ్గువెట్టి, గంధాదులచే నలంకరించి, యందు గణేశుని మూడుకన్నులు నాల్గుచేతులు గల్గి యెఱ్ఱనిరూపు గలయట్లు ప్రతిమనుస్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠగావించికల్పోక్తప్రకారంబుగఁ బూజింపవలయును. పది నూఁగులకుడుములు చేసి, యైదుకుడుములు దేవుని సన్నిధినుంచి, తక్కినయైదును బ్రాహ్మణునికి వాయనమిచ్చి, శక్తికొలది దక్షిణతాంబూలాదుల నొసఁగి, యావలఁ దానా యైదుకుడుములనుమాత్రము దిని యాలేయి యుండి మఱునాఁడు పారణచేయవలయును. ఉపవాస ముండుటకు శక్తిలేదేని, యేకభుక్తంబుతోనుండినను నుండఁబచ్చును. ఆచార్యునివరించి, యిరువదియొక్కండు, ఋత్విక్కులను నియమించుకొని, రాత్రి కలశస్థాపనముచేసి, కల్పోక్తప్రకారముగా గణపతిని బూజించి, మఱునాఁడుదయమునఁ పునఃపూజయొనరించి గణపతిసుంత్రముచే 1008 మాఱులుగాని, 10⁴ మాఱులుగాని, 23 మాఱులుగాని, తుదకెనిమిదిమాఱులు హోమము గావించి, తర్వాత ఋత్విక్కులను గలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబులచే బూజించి సత్కరింపవలెను. ఈవ్రతంబును తొలుత పార్వతికి గణపతి యుపదేశించె నని, కృష్ణుండు ధర్మరాజునకు నుపదేశించెను స్కందుండు శౌనకాదిమహర్షులకు నుపదేశించెను. ఈవ్రతంబును రావణుండును, బలిచక్రవర్తియు, రాముఁ

దును, సీతయు, మఱి య నేకు లాచరించిరి. సంకటములందుఁ జిక్కినవా రీవ్రతంబు నాచరించినచో విముక్తు లగుదురు. ¹

జీవవారై కాదశీవ్రతము.

శుక్లాంబర...శాంతయే. ఆచమ్య శుభే శోభనే ము హూర్తేవవంగుణవిశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ రజస్వలాసం పర్కాదిజనితానాం సర్వేషాం పాపానామపనోదనార్థం మనో వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం జీవవారై కాదశీవ్రతం కరిష్యే. తదంగ త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశపూజాం కృత్వా ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం కృతాం సంజ్ఞాచ్ఛాయా దేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణప్రాణ ప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ ఛాయాదేవీసమాయుక్తం భాస్కరం దేవరూపిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయేజ్జగత్సా ఖీణమవ్యయమ్. శ్రీసంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినం ధ్యాయామి త్రయీమయతనోదేవబింబరూపిణ సురేశ్వర, ఇమాం మయాకృతాం పూజాం గృహీణ సురసత్త ము. ఆవాహనం. భాస్కరాయ నమస్తుభ్యం నమో వేద మయాయ చ, గంగాజలసమానీత మిదమర్ఘ్యం గృహీణ భో. అర్ఘ్యం. పుణ్యతీర్థసమానీతం పావనం సుమనోహరం, పాద్యం గృహీణ దేవేశ దేవదేవ నమోఽస్తు తే. పాద్యం. మధు. పర్కం గృహీణేదం మధునాజ్యేన సంయుతం, కదళీనారికేళా ద్యైశ్చాచూనాథ నమోఽస్తు తే. మధుపర్కం. ఊరేణదధ్నా

మధునా ఫలోదేన ఘృతేన చ. పంచామృతం విధాయ త్వాం
స్థాపయిష్యామి భాస్కర. పశ్చాత్తామృతస్నానం. గాంగం చ.
శుచిదం చైవ తథా సారస్వతం పయః. స్నానార్థం తే మయా
నీతం స్నాహీ తేన సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానం. రక్తవస్త్ర
ద్వయం తేన మయా భక్త్యా సమర్పితం, ఋగ్వజ్ఞస్సామ
రూపాయ తుభ్యం వేదస్వరూపిణే. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణేన
కృతం దివ్యముపవీతం సుశోభనం, గ్రహాణాంవతయే తుభ్యం
దినాధిపతయే రవే. ఉపవీతం. సకుంకుమం సకర్పూరం మృగ
నాభిసమన్వితం, గంధం గృహాణ దేవేశ ఛాయాకాంత
నమోఽస్తు తే. గంధం. అక్షతాకార భవభావ దేవ పద్మగర్భసమ
ద్యుతే, అక్షతాకార భగవత్ శాశ్వతాయ నమో నమః.
అక్షతాక. నానావిధాని పుష్పాణి సుగంధీని సురేశ్వర, మయా
ర్పితాని భగవత్ సంగృహాణ నమోఽస్తు తే. పుష్పాణి అథాంగ
పూజా. భాస్కరాయ నమః పాదౌ. ప్రభాకరాయ నమః
గుల్ఫౌ పూజ. దివాకరాయ నమః జంఘే. అహస్కరాయ
నమః ఊరౌ. ద్యుమణయే నమః కటిం. మిత్రాయ నమః
ఉదరం జలజబాంధవాయ నమః హస్తాక్. విశాలవక్షసే నమః
వక్షఃస్థలం. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. బింబరూపాయ నమః
ముఖం పూజయామి. జలనేత్రాయ నమః నేత్రే. జగన్త్రయాయ
నమః శిరః. శ్రీసూర్యనారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని
పూజయామి. “వనస్పతి...” ఇతి ధూపం “సాజ్యం త్రివర్తి
...” ఇతి దీపం. నైవేద్యం వివిధం భక్ష్యభోజ్యచోద్యైః
సమన్వితమ్. లేపైర్వరుచ్చావచైశ్చైవ గృహాణ సురవల్లభ.
నైవేద్యం. పూగీఫలసమాయుక్త మితి తాంబూలం. చంద్రా

దిత్యా చ ధరణీ విద్యుదగ్ని స్తదైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతి
తీంషి హ్యర్తిక్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజనం. ధ్యేయస్స
దాసవిత్తమండలమధ్యచ ర్తీ నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః,
కేయూరవాక్ మకరకుండలవాక్ కిరీటీ హరి హిరణ్మయవపుః.
ధృతశంఖచక్రః. మంత్రపుష్పం. యానికాని...పదేపదే ప్రద
క్షిణం. పాపౌఽహ...జనార్దన. నమస్కారాక్. భాస్కరాయ
సమస్తుభ్యం నమో వేదమయాయచ, గంగాజలసమానీతమిద
మర్ఘ్యం గృహణ భో. శ్రీసంజ్ఞా...సూర్యనారాయణస్వామి నే
నమః ఇదమర్ఘ్యం. ౧౨వారం అర్ఘ్యం దద్యాత్ (=౧౨మాటులు
అర్ఘ్యము విడువవలెను.) యస్యస్తృత్యాచ...తదస్తుతే. అనేన
జీవవారై కాదశీవ్రతప్రయుక్తపూజావిధానేన శ్రీసూర్యనారా
యణఃసుప్రీతః...వరదోభవతు ఇతిపూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

కైలాసశిఖరేరమ్యే రత్న కాంతిసముజ్జ్వలే, కల్పవృక్షాది
సంఘాతనానాకుసుమవాసితే. రత్నసింహాసనాసీనం శంకరం
లోకశంకరం, దృష్ట్వా దేవీ నమస్కృత్య వినయాద్వ్యోమబ్ర
వీత్. గౌరీ. భగవత్ దేవదేవేశ మాయాతీత నమోఽస్తు తే,
త్వమేవ సర్వశాస్త్రాణి వేత్సి సర్వజ్ఞ సర్వతః. స్త్రీణాం లోకే
కథం జాతం రజః పాపసముద్భవం, మాసిమాసి సమాయాతి
పక్షే పక్షే తథా పునః, త్రిరాత్రం బాధతే కేన కుతః పాప
మయం చ తత్. కేన పాపం వినశ్యేత తముపాయం విచిన్త్య
వై, వదస్య మే మహాభాగ శ్రోతుం కాక్షూహలం హి మే.
ఈశ్వరః. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి రజః స్త్రీణాం యథా
భవేత్, వృత్రం హృత్వా దేవరాజో బ్రహ్మహత్యామవిస్తత.

తాం చతుర్థా విభజ్యాక స్త్రీభూవృక్షజలేషు సః, ఆర్తవేరిణ
నిర్యాసఫేనరూపేణ దత్తవాన్. బ్రహ్మహత్యాంశయాపం తద్ర
జః స్త్రీణాం సముద్భవేత్, మానేపత్నే చాద్రికన్యేతి జానీహి
తద్గతిమ్ తత్పాపశమనాయాతో నిష్క్రూరిం శృణు పార్వతి,
వ్రతం వత్సోమి సుభగే సర్వపాపప్రణాశనమ్ రజస్వలాస్పర్శ
దోషనాశనం కామదం స్త్రీయః, జీవవారేణ సంయుక్తా శుక్లా
వైకాదశీ యదా తత్రోపోష్య సకృద్భక్త్యా పూజయేద్భా
స్కరం విభుం, ఏకవర్షేనైకవారం జీవవారేణ సంయుతాః.
ఏకాదశ్యస్తాసు పూజ్యో భగవాన్ భాస్కరో విభుః, ఏకా
దశీం సమారభ్య జీవవారేణ సంయుతామ్. శుక్లపత్నే సమా
యాతాం దశవారాణి పూజయేత్, ప్రత్యహం ప్రాతరుత్థాయ
స్నానం కృత్వా యథావిధి. గోమయేనోపలిప్య్యాక రంగవల్లిం
సమాలిఖేత్, చింతయేత్భాస్కరం దేవం త్రయీమయతనుం
విభుమ్ షోడశైరుపచారైస్తం దేవం సంపూజయేత్పృథుం, ఏవం
దశదినం కృత్వా ప్రయత్నేన సమాహితః. దశమే దివనేప్రాప్తే
పూర్వవత్పూజయేద్రవిం, ఉపాయనం బ్రాహ్మణాయ దద్యా
చ్చైవ సదక్షిణామ్ అపూషాన్ ఘృతసంయుక్తాన్ మాష
కాన్ సంప్రదాపయేత్, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాత్సభ్యే
చాదా స్వశక్తితః. ఏకాదశీం సమారభ్య ప్రత్యహం పూజ
యేత్తథా, పంచమ్యాం ప్రాతరుత్థాయ స్నానం కృత్వా
యథావిధి స్వగృహస్యోత్తరే దేశే కుర్యాదుజ్జ్వలమంటపం,
చతుర్ద్వారం పుష్పనద్దం రంగవల్ల్యాదిసంయుతమ్. నిష్క్రమాత్త
సువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః, కుర్యాద్వృతీ తు ప్రతిమాం
రక్తవస్త్రద్వయాన్వితాన్. తాం తామ్రపాత్రే నిక్షిప్య తత్ర

ధ్యాత్వా తు భాస్కరం, ఛాయాదేవీసమాయుక్తం చతుర్భుజమ్.
 ప్రపూజయేత్. ధూపం దీపం చ నైవేద్యం నీరాజన
 మతఃపరమ్, ఉపచారైః సమభ్యర్చ్య నిశి కుర్యాత్ప్రజాగరమ్.
 పృతగీతైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణవతనాదిభిః, తతః ప్రాతః
 సముత్థాయ నదీం గత్వాఽరుణోదయే. స్నానం కృత్వా సమా
 గత్య రాత్రివత్పూజయేద్ద్రవిం, సవస్త్రాం ప్రతిమాం గాం చ
 ఆచార్యాయ నివేదయేత్. బ్రాహ్మణా భోజయేత్పశ్చ
 ద్దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, ఏవం కృతే వ్రతే దేవి స్త్రీణాం
 పాపం ప్రణశ్యతి. రజస్వలాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సం
 శయః. పార్వత్యువాచ. త్రేతాయుగే ద్వాపరే వా చరితం
 వ్రతముత్తమమ్. ఫలం ప్రాప్తం చ కిం దేవ కైర్వా భక్తి
 యుతైః పురా. శంభో సమస్తం విస్తార్య వద కారుణికోత్తమ.
 ఈశ్వరః. పురా త్రేతాయుగే దేవి నర్మదాయాస్తటే శుభే,
 ఆసీత్కృష్ణి ద్ద్విజవరః సుమిత్రో నామ ధార్మికః. వేదశాస్త్రా
 తత్త్వజ్ఞో వాగ్విసర్వగుణాన్వితః, తస్య పుత్రోమహాతేజాః
 గాంధర్వశితివిశ్రుతః. తస్మానీద్దయితాభార్యా మహావేదవతీ
 శుభా, సా చ పాకవిపాకేన పక్షేపక్షే రజస్వలా. తేన దుఃఖేన
 మహతా గాంధర్వో హ్యతివిహ్వలః, సా చ వేదవతీ భార్యా
 తేన దుఃఖేన దుఃఖితా. విహ్వలా తు తదా సాధ్వీ శ్వశురం
 శరణం గతా, శ్వశురస్తాం సమాశ్వాప్య వచనం చేదమబ్ర
 వీత్. స్మృషే పరమకల్యాణి మా దుఃఖం వ్రజ సుందరి, పార్థ
 మాస్యాం తు యద్వృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర. అమా
 యాం యద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర, శ్వశ్వాశ్చాపి
 మతం భద్రే సాపం తత్ర న విద్యతే. ఏవం తత్ర వచః

శ్రుత్వా దేవి సా సుబహుః సమాః, తమేవాచారమకరో
 చ్ఛ్వశ్రా శ్వశురసమ్మతా. తస్యాః కాలేన మహతా శ్వశు
 రా తా మృతిం గతో, అనుభుజ్య తతః పాపం వృషశ్వానా
 బభూవతుః. వృషోహతే నియమితః శ్వా గృహస్య చ రక్షణే,
 కదాచిత్రై తృకే ప్రాప్తే గాంధర్వో ద్విజసత్తమః. హలార్థం
 తు పరేభ్యస్తం వృషం దత్వా గృహం గతో, దినమాసాయ
 పర్యంతం హలప్రాప్తే నిరాకృతః. గోష్ఠే వినిశ్చసకా దీనో భృ
 శం వై వేదనాతురః, సరమాఽపి ప్రమాదాదైవ స్పృష్టాఽ
 న్నాని వినిర్గతా. పశ్యన్త్యాం ద్విజపత్న్యాం తు తయా శో
 వేన తాడితా, దీర్ఘముష్ణం నిశ్చసన్తీ వృషం దృష్టాఽవద
 చ్ఛనైః. కేన త్వం విహ్వలః శ్రాన్తో వృషో భూత్వాఽత్ర సంస్థి
 తః, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం వేద గోజన్తకారణమ్. వృషః
 ఆహం పూర్వం సుమిత్రో వై త్వం భార్యా మమ సమ్మతా,
 స్నుషాం పతే తు రజసా దుఃఖితామవదం వచః. పౌర్ణమా
 స్యాం తు యద్దృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర, అమాయాం
 య ద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర. ఇత్యుక్తాతుమయా
 ౨౨శ్వస్తా తథా చక్రే స్నుషా ౨౨వయోః, తేన కర్తవిపా
 కేన వృషోఽహం జనితోఽత్రహి. తయా పృష్టా న కర్తవ్య
 మితి నోక్తం తు యత్త్వయా, తేన కర్తవిపాకేన శునక్యసి
 మహీతలే. తయోః సంభాషణం శ్రుత్వా గాంధర్వో ద్విజ
 సత్తమః, నమస్కృత్య ఖరశ్వానా పప్రచ్ఛ చ సువిస్తరమ్.
 శ్రుత్వా సమస్తం విస్తర్య తాప్రపాయమపృచ్ఛత, శ్రుత్వా
 పుత్రపశ్చోభావబ్రూతాం మోక్షకారణమ్. ఏకాదశీవ్రతం
 పూర్వం చరితం భార్యయా తవ, తత్పుణ్యమావయో ద్దేహి

యది నౌ మోక్షమిచ్చుసి. తత్ర భార్యాం సమాహూయ
పుణ్యవ్రతమనుత్తమం, దత్తవాక్ పితృముక్త్యర్థం తయో
ర్లోకోఽప్యభూత్తతః. దృష్ట్యాఽపి పితరౌ ముక్తౌ నమ
స్మృత్య్ ముదాన్వితః, ఆశ్చర్యం పరమం లేభే వ్రతమాహత్త్య
దర్శనాత్. స భార్యయా సమం శ్రీమా నవాప పరమం పదం,
ఏతత్తే కథితం దేవి వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. యాభిరాచ
రితం లోకే తాభిరేవ ధృతా మహీ, రజస్వలానిపాపేభ్యో
ముక్తాంతా నాత్ర సంశయః. శచీ కృతపతీ పూర్వం దేవపత్నీ
శ్చ యాః స్థితాః, ఋషిపత్నీశ్చ గంధర్వపత్నీశ్చాపి మహీ
తలే కృత్వా తాశ్చ వ్రత మిద మవాపుః పరమం పదమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే జీవవారై కాదశీవ్రతం

సంపూర్ణమ్.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ.

పరమేశ్వరుఁడు కైలాసపర్వతంబున రత్నసింహాసనా
సీనుఁడై యుండఁగా, పార్వతీదేవి వినయముతోఁ బరమశివునికి
మ్రొక్కి యిట్లనెను. దేవదేవుడవగు ఓ పరమేశ్వరా! స్త్రీల
కేపాతకమువలన నెలనెలలోను, పక్షపక్షమునను రజస్సుగలిగి
మూఁడుదినములపర్యంత మేల బాధించుచున్నది. ఈపాతకంబు
వారికెట్లు తొలఁగుననియడిగెను. ఈశ్వరుఁడు పార్వతీకీర్తినియే.
తొల్లి దేవేంద్రుఁడు వృత్రాసురుని జంపినందున నాతనికి బ్రహ్మ
హత్య సంభవించెను. ఆతఁ డా బ్రహ్మహత్యను నాలుగుభాగ
ములుగాఁజేసి, ఒకభాగమును, స్త్రీలయం దా ర్తవరూపమునను;
ఒకభాగమును భూమియందు చౌడురూపమునను, చెట్లయందు
పాలరూపమునను, జలములందు సురుగురూపముననునుంచెను.

అట్లు స్త్రీలయందు రజోరూపంబున నుంచబడిన పాపమే వారిని మాసమాసమునను, బక్షపక్షమునను బాధించుచున్నది. ఓ పార్వతీ! రజోదోషంబు దొలంగుటకైన యొక్కవ్రత రాజంబు గలదు. దానిని నీ కెఱిగించెద నాలికింపుము. ఎప్పుడు శుక్లపక్షమునాఁ డేకాదశి గురువారముతోడం గూడి వచ్చుచున్నదో, నాఁడు మొదలు పదిదినములవఱకు సూర్యనారాయణ స్వామిని బూజింపవలయును. ఇట్లు పదిదినములు బూజించి, పదియవనాఁడు పూజయైనతర్వాత బ్రాహ్మణునకు దక్షిణా తాంబూలములతోడ మాషాపూపములను వాయనమియ్యవలయును. ఉద్యాపనము వ్రతము మొదటఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవచ్చును. ఉద్యాపనచేయఁ దలచినప్పుడు అట్లుగురువారసహితమైన శుక్లకాదశినాఁడు సూర్యనారాయణ పూజ యారంభించి పదిదినములు నిత్యముపూజించి, పంచమి నాఁడు వేకువనే లేచి, స్నానాదికార్యములను నిర్వర్తించి స్వగృహమున నుత్తరపువైపున మంటపం బేర్పఱిచి, చక్కఁగా నలంకరించి, యొక్కపలముగానీ, దానిలోసగముగానీ, దానిలో సగముయెత్తుగానీ, బంగారముతో సూర్యనారాయణ ప్రతిమను జేయించి, యందు సూర్యనారాయణుని ఛాయాదేవీ సమేతముగా నారాధించి, నాలుగుజాములును పూజను గావించి, రాత్రి జాగరణంబు గావించి, మఱునాఁడు వేకువ లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానము గావించి వచ్చి, మరల ముందటివలెనే పునఃపూజగావించి, హోమంబు చేయించి, యాచార్యునకు గోదానంబును, ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబును గావింపవలయును. తర్వాత బ్రాహ్మణ

సంతర్పణచేసి, దక్షిణాతాంబూలాదులచే వారిని సంతృప్తులనుజేసి, తానును బంధుమిత్రసమేతముగా భుజింపవలెను ఈ ప్రతంబును యథావిధిగాఁ జేయువారికి రజస్వలా సంవత్సరములచలనఁ గలుగు దోషంబులు దొలఁగుటయే కాక సకలసంపదలుఁ గలుగునని యాశ్వరుఁడు చెప్పెను. ఆపలుకులు విని, పార్వతీదేవి, ఓనాథా! యీ ప్రతంబును దొల్లి యెవ్వరావరించినని యడుగఁగా, నాతం డిట్లనియె. ఓదేవీ! వినుము. పూర్వము నర్హదానదీతీరంబున సుమిత్రుఁడని యొక బ్రాహ్మణుఁడుండెను. ఆతనికి గాంధర్వుఁడను నొకపుత్రుఁడు పుట్టెను. ఆ గాంధర్వుఁడు వేదవతి యనునొకకన్యను బరిణయంబాయెను. ఆమె పరమవ్రతయయ్యు, నామెను రజోదోషముబదునైదు దినముల కొకతూరి వెచ్చుగా బాధించుచుండెను. ఆరజోదోషంబుమానుటకై, యాభార్యాభర్తలు వెక్కుచికిత్సలుచేసియు మాననందున, నామె కడు వగచి, మామగారికడకుఁ బోయి, యత్తగారిసమక్షమునఁ దనవ్యాధిని మామగారికిఁ దెలిపెను. ఆమె మామగారును మిక్కిలి యోచించి, “ఓ చిన్నదానా! పున్నమనాఁడు రజోదోషంబు గనిపించినయెడల, మూఁడుదినములు దొలఁగియుండుము. అమావాస్యనాఁడు గనిపించిన నింట నేయుండుము” అని చెప్పెను. ఆవేదవతియు నట్లే యావరించెను గాని, యే కాదశీ ప్రతంబును మాత్రముచేసి, సకల రజోదోషములు మానుపుకొనెను. ఆ ముదుసలు లగునత్తమామలిద్దఱు కాలవశమున మృతినొంది, తమరు పాపపునడతను గోడలికి బోధించినకతన, మగఁడు ఎద్దుగాను, భార్య కుక్కగానుఁ బిచ్చించి, తమకుమారునియింటనే పనిచేయువారుగ నేర్పడిరి.

ఒక్కనాఁడు గంధర్వుఁడు తెలియమిచే నావృషభమును చేనిలొ
నాఁగేలికి గట్టి యేర్వాకసాగించుచుఁ బనితొందరఁజలన నాఁగే
టిని శూద్రునిచేనిచ్చి వానిని దున్న నియోగించి వచ్చెను.
తర్వాత నాశూద్రుఁ డాయెద్దును గొట్టి సకలబాధలఁబెట్టెను.
ఇంటఁ గుక్కయు వంటపదార్థములను ముట్టెనన్న సాకుచే
నింటి యజమానురాలును ఆకుక్కను బాగుగాఁ దన్నెను.
సాయంకాలము కాఁగానే, యెద్దు తనయజమానునియింటి కే
తేరఁగా, నాయెద్దును గొట్టములో యజమానుఁడు కట్టివేసెను.
తర్వాతఁ గుక్క యచ్చటికి వెళ్లెను. అప్పు డవిరెండును
తమపడిన కష్టములను దలపోసికొనుచుండినవి. ఆ సంగతిని
వారీకొమరుఁడు విని, “అయ్యా, మీ కీజన్మ మెట్లు తొలఁగు”
నని యడుగఁగా నప్పుడు వానితల్లిదండ్రు లిద్దఱు “నీ భార్య
గురువారై కాదశీ వ్రతంబు సేసియున్నది. ఆ వ్రతఫలంబును మా
కాబిడచే నిప్పించుదువేని, మాకీజన్మంబులుతొలఁగి ముక్తి
లభించు” నని చెప్పిరి. అంత నాద్విజపుత్రుఁ డది యెఱింగిన
వెంటనే తనభార్యను బిలిపించి, యావ్రతంబును వారి కర్పింపఁ
జేసెను. దానిమూలమున వారిద్దఱును ఆనీచజన్మమును
విడిచి యుత్తమజన్మంబుల నొంది ముక్తిని బడసిరి. ఓదేవీ!
యావ్రతం బాచరించువారు రజస్వలాసంస్కారాది దోషంబు
లను దొలఁచుకొని ముక్తికొందుదురు. అని పరమశివుఁడు
పార్వతీదేవికిఁ జెప్పెను.

జీవవారై కాదశీ వ్రతకథ సమాప్తము.

శ్రవణద్వాదశీవ్రతము.

కర్తా నద్యాదౌగత్వా కరిష్యమాణస్య కర్తృణః శ్రవణద్వాదశీవ్రతస్యాంగ త్వేన సంగమస్నానంకరిష్యే.* (ఆయుర్వలం... ముఖదోర్నంధ్య... ఇత్యాది యథాచారం దస్తథావనం కృత్వా సంగమస్తీర్థరాజోఽసి సంగమః సరితాంపతిః, స్నానార్థంత్యాం ప్రసన్నోఽస్తి ప్రసాదం కురు సంగమ. సంగమప్రార్థనమ్. యా వై శ్రవణసంయుక్తా ద్వాదశీ పరమాతిథిః, తస్యాం తు సంగమే స్నాన్యే సర్వపాపవిముక్తయే. వరో వరేణ్యో వరదో వరాహో ధరణీధరః, అపవిత్రం పవిత్రం మాం కరోతు భగవాన్ హరిః. ఇతి స్నాత్వా. కరకం పూరయిష్యామి సరితాం సంగమే జలైః, పంచరత్నసమాయుక్తం తేన తుష్యతు వామనః కరక పూరణమ్. పర్జన్యో వరుణః సూర్యః సలిలం కేశవః శివః, త్వష్టా యమో వై శ్రవణః పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యస్థాపనమ్. అన్నం ప్రజాపతిర్విష్ణురుద్రేంద్రశశిభాస్కరాః, అగ్నిర్వాయు ర్యమస్తృష్టా పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యే దధిభక్తస్థాపనం సంభారానాదాయ మధ్యాహ్నోత్పరం పూజనమ్. ఆచమ్య దేశకాలా స్మృత్వా మమ శ్రీవామనస్తీతిద్వారా సకలపాపక్షయపూర్వకం రూపసౌభాగ్య మహైశ్వర్య సుఖసమృద్ధి పితృర్ణవిముక్త్యుభయకులోద్ధరణ విష్ణుసాలోక్యాది కల్పోక్త ఫల సిద్ధ్యర్థం వామనజయస్తవ్రతం కరిష్యే తదజ్ఞత్వేన యథాశక్తి పూజాం చ కరిష్యే. గణేశపూజాది సంభారప్రక్షణాస్తేపీతాదౌ కుంభం సంస్థాప్య తదుపరి స్వర్ణరజతదారువంశాన్యథమ నిర్మితే ఆథకమితైస్తీలైర్యవైరోధూమైర్వా పూరితేఽహత

* ఋషిపంచమీవ్రతంబు చూడుడు.

కృష్ణాజినవేష్టితే హైమప్రతిమాయాం వామనం శక్తితః
 పార్శ్వస్థిత దండకమండలు ఛత్రపాదుకాక్షమాలాక్షతాద్యు
 పస్కరయుతం పూజయేత్. శాంతాకారం...నాథమ్ అజిన
 దండకమండలు మేఖలారుచిరపావన వామనమూర్తయే, మిత
 జగత్ప్రితయాయ జితారయే నిగమవాక్పటవే వటవే నమః.
 ధ్యానమ్. సహస్రశీర్షా...బ్రహ్మాండముదరే యస్య మహా
 ద్భూతైరధిష్ఠితః, మాయావీ వామనః శ్రీశః సోఽత్రాయాతు
 జగత్పతిః. ఆవాహనమ్. పురుషవేదగ్ం...సునర్ణమణి సం
 యుక్తం మయా భక్త్యా ప్రకల్పితం, సింహాసనమిదం దివ్యం
 గృహ్యతాం వామన ప్రభో. ఆసనమ్. ఏతావానస్య...గంగో
 దకం సమానీతం సువర్ణకలశే స్థితం, వాసితం పుష్పగంధైశ్చ
 పాద్యంమే ప్రతిగృహ్యతామ్. పాద్యమ్ త్రిపాదూర్ధ్వఉదై...
 గర్భపుష్పఫలై ర్యుక్తం హేమపాత్రే నివేశితం, స్వర్గంగానలి
 లం పుణ్యమర్ఘ్యం స్వీకురు కేశవ. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ
 జాయత...కర్పూరవాసితం తోయం మన్దాకిన్యాః సమాహృ
 తం, ఆచమ్యతాం జగన్నాథ మయా దత్తం హి భక్తితః
 యత్పురుషేణ...గంగా సరస్వతీ రేవాపయోష్ఠీ యమునాజలైః
 స్నాపితోఽసి మయా దేవ తథా శాంతిం కురుష్వ మే.
 స్నానమ్. ఆప్యాయస్వేత్యాదిభిః. పంచామృతం మయాఽఽసీ
 తం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాం పరయా భక్త్యా
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పంచామృతస్నానమ్ చారు
 గంధోదకం శీతం కర్పూరాగురుచష్టనైః, ఏలోశీరాదిసమ్మిశ్రం
 స్నానీయం గృహ్యతాం హరే. గంధోదకమ్. గంధాది
 పూర్వపూజాస్తే మహాభిషేకః. తం యజ్ఞం బర్హిషి...

నమః కమలకింజల్కపీతనిర్మలవాసనే, మహాహవఃపుష్కంధ
 ఘృష్టచక్రాయ చక్రిణే. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దామో
 దర నమస్తేస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్, ఉపవీతం సో
 త్తరీయం గృహాణ పురుషోత్తమ. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...కర్పూ
 రాగరుకస్తూరీ కుంకుమాద్యైః సువాసితాన్, గంధాన్ గృ
 హాణ దేవేశ వామన త్వం మయూర్పితాన్. గంధాన్. అక్ష
 తాన్...గృహ్యతామ్ అక్షతాన్. పరిమళద్రవ్యాణి తస్మాద
 శ్వాఅజాయంత...జాజీచంపకపున్నాగకేతకీశతపత్రకైః, సాగం
 ధికైః కృతాం పూజాంగృహాణ పురుషోత్తమ. నానావిధపరిమళ
 పుష్పాణి. అథాంగపూజా. వామనాయ నమః పాదౌ. దామో
 దరాయనమఃజంఘే. శ్రీపతయేనమః ఊరూ. కామదేవాయనమః
 గుహ్యం. జగత్పతయేనమఃనాభిం. విశ్వధారిణేనమఃఉదరం. యో
 గినాథాయనమః హృదయమ్. శ్రీధరాయ నమః కంఠమ్ పంక
 జాస్థాయనమః ముఖం. సర్వాత్మనే నమః శిరః. యత్పురుషం...
 వనస్పతి...ధూపమ్. బ్రాహ్మణోఽస్య...త్వమేవ పృథివీ బోధ్యతి
 ర్వాయురాకాశమచ్యుత, త్వమేవ బోధ్యతిపాం బోధ్యతిర్దీపోఽ
 యం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా మనసో జాతః...అన్నం
 చతుర్విధం స్వాదురహైః పడ్భిః సమన్వితం, భక్త్యా నివేదితం
 తుభ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. వైవేద్యమ్ పూగీ...గృ
 హ్యతామ్ తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భ...విధేమ. దక్షిణాం
 శ్రియేజాతో...నీరాజనం సుమాంగల్యం కర్పూరోద్భాసితం
 విభో, చంద్రార్కవహ్నిస్సదృశం వామన ప్రతిగృహ్యతామ్.
 నీరాజనమ్ నాభ్యాఽసీద...నమో వామనరూపాయ నమ
 స్తేస్తు త్రివిక్రమ, నమస్తే బలిబన్ధాయ వాసుదేవ నమోఽ

స్తుతే. నమస్కారః. సప్తాస్యాసక్...యానికానిచ పాపాని
...ప్రదక్షిణామ్. యజ్ఞేనయజ్ఞం...మత్స్యం కూర్మం వరా
హం చ నారసింహం చ వామనం, రామం రామం చ కృష్ణం
చ అర్చయామి నమో నమః. పుష్పాంజలిమ్. నమస్తే పద్మనా
భాయ నమస్తే జలశాయినే, తుభ్యమర్ఘ్యం ప్రయచ్ఛామి
బాలవామనరూపిణే. విశేషార్ఘ్యమ్. జగదాదిర్జగద్రూపాహ్వ
నాదిజగదస్తకృత్, జలాశయో జగద్యోనిఃప్రీయతాం మే జ
నార్దనః. నమోనమస్తే గోవింద భువనేశ త్రివిక్రమ, అఘాఘసం
క్షయం కృత్వా సర్వకామప్రదో భవ. మంత్రహీనం...తద
స్తుతే. ప్రార్థనమ్. ఏనం సంపూజ్య గీతాదిమంగళైరాత్రా
జాగరిత్వా ప్రాతర్నిత్యకర్తావే దేవం పునః సంపూజ్య విసృజ్య
విప్రం సంపూజ్య శిష్యస్థజలకలశయుతం సోపస్కరం తం
దద్యాత్. దానమస్త్రః వామనం సర్వతోభద్రం ద్విజాయ
ప్రతిపాదయే, ప్రీయతాం తేన దేవేశో మమ నిత్యం జనార్దనః.
గ్రహణమంత్రః. వామనో బుద్ధిదో దాతా ద్రవ్యస్థో వామనః
స్వయం, వామనోఽస్య ప్రతిగ్రహీ వామనాయ నమోనమః.
తతస్త్రీన్విప్రాః పృషదాజ్యదధ్యోదనయుతాన్నేన సంభోజ్య
కర్త సమూహ్య స్వయం భుంజీత. అథవా వాచకాయ ప్రతిమా
వస్త్రాది దత్వా వామనప్రీత్యర్థం బ్రహ్మచారిణం సంభోజ్య త
స్మై దండచ్ఛత్రోపాసహశిక్యాది దద్యాత్. దధ్యోదన యుతం
శిష్యం వారిధానీయుతం విభో, ఛత్రోపాసహసంయుక్తం
బ్రాహ్మణాయ దదామ్యహమ్. ఏనం ద్వాదశవర్షం కృత్వో
న్యాపనం కుర్యాత్.

(శ్రవణక్షత్రయుతం చైనద్వాదశినాః డీవ్రతంబును

శలోక్ ప్రకారంబుగా నాచరించి, రాత్రి జాగరణంబుచేసి, మఱునాడు పునఃపూజచేసి, యుట్టియందుంచిన దధ్యోదనకల శమును బ్రాహ్మణుని కిచ్చి, ముగ్గులు విప్రోత్తములకు విస్తారాజ్యమును, దధ్యన్నమును గూడిన మృష్టాన్నంబిడవలయు. లేనిచో ప్రతిమాదిదానం బాచార్యునకిచ్చి, యొక బ్రహ్మచారికి దండచ్చత్రపాదుకశిక్యాదుల నొసంగవలయును. ఇట్లు పండ్రెండు దేండ్లు వ్రతం బాచరించి యుద్యాపనంబు చేయవలయును.)

శ ర న్న వ రా త్రి వ్ర త ము.

శరన్నవరాత్రప్రతిపది ప్రాతరాహ్నికానంతరం మంగళస్నానం కృత్వా దేవీపూజనం కర్తవ్యమ్. దేవీమంటపం నిర్తాయ రంగవల్ల్యాదికం కృత్వా తస్మిన్నంటపే దేవీం సంస్థాప్య పూజోపక్రమణం కర్తవ్యమ్. ఆదౌపుణ్యాహవాచనం కృత్వా తతః దేవీపూజా సంకల్పప్రకారః. ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, సంకల్ప్య. ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అస్తాకం క్షేమస్థైర్య విజయాయురారోగైశ్చైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థ...సిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసాభాగ్యఫలసిద్ధ్యర్థం ఆధ్యాత్మికాధిభౌతిక ఆధిదైవికభౌమ్యాంతరిక్షదివ్యమహాత్పాత దుర్నిమిత్రకృత దుష్టశమనార్థం మమ జన్మలగ్నావేక్షయా యే యే అర్హస్థానేషు స్థితాః తైస్తైః క్రియమాణకరిష్యమాణసూచితభావిత ఆగామి వర్తమాన సంచిత దుష్టారిష్టపరిహారద్వారా సతతం శుభస్థానఫలావాప్త్యర్థం సమస్తమంగళా

వాప్త్యర్థం మహాకాలీ మహాలక్ష్మీ మహాసరస్వతీ స్వరూపభరాం
చండికాపరమేశ్వరీదేవతాముద్దిశ్య చండికాపరమేశ్వరీదేవతా
ప్రీత్యర్థం శరన్నవరాత్రిప్రయుక్తం ప్రతిపదాది నవమీపర్య
స్తంప్రత్యహంత్రికాలపూజా పూర్వకనవాక్షరీమంత్రసంపుటిత
దేవీమాహాత్మ్యమంత్రపఠనం కరిష్యే. శ్రీచండికాపరమేశ్వరీ
దేవీ పూజాకర్తణి ఆచార్యం త్వాం వృణీమహే. దేవీ ప్రీత్య
ర్థం వేదపారాయణం భవస్తః కుర్వస్తు. దేవీ ప్రీత్యర్థం సూర్య
నమస్కారపూర్వకాదిత్యాది నవగ్రహజపం భవస్తః కుర్వస్తు.
పర్యాప్త్యా, అనంతరాయాయ సర్వస్తోమోఽతిరాత్ర ఉత్తమ
మహర్భవతి సర్వప్రాప్త్యై సర్వస్య జిత్యై సర్వమేవ తేనా
ప్నోతి సర్వం జయతి. ఇతి మంత్రేణ ఋత్విగ్భిర్యజమానస్య
ఆశీర్వాదః కార్యః.

కలశస్థాపనవిధిః.

గృహాంగగేహలీ కవాటాదికంకల్యాణగృహమలంకృత్య
మాన్త్రికః. మంగళస్నానం కృత్వా ఆచార్యఋత్విగాదిభిః
పరివృతః సకా పుణ్యాహం కృత్వా నాందీం కృత్వా ద్వాదశాం
గుళోచ్ఛ్రితాం చతుర్వింశత్యంగుళవిస్తీర్ణాంపక్షేష్టకాభిర్నవో
రమణీయాం మజ్జలవేదికాం రక్తమృత్తికారంగవల్ల్యాదిభిరలం
కృత్య పూజాగృహాంతం నిర్దాయ తత్పూజాగృహం ప్రవిశ్య.
భూమిర్భూమ్నా ద్యౌర్వరిణాంతరిక్షం మహిత్యా, ఉపస్థేతేదే
వ్యదితేఽగ్నిమన్నాదమన్నాద్యాయాదధే, అయం గౌః పృశ్ని
రక్రమీదససన్. మాతరం పునః, పితరం చ ప్రయతన్తు
వః, త్రిగోశద్ధామవిరాజసి వాక్పతం గాయశ్శ్రియే, ప్రత్యస్యవ
హద్యుభిః, అస్య ప్రాణాదపానత్యంతశ్చరతిరోచనా, వ్యఖ్యస్త

హిష స్సువః, యత్త్వా. క్రుద్ధః పరోవప మన్యునా యదవ
 ర్థా, సుకల్పమగ్నే తత్తవ పునస్తోద్ధీపయామసి, యత్తే మ
 న్యుపరోప్తస్య పృథివీమనుదధ్వనే, ఆదిత్యా విశ్వేతద్దేవా వస
 వశ్చ సమాభరత్, మనో బోధితిర్జ్ఞప్తామాజ్యం విచ్ఛిన్నం
 యజ్ఞగ్ం సమిమం దదాతు. బృహస్పతిస్తనుతామిమం నో వి
 శ్వే దేవా ఇహ మాదయంతాం, సప్త తే అగ్ని సమిధ స్సప్త
 జిహ్వస్సప్తఋషయ స్సప్తథామప్రయాణి, సప్తహోత్రా
 స్సప్తథాత్వాయజన్తి సప్తయోనీరాపుణస్వామృతేన, పునయా
 ర్జ్ఞా సివర్తస్య పునరుగ్నః ఇషాయుషా, పునర్నః పాహి విశ్వ
 తః, పునర్తః పాహి విశ్వతః, సహరయ్యా నివర్తస్యాగ్నేపిస్వ
 స్వధారయ, విశ్వస్నియా విశ్వతస్పరి, లేకస్స లేకస్సుకస్తేన
 ఆదిత్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు. కేతస్స కేతస్సు కేతస్తేనఆది
 త్యా ఆజ్యం జుషాణా వియన్తు అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వవేదసం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. వేదికా
 స్థలమభిమృశ్య. మూలమంత్రముచ్చార్య. గాయత్ర్యా
 అద్భిరవోక్ష్య. తత్ర భూమా “యాజాతా” ఇత్యనువాకేన
 నవధాన్యరాశీక ప్రకల్ప్య. యాజాతాఽషధయో దేవేభ్య
 స్త్రీయుగం పురా, మందామిబభూణామహగ్ం శతం ధామా
 ని సప్త చ, శతంవో అంబ ధామాని సహస్రముతవో రుహః.
 అథాశతక్రతో యూయమిమం మే అగదం కృత, పుష్పావతీః.
 ప్రసూవతీః ఫలినీ. రఫలాఉత. ఉషధీతిమాతరస్తద్వో దేవీ రు
 పబ్రువే, రపాగ్ంసివిఘ్నతీరితరపశ్చాతయమానాః. అశ్వత్థేవో
 విషదనం పల్లేవో వసతిః కృతా, గోభాజ ఇత్కిలాసథ యత్స
 నవథ పూరుషమ్ యదయం వాజయన్నిమా ఓషధీర్వృతా.

దధే, ఆత్మా యత్త్యస్య నశ్యతి పురా జీవగృభోమథా. యదో
 షధయస్సంగచ్ఛస్తే రాజానశ్శమితావివ, విప్రస్సఉచ్యతే
 భిషగ్రక్షోహామీవ చాతనః. నిష్క్రూతిర్నామ వో మాతా
 ధాయూయగ్గ్థసుకృతీః సరాః పతత్రిణీః, స్తనయదామ
 యతనిష్క్రూతా, అన్యో వో అన్యోవవత్వన్యోన్యస్యా ఉపా
 వత, తాసర్వా ఓషధయస్సంవిదానా ఇదం మే ప్రావతా
 వచః, ఉచ్ఛష్టా ఓషధీనాం గావో గోషాదివేరతే, ధన
 గ్ం సనిష్క్రూతీ నామాత్తానం తవ పూరుష, అతివిశ్వాః.
 పరిష్ఠాస్తే ఇవ వ్రతమక్రముః. ఓషధయః ప్రాచిచ్యపుర్యుత్కిం
 చ తనువాగ్ం రవః, యాః, త ఆ తస్థురాత్తానం యా ఆవి
 విశుః పరుః పరుః, తాస్తే యత్త్యం విభాధాన్తాముగ్రోమధ్యమ
 శీరివ, సాకం యత్త్య ప్రపత శ్త్యేనేన కికిదీవినా, సాకం వాతస్య
 ధ్రాజ్యా సాకం సస్య నిహాకయా, అశ్వావతీగ్ం సోమవతీ
 మూర్జయస్తీముదోతసు, ఆవిత్స సర్వా ఓషధిరస్తా అరిష్టతా
 తయే, యాః ఫలినీర్యా అఫలా యాశ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతి
 ప్రసూతాస్తా నోముంచం త్వగ్ం హసః, యాః, ఓషధయ
 సోమరాజ్ఞీ ప్రవిష్టాః పృథినీమను, తాసాం త్వమస్యుత్తమా
 ప్రణోజీవాతవే సువ, అవపతస్తీరవదం దివ ఓషధయః పరి,
 యం జీవమశ్నవామ హై న సరిష్యాతి పూరుషః, యాశ్చేద
 ముపశృణ్వన్తి యాశ్చ దూరం పరాగతాః, ఇహ సంగత్య తా
 సుర్వే అస్తే సంధత్త భేషజం, మా వో రిషభానితా నుస్తే
 చాహం ఖనామి వః, ద్విపచ్చతుష్టదస్తాకగ్ం సూర్యమస్త్య
 నాతురమ్. ఓషధయస్సంవదస్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యస్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజా పారయామసి. తత్ర కూర్ష

చక్రం ధ్యాత్వా తత్పార్శ్వే ఘృతాఖండం నిక్షిప్య తత్ర ఆగ్ని
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లీం సాః అగ్నిమండ
 లాయ ధర్మప్రదదశకలాత్తనే తద్దేవతాకలశాధారాయ నమః.
 ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య. అగ్నిందూతం వృణీమహే హా
 తారం విశ్వచేదసం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్ రాం రీం
 రూం రైం రౌం రః. ధూమ్రార్చిరాద్వాదశశవహ్ని కళాఇహ
 గచ్ఛతాగచ్ఛతే త్యగ్నిమండలత్వేన విభావ్య, అథ స్వర్ణరజత
 తామ్రాదికూటమయం మృణ్మయం దృఢకలశం వా సయా
 దాయ “ఆస్త్రాయ ఫట్” ఇతి ప్రక్షాళ్య, తంతుం తన్వత్
 రజసో భానుమన్విహి జ్యోతిష్తతః పథో రక్షధియాకృతాః,
 అనుల్బణం వయత జోగువామహేమసుర్భవ జనయా దైవ్యం
 జనం, ఇతి మంత్రేణ తంతువేష్టితం కృత్వా, గంధద్వారాం...
 శ్రియం ఇతి మంత్రేణ అష్టగంధైరనులిప్య, ధూరసి ధూర్వ
 ధూర్వంతం...హింసిషమితి మంత్రేణ ధూపవాసితం కృత్వా,
 ఓం హం సూర్యమండలాయ అర్ధప్రదద్వాదశకలాత్తనే తద్దేవ
 తాకలశాయనమః ఇతిమంత్రేణ కలశం ప్రతిష్ఠాప్య, ఆకలశేషు
 థావతి, శ్వేతోవర్షవిగాహతే. అభిద్రోణాకనిక్రదత్ ఆకలశేషు
 థావతి, పవిత్రేపరిషిచ్యతే, ఉక్తైర్వజ్ఞేషు వర్ధతే. ఇతి మంత్రేణ
 కలశమభిమంత్ర్య. ఆసత్యేనరజసావ ర్తమానోనివేశయన్నమృతం
 మర్త్యం చ, హిరణ్యయేన సవితారథేనాదేవాయాతి భువనా
 నిపత్యన్. హ్రీం హ్రీం హూం హ్రౌం హ్రౌం హ్రూః. తటిన్యా
 ద్వాదశదినేశకళా ఇహగచ్ఛతాగచ్ఛత, తం కలశం అపరిమిత
 దివ్య తేజః పూజీకృత సూర్యమండల త్వేన విభావ్య, గంగా
 మహానదీజలమాసీయ. “గంగేచ...కురు” ఇతి మంత్రేణ తీర్థ

వాసినం కృత్వా. ఇమం మే గంగే యమునే సరస్వతి శుతుద్రి
 స్తోమగ్ం సచతాపరుణ్ణియా, అసిక్నియా మరుద్వృధేవితస్త్రి
 యార్జికీయే శృణుహ్యసుహోమయా. ఋతం చ సత్యంచాభీష్ఠా
 త్తపసోఽధ్యజాయత, తతో రాత్రిరజాయత, తతస్సముద్రో
 అర్ణవః, సముద్రా దర్ణవా దధిసంవత్సరో అజాయత, అహో
 రాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ, సూర్యాచంద్రమసౌ
 ధాతా యథాపూర్వ మకల్పయత్, దివం చ శృణివీంచాంత
 రిక్షమథోసువః, యత్ప్రేథివ్యాగ్ం రజస్వమాంతరిక్షే విరో
 దసీ, ఇమాస్తదాపో వరుణః పునాత్వఘమర్షణః, పునస్తు వసవః
 పునాతు వరుణః పునాత్వఘమర్షణః, ఏష భూతస్య మధ్యే
 భువనస్య గోప్తా, ఏష పుణ్యకృతాంల్లోకానేష మృత్యోర్హి!
 రణ్త్యయం, ద్యావాపుథివోర్హిర్హిరణ్యయగ్ంసగ్గ్ శ్రితగ్ం సువః.
 సనస్సువస్సగ్ంశిశాధి, ఆర్ద్రగ్ం జ్వలతి జ్యోతిరహమస్తి, జ్యోతి
 ర్జ్వలతి బ్రహ్మహమస్తి, యోఽహమస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహ
 మస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహమేవంమాం జుహోమి స్వాహా,
 అకార్య కార్యవక్షీర్ణిస్తేనో భూణహగురుతల్పగః. వరుణోఽపా
 మఘమర్షణస్తస్తాత్పాత్య్ముచ్యతే, రజో భూమిస్త్యం
 మా రోదయస్వ ప్రసదన్తి ధీరాః, ఆక్రాత్సముద్రఃప్రథమే
 విధర్క్ జనయక్ ప్రజా భువనస్య రాజా, వృషా పవిత్రేఅధి
 సానో అన్యే బృహత్సోమో వావృధేసువాన ఇందుః. అల్లిం
 గవారుణసూక్తపారాయణం కృత్వా గంధద్వాకాం...శ్రీ
 యమ్. ఇతిగంధం నిక్షిప్య విం ప్రీం శ్రీం విం హ్రీం క్లీం ఓం
 నమో భగవతి అశేషతీర్థాలవాలే శివజటాధిరూఢే గంగేగం
 గాంబికే స్వాహా. సర్వానందకరీమశేషదురితధ్వంసీం మృగాంక

ప్రభాం త్ర్యక్షమాధ్యక్షకరద్వయేన దధతీం పాశం సృజీం
 చక్రమాత్, దోర్భ్యం చామృతపూర్ణకుంభమపరే ముక్తా
 త్కమాలాధరాం, గంగాసింధు సరిద్వరాదిరచితాం శ్రీతీర్థశక్తిం
 భజే. సకుంకుమాక్షతపుష్పాంజలిం జలే నిక్షిప్య. పంచ బ్రహ్మ
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లీం సౌం కం ఖం
 గం ఘం జం. చం ఛం జం ఝం ఞం. నివృత్తికళాయై నమః.
 (౬) టం తం డం ఢం ణం. తం థం దం ధం నం. ప్రతిష్ఠాక
 లాయై నమః (౬) పం ఫం బం భం మం. యం రం లం వం.
 విద్యాకళాయై నమః (౬) శం షం సం హం శం ఊం శాంతిక
 లాయై నమః (౬) ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం ఋం ఇం
 ఊం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః. శాస్త్యతీతకళాయై నమః.
 (౬) ఇతికళాః సంపూజ్య ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం
 ఋం ఇం ఊం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః కం ఖం గం ఘం
 జం చం ఛం జం ఝం ఞం టం తం డం ఢం ణం తం థం
 దం ధం నం పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం
 శం షం సం హం శం ఊం సర్వసాక్షిచిద్రూపాత్మరూపి
 జ్యై సారాఖ్యకళాయై నమః. హగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంత
 రిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్, సృషద్వరసదబ్జా గోజా
 ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్. ప్రతద్విష్ణుస్తనుతేవీర్యా
 య, మృగోన భీమః కుచరోగిర్ఘోషాః, యస్యోరుషు త్రిషు విక్ర
 మణేషు, అధిక్షయన్తి భువనాని విశ్వా, త్రియంబకం యజా
 మహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం, ఉర్వారుకమివబంధనాన్త్యత్తో
 ర్ముక్షీయ మామృతాత్. తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా
 పశ్యన్తి సూరయః, దివీవ చతురాతతం, తద్విప్రాసోవిపన

వో జాగృవాగ్ంసస్యమింధతే, విష్ణోర్యత్పరమంపదమ్. విష్ణు
 ర్యోనిం కల్పయతు త్వష్టా రూపాణిసిగ్ంశతు, ఆసింఛతు ప్రజా
 పతిర్ధాతా గర్భం దధాతు తే, గర్భం దేహి సిసీఘాలి గర్భం
 దేహి సరస్వతి, గర్భంతే అశ్వినా ఉభావాధత్తాం పుష్కరస్ర
 జ సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమోనమః.
 వామదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రేష్ఠాయ నమో రు
 ద్రాయ నమః. కాలాయ నమః కలవికరణాయనమో బలవిక
 రణాయ నమో బలాయ నమో బలప్రమథనాయ నమ స్సర్వ
 భూతదమనాయ నమో మనోన్తనాయ నమః. అఘోరేభ్యో
 ౭భఘోరేభ్యో ఘోరఘోరతరేభ్యః, సర్వేభ్యస్సర్వశర్వే
 భ్యో నమస్తే అస్తు రుద్రరూపేభ్యః తత్పురుషాయ విద్మహే
 మహాదేవాయ ధీమహి, తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్. ఈ
 శానస్సర్వవిద్యానా మీశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మ శివో
 మే అస్తు సదాశివోమ్. జ్యోతిష్తతీం త్వా సాదయామి
 జ్యోతిష్కృతం త్వాసాదయామి జ్యోతిర్విదం త్వా సాదయా
 మి భాస్వతీం త్వాసాదయామి జ్వలన్తీం త్వా సాదయామి
 మల్లలాభవన్తీం త్వాసాదయామి దీప్యమానాం త్వా సాద
 యామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామి జోధయన్తీం
 త్వాసాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ఏభిర్నంత్రైరభి
 మంత్ర్య. యాజాతా ఓషధయో...ఓషధర్తస్తమాదధే.
 ఓషధయస్సంపదస్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యస్తై కరోతి. బ్ర
 హ్మణస్తగ్ంరాజన్. పారయామసి. కాండాత్కాండాత్పురోహ
 న్తీ...రక్షస్వ మాం పదేపదే. సోమనాపుధివి భవాన్మక్షరా

నివేశిసి, యచ్చానశ్శర్వసప్రథాః యాః ఫలిసీర్వాఅఫబాయా
శ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతిప్రసూతాస్తానోముంచంత్యగ్మాసః.
ఫలమ్. సహి రత్నానిదాశుషే...సువా చ సవితా భగః, తం
భాగం చిత్రమీమహే. పిరణ్యయావస్సపిరణ్యసందృగపా
న్నపాత్సేదుపిరణ్యవర్ణాః. పిరణ్యయాత్పరియోనీంవారదాద
దత్యన్నమస్తే పిరణ్యమ్ యఃపం వస్త్రాణి పీఠసా వసాధే యు
వో రచ్చిద్రామంతవో హ సర్గాః, అవాలిరతమృతానివిశ్వా
ఋతేనమిత్రావశనా సచేధే వస్త్రమ్. ఇమం మే వక్షణ...
చకే. వరుణం సంపూజ్య. అమృతగాయత్రీం దశవారం జప్య.
మూలవిద్యామహ్నాదశవారం జపిత్వా యోనిముద్రయా
తన్నధ్యే శివభక్త్యా సమావేశం సంచింత్య. అమిత్యాచి పంచ.
అమృతేశ్వరితి అమృతగాయత్రీ స్వగురుంధ్యాత్వా, పంచోప
చారైః సంపూజ్య పూజాగృహేచతుర్దిక్షు ఓం హ్రీం సర్వ
విఘ్నకృభ్యో సుర్వేభ్యో భూతేభ్యో వసుం స్వాహేతి
బలిం దత్వా. దివ్యకుసుమకుంకుమాప్తగంధైస్సమ్యక్కులశ
మలంకృత్య తత్కులశమధ్యే పూజాయంత్రం విభాషయేత్.
తదనంతరం ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్.

వీతపూజా.

పూర్వద్వారే ఓడ్యాణపీఠాయ నమః, ఓడ్యాణేశ్వరాయ
నమః, ఓడ్యాణేశ్వరనాథాయ నమః, ఓడ్యాణాంబాపాదు
కాభ్యాం పూజయామి, ఓడ్యాణాంబాపాదుకాభ్యాం ఆగ్నే
యాం దిశి మాతృకేశ్వరనాథాయ నమః, మాతృకాంబాపా
దుకాభ్యాం పూజయామి. దక్షిణస్యాం దిశి జాలంధరపీఠాయ
నమః, జాలేశ్వరాయనమః, జాలేశ్వరనాథాయ నమః. జాలాం

బాపాదుకాభ్యాం పూజయామి. నైర్ఋత్యాం ఉజ్జయినీపీ
 తాయనమః, ఉజ్జయినీశ్వరాయ నమః, ఉజ్జయినీనాథాయ నమః.
 ఉజ్జయిన్యంబాశ్రీపాదుకాభ్యాం పూజయామి. పశ్చిమే. పూర్ణ
 గిరిపీతాయ నమః, పూర్ణగిరిశ్వరాయ నమః, పూర్ణగిరినాథా
 య నమః, పూర్ణగిర్యంబాపాదుకాభ్యామ్. వాయవ్యే. సా
 రాస్త్రిపీతాయ నమః, సారాస్త్రిశ్వరాయ నమః, సారాస్త్రి
 శ్వరనాథాయ నమః, సారాస్త్రింబాపాదుకాభ్యాం పూజ
 యామి. ఉత్తరే. కొల్లాపురిపీతాయ నమః, కొల్లాపురిశ్వరాయ
 నమః, కొల్లాపురిశ్వరనాథాయనమః. కొల్లాపుర్యంబాపాదుకా
 భ్యాం నమః. ఈశాన్యే. కామరూపపీతాయనమః, కామరూప
 పీతేశ్వరాయనమః, కామరూపపీతేశ్వరనాథాయ నమః, కామే
 శ్వరీపాదుకాభ్యాంపూజయామి. చతురశ్రబాహ్యదేశే. ఆగ్నే
 యే. అగ్నిముఖభేతాలాయ నమః. వాయవ్యే. జ్వాలాముఖ
 భేతాలాయ నమః. ఈశాన్యే. ధూమ్రాక్షభేతాలాయ నమః
 చతురశ్రస్య చతుష్వప్తియోగినీనామర్చయేత్. దివ్యయోగి
 న్యై నమః, మహాయోగిన్యై నమః, సిద్ధయోగిన్యై నమః,
 గణేశ్వర్యై నమః, వీతాన్యై నమః, డాకిన్యై నమః, కాలై
 నమః, కాలరాత్ర్యై నమః, నిశాచర్యై నమః, ఓంకార్యై
 నమః, మంత్రభేతాన్యై నమః, హ్రీంకార్యై నమః, భూతదా
 యిన్యై నమః, ఉద్ధృతేశిన్యై నమః, విరూపాక్ష్యై నమః,
 శుష్కంధ్యై నమః, సరభోజిన్యై నమః, ఫటూర్యై నమః,
 వీరభద్రాయై నమః, ధూమ్రాక్ష్యై నమః, కలహప్రియాయై
 నమః, రాక్షస్యై నమః, శ్రోధరక్షాత్మ్యై నమః, విశ్వరూపాయై
 నమః, భయంకర్యై నమః, వీరకామారికాయై నమః, చంద్ర్యై

నమః. వారాహ్యై నమః, హంకవిరావిద్యై నమః, భా
స్కర్యై నమః, రుద్రభేతాళ్యై నమః, భీషణ్యై నమః, త్రిపు
రాంత్యై నమః, భైరవ్యై నమః, భవంసిన్యై నమః, క్రోధా
యై నమః, దుష్టుభ్యై నమః, ప్రేతవాసిన్యై నమః, ఖట్యాం
వ్యై నమః, దీర్ఘబింబోష్ఠ్యై నమః, మాలిన్యై నమః, మస్త్ర
యోగిన్యై నమః, కాలాగ్నిగ్రసిన్యై నమః, చక్రకంకాయ్యై
నమః, భువనేశ్వర్యై నమః, కంట్యై నమః, తాట్యై నమః,
మూర్యై నమః, యమదూత్యై నమః, కరాళ్యై నమః, కేశ
మర్దిన్యై నమః, యత్యై నమః, రోమజంఘాయై నమః, ప్రహ
రిణ్యై నమః, లత్యై నమః, పార్వత్యై నమః, కాన్తుక్యై నమః,
భోగ్యై నమః, కాకదృప్త్యై నమః, ఆధోముఖ్యై నమః,
మందోగ్రధారిణ్యై నమః, వ్యాఘ్ర్యై నమః, కింకణ్యై నమః,
సర్వభూషణ్యై నమః, ధూర్జత్యై నమః, వికట్యై నమః,
క్రూర్యై నమః, కాపాలిన్యై నమః, విషలంఘిన్యై నమః, మహా
యోగీశ్వర్యై నమః, శ్రీమహాలక్ష్మ్యై నమః.

అథ భైరవనామాని.

నీలకంఠాయ నమః, విశాలాక్షాయ నమః, మూర్తాండా
య నమః, మదనప్రియాయ నమః, స్వచ్ఛందాయ నమః,
సంతుష్టాయ నమః, భేదరాయ నమః, సచరాచరాయ నమః,
హాసితాంగధరాయ నమః, క్రూరదంష్ట్రాయ నమః, మహోద
రాయ నమః, విశ్వరూపాయ నమః, విరూపాక్షాయ నమః,
నానారూపధరాయ నమః, వజ్రహస్తాయ నమః, మహాకా
యాయ నమః, ప్రచండాయ నమః, ప్రళయాంతకాయ నమః,

భూమికంపాయ నమః, భీషణాయ నమః. ౨౦. సంహారకులపాలి
 కాయ నమః, కుండమూలాయ నమః, ప్రజాపాలాయ నమః,
 రక్తాంగాయనమః, పింగళాక్షాయనమః, అభ్రరూపాయనమః,
 ధరాసాలాయ నమః, కుటిలాయ నమః, మంత్రనాయకాయ
 నమః, రుద్రాయ నమః, పితామహాయ నమః, విష్ణవే నమః,
 పటునాథాయ నమః, భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః,
 భేతాళాయ నమః, త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః,
 శర్వతావాసాయ నమః, శంకరాయ నమః, శశిగూషణాయ
 నమః, యోగీశాయ నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః,
 సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః, సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూత
 హృదిస్థితాయ నమః, ఘోరనాథాయ నమః, భయహరాయ
 నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః, కాలాగ్నిభైరవాయ నమః,
 మహారౌద్ర భైరవాయ నమః, దక్షిణామఖ సంగీతాయ
 నమః చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ
 నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ నమః, నీర్ముతయే
 నమః, వరుణాయ నమః, వాయువే నమః, కుబేరాయ నమః,
 ఈశానాయ నమః, పద్మదళాగ్రేషు అస్పదిత్యు. అసిణాంగభైర
 వాయ నమః, రురుభైరవాయ నమః, చండభైరవాయ నమః,
 క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్మత్తభైరవాయ నమః, కపాలభైర
 వాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహర్షభైరవాయ
 నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మ్యై నమః,
 మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః,
 వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై నమః,
 చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః, భేతాళాయ నమః.

త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః, పర్వతావాసాయ
 నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ నమః, యోగీశాయ
 నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః, సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః,
 సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూతహృదిస్థితాయ నమః, ఘోర
 నాథాయ నమః, భయహరాయ నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః,
 కాలాగ్నిభైరవాయ నమః, మహారాద్రభైరవాయ నమః,
 దక్షిణాముఖస్థితాయ నమః, చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా
 సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ
 నమః, నిర్ఋతయే నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః,
 కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః. పద్మదళాశ్రేణు అష్టదిక్కు
 అసతాంగ భైరవాయ నమః, దురుభైరవాయనమః, చండభైర
 వాయ నమః, క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్నతభైరవాయనమః,
 కపాలభైరవాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారిభైర
 వాయ నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రహ్మైశ్వ
 నమః, మాహేశ్వరైశ్వ నమః, కామారైశ్వ నమః, వైష్ణవైశ్వ
 నమః, వారాహైశ్వ నమః, ఇంద్రాణ్యైశ్వ నమః, చాముండాయై
 నమః, చండికాయై నమః, నారసింహైశ్వనమః, వారాహైశ్వనమః,
 ౧౦ షట్కోణపరితః కామారికాయై నమః, త్రిమూర్త్యై నమః,
 కల్యాణ్యై నమః, రోహిణ్యై నమః, కాలికాయై నమః, చండి
 కాయై నమః, శాంభవ్యై నమః, దుర్గాయై నమః, సుభద్రాయై
 నమః, దుర్గాపరితః పుష్టికై నమః, పార్వత్యై నమః, త్రిమూ
 ర్త్యై నమః, కాలికాయై నమః, సుభద్రాయై నమః, మహిష్యై నమః,
 మాలిన్యై నమః, చండికాయై నమః, కాలసంకర్షి కాయై నమః, అపరా
 జితాయై నమః, రుద్రాణ్యై నమః, భైరవ్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై
 నమః, పీతాధినాయికాయై నమః, క్షేత్రాధినాయికాయై నమః,

పట్కొణేషు. నందనాయై నమః, రక్తదంతాయై నమః, శాకభర్యై నమః, సుజీవికాయై నమః, భ్రామర్యై నమః, శివదూత్యై నమః, త్రికోణబాహ్యే తు. వామపార్శ్వే సురభాయై నమః, దక్షిణపార్శ్వే సమాధయే నమః, సమీపపుష్పభాగే తుర్యై నమః, కైటభాయై నమః, దైత్యాయై నమః, చిత్తురాయ, చామరాయ, ఉదగ్రాయ, భానవే, అసిరోమాయ, భాస్కరాయ నమః, ఉదగ్రాయ, కాలాయ, బిడాలకాయ, కరాళాయ, ఉద్ధతాయనమః, తామ్రాయ, అంధకాయ, ఉగ్రస్థాయ, ఉగ్రవిద్యాయ, త్రినేత్రాయ, దుర్ధరాయ, దుర్ముఖాయ, భూమలోచనాయ, చండాయ, ముండాయ, రక్తబీజాయ, నిశుంభాయ, శుంభాయ, పూర్వభాగే దుర్గాయై నమః. ఏకవీరాయై, త్రికోణాగ్రే. కామేశ్వర్యై, దక్షిణకోణే. వజ్రేశ్వర్యై, భగమాల్యై నమః, గోణత్రయేషుమత్యై నమః, ప్రకృత్యై నమః, మనోభవాయై నమః, ఇచ్ఛాసక్త్యై నమః, జ్ఞానశక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః, మహాకావ్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై నమః, మహాసరస్వత్యై నమః, ఏవం త్రి. త్రికోణబిందోర్ధ్వే, వామపార్శ్వే వినాయకాయనమః. దక్షిణే త్రివేదభైరవాయై నమః. పుష్పభాగే. కాలమృత్యువే నమః. తత్ర వాణీపారణ్యగర్భాభ్యాం నమః. దక్షిణే. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః. ఉత్తరే. లక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః. బిందుబాహ్యే పూర్వభాగే మహాలక్ష్మ్యై నమః. ఉత్తరే. మహాసరస్వత్యై నమః, బిందుమధ్యే. చండికాయై నమః. తస్మిన్ దక్షిణే. అధిదేవతాయై ధ్వజాననాయై నమః. ఉత్తరే. అష్టభుజాయై ప్రత్యక్షదేవతాయై నమః. తత్సమీపే శ్రీగురవే నమః, పరమగురవే నమః, పరమేశ్వగురవే నమః.

ఇత్యావరణపూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఆవాహన, ఆస్థాపన, సన్నిరోధన, సముఖీకరణ, అవకుం
తన, స్థిరీకరణ, ప్రసాదన, ధేనుయోనిముద్రాప్రదర్శ్య ప్రాణప్ర
తిష్ఠానంతరం, కళావ్యాసాత్పరం, ఆవరణపూజాయాః పశ్చాత్
చతుష్పష్ట్యపచారాః కుర్యాత్. ఓం ఐం హ్రీం క్లీం ఐం క్లీం
సోః షడ్భిర్భిజైర్వా కుర్యాత్. ఓం ఐం హ్రీం క్లీం ఐం క్లీం
సోః ఆవాహనం పరికల్పయామి. ఆసనం పరి పాద్యమ్. అర్ఘ్యం
పరి. ఆచమనీయం పరి. దస్తభావనం పరి. దివ్యజలగంఢూపం,
ఆచ్ఛాదనావరణం నిమజ్జనశాలాం కల్పయామి. సుగంధతై
లాభ్యంజనం సంకల్పయామి. ఉద్వర్తనం కల్ప. ఉష్ణోదకస్నా
నం కల్ప. పంచామృతస్నానమ్. దివ్యస్నానం పంచకల్ప. గంగాది
సర్వ పుణ్యతీర్థాభిషేచనం కల్ప. పాదుకారోహణం కల్ప.
అరుణదుకూలపరిధానేన ఆర్ద్రమాంజనం అక్షణోత్తరీయం కల్ప.
ఆదేశనమంటపప్రవేశనం కల్ప. తత్రస్త్రమణిశీతోపవేశనం కల్ప.
తత్రస్త్రచంద్రశకలం కల్ప. వేణోమణిధామ నివేష్టవేష్టనం
కల్పయామి. నీమంతం కల్ప. నీమస్తే భూషణం కల్పయామి.
కస్తూరీతిలకిం కల్ప. కాలాంజనం కల్ప. కాళియగళంకల్ప. మణి
కుండలద్వయంకల్ప. నానాభరణాదికల్ప. అధరయానకం రత్న
గ్రావేయమ్. కంఠే ప్రథమభూషణం హేమచింతాకం కల్ప
యామి. మహాపతకంకల్ప. ముక్తావళిం కల్ప. ఏకావళిం కల్ప.
ఆభరణవీరాగళిం కల్ప. కేయూరచతుష్టయం కల్ప. రత్నవల
యావళిం. ఊర్ధ్వికావళింకల్ప. కంకణాదికరభూషణాని కల్ప.
అన్యహస్తేఽంకుశంకల్ప. ఇతరే పుష్పబాణం కల్ప. సర్వపా
దాంగుళీయకాని. ఆనందోల్లాస విలసితమృదుభాసురబింబం
పరి. మణిదర్పణం కల్ప. శ్వేతచ్ఛత్రం కల్ప. చామరయుగ్మమ్.
తాళవృక్షం. పునర్దంధం. పుష్పాణి కల్ప. ధూపం పరి. దీపం

పరికల్ప. నైవేద్యంకల్ప. హస్తప్రక్షాళనం. పాదప్రక్షాళనం
శుద్ధాచమనీయం. తాంబూలం కల్ప. నీరాజనం కల్ప మస్త్ర
పుష్పం పరికల్ప. ప్రదక్షిణనమస్కారాః. పరికల్పయామి.

సమప్తిపూజాః.

అనర్పస్తు...శివాజ్ఞయా. ఇతికరతలేన భూతోచ్ఛాటనం
కృత్వా అపక్రామస్తు భూతాద్యః, సర్వే తే భూమిభారకాః,
ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్తృసమారభే. ఆగమార్థంశు...లాం
ఛనం. ఇతిఘంటానాదం కృత్వా పృథివ్యాః మేరోః స్పృష్టేఋషిః
కూర్వోదేవతా, సుతలం ఛన్దః ఆసనే వినియోగః, అనంతాస
నాయ నమః. ప్రణవస్య పరబ్రహ్మేఋషిః. పరమాత్మా దేవతా.
దైవీగాయత్రీచ్ఛండః ప్రాణాయామే వినియోగః, ఓంభూః...
స్వరోం. మమోపాత్త...తిథౌ శ్రీచండికామహాలక్ష్మీదేవతా
ముద్దిశ్య శ్రీచండికామహాలక్ష్మీదేవతాప్రీత్యర్థం సంభవతా
నియమేన సంభవతా ప్రకారేణ సంభవద్భిర్భ్యవైః సంభవ
ద్భిరుపచారైశ్చయావచ్ఛక్తిధ్యానావాహనాది షోడశోపచార
పూజాం చ కరిష్యే. కలశే గంధపుష్పాక్షతై చభగ్నర్చ్య. కల
శస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రః సమాశ్రితః, మూలేతత్రస్థితో
బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాః స్పృతాః. కుటౌతు సాగ రాస్సర్వే
సప్తద్విపా వసుంధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో
హ్యధిర్వణః. అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబుసమాశ్రితాః,
దశకళాత్తనే వహ్నిమండల మావాహయామి. ఇత్యాధారే.
ద్వాదశకళాత్తనే సూర్యమండల మావాహయామి. ఇతికలశే.
షోడశకళాత్తనే చంద్రమండలమావాహయామి ఇతిజలే. ఆకా
శాదంకుశముద్రయా తీర్థాన్యాకృష్య బ్రహ్మాండోదరసంస్థాని
కరైః స్పృష్టాని తే రవే, తేన సత్యేన మే దేవ తీర్థం దేహి

దివాకర. ఇత్యుచ్చార్య కలశం గంగాదిభిరభ్యర్చ్య జలాన్యా
 పూర్వ. యస్య లోమ్ని స్థితా మేషా అంగే తిష్ఠంతిః మ్నుగాః,
 సాగరాః కుక్షిదేశస్థాస్సౌస్త్వికా యాతు జలే హరిః ఓం ఆపో
 వా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వాభూతాన్యాః ప్రాణావాఆః పశవ
 ఆపోఽన్నమాపోఽమృతమాపస్సమ్రాడాపోవిరాడాపస్స్వరా
 డాపశ్చద్వాగ్ంస్యాపోజ్యోతిషిగ్ం ష్యాపోయజుగ్ం ష్యాప
 స్సత్యమాపస్స్వాదేవతా ఆపోభూర్భువసువరాఽటంగక్షేచయ
 మునే...కురు. కా వేరితుజ్జభద్రాచ...ప్రకీర్తితాః. సర్వేసముద్రాః
 సరితః తీర్థాని జలదా నదాః, ఆయాస్తు దేవపూజార్థం దురిత
 ష్చయకారకాః కలశేశంఖచక్రధేనుముద్రాః ప్రదర్శ్యకలశోద
 కేన దేవపూజాద్రవ్యాణ్యాత్మానంచ ప్రోక్ష్య, తతః శంఖంప్ర
 ఘోశ్యతజ్జలముపచారపాత్రేనినీయ, కూర్మాసనేనిథాయ, గాయ
 త్రాజలం పూరయిత్వా, శంఖం గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య,
 శంఖమధ్యే బ్రహ్మణమావాహయామి. శంఖాదౌ ఆదిత్యమా
 వాహయామి. శంఖహృదయే రుద్రమావాహయామి. శంఖ
 పృష్ఠే ప్రజాపతి మావాహయామి. శంఖాంగే గంగామావాహ
 యామి. శంఖం చంద్రాగ్నదైవత్యం కుక్షౌ వరుణదైవతమ్,
 పృష్ఠే ప్రజాపతిం వింద్యాదగ్రే గంగా సరస్వతీ. త్వం పురా
 సాగరోఽప్సినో విష్ణునా విధృతః కరే, నిర్మితస్సర్వదేవైశ్చ
 పాంచజన్య నమోఽస్తుతే. నత్వా శంఖం కరే ధృత్వా మంత్రై
 రేభిస్తు వైష్ణవైః, యః స్నాపయతి గోవిందం తస్య పుణ్యమన
 న్తకమ్. దర్శనేనాపి శంఖస్య స్పర్శనేనాపి కింపునః, ప్రళయం
 యాన్తి పాపాని హిమవద్భాస్కరోదయాత్. యథాశక్తి
 గాయత్ర్యాభిమస్త్యక్షీం జలచరాయనమః, శంఖచక్రధేను
 ముద్రాః ప్రదర్శ్య. శంఖోదకం కలశే నినీయ, పూజాద్రవ్యాణి.

దేవ మాతానం చ ప్రోక్ష్య, గాయత్ర్యా శంఖ మస్థిః పూర
యిత్యా, కూర్మాసనే నిధాయ, తతః పీఠార్చనం కుర్యాత్.
పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, థాత్రే నమః, విథాత్రే నమః,
చిచ్ఛక్త్యై నమః, మాయాశక్త్యై నమః, శంఖనిధయే నమః,
పద్మనిధయే నమః, గంగాయై నమః, యమునాయై నమః, దుగ్ధాయై
నమః, గణపతయే నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః, అభయంక
రాయ నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, ద్వారోపరిద్వారశ్రియై
నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః,
ప్రచండాయనమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రి
యై నమః, బలాయనమః, ప్రబలాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వార
శ్రియై నమః, జయాయనమః, విజయాయనమః, మధ్యే ఆధార
శక్త్యై నమః, మహామండూకాయ నమః, కూర్మాయ నమః,
వరాహాయ నమః, అనంతాయ నమః, అష్టదిగ్దశేభ్యో నమః,
తస్య ధ్యే శ్వేతదీపాయ నమః, శ్వేతదీపమధ్యే రత్నమంటపాయ
నమః, రత్నమంటపమధ్యే నవరత్నఖచిత్రసింహాసనాయ నమః,
నవరత్నఖచిత్రసింహాసనమధ్యే భవానీశంకరదేవతాభ్యోనమః,
అభిషేకం, దుద్రంపురుషసూక్తం జపిత్యా, దశ శాంతిః జపేత్. అథ
ధ్యానం సహస్రశీర్షా... గులం. హిరణ్యవర్ణాం... మావహ. ఆగ
చ్ఛ దేవి వరదే దైత్యదర్పనిఘాదిని, పూజాం గృహాణ సుముఖ
నమస్తే శంకరప్రియే. సర్వదేవమయం వారిసర్వతీర్థసమన్వితమ్,
ఇమం ఘటం సమాగచ్ఛ తిష్ఠ దేవగణైస్సహ. దుర్గదేవి సమా
గచ్ఛ సాన్నిధ్యమిహ కల్పయ, పూజాబలం గృహాణ త్వగ్నష్టాభి
స్సహశక్తిభిః ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య. మహాకాళీ మహా
లక్ష్మీ మహాసరస్వతీ దేవతాత్మకచండికా మహాత్రిపురసుందరీం
సాంగాం సాయుధాం సపరివారాం సవాహనాం సరదేవతామా

వాహయామి (ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా తతో మూలేనావా
హనాది పణ్డుద్రాః ప్రదర్శయేత్.) పురుషవ వేదగ్...తిహో
హతి. తాం ము ఆనహ...హానహం. ప్రేతాసనసమాసీనే శ్వేత
పద్మాసనస్థితే, ఆసనం కల్పయామి శే చాముండే చండీ క్రమే.
మూలముచ్చార్వ శ్రీమహాకాళి...త్త కచండికాయై నమః,
నవరత్నఖచితదివ్యాసనం సమర్పయామి ఏతావానస్యచుహి...
మృతం దివి. ఆశ్వపూర్వాం...జుషతాం సురాసురమహామహాళి
మాలామాణికక్య కాన్తిభిః, విరాజితపదవ్యన్దేవే షాద్యం దేవిదదా
మ్యహమ్, శ్రీమహాకాళి...చండికాయై నమః పాద్యం త్రిపా
దూర్ధ్వ ఉదై...ఆభి కాంసోఽస్తి...శ్రియమ్ ఆనర్హసత్యసం
పూర్ణేప్రసన్నేఽర్హవాంఛితే, అర్ఘ్యందాస్యామి దేవే శి మహా
నర్హవరప్రదే మహాకాళీ...తాయై నమః అర్ఘ్యం సమ తస్మాద్వి
రాడజాయత...పురః. చంద్రాంప్రభాసాం...వృణే. రక్తబీజ
సముత్పన్నగత్నాసన సమాశయే, దదామ్యాచమనం తుభ్యం
భక్తానాం భద్రవాయిని. శ్రీమహా...యై నమః ఆచమనీయమ్.
యత్పురుషే...ద్ధవిః ఆదిత్యనర్ణే...అలక్ష్మీః చాముండే చండీకే
దుర్గే దుర్గకానకకాంతిభే, మధుసర్కం గృహాణేకం మహిషా
సురసూదిని శ్రీమహాకాళి...యై నమః మధుసర్కం. పయో
దధిఘృతోపేతం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతస్నాన
మిదం గృహాణకమలాలయే, పంచామృతస్నానం. మధుకైటభ
దర్పఘ్నేధూమ్రలోచననాయికే, పంచామృతేనస్నానేనసుస్నా
హే గిరిశ ప్రియే ఆభిషేకం. సువర్ణకలశానీతంగంగాదిసరిదుర్భ
వం, దేవి తుభ్యం ప్రదాస్యామిస్నానం కురుశివప్రియే స్నానం.
ఆచమనం. సప్తాస్యాసక పరిధయః—ఋశుం. ఉపైతుమాండేవ
సఖః...దదాతు మే. వీతాంబరధరే దేవి వీతాంబరసహోదరి.

పీతాంబరం ప్రయచ్ఛామి విద్యుత్పింగజటాధరే పస్త్రాణితయ
 జ్జరశ్చ యే తుత్పిసాసా... మేగృహాత్, తస్మాత్ సత్వరోగ్గట
 నాగయజ్ఞోపవీతినేసౌవర్ణంయజ్ఞసూత్రంతే దదామిహరిఘాహి
 ని. యజ్ఞోపవీతం. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతఃసంభృ... శ్చయేగంధ
 ద్వారాం... శ్రియంకర్పూరగంధసంమిశ్రంశస్తూరీసుమమాన్వి
 తమ్, శ్రీగంధంతేప్రదాస్యామి కీర్తిమృద్ధికురుస్వమ. శ్రీగంధం.
 తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః, ఋచః... జాయంతి. మనసాశామ...
 శః కరిటహారకేయూరకంకణాంబుజభూషణైః. మంత్రామృతాకృ
 హరైశ్చ కటిసంస్థితనూపురైః. అన్వైరనే సాహస్రే ద్దివ్యాభ
 రణభూషణైః, భూషితాని తవాంగాని దేహి. మే నర్పిరంపదః.
 దివ్యభూషణాని. తస్మాదశ్వా... అజావయః. కర్ణమేచప్రజా...
 మాలినీం. త్వత్పాదపద్మయంగలే ప్రణతంతే మగాయనం, ప్రతి
 గృహ్యక్షతాత్. దేవి దేహి మహ్యం మహావహ్నిమ్ కుంకుమపు
 ష్పాక్షతాత్. శ్రీనృక్షమమృతోద్భూతం మహాదేవి ప్రియంసదా,
 బిల్వపత్రం ప్రయచ్ఛామి పవిత్రం. తే సురేశ్వరి. దిల్వపత్రం.
 అథాంగపూజా.

దుర్గాయై నమః పాదా
 జయత్యై నమః గుల్ఫా
 మంగళాయై నమః జానునీ
 కాయై నమః ఊరూ
 భద్రకాయై నమః కటిం
 కపాలిన్యై నమః నాభిం
 కౌమార్యై నమః హృదయం
 మదనమాత్రే నమః స్తనౌ

భద్రాయై నమః భుజా
 అభయప్రదాయై నమః హస్తా
 స్వధాయై నమః కంఠం
 మహిషఘ్నేయై నమః నేత్రే
 సింహవాహనాయై నమః ముఖం
 ఓంశివాయై నమః లలాటం
 కౌమార్యై నమః శిరః
 నవదుర్గారూపిణ్యై నమః

సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

మహాకాశ్యపాః
 మహాశ్యాసామై
 మహాపర్వతసంపన్నై
 మహాబ్రహ్మమమై
 మాత్రే
 మహాసాకామై
 మహామాతామై
 మహాఫలామై
 మహావిద్యామై
 చండికామై
 ఓం జయజయ చాముండాయై
 చండికాయై [కారనిందాయై
 త్రిదశమసుటకోటిసంఘట్టితచర
 ర గాయత్రై
 ర సానిత్రై
 ర సుస్వత్రై
 ర మహాహృత్కాభరణాయై
 ర భైరవరూపధారిణ్యై
 ర ప్రకటితదంష్ట్రాయై
 ర ఘోరాయై
 ర ఓం ఘోరాననజ్వాలమా
 లా సహస్రచక్రవృత్తాయై
 ఓం ర మహాట్టహాసధవళిత
 దిగంతరాయై నమః
 ఓం ర దివాకరసమప్రభాయై

ఓం ర మహామణివోత్తితప్రభా
 సంపూర్ణ సకలదిగంతరాయై
 ఓం ర సర్వాయుధపూర్ణాయై
 ఓం ర కపాలహస్తాయై
 ఓం ర గజాజిహ్వాత్తరీమాయై
 ఓం ర భూతభేతాశబ్దంబురపరి
 వృత్తాయై
 ఓం ర మధుకైటభమహిషాసుర
 నేనామహిషాసురధూమ్రలో
 చనచండముండ రక్తబీజనిశుం
 భశుంభదైత్యకంటకాయై
 ఓం ర కాలరాత్ర్యై
 ఓం ర మహామామాయై
 ఓం ర శివాయై
 ఓం ర నిత్యాయై
 ఓం ర ఇంద్రాగ్నియమోర్బుతి
 వరుణవాయుకుబేరేశాన
 బ్రహ్మవిష్ణు శివస్తుశాశ్వతాయై
 ఓం ర త్రిభువనధరాధరాయై
 ఓం ర వామాయై
 ఓం ర జ్యేష్ఠాయై
 ఓం ర రాద్ర్యంబికాయై
 ఓం ర బ్రాహ్మమహేశ్వరీ
 కామారీవైష్ణవీ వారాహీ
 నారసింహీంద్రాణీ చాముం

డాశినదూతీస్వరూపాయై	ఓం ర త త్త్యస్వరూపాయై
ఓం ర కామరూఃస్వరూపాయై	ఓం ర వాక్పణిసాదపాయూ
ఓం ర మహాకాలీ మహాలక్ష్మి	వస్త శబ్దస్పర్శరూపరసగంధ
మహాసరస్వతీస్థితాయై	శ్రోత్ర ట్విక్ష్పత్సుర్జిహ్వీశ్చూ
ఓం ర మహోగ్రవిషోరగ	ణమధ్యస్థితాయై
ఫణామశేమకుటగత్నమహా	ఓం ర మహాజ్వాల మహావిషో
జ్వాలావిరాజతోత్తమాం	రగమ్నైశ్చ ధ్రై
గాయై	ఓం ర గంధర్వవిద్యారాధితా
ఓం ర ఆమరపాదకల్పాయై	ఓం ర వింకారప్రీంశ్రీంకార
ఓం ర నవనిధికోశాయై	హస్తాయై

అంశ్రీం అన్నపాత్రే ప్రవేశయ ప్రవేశయ ద్రాంశోప
య శోపయ ద్రిం సుకుమారయ సుకుమారయ శ్రీం సర్వం
ప్రవేశయ ప్రవేశయ త్రైలోకోద్వేదగ్రవర్జినీ మేకాగ్రచిత్తాం
వశీకురు వశీకురు విం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం,
హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం,
హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం,
హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రీం,

రాజద్వారే శ్చ శానీవా వివాదే శత్రు సంకటే, ద్యౌతే
చ రణమధ్యే చ సర్వకార్యజయీ భవేత్. చండికాహృదయం
గుహ్యం త్రిసంధ్యం కీర్తయేద్విజః, సర్వకామప్రదం నృణాం
భుక్తిం ముక్తిం చ విందతి చండికాపరదేవతార్పణమస్తు.

యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. ఆపస్సృజంతు...మేకులే.
ధూరసిధూ...ధూర్వామః. వనస్పతిరనైర్దివ్యైర్గంధాద్యైఃసు
మనోహరైః, కపిలాఘృతసంయుక్తో ధూపోఽయం ప్రతిగృ
హ్యేతాం. కాలాగురుప్రచయగుగ్గులుగంధధూపై ర్నానావిధై
స్సురభితాంత్యాం. చందనాఖిలతిక్తాగరుకర్పూరధూపమూమా

పయామి. బ్రాహ్మణోఽస్య... శూద్రోఽజాయత. ఆద్వాగ్రిపుష్కరి
ణీం... మమావహ. సాజ్యంత్రవర్తి... త్రైలోక్యతమిరాపహే.
భక్త్యాదేవి ప్రయచ్ఛామి దేవైశ్చ పరమాత్మనే, త్రాహిమాం
నరకాద్ధోరాద్దివ్యఖోత్యతిర్నమోఽస్తుతే. దీపం. చంద్రమామన
సో... ద్వాఋరజాయత. ఆద్వాగ్రి యః కరిణీం... మమావహ.
శర్కరామధుసంయుక్తమాజ్యావైర్వరథపూరితం, గృహాణదుగ్ధే
నైవేద్యం మహిషాసుమధ్యం. నైవేద్యం. శుద్ధాచమసీయం.
నాభ్యాఆసీకంతరిక్షం... అకల్పయన్. తాంమకవహ... పురుషా
నహం. తాంబూలంసమ. వేదాహమేతం... యదాస్తే యశ్శువిః
... సుతతంజవేత్. కర్పూరనీరాజనం. ధాతాపురస్తా... అయనా
యవిద్యతే సహస్రశీర్షందేవం. సోఽమృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువ
రోం జాతవేదనే. శరణ్యేత్యంబకేదేవి నారాయణినమోఽస్తు
తే శ్రీమహాలక్ష్మ్యైచ విద్మహేవిష్ణుపత్నైచ ధీమహి, తన్నో
లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. ఈశానస్సర్వ... సదాశివోం మంత్ర
పుష్పం. యానికానిచ... పదేపదే ఆత్మప్రదక్షిణ సమస్కారా
సమర్పయామి.

యస్యస్మత్పాద... తమద్యుతం. మంత్రహీ... మహే
శ్వరి యత్పూజితం మయాదేవి పరిపూర్ణం తదస్తుతే. అనయా
కల్పప్రకారకృతయా షోడశోపచారపూజయాభగవతీచండికా
మహాకాళీమహాలక్ష్మీః మహాసరస్వతీసుప్రీతాసుప్రసన్నావరదా
భవతు న్యానాతిరిక్తంసర్వంసగుణమస్తు. పద్మప్రియేఽర్చిని...
సన్నిధిత్వ. మహాదుర్గేనమస్తేఽస్తు సర్వేష్టఫలదాయని, ప్రద
క్షిణం కరోమిత్వాం ప్రీయతాంహరివల్లభే “శూలేనపాహినో
దేవి” ఇత్యాదిశ్లోకచతుష్టయంపఠన్ ప్రదక్షిణత్రయంకృత్వా.
యాసా పద్మాసన... సర్వమాంగల్యయుక్తా నమోదేవ్యాఇతి

పంచభిక్షుకైః సంప్రాప్త్య. మహాదేవైర్జన విద్వహే విష్ణుసత్త్వైర్జ్య
చ ధీమహి. తన్నో లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. కుసుమేన సమాయు
క్తం పుష్పాక్షతసమన్వితమ్, బిల్వపత్రైః సమాయుక్తం పున
రర్ఘ్యం దదామ్యహమ్. శ్రీమహా...మై నమః పునరర్ఘ్యం.

తతః బలిదానమ్.

దేవ్యాః పురోభాగే భూమిం ప్రోక్ష్య చతుష్కోణమండలం
కృత్వా చందనాదిభిరలంకృత్య, వాగ్దానమండలాయనమః ఇతి
సంపూజ్య. యశో దేహి జయం దేహి చండీకేభ క్తవత్సలే, గృ
హణేమాంబలిం మాతర్దేహి సిద్ధిమనుత్తమామ్. ఇతి గంధాక్షత
పుష్పసహిత. బలిం నివేద్య వటుకాది బలిం దద్యాత్. చతు
ష్కోణమండలస్య ఈశానాగ్ని నైర్మలివాయవ్యకోణేషు మండల
చతుష్కం తదుత్తరభాగే మండలమేకం నిర్దాయ. సర్వవాగ్దాన
కమండలాయనమః ఇతి సంపూజ్య, ఈశానమండలే నటుకభైర
వాయనమః, ఇత్యావాహ్యాభ్యాత్వా సంపూజ్య ఏహ్యేహి దేవి
పుత్రకవటుకసాధక కపిలజటాభారభాసురత్రినేత్రజ్వాలాముఖే
సర్వవిఘ్నానాశయనాశయ, సర్వోపచారసహితం బలిం గృ
హణస్వాహా ఇతి అంగుష్ఠానామికాభ్యాం బలిముత్సృజ్య. బలి
దానేన సుతుష్టో వటుకస్సర్వసిద్ధిదః, శాంతిం కరోతుమే నిత్యం
భూతభేతాభనేదతః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి
వటుకబలిః. ఆగ్నేయమండలే యాంయోగినీభ్యోనమః. ఇతి
మంత్రేణ యోగినీః సమావాహ్యా పూజయిత్వా బలింగృహీత్వా
యాంయోగినీభ్యోనమ ఇతి మంత్రేణ తర్జన్యబలిముత్సృజ్య.
యాః కాశ్చిద్రోహిణీరాద్రీ సామ్యాఘోరతరాశ్రయాః, భేచరీ
త్వచరీవ్యోమవర్యస్తుష్టాస్తు మే సదా ఇతి సంప్రాప్త్య ప్రణమేత్.
ఇతి యోగినీబలిః నైర్ఋతిమండలే క్షం క్షేత పాణికాగు

నమః ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య, యోనిముద్రయా ప్రణమ్య, ష్టేత్రపాల వహ్యాహి ఇహాగచ్ఛాగచ్ఛ ష్టేత్రపాల సర్వోపచారసహితం బలిం గృహాణ స్వాహా. ఇతిమంత్రేణాంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం బలి ముత్స్పృజ్య, పుష్పాంజలిం సంగృహ్య యస్తిక్ ష్టేత్రనివాసేచ ష్టేత్రపాలస్యకింకరః, ప్రీతోఽయం బలిదానేన సర్వరక్షాం కరోతు మే ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి ష్టేత్రపాలకబలిః. అథ వాయవ్యమండలే గం గణాంతయే నమః. ఇతిసంపూజ్య గణపతే ఇహాగచ్ఛాగచ్ఛ, ఇత్యావాహ్య ధ్యాత్వాసంపూజ్య వరవరద సర్వజనం మే వశమానయ బలిం గృహాణ గృహాణస్వాహా. ఇతిమంత్రేణ మధ్యమాంగుష్ఠాభ్యాం బలిముత్స్పృజ్య. సర్వదా సర్వకార్యేషు నిర్విఘ్నం సాధయేత్తమ, శాంతిం కరోతు సతతం విఘ్నరాజస్సశక్తికః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతిగణపతిబలిః. అథ ఉత్తరదిగ్భాగే మండలే. సురాసురనరాద్యాః సర్వభూతగణా ఇహాగచ్ఛత ఇహాగచ్ఛత. ఇత్యావాహ్య. సురాసురనరాద్యాః సర్వేభ్యో భూతగణేభ్యో నమః ఇతి సంపూజ్య. ఓం సర్వవిఘ్నకృచ్ఛస్సర్వేభ్యో ప్రాం స్వాహా. సర్వభూతేభ్య ఏషబర్హమః ఇతిసర్వాంగుళిభిఃబలిముత్స్పృజ్య పుష్పాంజలిమాదాయ. పాతాశతలసంస్థాశ్చ శివయోగేన భావితాః, క్రూరాద్యాః శతసంఖ్యాకాఃపాపండాద్యావ్యవస్థితాః. తృప్యన్తుప్రీతమనసోభూతా గృహ్లాన్తిమాం బలేమే ఇతి సంపూజ్య ప్రణమేత్. ఇతి భూతబలిః. ఏవం బలిం కృత్వా ధూపదీపతాంబూలాని దత్వా, దేవైః పుష్పాంజలిం సమర్ప్య, సాధు వాసాధు వా కర్తవ్యదాచరితం తత్సర్వం భగవత్యంబాప్రీతయేఽస్తు శ్లోః. తిష్ఠ తిష్ఠ పరేస్థానే స్వస్థానే పరమేశ్వరి. ఇత్యుద్వాస్య హృద

యే విచార్యరమమాణో ధ్యాన్వాకుమారీః సువాసినీః బ్రాహ్మ
ణాంశ్చ పూజయిత్వా తాంబూలాది సమర్ప్య యథాసుఖం
విహరేత్. ఇతి పూజాక్రమః.

ప్రార్థనాశ్లోకాః.

శ్లో. రత్నైః కల్పితమాసనం హిమజలైః స్నానం చ
దివ్యాంబరం నానారత్నవిభూషణం మృగమదామోదాంచితం
చందనం, జాతీచంపకమల్లికా సురభిలం పుష్పంచ ధూపంతథా,
దీపం దేవి దయాసిధే తవ కృతే సంతుష్టయే కల్పితమ్. సావర్ణ
స్థాలిమధ్యే మణిగణఖచితే గోఘృతాంస్తాన్ సుపక్వాన్ భ
క్ష్యోభోజ్యాంశ్చలేహ్యనపరిమితమహం చోష్యమన్నంతథా
చ, నానాశాకైరుపేతం దధిమఘసగుడక్షీరపానీయయుక్తం
తాంబూలం దేవిదేవి ప్రతిదివసమహం మానసే కల్పయామి.
ధ్యానావాహనమాసనార్హ్యకమిదం స్నానాంశుకం భూషణం,
గంధంచాక్షుశపుష్పధూపమమలంజ్యోతిశ్చ నైవేద్యకం, తాం
బూలార్హ్యక ఛత్రచామరయుగం రత్నోజ్జ్వలం దర్పణం
మాయూరం వ్యజనం ప్రదక్షిణసమస్కారాన్ గృహాణాంబికే.
అమృతగాయత్ర్య సుధాదేవ్యై చ విద్వహే సర్వసిద్ధ్యై చ
ధీమహి, తన్నస్తుష్టిః ప్రచోదయాత్.

ఇతిశరన్నవరాత్రిపూజావిధిః సమాప్తా.

నృసింహజయస్తోత్రము.

త్రయోదశ్యాం కృతైకభుక్తః చతుర్దశ్యాం మధ్యాహ్నా తిలామలకైః స్నాత్వా. “ఉపోష్యేహం నారసింహభుక్తిముక్తిఫలప్రద, శరణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్మి భక్తిం మే నృహరేదిశ” ఇతిమంత్రేణ వ్రతం సంకల్ప్య ఆచార్యం వృత్వా సాయం కాలే ధాన్యార్థోదకుంభపూర్ణపాత్రే సౌవర్ణప్రతిమాయాం షోడశైరుపచారైః నృసింహం దేవం పురుషసూక్తవిధానేన సంపూజ్య అర్ఘ్యం గద్యాత్. తత్రమంత్రః. పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతోవిష్ణుర్నృకేశరీ, గృహ్లాత్పిర్ఘ్యం మయాదత్తం సలక్ష్మీర్నృహరిఃస్వయమ్. రాత్రేజాగరణం కృత్వా ప్రాతర్దేవం సంపూజ్య ఆచార్యాయ ధేనుయతాం ప్రతిమాం గద్యాత్. మంత్రః. నృసింహఃచ్యుత గోవింద లక్ష్మీకాంత జగత్పతే, అనే నార్ఘ్యప్రదానేన సఫలాస్సుర్ననోరథాః. అథప్రాథనా మవ్వం శేయే నరా జాతాయే జనిష్యన్తి చాపరే, తాంస్త్వముద్ధర దేవేశ దుస్తరాద్భవసాగరాత్. పాతకార్ణవమగ్నస్య వ్యాధిదుఃఖాంబువారిధేః, నీచైశ్చ పరిభూతస్య మహాదుఃఖగతస్యమే. కరావలంబనం దేహి శేషశాయిం జగత్పతే, శ్రీనృసింహరమాకాంత భక్తానాం భయనాశన. ఊరాంబుధినివాస త్వం చక్రపాణే జనార్దన, ప్రతేనానేన దేవేశ భుక్తిముక్తిప్రదో భవ. ఇతి. తతః బ్రహ్మణైస్సహ తిథ్యన్తే పారణం కుర్యాత్. యామత్రయోర్ధ్వగామిన్యాంతు పూర్వాహ్లా ఏవ పారణమ్.

నృసింహజయస్తోత్రకల్పః సమాప్తః.

నృసింహజయంతీవ్రతము.

త్రయోదశినాఁ డేకభుక్తంబు గావించి, చతుర్దశినాఁడు మథ్యాహ్నము నువ్వులు ఉసిరికిపొట్టు నూరి తలకురాచుకొని స్నానముచేసివచ్చి, “నేను ఉపవాసంబు చేసెదను. నాకు భుక్తి ముక్తుల నిష్ఠు. నిన్నే నమ్మియున్నాను” అని సంకల్పించి పురోహితునిఁ బిలిపించి, సాయంకాలవ్యాపిని యగు చతుర్దశినాఁడు ధాన్యము కుప్పబోసి, దానిమీఁద నీళ్లతో నిండిన కలశము నునిచి, దానియందు బంగారుప్రతిమను స్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, పురుషసూక్తవిధానంబుచే షోడశోపచారపూజలు గావించి కల్పోక్తశ్లోకముచే నర్ఘ్యమునొసంగి, ప్రార్థన సలుప వలయును. రాత్రి జాగరణము గావించి, మఱునాఁడు తేల్లవాటి పునఃపూజనేసి, యుద్వాసనచేసి పురోహితునికిగోదానముతోఁ గూడ ప్రతిమాదానంబు చేయవలయును. తర్వాత చతుర్దశి తిథి యవసానంబునఁ బారణచేయవలయును. ఆచతుర్దశిమూఁడు జాములవఱకు నున్న పక్షమున పూర్వాష్టమిఁదే పారణచేయ వలయును.

నృసింహజయంతీవ్రతము

స మా ప్ర ము.

శ్రీమంగళగౌరీపూజ

ఆచమనమ్—కేశవాయ నమః, నారాయణాయ నమః, మాధవాయ నమః అని మూడు పర్యాయములు ఆచమనము చేయవలయును. గోవిందాయ నమః, అని చేతులు కడిగికొన వలయును. విష్ణువే నమః, అని నేత్రములను తడిచేతితోఁ దుడుచుకొనవలయును. మధుసూదనాయ నమః, త్రివిక్రమాయ నమః, వామనాయ నమః, శ్రీధరాయ నమః, హృషీకేశాయ నమః, పద్మనాభాయ నమః, దామోదరాయ నమః, సంకర్షణాయ నమః, వాసుదేవాయ నమః, ప్రద్యుమ్నాయ నమః, అనిరుద్ధాయ నమః, పురుషోత్తమాయ నమః, అధోక్షజాయ నమః, నారసింహాయ నమః, అచ్యుతాయ నమః, జగద్రామాయ నమః, ఉపేంద్రాయ నమః, హరయే నమః, శ్రీకృష్ణాయ నమః.

అని శ్రీమహావిష్ణువును బాహ్యభ్యంతరశుద్ధిని, అఖండ సుఖానందముల ననుగ్రహింపవలయునని స్మరింపవలయును.

మంగళోచ్ఛారణమ్.

శ్రీమన్నహాగణాధిపతయే నమః, శ్రీలక్ష్మీనారాయణాభ్యాం నమః, వాణీహరణ్యగర్భాభ్యాం నమః, శ్రీ ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః, శచీపరందరాభ్యాం నమః, అరుంధతీ వసిష్ఠాభ్యాం నమః, కులదేవతాభ్యో నమః, మాతాపితృచరణ కమలేభ్యో నమః, పతిచరణారవిందాభ్యాం నమః, సర్వేభ్యో

దేవేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యశ్చ నమః, నిర్విఘ్నో వస్తు, పుణ్యాహం
దీర్ఘాయురస్తు, విష్ణుర్విష్ణు ర్విష్ణుః. అని స్మరింపవలయును.

సంకల్పము.

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః ఏతే భూమిభారకాః,
ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్త సమారభే.

అని యుదకమును తనకు చుట్టు చల్లవలయును.

యం, రం, లం, వం అని స్మరించుచు, శుడిముక్కుతో
వాయువును నెమ్మదిగా పీల్చి, ఎడమముక్కుతో విడువవల
యును. అట్లే ఎడమముక్కుతో వాయువును పీల్చి, కుడి
ముక్కుతో విడువవలయును.

పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణమహీమండలే, జంబూద్వీపే, భరత
వర్షే, భరతఖండే, మేరోద్వతీణదిగ్భాగే, శ్రీకైలస్యేశాన్య
దిగ్భాగే, కృష్ణాగోదావర్యోర్నద్యదేశే, శోభనగృహే,
గోబ్రాహ్మణ హరిహరచరణసన్నిధౌ, శ్రీమహావిష్ణోరాజ్జయ,
ప్రవర్తమానస్య అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరాధే, శ్వేతవరాహ
కల్పే, అష్టావింశతితమే కలియుగే, ప్రథమషాదే, వర్తమాన
వ్యావహారిక చాంద్రమానేన...సంవత్సరే...అయనే...బు
తా...మాసే...పక్షే...తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభ
యోగే శుభకరణే, శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్మణః ధర్మపత్నీ
శ్రీమతీ...గోత్రవతీ...నామధేయవతీ, అహం మమోషాత్త
దురితక్షయద్వారాయావజ్జీవసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్ర
సంపత్సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం మమ వివాహప్రథమవర్షాదిపంచమవర్ష

పర్యంతం శ్రీ మంగళగౌరీవ్రతం కరిష్యే అద్య శ్రీమంగళ
గౌరీదేవతాముద్దిశ్య శ్రీ మంగళగౌరీదేవతాప్రీత్యర్థం సంభ
వద్భిర్ద్రవైక్యః, సంభవతా నియమేన ధ్యానావాహనాదిపోడ
శోపచారపూజాం కరిష్యే.

అని సంకల్పోదకమును విడువవలయును.

క ల శ పూ జా.

తదంగకలశారాధనం కరిష్యే. కలశం శుద్ధోదకైః
ఆపూర్య, గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య, అభిమంత్రయేత్.

ఆచమనము చేయుపాత్రగాక, వేరొక పెండిపాత్ర
గాని, కంచుపాత్రగాని తెచ్చి యందు శుద్ధోదకముల
నుంచి గంధపుష్పగోరోచనకర్పూరకేసర్యాది ద్రవ్యములతో
సువాసితము లగునట్లొనర్చి యాకలశము నభిమంత్రింపవల
యును. అనగాఁ గుడిచేతియంగుళ్యములతోఁ గలశోదకము
లను తాకుచు నిట్లుఁ బఠింపవలయును.

శ్లో. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రస్సమాశ్రితః,
మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాశ్శ్రితాః,
కుక్షౌ తు సాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా,
ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామవేదో హ్యధర్వణః,
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః,
గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి,
నర్మదే సింధో కావేరి జలేఽస్తి సన్నిధిం కురు.

ఆయాంతుశ్రీమంగళగౌరీపూజార్థం మమ దురితక్షయకారకాః,
కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవీ మాత్మానం చ సంప్రోక్ష్య.

అని కలశోదకములతోఁ బూజాద్రవ్యములపై నీళ్లు చల్లి, తన శిరస్సుపై మార్జనముచేసికొని స్వర్ణముతోఁగాని పసుపుతోఁగాని చేసి సిద్ధపరుపఁబడిన గౌరీమూర్తిపైఁ జల్ల వలయును.

ఆం హ్రీం క్రోం యం రం లం వం శం షం సం హం ఊం హం నః, శ్రీ మంగళగౌరీదేవతా స్థిరా భవతు, సుప్రసన్నా భవతు, వరదా భవతు

అని గౌరీదేవతాప్రతిష్ఠాపనము చేయవలయును.

దీపమును ముట్టించి, యిట్లు నమస్కరింపవలయును.

శ్లో. దీపస్త్యం బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభురవ్యయః,
సాభాగ్యం దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాః కామాంశ్చ దేహి మే.

దీపదేవతాభ్యో నమః, అని దీపమును పుష్పాదులతో నర్చింపవలయును.

చేతులు జోడించి యంజలియందుఁ బుష్పముల నుంచు కొని శ్రీమంగళగౌరీధ్యానము నిట్లు చేయవలయును.

ధ్యానమ్.

శ్లో. సకుంకుమవిలేపనామళికచుంబికస్తూరికాం
సమందహసిలేక్షణాం సశరచాపపాశాంకుశాం,
అశేషజనమోహినీం అరుణమాల్యధూపాంబరాం
జపాకుసుమభాసురాం జపవిధౌ స్తరేదంబికామ్.

శ్లో. దేవీం షోడశవర్షియాం శశ్వత్ సుస్థిరయావనాం
బింబోష్ఠీం సువతీం శుద్ధాం శరత్పద్మనిభావనాం,
శ్వేతచంపకవర్ణాభాం సునీలోత్పలలోచనాం

జగద్ధాత్రీం చ దాత్రీం చ సర్వభ్యః సర్వసంపదాం,
సంసారసాగరే ఘోరే జ్యోతీరూపాం సదా భజే.

అని శ్రీమంగళగౌరీదేవతను ధ్యానించి పుష్పాంజలి
సేయవలయును. అనంతర మిట్లు పూజింపవలయును.

శ్లో. కల్లోలోల్లసితామృతాబ్ధిలహరీమధ్యే విరాజస్తణి
ద్వీపే కల్పకవాటి కాపరిష్పతే కాదంబవాట్సుజ్జ్వలీ,
రత్నస్తంభసహస్రనిర్మితసభామధ్యేవిమానోత్తమే.
చింతారత్నవినిర్మితం జవని తే సీహాసనం భావయే.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నవరత్నఖదిత
సింహాసనం సమర్పయామి.

అని శ్రీగౌరికి సింహాసనమును భావించి పుష్పము లుంచ
వలయును.

శ్లో. ఏణాంకాసలభానుమండలలసచ్ఛ్రిచక్రమధ్యే స్థితాం
బాలార్కద్మతిభాసురాం కరతలైః పాశాంకుశౌ బిభ్రతీం,
చాపం బాణమపి ప్రసన్నవదనాం కౌసుంభవస్త్రాన్వితాం
తాంత్యాంచంద్రకళావతంసమకుటాంచాః స్థితాంభావయే.

ప్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి.

అని దేవిని చిరునవ్వుతో నున్నట్లు భావింపవలయును.

శ్లో. ఈశానాదిపదం శివైకఫలదం రత్నాసనం తే శుభం
పాద్యం కుంకుమచందనాదిభరితంచార్ఘ్యం సదత్నాక్షతైః,
శుద్ధైరాచమనీయకం తవ జలైర్బక్త్యా మయా కల్పితం
కారుణ్యామృతవారిధే తదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః పాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీపాదములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః హస్తయోః
అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీహస్తములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామై నమః ముఖే ఆచమ
నీయం సమర్పయామి.

శ్రీగౌరి ఆచమనము చేయుచున్నట్లు భావించి కలశో
దకమును బుష్పముతో నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మ్యే యోగిజనస్య రక్షితజగజ్జాలే విశాలేక్షణే
ప్రాలేయాంబువటీరకుంకుమలసత్కర్పూరమి శోదకైః,
గోక్షీరైరపి నారికేళసలిలైః శుద్ధోదకైర్నమ్రైః
స్నానం దేవి ధియా మయైతదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామమ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాం పంచామృతైః పుష్పై
దకైః, సుగంధోదకైః, శుద్ధోదకైశ్చ స్నాపయామి.

అని యాయాద్రవ్యములతో దేవిని స్నానము చేయించ
వలెను. పరిశుభ్రమగు వస్త్రముతో గౌరీదేవిని తుడిచి పీత
మందు తిరిగి యుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారాంకితమంత్రలక్షితతనో హేమాచలాత్పంచితైః
రత్నైరుజ్జ్వలముత్తరీయసహితం కౌసుంభవర్ణాంశుకం,

శ్లో. కల్పారోత్పలమల్లి కామరువక్తైః సౌవర్ణపంకేరుహైః
 జాజీవంపకీమాలతీనకుళకైః మందారకుందాదిభిః,
 కేతక్యాకరవీరకైః బహువిధైః క్లప్తాస్సృజో మాలికాః
 సంకల్పేన సమర్పయామి వరదే సంతుష్టయే కల్పతాం.

ప్రీతి మంగళగౌరీదేవతాయై నమః పుష్పమాలికాః
 సమర్పయామి. నానావిధపరిమళపత్రైః పుష్పైశ్చ పూజ
 యామి.

అని పుష్పమాలల సమర్పించి గుసుమములతో నీక్రింద
 వ్రాయఁబడిన నామములను బఠింపుచుఁ బూజింపవలయును.

అథ అంగపూజాః—ఉమాయై నమః పాదౌ పూజ
 యామి, గౌర్యై నమః జంఘే పూజయామి, పార్శ్వత్యై నమః
 జానునీ పూజయామి, జగన్మాత్రే నమః ఊరూ పూజయామి,
 జగత్పృథివ్యాయై నమః కటింపూజయామి, మూలప్రకృత్యై నమః
 నాభిం పూజయామి, అంబికాయై నమః ఉదరం పూజయామి,
 అన్నపూర్ణాయై నమః స్తనౌ పూజయామి, శివసుందర్యై నమః
 పక్షిః పూజయామి, మహాబలాయై నమః భాహూ౯ పూజ
 యామి, వరప్రదాయై నమః హస్త౯ పూజయామి, కంబుకంఠ్యై
 నమః కంఠం పూజయామి, బ్రహ్మవిద్యాయై నమః జిహ్వం
 పూజయామి, శాంకర్యై నమః ముఖం పూజయామి, శివాయై
 నమః నేత్రే పూజయామి, రుద్రాణ్యై నమః కర్ణౌ పూజ
 యామి, సర్వమంగళాయై నమః లలాటం పూజయామి,
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః పూజయామి, మంగళగౌర్యై నమః
 సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

శ్రీమాత్రే నమః, శ్రీమహారాజ్యై నమః, శ్రీమత్సింహా
సనేశ్వర్యై నమః, చిదగ్నికుండసంభూతాయై నమః, దేవ
కార్యసముద్యతాయై నమః, ఉద్యద్భాషసహస్రాభాయై
నమః, చతుర్భాహుసమన్వితాయై నమః, రాగస్వరూపపాశా
ఢ్యాయై నమః, క్రోధాకారాంకుశోజ్జ్వలాయై నమః, మనో
రూపేక్షుకోదండాాయై నమః, పంచలక్ష్మిత్రసాయకాయై నమః,
నిజారుణప్రభాపూర్ణజ్వల్నిహండమండలాయై నమః, చంప
కాశోకపున్నాగసౌగంధికలసత్కచాయై నమః, కురువిందమణి
శ్రేణీనతో, టీరమండితాయై నమః, అష్టమీచంద్రవిభా
జదళికస్థలశోభితాయై నమః, ముఖచంద్రకళంకాభమృగనాభి
విశేషకాయై నమః, వదనస్తరమాంగల్యగృహతోరణద్విల్లి
కాయై నమః, వక్త్రలక్ష్మీపరివాహచలన్తీనాభలోచనాయై నమః,
నవచంపకపుష్పాభనాసాదండవిరాజితాయై నమః, తారాకాంతి
తిరస్కారిహాసాభరణభాసురాయై నమః, కదంబముజరీక్ష్మక్షకర్ణ
పూర్ణమహోపారాయై నమః, తాటంకయుగళీభూతతిపనోడుప
మండలాయై నమః, పద్మరాగశిలాదర్శనభాగినిహేళువే
నమః, నవవిద్రుమబింబశ్రీన్యక్కారిరదనచ్చదాయై నమః, శుద్ధ
విద్యాంకురాకారద్విజపంజ్జీద్వయోజ్వలాయై నమః, కర్పూర
వీటికామోదసమాకర్షద్విగంతరాయై నమః, నిజసల్లాపమాధు
ర్యవినిర్భర్తృనికచ్చవై నమః, మందస్థితప్రభాపూర్ణమజ్జ
త్కామేశమానసాయై నమః, అనాకలితసాదృశ్యచిబుక శ్రీవిరా
జితాయై నమః, కామేశబద్ధమాంగల్యసూత్రశోభితకంధరాయై
నమః, కనకాంగదకేయూరకమనీయభుజాన్వితాయై నమః,
రత్నగ్రైవేయచింతాకల్లోలముక్తాఫలాన్వితాయై నమః, కామే

శ్వరప్రేమరత్నపణ ప్రతిపణస్తవైశ్చ సమః, నాభ్యాలవాల
 రోమాచీలతాఫలకుచదవ్యయైశ్చ సమః, లక్ష్మ్యరోమలతాధారతా
 సమున్నేయమధ్యమాయై సమః, స్తనభారదళస్తభ్యచట్టబద్ధవళి
 త్రయైశ్చ సమః, అరుణారణకౌసుంభవస్త్రభాస్వత్కటితప్తైశ్చ
 సమః, రత్న కింకిణీకారమ్యరశనాదామభూషితాయై సమః,
 కామేశజ్జాతసౌభాగ్యమార్దవోరుదవ్యయాన్వితాయై సమః,
 మాణిక్యమమృతాకారజానుద్యయవిరాజితాయై సమః, ఇంద్ర
 గోపపరిక్ష్ప్తస్తరతూణాభజంఘికాయై సమః, గూఢగుల్ఫాయై
 సమః, కూర్మపృష్ఠజయిష్ణుప్రపదాన్వితాయై సమః, సఖవీధితి
 సంఘన్నసమజ్జనతమోగుణాయై సమః, పదద్యయ ప్రభాజాల
 పరాకృత సరోరుహాయై సమః, సింజానమణిమృజీరమండిత శ్రీ
 పదాంబుజాయై సమః, మరాళీమందగమశాయై సమః, మహాలా
 వణ్యశేషధయై సమః, సర్వారుణాయై సమః, అనవద్యాంబైశ్చ
 సమః, సర్వాభరణభూషితాయై సమః, శివకామేశ్వరాంకస్థాయై
 సమః, శివాయై సమః, స్వాధీనవల్లభాయై సమః, సుమేరుశృంగ
 మధ్యస్థాయై సమః, శ్రీమన్నగరనాయికాయై సమః, చింతామణి
 గృహంతస్థాయై సమః, కంచబ్రహ్మసనస్థితాయై సమః, మహాపద్మా
 టవీసంస్థాయై సమః, కందబవనవాసినైశ్చ సమః, సుధాసాగర
 మధ్యస్థాయై సమః, కామాక్ష్యై సమః, కామవాయిన్వై
 శ్చ సమః, దేవర్షిగణసంఘాతస్తూయమానాత్మవైభవాయై సమః,
 శ్రీమన్తంగళగౌరీదేవతాయై సమో సమః.

శో. హంతారం మదనస్య నందయసి యైరంగైరనంగోజ్జ్వలై
 రైర్భృంగావళినీలకుంతలభరైర్భద్రానీ తస్యాశయం,

తానీమాని తవాంబ కోమలతరాణ్యామోదలీలాగృహః
 ణ్యామోదాయదళాంగగుగ్గులుఘృతైర్ధూపైరహంధూపయే.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ధూపమాఘ్రపయామి.
 అని ధూపమును వేయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీసుజ్జ్వలయామి రత్ననివహైర్భాస్వత్తరే మందిరే
 మాలారత్నవిడంబితైర్నణిమయస్తంభేషు సంభావితైః,
 చిత్రైర్హాటకపుత్రికాకరభృతైర్నక్షత్రైర్నక్షత్రైర్నక్షత్రైః
 ద్వివైర్విరిసకజైర్ధియా గిరిసుతే త్వత్ప్రీతయే కల్పతామే.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః దీపం దర్శయామి.
 అని దీపమును వెలిగించి చూపించవలయును.

శ్లో. హ్రీం కారేశ్వరి తప్తహాటకకృతైః స్థాభీసహస్రైర్భృతం
 దివ్యాన్నం ఘృతసూపశాకభరితం చిత్రాన్నభేదం తథా,
 దుగ్ధాన్నం మధుశర్కరాదధియుతం మాణిక్యపాత్రే స్థితం
 మాషాపూససహస్రమంబ సఫలం నైవేద్యమావేదయే.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః మహానైవేద్యం
 సమర్పయామి.

అని తనకుఁ గుడివైపున నీళ్లుచల్లి చతురశ్రమండల
 మునుజేసి యందు నైవేద్యమునకు వండినపదార్థము లుంచిన
 వెండిపల్లెమును, నేతిగిన్నెను, పెరుగుగిన్నెను, నెసగలు, పండ్లు
 మొదలగునవి యుంచినపాత్ర నుంచి, వానిపై కలశోదకము
 లను జల్లి యా యుదకములతోడనే పాత్రలకుఁ జుట్టును జల్లి
 'అమృతమస్తు' అని, పుష్పముతోఁ గలశోదకమును పదార్థ
 ములయం దుంచి 'అమృతోపస్తరణమసి,' అని, పుష్పముతోఁ
 గలశోదకమును గౌరీ కివ్వవలయును. అనంతరము 'ప్రణామ

స్వాహా, అపానాయ స్వాహా, వాయునాయస్వాహా, ఉదానాయ
స్వాహా, సూనాయ స్వాహా' అని ఎడమచేయి యానించిన
కుడచేతిలో పుష్పముంచుకొని శ్రీ గౌరీదేవతకు నైవేద్య
సమర్పణము చేయవలయును.

మధ్యే మధ్యే ఉదకపానీయం సమర్పయామి, ఆమృతా
పిథానమసి ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రక్షాళ
యామి, పాదౌ ప్రక్షాళయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

అని అయిదుపర్యాయములు పుష్పముతో నుదకము
నుంచవలయును.

శ్లో. సచ్చాయైర్వరకేతకీదళదుచా తాంబూలనల్లీదలైః
పూగైర్బురిగుణై స్సుగంధిమధురైః కర్పూరఖండోజ్జ్వలైః
ముక్తాచూర్ణవిరాజితైర్బహువిధైర్వక్త్రాంబుజామోదకైః
పూర్ణా రత్నకళాచికా తవ ముదే స్యస్తా పురస్తాదుమే.

ప్రీతిం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః. ముఖమండ
నార్థం తాంబూలం సమర్పయామి.

అని సమస్తసుగంధద్రవ్యములు వేసి సిద్ధపరిచిన విడెము
లుంచిన పళ్లెమును దేవియెదుట నుంచవలయును.

శ్లో. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలంకారామలారార్తికా
పాత్రేమాక్తికచిత్రపజ్జీవిలసత్కర్పూరదీపాళిభిః,
తత్తత్తాళమృదంగగీతనహితం నృత్యత్పదాంభోరుహం
మంత్రారాధనపూర్వకంసువిహితం నీరాజనం గృహ్యతాం.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామైనమః ఆనందనీరాజనం
సమర్పయామి. అని కర్పూరహారతి నిచ్చుచు, పాటలు బాడ
వలయును.

శ్లో. వరాంకుశౌ పాశమభీతిముద్రాం
కరై ర్మహాస్త్రీం కమలాసనస్థాం,
బాలార్కకోటిప్రతిమాంభాం త్రినేత్రాం
భజేహమంబాం జగదీశ్వరిం తామ్.

శ్లో. సర్వమంగళచూంగల్యే శివే సర్వార్థసాధికే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణి నమోఽస్తు తే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామైన మః సువర్ణదివ్య
మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. అని పుష్పాంజలి నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీర్దాక్షిణ్యకలక్షకల్పితసితచ్ఛత్రం తు ధత్తే రసా
దింద్రాణి చ రతిశ్చ చామరవరా ధత్తే స్వయం భారతీ,
వీణామేణువిలోచనాస్సుమనసో నృత్యంతి సంగవ
ద్యావై రాంగికసా త్త్వికైఃస్ఫుటతరంతమాత స్తదాకర్ణ్యతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతామైన మః ఛత్రం సమర్ప
యామి. అని పుష్పము లుంచవలయును.

చామరైర్విజయామి. అని చామరములతో వీర
వలయును.

గీతం శ్రావయామి. అని మాధుర్యమగు గానము
చేయవలయును.

నానావిధరాజోపచారభక్త్యోపచారాః సమర్పయామి.
అని పుష్పము లుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీం కారత్రయసంపుటేనమనునోపాస్యే త్రయీమాళిభిః
వాక్యైర్లక్ష్మ్యతనో తవ స్తుతివిధౌ ణో వాక్షమేతాంబికే,
సల్లాహాః స్తుతయః ప్రదక్షిణశతం సంచార ఏవాస్తు మే
సంవేశో నమసస్సహస్రమఖిలం సంతుష్టయే కల్పితామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నమస్కారాన్
సమర్పయామి. అని నమస్కరింపవలయును.

స్తవము.

ఈ స్తవమును నిర్వలమనస్కులై శ్రీమంగళగౌరిని
స్తరించుచు బలింపవలయును.

శ్లో. శ్రీమంత్రాక్షరమాలయాగిరిసుతాం యః పూజయేచ్ఛేతసా
సంధ్యాను ప్రతివాసరం సునియత స్తస్యామలం స్యాన్ననః,
చిత్తాంభోరుహామంటపే గిరిసుతా నృత్తం విధత్తే సదా
వాణీ వక్త్రసరోరుహే జలధిజా గేహే జగన్మంగళా.

శ్లో. రక్ష రక్ష జగన్తాతర్దేవి మంగళచండికే,
హరికే విపదాం రాశేర్హర్ష మంగళకారికే.
హర్ష మంగళదక్షే చ హర్ష మంగళదాయికే,
శుభే మంగళదక్షే చ శుభే మంగళచండికే.
మంగళే మంగళార్హే చ సర్వమంగళమంగళే,
సతాం మంగళదే దేవి సర్వేషాం మంగళాలయే.
పూజ్యే మంగళవార్హి చ మంగళాభీష్టదేవతే,
పూజ్యే మంగళభూషస్య మనువంశస్య సంతతమ్.
మంగళాధిష్ఠాత్మదేవి మంగళానాం చ మంగళే,
సంసారమంగళాధారే మోక్షమంగళదాయిని.

సారే చ మంగళాధారే పారే చ స్వర్వకర్తృణాం,
ప్రతిమంగళవారే చ పూజ్యే మంగళసుఖప్రదే.
పుత్రా దేహి ధనం దేహి సౌభాగ్యం సర్వమంగళే,
సౌమంగల్యం సుఖం జ్ఞానం దేహి మే శివసుందరి.

అని స్తుతించి శ్రీమంగళగౌరీకి ఫలముల నీయవలయును.
శ్లో. మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి,
తత్స్వర్వం క్షమ్యతాం దేవి కాత్యాయని నమోస్తు తే.

సర్వం శ్రీమంగళగౌరీదేవతార్పణమస్తు అనయా
మయా కృతయా పూజయా శ్రీమంగళగౌరీదేవతా సుప్రీతా
సుప్రసన్నా వరదా భవతు. అని జలాక్షతలను వదలవలయును.

అనంతరము సెనగలు, బెల్లము, కొత్తరవిక, ఫలములు,
పుష్పములు, దక్షిణలు మొదలగు ద్రవ్యములతో నింపిన
వెదురుపాత్ర నొకదానిని బ్రాహ్మణునకు వాయన మీయవల
యును. శ్రీమంగళగౌరీదేవతకు నివేదించిన సెనగలు మొద
లగు మంగళద్రవ్యములను,

“కాత్యాయినీ శివా గౌరీ సావిత్రీ సర్వమంగళా,
సువాసినీభ్యో దాస్యామి వాయనాని ప్రసీదతు”

అని పఠించుచు సువాసినీస్త్రీలకును, తనతల్లికిని వాయన
ముల నీయవలయును.

అనంతరము పదునారువత్తులువేసిన యావు నేతిదీపము
లను వెలిగించి, కథాశ్రవణమును జేయుచు, కాటుక సంపా
దింపవలయును. దేవీప్రసాదమగు పుష్పమును శిరస్సున, కుంకు
మను నుదుటను, కాటుక కండ్లను ధరించి సువాసినీలకు
మృష్టాన్న మిచ్చి తృప్తిపరుపవలయును.

పూజావిధానము సంపూర్ణము.

శ్రీమంగళగౌరీవ్రతకథ.

పాండవారే సగుండగు ధర్మజుండు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ వలన ననేకపుణ్యగాథలను విని సంతృప్తాంతరంగుడై వైధవ్య నిరాకరణమగువ్రతము నొకదాని నుపదేశింపుమని వేడెను. అంత శ్రీకృష్ణుఁ డిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. ఓధర్మరాజా! సర్వ లోకపాలనియగుఁబరాశక్తి యనుగ్రహమునగాని వైధవ్యము దొలంగదు. ఆమె మంగళగౌరి యనునామమున వెలయుచు ముత్తైదువలచే బూజింపఁబడుచున్నది. ఆమెను బ్రతిమంగళ వారమునఁ బూజింపవలయును. విశేషించి శ్రావణమాసమున మంగళవారముల్లయందుఁ దప్పక పూజింపవలయును. ఆమె హరిద్రా, కుంకుమ, పుష్ప, సుగంధాది మంగళద్రవ్యముల యందును, గోఘృతముతో వెలిగింపఁబడిన దీపమున జ్యోతి రూపమున నెల్లపుడు ప్రకాశించుచుండును. కాన నామెను జ్యోతిరూపమున ధ్యానించి పూజింతురు. త్రిపురాసురసంహార సమయమున నామె నీశ్వరుఁడు పూజించి జయమొందెను. అంగారకుఁ డీదేవతను బూజించుటచే దారామండలమున నొక గ్రహరాజమై విరాజిల్లుచు, మంగళవారమున కధిపతియై యున్నాఁడు. మనువంశమున ముంగుడను ప్రభు వీజననిం బూజించి పుత్రపౌత్ర సంపత్సమృద్ధి కలిగి తడవుకాలము సుఖ మనుభవించెను. ఈమాతయొక్క మహిమాతీశయములఁ దెలుపగల పురాతనతీహాసము పెద్దలవలన వినిన దొకటి కలదు. దాని నేవిన్న విధమున నీకు విపులముగఁ దెలిపెదను. వినుము.

పూర్వము కుండిన నగరమున బహుధనవంతుఁడును, దేవబ్రాహ్మణభక్తివిశ్వాసయుతుఁడును నగు ధర్మపాలుఁడును

వర్తకుఁడు నివసించియుండెను. అతఁడు పత్నీయుక్తుఁడై, యెల్లపుడు ధర్మాచరణతత్పరుఁడై యుండెడివాఁడు. కాని సంతానహీనతచే మిగుల వగపొందుచుండెను. ఆనగరమునకుఁ బ్రతిమధ్యాహ్నసమయమున, భస్మశోభితదేహుఁడును, రుద్రాక్షమాలావిరాజితకంఠుఁడును, జటామండలధారియునగు భిక్షువేతెంచి, యన్నమును నూచించి కొంపోపుచుండెడివాఁడు. కాని యాతఁ డీధర్మపాలుని యన్నమును స్వీకరించక నిరాకరించువాఁడు. ఇట్లు గొన్నిదినములుగడవ నావర్తకుని భార్య దుఃఖించుచు తనభర్తకు నీ వృత్తాంతమును దెలిపెను. అంత నావర్తకుఁడు భార్యతో నిట్లనియెను. “ఇకముందు భిక్షు వరుడెంచునపుడు వస్త్రాంచలమున గుప్తపరచి సువర్ణములనిమ్ము” వల్లె యని మామెయు భిక్షువునకు భర్తచెప్పిన విధమునఁ జేసెను భిక్షు వదిచూచి, ‘నీకు సంతానహీనమగుఁగాక’ యని శపించెను. అంత నామె దుఃఖించి శాపమునుండి తరించు నుపాయము ననుగ్రహింపుడని వినయమున వేడికొన నంత నాభిక్షువు దయార్ద్రహృదయుఁడై “ఓకుమారీ! ఇప్పుడు నేఁ జెప్పిన దంతయు నీభర్తకు వినిపించి యట్లుఁ జేయింపుము. సర్వము శుభ మగును. నీభర్త నీలవస్త్రధారియై యొక్కనీలాశ్వము నెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవలయును. అట్లుబోవ నానావిధ పశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమగు నాయరణ్యమందెచట నీ నీలాశ్వ మలసటనొంది భువిబడునో, యచట దిగి త్రవ్వవలయును. అందు నానారత్నమాణిక్యఖచితస్వర్ణ దేవాలయ మొకటి గానుపించును. అందు భక్తవత్సల యగుభవానీ వసించుచుండును. ఆమెను పూజించిన మిమ్ముల నుద్ధరింపఁగలదు.” అని యానతిచ్చెను. సంతోషప్రదములగు నాభిక్షు

వాక్యములను విని యామె భిక్షుపాదారవిందములకు పునః పునః ప్రణామముల నాచరించెను. ఇంతలో భిక్షు వంతర్ధాన మొందెను. అనంతర మీవృత్తాంత మంతయుఁ దన భర్తకు వినుపింప నాతఁ డంగీకరించి నీలవస్త్రధారియై నీలాశ్వము నొక దానినెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవంబోవ నానావిధవశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమును భయంకరమును సగునా యరణ్య మధ్యమున రక్తనీలోశృలములతోడను, చక్రవాక ద్వంద్వములతోడను విరాజిల్లెడు సరస్సు నొకదానిఁ గాంచి యందు స్నానతర్పణాదుల నొనర్చి మరల యశ్వము నెక్కి యాయరణ్యముఁ బ్రవేశింప నందు నీలాశ్వ మలసటజెంది క్రింద బడెను. అంత గొట్టమును దిగి, యచ్చోట త్రవ్వ నారంభింపఁ గొలదికాలముననే నానారత్నవిరాజిత మగు నొక దేవాలయమును నందు భవానీదేవిని జూచి విస్తయమునొంది యుపదేశ వాక్యముల స్మరించి విధ్యుక్తవిధానమున నానావిధోపచారములఁ బుష్పధూపదీపనైవేద్యాదులతోఁ బూజించి దేవీమంత్రమును జపించుచు సగుణధ్యానతత్పరుడై యున్న ధర్మపాలుని జూచి భవాని సంతసించి “నీభక్తికి మెచ్చితి. వరమడుగుము. నీకు బహుళ మగుధన మిచ్చెదను నైకొను” మని యెను. అంత ధర్మపాలుఁడు “అమ్మా! నీయనుగ్రహమున బహుళమగు ధనము కలదు. పితృతారకమగు పుత్రసంతానము ననుగ్రహింపుము. సంతానహీనుఁడ నగుటచే నాయంట నేభిక్షువు నన్నము నంగీకరింపఁడు. ఇది కడు కష్టముగ నున్నది” అని విన్నవించెను. అంత నాదేవి, “ధర్మపాలా, నీకు సుఖప్రద మగు సంతానప్రాప్తిలేదు. అయినను కోరికొనుము. వైధవ్యముగల కన్య కావలయునా? దీర్ఘాయుష్మంతుఁడు, సంధుఁడు,

వ్యర్థుడు నగుబుత్తుడు కావలయునా? అల్పాయుష్షుండును, సుగుణాన్వితుండును నగుబుత్తుడు కావలయునా?" అని ప్రశ్నించెను. "తల్లీ! అల్పాయుష్షుండును సుగుణాన్వితుండును నగుకొమరు నిష్టు. నేను కృతకృత్యుడనై నా పితరుల సుద్ధరింతును." అని ధర్మపాలుఁ డడిగెను. అంత నాదేవి "ఓయీ! నాపార్శ్వమునం దొక గణపతి కలఁడు. అతని నాభియం దడుగిడి యాసమీపమున నున్న చూతకృత్తము నుండి యొకఫలము కోసుకొని నీభార్య కిమ్ము. ఆమె దాని భుజింపఁ దప్పక పుత్రుని గనును. సంశయ మక్కరలేదు." అని నెలవిచ్చెను. ధర్మపాలుఁ డట్లే గణపతి నాభియందుఁగాలు పెట్టి చెట్టునుండి మామిడిపండ్లనుకోసి తనయొడి నింపుకొనిదిగెను. కాని దిగి చూచుకొన నొక్కఫలముమాత్ర మే యందుండఁ గని యాశ్చర్య మొందెను. గణపతి ధర్మపాలుని యకృత్యము నకుఁ గినిసి "నీకుఁ బుట్టెడు కొమరుఁడు పదునాఱవయేట సర్ప దష్టుడై మృతివొందు" నని శపించెను. ఫలమును గ్రహించి ధర్మపాలుఁ డింటికేజేరి తనపత్ని కాఫలము నిచ్చి జరిగిన యుదంతము నంతయు వినిపించెను. ఆపెయు ఫలమును భుజించి భర్తతో సుఖముగనుండి భవానీ యనుగ్రహమున గర్భమును దాల్చి నవమాసానంతరము శుభమువలూర్తమున నొకకుమారుని గనెను. పుత్రజననము కాగానే ధర్మపాలుఁడు జాత కర్తయు నాటి పండ్రెండవదినమున శివుడనునామకరణమును, నాఱవమాసమున నన్నప్రాశమును, మూడవయేట చూడాకర్తమును, నెనిమిదవయేట యుపనయనమును జేసెను. ఆకొమరుఁడు క్రమమున విద్యాబుద్ధుల నార్జించుచు మాతాపితరుల కానందదాయకుడై యుండెను. శివునకుఁ బదియవ వత్సరము

రాగాఁ బతివ్రత యగు నాతని తల్లి వివాహముఁజేయుట యుక్త మని భర్తతో నివేదించెను. వివాహముతో నాతని యాయుష్య మభివృద్ధి నొందునని యామె కోరెను.

భర్త పాలుఁ డామెవాక్యములు విని “అయీ! మన కొమరుఁడు కాశీకేఁబోయి గంగాస్నాన మాచరించి విశ్వేశ్వ రాన్నపూర్ణల దర్శించి రావలయు నని సంఘ్నించితిని. పోయి రానిమ్ము. అనంతరము వివాహమునుగూర్చి యోచింతము.” అని యనెను.

అట్లు భార్యతోఁ జెప్పి సమ్మతిపరచి శివునకుఁ పదాఽవ యేడు రాగానే పిల్లవానిని, యాతని మేనమామను బహు ధనముతోఁ గాశీకే బ్రయాణముచేయించి పంపెను. వారిరువు రును త్రోవలోఁ బల్లెలు పట్టణములఁ జూచుచు విరివిగ భర్త ముల నాచరించుచు బ్రతిష్ఠాపుర మనుపట్టణముఁ జేరి యట నొక యారామమున విడిసిరి. అచ్చటి కానగరమండలి కన్యక లనేమలు క్రీడించుటకై వచ్చిరి. అందు సుశీల యనునొకకన్య యొకసఖితోఁ బోరాడ నాసఖి సుశీలను ‘రండ, ముండ’ యని తిట్టెను. అంత నా సుశీల యిట్లనియెను—“ఓసఖీ! నీవు నన్ను వ్యర్థముగఁ దిటుచున్నావు. నాతల్లి మానవతి మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించుచున్నది. ఆమంగళగౌరీ ప్రసాదమున మా కుటుంబమునగాని మాబంధువుల కుటుంబములలోగాని యెవ్వరు ముండలుకాఁజాలరు. అయిన నే కన్యను. ఏభయమును లేదు.” ఆ సమీపముననున్న శివుని మేనమామ సుశీలావాక్య ముల విని విస్తయమంది “ఆహా! ఈసుమంగలియగు కన్య నా మేనల్లునికి భార్యయగునేని తప్పక చిరంజీవియగును. ఈ కా ర్యము నెట్లయిన ఘటించవలయు”నని నిశ్చయించుకొనెను. సుశీ

లయుఁ దనసఖులతో నింటికిఁ జనియెను. ఆ వణిజయాత్రికులు సుశీలాగృహమును దెలిసికొని యాగృహారామముననే యొక తటాకసమీపమున బసచేయుట కేర్పరచుకొనిరి. ఆ సమీపముననే సుశీలాపితరులచే నర్చింపఁబడు పార్వతీపరమేశ్వరాలయ మొకటి కలదు. సుశీల తండ్రి హరి యనువాఁడు. పరమేశ్వరాజ్ఞల ననుసరించి సర్వవ్యవహారములను నడపువాఁడు. అతఁ డొకనాఁడు తనభార్య యగుమానవతితోఁగూడి. పార్వతీపరమేశ్వరుల దర్శించి తన కుమార్తె యగుసుశీలకుఁ దగిన వరుఁ డెవఁడని వినయముతో నంజలి ఘటించి యంభికను బ్రార్థించెను. ఇట్టిసమయమున నచటనే సుశీల నెట్లయిన తన మేనల్లునకు వివాహముఁజేయింప సంకల్పించిన మేనమామ యాయాలయము వెనుకనుండి “శివనామకుఁడగు నొక పథికుఁడు నీ కిచటనే దొరుకఁగలఁడు. అతఁడే తగినవరుఁ” డని గూఢుడై పల్కెను. ఇది యంభికావాక్యమే యని విశ్వసించి హరి. శివనామకపథికునకై వెదకుచుండ వణిజయాత్రికు లిద్దఱు హరిని సమీపించిరి. హరి హరి యోగక్షేమముల విచారింప శివనామకపథికుఁ డాతఁ డని దెలిసెను. అతఁడే తనకుమార్తె యగు సుశీలకుఁ దగిన వరుఁడని యంభికావాక్యముల స్మరించెను. హరియొక్క వాక్యమును ముఖవైఖరిని గుర్తించుచుండిన వణిజుఁడు సుశీలను దన మేనయల్లున కీడగునని నివేదించెను. హరి యందులకు సమ్మతించి వివాహసుముహూర్తమును నిశ్చయించి సుశీలాశివులకు వివాహాలగ్నము గావించెను. సుశీలాశివులకు వివాహమాయెను. సుశీలకు మానవతియు, శివునకు మేనమామయు శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యమును విశదీకరించి, శ్రీదేవీస్తరణమును వారలచే జేయించిరి.

ఘోరలవణవర్షముగ భుజించి సుశీలాశివులు దర్భా
 స్తరణములపై బ్రహ్మచర్యవ్రతులై శయనించిరి. అంత నర్థ
 రాత్రియందు సుశీలకు స్వప్నమందు మంగళగౌరి, తనతల్లి
 రూపమున కానుపించి “సుశీలా! నీభర్త యల్పాయుష్షుంతుఁడు.
 అతనియాయు ఏరాత్రితో తీర నున్నది. ఇంకొకక్షణమున
 కృష్ణసర్పమొకటి వచ్చి యాతని గఱచును. కావున నీకొక
 యుపాయమును జెప్పెద వినుము. లెమ్ము. ఒకఘటము తెచ్చి
 యందు పా లుంచి, యద్దాని నాసర్పమున కెదుట నుంచుము.
 అయ్యది దానిం బ్రవేశింప నీవు నీవస్త్రమును నాఘటమునకు
 గట్టిగా కట్టియుంచి, యుదయమున నీతల్లి కాఘటమును వాయ
 నముగ నిమ్ము. నీభర్తకు గండము తప్పననెను. “సుశీల యా
 దేవివాక్యములను విని భయమంది, తెలివి దెచ్చుకొని చూడ
 గనే బుసలకొట్టుచు కృష్ణసర్ప మొకటి తనభర్తను సమీపిం
 చుటఁ జూచెను. ధైర్య మవలంబించి త్వరితముగ ఘటము
 నొకదానిం దెచ్చి, యందు పా లుంచి, మంగళగౌరిని స్తరిం
 చుచు నాసుశీల యాపామున కెదుట నుంచెను. అంత నాపా
 మందుఁ బ్రవేశింప వెంటనే సుశీల తనవస్త్రమును చీల్చి, ఘట
 మునకు గట్టిగాఁ గట్టియుంచెను. అంత కొంతవడికి శివుఁడు
 మేల్కొంచి, తన కాకలి యగుచున్నందున నేమైన బెట్టుమని
 సుశీల నడిగెను. ఆవెయు ముదమున నొక బంగరుపల్లెరమున
 భక్ష్యముల నుంచి యాతని భుజింపఁజేసెను. ఆతఁ డాభక్ష్య
 ముల భుజించి, తనయంగుళీయకము నొకదానిని యట పడ
 వైచి పాత్ర నొకచో గుప్తముగఁ దాచెను. అనంతర మిద్దఱు
 యథాప్రాప్తముగ సుఖముగ నిదురించిరి. తెల్ల వారకముందే
 శివుడు మేల్కొంచి యెవరికిఁ జెప్పకయే మేనమామం గూడి

వెడలిపోయెను. సుశీలయు లజ్జతోఁగూడినదై శివుఁడు విడచిన
యంగుళీయకమును భద్రపఱచుకొని తల్లిం జేరెను. అంతట
నా శివునివేషము ధరించి, సాక్షాచ్ఛివుఁడే హరియంటికి వచ్చి
పెండ్లికొమరుఁడై నిలిచెను. ఇతఁడే యతఁడని యంద అను
కొనుచుండిరి. భేద మెవ్వరికిం దోఁపలేదు. సుశీలయు స్నాన
మాచరించి, స్వప్నమున మంగళగౌరి-యాసతిచ్చిన విధమునఁ
దా గుప్తపరచియుంచిన ఘటమును దెచ్చి, తల్లికి వాయన
మిచ్చెను. దాని విచ్చిచూడ నం దోకముత్యాలహార ముండెను.
తల్లి యా ముత్యాలహారమును సుశీల కిచ్చెను. అనంతరము
క్రీడాకాలమున సుశీలను వరునితోఁ గ్రీడింపఁ దల్లి యాజ్ఞా
పింపఁ దన పాణిగ్రహణ మొనరించి, తనతో నిదురించిన వరుఁ
డీతఁడు కాఁడని సుశీల నిరాకరించెను. ఆతఁ డారాత్రి తెల్ల
వారకముందే తనను విడచిపోయె నని సుశీల వక్కాణించెను.
ఎప్పటికైన నాతఁడు కాశికిఁ బోయి మరల రాగలడనియు,
నాతని దాను గుర్తింపఁగలుగుదు ననియు, నందుల కుపాయ
ముగ నావీట నొకయన్నసత్రమును వేయించవలయుననియు
నందుఁ దాను వచ్చెడు సతిఘట కందఱకుఁ బాదప్రత్యక్షన
మొనరించుపనియం దుందుననియు సుశీలచెప్పెను. ఇంతలో
మాయావరుఁ డంతర్ధాన మొందెను. అందఱు విస్తయమొంది
సుశీలావాక్యముల విశ్వసించిరి. మానవతియు హరియు
సుశీల చెప్పిన విధమున నన్నసత్రము వేయించిరి. అందుఁ
ప్రత్యహము సుశీల తనభర్తవిడిచిన యంగుళీయకమును ధరించి
యతిఘటకుఁ బాదప్రత్యక్షన మొనరించు చుండెను. మానవతి
జలప్రాత్రను ధరియించి, ప్రత్యక్షనోదకము నిచ్చుచుండెను.
సుశీలాసోదరులు చందనము నిచ్చుచుండిరి. హరి భోజనానంత

రము తాంబూలాదికము నిచ్చుచుండెను. ఇట్లాకుటుంబీకులందఱు అతిథిసేవాతత్పరులై యుండిరి.

ఆనాఁడు వివాహమందిరమునుండి వెడలిపోయిన శివుఁడును, నాతని మేనమామయు సుఖముగ వారణాసీపురముంజేరి గంగోదకంబుల స్నానమాడి విశ్వేశ్వరాన్నపూర్ణల దర్శించి విధ్యుక్తముగ నారాధించి హరిద్వారముంజేరి భాగీరథింగ్రంథులిడి యచ్చటచ్చట గల భిక్షువులకుఁ బీతాంబరాదుల నిచ్చి వారలచే “చిరంజీవ” యని యాశీర్వచనముల నందుకొని దేవతల కందఱకు నమస్కరించుచు స్తుతులచేఁ గీర్తించుచు సంతసమున స్వగృహోన్ముఖులైరి. మార్గమధ్యమున నొక రాత్రి శివున కొకస్వప్నమాయెను. స్వప్నమందుఁ దనకుఁ బ్రాణపాయ సమయ మాసన్నమైనట్లును, నాసమయమున యమదూతలును, మంగళశౌరియు సమావేశులై యుద్ధమొనరించినట్లును, తుదకు మంగళశౌరి జయమొంది తన ప్రాణముల నిల్పినట్లును గన్పడినదని వృత్తాంతమును దన మేనమామకుఁ జెప్పి నాతఁడు శ్రీమంగళశౌరిస్తరణమును మరువకుండు మని హెచ్చరించెను. మార్గమధ్యమున ప్రతిష్ఠాపురముంజేరి పూర్వము విడిసినతటాకప్రాంతముననే వంట జేసికొన నుద్యుక్తులైరి. హరి నేవకులు వారిం జూచి తమప్రభువు పెట్టుచున్న యన్నసత్రమునకుఁ బొండ్లని ప్రార్థించిరి. ‘మేము యాత్రికులము, పొరుగిండ్లకుఁబోనొల్ల’ మని వారు నిరాకరించిరి. నేవకులవల్ల వీరి వృత్తాంతమును, గురుతులను విని హరి నూత్న వస్త్రాదులను హస్త్యశ్వములను సగౌరవముగఁ బంప వారలంగీకరించి, హరిగృహముంజేరిరి. శివునిపాదప్రత్యక్షన మొనరించుచు, నితఁడే నావరుఁడని సుశీల లజ్జతోఁ దనతల్లికిం జెప్పెను. సుశీల శివునియానవా

లుంగరముం జూపి, మానవతీహరులను మెప్పించెను. శివుడు హరిగృహముంజేరి తా దాచియుంచిన ఫలాహార పాత్రమును దెచ్చి యందఱుమెదుట నుంచెను. హరి సంతసించి యథావిధిగ బూజించి వివాహపరిసమాప్తి గావింపించి స్వర్ణవస్త్రాదుల నిచ్చి గౌరవించెను శ్రావణమాసము రాగానే సుశీల మంగళవార ములయందు శాస్త్రోక్తవిధానమున మంగళగౌరీవ్రతము నాచ రించెను. అనంతరము మానవతీహరుల నెలవుగైకొని శివుడు సుశీలను వెంటనిడుకొని తనమేఘమామతోస్వనివాసమగుకుండిన నగరముం జేరెను. సుశీల వినయమున నత్తమామలకు నమస్కరించెను “అమ్మా! అల్పాయుష్షుంతుఁడగు నాకొమరున కెట్లాయఁపూర్ణభీష్మధి యాయె” నని ధర్మపాలునిపత్ని కోడలిని బ్రశ్నించెను. “నాతల్లి మానవతిని, దండ్రి హరిని, నత్తమామ లగుమిమ్ములను, మీ కొమరుఁడగు శివుని, మమ్ములరక్షించు మంగళగౌరిని దప్ప యన్య మెరుగను” అని సుశీల ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యము నందఱు కీర్తించిరి సుశీలాశివులు పుత్రపాత్ర సంపన్నమృద్ధిమంతులై చిరకాలము సమస్తభోగముల ననుభవించి తుదకు శ్రీపురముం జేరి సుఖించిరి. కావున నోధర్మరాజా! శ్రీమంగళగౌరీప్రసాదమున వైధ వ్యనిరాకరణ మతిసులభము. నూత్నవివాహితలు మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించి యావజ్జీవసౌమంగల్యము నంది సుఖింతురు.

శ్లో. స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః,
 గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమస్తాః సుఖినో భవన్తు
 మంగళగౌరీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

వ్రతోద్వాపనము.

ఈవ్రతము వివాహమైన వత్సరమునుండియు ప్రారంభించి యయిదువత్సరములు చేయవలయును. అయిదవవత్సరమున శ్రావణమంగళవారమునందుఁ బగలు యథావిధిగ మంగళగౌరీపూజన మాచరించి దంపతు లుపవసించి రాత్రిమంట పాదికమును నిర్మించి యందుఁ బదునాటుకలశములను స్థాపింపవలయును. ఆకలశములయం దుమామహేశ్వరులను బ్రహ్మను గణపతిని స్కందుని శచీపురందరులను సప్తమాతృకలను లక్ష్మీనారాయణులను సావిత్రిని సమస్తదేవతలను నవగ్రహములను బూజింపవలయును. ఆశక్తులగువా రైదింటి నుంపవలయును. లేకున్న రెండైన నుంపవలయును. ప్రతియామమునందు జాగరణయు క్తులై పూజింపవలయును. మరునాఁడు సుస్నాతులై స్వశాఖోక్తి విధానమున బెల్లము, జీలకఱ్ఱ, పరమాన్నము, నెయ్యి, రావిసమిధలు, దూర్వాంకురములు వీనితో హోమము జేయవలయును. "సర్వమంగళమాంగల్యే" అను మంత్రము ప్రధానము. పదునాటువెదురుపాత్రలయందు మంగళద్రవ్యముల నుంచి సువాసినీలకు నాయనముల నివ్వవలయును. "ఉద్దిష్ట్యస్య" అనుమంత్రముతోఁ బదునాటువత్తుల దీపముల పదునాటింటిని వెలిగింపవలయును. సువాసినీలను దంపతులను భోజనచందనతాంబూలాదులతోఁ బూజింపవలయును.

తులసీ పూజా వ్రతము.

ఆచమ్య, ఆత్మనస్పర్శాభీష్టసిద్ధ్యర్థం జ్ఞానప్రాప్తిద్వారా
మోక్షఫలావాప్త్యర్థం చ భర్తా సహ అఖండితసుఖసౌభాగ్య
సంతత్యాయురారోఽవ్యైశ్వర్యాభివృద్ధిద్వారా తులసీదేవతా
ప్రీత్యర్థం చ బృందావనే తులసీపూజాం కరిష్యే కలశం గడ్డ
పుష్పాదిభిరభ్యర్చ్య దీపం ప్రజ్వాల్య ధ్యాద్యేత్. దీపస్తవ్యం
బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభు రవ్యయః, సౌభాగ్యం
దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాన్కామాంశ్చ దేహిమే. ఇతి దీపదేవ
తాభ్యో నమః సకలపూజాపరిపూర్ణార్థే గడ్డాక్షతపుష్పాణి
సమర్పయామి.

అథ తులసీధ్యానమ్.

శ్లో. ధ్యాయేచ్ఛ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలోచనాం,

ప్రసన్నాం పద్మవదనాం వరాభయచతుర్భుజామ్.

కిరీటహారకేయూరకుండలాదివిభూషణాం,

ధవళాంకుశసంయుక్తాం పద్మాసననిషేవితామ్.

ప్రియాంచ సర్వదా విష్ణోః సర్వదేవనమస్కృతామ్.

ఇట్లు ధ్యానించిన పిదప పూజను ప్రారంభించవలెను.

దేవి త్రైలోక్యజనని సర్వలోకైకపావని,

ఆగచ్ఛ వరదే మాతః ప్రసీద తులసిప్రియే.

(ఏం ఈం సౌః శ్రీం తులన్యై నమః. ఆవాహనం సమ
ర్పయామి.)

శ్లో. సర్వదేవమయే దేవి సర్వదా విష్ణువల్లభే,

దేవి స్వర్ణమయం దివ్యం గృహాణాననమవ్యయే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. నవరత్నఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.)

సర్వే దేవే యథా స్వర్గే తథా త్వం భువి సర్వదా,
దత్తం పాద్యం గృహాణేదం తులసి త్వం ప్రసీద మే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.)

గర్భపుష్పసమాయుక్తం సర్వేషాం ప్రీతిదాయకం,
ఆర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి దైత్యాంతకరణప్రియే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. హస్తయోరర్ఘ్యం
సమర్పయామి.)

కర్పూరవాసితం తోయం సువర్ణకలశే స్థితం,
దత్త మాచమనీయం చ గృహాణ హరివల్లభే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. శుద్ధాచమనీయం
సమర్పయామి.)

స్వర్ణపాత్రే సమాసీతం దధిఖండమధుప్లుతం,
మధుపర్కం గృహాణేదం మయా దత్తం సురేశ్వరి.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. మధుపర్కం
సమర్పయామి.)

పంచామృతం మయాసీతం పయోదధిఘృతం మధు,
సహ శర్కరయా దేవి స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పంచామృత
స్నానం సమర్పయామి.)

గంగాగోదావరికృష్ణాపయోజ్ఞాద్యైవగాస్తథా,
ఆయాస్తు తా స్సదా దేవ్యాస్తులసీన్నానకర్తణి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. ములాపకర్షణ
స్నానం సమర్పయామి.)

గంగా సరస్వతీ రేవా పయోజ్ఞీ సర్వదాజలైః,
స్నాపితాఽసి యథా దేవి తథా శాంతిం కురుష్వ మే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. శృంగోదకస్నానం
సమర్పయామి.)

కృష్ణా సరస్వతీ కాళీ తుజ్జభద్రా శచీ తథా,
భాగీరథీ పార్వతీ చ రమా నారాయణీ కృషీ,
సుభద్రా ద్రౌపదీ సాధ్వీ మాతా చైవాప్యరంభతీ,
సావిత్రి కాళికాఽహల్యా స్నాపయిష్యస్తు సర్వదా.
ఆభిః కృతాభిషేకా త్వం దదాస్యధికమంగళం,
అతస్తాస్మి స్నాపయిష్యామి తులసీ విష్ణువల్లభే.
శాన్తి స్సుశాన్తి శాన్తి ర్భవతు, అమృతాభిషేకోఽస్తు.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. అభిషేకం సమర్ప
యామి.)

అభిషేకాంతే ఆచమనీయం సమర్పయామి.

క్షీరోదమథనోద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరే,
గృహ్యాతాం పరిధానార్థమిదం టౌమాంబరం శుభే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. వస్త్రం సమర్ప
యామి.)

కంచుకీముపవస్త్రం చ నానారత్నైస్సమన్వితం,
గృహాణ త్వం మయా దత్తం తులసి భవహారిణి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. కంచుకీముపవస్త్రం
సమర్పయామి.)

కేసరాగరుసంయుక్తం చందనాదిసమన్వితం,
కస్తూరికాసమాయుక్తం కుంకుమం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. కుంకుమం సమర్ప
యామి.)

అక్షతాంశ్చ మహాదేవి తులసి భాగ్యదాయకే,
అర్పయామి సదా భక్త్యా సుఖసంతతిలభ్యయే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః అక్షతాన్ సమర్ప
యామి.)

హరిద్రాం కుంకుమం చైవ సిందూరం కజ్జలాన్వితం,
మయా నివేదితం భక్త్యా గృహాణ పరమేశ్వరి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. సౌభాగ్యద్రవ్యం
సమర్పయామి.)

మాల్యాదీని సుగంధీని మాలత్యాదీని సత్తమే,
మయా హృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పుష్పాణి సమర్ప
యామి.)

తులసి అష్టోత్తరశతనామావళిః.

శ్రీతులసీదేవైవ్య నమః
శ్రీసఖ్యై

శ్రీభద్రాయై
శ్రీమనోజ్ఞానపల్లవాయై

పురందరసతీపూజ్యాయై
 పుణ్యదాయై
 పుణ్యరూపిణ్యై
 జ్ఞానవిజ్ఞానజననై
 తత్త్వజ్ఞానస్వరూపిణ్యై
 జానకీమఃఖశమనై ౧౦
 జనార్దనప్రియాయై
 స్వరకల్పపసుహర్త్ర్యై
 స్వరకోటిసమప్రభాయై
 పాంచాలీపూజ్యచుణ్డాయై
 పాపారణ్యదవాసలాయై
 కామితాథప్రదాయై
 గౌరీశారదాసంసేవితాయై
 వందారుజనమందారాయై
 నిలింపాభరణాసక్తాయై
 లక్ష్మీచంద్రసహోదర్యై ౨౦
 సనకాదిమునిధ్యేయాయై
 కృష్ణానందజనిత్ర్యై
 చిదానందస్వరూపిణ్యై
 నారాయణ్యై
 సత్యరూపాయై
 మాయాతీతాయై
 మహేశ్వర్యై
 శుభప్రదాయై

వదనచ్ఛునిధూతరాకా
 [పూర్ణనిశాకరాయై
 రోచనాపంకతిలకలనన్నిటల
 [భాసురాయై ౩౦
 శుద్ధాయై
 పల్లవోత్థై
 పద్మముఖ్యై
 పుల్లపద్మదళేక్షణాయై
 చాంపేయకలికాకారనాసా
 [దండవిరాజితాయై
 మందస్మితాయై
 మంజులాంగ్యై
 మాధవప్రియభామిణ్యై
 మాణిక్యకంఠాకారాయై
 మణిమండలమండితాయై
 ఇంద్రసంపత్కర్యై
 శక్త్యై
 ఇంద్రగోపనిభాంశుకాయై
 క్షీరాభితనయాయై
 క్షీరసాగరసంభవాయై
 శాంతికాంతిగుణోపేతాయై
 బృందానుగుణసంశ్లేష్యై
 పూతాత్మాయై
 పూతనాదిస్వరూపిణ్యై

యోగి ధ్యేయాయై ౫౦

యోగానందవిదాయై

చతుర్వర్ణప్రదారామాయై

చతుర్వర్ణకపావనాయై

త్రిలోకజననై

గృహమేధిసమారాధ్య

సదనాంగణపావనాయై [యై

మునీంద్రహృదయావాసా

మూలప్రకృతిసంజ్ఞికాయై

బ్రహ్మరూపిణ్యై

పరంబ్రహ్మణ్యై ౬౦

అవాఙ్మానసగోచరాయై

పంచభూతాత్మికాయై

పంచకాలాత్మికాయై

యోగాచ్యుతాయై

యజ్ఞరూపిణ్యై

సంసారదుగ్ధిభవనై

సృష్టిసిత్యంతకారిన్యై

సర్వప్రపంచనిర్మాత్ర్యై

వైష్ణవ్యై

మధురస్వరాయై ౭౦

నరీశ్వరాయై

నిర్గుణాయై

నిత్యాయై

నిరాటంకాయై

దీనజనపాలనతత్పరాయై

రణత్కింకణికాజాలరత్న

[కాంచీలసత్కృత్యై

చలన్తంజీరచరణాయై

చతురాననసేవిణాయై

అఘోరాత్రకాంచీనై

ముక్తాహారభాగ్యకాంతాయై

ముద్రికారత్నభాసురాయై

సేధిప్రదాయై

అమలానై

కమలానై

లోకసుందర్యై [యై

హేమకుంభకుచద్వయా

లసితకుంభద్వయాయై

చంచలాయై

లత్యై

శ్రీకృష్ణప్రియాయై ౮౦

శ్రీరామప్రియాయై

శ్రీవిష్ణుప్రియాయై

శంకర్యై

శివశంకర్యై

శ్రీతుల్యై

కుందకుట్టలరదనాయై

పక్వబింబోష్ఠ్యై	నక్షత్రనిభసఖాయై
శరచ్చంద్రికాయై	రంభానిభోరుయుగ్గాయై
చాంపేయనాసికాయై	నైకతశ్రోణ్యై
కంబుసుందరగళాయై ౧౦౦	మందకంతీరవమధ్యాయై
తటిల్లతాంబై	కీరవాణ్యై
మత్తబంభరకుంతలాయై	శ్రీమహాతులస్యై నమః

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః.)

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పతిరసోద్బూతో గంధాఢ్యో గంధ ఉత్తమః,

ఆమ్రేయస్సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రత్యేకృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః ధూపమాఘ్రపయామి.)

వైశ్వానరప్రజ్వలితం ఘృతకార్పాసనిర్మితం,

దీపం భక్త్యా గృహాణేదం త్రైలోక్యధ్వాస్తనాశికే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః దీపం సమర్పయామి.)

అన్నం చతుర్విధం స్వాదు రనైష్ఠ్ఠిష్యమన్వితం,

నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవి తులసి మాధవప్రియే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః నైవేద్యం సమర్పయామి.)

(అత్ర ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః, ఉదానాయ నమః, సమానాయ నమః, ఏవముచ్చార్య నైవేద్యం సమర్పయేత్.)

నైవేద్యాన్తే ఆచమనీయం సమర్పయామి, మధ్యే మధ్యేపానీయం, ఉత్తరాపాశనం, హస్తప్రత్యుశనం, కరో ద్వర్తనార్థే చందనం చ సమర్పయామి.

ఇదం ఫలం మయా దేవి స్థాపితం పురత స్తన,
తేన మే సఫలావాప్తిర్భవేజ్జన్మ ని జన్మ ని.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః ఫలం సమర్పయామి.)

పూగీఫలం మహద్ధివ్యం నాగవల్లీదళై ర్యతం,

కర్పూరైలాసమాయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః తాంబూలం సమర్ప

యామి)

హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః,

అనంతపుణ్యఫలదమతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. దక్షిణాం సమర్ప

యామి.)

నీరాజయామి సతతం హరివల్లభేంద్ర

కర్పూరవర్తిభిరలం సుఖదాయకే త్వాం,

పాదౌ భజామ్యవిరతం తవ దేవి మాయే

వంశాయ సౌఖ్యమపి దేహి బలం చ పూర్ణమ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. కర్పూరా ర్తికృం

సమర్పయామి)

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,

తాని సర్వాణి నశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

నమస్తే గార్హపత్యాయ నమస్తే దక్షిణాగ్నయే,

నమ ఆహవనీయాయ తులనైవ్య తే నమోనమః.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. ప్రదక్షిణనమ

స్కారాః సమర్పయామి)

విష్ణుప్రియకరే దేవి తులసి సుఖదాయకే,

పుష్పాంజలిం ప్రయచ్ఛామి పతేరాయమ్యవర్ధిని!

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులస్యై నమః మంత్రపుష్పాంజలిం
సమర్పయామి.)

గంధప్రసూనసంయుక్తం ఫలముద్రాదిశోభితం,
అర్ఘ్యం దదామి తులసి తవ ప్రీత్యై నమోనమః.

(ఐం ఈం శ్రీం తులస్యై నమః అర్ఘ్యత్రయం సమర్ప
యామి.)

అథ ప్రార్థనా.

సాభాగ్యం సంతతిం దేవి ధనం ధాన్యం చ మే సదా,
ఆరోగ్యం శోకశమనం గురు మే మాధవప్రియే.
అభీష్టఫలసిద్ధిం చ సదా దేహి హరిప్రియే,
దేవైష్ట్యం నిర్మితా పూర్వమర్చితాఽసి మునీశ్వరైః.
అథో మాః సర్వదా భక్త్యా కృపాదృష్ట్యా విలోకయ,
పతేరాయుశ్చ భాగ్యం చ సదా దేహి హరిప్రియే
పూతనాభయసంత్రాసాద్రక్షితశ్చ యథా హరిః,
తథా సంసారసంత్రాసాద్రక్ష మే వంశముత్తమమ్.

ఏవమనన్యమనసా తులసీం ధ్యాత్వా నమస్కారాన్
సమర్పయేత్. అనయా మయా కృతపూజయా, యథాశక్త్యా
శ్రీతులసీదేవతా ప్రీయతాం నమః.

ఇతి శ్రీతులసీ నిత్యపూజా విధిస్సమాప్తః.

తులసీ ప్రదక్షిణమంత్రము.

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,
తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

అని స్త్రీలు ౧౦౮ ప్రదక్షిణములను చేయవలయును.

సంతానగోపాలపూజా వ్రతము.

ఆచమ్యః మమ సత్సంతానఫలావాప్త్యర్థం శ్రీసంతాన
ప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాముద్దిశ్య గోపాలదేవతాప్రీత్యర్థం
సంతానప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాపూజాం కరిష్యే. తదంగ
కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం కృత్వా. శ్రీసంతాన
గోపాలకృష్ణం ధ్యాయేత్:—

విజయేన యుతో రథస్థితః ప్రసమానీయ సముద్రమధ్యతః,
అదదా త్తనయాద్విజన్త నే స్తరణీయో వసుదేవనన్దనః.

(అసి ధ్యానించి క్రమముగ పూజింపవలయును)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ఆసనం
సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పాద్యం సమర్పయామి)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అర్ఘ్యం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, శుద్ధోదక స్నానం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, వస్త్ర యుగ్మం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, యజ్ఞోప వీతం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, గంధం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వాయహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అక్షరం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వాయహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పాణి సమర్పయామి.)

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావళిః.

ఓం శ్రీకృష్ణాయ నమః
కమలానాథాయ
వాసుదేవాయ
సనాతనాయ
వసుదేవాత్మజాయ
పుణ్యాయ
లీలామానుషవిగ్రహాయ
శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
యశోదావత్సలాయ
హరయే

౧౦

చతుర్భుజాత్త చక్రాసిగదా
శంఖాద్యుదాయుధాయ
దేవకీనందనాయ
శ్రీశాయ
నందగోపప్రియాత్మజాయ
యమునావేగసంహారిణే
బలభద్రప్రియానుజాయ
పూతనాజీవితహరాయ
శకటాసురభంజనాయ
నందవ్రజనానందినే.

సచ్చిదానందవిగ్రహాయ
నవనీతవిలిప్తాంగాయ
నవనీతనటాయ
అనఘాయ
నవనీతనవాహారాయ
ముచికుందప్రసాదకాయ
షోడశస్త్రీసహస్రేశాయ
త్రిభంగినే
మధురాకృతయే
శుకపాగమృతాబ్ధిందవే
గోవిందాయ 30

యోగినాంపతయే
వత్సవాటచరాయ
అనంతాయ
ధేనుకాసురభంజనాయ
తృణీకృతతృణావర్తాయ
యమశార్ఙ్గనభంజనాయ
ఉత్తాలతాళభేత్త్రే
తమాలశ్యామలాకృతయే
గోపగోపీశ్వరాయ
యోగినే 40
కోటిసూర్యసమప్రభాయ
ఇలాపతయే
పరంబ్రోహితీమే
యాదవేంద్రాయ

యదూద్వహాయ
వనమాలినే
వీతవాసనే
పారిజాతాహారకాయ
గోవర్ధనాచలోద్ధరే
గోపాలాయ 50
సర్వపాలకాయ
అజాయ
నిరంజనాయ
కామజనకాయ
కంజలోచనాయ
మధుఘ్నే
మధురానాథాయ
ద్వారకానాయకాయ
బలినే
బృందావనాంతసంచారిణే
తులసీదామభూషణాయ
శ్యామంతకమణేర్వాత్రే
నరనారాయణాత్మకాయ
కుబ్జాకృష్ణాంబరధరాయ
మాయినే
పరమపూరుషాయ
ముష్టికాసురచాణూరమల్ల
యుద్ధవిశారదాయ
సంసారవైరిణే

కంసారయే
 మురారయే 20
 నరకాంతకాయ
 అనాదిబ్రహ్మచారిణే
 కృష్ణావ్యసనకర్మకాయ
 శిశుపాలశిరశ్చేత్రే
 దుర్యోధనకులాంతకాయ
 విదురాక్రూరవరదాయ
 విశ్వరూపప్రదర్శకాయ
 సత్యవాచే
 సత్యసంకల్పాయ
 సత్యభామారతాయ ౧౦
 జయినే
 సుభద్రాపూర్వజాయ
 జిష్ణవే
 భీష్మముక్తిప్రదాయకాయ
 జగద్గురవే
 జగన్నాథాయ
 వేణునాదవిశారదాయ
 వృషభాసురవిధ్వంసినే
 బాణాసురకరాంతకాయ
 యుధిష్ఠిరప్రతిష్ఠాత్రే ౧౦

బర్హిబర్హానతంసకాయ
 పార్థసారథయే
 అవ్యక్తాయ
 గీతామృతమహోదధయే
 కాలీయఘణిమాణిక్యరంజి
 తశ్రీసదాంబుజాయ
 దామోదరాయ
 యజ్ఞభోక్త్రే
 దానవేంద్రవినాశకాయ
 నారాయణాయ
 పరబ్రహ్మణే ౧౦
 పన్నగాశనవాహనాయ
 జలక్రీడాసమాసక్తగోపీ
 వస్త్రాపహారకాయ
 పుణ్యశ్లోకాయ
 తీర్థపాదాయ
 వేదవేద్యాయ
 దయానిధయే
 సర్వదేవాత్మకాయ
 సర్వగ్రహరూపిణే
 పరాత్పరాయ ౧౦

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావలిస్సమాప్తా.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపమా
ఘ్రాపయామి.)

క్షీం దేవకీసుతగోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం
దర్శయామి ధూపదీపానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, నైవేద్యం
సమర్పయామి)

ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః,
ఉదానాయ నమః, సమానాయ నమః, మధ్యేమధ్యే పానీయం
సమర్పయామి. ఉత్తరాపాశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రత్యౌ
శయామి, పాదౌ ప్రత్యౌశయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుత ప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, తాంబూలం
సమర్పయామి)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయనమః, నీరాజనం
సమర్పయామి.)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, మంత్ర
పుష్పం సమర్పయామి.)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం కృష్ణాయ నమః, ప్రదక్షిణసమస్కారాన్
సమర్పయామి.

ఫలసమర్పణమ్.

క్లిం దామోదరాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి,
తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

ఇత్యుక్త్వా పుష్పాక్షతాన్ జలేన సహ విసృజేత్.

అనయా పూజయా భగవాన్ సంతానగోపాలకృష్ణః

ప్రీయఃకారః ప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి.

పూజాసంతగం మూలమంత్రం ప్రత్యహ

మష్టోత్తరశతం జపేత్.

త త్కృ మః.

అస్య శ్రీకృష్ణాష్టాదశాక్షరీఘనామంత్రస్య, నారద
భగవాన్బుధిః శిరసి, గాయత్రీఛందః ముఖే, శ్రీకృష్ణో
దేవతా హృదయే, క్లిం బీజం బీజే, స్వాహా శక్తిః హృదయే,
ఓం కీలకం పాదయోః, శ్రీకృష్ణప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే విని
యోగః.

కరహృదయాదిన్యాసః.

౧. క్లిం అగ్రస్తాభ్యాం నమః.
౨. గ్లాం తర్జనీభ్యాం నమః
౩. హుంఫట్ మధ్యమాభ్యాం నమః
౪. క్లాం అనామికాభ్యాం నమః
౫. ఓం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః
౬. గ్లిం కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః
- ౧ క్లిం హృదయాయ నమః
౨. గ్లాం శిశునే స్వాహా
౩. హుంఫట్ శిఖాయై వషట్
౪. క్లాం కవచాయ హుమ్.
౫. ఓం నేత్రత్రయాయ వాషట్
౬. గ్లిం అస్త్రాయ ఫట్
- ఓం భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.

అథ ధ్యానశ్లోకాః.

౧. స్తనంధయస్తం జననీముఖాబ్జం
విలోక్య మనస్థితముజ్జ్వలాంగం,
స్పృశంతమన్యం స్తనమంగుళీభ్యాం
వందే యశోదాంకగతం ముకుందమ్.
 ౨. శంఖచక్రగదాపద్మధరం శ్యామం చతుర్భుజం,
దేవకీతనయం కృష్ణం పీతవాసస మచ్యుతం.
 ౩. సమర్పయంతం విప్రాయ నష్టానానీయ బాలకాన్,
మయూరబర్హశిరసం ధ్యాయేత్సదామినీనిభం.
- అథ లమిత్వాదిపంచపూజాం గురుపూజాం చ కుర్యాత్

లం పృథగీతవ్యాత్త నే శ్రీగోసాలకృష్ణాయ నమః, గంధం పరికల్పయామి.

పాం లకాశతత్యాత్త నే శ్రీగోసాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పం పరికల్పయామి.

యం వామతత్యాత్త నే శ్రీగోసాలకృష్ణాయ నమః, ధూపం పరికల్పయామి.

రం తేజస్త్యాత్త నే శ్రీగోసాలకృష్ణాయ నమః, దీపం పరికల్పయామి.

పం అమృతత్యాత్త నే శ్రీగోసాలకృష్ణాయ నమః, అమృతనైవేద్యం పరికల్పయామి.

గు ను పూ జా.

గురుక్షృష్ణా గురుర్విష్ణు గురుర్దేవో గురుహేశ్వరః,
గురుస్సాక్షాత్పర బ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః.
మంత్రోపదేష్టారం మనసా సంస్మర్యేత్ ప్రణమేత్.

మూలమంత్రము.

ఋ క్లిం శ్రీం కృష్ణాయ గోవిందాయ గోవిజనవ
ఖాయ స్వాహా వ్రత్యహము గంధ మాఘ జపించనలయును
మంత్రగాయత్రీ—క్లిం దామోదరాయ విద్మహే
వాసుదేవాయ ధీమహి, తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

చెన్నపురి : షాన్త రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి

‘వాన్త’ ప్రెస్సున ముద్రితము.

బృహద్రాగరహస్యము, తనూగమము	0
బృహద్రాగరహస్యము, తనూగమము	0
మయవాక్యము	0
భగవద్గీతా	0
భావార్థచంద్రిక, అం!! దీక్షా	1
మహారాష్ట్రము, సతీ	1
వృద్ధపాదాశ్రయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
శకునశాస్త్రము, (శిఖరసంహితము)	0
శ్రీపతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	1
రెట్టమతశాస్త్రము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
లఘుతాచకము	0
మహాల (వర్షఫణి)	0
వాస్తుసర్వస్వము	0
యోగశాస్త్రము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
ప్రశ్నగ్రంథమునకు తెలుగు	0
సనత్కుమారగృహవాస్తుము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
సనత్కుమారగృహవాస్తుము	0
సర్వశాస్త్రము	0
సర్వార్థచింతామణి	1
సారాసరి, సాంధ్రతాత్పర్యము	0
సామంద్రికశాస్త్రము, సతీ	0
డిటా తెనుగుపద్యశాస్త్రము	0
మహారాష్ట్రము, సాంధ్రతాత్పర్యము	0

ఇంకయు అనేక సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు, పెంపొందినవి, 7 ములు, వాచకములు, శతకములు మాపద్ధ దొరకును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్రెస్, మదరాసు.

